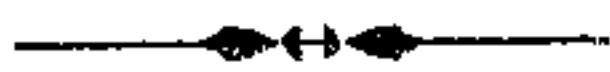

ဓမ္မကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

နမော တဿ၊ သဂ္ဂတော၊ အရဟတော၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ။

နမော၊ တဿ ဓမ္မဿ၊ သွာက္ခာတဿ၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကဿ၊ ။

နမော၊ တဿ သံဃာဿ၊ သုပ္ပဋိပန္နဿ၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နဿ၊ ။

သရဏတ္ထပဝဏ္ဏနာ၊

ဗုဒ္ဓသရဏံဂစ္ဆာမိ ဓမ္မသရဏံဂစ္ဆာမိ သံဃံသရဏံ ဂစ္ဆာမိတိ အယံကမော၊ဗုဒ္ဓသရဏံဂစ္ဆာမိ ဓမ္မသရဏံဂစ္ဆာမိ သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ ဟုသောဤအစဉ်သည်။ သရဏဂမန နိဗ္ဗေသော၊ သရဏဂုံသုံးပါးကို ပြကြောင်းသည်။ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ခုဒ္ဒကာနံ၊ ခုဒ္ဒကပါဌကျမ်းတို့၏၊ အာဒိ၊ အစတည်း။ ။ ဣမဿ၊ ဤခုဒ္ဒကပါဌ ပါဠိတော်၏၊ ဓါနိ၊ ပဿ၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ပရမတ္ထ ဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကပါဌ ပါဠိတော်၏ အဋ္ဌ ကထာဖြင့်၊ ဝိဝရိတံ၊ ဖွင့် အံသောဌ၊ ဝိဘဇိတံ၊ ခွဲဝေအံသောဌ၊ ဥတ္တာနိ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကာတု၊ ပြအံသောဌ၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုသတ္တံ သောပဏာမဂါထာကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကိံ ဂုစ္စတိ၊ အဘယ်သို့ဆိုအပ်သနည်း။ ။

အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥတ္တမဉ္စ၊ မြတ်လည်းမြတ်ထသော၊ ဝန္ဓုနေယျဉ္စ၊ ရှိခိုးခြင်း ဌာလည်းထိုက်ထသော၊ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့ ၏အပေါင်းကို၊ ဝန္ဓု တွာဝန္ဓုမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ဝန္ဓုတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ ကေသဉ္စ၊ တမိတ်တဇေသဖြစ်ကုန် သော၊ ခုဒ္ဒကာနံ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်တို့၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏အဖွင့်ကို၊ က ရိသာမိ၊ ပြပေအံ့၊ ။ ခုဒ္ဒကာနံ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်တို့၏၊ ဝန္ဓု၊ ဥတ္တာ၊ နက်နဲသိပ် မွေ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ မာဒိသေန၊ ငါကဲ့ သို့သော၊ အဗောဓေဇ္ဇန၊ မသိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သာဝဏ္ဏနာ၊ ထိုအဖွင့် ကို၊ ကိစ္ဆာပိအတိဒုက္ကရာ၊ အကယ်၍ကားပြုနိုင်ခဲ့၏၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပြု

ချဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

၂

နှိုင်းသော်လည်း၊ အဇ္ဈာပိတု၊ ယနေ့ထက်တိုင်လည်း၊ ပုဗ္ဗာစရိယနိစ္ဆယော၊ ရှေးဆရာမြတ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်သည်၊ အဗောဓိန္ဒော၊ ပြတ်သည်ဖြစ်၍၊ ငွေတာ၊ တည်၏၊ နဝဂံ၊ ကိုးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ သတ္တု၊ သာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်သည်၊ တထေဝ၊ ထိုဘုရားဟောတိုင်းသာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ငွေတံ၊ တည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သာသနဉ္စေဝ၊ သာသနာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ခါရာဏဉ္စ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ရှေးဆရာ မြတ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ကို လည်းကောင်း၊ နိဿယ၊ ခြံ၍၊ သဒ္ဓမ္မဗဟုမာနေန၊ သူတော်ကောင်းတရားကို များစွာမြတ်နိုးသဖြင့်၊ ဣမံအတ္တသံဝဏ္ဏနံ၊ ဤအဋ္ဌကထာသစ်ကို၊ ကာတု၊ ပြုမိမ့်သောငှါ၊ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏၊ အတ္တု၊ ကြံသနကမ္ပတာ၊ အတ္တု၊ ကြံသန ကမ္ပတာယ၊ မိမိကိုးပြီးခြောက်လိုသောငှါ၊ နဣစ္ဆာမိ၊ အလိုမရှိ၊ အညေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဝဏ္ဏနတ္ထာယ၊ ရှုတ်ချ နှိပ်စက်လိုသောငှါ၊ နဣစ္ဆာမိ၊ အလိုမရှိ၊ တံအတ္တသံဝဏ္ဏနံ၊ ထိုငါ့ဖွင့်လတ္တံ့သောအဋ္ဌကထာသစ်ကို၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သမာပိတာ၊ တည်ကြည်သော နှလုံးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုကာထ၊ နာကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဇ္ဈတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၃ တတ္ထ၊ ထိုဖွင့်လတ္တံ့သော အဋ္ဌကထာသစ်၌၊ ခုဒ္ဒကနံ ကရိဿာမိ၊ ကေသညိ၊ အတ္တဝဏ္ဏနန္တိ၊ ခုဒ္ဒကနံ ကရိဿာမိ၊ ကေသညိ၊ အတ္တဝဏ္ဏနံဟူ၍၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဝုဇ္ဈတ္တာပဋိညာတတ္တာ၊ ဝန်ခံအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခုဒ္ဒကနိ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယကျမ်းတို့ကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝုဇ္ဈပေဟွာ၊ မှတ်သားပိုင်းခြား၍၊ ဝတ္ထု၊ နောက်မှ၊ အတ္တဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏အဖွင့်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ခုဒ္ဒကနာမ၊ ခုဒ္ဒကပါဌ နိကာယမည်သည်ကား၊ ခုဒ္ဒကနိကာယယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ၏၊ ဧကဒေသ၊ တစ်တ်တဒေသဖြစ်သော၊ ဂန္ဓော၊ ကျွမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခုဒ္ဒကနိကာယောနာမ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ မည်သည်ကား၊ ပဉ္စနိကာယာနံ၊ ငါးပါးကုန်သောနိကာယတို့တွင်၊ ဧကဒေသော၊ တစ်တ်တဒေသဖြစ်သော၊ ဂန္ဓော၊ ကျွမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စနိကာယာနာမ၊ ငါးပါးကုန်သော နိကာယတို့မည်သည်ကား၊ ဒိဗ္ဗမန္တိ၊ မသံယုတ္တအင်္ဂုတ္တရိက၊ ခုဒ္ဒက နိကာယ၊ ဒိဗ္ဗနိကာယမန္တိ၊ မနိကာယသံယုတ္တနိကာယအင်္ဂုတ္တရနိကာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးကုန်သော နိကာယတို့သည်၊ ဓမ္မတောဝ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အတ္တတောဝ၊ အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဂန္တိရာ၊ နတ်သောသဘောရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသော

နိကာယတို့တွင်၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ္တာဒိနိ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်အစရှိကုန်သော၊
 စတုတ္ထိသုတ္တာဒိနိ၊ သုံးဆယ်လေးသုတ်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 ဧသေနိကာယော၊ ဤနိကာယသည်၊ ဒိဃနိကာယောနာမ၊ ဒိဃနိကာယ
 မည်၏၊ ပထဝီသုတ္တာဒိနိ၊ ပထဝီသုတ်အစရှိကုန်သော၊ ဒိယဗုဒ္ဓသုတ္တာ
 တရာငါးဆယ်သော သုတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နေဝ သုတ္တာဒိနိ၊ နှစ်သုတ်
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧသေနိကာယော၊ ဤနိ
 ကာယသည်၊ မဇ္ဈိမနိကာယောနာမ၊ မဇ္ဈိမနိကာယမည်၏၊ ဩစာတရဏ
 သုတ္တာဒိနိ၊ ဩစာတရဏသုတ်အစရှိကုန်သော၊ သတ္တသုတ္တသဟဿာနိစ
 ခုနစ်ထောင်သော သုတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သတ္တစ သုတ္တသတာနိ၊
 ခုနစ်ရာသောသုတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ နှိုသဋ္ဌိစသုတ္တာဒိနိ၊ ခြံဆဲနှစ်
 သုတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧသေနိကာယော၊ ဤ
 နိကာယသည်၊ သံယုတ္တနိကာယောနာမ၊ သံယုတ္တ နိကာယမည်၏၊
 ဗိတ္တပရိယာဒါန သုတ္တာဒိနိ၊ ဗိတ္တပရိယာဒါနသုတ် အစရှိကုန်သော၊ နဝ
 သုတ္တသဟဿာနိစ၊ ကိုးထောင်သောသုတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ
 သုတ္တသတာနိစ၊ ငါးရာသောသုတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သတ္တပညာ
 သဉ္စသုတ္တာဒိနိ၊ ငါးဆယ်ခုနစ်သုတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ ဧသေနိကာယော၊ ဤနိကာယသည်၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယောနာမ၊
 အင်္ဂုတ္တရ နိကာယမည်၏၊ ခုဒ္ဒကပါဠော၊ ခုဒ္ဒကပါဠ လည်းကောင်း၊
 ဓမ္မပဒံ၊ ဓမ္မပဒလည်းကောင်း၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိလည်းကောင်း၊ ဣတိဝုတ္တကံ၊
 ဣတိဝုတ်လည်းကောင်း၊ သုတ္တနိပါတော၊ သုတ္တနိပါတ် လည်းကောင်း၊
 ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာနဝတ္ထုလည်းကောင်း၊ ပေတဝတ္ထု၊ ပေတဝတ္ထုလည်း
 ကောင်း၊ ထေရဂါထာ၊ ထေရဂါထာ လည်းကောင်း၊ ထေရိဂါထာ၊ ထေရိ
 ဂါထာလည်းကောင်း၊ ဇာတကံ၊ ဇာတ်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗေသော၊ နိဗ္ဗေသ
 လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိသန္တိဒါ၊ ပဗ္ဗိသန္တိဒါလည်းကောင်း၊ အပဒါနံ၊ အပဒါနိ
 လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဝံသော၊ ဗုဒ္ဓဝင်လည်းကောင်း၊ စရိယာပိဋကံ၊ စရိယာ
 ပိဋကင်း၊ ဝိနယာဘိဓမ္မပိဋကာနိ၊ ဝိနည်းပိဋကတ် အဘိဓမ္မာပိဋကတ်
 တို့၎င်း၊ ဣတိအယံသဗ္ဗော၊ ဤအလုံးစုံအပြားရှိသောကုန်သည်၊ ခုဒ္ဒက
 နိကာယော၊ ခုဒ္ဒကနိကာယမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စတ္တာရောနိကာ
 ယော၊ လေးပါးသောနိကာယတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသံ၊ ကြွင်း
 သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ သုရားစကား တော်သည်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယော၊ ခုဒ္ဒကနိ
 ကာယမည်၏။

ကသ္မာပန၊ အဘယံကြောင့်ကား၊ ဇေယျသောနိကာယော၊ ဤနိကာယံ
 ကို၊ ခုဒ္ဒကနိကာယောတိ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယံဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ ဗဟုနံ
 များစွာကုန်သော၊ ခုဒ္ဒကာနံ၊ အနည်းငယ်ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မ
 ခန္ဓာနံ၊ ဓမ္မခန္ဓာတို့၏၊ သမူဟတောဝ၊ အပေါင်းဖြစ်သောအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ နိဝါသတောဝ၊ နေရာတည်ရာဖြစ်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ခုဒ္ဒကနိကာယောနာမ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယံမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏၊ သမူဟနိဝါသ၊ အပေါင်းအရ နေရာအရပ်တို့၌၊ နိကာယောတိ၊
 နိကာယတို့ဟူ၍၊ ဂုဏ်န္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိရစ္ဆာန်
 ဂတာ၊ တိရစ္ဆာန် အမျိုးဖြစ်ကုန်သော၊ ယေပါဏာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့
 သည်၊ ဗိတ္တံဗိတ္တာ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏၊ ဣဒံဣမေပါဏာ၊ ဤတိရစ္ဆာန်သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ ဗိတ္တံဗိတ္တာယထာ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ ထို
 အတူ၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ အညံ၊ တိရစ္ဆာန်သတ္တ
 ဝါမှတပါးသော၊ ဧကနိကာယန္တိ၊ တခုသောအရအပေါင်းကိုမျှလည်း၊ နသမ
 န္ဓာယသမိ၊ မြင်တော်မူ၊ ပေါဏိကနိကာယော၊ ပေါဏိကမင်းတို့၏နေရာ၊
 ဗိက္ခလ္လိကနိကာယော၊ ဗိက္ခလ္လိကမင်းတို့၏နေရာ၊ ဣဝိဇေဝမာဒိနိ၊ ဤသို့အစ
 ရှိသောပါဌ်တို့သည်၊ သာသနတောဝ၊ သာသနာတော်အားဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ လောကတောဝ၊ လောကအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤနိကာယ
 သဒ္ဓါ၌၊ သာဓကောနိ၊ သက်သေတို့တည်း၊ ဣမဿ၊ ဤခုဒ္ဒက ပါဌကျမ်း၏၊
 နိကာယာဘာဝေါ၊ နိကာယံ၏ အဖြစ်သည်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယဿ၊ ခုဒ္ဒကနိ
 ကာယံ၏၊ ဧကဒေသော၊ တပိတ်တဒေသသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမာနိ
 ခုဒ္ဒကာနိ၊ ဤခုဒ္ဒကနိကာယံတို့သည်၊ သုတ္တန္တံ၊ ပိဋကပရိယာပန္နာနိ၊ သုတ္တန်
 ပိဋကတ်တို့၌ အကျုံးဝင်ကုန်၏၊ ခုဒ္ဒကာနိ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယံ ဖြစ်ကုန်သော
 သုတ္တန်တို့ကို၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဝိဝရိတုံ၊ ဖွင့်အံ့သောငှါ၊
 ဝိဘဇတုံ၊ ဝေဘန်အံ့သောငှါ၊ ဥတ္တာနိ၊ ထင်သည်ကို၊ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သော
 ငှါလည်း၊ အဓိပ္ပတာနိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။

တေသဗ္ဗိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ခုဒ္ဒကာနံ၊ ခုဒ္ဒက
 နိကာယံကျမ်းတို့တွင်း၊ သရဏာ၊ တိက္ခာပဒေသန္တိ၊ သာကာရေကုမာပေဥမင်္ဂလ
 သုတ္တ ရတနသုတ္တတိရောကုဋ္ဌ နိမိကဏ္ဍ မေတ္တသုတ္တာနံ၊ သရဏာရုံ၊ သိက္ခာ
 ပုန် န္ဓတ္တိ၊ သာကာရေ သောပါကသာမဏောအားအမေး မင်္ဂလသုတ် ရတန
 သုတ် တိရောကုဋ္ဌသုတ် နိမိကဏ္ဍသုတ်မေတ္တသုတ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်း
 ဖြင့်၊ နဝပသေဒေါ၊ ကိုးပါးအပြားရှိ၏၊ အာစရိယပဓမ္မရာယ၊ ဆရာအဆက်

ဆက်ဖြင့်၊ ဝစနာမဂ္ဂံ၊ စကား၏အစဉ်သို့၊ အာရောဂီတဝသေန၊ တင်သည်
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ခုဒ္ဒကပါဠော၊ ခုဒ္ဒကပါဠကျင်းသည်၊ အာဒိ၊ အစတည်း၊
 ဘဂဝဟာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထဝသေန၊ ဟောတော်မူအပ်သော
 အစွမ်းဖြင့်၊ ခုဒ္ဒကပါဠော၊ ခုဒ္ဒကပါဠကျင်းသည်၊ နအာဒိ၊ အစဟုတ်၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝဟာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထဝသေန၊
 ဟောတော်မူအပ်သောအစွမ်းဖြင့်၊ ဝဟကာရ၊ တဏှာယောကျ်ား
 ဝဲခွပ်သမား၊ တံ၊ သင်ယောကျ်ားကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝေသန္တော၊
 ရှာသည်ရှိသော်၊ အနေကဇာတိသံသရာ၊ တပါးမက များစွာသောသံသ
 ရာပတ်လုံး၊ တံ၊ သင်ယောကျ်ားကို၊ အနိဗ္ဗိသံအဝိဇ္ဇန္တော၊ မတွေ့မရနိုင်
 သည်ဖြစ်၍၊ သန္တာပိသံသံသရိ၊ ကျင်လည်နေလေပြီ၊ ပုနပ္ပနံ၊ အဖန်တလဲ
 လဲ၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်၊ နက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဝဟကာရ၊
 တဏှာယောကျ်ားဝဲခွပ်သမား၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ တံ၊ သင်ယောကျ်ား
 ကို၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်သည်၊ အယိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပုန၊ ထဖန်းတဝ၊ သင်၏၊ ဝေဟံ၊
 အတ္တဘောတည်းဟူသောအိမ်ကို၊ တံ၊ သင်ယောကျ်ားသည်၊ နကာဟာယိ၊
 မပြုရလတ္တံ့၊ တေ၊ သင်၏၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပာသုကာ၊ ကိလေသစ
 တည်းဟူသော အိမ်အခြင်တို့ကို၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဘဂ္ဂါ၊ ချိုးဖဲ့
 ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ဝဟကုဋံ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသော အိမ်၏အထွဋ်
 ကိလေသာကို၊ ပိသင်္ခတံ၊ ပစ်ခွါချအပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါဘုရား၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊
 ပိသင်္ခ၊ မဂတံ၊ ပြုပြင်ခြင်းကင်းပြီ၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ တဏှာနံ၊ တဏှာ
 တို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်ရာကုန်ကြောင်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ အတ္တဂါ၊ ပြီး၊ ဣတိ
 ဣဒံဂါထာနွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းသည်၊ သဗ္ဗဿာပိ၊ အလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနဿ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်၏၊ အာဒိ၊ အစ
 တည်း၊ တဉ္စ၊ ထိုအနေကဇာတိ သံသရာအစရှိသော စကားတော်သည်
 လည်း၊ မနုဿာဝ၊ စိတ်တော်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္ထဝသေန၊ ဟောတော်မူအပ်
 သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာဒိ၊ အစမည်၏၊ ဝစိဘောဒံ၊ နှုတ်မြွက်ခြင်းကို၊ ကတော၊
 ပြု၍၊ ဝတ္ထဝသေန၊ ဟောတော်မူအပ်သည်အစွမ်းဖြင့်၊ နအာဒိ၊ အစဟုတ်၊
 ဝစိဘောဒံပန၊ နှုတ်မြွက်ခြင်းကိုကား၊ ကတော၊ ပြု၍၊ ဝတ္ထဝသေန၊ ဟောတော်
 မူအပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာတာပိနေ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်
 သောလုံ့လရှိထသော၊ ဈာယတော၊ မကောင်းမှုငှာဖုတ်မြှိုက် တိုက်ပြီးထ
 သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးထသော၊ အဿမေ၊ ထိုငါ
 အား၊ ဟဝေကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဓမ္မာ၊ တရား

၆ ခုနကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

အပေါင်းတို့သည်၊ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿမေ၊ ထိုငါ၏၊ ဥာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သည်၊ သဟေတုဓမ္မံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသောအကျိုးတရားကို၊ ယတောယသ္မာ၊ ကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ တတောတသ္မာ၊ ကာရဏာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဿမေ၊ ထိုငါအား၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကင်္ခါ၊ ယုံရှားခြင်းတို့သည်၊ ဝပယန္တိ၊ အပဂစ္ဆန္တိ၊ ကင်းကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဂါထာ၊ ဤဂါထာသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာဒိ၊ အစမည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဝပ္ပဘာဒေါ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ ယှာသံယောအယံ၊ ခုနကပါဌော၊ အကြင်ခုနကပါဌ ကျမ်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောအယံ၊ ခုနကပါဌော၊ ထိုခုနကပါဌ ကျမ်းသည်၊ ဣမေသံ၊ ခုနကနံ၊ ဤခုနကနိ၊ ကာယံတို့တွင်၊ အာဒိ၊ အစတည်း၊ တဿ၊ ထိုခုနကပါဌကျမ်း၏၊ အာဒိ၊ တော၊ အစမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ အတ္ထသံဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏အဖွင့်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာရုဘိဿာမိ၊ အားထုတ်ပေအံ့၊ တဿစ၊ ထိုခုနကပါဌကျမ်း၏လည်း၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိတိ၊ ဗုဒ္ဓသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိဟူသောဤပါဌသည်၊ အာဒိ၊ အစတည်း။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာယ၊ အနက်ကိုဖွင့်ခြင်း၏၊ မာတိကာ၊ မာတိကာတည်း၊ သရဏတ္ထယံ၊ သရဏဂုံသုံးပါးတို့၏အပေါင်းကို၊ ကေန၊ အဘယ်သူသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ တထာဂတေန၊ လာခြင်းကောင်းသော ဘုရားသည်၊ အာဒိတော၊ တရားတကာတို့၏ အစဖြစ်သောအားဖြင့်၊ အဝုတ္တတ္ထိ၊ ဟောတော်မူအပ်လျက်လည်း၊ ကသ္မာစ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဣမ၊ ဤခုနက ပါဌကျမ်း၌၊ အာဒိတော၊ အစဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်လေသနည်း၊ ဣတ္ထေ၊ ဤခုနကပါဌကျမ်း၌၊ နိဒါနသောဓနံ၊ နိဒါန်း၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ကတွာဝေ၊ ပြု၍သာလျှင်၊ တတော၊ ထိုနိဒါန်းကို သုတ်သင်ပြီးမှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏဂမနန္တံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟု ရောက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဂမကန္တံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟု ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိဘာဝယေ၊ ထင်စွာပြရာ၏၊ ဘေဒါဘေဒန္တံ၊ သရဏဂုဏ်ရာသောမပျက်ရာသော အပြားကို လည်း

ကောင်း၊ ပလ္လောဝိ၊ သောက်တည်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အကျိုးတရား
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဂမနိယဉ္စ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကို လည်း
 ကောင်း၊ ဒိပယော၊ ပြရာ၏၊ ဓမ္မသရဏံ ဂစ္ဆာမိစ္ဆာဒိန္ဒယေပိ၊ ဓမ္မသရဏံ
 ဂစ္ဆာမိအစရှိသော နှစ်ပုဒ်တို့၏ အပေါင်း၌လည်း၊ သေသော နယော၊
 ဤသို့သောနည်းကို၊ မတော၊ သိအပ်၏၊ အနုပုဗ္ဗဝဝတ္ထာနေ၊ အစဉ်
 အတိုင်းကိုမှတ်၍ပြရာ၌၊ ကာရဏဉ္စ၊ အကြောင်းကိုလည်း၊ ဝိနိဗ္ဗိသော၊ ပြရာ
 ၌၊ ဇေတိရတနတ္ထယဉ္စ၊ ထိုရတနာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကိုလည်း၊ ဥပမာဟိ၊
 ဥပမာတို့ဖြင့်၊ ပကာသယော၊ ပြရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤကားမာတိကာတည်း၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ တာဝကံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ဇေတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 ဣဒံသရဏတ္ထယံ၊ ဤသရဏသုံး သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို၊ ကေန၊ အဘယ်
 သူသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဘာသိတံ၊
 ဟောအပ်သနည်း၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ တထာဂတေန၊
 လာခြင်းကောင်းသောဘုရားသည်၊ အာဒိတော၊ အစဖြစ်သော အားဖြင့်၊
 အဝုတ္တိဗ္ဗိ၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရားမဟုတ်ဘဲလျက်လည်း၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ ဣမ၊ ဤခုဒ္ဒကပါဌကျမ်း၌၊ အာဒိတော၊ အစဖြစ်သောအား
 ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စပဉ္စာ၊ ငါးချက်သော ပြဿ
 နာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုငါးချက်သောပြဿနာတို့၏၊
 ဝိဿန္တနာ၊ အဖြေကို၊ ဇေတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကေနဘာသိတန္တိ
 ဧတ္ထ၊ ကေနဘာသိတံဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝိဿန္တနံ၊ အဖြေကို၊ ဇေတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတိ
 တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ သာဝကေဟိ၊ တပည့်သားတော်တို့သည်၊ နဘာသိတံ၊ မဟော
 အပ်၊ ဣသိဟိ၊ ရသေ့တို့သည်၊ နဘာသိတံ၊ မဟောအပ်၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်
 တို့သည်၊ နဘာသိတံ၊ မဟောအပ်၊ ကတ္ထာတိဧတ္ထ၊ ကတ္ထ ဟူသော
 ဤပုဒ်၌၊ ဝိဿန္တနံ၊ အဖြေကို၊ ဇေတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဣသိပတနေ၊ ဣသိ
 ပတနအမည်ရှိသော၊ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါရပ်တော်၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ကဒါတိဧတ္ထ၊ ကဒါဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝိဿန္တနံ၊ အဖြေကို၊ ဇေတိ၊
 ဤသို့၊ ဇေတိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အာဟသ္မန္တေ ယသေ၊ အရှင်ယသသည်၊
 သဟာယကေဟိ၊ အပေါင်းအဖော်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အပဟတ္တံ၊ အရ

၈ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ဟတ္တဗိုလ်သို့၊ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကေသမ္ဘိယသအရဟန္တေသု၊
 ခြောက်ကျိပ်တယောက်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗဟုဇနဟိတာ
 ယ၊များစွာသော လူအပေါင်းတို့အား စီးပွားဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ လောကေး
 လောကဉ္စ၊ဓမ္မဇေသနံ၊တရားဟောခြင်းကို၊ ကရောန္တေသု၊ပြုတော်မူကုန်
 သည်ရှိသော်၊ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကသ္မာတိဇ္ဈေ၊ကသ္မာ
 ဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝိဿန္တနံ၊အဖြေကို၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
 ပဗ္ဗဇ္ဇတ္တု၊ ရှင်ပြုစိမ့်သောငှါ လည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပဒတ္တု၊ ပဉ္စင်းစိမ့်
 သောငှါလည်းကောင်း၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ယထာ၊ဘက်၊အာ
 ဟ၊ဘုရားအတတ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ဇေဝဉ္စ၊
 ဤသို့လျှင်၊ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ရှင်ပြုအပ်၏၊ ဥပသမ္ပာဇေတဗ္ဗော၊ပဉ္စင်းခံအပ်
 ၏၊ပဋ္ဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ ကေဿမသမံ၊ ဆံရတ်ဆိတ်ကို၊ ဩ၊ဘာရေတွာ၊ပယ်
 စေ၍၊ကာသာယာနိ၊မန်ရည်စွန်းကုန်သော၊ဝတ္ထာနိ၊သင်္ကန်းတို့ကို၊အန္တော
 ဒါပေတွာ၊ဖုံးလွှမ်းစေ၍၊ကေသံ၊ကေသို့အံသေ၊လက်ဝဲတဘက်ပရံ၊ထက်
 န္စ၊ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်ကို၊ ကာရောပေတွာ၊ တင်သည်ကို ပြုစေ၍၊
 ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့၏၊ပါဒေ၊ခြေတို့ကို၊ ဝန္ဓုပေတွာ၊ရှိခိုးစေ၍၊ ဥက္ခုဋ္ဌိကံ၊
 ဆောင်ကြောင်း၊ နိဝိဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍၊ အဉ္ဇလိ၊လက်အုပ်ကို၊ပဏ္ဏ
 ဗ္ဗာပေတွာ၊ချီစေ၍၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံ၊ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံ၊ဂစ္ဆာမိ၊သံဃံသရ
 ဏံ၊ဂစ္ဆာမိ၊ဗုဒ္ဓံသရဏံ၊ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံ၊ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံသရဏံ
 ဂစ္ဆာမိဟူ၍၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝဒေဟိ၊ဆိုလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ဆိုအပ်
 ၏၊ ကသ္မာတိဓာဒိတောဝုတ္တန္တိဇ္ဈေ၊ ကသ္မာတိဓာဒိတောဝုတ္တံဟူသော
 ဤပါဌ၌၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝိဿန္တနံ၊အဖြေကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ဣဒဉ္စ၊ဤခုဒ္ဒ
 ကပါဌကျမ်းကိုလည်းကောင်း၊နဝင်္ဂံ၊အင်္ဂါကိုးပါးရှိသော၊ သတ္ထု၊သာသ
 နဉ္စ၊ဘုရားရှင်တရားကိုလည်းကောင်း၊တိဟိပိဋကေဟိ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတို့
 ဖြင့်၊သင်္ဂံ၊ဤဘွား၊ သင်္ဂြိုဟ်၍၊ဝါစနာမဂ္ဂံ၊စကား၏အစဉ်ကို၊ အာရောပေ
 န္တေဟိ၊တင်ကုန်သော၊ ပုဗ္ဗာစရိယောဟိ၊ရှေးဆရာမြတ်တို့သည်၊ ဣမိနာ
 မဂ္ဂေန၊ဤသို့သောဗုဒ္ဓံသရဏံ၊ဂစ္ဆာမိအစရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဇေဝ
 မနုဿာ၊နတ်လူတို့သည်၊ ဥပါသကဘာဝေနဝါ၊ ဥပါသကာ၏အဖြစ်ဖြင့်
 ၎င်း၊ ပဗ္ဗဇိတဘာဝေနဝါ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သာသနံ၊
 သာသနာတော်သို့၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဩတရန္တိ၊ ဝင်ကြကုန်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာသနောတာရဿ၊ သာသနာတော်သို့ ဝင်သော
 စကား၏၊မဂ္ဂဘူတတ္တာ၊အကြောင်းရင်းဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဣဒေဒုဒ္ဒ

ကပါဠေ၊ ဤရဒ္ဒကပါဠကုသ်း၌၊ အာဒိတော၊ အစဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ဂတ္တံ၊
မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ။

နိဒါနသောဓနံ၊ နိဒါနံကိုသုတ်သင်ခြင်းသည်၊ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်
သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓသရဏဂမနံ ဂမကဉ္စ ဝိဘာဝယေဟူသော၊
ဣတိ၊ ဗုဒ္ဓသရဏဂမနံ ဂမကဉ္စ ဝိဘာဝယေဟူသော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်
စကားကို၊ ဂတ္တံ၊ ထိုအပ်၏၊ တတ္ထဝစနံ၊ ထိုစကား၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝစနံတ္ထော၊
ဝစနတ္ထကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ
သု၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့၌၊ အပဋိ၊ ဘာတဉာဏနိမိတ္တာနုတ္တရေ၊ မောက္ခာမိ
ဂမပရိဘာဝိတံ၊ အပိတ်အပင်မရှိသောသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏ အာရုံ
ဖြစ်သောအတုမရှိသော မင်္ဂလိကကိုရေခြင်းလျှင်အမွန်ရှိသော၊ ခန္ဓသန္တာနံ၊
ခန္ဓာတော်၏အစဉ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ ပဏ္ဏတ္တိတော၊ ပညတ်အားဖြင့်၊ သဗ္ဗညုတညာဏပဒဋ္ဌာနံ၊ သဗ္ဗညုတ
ညာဏ်တော်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရင်းရှိသော၊ သစ္စာသိသမ္မောမိ၊
သစ္စာလေးပါး တရားကို သိခြင်းသတ္တိကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပဏ္ဏတ္တိတော၊
ပညတ်အားဖြင့်၊ သတ္တဝိသေသော၊ သတ္တဝါတို့မှထူးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ ယထာဟကိံ၊ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟော
တော်မူသနည်း၊ ဗုဒ္ဓေါတိယောသောဘဂဝါတုာဒိ၊ ဗုဒ္ဓေါတိယောသော
ဘဂဝါဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊ အဘ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊
ဗုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ယောသောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
သယန္တု၊ မိမိအလိုလိုထင်ရှားစွာဖြစ်တော်မူ၏၊ အနာဝရိယကော၊ ဆရာ
ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ရှေးသံသရာဘဝ၌၊ အနုနုသုတေသု၊ မကြား
မနာစဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့တွင်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်း
သစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ အဘိသမ္ပုဏ္ဏိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်
မူပြီ၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ တတ္ထဝ၊ ထိုသစ္စာတရား
တို့၌လည်း၊ သဗ္ဗညုတံ၊ အလုံးစုံကို သိတော်မူသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊
ရောက်တော်မူ၏၊ ဗလေသုစ၊ မိတ်တရားတို့၌လည်း၊ ဝသိဘာဝံ၊ ဝသိ
ဘော်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ တာဝ၊ ရှေး
ဦးစွာ၊ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဝိဘာဝနာ၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓါ၏သဘောကို
ထင်စွာပြခြင်းတည်း။ ။

ဗုဒ္ဓနုတောပန၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓိ
တာ၊ သိတော်မူတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ ဗော

စေတော၊ သူတပါးကိုလည်းထိစေတော်မူတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
 ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဣတိဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓါကိုဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စသစုံ၊ ထိုကားသည်နှင့်၏။
 တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ ဘိဂုတ္တံ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊
 ဗုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ကေနဌေန၊ အဘယ်အနက်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်
 သနည်း၊ ဣသံ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုခြားအံ့၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့
 ကို၊ ဗုဒ္ဓိတာ၊ သိတော်မူလေပြီ၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။
 ပဓာယ၊ ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါကို၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ဗောဓေတော၊
 သိတော်မူစေတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သဗ္ဗညု
 တာယ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
 ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သဗ္ဗဒဿာဝိတာယ၊ အလုံးစုံကို မြင်လေ့ရှိတော်မူ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ အနညနယျတာယ၊
 သူတပါးမသိစေအပ်သည်ဖြစ်၍အလိုလိုသိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဝိကသိတာယ၊ အထူးထူးသော ဂုဏ်တော်တို့
 ဖြင့် ပွင့်လင်းတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။
 ဒိတာသဝသင်္ခါတနုကုန်ပြီးသော ကိလေသာအရေအတွက် ရှိတော်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ နိရုဏ္ဏိလသသင်္ခါတ
 နုကိလေသာတို့၏ လိမ်းကျခြင်း မရှိသောအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်
 မူ၏။ ဧကန္တဝိတမောဟော၊ စင်စစ်ကင်းသောမောဟရှိတော်မူ၏။ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဧကန္တနိက္ကိလေသော၊ စင်စစ်ကင်း
 သောကိလေသာရှိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။
 ကောယနမဂ္ဂတော၊ တကြောင်းတည်းသောစရိတ်ကြွတော်မူတတ်၏။
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ကောဝကံယံတော်တည်း
 သာလျှင်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သဗ္ဗညု
 တညာဏ်တော်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူတတ်၏။ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ အဗုဒ္ဓိဝိဟတတ္တာ၊ မသိတတ်သော
 မောဟတရားကို ပျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်
 တော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓိပဋိလာတာ၊ သိတတ်သောဉာဏ်ကို ရတော်မူသောကြောင့်၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေါတိတေနာမံ၊ ဗုဒ္ဓဟူသော ဤအမည်
 တော်ကို၊ သစ္စာရာ၊ မယံတော်မာယာသည်၊ နကတံ၊ မမှည့်အပ်၊ ဝိတရာ၊

မည်တော်သုခေါဒန မင်းမြတ်သည်။ နကတံ၊ မမှည့်အပ်၊ (ပ)၊ ဒေဝတာ
 တိ၊ နတ်တို့သည်၊ နကတံ၊ မမှည့်အပ်။ ယဒိဒံယံဣဒံ ဗုဒ္ဓေါတိနာမံ၊ အကြင်
 ဗုဒ္ဓဟူသော အမည်တော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံနာမံ၊ ဤအမည်တော်
 သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူကုန်သော၊ ဘဂဝန္တနံ၊ ဘုန်း
 တော်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်သောမြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ ဗော
 ဓိယာ၊ ဗောဓိပင်၏။ မူလေ၊ အရင်း၌၊ သဗ္ဗညု တညာဏဿ၊ သဗ္ဗညု
 တညာဏ်တော်ကို၊ ပဋိသဘာယ၊ ရတော်မူသည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊
 ဝိမမက္ခန္တိကံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အဆုံး၌၊ သန္တိကာ၊ မျက်မှောက်ပြုတော်
 မူအပ်သော၊ ပညတ္တိ၊ နာမပညတ်တည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ။

ဧတ္ထေ၊ ဤဗုဒ္ဓဟူသော အမည်တော်၌လည်း၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်
 ကား၊ လာကော၊ လောက၌၊ အဝဂန္တာ၊ သွားတတ်သောသူကို၊ အဝဂတော
 တိ၊ သွားတတ်သောသူဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊
 ထိုအတူ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သစ္စာနံ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓိတာ၊
 သိတော်မူတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ပဏ္ဍိ
 သောဿ၊ သစ်ချက် ကို ခြေခံစေတတ်ကုန်သော၊ ဝါတေ၊ လေတို့ကို၊ ပဏ္ဍိ
 သုသာတိ၊ ပဏ္ဍိသုသာဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိယထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ
 ထိုအတူ ပဇာယ၊ ကျွန်ုပ်တို့သော သတ္တဝါကို၊ ဗောဓေတာ၊ သိစေ
 တော်မူတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သဗ္ဗညု
 တာယဗုဒ္ဓေါတိ၊ သဗ္ဗညုတာယဗုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဓမ္မဗုဒ္ဓနုသမတ္ထ
 တာယ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ ကဲ့သို့ဖြစ်၌စွမ်းနိုင်သောသဘောရှိသော
 ဗုဒ္ဓိယာ၊ ပညာကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊
 ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဒဿာဝိဘာယဗုဒ္ဓေါတိ၊ သဗ္ဗဒဿာ
 ဝိဘာယဗုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဓမ္မ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို၊ ဗော
 ဓနုသမတ္ထတာယ။ သိစွမ်းနိုင်သော သဘောရှိသော၊ ဗုဒ္ဓိယာ၊ ပညာ
 ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနည နေယျတာယ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ အနညနေယျတာယ
 ဗုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ အညေန၊ သူတပါးသည်၊ အဗောဓိတော၊ မသိစေ
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိတော်မူ
 တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိကသိတာယဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဝိကသိ

တာယဗုဒ္ဓေါ ဟူသည်ကား၊ နာနာဂုဏဝိကသနတော၊ အထူးထူးသော
 ဂုဏ်တို့ဖြင့်ပွင့်လင်းတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ပရမမိဝ၊ ကြာပရဗ္ဗာကဲ့သို့၊ ဝိက
 သနဋ္ဌေန၊ ကားကားပွင့်သော အနက်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ဝိကာသဝ
 သင်္ခါတေနဗုဒ္ဓေါတိ ဝေမာဒိဟိ၊ ဝိကာသဝသင်္ခါတေနဗုဒ္ဓေါ ဤသို့အစ
 ၉၂၂ ဤသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဝိတ္တသင်္ကေတကရဓမ္မပဟာနတော၊ ဝိတ်၏ဝေဒနာတို့ဖြင့်၊
 ကိုပြုတတ်သော တရားကို ပတ်တတ်သော အားဖြင့်၊ နိဒ္ဒက္ခယဝိဗုဒ္ဓေါ၊
 အိပ်ခြင်း ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍နိုးသော၊ ပုရိသောဝိယ၊ ယောကျ်ားကဲ့သို့၊
 သဗ္ဗကိလေသနိဒ္ဒက္ခယ ဝိဗုဒ္ဓတ္တာ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသ တည်းဟူ
 သောအိပ်ခြင်းတရား၏ကုန်လေပြီးသဖြင့်နိုးတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတီး
 ဖြစ်၏၊ ကောယနမဂ္ဂံဂတောဗုဒ္ဓေါဟံ၊ ကောယနမဂ္ဂံဂတော ဗုဒ္ဓေါဟူ
 သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓိယတ္ထာနံ၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓါ၏ အနက်တို့တွင်၊ ဂမနတ္ထပရိဟာယ
 တော၊ သွားခြင်းအနက်၊ ဘိဟောသောပရိယာယံဖြင့်၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား
 သည်၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ ဣတိ၊ ယုံကြောင့်လည်း၊ ပုရိ
 သော၊ ယောကျ်ားကို၊ ဂတောတိ၊ ဂတဟူ၍၊ ဂုတ္တိယယော၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့
 ဧဝံတဏှာ၊ ထိုအတူ၊ ကောယနမဂ္ဂံ၊ တကြောင်းတည်းသော မဂ်တည်းဟူ
 သောခရီးကို၊ ဂတတ္တဝါးသွားတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသ
 တံ၊ ပြုအံ့သောဌာ၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ။

ကောဝအနုတ္တရံ သမ္ဗာသဗ္ဗောမိ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ကောဝအနုတ္တ
 ရံ သမ္ဗာသဗ္ဗောမိ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊
 နဗုဒ္ဓတ္တာ၊ မသိစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊
 ကိန္တု၊ အဘယ်တရားကိုသာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သိတော်မူတတ်သနည်း၊ သယ
 မေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ သမ္ဗာသဗ္ဗော
 မိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍ကောင်းစွာ
 သိတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ အဗုဒ္ဓိဝိဘတတ္တာ
 ဗုဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ္လာဘာဗုဒ္ဓေါတိ ဗုဒ္ဓိဗုဒ္ဓိဗောဓေတိတိဇေတံဝစနံ၊ အဗုဒ္ဓိဝိဘတတ္တာ
 ဗုဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ္လာဘာ ဗုဒ္ဓေါတိဗုဒ္ဓိ ဗုဒ္ဓိဗောဓေတိဟူသော ဤစကားသည်၊ ပရိ
 ယာယဝစနံ၊ ပရိယာယံ စကားတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဗုဒ္ဓသဒ္ဓါ၌၊ ယထာ၊

ဥပမာသော်ကား၊ နိလရတ္တဂုဏယောဂတော၊ ညှိသောဂုဏ်နိသောဂုဏ်
 နှင့်ယှဉ်သောအားဖြင့်၊ နိလော၊ ညှိသော၊ ပဇ္ဇော၊ ပုဆိုး၊ ရတ္တော၊ နိသော၊
 ပဇ္ဇော၊ ပုဆိုး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂစ္ဆတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 အတူ၊ ဗုဒ္ဓဂုဏယောဂတော၊ ဘုရား၌ရှိတော်မူသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်
 သောအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပပတံ၊ သိစေခြင်းငှါ
 ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘတော၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသည်မှ၊ ပရံ၊ နေ၌၊
 ဗုဒ္ဓေါတိနေတံနာမန္တိ၊ ဗုဒ္ဓေါတိနေတံနာမံဟူသော၊ ဧဝမာမိ၊ ဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ အတ္ထံ၊ အနက်သို့၊ အနုဂတော၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ယျောက်
 သော၊ အယံ၊ ဤဘုရားဟူသောအမည်သည်၊ ပညတ္တိ၊ ပညတ်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဗောဓနတ္ထံ၊ သိမိင့်သောငှါ၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဧဝရူပန၊ ဤသို့သော
 ရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပဒါနံ၊ ပုဒ်တို့၏၊
 ဗုဒ္ဓသဒ္ဓဿ၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓါ၏၊ သာဓနသမတ္တော၊ ပြီးပြည့်စုံသော၊ အတ္ထော၊
 အနက် ကဲ့၊ ဧဝံတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓန
 တောပိ၊ သဒ္ဓါ အားဖြင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဝိဘာဝနာ၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓါကို ထင်ရှားစွာ
 ပြခြင်းတည်း။ ။

ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ သရဏဂမနာဒိသု၊ သရဏဂမနအစရှိသောပုဒ်တို့
 ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝံတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ သတိ၊ ယျောက်
 လွှင့်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သရဏံ၊ သရဏမည်၏၊ သရဏဂတာနံ၊
 ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တေနေဝသရဏဂမနေန၊
 ထိုသို့သာလျှင်ဖြစ်သော ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ ဘယံ၊ ဘေးကို
 လည်းကောင်း၊ သန္တာသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိကိုလည်းကောင်း၊ ငရိပက္ခိလေသံ၊ အဖန်
 တလဲလဲပူပန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဟိ၊ သတိဝိမေတိ၊ ယျောက်လွှင့်တတ်
 ၍၊ နိဟရတိ၊ ထုတ်တတ်၏၊ နိဗ္ဗာဓေတိ၊ ငြိမ်းစေတတ်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်
 လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အယဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သတ္တနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတေ၊ အကျိုးတရားတို့ကို၊ ပဝတ္တနေန၊
 ဖြစ်တော်မူစေသဖြင့်၊ အဟိတာစ၊ အစီးအပွား မရှိသည် တို့ကိုလည်း၊
 နိဝတ္တနေန၊ လည်စေသဖြင့်၊ ဘယံ၊ ဘေးကို၊ ဟိ၊ သတိ၊ ယျောက်တော်မူ
 တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သရဏော၊ သရဏမည်တော်မူ၏၊ ဓမ္မော၊ တ
 ရားတော်သည်၊ ဘဝကန္တာရဥတ္တရဏေနစ၊ ဘဝတည်းဟူသောကန္တာရ
 မှထုတ်တတ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဿာဒေါနေနစ၊ သက်သာ

ရာကို ပေးတတ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သရဏော၊ သရဏမည်
 တော်မူ၏။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ အပ္ပကာနံ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ကာရာနံ၊ ပြုအပ်သော လှူဒါနဝတ္ထုတို့ကို၊ ဝိပုလဗလပဋိလာတ
 ကရဏာနံ၊ ပြန်ပြောသောအကျိုးကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊
 သရဏော၊ သရဏမည်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒံနာပိပရိယာ
 ယေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းပရိယာယ်ဖြင့်လည်း၊ တံရတနတ္ထယံ၊ ထိုရတ
 နာသုံးပါးတို့၏အပေါင်းသည်၊ သရဏံ၊ သရဏမည်တော်မူ၏။ တဗ္ဗ
 သာဒတဂ္ဂဓာတာဟိ၊ ထိုရတနာသုံးပါးတို့၌ သဒ္ဓါယံကြည်ခြင်း၊ ထိုရတနာ
 သုံးပါးတို့၌ အလေးအမြတ်ပြုခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဟတဝိဒ္ဓံသိတ ကိလေသော၊
 ပယ်အပ် ဖျက်ဆီးအပ်သော ကိလေသာရှိသော၊ တဗ္ဗရာယနတာကာရ
 ပဝတ္ထော၊ ထိုရတနာသုံးပါးအား ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်သောအခြင်း
 အရာအားဖြင့်ဖြစ်သော အပ္ပလေစ္စယော၊ ရတနာသုံးပါးမှတစ်ပါးအထောက်
 အပံ့ အကြောင်းခံမရှိသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရလစ္စယော၊ လွန်စွာသော
 ရတနာသုံးပါးအထောက်အပံ့ ရှိသော၊ ဝိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ စိတ်၏ဥပါဒ်ခြင်းသည်၊
 သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုံမည်၏။ တံသမ္ပတိသတ္တော၊ ထိုသို့သောဝိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့်
 ဖြည့်စုံသောသတ္တဝါသည်၊ တံသရဏံ၊ ထိုရတနာသုံးပါးအားကိုးကွယ်ခြင်း
 တို့၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဝုတ္တပကာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဝိတ္တုပ္ပါ
 ဒေန၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဧသဇေတံရတနတ္ထယံ၊ ဤရတနာသုံးပါး
 တို့၏အပေါင်းသည်၊ သရဏံ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းကို ဖျောက်ပေတတ်သော
 ကြောင့်၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း၊ ဧသဇေတံရတနတ္ထယံ၊ ဤရတနာသုံးပါးတို့၏
 အပေါင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ပရာယနံ၊ လည်းလျောင်းရာပေတည်း၊ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့စိတ်ဥပါဒ်သည်ရှိသော်၊ ဧတံ၊ ဤရတနာသုံးပါးအား ဆည်းကပ်
 ခြင်းသို့၊ ဥပေတံ၊ ရောက်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။

ဥပေက္ခာစ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း၊
 တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ သရဏံသရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝုစ္ဆာမ၊ ရောက်ပါ
 ကုန်၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်မြတ်ကိုလည်း၊ သရဏံသရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်
 ရာဟူ၍၊ ဝုစ္ဆာမ၊ ရောက်ပါကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နော၊
 အကျွန်ုပ်တို့ ကို၊ ဥပါသကေတိ၊ ဆည်းကပ်သော သူတို့ဟူ၍၊ ဓာရေတု၊
 မှတ်တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တပုဿဖလ္လိကာဒယောပိယ၊ တပုဿ

ပဏ္ဍိကတည်းကုန်သည်ညှိနောင်တို့ကဲ့သို့၊ သမာဒါနေနဝါ၊သောက်တည်
သဖြင့်လည်းကောင်း၊သန္တု၊မြတ်စွာဘုရား၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊
မေ၊အက္ခန္တိပဏ္ဍိ၊သတ္တဝါ၊ဆရာတည်း၊ အဟံ၊အက္ခန္တိသည်၊သဝကော၊
အဆုံးအမကို နာခံသောတပည့်သည်၊အတ္ထိ၊ဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊မဟာ
ကဿပါဒယောဝိယ၊ ရှင်မဟာကဿပ အစရှိသော မထေရ်မြတ်တို့ကဲ့
သို့၊သိသောဘုရုပ်ဂမနေနဝါ၊တပည့်၏အဖြစ်သို့ ချဉ်းကပ်ခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဝေဠု၊ဤသို့လည်း၊ ဂုတ္တု၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သရဏဂမနံ၊
သရဏဂုံသို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏၊ ဗြဟ္မာယုဗြာဟ္မဏော၊ ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏား
သည်၊အာသနာ၊ နေရာ၊မှ၊ဂုဗ္ဘာယ၊ထ၍၊ ဧကံသံဇကတ္ထိ၊အံသေ၊ လက်ဝဲ
တဘက်ပရုံးထက်၌၊ဥတ္တရာသံဝံ၊ ကိုယ်ဝတ်ပုဆိုးကို၊ ကရိတွာ၊လက်က
တော့ဘင်၍၊ ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိတော်မူ၏၊တေန၊ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ အဉ္စလိ၊လက်အုပ်ကို၊
ပဏာမေတွာ၊ ညွှတ်စေ၍၊ တိက္ခတ္တု၊သုံးကြိမ်၊ နမောတဿ ဘဂဝတော
အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ နမောတဿ(ပ)သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿာတိ၊
နမောတဿဘဂဝတော အရဟတောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊နမောတဿ(ပ)
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿဟူ၍၊ ဥဒါနံ၊ဝမ်းမြောက်သဖြင့် နှုတ်မြှောက်သော စကား
ကို၊ဥဒါနေသိ၊မြှောက်၏၊ ဗြဟ္မာယုအာဒယောဝိယ၊ ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏားအစရှိ
သောသူတို့ကဲ့သို့၊တဗျေ၊ဣန္ဒြနဝါ၊ထိုဘုရားသို့ညွှတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂိနောဝိယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ယှဉ်သောရဟန်း
တို့ကဲ့သို့၊အတ္တသန္တိယျာတနေနဝါ၊ မိမိကိုယ်ကိုဆောင်နှင်းသဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ အရိယပုဂ္ဂလောဝိယ၊ အရိယပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့၊သရဏဂမနံ၊ဤ
လေသသမုစ္ဆေဒနဝါ၊သရဏဂုံ၏ညစ်နွမ်း၊ ကြောင်းထရားကပ်ပယ်သဖြင့်
လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အနေကပ္ပကာရံ၊တပါးမက များသော အပြား
ရှိသည်ကို၊ဝိသယတော၊အာရုံပြုသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ကိဗ္ဗတော၊
ကိစ္စအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ဥပေတိ၊ရောက်၏၊အဟံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်
ကား၊သရဏဂမနဿစ၊ သရဏဂုံသို့ရောက်ခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ ဂမ
ကဿစ၊ရောက်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်းကောင်း၊ ဝိဘာဝနာ၊ထင်ရှား
ပြခြင်းတည်း၊

ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊တေဒါသေဒဉ္စ၊ပျက်စီးရာသည်ပျက်စီးရာသည်ကို
၎င်း၊ပလ္လဉ္ဇာဝိ၊အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ဂမနိယဉ္စ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဒီပယ၊ပြရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂုတ္တုနံ၊ ဆိုအပ်

ကုန်သော၊ ဘေဒါဒိနံ၊ ဘေဒအစရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
သည်ကား၊ ပရိဒိပနာ၊ ပြုကြောင်းတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊
သရဏဂတဿ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊
သရဏဂမနဘေဒေါ၊ သရဏဂုံ၏ ပျက်စီးခြင်းသည် သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်
ရှိသောပျက်စီးခြင်း လည်းကောင်း၊ အနဝဇ္ဇော၊ အပြစ်မရှိသောပျက်စီး
ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိသေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ အနဝဇ္ဇော၊
အပြစ်မရှိသောပျက်စီးခြင်းသည်၊ ကာလံကိရိယာယ၊ ရတခြင်းကိုပြုသ
ဖြင့်၊ အနဝဇ္ဇောဘေဒေါ၊ အပြစ်မရှိသော ပျက်စီးခြင်းမည်၏၊ သာဝဇ္ဇော၊
အပြစ်ရှိသော ပျက်စီးခြင်းသည်၊ အညသတ္ထရိ၊ ရတနာသုံးပါးမှ တပါး
သောဆရာ၌၊ ဝုတ္တပကာရာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အတ္တသန္နိယျာတန ပါ
ဏိပါတအစရှိသည် ပြားသောပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
တသ္မိဉ္စ၊ ထိုရတနာသုံးပါး၌လည်း၊ ဝုတ္တပကာရေပရိတပဝတ္တိယာ၊ ဆိုအပ်
ခဲ့ပြီးသောအတ္တသန္နိယျာတန ပါဏိပါတအစရှိသောဆောက်တည်ခြင်း
တို့၌ဖောက်ပြန်သောမှားသောအယူဖြင့်၊ သာဝဇ္ဇောဘေဒေါ၊ အပြစ်ရှိသော
ပျက်စီးခြင်းမည်၏၊ ဒုဝိသေ၊ နှစ်ပါးအပြား ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊
သော၊ ထိုအပြစ်ရှိသောပျက်စီးခြင်း အပြစ်မရှိသော ပျက်စီးခြင်းသည်၊
ပုဝုဇ္ဇနာနမေဝ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာလျှင်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ အရိယာနံ၊
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ နတ္ထိဧဝ၊ မရှိသည်သာတည်း၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေသု၊ မြတ်
စွာဘုရားကျေးဇူးတော်တို့၌၊ အညာဏသံသယမိစ္ဆာညာဏပဝတ္တိယာ၊
မသိသောအားဖြင့် တွေးတောသင်္ကေတရှိခြင်း မှားသော အမှတ်ရှိခြင်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အနာဒရာဒိပဝတ္တိယာ၊ မရှိသေခြင်း အစရှိသည်ဖြစ်
သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တေသံ၊ ထိုသရဏဂုံ ဆောက်တည်သော
ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သရဏံ၊ သရဏဂုံသည်၊ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရိယပုဂ္ဂလသပန၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊
အဘိန္နသရဏာစေဝ၊ မပျက်သောသရဏဂုံရှိကုန်သည် လည်းကောင်း၊
အသံကိလိဋ္ဌ သရဏာ၊ မညစ်နွမ်းသော သရဏဂုံရှိကုန်သည် လည်း
ကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယထာဟကိ အာဟ၊ ဘုရားအတတ်သို့
ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဓေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သောတာပတ္တိ
မဂ်ညာဏဒိလ်ညာဏနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ယံယောပုဂ္ဂလေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ အညံ၊ ဘုရားရှင်မှတစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သတ္ထာရန္တိ၊ ဆရာဟူ၍၊
ဥန္တိသေယျ၊ ညွှန်းရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤဘုရားမှတစ်ပါးသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆရာဟု

၉

ညွှန်ခြင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဋ္ဌာနံ၊ အရာမဟုတ်
 အနဝကာသော၊ အခွင့်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ဝုဗ္ဗန္တနာတု၊ ဝုဗ္ဗဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ သာဝဇေဝ၊ အကြင်မျှလောက်
 သရဏဘောဒံ၊ သရဏဂုံပျက်ခြင်းသို့၊ နုပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ တာဝ
 ဇေဝ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံးသာလျှင်၊ အသိန္နသရဏာ၊ မပျက်
 စီးသော သရဏဂုံရှိကုန်၏။ သာဝဇ္ဇောဝ၊ အပြစ် ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်
 သော၊ နေသံ၊ ထိုဝုဗ္ဗဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သရဏဘောဒေါ၊ သရဏဂုံပျက်
 စီးခြင်းသည်၊ သံကိလေသောစ၊ ညစ်နွမ်းသည်လည်းကောင်း၊ အနိဋ္ဌဖလ
 ဒေါစ၊ အလိုမရှိအပ်သောမကောင်းသောအကျိုးကိုပေးတတ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနဝဇ္ဇော၊ အပြစ်မရှိသောသေ၍ ပျက်စီးသော
 သရဏဂုံသည်၊ အဝိပါကတ္တာ၊ အကျိုးပေးခွင့်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 အဖလော၊ အကျိုးမရှိ၊ အဘောဒေါပန၊ မပျက်စီးသော သရဏဂုံမည်သည်
 ကား၊ ဖလတော၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ ဣဋ္ဌမေဝ၊ ထိုအပ်သည်သာ ဖြစ်သော၊
 ဖလံ၊ အကျိုးကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအတတ်သို့
 ဟောတော်မူသနည်း။ ယေကေမိ၊ အကြင် တစ်စုံတယောက် အမှတ်
 မရှိသောသူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ငါ့ဘုရားကို၊ သရဏံ၊ သရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာ
 ဟူ၍၊ ဂတာသေ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်အံ့၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊
 အပါယသုမိံ၊ အပါယ်ဘုံသို့၊ နဂမိဿန္တိ၊ မလားရကုန်လတ္တံ့၊ မာနုသံ၊
 လူဖြစ်သော၊ ဒေဝံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်၍၊ ဧဝကာယံ၊ နတ်၏ကိုယ်
 ကို၊ ပရိပူဇေဿန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်
 မူ၏။ တတြစ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော သာဝကပါဉ်၌လည်း၊ ယေ၊
 အကြင်သူတို့သည်၊ သရဏဂမနုပက္ကိလေသသမုဇ္ဈေဒနသရဏဂတာ၊
 သရဏဂုံ၏ညစ်နွမ်းခြင်းကိုကောင်းစွာ ပယ်ဖြတ်၍ဆောက်တည်ခြင်းသို့
 ရောက်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ အပါယံ၊ အပါယ်ဘုံသို့၊ နဂမိဿန္တိ၊
 မလားကုန်လတ္တံ့၊ ဣတရေပန၊ ဤသူတို့မှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ကာမျှဖြစ်သော
 သူတို့သည်ကား၊ သရဏ ဂမနေန၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ကာမျှဖြင့်၊
 အပါယံ၊ အပါယ်ဘုံသို့၊ နဂမိဿန္တိ၊ မလားရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝါထာယံ၊ ဝါထာ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝေဒိတဇ္ဈော၊ သိအပ်၏၊
 အယံ၊ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဘောဒါ၊ ဘောဓဖလဒီပ
 နာ၊ ပျက်စီးရာသည် မပျက်စီးရာသည် အကျိုး ရှိသည်ကို ပြကြောင်း
 တည်း။

ဂမနိယဒီပနာယံ။ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း လက္ခဏာကိုပြရာ၌၊
 စောဒကော။ စောဒကသရာသည်။ အာဟာရသို့၏။ ကိံ အာဟာရသလံသို့
 ဆိုသနည်း။ ဗုဒ္ဓသရဏံဂစ္ဆာမိတိဇ္ဈေးဗုဒ္ဓသရဏံဂစ္ဆာမိဟူသောဤပါဠိ
 ၌။ ယော။ အကြင်သူသည်။ ဗုဒ္ဓံ။ ဘုရားကို။ သရဏံ။ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆ
 တိ။ ရောက်၏။ ဇောဇောသော။ ဤသူသည်။ ဗုဒ္ဓဝါ။ ဘုရားသို့လည်း။ ဂစ္ဆယျ။
 ရောက်လေရာ၏။ သရဏံဝါ။ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့လည်း။ ဂစ္ဆယျ။ ရောက်
 လေရာ၏။ ဥဘယထာပိစ။ နှစ်ခုသောကံပုဒ်ဖြင့်လည်း။ ဧကဿ။ ဂစ္ဆတိ
 ဟူသောတခုသောကြိယာကို။ ဝစနံ။ ဆိုခြင်းသည်။ နိရတ္ထကံ။ အကျိုးမရှိ
 ကသွား။ အဘယံကြောင့်နည်း။ ဂမနကြိယာယ။ ဂမနကြိယာ၏။ ကမ္မန္တယာ
 သာဝတော။ ကံပုဒ်နှစ်ခုမရှိသောအားဖြင့်။ ဧကဿ။ တခုသောဂစ္ဆတိ
 ဟူသော ကြိယာပုဒ်ကို။ ဝစနံ။ ဆိုခြင်းသည်။ နိရတ္ထကံ။ အကျိုးမရှိလေစ
 ကောင်း။ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဇ္ဈေးဤဗုဒ္ဓသရဏံ ဂစ္ဆာမိဟူ
 သောပါဠိတော်ပါဠိ၌။ အဇံ။ ဆိတ်ကို။ ဂါမံ။ ရှာသို့။ နေတိ။ ဆောင်၏။ ဣတိ
 အာဒိသုပိယ။ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌ကဲ့သို့။ နိကမ္မကတ္တံ။ နိကမ္မကကြိ
 ယာ၏အဖြစ်ကို။ အက္ခရပိန္နကားသဒ္ဓါနည်းကိုကြံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
 နဇ္ဈန္တိ။ အလိုမရှိကုန်။ ပုဗ္ဗံ။ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသံ။ အရှေ့သို့။ ဂစ္ဆ
 တေဝသွားသကဲ့သို့။ ပစ္ဆိမံ။ အနောက်ဖြစ်သော။ ဒိသံ။ အရှေ့သို့။ ဂစ္ဆတိ
 ဣဝသွားသကဲ့သို့။ ဣတိအာဒိသုပိယ။ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌ကဲ့သို့။
 ဝုတ္တော။ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သတ္တကမေဝ။ အကျိုးရှိသည် သာလျှင်
 တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဧဝံဧယျ။ အကယ်၍ဆိုအံ့။ နသတ္တကမေဝ။ အကျိုး
 မရှိသည်သာတည်း။ ကသွား။ အဘယံကြောင့်နည်း။ ဗုဒ္ဓသရဏာနံ။ ဗုဒ္ဓ
 သရဏသဒ္ဓါတို့၏။ သမာနာမိကရဏဘာဝဿ။ တူသောတည်ရာရှိသော
 အဖြစ်၏။ အနဗိပ္ပေတတော။ အလိုမရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။
 ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧတေသံ။ ထိုဗုဒ္ဓသဒ္ဓါ သရဏသဒ္ဓါတို့၏။
 သမာနာမိကရဏဘာဝေ။ တူသောတည်ရာရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ အဗိပ္ပေ
 တေ။ အလိုမရှိအပ်သည် ရှိသော်။ ပဋိဟတပိတ္တောပိ။ ဘုရားအားပြစ်မှား
 သောစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓံ။ ဘုရားသို့။ ဥပသကံမန္တော။
 ချဉ်းကပ်သည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓသရဏံဂတော။ ဗုဒ္ဓသရဏံ ဂစ္ဆာမိဟူကိုး
 ကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သည်။ သိယာ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်
 ၏။ ဗုဒ္ဓေါတိပဒံ။ ဗုဒ္ဓေါဟူသောပုဒ်သည်။ ပိသေသိတံ။ အထူးပြုအပ်သော။
 ယံတံသရဏံ။ အကြင်သူရဏံဟူသောပုဒ်သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တမေဝ။ ထို

သရဏံဟူသော ဝုန်သို့သာလျှင်၊ ဇေသဇေသောယုဒ္ဓေါ၊ ဤဗုဒ္ဓသဒ္ဓါသည်၊
ဂတော။ရောက်ခဲ့ရာ၏။ ။

ဇေတံခေါ၊ ဤရုတနာသုံးပါးအား ကိုးကွယ်ခြင်းသည်၊ ခေမံ၊ဘေးမရှိ
သော၊သရဏံ၊ကိုးကွယ်ခြင်းတည်း၊ဇေတံ၊ဤရုတနာသုံးပါးအားကိုးကွယ်
ခြင်းသည်၊ ဥတ္တမံ၊မြတ်သော၊သရဏံ၊ကိုးကွယ်ခြင်းတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊
ဝစနုတော၊ဟောတော်မူသောကြောင့်၊သမာနာမိကရဏတ္ထမေဝ၊တူသော
တုလျာမိကရဏသည်ပင်လျှင်၊ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊စေတေပသု၊
အကယ်၍ဆိုအံ့၊ သမာနာမိကရဏတ္ထံ၊တူသောတည်ရာရှိသောတုလျာမိ
ကရဏ၏အဖြစ်သည်၊ နသိယာ၊မဖြစ်ရာ၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်း၊
တတ္ထေဝ၊ထိုဇေတံခေါသရဏံခေမံ ဇေတံသရဏမုတ္တမံ ဟူသောဂါထာ၌
သာလျှင်၊တတ္ထာဝတော၊ ထိုတူသောတည်ရာရှိသော တုလျာမိကရဏ
ဖြစ်သင့်သောအားဖြင့်၊ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ တတ္ထေဝဂါထာပဒေ၊ထိုဇေ
တံခေါသရဏံ ခေမံအစရှိသော ဂါထာဝုန်၌သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓါမ္ဘိ၊ထုရားအစရှိ
သော၊ဇေတံရတနတ္ထယံ၊ထိုရတနာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို၊သရဏဂတော
နံ၊ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သောသူတို့အား၊ ဘယဟရကတ္ထုသင်္ခါ၊
တော၊ဘေးအန္တရာယ် ကို ပယ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ သရဏဘာဝေ၊ကိုး
ကွယ်သောကံတည်သည်၏အဖြစ်၌၊အဗျာဘိစရဏတော၊စကားတခြား
လျဉ်းပါးဘွယ်မရှိသောအားဖြင့်၊ခေမံ၊ဘေးမရှိသော၊ သရဏံ၊ကိုးကွယ်
ခြင်းတည်း၊ဥတ္တမဉ္စ၊မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သရဏံ၊ကိုးကွယ်ခြင်း
တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အယံသမာနာမိကရဏဘာဝေါ၊ ဤသို့တူသောတည်
ရာရှိသော တုလျာမိကရဏ၏ အဖြစ်ကို၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုအပ်ရှိ၏၊
အညတ္ထတု၊ဗုဒ္ဓသရဏံဂစ္ဆာမိမှတစ်ပါးသော ဇေတံခေါသရဏံ ခေမံအစ
ရှိသောပါဌ၌၊ ဂမိသမ္ပန္နေ၊ ဂမုခေတ်၌ပွင့်ပွင့်အပ် စပ်အပ်သည်၊သတိ၊
ရှိကောင်းလျက်၊သရဏဂမနုဿ၊ သရဏဂမနုသဒ္ဓါ၏၊ အပသိဒ္ဓိတော၊
ထင်ရှားစွာမရှိသောကြောင့်၊ အနမိပ္ပေတော၊အလိုမရှိအပ်၊ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ဇေတံ၊ထိုတုလျာမိ ကရဏဟုဆိုအပ်သောစကားသည်၊အသာ
ဝကံ၊မပြီးစကောင်း။ ။

☞ ဇေတံသရဏမာဂဗ္ဗသဗ္ဗဒုက္ခာပမုပ္ပတိဘိဇ္ဈေ၊ ဇေတံသရဏမာဂဗ္ဗသဗ္ဗ
ဒုက္ခာပမုပ္ပတိဟူသောဤပါဌ၌၊ ဂမိသမ္ပန္နေ၊ ဂမုခေတ်၌စပ်ပွင့်ရာ၌
ကား၊သရဏဂမနုပသိဒ္ဓိတော၊သရဏဂမနုသဒ္ဓါ ထင်ရှားရှိသောကြောင့်၊
သမာနာမိကရဏတ္ထမေဝ၊ တူသောတည်ရာရှိသော တုလျာမိကရဏ၏

အဖြစ်သည့်သာလျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကပ်၍
ဆိုပြန်အံ့၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တဒေါသပ္ပသင်္ဂတော၊ ဆိုအပ်
ခဲ့ပြီးသောဒေါသလျဉ်းပါးဖွယ်ရှိသောကြောင့်၊ နသိယာ၊ ထုလျာဓိကရဏ
မဖြစ်ရာ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တတြာပိ၊ ထိုတံသရဏမာဂဗ္ဗ
ဟူသောပါဌ၌လည်း၊ သမာဓိနာကရဏတာဝေ၊ တူသော တည်ရာရှိသည်
၏ အဖြစ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဇေတံဗုဒ္ဓ ဓမ္မသံဃာချ၊ ထိုဘုရား တရားသံ
ဃာဟု ရေတွက်အပ်သော၊ သရဏံ၊ အောက်မေ့ခြင်းကို၊ အာဂမ္မ၊ အ
ကြောင်းပြု၍၊ ပဋိဟဒ္ဓ ဝိတ္ထောပိ၊ ခိုက်တိုက်လိုသော ဝိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲမှ၊ ပရုစ္စေယျ၊ လွတ်လေရာ
၏၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တဒေါသ ပသင်္ဂေါဝေ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောဒေါသလျဉ်းပါးဖွယ်ရှိသည်သာလျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ နော၊ ငါတို့
အား၊ ဒေါသေန၊ အပြစ်တင်သောစကားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်၊ နဝ
အတ္ထိ၊ အလိုမရှိ၊ ဇေတံ၊ ထိုထုလျာဓိကရဏဖြစ်၏ ဟူသော စကားသည်၊
အသေကံ၊ အပြီးသို့မရောက်၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ။ အာနန္ဒ၊ အာ
နန္ဒာ၊ မမံ၊ ငါဘုရားတည်းဟူသော၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကောင်းသောအဆွေ
ခင်ပွန်းကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ ဇာတိဓမ္မာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသဘောရှိကုန်သော၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ၊ ပရိမုစ္စန္တိ၊ လွတ်
ကုန်၏၊ ဣတိတ္ထေ၊ ဤပါဌ၌၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်
ပွန်းဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာနုဘာဝေန၊
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိမုစ္စမာနာ၊ လွတ်လိုကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
သည်၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ဘုရားတည်းဟူသော ကောင်းသော အဆွေခင်
ပွန်းကို၊ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပရိမုစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာ
ယထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဝေပိ၊ ဤတံသရဏ
မာဂဗ္ဗသဗ္ဗဒုက္ခာပရုစ္စတိဟူသောပါဌ၌လည်း၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မ သံဃာချ၊ ဘုရား
တရားသံဃာဟုရေတွက်အပ်သော၊ သရဏံ၊ သောကံ၊ တည်အောက်
မေ့ခြင်း၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မုစ္စမာနော၊ တေးမှလွတ်သော
သတ္တဝါကို၊ ဇေတံသရဏမာဂဗ္ဗ သဗ္ဗဒုက္ခာပရုစ္စတိတိ၊ ဇေတံသရဏမာဂဗ္ဗ
သဗ္ဗဒုက္ခာပရုစ္စတိဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တ
ဤသရဏ မာဂဗ္ဗဟူသောပါဌ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော
သိအပ်၏၊ သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဗုဒ္ဓ
သဒ္ဓါ၏၊ ဇေတံဂမနိယတ္တံ၊ ထိုဂမုခတ်နှင့်စပ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ နယုတ္တတိ၊

မသဋ္ဌိ၊ သရဏသ၊ သရဏသဒ္ဓါ၏၊ ဂမနိယတ္တံ၊ ဂမုခတ်နှင့်စပ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မသဋ္ဌိ၊ ဥတယေသံ၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓါသရဏသဒ္ဓါတို့၏၊ ဂမနိယတ္တံ၊ ဂမုခတ်နှင့်စပ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မသဋ္ဌိ၊ ဂန္ထာမိတိ၊ ဂန္ထာမိဟူ၍၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌဿ၊ ညွှန်အပ်သော၊ ဂမကဿစ၊ ကတ္တားကိုဟောသော ဂမုခတ်၏၎င်း၊ ဂမနိယဿစ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သော ကြိယ၏ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗန္ဓံ၊ စပ်ရာဝုဒ်ကို၊ ဣန္ဒြိယန္တံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ တုလျာမိကရဏာ ဖြစ်စကောင်း၏ဟု ဆိုအပ်သော စကားသည်၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သဋ္ဌိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝဇေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆံဦး အံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဗုဒ္ဓသရဏံ ဂန္ထာမိဟူသောပါဌ်၌၊ ဗုဒ္ဓေါယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား ကိုသာလျှင်၊ ဂမနိယေတိ၊ ဆည်းကပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဂမနာကာနေဿနတ္ထံတု၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သော အခြင်းအရာကို၊ ပြအံ့သောဌာကား၊ သရဏာဝစနံ၊ သရဏဟူသောသဒ္ဓါကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ် ၏၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏန္တိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂန္ထာမိတဇာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဧသဧသောဗုဒ္ဓေါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း၊ ဧသဧသောဗုဒ္ဓေါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပရာယနံ၊ လည်းလျောင်းရာတည်း၊ အဇာဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းကို၊ စာတာ၊ ပျောက်တော် မူပေတတ်၏၊ ဟိတဿစ၊ စီးပွားချင်းသာကို လည်း၊ ပိဓာတာ၊ စီရင်တော်မူပေတတ်၏၊ ဣတိဣမိနာအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့ သော၊ အလိုဖြင့်၊ ဧတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂန္ထာမိတဇာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ သေဝါမိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ပယိရူပါဿာမိ၊ ရှိသေကျိုးနွံတုပ်ဝပ်ပါ၏၊ ဝါ၊ တနည်း ကား၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာနာမိဗုဇ္ဈာမိ၊ သိပါ၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ ထိုစကားသည်နှင့် ၏၊ ယေသံခာတုနံ၊ အကြင်ခတ်တို့အား၊ ဂတိအတ္ထော၊ ဂတိအနက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေသံ၊ ထိုခတ်တို့အား၊ ဗုဒ္ဓိပိအတ္ထော၊ ဗုဒ္ဓိအနက်သည် လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိသဒ္ဓဿ၊ ဣတိသဒ္ဓါ၏၊ အပ္ပယောဂါ၊ ယှဉ်ကြောင်း သဒ္ဓါမဟုတ်သောကြောင့်၊ ဣတိပဒံ၊ ဣတိဟူသောဝုဒ်ကို၊ အယုတ္တံ၊ မယှဉ် အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝဇေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုငြားအံ့၊ တံပဒံ၊ ထိုဣတိဟူ သောဝုဒ်ကို၊ အယုတ္တံ၊ မယှဉ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ယုတ္တံဧဝ၊ ယှဉ်အပ် သည်သာလျှင်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဣတိသဒ္ဓါကိုယှဉ်သင့်၏ဟုငါဆိုအပ် သောစကား၌၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ပြန်ရာ၏၊ ဧတ္ထ

ဤဗုဒ္ဓသရဏံ ဂစ္ဆာမိဟူသောပါဌ၌။ ဣတိသဒ္ဓေါ၊ ဣတိသဒ္ဓါကို၊ ပယုတ္တော၊
ယှဉ်အပ်သည်။ ဟဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ယှဉ်သင့်
သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
တတော၊ ထိုကြောင့်၊ အနိစ္စံရူပံ အနိစ္စံရူပန္တိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိတိ ဧဝ
မာဒိသုဝိယ၊ အနိစ္စံရူပံ အနိစ္စံရူပန္တိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ ဤသို့အစရှိ
သောပါဌတို့၌ကဲ့သို့၊ သောဣတိသဒ္ဓေါ၊ ထိုဣတိသဒ္ဓါကို၊ ပယုတ္တော၊ ယှဉ်
အပ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ နပယုတ္တော၊ ထိုအနိစ္စံရူပံအစရှိသောပါဌ
တို့၌ကဲ့သို့လည်းမယှဉ်တကား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤဣတိသဒ္ဓါကို
ယှဉ်၏ ဟူသောစကားသည်၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒကော၊
စောဒက ဆရာသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တဉ္စ၊ ထိုမသင့်ဟူသော စကား
သည်လည်း၊ န၊ မဟုတ်၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်း၊ တဒတ္ထသမ္ဘဝါ၊ ထို
ဣတိသဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်၍ဗုဒ္ဓသရဏံ ဂစ္ဆာမိဟူသောပါဌ၌ အနက်ယောဇနာ
သင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယော၊
အကြင် သူသည်၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရား
တော်ကို လည်းကောင်း၊ သံဃာဉ္စ၊ သံဃာတော်ကို လည်းကောင်း၊ သရ
ဏန္တိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ ဣတိ ဧဝမာဒိသ္မိံ၊ ဤသို့အစရှိ
သောပါဌ၌၊ အတ္ထသမ္ဘဝါ၊ အနက်၏ ကောင်းစွာ ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်၊
ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဣဝေါ၊ ဤဗုဒ္ဓသရဏံ ဂစ္ဆာမိဟူသောပါဌ
တော်၌လည်း၊ ဣတိသဒ္ဓဿ၊ ဣတိသဒ္ဓါ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ သမ္ဘဝ
တိ၊ ဖြစ်၏၊ သံဝိဇ္ဇမာနတ္ထသမ္ဘဝါ၊ ထင်ရှားရှိသောအနက်၏ဖြစ်သင့်သော
ကြောင့်၊ ဣတိသဒ္ဓါ၊ ဣတိသဒ္ဓါတို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊
နပယုတ္တန္တိ၊ မယှဉ်ကုန်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဗုဒ္ဓသရဏံ ဂစ္ဆာမိဟူသောပါဌ၌၊ အဗု
ယုတ္တဿာဝိ၊ မယှဉ် ငြားသော်လည်း၊ ပယုတ္တဿာဝိယ၊ ယှဉ်သကဲ့သို့၊
ဣတိသဒ္ဓဿ၊ ဣတိသဒ္ဓါ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
အညောသုစ၊ ဗုဒ္ဓသရဏံ ဂစ္ဆာမိမှတစ်ပါး ကုန်သော၊ ဧဝံဇာတိကောသု၊ ဤနှင့်
တူသောပါဌတို့၌၊ ဣတိသဒ္ဓဿ၊ ဣတိသဒ္ဓါ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော
ယုတ္တော၊ ထိုဣတိသဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်၍ယောဇနာခြင်းသည်၊ အဒေါသောဧဝ၊
အပြစ်တင်ဖွယ်မရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သရဏဂမနေဟိ၊ သရ
ဏဂုံဘို့ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အနူဇာ

နာမိန္ဒြိတောသမုဏ္ဍိ၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတော်တို့၌၊ သရဏသေဝ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းကိုပင်လျှင်၊ ဂမနိယတောတိ၊ ရောက်၏ဟူ၍၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဂမနာကာရဒဿနတ္ထန္တိ၊ ရောက်သော အခြင်းရာကို ပြအံ့သောဌာနကား၊ သရဏဝစနန္တိ၊ သရဏသဒ္ဓါဟူ၍၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုတိဟိ

သရဏဂမနေဟိဟူသော ပါဠိတော်စကားသည်၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကပ်၍ဆိုပြန်အံ့၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ယုတ္တံဇေ၊ သင့်မြတ်သည် သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တဒတ္ထသမ္ဘဝါဇေ၊ ထိုဣတိသဒ္ဓါ၏ အနက်ကောင်းစွာဖြစ်သောကြောင့်သာလျှင်၊ ယုတ္တံ၊ တိဟိသရဏဂမနေဟိဟူသောဝုန်တို့၌ဣတိသဒ္ဓါကိုယှဉ်သင့်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တတြာပိ၊ ထိုတိဟိသရဏ ဂမနေဟိဟူသော ပါဠိ၌လည်း၊ တဿ၊ ထိုဣတိသဒ္ဓါ၏၊ အတ္ထာ၊ အနက်သည်၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏၊ ဝုဗ္ဗသဒိသမေဝ၊ ရှေးဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိသဒ္ဓါ၊ ဣတိသဒ္ဓါကို၊ အပယုတ္တောပိ၊ မယှဉ်သော်လည်း၊ ပယုတ္တောပိယ၊ ယှဉ်သကဲ့သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဣတရထာ၊ ဤမှတပါးသော အနက်ကိုကြံသဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဒေါသပ္ပသင်္ဂါဇေ၊ ဒေါသအဖြစ်လျှဉ်းပါးဖွယ်ရှိသည်သာလျှင်၊ ယတောယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သိယော၊ ဖြစ်ရ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာနုသိဋ္ဌမေဝ၊ ဆုံးဖြတ် အပ်ပြီးသောအတိုင်းသာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဂမနိယဒိပနာ၊ ဂမုခေတံကိုပြခြင်းတည်း။ ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဓမ္မသရဏမိစ္စာဒိန္ဒယပေသနယောမတောတိတ္ထေ၊ ဓမ္မသရဏမိစ္စာဒိန္ဒယပေသနယောမတော ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတ္ထေ၊ ဤဓမ္မသရဏံအစရှိသောဝုန်၌၊ ဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်ကို၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိတိတ္ထေ၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိဟူသောဤပါဠိ၌၊ ယွာယံယောအယံအတ္ထသံ ဝဏ္ဏနာနယော၊ အကြင်အနက် အဖွင့်ဖြစ်သော နည်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဇေသော ဇေနယော၊ ထိုသို့သော နည်းကိုသာလျှင်၊ ဓမ္မသရဏံ ဂစ္ဆာမိသံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိတိဇေတသ္မိံ ဝိပဇ္ဇယော၊ ဓမ္မသရဏံဂစ္ဆာမိသံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိဟူသောဤဝုန်နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်း၌လည်း၊ သံဝဏ္ဏနာနယော၊ သံဝဏ္ဏနာနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိဝိသေသော၊ အထူးကား၊

တကြာပိ၊ ထိုခမ္ဘသရဏံဂစ္ဆာမိ သံဃံသာရဏံဂစ္ဆာမိ ဟူသောပါဌ်တို့၌
လည်း၊ ဓမ္မသံဃာနံ၊ ဓမ္မသဒ္ဓါသံဃာသဒ္ဓါတို့ကိုး၊ အတ္ထကောစ၊ အနက်အား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျဉ္ဇနကောစ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိဘာဝန
မတ္တမေဝ၊ ထင်ရှားပြခြင်းမျှသာလျှင်တည်း။ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ
ကြွင်းသော စကားသည်၊ ဝုတ္တသဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသည်
သာလျှင်တည်း။ ယတောယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတ္ထဗြာဓိ
သံဃံဟူသောပုဒ်တို့၌၊ ယဒေဝယံဝေ၊ အကြင်အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်သာ
လျှင်၊ အသဒိသံ၊ မတူ၊ တတောတသ္မာကာရဏာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထို
မတူသည်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧကေ၊ ဧကေသရာတို့
သည်၊ ဧတ္ထဗြာဓိသရဏံဂစ္ဆာမိဟူသောပါဌ်၌၊ ဘာဝိတမဂ္ဂါနဉ္စ၊ ပွားစေ
အပ်သော မဂ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ သန္တိကတနိဗ္ဗာနဉ္စ၊
နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အပါ
ယေသု၊ အပါယ်တို့၌၊ အပဏနဘာဝေန၊ မကျစေသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဓာရ
ဏကောစ၊ ဆောင်တတ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရမဿာသဝိဓာ
နကောစ၊ ဖြတ်သောသက်သာရာကို စီရင် တတ်သော အားဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ မဂ္ဂပလနိဗ္ဗာနာနိ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တရားတို့ကို၊ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မဟူ၍၊
ဝဇ္ဇန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ အတ္ထဗြာဓိအနက်၌၊ မဂ္ဂဝိရာဂါဝေ၊ မဂ်တရား
ဖြင့်ရာဂ ကင်းသောကြောင့်သာလျှင်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ ဓမ္မော၊ ဓမ္မမည်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗ္ဘကံ၊ ငါတို့၏၊ ဝန္တိ၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ ဝါဒေါ၊ အယူသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတ္ထဗြာဓိအရာ၌၊ အဂ္ဂပဿာဒသုတ္တဉ္စ၊ အဂ္ဂပဿာဒသုတ်သည်
လည်း၊ သာဓကံ၊ သက်သေတည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပသာဝတား၊ အကြင်မျှလောက်၊ သင်္ခတား၊ သင်္ခတတရားဖြစ်
ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှ
လောက်၊ တေသံ၊ ထိုသင်္ခတတရားအပေါင်းတို့တွင်၊ အရိယော၊ ဖြတ်သော၊
အဋ္ဌပိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ အဂ္ဂံ၊ အဂ္ဂေါတိ၊ ဖြတ်
၏ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာတရားသည်၊ အက္ခာယတိ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏၊ ဣတိဝေ၊ မာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်
မူအပ်၏။

စတုဗ္ဗိခအရိယမဂ္ဂသမင်္ဂီနံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော အရိယမဂ်နှင့်ပြည့်
စုံကုန်သော၊ ဝုတ္တလာနဉ္စ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လည်းကောင်း၊ စတုသာမညဗလ
သမာဓိဝါသိတ ခန္ဓသန္တာနာနံ၊ လေးပါးသော သာမညဖိုလ် သမာဓိတို့

ဖြင့်ထုံမွန်းခြင်း ခန္ဓာသန္တာန် ရှိကုန်သော၊ ဝုပ္ပလာနန္ဓ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း
ကောင်း၊ သမူဟော၊ အပေါင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌိသိသသံဃာတေန၊ အယူသိသ
အပေါင်းဖြင့်၊ သံဟတတ္တာ၊ ပေါင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သံဃော၊
သံဃာတော်မည်၏၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တံကိံ မညသိကျာဒိ၊ တံကိံ မညသိ၍သို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုပ္ပ
ဟောတော်မူအပ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တံ၊ ထိုတရားကို၊ တုံ၊ သင်သည်၊
ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်ဓမ္မသနည်း၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝေါ၊
သင်တို့အား၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူး
သောညာဏ်ဖြင့်သိတော်မူ၍၊ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣဒံဣဓမ္မာ၊
ဤတရားတို့သည်၊ သေယျထာကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊
စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့၎င်း၊ စတ္တာရော
လေးပါးကုန်သော၊ သမ္ပပ္ပဓာနာ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့၎င်း၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၎င်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယ
လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗလ္လာနိ၊ ဗိုလ်တို့၎င်း၊ သတ္တ၊ ခုနစ်
ပါးကုန်သော၊ ဗေဇ္ဇာ၊ ဗေဇ္ဇာတို့လည်းကောင်း၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊
အဋ္ဌာကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပဿသိနော၊ ရှု၏လော၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣမေသု
ဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နှစ်ယောက်သော ခုဟန်းတို့သည်
လည်း၊ နာနာ၊ အသီးအသီး၊ ဝါဒေန္တိ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ဟိ၊ သင်္စံ၊ ထိုစကား
သည်မှန်၏၊ အယံပရမတ္ထသံဃော၊ ဤပရမတ္ထသံဃာတော်ကို၊ သရဏန္တိ၊
ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂမနိယော၊ သည်းကပ်အပ်၏၊ သုတ္တေသုစ၊ သုတ္တန်တို့၌
လည်း၊ သံဃော၊ ပရမတ္ထသံဃာတော်သည်၊ အာဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်
တို့အားရည်မှတ်သောအလှူကိုခံထိုက်၏၊ ပါဟုနေယျော၊ ဆောင်၍လှူအပ်
သောအလှူကိုခံထိုက်၏၊ ဒက္ခိဏယော၊ မြတ်သော အလှူကိုခံထိုက်၏၊
အဂ္ဂတိကရဏီယော၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုအံ့သောဌာလည်း ထိုက်၏၊
လောကဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ ဝုပ္ပက္ခတ္တံ၊
ကောင်းမှုတည်ဟူသော မျိုးစေတီ၏ပိုက်ပျိုးရာလယ်မြေသဘွယ်လည်း
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပက္ခာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧတံ၊ ထိုပရမတ္ထသံဃာ
တော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတဿပန၊ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်
အားကား၊ အညသိဒ္ဓိ၊ ပရမတ္ထသံဃာတော်မှတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု
သံဃောဝါ၊ ခုဟန်းအပေါင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီသံဃောဝါ၊ ခုဟန်း

သုန္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

မိန်းမအပေါင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓပရမေသရားအမှူးရှိသောသံဃာဝါ၊
 သံဃာ၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗုတိသံဃာဝါ၊ သဗ္ဗုတိသံဃာ၌လည်းကောင်း၊
 စတုဝဂ္ဂါဒိတေဒေဝါ၊ စတုဝဂ္ဂအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော အရပ်လည်း
 ကောင်း၊ ကေတ္တိပုဂ္ဂလေဝါ၊ တယောကံသောပုဂ္ဂိုလ်၌ လည်းကောင်း၊
 ဘဂဝန္တံမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿရည်မှတ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတေဝါ၊ ရဟန်းပြု
 သောပုဂ္ဂိုလ်၌လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇနာဒိကိရိယာယ၊ ရှိခိုးခြင်းအစရှိသည်ကို
 ပြုသဖြင့်၊ သရဏဂမနံ၊ ဆောက်တည်အပ်သော သရဏဂုံသည်၊ နေဝ
 ဘိဇ္ဇတိ၊ မပျက်၊ နသံကိလိဿတိ၊ မညစ်နွမ်း၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်
 ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသရဏဂုံအဆုံးအဖြတ်၌၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ ဝုတ္တာ
 ဝသေသံတု၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ အကြွင်းကား၊ ဒုတိယဿ၊ နှစ်ခုမြောက်
 သော၊ ဣမသစသရဏဂမနဿ၊ ဤသရဏဂုံ၏လည်း၊ တေဒါတေဒါဒိ
 ဝိခာနံ၊ ပျက်စီးခြင်း၊ မပျက်စီးခြင်းအစရှိသော အစီအရင်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
 ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
 အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ အစဉ်သင့်၊ ဓမ္မံသရဏံ ဂစ္ဆာ
 မိတိန္ဒယေ ပေသနယောမတောတိ တေသေဝ၊ ဓမ္မံသရဏံ ဂစ္ဆာမိတိ
 န္ဒယေ ပေသနယော မတော ဟူသော ဤပါဌ်၏သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇနာ၊ အဖွင့်
 တည်း။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အနုပုဗ္ဗဝ ဝုတ္တာနေ၊ ကာရဏာဉ္စဝိနိဗ္ဗိသေတိဋ္ဌေ၊ အနု
 ပုဗ္ဗဝ ဝုတ္တာနေ၊ ကာရဏာဉ္စဝိနိဗ္ဗိသေ ဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဝိနိဗ္ဗိယော၊ အဆုံး
 အဖြတ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုပေအံ့၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 ဧတောသုစသရဏ ဝစနေသု၊ ထိုကိုးကွယ်အပ်သောရတနာသုံးပါးတို့တွင်
 လည်း၊ သဗ္ဗသတ္တဝနံ၊ ခပ်ထိမ်းသော သတ္တဝါတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်
 တော်မူပေ၏ဟု၊ ကတွာ၊ နှလုံးတော်ပြု၍၊ ပဗ္ဗဇံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ပကသိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ တပ္ပဘဝတောစ၊ ထိုဘုရားလျှင်
 အမွန်ဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဒုပဒေသိတတောစ၊ ထိုဘုရား
 သည်ပြည့်စုံသော မူအပ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ တတောစ၊ ထို
 ဘုရားမှလည်း၊ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ဝုတ္တော၊ ပောတော်
 မူအပ်၏၊ တဿဓမ္မဿ၊ ထိုဓမ္မံသရဏံ ဂစ္ဆာမိဟူသောပုဒ်၏၊ အာစာရ
 ကတောစ၊ တည်ရာဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဒါသေဝနတော
 စ၊ ထိုတရားကို အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်တတ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 အန္တေ၊ အဆုံး၌၊ သံဃော၊ သံဃာတော်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ပောတော်မူအပ်၏၊

ဝါ၊တနည်းကား။ သဗ္ဗသတ္တနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို၊ဟိတော၊
 အကျိုးစီးပွား၌၊ဝိနိယောဇကော၊ အထူးယှဉ်တော်မူတတ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊
 ကတ္တာ၊နှလုံးထော်သွင်း၍၊ပဋ္ဌခံ၊ရှေးဦးစွာ၊ဗုဒ္ဓေါ၊တရားကို၊ဝုတ္တော၊ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ သဗ္ဗသတ္တဟိတတ္တာ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏ အစီး
 အပွားဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနန္တရံ၊ဗုဒ္ဓသဒ္ဓါ၏အခြားမဲ့၌၊ဝေဗ္ဗော၊
 တရားထော်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိတာမိဂမာယ၊ အစီး
 အပွားကိုရခြင်းငှါ၊ပဗ္ဗိပန္နော၊ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အမိဂတဟိတောဝ၊
 အစီးအပွားကိုရခြင်းရှိ၏ဟူ၍၊ဣတိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးထော်ပြု၍၊ အန္တော၊
 အဆုံး၌၊သံဃော၊သံဃာထော်ကို၊ သရဏာဘာဝေန၊ကိုးကွယ်ရာ၏အဖြစ်
 ဖြင့်၊ဝဝတ္ထပေတွားပိုင်းခြား၍၊ ပကာသိတော၊ပြတော်မူအပ်၏၊ဣတိဇံ၊
 ဤသို့၊ အနုပုဗ္ဗဝဝတ္ထာနေ၊ အစဉ်အတိုင်း ပိုင်းခြားရာ၌၊ ကာရုဏာ၊အ
 ကြောင်းကိုလည်း၊ဝိနိဗ္ဗိသော၊ပြရာ၏။ ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ရုတနတ္ထယမေတံဥပမာဟိ ပကာသယေတိ၊ရုတ
 နတ္ထယမေတံ ဥပမာဟိ ပကာသယေဟူသော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား
 ကို၊ဝုတ္တံဆိုအပ်၏၊တမ္ဘိ၊ထိုစကားကိုလည်း၊ မယာ၊ငါသည်၊ဝုတ္တတေ၊ဆို
 အပ်၏၊ဧတ္ထပန၊ဤဥပမာဟိပကာသယေဟူသောပါဌ်၌ကား၊ဗုဒ္ဓေါ၊မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တစန္ဒောဝိယ၊လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ဖြစ်တော်မူ၏၊
 စန္ဒကိရုဏနိကရောဝိယ၊လမင်း၏ အရောင်ဖြင့်ဖြန်းခြင်းကိုပြသကဲ့သို့၊ တေ
 န၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဝေဗ္ဗော၊
 တရားထော်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝုတ္တစန္ဒကိရုဏသမုပ္ပါဒိတဝိတိတော၊
 လပြည့်ဝန်း၏ အရောင်ဖြင့်ဖြန်းခြင်းကြောင့်ကောင်းစွာဖြစ်သောနှစ်သက်
 ခြင်းရှိသော၊ လောကောဝိယ၊ လူအပေါင်းကဲ့သို့၊ သံဃော၊ သံဃာထော်
 သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဗာလသုရိယောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တဿ၊ထိုနေမင်း၏၊ခုတ္တိဇာလဝိဝ၊ရောင်
 မြည် တည်းဟူသော ကွန်ယက်ကဲ့သို့၊ ဝုတ္တပ္ပကာရော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 အခြားရှိသော၊ဝေဗ္ဗော၊တရားသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တေန၊ထိုနေမင်းသည်၊
 ဝိဟတန္တကာရော၊ အမိုက်တိုက်ကို ဖျောအပ်သည် ဖြစ်၍၊ တိရောဘာ
 ဝိ၊ တိုက်နံရံတဖက်ကို ထင်သော သဘောရှိသော၊ လောကောဝိယ၊ လူ
 အပေါင်းကဲ့သို့၊သံဃော၊သံဃာထော်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊ဝနဒါဟ
 ကရုရိယေဝိယ၊ တောမီးတိုက်သော ယောက်ျားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝနဒါဟကအဂ္ဂိဝိယ၊ တောကိုလောင်သော

မီးကဲ့သို့၊ ကိလေသဝနဒါဟနော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော တောကို
လောင်တတ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခန့်ဝနတ္တာ၊
တောကို မီးလောင်လေပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ခေတ္တဘူတော၊ လယ်
မြေဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘူမိဘာဂေါရိယ၊ မြေအဖို့ကဲ့သို့၊ ခန့်ကိလေသတ္တာ၊
တိုက်အပ်ပြီးသော ကိလေသာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုညခေတ္တဘူ
တော၊ ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာလယ်မြေဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ သံဇော၊ သံဃာ
တော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာမေဇောရိယ၊ ကြီးစွာသောရိပ်းကဲ့
သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သလိယဝုဠိရိယ၊ ရွာသော
ရိပ်းရေအယဉ်ကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုဠိနိပါ
တူပသမိတရေဏု၊ ရိပ်းရေပေါက်ကျသဖြင့် ငြိမ်းသော မြို့ရှိသော၊ ဇန
ပဒေါရိယ၊ ဇနဝုန်ကဲ့သို့၊ ဥပသမိတကိလေသရေဏု၊ ငြိမ်းပြီးသော ကိလေ
သာတည်းဟူသောမြို့ရှိသော၊ သံဇော၊ သံဃာတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ သုသာရထိရိယ၊ ကောင်းသောရေထားထိန်းကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿာဇာနိယဝိနယုပါယောရိယ၊ အာဇာ
နည်မြင်းတို့ကိုဆုံးမကြောင်း၌လိမ္မာသောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရား
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုဝိနိတဿာဇာနိယသမူဟောရိယ၊ ကောင်းစွာ
ဆုံးမအပ်သော အာဇာနည် မြင်းအပေါင်းကဲ့သို့၊ သံဇော၊ သံဃာတော်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိသလ္လုဒ္ဓရဏတော၊ အလုံးစုံသောမိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောမြှားပြောင့်ကိုထုတ်တတ်သောကြောင့်၊ သလ္လုကဗ္ဗော
ရိယ၊ ဆေးသွားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သလ္လုဒ္ဓ
ရဏုပါယောရိယ၊ မြှားပြောင့်ကိုနှုတ်ခြင်း၏ အကြောင်းဆေးမန္တရားကဲ့
သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမုဒ္ဓုသလ္လော၊ မြှားပြောင့်
ကိုကောင်းစွာ နှုတ်လေပြီးသော၊ ဇနောရိယ၊ လူကဲ့သို့၊ သံဇော၊ သံဃာ
တော်သည်၊ သမုဒ္ဓုဒိဋ္ဌိသလ္လော၊ မြှားသောအယူတည်းဟူသော ပြောင့်ကို
ကောင်းစွာနှုတ်အပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မောဟ
ပဋိလ သမုပ္ပါဒုနတော၊ မျက်စိ၌ တိမ်မှေးသည်ကို ကောင်းစွာ ထုတ်
တတ်သော အားဖြင့်၊ သာလာဏိယောရိယ၊ သူလာကို ဖျောက်တတ်
သော ဆေးသမားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ပဋိလ သမုပ္ပါဒုနပါယောရိယ၊ မှေးအပ်သောတိမ်ကို ကောင်းစွာထုတ်
အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်သော ဆေးကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမုပ္ပါဒိတပဋိလော၊ ကောင်းစွာ ထုတ်အပ်ပြီး

သော မျက်မှိတ်ရှိသော၊ ဝိပ္ပသန္တ လောစနော၊ အထူး ကြည်လင်သူဟု
 မျက်မှိတ်ရှိသော၊ ဇနောဝိယ၊ လူကဲ့သို့၊ သံဇော၊ သံဃာတော်သည်၊ သမုပ္ပါ
 နိတာ မောဟပစ္စုလော၊ အမှေးအရှက် တည်းဟူသော မောဟတရားကို
 ကောင်းစွာနှုတ်အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပသန္တဉာဏယောစနော၊ အထူးကြည်
 လင်သော ဉာဏ်တည်းဟူသော အလင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ သာနုသယ ကိလေသ ဗျာဓိဟုဇာတ သမတ္တတာယ၊
 အနုသယနှင့်တကွသော ကိလေသာတည်းဟူသော အနာကိုပယ်ခြင်း၌
 စွမ်းနိုင်တော်မူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကုသလော၊ လိမ္မာထွဋ်သော၊ ဝေဇ္ဇော
 ဝိယ၊ ဆေးသမားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ၊ ပဿုတ္တဘောသန္တမိဝ၊ ဖော်အပ်ယှဉ်အပ်သော ဆေးကဲ့သို့၊
 ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘေသန္တပယောစကေန၊ ဆေး
 ကိုမှီယှဉ်သဖြင့်၊ သမူပသန္တ ဗျာဓိ၊ ကောင်းစွာ ငြိမ်းပြီးသောအနာရှိသော၊
 ဇနသမုဒါယောဝိယ၊ လူအပေါင်းကဲ့သို့၊ သံဇော၊ သံဃာတော်သည်၊
 သမူပသန္တ ကိလေသဗျာဓိနုသယော၊ ကောင်းစွာ ငြိမ်းပြီးသောကိလေ
 သာတည်းဟူသောအနာအနုသယရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊

အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သုဒေသကောဝိယ၊ ကောင်းသောခရီးညွှန်
 ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုမဂ္ဂေါ
 ဝိယ၊ ကောင်းသောခရီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ခေမန္တဘူမိဝိယ၊ ဘေးမရှိ
 သောမြေအရပ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ မဂ္ဂပဋိပန္နော၊ ခရီးသွားသောသူသည်၊ ခေမန္တဘူမိပတ္တောဝိယ၊ ဘေး
 မရှိသောခရီးသို့ရောက်လေသကဲ့သို့၊ သံဇော၊ သံဃာတော်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ သုနာဝိကောဝိယ၊ ကောင်းသော ငွေသူကြီးကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နာဝိယ၊ ငွေကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရား
 တော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါရပတ္တော၊ ထိုဌာတက်ကမ်းသို့ ရောက်
 သော၊ သမ္ပတ္တိကော၊ ချမ်းသာသောသဘောရှိသော၊ ဇနောဝိယ၊ လူကဲ့သို့၊
 သံဇော၊ သံဃာတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိမဝါဝိယ၊ ဟိမဝန္တာ
 တောင်မင်းကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တပ္ပာဝတေ
 သမိဝ၊ ထိုတောင်မင်းအမွှာရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောဆေးကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊
 တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဩသရူပဘောဂေန၊ ဆေးကို သုံး
 ဆောင်သဖြင့်၊ နိရာမရောဂေါ၊ အနာကင်းသဖြင့် ဓမ္မေ၊ လျော်သော၊ ဇနာ
 ဝိယ၊ လူကဲ့သို့၊ သံဇော၊ သံဃာတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇနုဒေါ

ဝိယ၊ ဥစ္စာကိုပေးတတ်သောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဟောတီးဖြစ်၏၊ နေဝိယ၊ ဥစ္စာကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတီး
 ဖြစ်၏၊ ယထာဓိပ္ပါယလဒ္ဓဓနော၊ အလိုရှိတိုင်း ရအပ်သော ဥစ္စာရှိသော၊
 ဇနောဝိယ၊ လူကဲ့သို့၊ သဗ္ဗာလဒ္ဓအရိယဓနော၊ ကောင်းစွာ ရအပ်သောသူ
 တော်ကောင်းတို့၏ဥစ္စာရှိသော၊ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်၊ ဟောတီး
 ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗိဒဿနကောဝိယ၊ ရွှေအိုးငွေအိုးကိုပြုတတ်သောယောကျ်ား
 ကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗိယ၊ ရွှေအိုးငွေအိုး
 ကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗိပတ္တောဝိယ၊ ရွှေအိုး
 ငွေအိုး၏အနီးသို့ ရောက်သောသူကဲ့သို့၊ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်၊
 ဟောတီးဖြစ်၏။

အဝိဝ၊ တနည်းသော်ကား၊ အဘယဒေါ၊ ဘေးမဲ့ ပေးတတ်သော၊ ဝီရ
 ဝုရိသောဝိယ၊ ရဲရင့်သောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဟောတီးဖြစ်၏၊ အဘယဝိဝ၊ ဘေးမရှိသကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊
 ဟောတီးဖြစ်၏၊ သမ္ပတ္တာဘယော၊ ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍ ငြိမ်းချမ်းသော၊
 ဇနောဝိယ၊ လူအပေါင်းကဲ့သို့၊ အတ္တန္တသမ္ပတ္တာဘယော၊ စင်စစ်ကောင်း
 စွာရောက်သော ဘေးမရှိသော၊ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်၊ ဟောတီး
 ဖြစ်၏၊ အဿာသကောဝိယ၊ သက်သာရာကိုပြုတတ်သောယောကျ်ား
 ကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ အဿာသောဝိယ၊
 သက်သာခြင်းကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ အဿတ္တ
 ဇနောဝိယ၊ သက်သာရာရသော လူအပေါင်းကဲ့သို့၊ သံဃော၊ သံဃာ
 တော်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ သုမိတ္တောဝိယ၊ ကောင်းသောအဆွေ
 ခင်ပွန်းကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ဟိတုပဒေ
 သောဝိယ၊ အစီးအပွားကိုညွှန်ခြင်းကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟော
 တီးဖြစ်၏၊ ဟိတုပယောဂေန၊ အစီးအပွားနှင့်ယှဉ်ခြင်းဖြင့်၊ ပတ္တသဒတ္တော
 ဝိယ၊ ရောက်အပ်ရအပ်သောအကျိုးရှိသောသူအပေါင်းကဲ့သို့၊ သံဃော၊
 သံဃာတော်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ဓနကရောဝိယ၊ ဥစ္စာကိုပြုတတ်
 သောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ဓန
 သာရောဝိယ၊ ဥစ္စာနှစ်ကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊
 ဓနသာဓူပဘောဂေါ၊ ဥစ္စာနှစ်ကိုသုံးစွဲသော၊ ဇနောဝိယ၊ လူကဲ့သို့၊ သံဃော၊
 သံဃာတော်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ရာဇကုမာရေ နှာပကောဝိယ၊ ရေ
 ချိုးအပ်ပြီးသော မင်းသားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတီး

ဖြစ်၏။ သိသနာနသလိလံဝိယ။ ဦးခေါင်းလျှော်သောရေကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရား
တော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုန္နာတရာဇကုမာရဝဂ္ဂေါဝိယ၊ ကောင်းစွာ
ရေချိုးပြီးသောမင်းသားအပေါင်းကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မသလိလံဝိယသုန္နာတော၊ သူ
တော်ကောင်း တရားတည်းဟူသောရေကိုချိုးပြီးသော၊ သံစော၊ သံစာ
တော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အလင်္ကာရကောဝိယ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းကို
ပြုတတ်သောယောက်ျားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ အလင်္ကာရောဝိယ၊ တန်ဆာကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အလင်္ကာတရာဇပုတ္တဂဏောဝိယ၊ တန်ဆာဆင်ပြီးသောမင်းသား
အပေါင်းကဲ့သို့၊ သံစော၊ သံစာတော်သည်၊ သဒ္ဓမ္မသလင်္ကာတော၊ သူတော်
ကောင်းတရားတည်းဟူသောတန်ဆာကိုဆင်အပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ စန္ဒနရက္ခောဝိယ၊ စန္ဒကူးပင်ကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏။ တပ္ပဘဝဂဇ္ဇောဝိယ၊ ထိုစန္ဒကူးပင်ထွင်အမွန်ရှိသောကောင်းသော
အနံ့ကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စန္ဒနုပဘောဂေန၊ စန္ဒ
ကူးနံ့သားကိုသုံးဆောင်သဖြင့်၊ သန္တပရိဇ္ဇာပော၊ ငြိမ်းပြီးသောပူပန်ခြင်းရှိ
သော၊ ဇနောဝိယ၊ လူအပေါင်းကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မ၊ ပဘောဂေန၊ သူတော်ကောင်း
တရားကိုသုံးဆောင်သဖြင့်၊ သံစော၊ သံစာတော်သည်၊ သန္တပရိဇ္ဇာပော၊
ကိလေသာတည်းဟူသော ပူပန်ခြင်းမှငြိမ်းပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဓမ္မဒါယဇ္ဇသမ္ပဒါနတော၊ တရာတည်းဟူသောအမွေခံကိုပြည့်စုံစေတတ်
သောအားဖြင့်၊ ဝိတာဝိယ၊ ဘခင်ကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဒါယဇ္ဇံဝိယ၊ အမွေဥစ္စာကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဒါယဇ္ဇဒါယာဒေါ၊ အမွေဥစ္စာကိုအမွေခံသော၊ ပုတ္တဝဂ္ဂေါဝိယ၊
သားအပေါင်းကဲ့သို့၊ သံစော၊ သံစာတော်သည်၊ သဒ္ဓမ္မ ဒါယဇ္ဇဒါယာ
ဒေါ၊ သူတော်ကောင်း တရားဟူသော အမွေဥစ္စာကို အမွေခံပြီးသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိကသိတပဒုဓံဝိယ၊ ကားကားပွင့်သော ကြာပဒုမ္မာ
ကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တပ္ပဘဝမရဝိယ၊ ထို
ပဒုမ္မာကြာသည် ဖြစ်စေအပ်သော ချိုသောအရသာကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရား
တော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒ္ဓပဘောဂိ၊ ထိုချိုသော အရသာကိုသုံး
ဆောင်သော၊ မရကရဂဏောဝိယ၊ ပျားအပေါင်းကဲ့သို့၊ သံစော၊ သံစာ
တော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဇေတဉ္စရတနတ္ထယံ၊ ထိုရတနာ
သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကိုလည်း၊ ဥပမာဟိ၊ ဥပမာတို့ဖြင့်၊ ဝကာသယေ၊ ပြ
ရာ၏။ ဧတ္ထဝတာဝတ္ထေကေန ဝစနတ္ထမေန၊ ဤသို့သော သဒ္ဓါ၏ အစဉ်

၀

အနက်၏အစဉ်ဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကေနကဒါကသ္မာဘာသိတံ သရဏတ္ထ
 ယန္တိ အာဒိဟိ၊ ကေနကဒါကသ္မာ ဘာသိတံသရဏတ္ထယံ၍ သို့အစရှိကုန်
 သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အတ္ထသံဝဏ္ဏ
 နာ၊ အနက်ကိုဖွင့်ရာ ဖွင့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ယာနယမာတိကာ၊ အကြင်
 နယမာတိကာကို၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ထားအပ်ပြီး၊ သာနယမာတိကာ၊ ထိုနယမာတိ
 ကာကို၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ကောင်းတရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ ပရမတ္ထဇော
 တိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ ရဒ္ဒကဋ္ဌကထာယ၊ ရဒ္ဒက
 ပါဌအဋ္ဌကထာ၌၊ သရဏတ္ထယသံဝဏ္ဏနာ၊ သရဏဂုံ၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိ
 တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊

သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊

ဇံ၊ ဤသို့၊ သရဏကမနေဟိ၊ သရဏဂုံတို့ဖြင့်၊ သာသနာတရံ၊ သာ
 သနာတော်သို့သက်ကြောင်းကို၊ ဓဿတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဩတိဗ္ဗန္တန၊ သာသ
 နာတော်သို့ သက်ဝင်သော၊ ဥပါသကေနဝါ၊ ဥပါသကာသည် လည်း
 ကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ယေသုသိက္ခာပဒေသု၊
 အကြင်သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ပဌမံ၊ ရှေ့ ပြီးစွာ၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ တာနိ၊ ထို
 ကျင့်အပ်သောသိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ ဓဿတုံ၊ ပြအံ့သောငှါ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
 ၌၊ နိက္ခိတ္တာယ၊ ထားအပ်သော၊ သိက္ခပဒပါဌာယ၊ သိက္ခာပုဒ်ပါဌ်တော်၏၊
 အတ္ထသံဝဏ္ဏနတ္ထံ၊ အနက်ကိုဖွင့်ခြင်းငှါ၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ မာတိ
 ကာ၊ မါတိကာတည်း၊ ယေနာဂဝတာ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တော
 နိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောသိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝတ္ထာ
 နိ၊ မိန့်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝတ္ထာနိ၊
 မိန့်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ရာဟုလာကြောင့်၊ ဝတ္ထာနိ၊ မိန့်
 တော်မူအပ်ကုန်၏၊ တံနယံ၊ ထိုနည်းကို၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ဝဝတ္ထာနံ၊ အပိုင်း
 အခြားကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ သာဓာရဏာပိသေသတောစ၊ ဆက်ဆံသော
 သိက္ခာပုဒ်အထူးဖြစ်ကြသော သိက္ခာပုဒ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပကာ
 တိယာစ၊ ပြကတေအားဖြင့်လည်း၊ ယံဝဇ္ဇံ၊ အကြင်လောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပဏ္ဍတ္တိယာစ၊ ပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုလောကဝဇ္ဇပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ မှတ်သား

ပိုင်းခြား၍၊ တံ၊ ထိုအပိုင်းအခြားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဒါနံ၊ သိက္ခာပဒါနံ၊ သိက္ခာပဒါနံ၊
 ဗုဒ္ဓနတ္ထတော၊ သဒ္ဓါအနက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာသနာရဏာနံ၊ ရဟန်း
 လူတို့နှင့်ဆက်ဆံရောနှောကုန်သော၊ သုဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါ
 နံ၊ သာသနာရဏံ၊ ဆက်ဆံခြင်းကို၊ ဝိဘာဝနဉ္စ၊ ထင်စွာပြုခြင်း၎င်း၊ အယံ၊
 ထိုမှတပါး၊ ပုဗ္ဗေသု၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စေသု၊ ငါးပါးသော၊ သိက္ခာပဒါနံ၊
 ဝိသသတ္ထပ္ပကာသနော၊ ထူးသောအနက်ကိုပြုခြင်းလည်းကောင်း၊
 ပါဏာတိပါတာတိပါတဂ္ဂဘူတိယံ၊ ပါဏာတိပါတာတိပါတအစရှိသည်တို့
 ဖြင့်၊ ဧကတာဒိတော၊ ဧကတာအစရှိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရမ္မ
 ဏာဒါနောဒေါ၊ အာရုံပြုခြင်းဆောင်တည်ခြင်းပျက်စီးခြင်းလည်းကောင်း
 တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသော အပြစ်ရှိခြင်း၎င်း၊
 ပဟောဂံ၊ သမုဋ္ဌာနာ၊ လုံ့လပြုခြင်း အင်္ဂါသမုဋ္ဌာနံဖြစ်ခြင်း လည်း
 ကောင်း၊ ဝေဒနာမူလကမ္မတော၊ ဝေဒနာမူလကမ္မပထမြောက်သောအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗလတော၊ အကျိုးပေးသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝိညာတဇ္ဇော၊ သိအပ်၏၊ တတော၊
 ထိုငါးပါးသော သိက္ခာပဒါနံ၊ ပစ္ဆိမေသု၊ နောက်၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
 ပဉ္စေသု၊ ငါးပါးသော သိက္ခာပဒါနံ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်တင့်သည်ကို၊ ယောဇေ
 တဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ အာဝေတိကဉ္စ၊ အသီးအခြားတရားကိုလည်း၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဟိနာဒိတာဝိ၊ ယုတ်သော သီလ အစရှိသည်၏ အဖြစ်ကို
 လည်း၊ ဥပေယျာ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ မာတိကာ၊ မာတိ
 ကာလည်း၊

တတ္ထ၊ ထိုမာတိကာပဒါနံ၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဇ္ဇော၊ သိအပ်၏၊ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိအာဒိနံ၊ ပါဏာတိပါတာ
 ဝေရမဏိ အစရှိကုန်သော၊ တောနိဓသ သိက္ခာပဒါနံ၊ ထိုဆယ်ပါး
 သောသိက္ခာပဒါနံကို၊ ဘဂဝတာဝေ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်သာလျှင်၊
 ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏၊ သာဝကာဒိယံ၊ တပည့်အစရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နဝုတ္တာနိ၊ မဟောအပ်ကုန်၊ တာနိ၊ ထိုသိက္ခာပဒါနံကို
 လည်း၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ အ
 နာထဝိဇ္ဇိကာသ၊ အနာထဝိဇ္ဇိသုဋ္ဌေး၏၊ အာရာမေ၊ ရှလုံးပွေ့၊ ဝေဇျာဝုယံ၊ ရှိ
 သော၊ စေတဝနေ၊ စေတဝနံ ကျောင်းတော်၌၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရာဟုလံ၊
 အရှင်ရာဟုလာကို၊ ကဝိလဝတ္ထုတော၊ ကဝိလဝတ်ပြည်တော်၌၊ ပဗ္ဗာ
 စေတော၊ ရှင်ပြုတော်မူခဲ့ပြီး၍၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အနုပ္ပတ္တေန၊

အစဉ်အတိုင်းရောက်တော်မူသဖြင့်၊ သာမဏေရာနံ၊ သာမဏေတို့အား၊
သိက္ခာပဒ ၀ ဝတ္ထုပနတ္ထံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုပိုင်းခြားမှတ်မိ၍သောငှါ၊ ဝတ္ထုပနိ၊
ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤဆို
လတ္တံ့သော စကားကို၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီး၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ်နေပြည်၌၊
ယထာဘိရုန္တံ၊ ပွေ့လျော်တော်မူသည်အားလျော်စွာ၊ ဝိဟရိတွားနေတော်
မူ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ပဏ္ဍမိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။ အနု
ပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရမာနေ၊ ကြွတော်မူသည်
ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်ခရီးဖြင့်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ သမ္ပတ္တော၊
ရောက်အပ်၏။ တေန၊ ထိုခရီးဖြင့်၊ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူလေ၏။ တာတြ၊
ထိုသို့ရောက်တော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိ
ယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိသုဋ္ဌေး၏။ အာရာ
မေ၊ နှလုံးပွေ့လျော် ပျော်သွယ်ရာရှိသော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနခေါပန၊ သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂ
ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိက္ခာပဒံ၊ ဆယ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်ကို၊
ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သာမဏေရာနံ၊ သာ
မဏေတို့အား၊ ဧတံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အ
ဟောသိ၊ အတတ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဋ္ဌကံ၊ ငါတို့အား၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ ကျင့်
အပ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ကတိနုခေါ၊ အတတ်မျှလေ၍တုန်အံ့နည်း၊
ကတ္တစ၊ အဘယ်သိက္ခာပုဒ်တို့၌လည်း၊ အဓေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊
ကျင့်အပ်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏။ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဧဝမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
အာရောပေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာမဏေရာနံ၊
သာမဏေတို့အား၊ ဒသသိက္ခာပဒါနိ၊ ဆယ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊
အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ တေသုစ၊ ထိုသိက္ခာ
ပုဒ်တို့၌လည်း၊ သာမဏေရေတိ၊ သာမဏေတို့သည်၊ သိက္ခိတုံ၊ ကျင့်မိမ့်
သောငှါ၊ အနုဇာနာမိ၊ ငါဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏
အသက်ကို သျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်ရှောင်ပါ၏။ (ဗ)၊ ဇာတရူပ
ရဇာတပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ရွှေငွေကိုခံယူခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်ရှောင်ပါ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သိက္ခိတုံ၊ ကျင့်မိမ့်သောငှါ၊ အနုဇာနာမိ၊ ငါဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

တာနိ။ ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ တောနိ၊ ထိုသုံးပါးသောသရဏဂုံတို့ကို၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာဆောင်ရွက်တည်၍၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သိက္ခာတိ၊ ကျင့်သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတ္တာနုဿာရေန၊ ပါဠိတော်ကို အစဉ်မျှောက်သဖြင့်၊ သရဏဂမနေသုစ၊ သရဏဂုံတို့၌လည်း၊ ဒသိတာ ပါဠာနုဿာရေန၊ ပြုအပ်ပြီးသောပါဠိကို အစဉ်မျှောက်သဖြင့်၊ ပါဏာတိ ပါတာဝေရေမဏိ သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိတိ၊ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝါစနာမဂ္ဂံ၊ စကား၏ အစဉ်ကို၊ အာရောပိတာနိ၊ တင်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ယေနယတ္ထ ယဒါယသ္မာတောနိ၊ ယေနယတ္ထ ယဒါယသ္မာဟူသော ဤမာတိကာပုဒ်တို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီ၊ သောနယော၊ ထိုနည်းကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ဧတ္ထေ၊ ဤဆယ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌လည်း၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထပဉ္စမာနိစ၊ စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာနုဉ္စ၊ ဥပါသကာတို့အား လည်းကောင်း၊ သာမဏေရာနုဉ္စ၊ သာမဏေတို့အားလည်းကောင်း၊ နိစ္စဝီလဝသေန၊ နိစ္စဝီလ၏အတွင်းဖြင့်၊ သာဓာရဏာနိ၊ ဆက်ဆံကုန်၏၊ ဥပါသထဝီလဝသေနပန၊ ဥပါသထဝီလ၏အတွင်းဖြင့်ကား၊ ဥပါသကာနံ၊ ဥပါသကာတို့အား၊ သတ္တမအဋ္ဌမဉ္စ၊ သတ္တမသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်ကိုသာလျှင်၊ ဧကင်္ဂံ၊ တပေါင်းတည်းအင်္ဂါရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဗ္ဗပစ္ဆိမဝဇ္ဇာနိ၊ အဆုံးရုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့၏အဆုံးသိက္ခာကိုကြဉ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာနိပိ၊ အဆုံးရုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်လည်း၊ သာမဏေရေဟိ၊ သာမဏေတို့၌၊ သာဓာရဏာနိ၊ ဆက်ဆံကုန်၏၊ ပစ္ဆိမံပန၊ အဆုံးဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်သည်ကား၊ သာမဏေရာနုဗေဝ၊ သာမဏေတို့အားသာလျှင်၊ ဝိသေသဘူတံ၊ အထူးဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သာဓာရဏာဝိသေသတော၊ ရဟန်းလူရှင်တို့နှင့် ဆက်ဆံသော သိက္ခာပုဒ်ထူးသော သိက္ခာပုဒ်အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထာနံ၊ ဝိုင်းခြားခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ။

ဧတ္ထေ၊ ဤဆယ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဉ္စမော၊ ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ဧကန္တအကုသလ ဝိတ္တသရဋ္ဌာနတ္တာစင်စင်အကုသိုလ်စိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါဏာတိ ပါတာဒိနံ၊ ပါဏာတိပါတာ အငြိသည်တို့၏၊ ပကတိဝဇ္ဇတော၊ ပကတိ

အပြစ်ရှိသောအားဖြင့်၊ ဝေရမဏိယော၊ ကြည်အပ်သော တရားတို့မည်
 ကုန်၏၊ သေသာ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသည်တို့မှ ကြွင်းသောသိက္ခာပုဒ်
 တို့သည်၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇတော၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇအားဖြင့်၊ ဝေရမဏိယော၊ ကြည်
 အပ်သောတရားတို့မည်ကုန်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ပကတိယော၊ ပကတိအား
 ဖြင့်၊ ယံဝဇ္ဇဉ္စ၊ အကြင်အပြစ်ရှိသောသိက္ခာပုဒ်သည်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏတ္တိ
 ယာ၊ ပညတ်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ယံဝဇ္ဇဉ္စ၊ အကြင်အပြစ်ရှိသောသိက္ခာ
 ပုဒ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုလောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ် ပဏ္ဏတ္တိ
 ဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖွတ်အပ်၏၊ .၊ ပသ္မာဝ၊
 အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဆယ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ဝေရမဏိ
 သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိတိ၊ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိဟူ၍၊ သဗ္ဗ
 သာဓာရဏာနိ၊ အထုံးစုံသောသိက္ခာပုဒ်တို့နှင့်ဆက်ဆံကုန်သော၊ ဧတာနိ
 ပဒါနိ၊ ထိုပုဒ်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ
 သံပဒါနံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ ဗျဉ္ဇနတောစ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 အတ္ထတောစ၊ အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်
 ကား၊ သာဓာရဏာဝိဘာဝနာ၊ ဆက်ဆံသော တရား၏ ထင်ရှားခြင်းကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဗျဉ္ဇနတော၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်၊
 တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ယံသိက္ခာပဒံ၊ အကြင်
 သိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဝေရံ၊ အကုသိုလ်တည်းဟူသောရန်သူကို၊ မဏတိပိနော
 နေတိ၊ ပျောက်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တံသိက္ခာပဒံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်သည်၊
 ဝေရမဏိ၊ ဝေရမဏိမည်၏၊ ဝေရံ၊ အကုသိုလ်တည်းဟူသော ရန်သူကို၊
 ပဗဟတိပိနောနေတိ၊ ပျောက်တတ်၏၊ ဗျန္တံ၊ အကုသိုလ်၏ ပျက်စီးခြင်း
 ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ အနဘာဝံ၊ မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဂမေတိ၊ ရောက်စေတတ်
 ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်လည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ဧတာယကရဏဘူတါယ၊ ထိုဆောင်တည်ခြင်းကိုပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်
 ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေရေမှာ၊ အကုသိုလ်တည်းဟူသော ရန်သူမှ၊ ပိရ
 မတိ၊ ကြဉ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊
 ဧတာယာတိပဒေန၊ ဧတာယဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇော၊ ပြုအပ်သော၊
 သောသိက္ခာပဒသမူဟော၊ ထိုဆယ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၏ အပေါင်း
 သည်၊ ဝေရမဏိ၊ ဝေရမဏိမည်၏၊ ပိကာရဿ၊ ပိအက္ခရာ၏၊ ဝေကာရံ၊
 ဝေအပြုကို၊ ကက္ခာ၊ ပြု၍၊ ဝေရမဏိတိ၊ ဝေရမဏိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 တေနဝစ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒန္တံ၊

ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝိရမဏိသိက္ခာပဒန္တိ၊ ဝိရမဏိ
သိက္ခာပဒံဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဗ္ဗိဝေ၊ နှစ်ပါးအပြား အားဖြင့်၊ သဏ္ဌာယံ၊
သရဏ္ဌာယံခြင်းကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ။ယာဓမ္မဇာတိ၊ အကြင်တရား
သဘောကို၊ သိက္ခိတဗ္ဗာ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓမ္မဇာတိ၊
ထိုတရားသဘောသည်၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်၏၊ အနေန၊ ဤကျင့်အပ်သော
တရားဖြင့်၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ပဒံ၊ သိက္ခာ၏ ပြည့်စုံကြောင်း
သို့၊ ပစ္ဆေတေ၊ ရောက်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုသို့ရောက်တတ်သောသတ္တိကြောင့်၊
အနေနာတိပဒေန၊ အနေနဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌံ၊ ပြီအပ်သော၊ တံ၊ ထို
အကျင့်တရားသည်၊ ပဒံ၊ ပဒမည်၏၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာ၏၊ ပဒံ၊ ရခြင်း၏
အကြောင်းတည်း၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာ၏၊ အဓိဝေပပါယော၊ ရခြင်း၏ အ
ကြောင်းတည်း၊ ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
အထဝါ၊ တနည်းကား၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းတည်း၊ နိဿယော၊ အကျိုး၏
ရှိရာတည်း၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေရမဏိဝေ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာ
ပုဒ်၏ပြည့်စုံကြောင်းတည်း၊ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်ပင်လျှင်
သိက္ခာပုဒ်၏ ပြည့်စုံကြောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်
သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝိရမဏိ၊ ကြဉ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ သိက္ခာပဒံ၊
သိက္ခာပုဒ်ကို၊ သမာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာဒိယာမိ၊ ငါယူ၏၊ သမာဒိယာမိ၊
ကောင်းစွာငါယူ၏၊ အဝိတိတ္တမနာမိပ္ပါယေန၊ သိက္ခာပုဒ်ကို မလွန်ကျူးလို
သဖြင့်၊ အဓဏ္ဍကာရိ တာယစ၊ မကျိုးမပြတ်သည်ကို ပြုလေ့ရှိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အန္တိဒ္ဓကာရိတာယစ၊ မပေါက်သည်ကိုပြုလေ့
ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသပယကာရိတာယစ၊ မပြောက်
မကျားသည်ကို ပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဒိယာမိ၊
ယူဆောက်တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ။

အတ္ထတောပန၊ အနက် အားဖြင့်ကား၊ ဝေရမဏိတိ၊ ဝေရမဏိဟူ
သည်ကား၊ ကာမာဝစရ ကုသလ ဝိတ္တသမ္ပယုတ္တ ဝိရတိ၊ ကာမာဝစရ
ကုသိုလ်ဝိတ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သောဝိရတိစေတသိက်တည်း၊ သားထိုဝိရ
တိစေတသိက်သည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊
ဝိရမန္တဿ၊ ကြဉ်ရှောင်သောသူ၏၊ ယာဝိရတိ၊ အကြင်ပါဏာတိပါတာ
အဝရှိသည်တို့မှကြဉ်ခြင်းလက္ခဏာကို၊ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဏာ

တိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊ အာရုတိ၊ဝေးစွာကြည့်ခြင်း၊
 ဝိရတိ၊ အထူးသဖြင့်ကြည့်ခြင်း၊ပဋိဝိရတိ၊ နောက်သို့ဆုတ်၍ ကြည့်ခြင်း၊
 ဝေရမဏိ၊ စွန့်ခြင်း၊ အကိရိယာ၊ အမူအရာကိုမပြုခြင်း၊ အကရဏံ၊ အ
 ကြောင်းကိုမပြုခြင်း၊ အနန္တပတ္တိ၊မရောက်စေခြင်း၊ ဝေလ္လာ၊စောင့်သော
 အခါမှ၊အနတိက္ကမော၊မလွန်ကျူးခြင်း၊ သေတုဏာတော၊ အကြောင်းကို
 ဖျက်ဆီးခြင်း၊ ဣတိဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ဝိ
 တင်္ဂေ၊ဝိတင်းပါဠိဟော၌၊ ဝုတ္တာ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊သောဝေရမဏိနာ
 မ၊ဤဝေရမဏိမည်သည်ကား၊ လောကုတ္တရာပိ၊လောကုတ္တရာမဂ်ပိတ်နှင့်
 သမ္ပယုတ်သည်လည်း၊ ကာမဉ္စအတ္တိ၊ အကယ်၍ကားရှိ၏၊ ပနတထာပိ၊
 ထိုသို့ရှိသော်လည်း၊ဣမ၊ဤလောကီသီလအရာ၌၊သမာဒိယာမိတိ၊သမာ
 ဒိယာမိဟူ၍၊ဝုတ္တတ္တာ၊ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊သမာဒါ
 နဝသေန၊ သောက်တည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တရဟာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ
 ထိုက်သောဝိရတိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုလောကုတ္တရာ ဝိရတိ
 သည်၊ဣမ၊ ဤလောကီသီလအရာ၌၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဣတိတဿ၊ ထို
 ကြောင့်၊ကာမာဝစရ၊ ပိတ္တသမ္ပယုတ္တာ၊ ကာမာဝစရကုသိုလ်ပိတ်နှင့်သမ္ပ
 ယုတ်ဖြစ်သော၊ ဝိရတိ၊ ဝိရတိ စေတသိက်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တာ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။

သိက္ခာတိ၊သိက္ခာ ဟူသည်ကား၊ သိက္ခာ၊သိက္ခာတို့သည်၊ အမိသီလ
 သိက္ခာ၊အမိသီလသိက္ခာလည်းကောင်း၊ အမိပိတ္တသိက္ခာ၊အမိပိတ္တသိက္ခာ
 လည်းကောင်း၊ အမိပညာသိက္ခာ၊ အမိပညာသိက္ခာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တိသော၊ သုံးပါးတို့တည်း၊ ဧတ္ထဣမသ္မိံပန အတ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊
 သမ္ပတ္တိဝိရတိသီလဉ္စ၊သမ္ပတ္တိဝိရတိသီလကိုလည်းကောင်း၊လောကီကာ၊
 လောကဖြစ်သော၊ဝိပဿနာစ၊ဝိပဿနာကိုလည်းကောင်း၊ရူပါရူပဈာနာ
 နိစ၊ ရူပါဝစရဈာန်အရူပါဝစရဈာန်တို့ကို၎င်း၊ အရိယမဂ္ဂေါစ၊အရိယမဂ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ သိက္ခာတိ၊သိက္ခာဟူ၍၊ အမိပ္ပေတာ၊အလိုရှိအပ်၏၊ယ
 ထာဟာကိံ အာဟ၊ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ကတမေဓမ္မာ
 သိက္ခာကျာဒိံ၊ ကတမေဓမ္မာသိက္ခာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ကတမေဓမ္မာ၊ အဘယ်တရားတို့သည်၊ သိက္ခာ၊သိက္ခာ
 မည်ကုန်သနည်း၊ ယသ္မိံသမယေ၊ အကြင်အကြောင်း၏ ညီညွတ်သော
 အခါ၌၊ကာမာဝစရံ၊ ကာမာဝစရဟုဆိုအပ်သော၊ ကုသလံ၊ကုသိုလ်ဖြစ်
 သော၊ပိတ္တံ၊ပိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သောမနဿ သဟဂတံ၊

သောမနဿဝေဒနာနှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဥပဿမ္ပယုတ္တံ၊ ဥပဿ်နှင့်ယှဉ်
သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊
တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအကြောင်း၏ ညီညွတ်သော အခါ၌၊ ဗသော၊ ဗသ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ အဝိက္ခပေါ၊ ဧကဂ္ဂတာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်ကုန်၏၊ ကတမေဓမ္မာ၊
အဘယ်တရားတို့သည်၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်ကုန်သနည်း၊ ယသ္မိံ သမယေ၊
အကြင်အကြောင်း၏ ညီညွတ်သောအခါ၌၊ ဣပ္ပပပတ္တိယာ၊ ဣပါဝစရတုံ
သို့ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းတရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ကာမေဟိ၊
ကာမတရားတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဈေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဈေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ (ပ)၊ ပဌမံ
ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ (ပ)၊ ပဉ္စမဈာနံ၊ ပဉ္စမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊
ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ (ပ)၊ အဝိက္ခပေါ၊ ဧကဂ္ဂတာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမေ
ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်ကုန်၏၊ ကတမေဓမ္မာ၊ အဘယ်
တရားတို့သည်၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်ကုန်သနည်း၊ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်
အကြောင်း၏ ညီညွတ်သောအခါ၌၊ အဣပ္ပပပတ္တိယာ၊ အဣပါဝစရတုံသို့
ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ (ပ)၊ နေဝသညာ နာသညာသဟဂတံ၊ နေဝသညာနာသညာ
ယတနဈာန်ကို (ပ)၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ (ပ)၊ အဝိက္ခ
ပေါ၊ ဧကဂ္ဂတာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊
သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်ကုန်၏၊ ကတမေဓမ္မာ၊ အဘယ်တရားတို့သည်၊ သိက္ခာ၊
သိက္ခာမည်ကုန်သနည်း၊ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အကြောင်း၏ ညီညွတ်
သောအခါ၌၊ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ နိယျာနိကံ၊ ဝဋ်တရား
မှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ (ပ)၊
အဝိက္ခပေါ၊ ဧကဂ္ဂတာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့
သည်၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
တောသုသိက္ခာသု၊ ထိုသုံးပါးသောသိက္ခာတို့တွင်၊ ယဿကဿဝိသိက္ခာ
ယ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော သိက္ခာ၏၊ ပဒံအဓိဂရပါယော၊ ရခြင်း၏ အ
ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ မူလံ၊ အရင်းတည်း၊
နိဿယော၊ မြီရာတည်း၊ ပတိဋ္ဌာ၊ အမြဲတည်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပဒမည်၏၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သီလံ၊ သီလကို၊
နိဿယ၊ မြီ၍၊ သီလေ၊ သီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ အမြဲတည်၍၊ သတ္တဗောဇ္ဈာန်၊
ချစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ရှိသော်၊ ဗဟုသိ

ကရောဓန္တော၊ အပနိတလဲလဲပြုသည်ရှိသော်၊ ဣတိဝေဝမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထံ၊ ဤအရာ၌၊ သာဓာဓုဏာနံ၊ ဆက်ဆံကျန်သော၊ ပဒါနံ၊ ပုန်တို့၏၊ သာဓာဓုဏာ၊ ဆက်ဆံသော လက္ခဏာတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓနတောစ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တတောစ၊ အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိဘာဝနာ၊ ထင်ရှားစွာစာနိခြင်းတို့ကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။

ဣဒါနိ၊ ယသုအခါ၌၊ အထပဉ္စသု ဝုဗ္ဗေသု(ပ)ဝိညာတဗ္ဗော ဝိနိစ္ဆယောတိ၊ အထပဉ္စသုဝုဗ္ဗေသု(ပ)ဝိညာတဗ္ဗော ဝိနိစ္ဆယောဟူသော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ မဃာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဧတံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပါဏာတိပါတောကိတ္တေ၊ ပါဏာတိပါတောဟူသောဤပါဌ်၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပါဏာတိ၊ ပါဏာဟူသည်ကား၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယပနိဗ္ဗာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ခန္ဓသန္တတိ၊ ခန္ဓာ၏အစဉ်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပညတ္တော၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်သော၊ သတ္တောစ၊ သတ္တဝါတည်း၊ တသ္မိံ ပနပါဏော၊ ထိုသတ္တဝါ၌ကား၊ ပါဏသည်၊ နော၊ သတ္တဝါဟု အမှတ်ရှိခြင်းလည်းကောင်း၊ တသာပါဏာသ၊ ထိုသတ္တဝါ၏၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယပဉ္စကဉ္စဒကဉ္စပက္ကမသမုဋ္ဌာပိကာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ပြတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေလိုသော မိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောလုံ့ လလည်းကောင်း၊ ကာယဝစီဒ္ဓါရာနံ၊ ကာယဒ္ဓါရဝစီဒ္ဓါရတို့တွင်၊ အညတရဒ္ဓါရပုဂ္ဂတာ၊ တပါးပါးသောဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သော၊ ဝဓကစေတနာ၊ သေစေလိုသော စေတနာသည်၊ ပါဏာတိပါတော၊ ပါဏာတိပါတမည်၏။ အဓိန္နာ ခါနန္တိတ္ထေ၊ အဓိန္နာခါနံဟူသော ဤဝုဒ္ဓိ၊ အဓိန္နန္တိ၊ အဓိန္နိ ဟူသည်ကား၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သူတပါးတို့ သိမ်းဆည်းအပ်သော ဥစ္စာတည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ဥစ္စာ၌၊ ပရော၊ သူတပါးသည်၊ ယထာကာမကာရိတံ၊ အလိုရှိတိုင်း မရက်မစက်ပြုခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တောစ၊ ရောက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဈာရဟောစ၊ အဏ္ဍပြုခြင်းငှါ မထိုက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုပဝဇ္ဇောစ၊ မစိစစ်အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ ပနပရပရိဂ္ဂဟိတော၊ ထိုသူတပါးတို့သည် သိမ်းဆည်းအပ်သောဥစ္စာ၌၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတသညံ၊ နော၊ သူတပါးတို့သိမ်းဆည်းအပ်သောဥစ္စာဟုအမှတ်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါဒါယကဉ္စပက္ကမသမုဋ္ဌာပိကာ၊ ထိုသူတပါး၏ ဥစ္စာကိုယူတတ်သောလုံ့ လကို ဖြစ်စေခြင်းငှား၊ ကာယဒ္ဓါရဝစီဒ္ဓါရာနံ၊ ကာယဒ္ဓါရဝစီဒ္ဓါရတို့တွင်၊ အညတရဒ္ဓါရပုဂ္ဂတာဝေ

၂၁

တပါးပါးသောစွါရ၌သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ထေယျစေတနာ၊ ခိုးလိုသောစေတနာသည်၊ အဓိန္ဒာဒါနံ၊ အဓိန္ဒာဒါနံမည်၏။ အဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ အဗြဟ္မစရိယံဟူသည်ကား၊ အသေဋ္ဌစရိယံ၊ မမြတ်သော အကျင့်တည်း၊ နွယ်နွယ်သမာပတ္တိမေထုနပစ္စိသေဝနာ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏အကျင့်ဖြစ်၍ မေထုနမှီဘဲခြင်းဖြစ်သော၊ ကာယစွါရပဝတ္တာ၊ ကာယစွါရ၌ဖြစ်သော၊ အသဒ္ဓမ္မပစ္စိသေဝနဋ္ဌာနဝိတိတ္ထမ စေတနာ၊ မသူတော်တို့အကျင့်ကို မှီဘဲခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောလွန်ကျူးလိုသောအကုသိုလ်စေတနာသည်၊ အဗြဟ္မစရိယံ၊ အဗြဟ္မစရိယမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုသာဝါဒေါတိတ္ထေ၊ မုသာဝါဒေါဟူသောဤဝုဒ်၌၊ မုသာတိ၊ မုသာဟူသည်ကား၊ ဝိသံဝါဒနုပုရေက္ခာရုသာ၊ ချွတ်ယွင်းစေလို၍ဆိုအပ်သောစကားရှေးရှုရှိသောဝုတ္တုလ်၏၊ အတ္ထဘဉ္စနကော၊ သူတပါးအကျိုးကိုပျက်စီးစေတတ်သော၊ ဝစိပယောဂေါဝါ၊ ဝစိပယောဂသည်လည်းကောင်း၊ ကာယပယောဂေါဝါ၊ ကာယပယောဂသည်လည်းကောင်း၊ မုသာ၊ မုသာမည်၏။ ဝိသံဝါဒနာဓိပ္ပါယေနပန၊ စကား၍ချွတ်ယွင်းခြင်းကိုအလိုရှိသဖြင့်၊ ပရဝိသံဝါဒကကာယဝစိပယောဂသမုဋ္ဌာဝိကာ၊ သူတပါးအား ချွတ်ယွင်းစေတတ်သော ကာယပယောဂ ဝစိပယောဂကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ကာယဝစိန္တိရာနမေဝ၊ ကာယစွါရဝစိန္တိရာတို့တွင်သာလျှင်၊ အညတရစွါရပဝတ္တာ၊ တပါးပါးသောစွါရ၌ဖြစ်သော၊ မိစ္ဆာစေတနာ၊ မိစ္ဆာစေတနာသည်၊ မုသာဝါဒေါ၊ မုသာဝါဒမည်၏။ သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနန္တိ ဧတ္ထပန၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနံဟူသောဤဝုဒ်၌ကား၊ သုရာတိ၊ သုရာဟူသည်ကား၊ သုရာ၊ သုရာတို့သည်၊ ဝိဋ္ဌသုရာစ၊ မျှည့်က်ဖြင့် ပြုအပ်သောသေရင်း၊ ပူဝသုရာစ၊ မှုလုံးဖြင့် ပြုအပ်သေလည်းကောင်း၊ ဩဒနသုရာစ၊ ထမင်းဖြင့် ပြုအပ်သော သေလည်းကောင်း၊ ကိဏ္ဍပက္ခိတ္တာစ၊ သေဖြစ်စကောင်းသည်ကို ရောငြိမ်း၍ပြုအပ်သောသေ လည်းကောင်း၊ သမ္ဘာရပက္ခိတ္တာစ၊ ရှေးလေးပါးသော သေကိုထည့်၍ပြုအပ်သောသေလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့တည်း၊ မေရယမ္ပိ၊ မေရယသည်လည်း၊ ဂုပ္ပါသဝေါစ၊ ပန်းပွင့်ဖြင့်ပြုအပ်သောအာသဝ လည်းကောင်း၊ ဗလာသဝေါစ၊ သစ်သီးဖြင့်ပြုအပ်သော အာသဝလည်းကောင်း၊ ဂုဠာသဝေါစ၊ တင်လဲဖြင့် ပြုအပ်သော အာသဝ လည်းကောင်း၊ မဇ္ဇာသဝေါစ၊ သစ်မည်စည်ပျားရည်ဖြင့် ပြုအပ်သောအာသဝလည်းကောင်း၊ သမ္ဘာရသံယုတ္တောစ၊ ပန်းသစ်သီးအစရှိသည်ကိုပေါင်း၍ ပြုအပ်သောအာသဝ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးအပြားရှိ

၏၊မဇ္ဇန္တိ၊မဇ္ဇံဟူသည်ကား၊ တဒုဘယမေဝ၊ ထိုနှစ်ပါးသော သုရာမေရ
ယသည်ပင်လျှင်၊ မဒနိယဋ္ဌေန၊ ယစ်တတ်သော အနက်ရှိသောကြောင့်၊
မဇ္ဇံ၊မဇ္ဇမည်၏၊ယံဝါပနညန္တိ၊ အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးလည်းဖြစ်
သော၊ကိဉ္စိ၊တရံတရသောယစ်မျိုးသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တတ္ထိ၊ထိုတပါးသော
ယစ်မျိုးသည်လည်း၊မဒနိယံ၊မဒနိယမည်၏၊ယေနပိတေန၊ဟုတ်ဟုတ်ငြား
ငြားသောယစ်မျိုးဖြင့်လည်း၊မတ္တော၊စီးပွားချင်းသာမေ့လျော့သည်၊ဟော
တိ၊ဖြစ်၏၊ပမတ္တော၊အပြားအားဖြင့်မေ့လျော့သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣဒံ၊
ဤမေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော ယစ်မျိုးကို၊မဇ္ဇန္တိ၊မဇ္ဇံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်
၏၊ပမာဒဋ္ဌာနန္တိ၊ ပမာဒဋ္ဌာနံဟူသည်ကား၊ ယာယစေတနာယ၊ အကြင်
လွန်ကျူးလိုသော စေတနာဖြင့်၊ တံ၊ထိုယစ်မျိုးကို၊ ပိဝတိ၊ သောက်၏၊
အဇ္ဈော ဟရတိ၊ မျှို၏၊သာစေတနာ၊ ထိုစေတနာကို၊ မဒပ္ပမာဒဟေတု
ကော၊ ယစ်ခြင်းမေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ပမာဒဋ္ဌာ
နန္တိ၊ပမာဒဋ္ဌာနံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ယတောယထ္ထိ'ကာလေ၊ အကြင်
အခါ၌၊အဇ္ဈောဟရတာဓိပ္ပါယေန၊ မျှိုခြင်းကိုအလိုရှိသဖြင့်၊ ကာယဒ္ဓါရုပ္ပ
တ္တာ၊ ကာယဒ္ဓါရသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သုရာမေရယမဇ္ဇာနံ၊သုရာမေရယ
ယစ်မျိုးတို့ကို၊ယာအဇ္ဈောဟရတာစေတနာ၊ အကြင်မျှိုလိုသောစေတနာ
သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တတောတထ္ထိ'ကာလေ၊ထိုအခါ၌၊သာစေတနာ၊ထိုစေ
တနာကို၊သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနန္တိ၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနံဟူ၍၊
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ဧတ္ထ၊ဤအရာ၌၊ပါဏာ
တိပါတပ္ပာဘုတိဟိ၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိညာတဗ္ဗာ၊သိ
အပ်သော၊ဝိနိစ္ဆယော၊အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ၊

ဧကတာဒိတောတိတ္ထေ၊ဧကတာဒိတောဟူသောဤဝုဒ်၌၊ ဝေဒကော၊
ဝေဒကသရာသည်၊အာဟ၊ဆို၏၊ ကိ'ပန၊အသို့နည်း၊ ဝဇ္ဇာဝကောပ္ပယော
ဂစေတနာဒိနံ၊သတ်အပ်သောသူ သတ်တတ်သောသူ လုံ့လစေတနာအ
စရှိသည်တို့တွင်၊ဧကကတာယ၊တပါးပါး၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပါဏာတိပါတ
ယဝါ၊ပါဏာတိပါတ၏လည်းကောင်း၊အညာယ၊ပါဏာတိပါတမှတပါး
သော၊ အဒိန္နာဒါနာဒိနောဝါ၊ အဒိန္နာဒါနံ အစရှိသည်၏ လည်းကောင်း၊
ဧကတ္ထံ၊ တရတည်း၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သလော၊ နာနတာယ၊
အထူးထူး၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နာနတ္ထံ၊အထူးထူး၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်
သလော၊ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ နော၊မဖြစ်သလော၊ ကသ္မာပန၊ အဘယ်
ကြောင့်ကား၊ဧတံ၊ဤဧကတာအစရှိသောစကားကို၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်လေသ

နည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဧကတာယ၊ တခုတည်းသတ်အပ်သောသတ္တဝါ
 ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧကတ္တံ၊ တချက်တည်းတပြိုင်နက်တည်းသော ပါဏာတိပါ
 တကံသည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဧကံ၊
 တခုသော၊ ဝတ္ထု၊ သတ်အပ်သောသတ္တဝါကို၊ ဗဟုဝကော၊ များစွာသတ်
 တတ်သော လူတို့သည်၊ အထယဒိဝဇေတိ၊ အကယ်၍ သတ်ကြကုန်၏၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဝကော၊ သတ်တတ်သော
 သူသည်၊ ဗဟုကော၊ များစွာကုန်သော၊ ဝတ္ထော၊ သတ်အပ်သော သတ္တဝါတို့
 ကို၊ အထယဒိဝဇိယုန္တိ၊ အကယ်၍သတ်ကုန်အံ့၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧကော
 စေတနာ၊ တခုသောစေတနာသည်၊ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝတ္ထာနံ၊ သတ်
 အပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယုပစ္စေဒကံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကိုပြတ်စေ
 တတ်သော၊ ပယောဂံ၊ လုံ့လကို၊ ယဒိသမုဋ္ဌာပေတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်စေအံ့၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကေန၊ တခုသော၊ ပါဏာတိပါတေန၊ ပါဏာတိပါတ
 ကံသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်လေရာ၏၊ နာနတာယ၊ အထူးထူး၏အဖြစ်ဖြင့်၊
 နာနတ္တံ၊ အထူးထူး၏အဖြစ်သည်၊ ယဒိပနဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ယဒါ၊
 အကြင်အခါ၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဝကော၊ သတ်တတ်သော
 သူသည်၊ ဧကဿ၊ တခုသောသတ္တဝါ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဧကံ၊ တခု
 သော၊ ပယောဂံ၊ လုံ့လကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်
 သော၊ ဝတ္ထော၊ သတ်အပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ အထယဒိဝဇေတိ၊
 အကယ်၍သတ်မိလေအံ့၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ ဝ
 ကော၊ သတ်တတ်သော သူတို့သည်၊ ဧဝဓတ္တယညဒတ္တ သောမဒတ္တာဒိနံ၊
 ဧဝဓတ်ယညဒတ်သောမဒတ်အစရှိကုန်သော၊ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော၊
 ဝတ္ထာနံ၊ သတ်အပ်သော သူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဗဟုပယောဂေ၊
 များစွာသော လုံ့လတို့ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဧကမေဝ၊ တ
 ယောက်သာဖြစ်သော၊ ဧဝဓတ္တံဝါ၊ ဧဝဓတ်ကို လည်းကောင်း၊ ယည
 ဒတ္တံဝါ၊ ယညဒတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သောမဒတ္တံဝါ၊ သောမဒတ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ယဒိဝဇေတိ၊ အကယ်၍ အဝီးအဝီး သတ်မိကြလေကုန်အံ့၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ သာဟတ္ထိကာဒိဟိ၊ သာဟတ္ထိကအစရှိကုန်သော၊ ဗဟု
 ဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ပယောဂဟိ၊ လုံ့လတို့ဖြင့်၊ ဧကော၊ တခုသော၊

ဝဏ္ဏောသတ်အပ်သော သတ္တဝါကို၊ ဝဓိယတိ၊ သတ်အပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ စေတနာ၊ သေစေလိုသော စေတနာရှိသော သူတို့သည်၊ ဧကသမဝ၊ တယောက်ထည်းလည်းဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏသမ၊ သတ်အပ်သောသူ၏၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒကံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေကို ပြတ်စေတတ်သော၊ ပယောဂံ၊ လုံ့လကို၊ ယဒိသမုဋ္ဌာပေန္တိ၊ အကယ်၍တည်း ဖြစ်စေတုန်အံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗဟု၊ ဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ပါဏာတိပါတေဟိ၊ ပါဏာတိပါတကံတို့သည်၊ တဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။

။ ဧတံဥာယမ္ပိဝ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဧကတ္တနာနတ္တ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်၊ အထင်တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတေသံဝဏ္ဏာဒိနံ၊ ထိုသတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အစရှိသည်တို့၏၊ ဧကတာယ၊ တခုတည်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧကတ္တံ၊ တခုတည်း၏ အဖြစ်သည်၊ နေဝသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ နာနတာယ၊ အထူးထူး၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ နာနတ္တံ၊ အထူးထူး၏ အဖြစ်သည်၊ နေဝသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ အညထေဝတု၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့် သာလျှင်၊ ဧကတ္တဉ္စ၊ တခုတည်း၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နာနတ္တဉ္စ၊ အထူးထူး၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဏာတိပါတဿ၊ ပါဏာတိပါတကံ၏၊ တံ၊ ထိုဧကတ္တနာနတ္တအဖြစ်ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သေသာနန္ဒိ၊ ကြွင်းသောအခါ၌၊ ဒါနံ၊ အစရှိသည်တို့၏လည်း၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္ဆတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုဧကတ္တနာနတ္တလက္ခဏာကိုဆိုရာ၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပါဏာတိပါတဿ၊ ပါဏာတိပါတကံ၏၊ ဝဏ္ဏာဓကောဒိနံ၊ သတ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သတ်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အစရှိသည်တို့၏၊ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး၊ ဧကတာယ၊ တပါးစီ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧကတာ၊ တပါးစီ၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နာနတာယ၊ အထူးထူး၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နာနတာ၊ အထူးထူး၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိန္တု၊ အသို့ဖြစ်သနည်း၊ ဝဏ္ဏဝဓကောနံ၊ သတ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သတ်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ခိန္တု၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ယုဂနန္တံ၊ အစုံဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဧကတာယ၊ တခုတည်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧကတာ၊ တခုတည်း၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုဧကတ္တမှ၊ အညတရဿဝါ၊ တပါးသောပါဏာတိပါတကံ၏လည်း၊ နာနတာယ၊ အထူးထူး၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နာနတာ၊ အထူးထူး၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဗဟု၊ သု၊ များ

စွာကုန်သော၊ ဝဇကောသု၊ သတ်တတ်သော သူတို့သည်၊ ဗဟုဟိ၊ များစွာ
 ကုန်သော၊ သရက္ခပါဒီဟိ၊ ခြားကိုလွှတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဩပါတဇကောနာမိနာ၊ တွင်းတူးခြင်းအစရှိသော၊
 ဇကေနပယောဂေန၊ တခုသောပယောဂဖြင့်၊ ဗဟုဝဇ္ဇေ၊ များစွာသတ်အပ်
 သောသူတို့ကို၊ ဝဇ္ဇေသုဝိ၊ သတ်ကုန်သော်လည်း၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်
 သော၊ ပါဏာတိပါတာ၊ ပါဏာတိပါတကံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဇကောတ္ထိ၊ တယောက်သော၊ ဝဇကော၊ သတ်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇကော
 နပယောဂေနဝါ၊ တကြိမ်သော လုံ့လဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟုဟိပယော
 ဂေဟိဝါ၊ များစွာသော လုံ့လတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တပ္ပယောဂသမုဠာ
 ပိကာယစ၊ ထိုလုံ့လကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ဇကာယစေတနာယဝါ၊ တကြိမ်
 သောစေတနာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟုဟိစေတနာဟိဝါ၊ များစွာသောစေ
 တနာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗဟုဝဇ္ဇေ၊ များစွာသတ်အပ်သော သူတို့ကို၊
 ဝဇ္ဇေသုဝိ၊ များစွာသတ်သည် ရှိသော်လည်း၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ ပါ
 ဏာတိပါတာ၊ ပါဏာတိပါတကံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗဟုသုစ၊
 များသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဇကောသု၊ သတ်တတ်သောသူတို့သည်၊
 ယထာဂုတ္တ ပကာရေဟိ၊ အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြား ရှိကုန်သော၊
 ဗဟုဟိ ပယောဂေဟိဝါ၊ များစွာသောလုံ့လတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇကော
 န ပယောဂေနဝါ၊ တကြိမ်သော လုံ့လဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဇကောတ္ထိ၊
 သတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် တယောက်ကို၊ ဝဇ္ဇေသုဝိ၊ သတ်ကုန်သော်
 လည်း၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ ပါဏာတိပါတာ၊ ပါဏာတိပါတ ကံတို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အနိန္ဒာဒါနာဒိသုဝိ၊ အနိန္ဒာဒါနအစရှိသောတရား
 တို့၌လည်း၊ သေသောနယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထိ၊ ဤပဉ္စင်သိလတို့၌၊ ဇကောဒိတောဝိ၊ ဇကော
 အစရှိသော အားဖြင့်လည်း၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊
 အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ။

အာရမ္မဏတောတိ၊ အာရမ္မဏတောဟူသည်ကား၊ ပါဏာတိပါတော
 စ၊ ပါဏာတိပါတကံသည်လည်း၊ ဣတ္ထိ၊ ဤအရာ၌၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယာရမ္မဏော၊ ဇိ
 ဝိတိန္ဒြိယျင်အာရုံရှိ၏၊ အနိန္ဒာဒါနအဖြဟ္မစရိယသုချာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာ
 နာနိ၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်း မမြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း သေ
 အရက်ယစ်မျိုးဖြစ်သောမေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းအကုသိုလ်စေတနာ
 တို့သည်၊ ရူပဓမ္မေသု၊ ရူပါရုံတရားတို့တွင်၊ ရူပါယတနာဒိအညတရသင်္ခါ

ရာရမ္ပဏာနိ၊ ရူပါရုံအစရှိသော တပါးပါးသော သင်္ခါရတရားလျှင်အာရုံ
 ရှိကုန်၏။ မုသာဝါဒေါ၊ မုသာဝါဒသည်။ ယသ၊ အကြင်သူအား။ သန္ဓာ
 ယ၊ ရည်၍။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကို၊ ဘဏ္ဍာတိ၊ ဆို၏။ တံ၊ ထိုသူ
 ကို၊ အာရုဘိတွာ၊ အာရုံပြု၍။ ပဝတ္ထနတော၊ ဖြစ်သောကြောင့်။ သတ္ထာရမ္ပ
 ဏော၊ သတ္တဝါလျှင်အာရုံရှိ၏။ အပြဟ္မစရိယတ္ထိ၊ အပြဟ္မစရိယစေတနာ
 သည်လည်း၊ သတ္ထာရမ္ပဏန္တိ၊ သတ္တဝါလျှင်အာရုံရှိ၏ဟူ၍။ ဧကေ၊ ဧကေ
 ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အဗ္ဗိန္ဒာဒါနိဉ္စ၊ အဗ္ဗိန္ဒာဒါနိသည်လည်း၊
 ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သတ္ထော၊ သတ္တဝါကို၊ ဟရိတဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ် ခိုး
 အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္ထာရမ္ပဏန္တိ၊ သတ္တဝါ
 လျှင်အာရုံရှိ၏ဟူ၍။ ဧကေ၊ ဧကေဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အဝိဂ္ဂ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဗ္ဗိန္ဒာဒါနိဉ္စ၊ သင်္ခါရဝသေနေဝ၊ သင်္ခါရ၏
 အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္ထော၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အာရုဘန္တိ၊ အားထုတ်ကြ
 ကုန်၏။ ပဏ္ဏတ္တိဝသေန၊ ပညတ်ဝေါဟာရ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နအာရုဘန္တိ၊
 အားမထုတ်ကြကုန်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အာရမ္ပဏတောဝိ၊
 အာရုံအားဖြင့်လည်း၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံး
 အဖြတ်တည်း။ ၊

အာဒါနတောတိဧတ္ထ၊ အာဒါနတောဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဝိနိစ္ဆယော၊
 အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပါဏာတိပါတာဝေရေမ
 ဟိသိက္ခာပဒါဒိနိစ၊ ပါဏာတိပါတာဝေရေမဟိသိက္ခာဝုဒ်အစရှိသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတာနိ၊ ထိုသိက္ခာဝုဒ်တို့ကို၊ သာမဏေရေန၊ သာမဏသည်
 သိက္ခာ သန္တိကေ၊ ရဟန်း၏အထံ၌၊ သမာဗ္ဗိန္ဒာနေဝ၊ ဆောက်တည်အပ်
 သည်ရှိသော်သာလျှင်၊ သမာဗ္ဗိန္ဒာနိနာမ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်သော
 မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပါသကေနပန၊ ဥပါသကာသည်
 မူကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိအလိုလို၊ သမာဗ္ဗိယန္တေနပိ၊ ဆောက်တည်သဖြင့်
 လည်း၊ သမာဗ္ဗိန္ဒာနိနာမ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်သော မည်ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သမာဗ္ဗိ
 ယန္တေနပိ၊ ဆောက်တည်သဖြင့်လည်း၊ သမာဗ္ဗိန္ဒာနိနာမ၊ ကောင်းစွာ
 ဆောက်တည်အပ်သည်မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကေ၊ တပေါင်း
 တည်း။ သမာဗ္ဗိန္ဒာနိပိ၊ ဆောက်တည်အပ်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ပဓမ္မ
 ကံ၊ အသီးအသီး၊ သမာဗ္ဗိန္ဒာနိပိ၊ ဆောက်တည်အပ် ကုန်သော် လည်း
 ကောင်း၊ သမာဗ္ဗိန္ဒာနိနာမ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်သည်မည်ကုန်သည်

ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိန္တု၊ အတယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်း။ ဧကန္တိ၊ တပေါင်း
 တည်း။ သမာဒိယတော၊ ဆောက်တည်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဧကမယေဝ၊
 တခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝိရတိ၊ ဝိရတိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကဝ၊ တခု
 သာလျှင်ဖြစ်သော၊ စေတနာ၊ စေတနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိစ္စဝသေန
 ပန၊ ကိစ္စ၏အစွမ်းအားဖြင့်ကား။ တေသံ၊ ထိုဝိရတိတို့၏။ ပဉ္စဝိတ္တံ၊ ငါး
 ပါးအပြားရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်၏။ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး
 သမာဒိယတောပန၊ ဆောက်တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားကား။ ပဉ္စေဝိရတိ
 ယော၊ ငါးချက်သော ဝိရတိတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဉ္စစေတနာ၊
 ငါးချက်သော စေတနာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အာဒါနတေဝိ၊ ဆောက်
 တည်သော အားဖြင့်လည်း။ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊
 အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ၊

သေဒတောစ၊ ပျက်စီးရာသောအားဖြင့်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤပဉ္စင်္ဂသိက္ခာပုဒ်
 တို့တွင်၊ သာမဏေရာနံ၊ သာမဏေတို့အား။ ဧကတ္ထိံ၊ တခုသောသိက္ခာပုဒ်
 သည်။ ဘိန္နံ၊ ပျက်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗာနိဝိ၊ အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့
 သည်လည်း။ ဘိန္နာနိ၊ ပျက်စီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏။ တေသံ၊ ထိုသာမဏေတို့အား။ တာနိ၊ ထိုပဉ္စင်္ဂသိက္ခာ
 ပုဒ်တို့သည်။ ပါရာဇိကဋ္ဌာနိယာနိ၊ ပါရာဇိကအရာ၌တည်ကုန်၏။ ယန္တု၊
 အကြင်သိက္ခာပုဒ်ကိုကား။ ဝိတိက္ကန္တံ၊ လွန်ကျူးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 တေနေဝ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် သာလျှင်၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းတည်း။
 ဂဟဋ္ဌာနံပန၊ လူတို့အားကား။ ဧကတ္ထိံ၊ တခုသောသိက္ခာပုဒ်သည်။ ဘိန္နံ၊
 ပျက်သည်ရှိသော်။ ဧကမေဝ၊ တခုသောသိက္ခာပုဒ်သည်သာလျှင်၊ ဘိန္နံ၊
 ပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုလူတို့
 အား၊ တံ၊ ထိုပျက်သောသိက္ခာပုဒ်ကို၊ သမာဒါနေနေဝ၊ ဆောက်တည်ပြန်
 သဖြင့်သာလျှင်၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပဉ္စဝိကတ္တံ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသည်
 ၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုလူဖြစ်
 သောသူအား။ သီလံ၊ ပဉ္စင်္ဂသီလသည်။ သမဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ အပရေပန၊
 အပရေဆရာတို့သည်ကား၊ ဝိသိုဝိသံ၊ အသီးအသီး၊ သမာဒိန္နေသု၊ ဆောက်
 တည်အပ်သော သီလတို့တွင်၊ ဧကတ္ထိံ၊ တခုသောသီလသည်။ ဘိန္နံ၊
 ပျက်သည် ရှိသော်၊ ဧကမေဝ၊ တခုတည်းသာလျှင်၊ ဘိန္နံ၊ ပျက်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စင်္ဂသမန္နာဂတံ သီလံသမာဒိယာဒိတိ၊ ပဉ္စင်္ဂသမန္နာ

ဂတံဝိလံ သမာဓိပသာမိဟူ၍၊ ဇေဝံပန၊ ဤသို့ကား၊ ဇကတော၊ တပေါင်း
 တည်း၊ သမာဓိန္နေသု၊ ဆေဝံတည်အပ်သောသီလတို့တွင်း၊ ဇကသို့၊ တခု
 သောသိက္ခာပုန်သည်၊ သိန္နေ၊ ပျက်သည်ရှိသော်၊ သေသာနိဝိ၊ ကြွင်းသော
 သိက္ခာပုန်တို့သည်လည်း၊ သိန္နာနိ၊ ပျက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ သမာဓါန သာ၊ ဆေဝံတည်ခြင်းသမာဓါနစေ
 ကနာ၏၊ အသိန္နတ္တာ၊ မပြားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ယန္တ၊ အကြင်
 သိက္ခာပုန်ကိုကား၊ ဝိတိက္ကန္တံ၊ လွန်ကျူးအပ်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုလွန်ကျူးရင်း
 သိက္ခာပုန်ဖြင့်သာလျှင်၊ ကမ္မဗန္ဓေါ၊ ကံဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းတည်း၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့
 ဧတ္ထ၊ ဤပဉ္စဂံသီလ၌၊ ဘေဒတောပိ၊ ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်းအားဖြင့်
 လည်း၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း၊

မဟာသာဝဇ္ဇောတိ၊ မဟာသာဝဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ ဂုဏဝိရဟိတေ
 သု၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမှကင်းကုန်သော၊ တိရုစ္ဆာနဂတာဒိသု၊ တိရုစ္ဆာနအမျိုး
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့တွင်း၊ ခုဒ္ဒကေ၊ အငယ်ဖြစ်သော၊
 ပါဏေ၊ သတ္တဝါ၌၊ ပါဏာတိပါတော၊ ပါဏာတိပါတကံသည်၊ အပ္ပသာ
 ဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏၊ မဟာသရိဇေ၊ ကြီးသောကိုယ်ရှိသောသတ္တ
 ဝါ၌၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊
 ပယောဂမဟန္တတာယ၊ လုံ့လများစွာပြုရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊
 ပယောဂသမတ္တေပိ၊ ပယောဂ မျှသော်လည်း၊ ဝတ္ထုမဟန္တတာယ၊ အ
 ကြောင်းဝတ္ထုမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသော
 အပြစ်ရှိ၏၊ ဂုဏဝဇ္ဇေသု၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မနုဿာဒိသု
 ပန၊ လူအစရှိသောသတ္တဝါတို့၌ကား၊ အပ္ပဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနည်းသော၊
 ပါဏေ၊ လူအစရှိသောသတ္တဝါ၌၊ ပါဏာတိပါတော၊ ပါဏာတိပါတကံ
 သည်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏၊ မဟာဂုဏေ၊ ကြီးမြတ်သော
 ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသောလူ၌၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏၊ သရိရ
 ဂုဏာနံတု၊ ကိုယ်ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏လည်း၊ သမဘာဝေ၊ တခုမျှသည်၏
 အဖြစ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ကိလေသာနဉ္စ၊ ကိလေသာတို့၏ လည်း
 ကောင်း၊ ဥပက္ကမာနဉ္စ၊ လုံ့လတို့၏လည်းကောင်း၊ မုဒုတာယ၊ ညံ့သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇတာ၊ နည်းသော အပြစ်ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တိဗ္ဗတာယ၊ ထက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မဟာသာ
 ဝဇ္ဇတာ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သေ
 သေသုပိ၊ ကြွင်းသောအနိစ္စဒါနံသိက္ခာပုန် အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ သေ

နယော၊ ဤနည်းကဲ့သို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ အဝိစ၊ စင်စစ်
သော်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့တွင်၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒ
ဗ္ဗာနမေဝ၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဗ္ဗာနသိက္ခာပုဒ်သည်သာလျှင်၊ မဟာသာ
ဝဇ္ဇံ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏၊ တထာ၊ ထိုသုရာမေရယနှင့်အတူ၊ ပါဏာတိပါ
တာဒယော၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသောအကုသိုလ်ကံတို့သည်၊ နယောန္တိ
မဖြစ်ကုန်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိသ
နည်း၊ မနုဿဘူတဿာပိ၊ လူဖြစ်သောသူ၏လည်း၊ ဥပ္ပတ္တကဘာဝသံဝတ္တ
နေနဝ၊ ရှေးသည်၏အပြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
အရိယဓမ္မန္တရာယကရဏတောစ၊ ဖြတ်သောဈာန်မဂ်ဖိုလ် တရားတို့အား
အန္တရာဟံကိုပြုတတ်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ ကြီး
သောအပြစ်ရှိ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဉ္စဂံသီလ၌၊ မဟာသာဝဇ္ဇံတော
ပိ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိသော အားဖြင့်လည်း၊ ဝိညာတဗျော၊ သိအပ်သော၊
ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ။

ပယောဂတောတိဧတ္ထစ၊ ပယောဂတောဟူသော ဤစကား၌လည်း၊
ပါဏာတိပါတဿ၊ ပါဏာတိပါတကံ၏၊ ပယောဂါ၊ သတ်ခြင်းလုံ့လတို့
သည်၊ သာဟတ္ထိကော၊ မိမိလက်ဖြင့်သတ်ခြင်းလုံ့လ လည်းကောင်း၊ အာ
ဏတ္ထိကော၊ စေ့ခိုင်း၍သတ်ခြင်း လုံ့လလည်းကောင်း၊ နိဿရိယော၊ ပစ်
လွှတ်၍သတ်ခြင်းလုံ့လလည်းကောင်း၊ ထာဝရော၊ အမြဲသတ်ခြင်းလုံ့လ
လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာမယော၊ အတတ်ဖြင့်ပြီးသော သတ်ခြင်း လုံ့လလည်း
ကောင်း၊ ဣဒ္ဓိမယော၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သတ်ခြင်းလုံ့လ လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့တည်း။ ။ တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ပါးသော
သတ်ခြင်းလုံ့လတို့တွင်၊ ကာယေနဝါ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာယပဉ္စိ
ဗန္ဓေနဝါ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဟရဏံ၊ ပုတ်ခတ်
ခြင်းသည်၊ သာဟတ္ထိကော ပယောဂေါ၊ မိမိလက်ဖြင့် သတ်ခြင်းလုံ့လ
မည်၏၊ သော၊ ထိုမိမိလက်ဖြင့်သတ်ခြင်းလုံ့လသည်၊ ဥဒ္ဓိဿနုဒ္ဓိသတောဓ
တော၊ ရည်၍လည်းကောင်း၊ မရည်မူ၍လည်းကောင်းဖြစ်သော အပြားအား
ဖြင့်၊ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့
တွင်၊ ဥဒ္ဓိဿကော၊ ရည်၍သတ်ရာ၌၊ ဟံ၊ အကြင်သတ္တဝါကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်
၍၊ ပဟရတိ၊ ပုတ်ခတ်၏၊ တသောဝ၊ ထိုပုတ်ခတ်အပ်သောသူ၏သာလျှင်၊
မရဏေန၊ သေခြင်းကြောင့်၊ ကမ္မုနိ၊ ပါဏာတိပါတကံဖြင့်၊ ဗန္ဓုတိ၊ ဖွဲ့အင်၏
ယောကောဂိ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်၊ မရတူတိ၊ သေစေသတည်းဟု၊ ဧဝံ

ဤသို့။ အနုဗ္ဗိသကော၊ မရည်မူ၍သတ်ရာ၌၊ ပဟာရပစ္စယာ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းဟု
သောအကြောင်းကြောင့်၊ ယသကဿမိ၊ အမှတ်မရှိသောသူ၏၊ မရဏေန၊
သေခြင်းကြောင့်၊ ကမ္မုနာ၊ ပါဏာတိပါတကံဖြင့်၊ ဗန္ဓုတိ၊ ဖွဲ့အပ်၏၊ ဥဘယ
တ္တာဝိစ၊ နှစ်ပါးစုံတို့၌လည်း၊ ယော၊ အကြင်ပုတ်ခတ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်
ပဟရိတမက္ခေ၊ ပုတ်ခတ်ကာမျှ၌၊ မရတုဝါ၊ သေသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ ပစ္ဆာ
နောက်မှ၊ တေနဝရောဂေန၊ ထိုအနာကြောင့် သာလျှင်၊ မရတုဝါ၊ သေ
သည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ ပဟရိတက္ခဏေဝေ၊ ပုတ်ခတ်သောဓာတ်၌သာလျှင်၊
ကမ္မုနာ၊ ပါဏာတိပါတကံဖြင့်၊ ဗန္ဓုတိ၊ ဖွဲ့အပ်၏၊ မရဏာဗိပ္ပါယေနစ၊ သေ
ခြင်းကိုအလိုရှိသော စိတ်ဖြင့်လည်း၊ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဒတွာ၊
ပေး၍၊ တေန၊ ထိုပုတ်ခတ်ခြင်းဖြင့်၊ အတေဿ၊ မသေသောသူအား၊ ပုန၊
တဖန်၊ အညေန၊ တပါးသော၊ စိတ္တေန၊ ဒေါသစိတ်ဖြင့်၊ ပစ္ဆာပိ၊ နောက်၌
လည်း၊ ပဟာရေ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဒိန္နု၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ပဌမပဟာ
ရေနေဝ၊ ရှေးပုတ်ခတ်ခြင်းဖြင့်ပင်လျှင်၊ ယဒိမရတိ၊ အကယ်၍သေအံ့၊ တဒါ
ဝေ၊ ထိုအခါ၌ပင်လျှင်၊ ကမ္မုနာ၊ ပါဏာတိပါတကံဖြင့်၊ ဗန္ဓု၊ ဖွဲ့အပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒုတိယပဟာရေန၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော
ပုတ်ခတ်ခြင်းဖြင့်၊ ပါဏာတိပါတော၊ ပါဏာတိပါတ ကံသည်၊ နဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ ဥဘယေဟိ၊ နှစ်ပါးစုံတို့ကြောင့်၊ မတေပိ၊ သေလေသော်လည်း၊
ပဌမပဟာရေနေဝ၊ ရှေးပုတ်ခတ်အပ်သောဓာတ်ဖြင့်လျှင်၊ ကမ္မုနာ၊ ပါဏာတိ
ပါတကံဖြင့်၊ ဗန္ဓု၊ ဖွဲ့အပ်၏၊ ဥဘယေဟိပိ၊ နှစ်ပါးစုံတို့ကြောင့်လည်း၊ အမ
တေ၊ မသေသည်ရှိသော်၊ ပါဏာတိပါတော၊ ပါဏာတိပါတကံသည်၊ နေဝ
■ အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဗဟုကေပိ၊ များစွာသောလူတို့သည်လည်း
ကေဿ၊ တခုသောသတ္တဝါအား၊ ပဟာရေ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဒိန္နု၊ ပေး
ရာ၌၊ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
တတြာပိ၊ ထိုစကား၌လည်း၊ ယသ၊ အကြင်သူ၏၊ ပဟာရေန၊ ပုတ်ခတ်
ခြင်းဖြင့်၊ မရတိ၊ သေလေ၏၊ တသေဝ၊ ထိုသူအားသာလျှင်၊ ကမ္မဗန္ဓု၊
ကံဖြင့် ဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အဓိဋ္ဌဟိဝ္ဋာပန၊ အနည်း၌တည်၍ကား၊ အာဏာပနံ၊ စေခြင်းသည်၊ အာ
ဏတ္ထိကော၊ အာဏတ္ထိကဖြစ်သော၊ ပယောဂေါ၊ လုံ့လတည်း၊ တတ္ထပိ၊
ထိုအာဏတ္ထိကပယောဂ၌လည်း၊ သာဟတ္ထိကေ၊ သာဟတ္ထိကဖြစ်သော၊
ပယောဂေ၊ ပယောဂ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ
လျှင်၊ ကမ္မဗန္ဓု၊ ကံဖြင့် ဖွဲ့ခြင်းကို၊ အနုဿရိ တဗ္ဗော၊ အစဉ်အတိုင်း

အောက်မေ့အပ်၏။ ဧတ္ထံ၊ ဤအာဏတ္တိကပယောဂန္တံ၊ ဆဗ္ဗိဓော၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊ နိယမော၊ ပြီးခြင်းကို၊ ဝတ္ထုစ၊ သတ်အပ်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ကာလောစ၊ အခါလည်းကောင်း၊ ဩကာသောစ၊ အရပ်လည်းကောင်း၊ အာဝုဓဉ္စ၊ လက်နက် လည်းကောင်း၊ ဣရိယာပထော၊ ဣရိယာပုတ် လည်းကောင်း၊ ကိရိယာပိသေသော၊ ပြုခြင်းအထူးလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေခ၊ ဤခြောက်ပါးသော၊ ဖွတ်ခြင်းတို့ကို၊ အာဏတ္တိနိယာမကာ၊ စေ၍သတ်ခြင်း လုံ့လကို ပြီးစေတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုခြောက်ပါးတို့တွင်းဝတ္ထုတိ၊ ဝတ္ထုဟူသည်ကား၊ မာရေတဗ္ဗော၊ သတ်အပ်သော၊ ပါဏော၊ သတ္တဝါတည်းကား၊ ကာလောတိ၊ ကာလော ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗန္တ အပရန္တာဒိကာလောစ၊ နံနက်အခါညနေအခါအစရှိသည် သည်လည်းကောင်း၊ ယောဗ္ဗန္တန္တာဒိယာဒိကာလောစ၊ အရွယ်အရပ်အစရှိသောအခါသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဩကာသောတိ၊ ဩကာသောဟူသည်ကား၊ ဂါမောဝါ၊ ရွာလည်းကောင်း၊ နိဂမောဝါ၊ နိဂုံးလည်းကောင်း၊ ဝနံဝါ၊ တောလည်းကောင်း၊ ဓန္တုဝါ၊ ခရီးလည်း ကောင်း၊ သိဗ်သုကံဝါ၊ ခရီးဆုံလည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း၊ အာဝုဓန္တိ၊ အာဝုဓ်ဟူသည်ကား၊ အသိဝါ၊ သန်လျက်လည်းကောင်း၊ ဉာသုဝါ၊ မြားလည်းကောင်း၊ သတ္တိဝါ၊ လှံလည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း၊ ဣရိယာပထောတိ၊ ဣရိယာပထော ဟူသည်ကား၊ မာရေတဗ္ဗဿစ၊ သတ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ မာရကဿစ၊ သတ်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဌာနံဝါ၊ ရပ်ခြင်း လည်းကောင်း၊ နိသဇ္ဇာဝါ၊ ထိုင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကိုဖွတ်ခြင်းတည်း၊ ကိရိယာပိသေသောတိ၊ ကိရိယာပိသေသောဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇန္တံဝါ၊ ထိုးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဆေဒနံဝါ၊ ဖြတ်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဘေဒနံဝါ၊ ခွဲခြင်းလည်းကောင်း၊ သင်္ခမုဏ္ဍိကံဝါ၊ ခရုသင်းကဲ့သို့ဦးပြည်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊ ဝိသံဝါ၊ ဧတွာ၊ ချွတ်ယွင်းစေ၍၊ ယံ၊ အကြင်သူကို၊ မာရေတိတိ၊ သတ်လောဟူ၍၊ အာဏတ္တော၊ စေခြင်းအပ်၏၊ တတော၊ ထိုစေခြင်းအပ်သောသူမှ၊ အညံ၊ တပါးသောသူကို၊ မာရေတိ၊ သတ်မိသောအံ့၊ အာဏာပကဿ၊ စေခြင်းတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံဖြင့်ခွဲခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံဝတ္ထု၊ ထိုသတ်အပ်သောသူကို၊ အဝိသံဝါ၊ ဧတွာ၊ မချွတ်ယွင်းစေမူ၍၊ အထမာရေတိ၊

အကယ်၍သတ်အံ့၊ အာဏာပကဿ၊ စေခိုင်းတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကား၊
 အာဏတ္တိက္ခဏော၊ စေခိုင်းသောဓာတု၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းတည်း၊
 အာဏတ္တဿ၊ စေခိုင်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မာရုက္ခဏော၊ သတ်သော
 ဓာတု၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘယေသမ္ဘိ၊ နှစ်
 ယောက်သောသူတို့အားလည်း၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ကာလံသဒိသုပိ၊ ကာလအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ သေနယော၊ ဤနည်း
 ပင်တည်း။ ။

တု၊ စေခိုင်းခြင်း လုံ့လတပါး၊ ပစ်လွှတ်ခြင်းလုံ့လကိုဆိုပြီးအံ့၊ မာရု
 ဏတ္တံ၊ သေစိမ့်သောဌာ၊ ကာယေနဝါ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာယပဋိ
 ဗဒ္ဓေနဝါ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဟာရုဏနိဿန္တနံ၊
 လက်နက်ကို ပစ်လွှတ်ခြင်းသည်၊ နိဿဂ္ဂိယော၊ ပစ်လွှတ်ခြင်းရှိသော၊
 ပယောဂေါ၊ လုံ့လတည်း။ သောဝိ၊ ထိုပစ်လွှတ်ခြင်း လုံ့လသည်လည်း၊
 ဥဒ္ဓိသာနုဒ္ဓိသဘောဒတော၊ ရည်၍ လွှတ်ခြင်းမရည်မူ၍ လွှတ်ခြင်း အပြား
 အားဖြင့်၊ ဒုပိဓောဝေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်သာတည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊
 ဧတ္ထ၊ ဤပစ်လွှတ်ခြင်းလုံ့လ၌၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းကို၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
 ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏။ ။

မာရုဏတ္တမေဝ၊ သေစိမ့်သောဌာသာလျှင်၊ ဩပါတဓဏနံဝါ၊ ကျေအံ့သော
 တွင်းကိုဘူးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အပဿနဥပနိက္ခိပနံ၊ တကဲပျဉ်ကို
 အနီး၌ ထားခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ တေသန္တရိသယန္တနိ ယောဇနံ၊
 ဆေးအဆိပ်ယန္တရား အစရှိသည်ကိုယှဉ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ထာ
 ဝရော၊ အမြဲတည်သော၊ ပယောဂေါ၊ လုံ့လတည်း၊ သော၊ ထိုအမြဲတည်
 သောလုံ့လသည်၊ ဥဒ္ဓိသာနုဒ္ဓိသဘောဒတော၊ ရည်၍အမြဲတည်သောလုံ့လ
 မရည်မူ၍အမြဲတည်သောလုံ့လ၏အပြားအားဖြင့်၊ ဒုပိဓော၊ နှစ်ပါးအပြား
 ရှိ၏၊ တတ္ထပိ၊ ထိုအမြဲတည်သောလုံ့လ၌လည်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေနော၊
 ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းကို၊ ယ
 တော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အယံတု၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
 ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ မူလဋ္ဌေန၊ အရင်း၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဩပါတာဒိသု၊ တွင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊
 မူလေနဝါ၊ အဖိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရဓာရဓာယဝါ၊ အချည်းစည်းဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဗိဇ္ဇေသုပိ၊ ပေးအပ်ကုန်သော်လည်း၊ တပ္ပစ္စယော၊ ထိုသူလျှင်

အကြောင်းရင်းရှိသောကြောင့်၊ ကောဝိ၊ တရံတယောသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ယဒိမရေတိ၊ အကယ်၍သေအံ့၊ မူလဋ္ဌသေဝ၊ အရင်း၌တည်သောပုဂ္ဂိုလ်
 အားသာလျှင်၊ ကမ္မဗန္ဓေါ၊ ကံဖြင့်၊ ဖွဲ့ခြင်းတည်း၊ တေနဝါ၊ ထိုအရင်း၌တည်
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အညောနဝါ၊ တပါးသောသူသည်လည်း
 ကောင်း၊ တတ္ထဩပါတေ၊ ထိုတွင်းကို၊ ဝိနာသေတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ဘူမိ၊
 မြေကို၊ သမေ၊ ညီညွတ်သည်ကို၊ ကတေပိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော်လည်း၊ ပံသု
 ခောဝကာဝါ၊ မြေမှန်ကိုသုတ်သင်သောသူတို့သည်လည်း၊ ပံသုံ၊ မြေမှန်
 ကို၊ ယဒိဂဏ္ဍန္တိ၊ အကယ်၍ ယူပြန်လေကုန်အံ့၊ မူလခဏကာဝါ၊ သစ်မြစ်
 တူးသောသူတို့သည်လည်း၊ မူလာနိ၊ သစ်မြစ်တို့ကို၊ ဂဏ္ဍန္တာ၊ ယူကုန်၍၊
 အာဝါဓုံ၊ တွင်းကို၊ ယဒိကရောန္တိ၊ အကယ်၍ပြုကုန်အံ့၊ ဒေဝဝါ၊ မိဗင်း
 သည်မူလည်း၊ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ ကဒ္ဒမော၊ ညွှန်သည်၊ ဟဒိ
 ဇေယတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တတ္ထဝ၊ ထိုတွင်းဟောင်း၌လည်း၊ ကောဝိ၊
 တရံ တယောကံသော သတ္တဝါသည်၊ ဩတရိတွာဝါ၊ ကျ၍ လည်း
 ကောင်း၊ လဂ္ဂိတွာဝါ၊ ငြိ၍လည်းကောင်း၊ ယဒိမရေတိ၊ အကယ်၍သေအံ့၊
 မူလဋ္ဌသေဝ၊ အရင်း၌တည်သောပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်၊ ကမ္မဗန္ဓေါ၊ ကံဖြင့်
 ဖွဲ့ခြင်းတည်း၊ ယေန၊ အကြင်သူသည်၊ လန္ဠ၊ ရေအပ်၏၊ သောဝါ၊ ထိုသူသည်
 လည်းကောင်း၊ အညောဝါ၊ တပါးသောသူသည် လည်းကောင်း၊ တံ၊ ထို
 တွင်းကို၊ ဝိတ္ထုဓုတရံဝါ၊ အထူးသဖြင့် ကျယ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂန္တိ
 ရတရံဝါ၊ အထူးသဖြင့်နက်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကရောတိ၊ ပြုအံ့၊ ဟပ္ပစ္စ
 ယာစ၊ ထိုနောက်လူ၏လုံ့လပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကောဝိ၊ တရံတယောကံ
 သော သတ္တဝါသည်၊ ယဒိပနမရေတိ၊ အကယ်၍သေလေအံ့၊ ဥဘယေသမ္ဘိ၊
 နှစ်ယောက်ကုန်သော သူတို့အားလည်း၊ ကမ္မဗန္ဓေါ၊ ကံဖြင့်၊ ဖွဲ့ခြင်းတည်း၊
 မူလာနိ၊ အမြစ်တို့သည်၊ မူလေဟိ၊ အမြစ်တို့ဖြင့်၊ သံသန္တန္တိ ယထာ၊ ဦးနှောက်
 ရောက်ရှိကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တတြ၊ ထိုတွင်း၌၊ ထလေ၊ ကုန်း
 ကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မုစ္ဆတိ၊ လွတ်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အပ
 သောနာဒိသုပိ၊ တကဲ့ယျဉ် အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊
 တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ယထာ
 သမ္ဘ ဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အား လျော်စွာ၊ ကမ္မဗန္ဓေါ၊ ကံဖြင့်၊ ဖွဲ့ခြင်းကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏ ။

မာရဏတ္ထံပန၊ သေစိမ့်သောဌာကာ၊ ဝိဇ္ဇာပရိဇ္ဇပ္ပနံ၊ မန္တန်ကို စုတ်ခြင်း
 သည်၊ ဝိဇ္ဇာမယော၊ အတတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ပယောဂေါ၊ လုံ့လတည်း၊ ဒါဌာ

ဂုဏ်ဒီပံ၊ အစွယ်ခေါက်သော်သူတပါးသေသောဒါဌာဂုဏ်မင်းအစရှိသည်
 တို့၏။ ဒါဌာကောဓုနာဒီပိဝံ၊ အစွယ်ကိုခေါက်သကဲ့သို့၊ မာရဏတ္တံ၊ သေ
 စိမ့်သောဌာ၊ ကမ္မဝိပါကဇိန္ဒိဝိကာရကရဏံ၊ ကံ၏အကျိုးကြောင့်ဖြစ်သော
 တန်ခိုးအထူးကို ပြုခြင်းသည်၊ ဣန္ဒိမယော၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော၊ ပယော
 ဂေါ၊ လုံးလတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဒိန္နာဒါနဿတု၊
 အဒိန္နာဒါနံသိက္ခာပုန်၏ကား၊ ထေယျပဿယပဋိစ္ဆန္တပရိကပ္ပကုဿာဝဟာ
 ရဝသပ္ပဝတ္တာ၊ ချိန်စဉ်းလဲတင်းစဉ်းလဲတို့ဖြင့် ခိုးခြင်း နှိပ်စက်၍ ခိုးခြင်း
 မြက်သစ်ရွက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍ခိုးခြင်း အကြံအစည်ပြု၍ခိုးခြင်း ကမ္မည်း
 ပြောင်း၍ခိုးခြင်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ သာဟတ္ထိကာဏတ္ထိ အာ
 ဒယော၊ မိမိလက်ဖြင့်ခိုးခြင်းစေခိုင်း၍ ခိုးခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ပယောဂေါ၊
 လုံ့လတို့တည်း၊ တေသမ္ဘိ၊ ထိုခိုးခြင်းတို့၏လည်း၊ ဂုတ္တာနုသာရေနော၊
 ဆိုအပ်ပြီးသည်ကို အစဉ်သျှောက်သဖြင့်သာလျှင်၊ ပတေဒေါ၊ အပြားကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဗြဟ္မစရိယာဒီနံ၊ အဗြဟ္မစရိယသိက္ခာပုန်အစ
 ရှိကုန်သော၊ တိတ္ထန္တိ၊ သုံးပါးသောသိက္ခာပုန်တို့၏လည်း၊ သာဟတ္ထိကော
 ဇေ၊ သာဟတ္ထိကပယောဂ သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ပယောဂေါ၊ လုံ့လကို၊
 လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ပယောဂတောပိ၊ လုံ့လအားဖြင့်လည်း၊
 ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။

အင်္ဂတောတိတ္ထေစ၊ အင်္ဂတောဟူသောဤပါဌ်၌လည်း၊ ပါဏာတိပါတ
 သးသု၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်း၏၊ ပါဏောစ၊ သတ္တဝါသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဏာသည်စ၊ သတ္တဝါဟုအမှတ်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဝဓကမိတ္တဉ္စ၊ သတ်တတ်သောမိတ်သည်လည်း၊ ပစ္စုပဋိတံ၊ ရှေး
 ရှုတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏၊ တေနစ၊ ထိုလုံ့လ
 ဖြင့်လည်း၊ မရတိ၊ သေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂါနံ၊
 အကြောင်းတို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဒိန္နာဒါနဿပိ၊ အရှင်သည်
 မပေးအပ်သောသူတပါးဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်း၏လည်း၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတဇ္ဈေဝံ၊
 သူတပါး သိမ်းဆည်းအပ်သော ဥစ္စာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရ
 ပရိဂ္ဂဟိတသည်စ၊ သူတပါးသိမ်းဆည်းအပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထေယျမိတ္တဉ္စ၊ ခိုးတတ်သောသူ၏ အဖြစ် တည်းဟူ
 သောမိတ်သည်လည်း၊ ပစ္စုပဋိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ
 ယမတိ၊ လုံ့လပြု၏၊ တေနစ၊ ထိုလုံ့လဖြင့်လည်း၊ အာဒါတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်သော
 ဥစ္စာကို၊ အာဒါနံ၊ ယူခြင်းသို့၊ ဂတ္တတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇ္ဇေဝံ၊ ငါးပါး

သာဓုဉ်ဖြစ်ကုန်သော၊ အင်္ဂါနိ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 အဗြဟ္မစရိယသမပန၊ မဖြစ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း၏ကား၊ အဏ္ဏာစရိ
 ယဝတ္ထု၊ လွန်ကျူးအပ်သောမိန်းမအစရှိသောဝတ္ထုသည်လည်း၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလွန်ကျူးအပ်သော မိန်းမအစရှိသောဝတ္ထု၌၊ သေဝန
 ဝိတ္တံ၊ ဖြစ်လိုသောစိတ်သည်၊ ပစ္စုပဋိတုဉ္စ၊ ရှေးရှုတည်သည်လည်း၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ သေဝနပစ္စယာ၊ ဖြစ်လိုသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပယောဂဉ္စ၊ လုံ့
 လပြုခြင်းသို့လည်း၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ကောင်းစွာရောက်၏၊ သာဒိယတိ၊ သာ
 လည်းသာယာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂါနိ၊ အ
 ကြောင်းတို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ပရေသံ၊ တပါး
 ကုန်သော၊ ဗိန္နုဗ္ဗိ၊ နှစ်ပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့၏လည်း၊ အင်္ဂါနိ၊ အကြောင်းတို့
 သည်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့
 တွင်၊ မုသာဝါဒဿ၊ မုသားဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ မုသား
 ချွတ်ယွင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတထံ၊ မဟုတ်မမှန်သော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသံဝါဒနဝိတ္တုဉ္စ၊ ချွတ်ယွင်းစေလိုသော
 စိတ်သည်လည်း၊ ပစ္စုပဋိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဇ္ဇော၊
 ထိုနှင့်လျော်သော၊ ဝါယာမောစ၊ လုံ့လလည်းကောင်း၊ ပရေသံဝါဒနဉ္စ၊
 သူတပါးအား ချွတ်ယွင်းစေလိုသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိညာပယမောနာ၊ သိစေ
 အပ်သော၊ ဝိညတ္တိပဝတ္တိ၊ ဝစီဝိညတ်ကိုဖြစ်စေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂါနိ၊ အကြောင်းတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ
 နိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနဿပန၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာ
 ဒဋ္ဌာနသိက္ခာပုဒ်၏ကား၊ သုရာဒီနဉ္စ၊ သုရာအစရှိသည်တို့တွင်လည်း၊ အည
 တရံ၊ တပါးပါးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဒနိယပါတုကမျတာဝိတ္တုဉ္စ၊ ယင်
 မျိုးကို သောက်ခြင်း၌ အလိုရှိသော စိတ်သည်လည်း၊ ပစ္စုပဋိတံ၊ ရှေးရှု
 တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဇ္ဇော၊ ထိုနှင့်လျော်သည်လည်း ဖြစ်သော၊
 ဝါယာမံ၊ လုံ့လသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ဝိတေစ၊ သောက်အပ်သည်ရှိ
 သော်လည်း၊ ပရိသတိ၊ ဝင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာနိစတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့
 သည်၊ အင်္ဂါနိ၊ အကြောင်းတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအချင်း၊ အင်္ဂ
 တောပန၊ အကြောင်းအားဖြင့်လည်း၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊ ဝိနုဉ္စ
 ယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း၊ သမုဋ္ဌာနတောတိ၊ သမုဋ္ဌာနတောဟူသည်
 ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့တွင်၊ ပါဏာတိပါတအနိန္ဒာဒါန
 မုသာဝါဒါစ၊ ပါဏာတိပါတသိက္ခာပုဒ်အနိန္ဒာဒါနသိက္ခာပုဒ် မုသာဝါဒ

သိက္ခာပုဒ်တို့သည်လည်း။ ကာယစိတ္တ တောစ၊ ကိုယ်စိတ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝါစာစိတ္တတောစ၊ နှုတ်စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကာယဝါစာ
 စိတ္တတောစ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသမုဋ္ဌာ
 နာ၊ သုံးပါးသော သမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 အဗြဟ္မစရိယံ၊ အဗြဟ္မစရိယသိက္ခာပုဒ်သည်။ ကာယစိတ္တဝသေန၊ ကိုယ်
 စိတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကသမုဋ္ဌာနမေဝ၊ တခုသော သမုဋ္ဌာန်ကြောင့်သာ
 လျှင်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနံ၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒ
 ဋ္ဌာနသိက္ခာပုဒ်သည်။ ကာယတောစ၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကာယ
 စိတ္တတောစ၊ ကိုယ်စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိသမုဋ္ဌာနံ၊ နှစ်
 ပါးသော သမုဋ္ဌာန်ကြောင့်ဖြစ်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဉ္စဂ်သီလ၌၊
 သမုဋ္ဌာနတေဝိ၊ သမုဋ္ဌာန်အားဖြင့်လည်း၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊
 ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ။

ဝေဒနာတောတိဇ္ဈေစ၊ ဝေဒနာတောဟူသော ဤပုဒ်၌လည်း၊ ဝိနိစ္ဆ
 ယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပါဏာတိပါ
 တော၊ ပါဏာတိပါတ သိက္ခာပုဒ်သည်။ နုက္ခဝေဒနာသမ္ပယုတ္တောဝ၊ ဒေါ
 သမူဇ္ဈေရှိသောနုက္ခဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဗိန္နာ
 ဒါနံ၊ အဗိန္နာဒါန သိက္ခာပုဒ်သည်။ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာသု၊
 ဝေဒနာတို့တွင်၊ အညတရ ဝေဒနာ သမ္ပယုတ္တံ၊ တပါးပါးသော ဝေဒ
 နာနှင့်ယှဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ၊ ထိုအတူ၊ မုသာဝါဒေါ၊ မုသာ
 ဝါဒသိက္ခာပုဒ်သည်။ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့တွင်၊
 အညတရဝေဒနာ သမ္ပယုတ္တော၊ တပါးပါးသောဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတရာနိ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ ဇွေ၊ နှစ်ပါး ကုန်သော
 အဗြဟ္မစရိယ သုရာမေရယသိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ သုခါယဝါ၊ သုခဝေဒနာ
 နှင့် လည်းကောင်း၊ အနုက္ခမသုခါယဝါ၊ အနုက္ခမသုခဝေဒနာနှင့် လည်း
 ကောင်း၊ သမ္ပယုတ္တာနိ၊ ယှဉ်ကုန်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသော
 သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ဝေဒနာတေဝိ၊ ဝေဒနာအားဖြင့်လည်း၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊
 သိအပ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ။

မူလတောတိဇ္ဈေ၊ မူလတော ဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံး
 အဖြတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသောသိက္ခာ
 ပုဒ်တို့တွင်၊ ပါဏာတိပါတောစ၊ ပါဏာတိပါတသည်လည်း၊ ဒေါသမော
 ဟမူလော၊ ဒေါသမောဟလျှင် အကြောင်းရှိ၏။ အဗိန္နာ ဒါနမုသာဝါဒါ၊

အနိန္ဒာဒါနံမုသာဝါဒတို့သည်၊ လောဘမောဟမူ သာဝါ၊လောဘမောဟ
 အကြောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်၏၊ဒေါသမောဟမူသာဝါ၊ဒေါသမောဟ
 အကြောင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတရောနိ၊ဤသိက္ခာပုဒ်တို့မှ တပါး
 ကုန်သော၊ ဧန္တုပိပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ လောဘမောဟ မူသာနိ၊
 လောဘမောဟထျှင်အကြောင်းရှိကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိဇေ၊
 ဤသို့၊ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ မူလတောဝိ၊ မူလအားဖြင့်လည်း၊ ဝိညာ
 တဗ္ဗော၊သိအပ်သော၊ဝိနိစ္ဆယော၊အဆုံးအဖြတ်တည်း၊ ကမ္မတောဝိ၊
 ကမ္မတောဟူသည်ကား၊ဧတ္ထ၊ဤငါးပါးတို့တွင်၊ပါဏာတိပါတအနိန္ဒာဒါန
 အဗြဟ္မ ဓရိယာနိဝ၊ ပါဏာတိပါတ အနိန္ဒာဒါနကမ္မေသု မိစ္ဆာစာရတို့
 သည်ကား၊ ကာယကမ္မမေဝ၊ ကာယကံသည် သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊
 ကမ္မပထပတ္တာနေဝ၊ကမ္မပထသို့ရောက်ကုန်သည်သာတည်း၊မုသာဝါဒေါ
 မုသာဝါဒသည်၊ဝစီကမ္မမေဝ၊ဝစီကံသာတည်း၊ယောပန၊ အကြင်မုသာ
 ဝါဒသည်ကား၊အတ္ထဘဉ္ဇနကော၊သူတပါး၏အကျိုးစီးပွားပျက်စီး၏၊သေ၊
 ထိုသူတပါးအကျိုးစီးပွားပျက်စီးသောမုသာဝါဒသည်၊ကမ္မပထပတ္တာ၊
 ကမ္မပထသို့ရောက်၏၊ ဣတရော၊ဤကမ္မပထသို့ရောက်သောမုသာဝါဒမှ
 တပါးသော မုသာဝါဒသည်၊ ကမ္မမေဝ၊ဝစီကံသာတည်း၊ သုရာမေရယ
 မဇ္ဈပမာဒဋ္ဌာနံ၊သုရာမေရယမဇ္ဈပမာဒဋ္ဌာနသည်၊ကါယကမ္မမေဝ၊ကာယ
 ကံသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဇေ၊ဤသို့၊ဧတ္ထ၊ဤပဉ္စင်္ဂသီလ၌၊ကမ္မတောဝိ၊
 ကံအားဖြင့်လည်း၊ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊ဝိနိစ္ဆယော၊အဆုံးအဖြတ်
 တည်း၊ ဝိရမတောဝိဧတ္ထ၊ ဝိရမတောဟူသော ဤပုဒ်၌၊ စောဒကော၊
 စောဒကဆရာသည်၊ ပါဏာတိပါတာဒိဟိ၊ပါဏာတိပါတအစရှိသည်တို့
 မှ၊ဝိရမန္တော၊ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣတော၊အဘယ်မှ၊ဝိရမတိ၊ကြဉ်
 ရှောင်လေ သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊
 မယာ၊ငါသည်၊ဝုစ္စတေ၊ဆိုအပ်၏၊သမာဒါနဝသေန၊ဆောက်တည်သည်
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဝိရမန္တော၊ ကြဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အတ္ထနောဝါ၊မိမိအားလည်းကောင်း၊ ပရေသံဝါ၊ သူတပါးတို့အားလည်း
 ကောင်း၊ ပါဏာတိပါတာဒိအကုသလတော၊ပါဏာတိပါတ အစရှိသော
 အကုသိုလ်တရားမှ၊ဝိရမတိ၊ကြဉ်၏၊ကိံ၊အဘယ်ကို၊အာရုထိတွာ၊အာရုံ
 ဖြစ်၍၊ဝိရမတိ၊ကြဉ်သနည်း၊ ယတော၊အကြင်ပါဏာတိပါတ အစရှိသော
 အကုသိုလ်တရားမှ၊ ဝိရမတိ၊ကြဉ်၏၊ တဒေဝ၊ထိုပါဏာတိပါတ အစရှိ
 သော အကုသိုလ်တရားကို သာလျှင်၊ အာရုထိတွာ၊အာရုံဖြစ်၍၊ ဝိရမတိ၊

ကြဉ်၏။ သမ္ပတ္တဝသေ့နာဝိ။ မျက်မှောက်၌ရောက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
 လည်း၊ ဝိရမန္တော။ ကြဉ်သောဝုပ္ပါယ်သည်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာ ကုသလတော
 ဝ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော အကုသိုလ်တရားမှသာလျှင်၊ ဝိရမတိ။
 ကြဉ်၏။ ကိံ။ အဘယ်ကို၊ အာရုဘိတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဝိရမတိ၊ ကြဉ်သနည်း။
 ပါဏာတိပါတာဒီနိ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိကုန်သော၊ ဝုတ္တာဓမ္မကာနေဝ။
 ဆိုအပ်ပြီးသော အာရုံတို့ကိုသာလျှင်၊ အာရုဘိတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဝိရမတိ။
 ကြဉ်၏။ ကေဝိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ သုရာမေရယမဇ္ဇသင်္ခါ
 တေ၊ သုရာမေရယမဇ္ဇဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ အာရု
 ဘိတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ သေအရက်ဟူသောပင်
 ခြင်းစေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းမှ၊ ဝိရမတိ၊ ကြဉ်၏။ သတ္တသင်္ခါရေသု၊
 သတ္တဝါသင်္ခါရတို့တွင်၊ ပဃံပန၊ အကြင်သတ္တဝါသင်္ခါရကိုကား၊ အဝဟာရိ
 တဗ္ဗုဒ္ဓ၊ ခိုးလည်းခိုးခတ်၏။ ဘဗ္ဗိတဗ္ဗုဒ္ဓ၊ ဖျက်လည်း ဖျက်ဆီးအပ်၏။ တံ၊
 ထိုခိုးအပ်သော သတ္တဝါဖျက်ဆီးအပ်သောသင်္ခါရကို၊ အာရုဘိတွာ၊ အာ
 ရုံပြု၍၊ အနိန္ဒာခါနာဝ၊ အနိန္ဒာခါနိဋ္ဌလည်းကောင်း၊ မုသဝါစ၊ မုသဝါဒလည်း
 ကောင်း၊ ဝိရမတိ၊ ကြဉ်၏။ သတ္တယေဝ၊ သတ္တဝါတို့ကိုသာလျှင်၊ အာရု
 ဘိတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ပါဏာတိပါတာဝ၊ ပါဏာတိပါတမှ လည်းကောင်း၊
 အဗြဟ္မစရိယာဝ၊ အဗြဟ္မစရိယမှလည်းကောင်း၊ ဝိရမတိ၊ ကြဉ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တံ၊ ထိုကေဝိဆရာတို့၏ဝါဒကို၊ အညေ၊ အညေ
 ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ကိံ၊ ဝဒန္တိ၊ အဘယ်သို့ ဆိုကုန်သနည်း။
 ဇဝံ၊ ဤသို့၊ သန္တေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အညံ၊ တပါးကို၊ ဝိန္တေန္တော၊ ကြံသော
 သူသည်၊ အညံ၊ တပါးကို၊ ကာရေယျ၊ ပြုမိလေရာ၏။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်အကုသိုလ်
 တရားကိုလည်း၊ ပဗဟတိ၊ စွန့်၏။ တဉ္ဇ၊ ထိုစွန့်အပ်သောအကုသိုလ်တရား
 ကိုလည်း၊ နဇာနေယျ၊ မသိရာ၊ ဣတိဇဝံ၊ ဤသို့၊ နိဋ္ဌိကာ၊ အယူရှိကုန်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနိစ္စမာနာ၊ အလိုမရှိကုန်၊ ပပံ၊ အကြင် အကုသိုလ်ကို၊
 သေသော၊ ဤသူသည်၊ ပဗဟတိ၊ စွန့်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပါဏာတိပါ
 တာဒိ၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိသော၊ တံအကုသလမေဝ၊ ထိုအကုသိုလ်
 ကိုသာလျှင်၊ အာရုဘိတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဝိရမတိ၊ ကြဉ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညေ၊
 အညေဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တံ၊ ထိုအညေ ဆရာတို့၏ ဝါဒ
 သည်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ တဿ၊ ထိုဝိရမတိ
 စေတသိက်၏။ ပစ္စုပ္ပန္နာဘာဝတောဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ မဟုတ်သော အား
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဗဟိဒ္ဓါဘာဝတောဝ၊ အဗဟိဒ္ဓအာရုံမဟုတ်သော

အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ပိသတ္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။
သိက္ခာပဒါနံ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ ဝိဘင်္ဂပါဠိ၊ သိက္ခာပဒ်ဝိဘင်းပါဠိတော်ပါဌ
၌၊ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနံ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်
တို့သည်၊ ကတိ၊ အတတ်ကုသိုလ်တို့နည်း၊ (ပ) အာရမ္မဏာ၊ အာရုံတို့သည်
ကတိ၊ အတတ်အာရုံတို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိတွာ၊ မေးတော်မူ၍၊ ကုသ
လာဝေ၊ ကုသိုလ်တို့သည် သာတည်း၊ သိယာ၊ ရံခါ၊ သုခါယ၊ သုခဖြစ်
သော၊ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာနှင့်၊ သမ္ပယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသန္ဓ
နေ၊ အမြေသည်၊ ပဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပစ္စုပ္ပန္နာ ရမ္မဏာတိစ၊
ပစ္စုပ္ပန်အာရုံရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပဟိန္ဒါရမ္မဏာတိစ၊ ပဟိန္ဒအာရုံ
ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပစ္စုပ္ပန်ပဟိန္ဒါရမ္မဏတ္တံ၊ ပစ္စုပ္ပန်
အာရုံပဟိန္ဒ အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တံ၊ ထို
ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ ပဟိန္ဒအာရုံရှိ၏ ဟူသောစကားသည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ပါ
ဏာတိပါတာဒိ အကုသလံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသော အကုသိုလ်ကို၊
အာရုဘိတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဝိရမန္တဿ၊ ကြဉ်သောဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ နယုတ္တတိ၊
မသင့်၊ အညံ့တပါးကို၊ ဝိန္တေန္တော၊ ကြံသောသူသည်၊ အညံ့တပါးကို၊
ကရေယျ၊ ပြုမိလေရာ၏၊ ယဉ္စ၊ အကြင်အကုသိုလ်တရားကိုလည်း၊ ပဗဟ
တိ၊ စွန့်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုစွန့်အပ်သော အကုသိုလ်တရားကိုလည်း၊ နဇာနေယျ၊
မသိရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညေဟိ၊ အညေဆရာတို့သည်၊ ယံပနဝစနံ၊ အကြင်
စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ အဝိပ္ပါယတ္တံ၊ လိုအပ်
သောအနက်ကို၊ မယသ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ကိစ္စသာဝနဝသေန၊
ကိစ္စကို ပြီးစေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တေန္တော၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊
အညံ့တပါးသော အကုသိုလ်ကို၊ ဝိန္တေန္တော၊ ကြံသောသူသည်၊ အညံ့
ကြံရာမှတပါးသော အကုသိုလ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း
ကောင်း၊ ယဉ္စ၊ အကြင်အကုသိုလ်တရားကိုလည်း၊ ပဗဟတိ၊ စွန့်၏၊ တဉ္စ၊
ထိုစွန့်အပ်သော အကုသိုလ် တရားကိုလည်း၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဣတိဝါ၊
ဤသို့လည်းကောင်း၊ နဝုတ္တတိ၊ မဆိုအပ်၊ မဂ္ဂဋ္ဌော၊ မဂ်၌တည်သော၊ အရိ
ယဝုဂ္ဂလော၊ အရိယာဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမ္ပပါပကော၊ အလုံးစုံသော အကု
သိုလ်ကို၊ ပဗဟန္တေ၊ စွန့်သည်ရှိသော်၊ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရုဘိတွာ၊
အာရုံပြု၍၊ ပဗဟတိ၊ စွန့်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဉ္စင်္ဂသီလ၌၊ နိဒဿနဉ္စ၊ သက်သေ
သည်လည်း၊ တဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊

ဝိရမတောဝိ၊ ကြဉ်သော အားဖြင့်လည်း၊ ဝိညာ တဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊
ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ၊

ဖလတောဝိ၊ ဖလတောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဧတေပါဏာတိပါတာဒယော၊ ထိုပါဏာတိပါတ အစရှိသော
အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိဖလနိဗ္ဗတ္တကာ၊ အပါယ်လေးပါးသို့လား
စေတတ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
သုဂတိယဉ္စ၊ သုဂတိသံဃ်လည်း၊ အနိဋ္ဌာကန္တာမနာပဝိပါက နိဗ္ဗတ္တကာ၊
မလိုအပ်သော အကျိုး မနှစ်လိုအပ်သော အကျိုး မနှစ်သက်အပ်သော
အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သမ္ပရာယေစ၊ တမ
လွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗေဒေဝေ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ လည်းကောင်း၊
အဝေသာနန္တာဒိဖလနိဗ္ဗတ္တကာ၊ မရေငြိမ်းအစရှိသောအကျိုးကိုဖြစ်စေ
တတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဝိစအပရာနယော၊ နည်းတပါး
ကိုမယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယော၊ အကြင်အကျိုးသည်၊ သဗ္ဗ
လဟ၊ အလုံးစုံအောက်ပေါ်၏၊ ပါဏာတိပါတဿ၊ ပါဏာတိပါတကံ၏၊
သောဝိပါကော၊ ထိုအကျိုးသည်၊ မနုဿာတုတဿ၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သောသူ
အား၊ အပ္ပါယုကသံဝတ္တနိကော၊ အသက်တိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေမာဒိနာဝိ၊ ဤသို့အစရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ န
ယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဖလတောဝိ၊ အကျိုးအားဖြင့်လည်း၊
ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ၊

အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ပါဏာ
တိပါတာဒိဝေရမဏိနန္တိ၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိသည်တို့မှကြဉ်ခြင်းတို့၏
လည်း၊ သမုဋ္ဌာနဝေဒနာမူလကမ္မဖလတော၊ သမုဋ္ဌာနဝေဒနာမူလစေတ
နာအကျိုးအားဖြင့်၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်
တည်း။ ဣတ္ထ၊ ထိုအဆုံးအဖြတ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝိညာ
ပနာ၊ သိစေခြင်းတည်း။ ။ သဗ္ဗာဝေစ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊
ဧတာဝေရမဏိယော၊ ထိုဝိရတိတို့သည်၊ ကာယတောစ၊ ကိုယ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ကာယ ဗိတ္တတောစ၊ ကိုယ်စိတ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
ဝါစာဗိတ္တတောစ၊ နှုတ်စိတ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကာယဝါစာ ဗိတ္တ
တောစ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ သမုဋ္ဌာနေဟိ၊ သမုဋ္ဌာနတို့ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌဟန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗာ
ဝေစ၊ အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်လည်း၊ သုခဝေဒနာသမ္ပယုတ္တာ

ဝါ၊ သုခဝေဒနာနှင့်လည်းယှဉ်ကုန်၏။ အရက္ခမသုခဝေဒနာ သမ္ပယုတ္တဝါ၊
 အရက္ခမသုခဝေဒနာနှင့်လည်းယှဉ်ကုန်၏။ အလောဘအဒေါသမူလဝါ၊
 အလောဘအဒေါသတရားမူလရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်၏။ အလောဘာဒေါ
 သာမောဟမူလဝါ။ အလောဘအဒေါသ အမောဟမူလ ရှိသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသော ဝိရတီတို့တွင်၊ စတသောဝိ၊ လေးပါး
 အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော ဝိရတီတို့သည်၊ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံ
 တည်း၊ မုသာဝါဒါ၊ မုသာဝါဒမှ၊ ဝေရမဏိ၊ ကြည်ခြင်းသည်၊ ဝစီကမ္မံ၊
 ဝစီကံတည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ခဏ၌၊ ဗိတ္တတောဝ၊ စိတ်
 ကြောင့်သာလျှင်၊ သမုဋ္ဌဟန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗာဝိ၊ အလုံးစုံသောဝိရတီတို့
 သည်လည်း၊ မနောကမ္မံ၊ မနောကံတည်း။ ။

ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသောဝိရတီတို့တွင်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို
 လျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ ယာစ၊ ကြည်သောကြောင့်လည်း၊ အင်္ဂပစ္စင်္ဂ
 သမ္ပန္နတာ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အာ
 နောဟပရိဏာဟသမ္ပတ္တိ၊ ဆုံးရပ်သဏ္ဌာန်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း၊
 ဝေနသမ္ပတ္တိ၊ လျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ သုပတိဋ္ဌိတပါဒတာ၊
 ကောင်းစွာတည်သောခြေတဝါးပြင်ရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ စာရု
 တာ၊ အဆင်း၏ရှုဖွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ မုဒုတာ၊ နူးညံ့သည်
 ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သုစိတာ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊
 သူရတာ၊ ရဲရင့်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ မဟဗ္ဗလတာ၊ ခွံအားကြီး
 သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဝိသဋ္ဌဝစနတာ၊ ပြေပြစ်သောစကားရှိသည်
 ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ လောကဝိယတာ၊ လူတို့ချစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်
 လည်းကောင်း၊ အဘောဇ္ဇပရိသတာ၊ မကွဲမပြားသော ပရိသတ်ရှိသည်၏
 အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အစ္ဆန္တိတာ၊ မထိတ်လန့်သည်၏ အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ ဒုပ္ပင်္ဂသိတာ၊ သူတပါး မဖျက်ဆီး နှိုင်းသည်၏ အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ ပရူပက္ကမေန၊ သူတပါး၏လုံ့လဖြင့်၊ အမရဏတာ၊ မသေသည်၏
 အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အနန္တပရိဝါရတာ၊ အတိုင်းမသိသောအခြံအရံရှိ
 သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သုရူပတာ၊ ကောင်းသော အဆင်းရှိသည်
 ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သုသဏ္ဌာနတာ၊ ကောင်းသောသဏ္ဌာန်ရှိသည်၏
 အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အပ္ပါဗာဓတာ၊ အနာမရှိ သည်၏ အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ အသောကတာ၊ မိုးရိပ်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဝိ
 ပေဟိ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော၊ မနာပေဟိ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော သူတို့နှင့်၊

၆၂ ခုနကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ။

သဒ္ဓိံ။ တကွ။ အဝိပ္ပယောဂတာ။ မကွေကွင်းသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊
ဒီဃာယုကတာ။ ရှည်သောအသက်ရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ ဣတိ
ဝေမာဒိနိ။ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ ပလ္လာနိ။ အကျိုးတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ။ သိ
အပ်ကုန်၏။

အဓိန္နာဒါနာ။ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကိုခိုးယူ
ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိယာ။ ကြဉ်သောကြောင့်။ မဟာဇ္ဇနတာ။ များသောဥစ္စာရှိ
သည်၏အဖြစ်၎င်း။ ဗဟုနေဉာတာ။ များသောဥစ္စာစပါးရှိသည်၏အဖြစ်
၎င်း။ အနန္တဘောဂတာ။ အတိုင်းအရှည်မသိနိုင်သော အသုံးအဆောင်ရှိ
သည်၏ အဖြစ်၎င်း။ အနုပ္ပန္န ဘောဂုပ္ပတ္တိတာ။ မဖြစ်သေးသော အသုံး
အဆောင်ကိုဖြစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နဘောဂထာ
ဝရတာ။ ဖြစ်ပြီးသောအသုံးအဆောင်၏အမြဲတည်သည်၏ အဖြစ်လည်း
ကောင်း။ ဣတ္ထိတာနံ။ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ဘောဂါနံ။ အသုံးအဆောင်
တို့၏။ ဝိပ္ပပဋိလာဘတာ။ လျှင်စွာရလွယ်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း။
ရာဇဝေရဒကပ္ပိအပ္ပိယဒါယာဒေဟိ။ မင်း ခိုးသူ ငွေမီးမချစ်သောအမွေခံ
တို့နှင့်။ အသာဓာရဏဘောဂတာ။ မဆက်ဆံသောအသုံးအဆောင်ရှိသည်
၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ အသာဓာရဏ နေပဋိလာဘော။ သူတပါးတို့နှင့်
မဆက်ဆံသော ဥစ္စာကိုရခြင်း လည်းကောင်း။ လောကုတ္တမတာ။ လူတို့
ထက်မြတ်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ နတ္ထိကာဘာဝဿ။ မရှိသည်၏
အဖြစ်ကို။ အဇာနနတာ။ မသိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ သုခဝိဟာရ
တာ။ ချမ်းသာစွာ နေသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ ဣတိဝေမာဒိနိ။ ဤသို့
အစရှိကုန်သော။ ပလ္လာနိ။ အကျိုးတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ။ သိအပ်ကုန်၏။

အဗြဟ္မစရိယာ။ မမြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိယာ။
ကြဉ်သောကြောင့်။ ဝိဂတပစ္စတ္တိကတာ။ ကင်းသော ခန့်သူရှိသည်၏အ
ဖြစ်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗဇနဝိယတာ။ သူ့စပ်သိမ်းတို့နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်
၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ အန္တပါနဝတ္ထုသယနာဒိနိ။ ထမင်းအပျော် အဝတ်
ဝှေ့ပိုးအိပ်ရာအစရှိသည်တို့၏။ လာဘိတာ။ ရလွယ်သည်၏အဖြစ်လည်း
ကောင်း။ သုခသယနတာ။ ချမ်းသာစွာအိပ်ရသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။
သုခပဋိပုတ္တနတာ။ ချမ်းသာစွာ နိုးရသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ အပါ
ယာဘယဝိနိမုတ္တတာ။ အပါယ်တေးမှလွတ်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း။
ဣတ္ထိဘာဝပဋိလာဘာဿဝါ။ မိန်းမ၏အဖြစ်ကိုရခြင်း၏၎င်း။ နယံသကာဘာ
ဝပဋိလာဘာဿဝါ။ နပုန်း၏အဖြစ်ကိုရခြင်း၏လည်းကောင်း။ အသပတာ။

ရန်သူမရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အကောဓနတာ၊ အမျက်ဒေါသ
 မရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပစ္စက္ခကာရိတာ၊ မျက်မှောက်ပြုလေ့ရှိ
 သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အပ္ပတ္တက္ခန္ဓတာ၊ လည်ငိုက်ဆိတ်မရှိသည်
 ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အနုခေမုခတာ၊ အောက်သို့မျက်နှာချခြင်း မရှိ
 သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိဝုရိသာနံ၊ မိန်းမပေသကျားတို့၏အည
 မညပိယတာ၊ အချင်းချင်း ချစ်မြတ်နိုးသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ပရိ
 ပုဏ္ဏိန္ဒြိယတာ၊ ပြည့်စုံသောဣန္ဒြေရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပရိပုဏ္ဏ
 လက္ခဏတာ၊ ပြည့်စုံသောလက္ခဏာရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ နိရာ
 သကံတာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အပ္ပေါသုက္ကတာ၊
 ကြောင့်ကြခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သုခဝိဟာရိတာ၊ ချမ်း
 သာစွာနေရသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အကုတောဘယတာ၊ တေး
 မရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဝိယဝိပ္ပယောဂါဘာဝတာ၊ ချစ်အပ်
 သောသူနှင့်ကွေ့ကွင်းခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာ
 ဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ပဿာနိ၊ အကျိုးတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်
 ကုန်၏။ ၊

မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုပြောဆိုခြင်းမှ၊ ဝေဒမဏိယာ၊
 ကြည်သောကြောင့်၊ ဝိပ္ပယန္တိန္ဒြိယတာ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်လင်သောဣန္ဒြ
 ရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဝိသဋ္ဌမရုရတာ၊ ကိတာ၊ သန့်ရှင်းသာယာ
 သောစကားကိုဆိုတတ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သမသိတသုန္ဒန္တ
 တာ၊ ကောင်းစွာပြေပြစ်သန့်ရှင်းသောသွားရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊
 နာတိထူလတာ၊ မထူမဝလွန်းသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ နာတိကိသာ
 တာ၊ မကျုံ့လွန်းသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ နာတိမုသတာ၊ မနိင့်
 လွန်းသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ နာတိဒိဃတာ၊ မမြင့်လွန်းသည်၏
 အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သုခသမ္ဘာသာတာ၊ နူးညံ့သော ကောင်းသော ကိုယ်
 အတွေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပလဂန္ဓမုခတာ၊ ကြာညှိပန်း၏
 အနံ့ကဲ့သို့သောခံတွင်းအနံ့ရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သုသုသက
 ပရိဇနတာ၊ မိမိစကားကိုနားထောင်သောအခြေအနေရှိသည်၏အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ အာဓေယျဝစနတာ၊ ယူအပ်သောစကားရှိသည်၏ အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ ကမလုပ္ပယသဒိသမုဒုလောဟိတ တနုဇိဋ္ဌတာ၊ ကမုဒြာကြာ
 နှင့်တူသောနူးညံ့သောနီသောပါးသောလျှာရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊
 အနုဒ္ဓတာ၊ မပျံလွင့်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အပစလတာ၊ မလျှင်

ပေါ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊
မလာနိ၊ အကျိုးတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

သုရာမေရုယမစ္ဆပမာဒဋ္ဌာနာ၊ ယစ်ခြင်း၊ မေဇေယျာခြင်း၏ အကြောင်း
ဖြစ်သောသေရည်သေရက်ကိုသောက်ခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်သော
ကြောင့်၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နသု၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်
သော၊ သဗ္ဗကိစ္စကရဏိယေသု၊ အလုံးစုံသော ကိစ္စကြီးငယ်တို့၌၊ ဝိပ္ပ၊
လျှင်စွာ၊ ပဋိစာနနတာ၊ သိတတ်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ သဒါ၊ အခါ
ခပ်သိမ်း၊ ဥပဋ္ဌိတ သတိတာ၊ ထင်သော သတိရှိသည်၏ အဖြစ်လည်း
ကောင်း၊ အနုမ္မတ္တကတာ၊ မရူးမသွပ်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဥာဏ
ဝန္တတာ၊ ဥာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အနုလသတာ၊
မပျင်းမရိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အဇလတာ၊ အရိအရည်မပိုသည်
၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အနေလမူဂတာ၊ မအသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊
အမတ္တတာ၊ မစေသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အပ္ပမတ္တတာ၊ မပေါ့
မလျော့သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အသမ္ဗောဟတာ၊ မတွေဝေသည်၏
အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အဆန္ဒိတာ၊ မထိတ်လန့်သည်၏ အဖြစ် လည်း
ကောင်း၊ အသေရန္တိတာ၊ ဘေးရန်မရှိသည်၏ အဖြစ် လည်း ကောင်း၊
အနုဿဂီတာ၊ သူတပါး ရွံရှာခြင်းကင်း သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊
သစ္စဝါဒိတာ၊ မှန်သောစကားရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အဝိသုဏာ
ဖရသာသမ္ဗုပ္ပလပဝါဒိတာ၊ ချောပစ်သောစကားကိုမဆိုသည်၏ အဖြစ်
ကြင်းတန်းသောစကားကိုမဆိုသည်၏အဖြစ်အကျိုးမရှိအဖျင်းဖျင်းသော
စကားကိုမဆိုသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ရတ္တိန္ဒြိယံ၊ ညဉ့်နေ့မတ်လုံး၊
အတန္တိတတာ၊ ဖျင်းရိခြင်း ကင်းသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ကတည
တာ၊ သူတပါး၏ကျေးဇူးကိုသိတတ်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ကတ
ဝေဒိတာ၊ သူတပါး၏ကျေးဇူးကိုဆုတ်တတ် ပြောဆိုတတ်သည်၏အဖြစ်
လည်းကောင်း၊ အမစ္ဆရိတာ၊ ဝန်မတိုတတ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊
ဘဂဝန္တတာ၊ ဘဂဝတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သီလ
ဝန္တတာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဥဇုတာ၊ ဖြောင့်
သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အကောဓနတာ၊ အမျက်
မရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဟိရိမနတာ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်သော
နှလုံးရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဩတ္တပ္ပိတာ၊ ခုစရိုက်မှလန့်တတ်
သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဥဇုဒ္ဓိကတာ၊ ဖြောင့်မတ်သော အယူရှိ

သည့်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ မဟာပညတာ၊ ပညာကြီးသည်၏အဖြစ်
လည်းကောင်း၊ မေဓာပိတာ၊ ထိုးထွင်းသောပညာရှိသည်၏ အဖြစ်လည်း
ကောင်း၊ ပဏ္ဍိတတာ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာဘဝနှစ်ပါးကိုမြင်သောပညာရှိသည်
၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အတ္ထာနတ္ထကုသလတာ၊ အကျိုးရှိသည် အကျိုး
မရှိသည်၌လိမ္မာသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့အစ
ရှိကုန်သော၊ ပဇာနိ၊ အကျိုးတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ လိအပ်ကုန်၏၊ ဇေဝံ၊
ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ပါဏာတိပါတာဒိဝေမေဏိနံ၊
ပါဏာတိပါတ အစရှိသည်တို့၌ကြည်ခြင်းတို့၏၊ သမုဋ္ဌာနဝေဒနာမူလ
ကမ္မဗလတောပိ၊ သမုဋ္ဌာနဝေဒနာမူလ ကမ္မဗလအားဖြင့်လည်း၊ ဝိညာ
တဗ္ဗော၊ လိအပ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တတော၊ ထိုငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့မှ၊ ပစ္ဆိမေ
သုပိ၊ နောက်၌လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့
၌၊ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သင့်သည်ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ အာဝေဏိကဗ္ဗံ၊
အသီးအခြားကိုလည်း၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိနာဒိတာပိဝ၊ အညံ့အစရှိ
သည်တို့ကိုလည်း၊ ဥေယျာ၊ လိအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဂါထံ၊ အကြင်
ဂါထာကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
သည့်ကား၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏ဖွင့်ရာ ဖွင့်ကြောင်းတည်း၊ ဇေဝိဿာ
ပုရိမပဉ္စသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာယံ၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်သောငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်၏
အဖွင့်၌၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ တံ၊ ထိုသင့်သော
စကားကို၊ တတော၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်သော ငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်၏အဖွင့်မှ၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပစ္ဆိမေသုပိ၊ နောက်၌လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသု၊ ငါး
ပါးကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယှဉ်ခြင်း
တည်း။ ။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအုံး၊ ပုရိမသိက္ခာပဒေသု၊ ရှေးဖြစ်
သောသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ အာရမ္မဏာတောစ၊ အာရုံအားဖြင့်လည်း၊ သုရာမေရု
ယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနံ၊ သုရာပါန သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဣပါယတနာဒိ၊ ဣပါရုံအစရှိ
သော၊ အညတရသင်္ခါရာရမ္မဏံ၊ တပါးပါးသောသင်္ခါရလျှင်အာရုံရှိသည်
ကို၊ ဥာတဗ္ဗံယထာ၊ လိအပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧတ္ထ၊ ဤနောက်
ဖြစ်သောငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့တွင်၊ ဝိကာလသောဇနံ၊ ဝိကာလတော
ဇနသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဣပါယတနာဒိ၊ ဣပါရုံအစရှိသော၊ အညတရသင်္ခါရရမ္မ
ဏံ၊ တပါးပါးသောသင်္ခါရလျှင်အာရုံရှိသည်ကို၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ လိအပ်၏၊ ဧတေ

နနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော နောက်သိက္ခာပုဒ်တို့၏၊
 အာရေဗ္ဗဏသေဒေါ၊ အာရုံ၏အပြားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗောသိအပ်၏၊ အာဒါ
 နတောစ၊ ဆောက်တည်သောအားဖြင့်ကား၊ ပုရိမာနိ၊ ရှေးဖြစ်သောသိက္ခာ
 ပုဒ်တို့ကို၊ သာမဏေရေနဝါ၊ သာမဏေသည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသကေ
 နဝါ၊ ဥပါသကာသည်လည်းကောင်း၊ သမာဗိယန္တေန၊ ဆောက်တည်
 သဖြင့်၊ သမာဗိန္နာနိ၊ ဆောက်တည်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ယထာ၊ ဖြစ်
 ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တောနိဝိ၊ ထိုနောက်သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုလည်း
 သာမဏေရေနဝါ၊ သာမဏေသည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသကေနဝါ၊ ဥပါ
 သကာသည်လည်းကောင်း၊ သမာဗိယန္တေန၊ ဆောက်တည်သဖြင့်၊ သမာ
 ဗိန္နာနိ၊ ဆောက်တည်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အင်္ဂီတော
 ဝိ၊ အင်္ဂါအားဖြင့်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုရှေးသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ပါဏာတိပါတာဒိနံ၊
 ပါဏာတိပါတအစရှိသောသိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ အင်္ဂီသေဒေါ၊ အင်္ဂါအပြားကို၊
 ဝုတ္တောယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဓာဝိ၊ ဤနောက်
 သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်လည်း၊ ဝိကာလဘောဇနဿ၊ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာ
 ပုဒ်၏၊ ဝိကာလော၊ ပွန်းလွဲသောအခါလည်းကောင်း၊ ယာဝကောလိကံ၊ ယာ
 ဝကောလိက သောဇဉ် လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈော ဟရထံ၊ မျိုခြင်း လည်း
 ကောင်း၊ အနုဗ္ဗတ္တကဏာ၊ မရူးသွပ်သောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါတို့သည်၊ ဝုတ္တာရံ၊ လေးပါးတို့သည်၊ ဧတေနာနုဿ၊
 ရေန၊ ဤသို့သောနည်းကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်၊ သေသာနမ္ပိ၊ ကြွင်းသောသိက္ခာ
 ပုဒ်တို့၏လည်း၊ အင်္ဂီဘာဝေါ၊ အင်္ဂါ၏ဝေဘန်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗောသိ
 အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမုဠာနတော၊ သ
 မုဠာနအားဖြင့်၊ သုရာမေရုယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနံ၊ သုရာပါနသိက္ခာပုဒ်သည်၊
 ကာယတောစ၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကာယဗိတ္တတောစ၊ ကိုယ်
 ဗိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒွိသမုဠာနံ၊ နှစ်ပါးသောသမုဠာနံ
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတေနနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊
 သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သောအထက်သိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ သမုဠာနံ၊ သမုဠာနံ
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအောက်သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်၊ ဝေဒ

နာတော၊ ဝေဒနာအားဖြင့်၊ အနိန္ဒာဒါနံ၊ အနိန္ဒာဒါနံသည်၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့တွင်၊ အညတရဝေဒနာသမ္ပယုတ္တံ၊ တပါးပါး
 သောဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သည်၊ ဟောတိယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း၊ တယာ၊
 ထိုအတူ၊ ဣမ၊ ဤနောက် သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်၊ ဝိကာလဘောဇနံ၊ ဝိကာလ
 ဘောဇနသိက္ခာပုဒ်သည်၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့
 တွင်၊ အညတရဝေဒနာသမ္ပယုတ္တံ၊ တပါးပါးသော ဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတေနနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံ
 သောသိက္ခာပုဒ်တို့အား၊ ဝေဒနာသမ္ပယောဂေါ၊ ဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သည်ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုအောက် သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်၊ အဗြဟ္မစရိယံ၊ အဗြဟ္မစရိယ
 သည်၊ လောဘမောဟမူလံ၊ လောဘမောဟမူလရှိသည်၊ ဟောတိယထာ
 စ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣမိ၊ ဤနောက်သိက္ခာပုဒ်တို့
 တွင်လည်း၊ ဝိကာလဘောဇနံ၊ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်သည်၊ လောဘ
 မေါဟမူလံ၊ လောဘမောဟမူလရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပရာနိ၊ နောက်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧစ္စစ၊ နှစ်ပါးသောနတ္ထဂီတသိက္ခာပုဒ်မာလာဂန္ဓသိက္ခာပုဒ်တို့
 သည်လည်း၊ လောဘမောဟမူလဝံနိ၊ လောဘမောဟ မူလရှိကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေနနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံး
 စုံသောသိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ မူလဘေဒေါ၊ မူလအပြားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအောက် သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ပါဏာတိပါတာ ဖယော၊
 ပါဏာတိပါတအစရှိသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံ
 သည်၊ ဟောန္တိယထာစ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 ဣမိ၊ ဤနောက်သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်လည်း၊ ဝိကာလဘောဇနာဒိနိ၊ ဝိကာလ
 ဘောဇန သိက္ခာပုဒ် အစရှိသည်တို့သည်၊ ကာယကမ္မာနိ၊ ကာယကံတို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇာတဂ္ဂပရဇတပဋိဂ္ဂဟကံပန၊ ရွှေငွေကိုခံခြင်း
 သည်ကား၊ ကာယကမ္မံဝါ၊ ကာယကံသည်လည်း၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဝစီ
 ကမ္မံဝါ၊ ဝစီကံသည်လည်း၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မနောကမ္မံဝါ၊ မနောကံသည်
 လည်း၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကာယဒွါရာဒိတိ၊ ကာယဒွါရအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 ပဝတ္တိသဘာဝပရိယာပေနေ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘော၏အစဉ်ဖြင့်၊ ကာယဝစီ
 မနောကမ္မံ၊ ကာယကံဝစီကံမနောကံသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကမ္မပထ
 ဝသေန၊ ကမ္မပထ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဝိရမတောတိ
 ဧတ္ထ၊ ဝိရမတော ဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဧဝံ၊

ဤသို့။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအောက်သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ဝိရမန္တော၊
 ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနောဝါ၊ မိမိအားလည်းကောင်း၊ ပရေသံဝါ၊
 သူတပါးတို့အားလည်းကောင်း။ ပါဏာတိပါတာဒိ အကုသလတော၊ ပါ
 ဏာတိပါတအစရှိသော အကုသိုလ်တရားမှ၊ ဝိရမတိယထာစ၊ ကြဉ်သကဲ့
 သို့လည်း။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဣဓိ၊ ဤနောက်သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်လည်း။
 ဝိကာလတောဇနာဒိ အကုသလတောပိဝါ၊ ဝိကာလတောဇနအစရှိသော
 အကုသိုလ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကုသလတောပိဝါ၊ ကုသိုလ်အားဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ဧကတော၊ တဖွဲ့အားဖြင့်၊ ဝိရမတိ၊ ကြဉ်၏။ ပုရိဇော၊ ရှေး၌ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ပဉ္စဝေရမဏိယော၊ ငါးပါးသောကြဉ်ခြင်း တို့သည်။ ကာယ
 တောစ၊ ကိုယ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကာယစိတ္တ တောစ၊ ကိုယ်စိတ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာစိတ္တတောစ၊ နှုတ်စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ကာယဝါစာ စိတ္တတောစ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ စတုသမုဋ္ဌာနာ၊ လေးပါးသော သမုဋ္ဌာန်တို့သည်။ ဟောန္တိ ယထာ
 စ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသောအောက်သိက္ခာပုဒ်
 တို့သည်။ သုခဝေဒနာသမ္ပယုတ္တာဝါ၊ သုခဝေဒနာနှင့်ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍
 လည်းကောင်း၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာသမ္ပယုတ္တာဝါ၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ
 နှင့်ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ၎င်း၊ အလောဘာဒေါသမူလာဝါ၊ အလောဘအဒေါ
 သမူလရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ အလောဘာ ဒေါသမောဟမူ
 လာဝါ၊ အလောဘအဒေါသအမောဟမူလရှိကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊
 သဗ္ဗာစ၊ အလုံးစုံသော အောက်သိက္ခာပုဒ်တို့သည်လည်း။ နာနုပ္ပကာရက္ခဋ္ဌ
 ဖလနိဗ္ဗတ္တကာ၊ အထူးထူး အပြားပြား လိုအပ်သောအကျိုးတို့ကိုပြီးစေ
 ဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ယထာစ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း
 တထာ၊ ထိုအောက် သိက္ခာပုဒ်နှင့်အတူ။ ဣဓိ၊ ဤအထက် သိက္ခာပုဒ်
 ၌လည်း။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ။

တတော၊ ထိုငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့မှ၊ ပစ္ဆိမေသ္မိ၊ နောက်၌လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စာသု၊ ငါးပါးကုန်သောသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သင့်သည်
 ကိုးယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ အာဝေဏိကဉ္စ၊ အသီး အခြားကိုလည်း၊
 ဓတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိနာဒိတာဝိစ၊ အညံ့အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ ဂေယျာ၊
 သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိဧတ္ထပန၊ ဤဝါထာ၌ကား၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ ဝိကာလတောဇနန္တိ၊ ဝိကာလတောဇနံဟူ
 သည်ကား၊ မဇ္ဈိကဝိတိက္ကမေ၊ မွန်းတည့်သောအခါကိုလွန်သောအခါ၌၊

ဘောဇနံ၊ စားခြင်းသည်။ ဇေတံ၊ ဤစားခြင်းသည်။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 အနုညာတကာလေ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော အခါကိုး၊ ဝိတိက္ကန္တေ၊ လွန်ပြီး
 သည်ရှိသော်၊ ဘောဇနံ၊ စားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 ဝိကာလဘောဇနန္တိ၊ ဝိကာလဘောဇနဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတော ဝိ
 ကာလဘောဇနာ၊ ထိုမွန်းတည့်သောအခါကိုလွန်သောအခါ၌စားခြင်းမှ။
 နစ္စဂိတဝါဒိတ ဝိသုကာ ဒဿနန္တိဇ္ဈေ၊ နစ္စဂိတဝါဒိတဝိသုကာ ဒဿနံဟူ
 သောဤပါဌ်၌၊ နစ္စနာမ၊ ကခြင်းမည်သည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိတခု
 သော၊ နစ္စ၊ ကခြင်းတည်း။ ဝိတန္တိ၊ ဝိတံဟူသည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ
 တခုသော၊ ဝိကံ၊ သိခြင်းတည်း။ ဝါဒိတန္တိ၊ ဝါဒိတံ ဟူသည်ကား၊ ယံ
 ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တခုသော၊ ဝါဒိတံ၊ တီးမှုတ်ခြင်းတည်း။ ဝိသုကာဒဿ
 နန္တိ၊ ဝိသုကာဒဿနံဟူသည်ကား၊ ကိလေသုပ္ပတ္တိပစ္စယတော၊ ကိလေသာ
 ၏ဖြစ်ခြင်း၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သောကြောင့်။ ကုသလပက္ခဘိန္ဒုနန၊
 ကုသိုလ်၏အဖို့ကိုဖျက်ဆီးတတ်သောအားဖြင့်၊ ဝိသုကာနံ၊ ကုသိုလ်၏အဖို့
 ကိုဖျက်ဆီးတတ်သော အမူအရာတို့ကို၊ ဒဿနံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းသည်၊ ဝိသု
 ကဒဿနံ၊ ဝိသုကာဒဿနမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိသုကာဘူတံ၊ ကိလေ
 သာပွားကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သောအမူအရာကို၊ ဒဿနံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းသည်၊
 ဝိသုကာဒဿနံ၊ ဝိသုကာဒဿနမည်၏။ နစ္စာစ၊ ကခြင်းတို့လည်း၊ ဝိတစ၊
 သိခြင်းတို့လည်း၊ ဝါဒိတစ၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့လည်း၊ ဝိသုကာဒဿနစ၊
 ကိလေသာပွားကြောင်း အမူအရာကို ကြည့်ရှုခြင်းတို့လည်း၊ နစ္စဂိတဝါဒိ
 တဝိသုကာ ဒဿနာ၊ ကခြင်းသိခြင်းတီးမှုတ်ခြင်း ကိလေသာပွားကြောင်း
 အမူအရာကိုကြည့်ရှုခြင်းမှ၊ ဇ္ဈေ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဝိသုကာဒဿနဉ္စ၊ ဝိသုကာ
 ဒဿန၏လက္ခဏာကိုလည်း၊ ဗြဟ္မဇာလေ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေ
 နေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ သူအပ်၏။ တတ္ထံ၊
 ထိုဗြဟ္မဇာလသုတ်၌၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဝါပန၊ တနည်းသော်
 ကား၊ ယထာယေယေ၊ အကြင်အကြင်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ ဇေကာ၊
 အချို့ ကုန်သော၊ ဘောဇန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊
 ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်း
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သဒ္ဓါဓေယျာနိ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်၍ပေးလှူအပ်
 ကုန်သော၊ ဘောဇနာနံ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇိတု၊ စားကုန်၍၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ဝိသုကာဒဿနံ၊ ကိလေသာပွားကြောင်းအမူအရာကိုကြည့်
 ရှုခြင်းကို၊ အနုယုတ္တာ၊ ယဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣဒံ၊

ဤဝိသုကာဒဿနဟူသည်။ သေယျထာကထာမံ၊ အဘတ်နည်းနုစွံ၊ ကခြင်း၊
 ဂီတံ၊ သီခြင်း၊ ဝါဒီတံ၊ တီးမှုတ်ခြင်း၊ ပေက္ခံ၊ ကခြင်းသဘင်း၊ အက္ခာနံ၊ စစ်
 ထိုးခြင်း၊ ပါဏိသမာရုံ၊ လက်ခုတ်တီးခြင်း၊ ဝေတာလံ၊ ခွက်ခွင်းတီးခြင်း၊
 ကုမ္ဘသုဏံ၊ ဒရိုးစည်တီးခြင်း၊ သေသာဏကံ၊ အတင့်အတတ် ပြုခြင်း၊
 စဏ္ဍာလံ၊ သံထွေကစားခြင်း၊ ဝံသံ၊ ဝါးထောင်တက်၍ကစားခြင်း၊ ခေဝ
 နံ၊ အရိုးဆေးကစားခြင်း၊ ပာတ္ထိယနွံ၊ ဆင်တိုက်ခြင်း၊ အဿယနွံ၊ မြင်းတိုက်
 ခြင်း၊ မဟိံ၊ သယုနွံ၊ ကွဲတိုက်ခြင်း၊ ဥသဘယနွံ၊ နွားဥသဘတိုက်ခြင်း၊ အဇ
 ယနွံ၊ ဆိတ်တိုက်ခြင်း၊ မေဏ္ဍကယနွံ၊ သိုးတိုက်ခြင်း၊ ကုဏ္ဍုရယနွံ၊ ကြက်
 တိုက်ခြင်း၊ ဝဇ္ဇကယနွံ၊ ငှက်တိုက်ခြင်း၊ ကုဏ္ဍုရယနွံ၊ ခွေးတိုက်ခြင်း၊ ဒဏ္ဍ
 ကယနွံ၊ တုတ်သိုင်းရိုက်ခြင်း၊ မုဗ္ဗိယနွံ၊ လက်သီးထိုးခြင်း၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ လက်
 ငွေ့တိုက်ခြင်း၊ ဥပေယျာမိတံ၊ စစ်ထိုးခြင်း၊ ဗလဂ္ဂံ၊ စစ်သည်ကိုရေတွက်ရာ
 အရပ်၊ သေနာဗျူဟာ၊ စစ်သည်တို့စည်းဝေးရာအရပ်၊ အဏိဘဒဿနံ၊ ဆင်
 အပေါင်းခြင်း၊ အပေါင်းအစရှိသည်တို့ကိုရှုခြင်း၊ ဣကိအပဏိ၊ ဤသည်သျှင်
 တည်း၊ ဣဘိဇေဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိသုကာဒဿနာ၊ ကိလေသာ
 ပွားခြင်း၏အထောက်အပံ့ကိုကြည့်ရှုခြင်းမှ၊ သမတော၊ ရဟန်းဖြစ်သော၊
 ဂေါတမော၊ ဂေါတမဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗိရိရတော၊ ကြည်ရှောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယထာဝုတ္တန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊
 အတ္ထေန၊ အနက်ဖြင့်၊ နုတ္တရိတဝါဒီတာဇေ၊ ကခြင်းသီခြင်းတီးမှုတ်ခြင်းတို့
 သည်ပင်လျှင်၊ ဝိသုကာနိ၊ ကိလေသာပွားကြောင်းတို့တည်း၊ နုတ္တရိတဝါဒီတ
 ဝိသုကာနိ၊ ကခြင်းသီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း တို့သည်ပင်လျှင် ကိလေသာပွား
 ကြောင်းတို့တေသံ၊ ထိုကခြင်းသီခြင်းတီးမှုတ်ခြင်းတည်းဟူသောကိလေ
 သာပွားကြောင်းတို့ကိုဒဿနံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းသည်၊ နုတ္တရိတဝါဒီတဝိသုကာဒ
 သာနံ၊ နုတ္တရိတဝါဒီတဝိသုကာဒဿနမည်၏၊ တသ္မာနုတ္တ ရိတဝါဒီတဝိသုကာ
 ဒဿနာ၊ ထိုကခြင်း သီခြင်းတီးမှုတ်ခြင်း တည်းဟူသော ကိလေသာပွား
 ကြောင်းမှ၊ ဒဿနသဝနာတိ၊ ဒဿနသဝနာဟူ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်၊
 ယထာ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ သောစ၊ ထိုဂုဏ်လ်သည်လည်း၊ မိစ္ဆာ
 ဗိဇ္ဇိကော၊ မှားသော အယူရှိသည်၊ ဝိပရိတဒဿနော၊ ဖောက်ပြန်သော
 အမြင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဇေဝမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဌာနို့
 အစက္ခုဒ္ဓါရုပဝတ္ထမ္ဘိ၊ စက္ခုဒ္ဓါရုသို့ရောက်၍ မဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊
 ဝိသယဂဟဏံ၊ အာရုံကိုယူခြင်းကို၊ ဒဿနန္တိ၊ ဒဿနဟူ၍၊ ဂုတ္တဝိယထာ၊

ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတဿ၊ ထိုအတူ၊ သဝနန္တိ၊ နားကြားခြင်းကိုလည်း၊
 ဒဿနန္တော၊ ဒဿနဟူ၍ သာလျှင်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊
 ဧတ္ထ၊ ဤကခြင်းသိခြင်းတီးမှတ်ခြင်းတို့၌၊ ဒဿနကယုတာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်း
 ကိုအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပသကံမိတွာ၊ အနီးသို့ချဉ်းကပ်၍၊ ပဿ
 တောဧဝ၊ ကြည့်ရှုနားထောင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်၊ ဝိတိက္ကမော၊ လွန်
 ကျူးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဌိတနိသိန္နသယနောကာသေပန၊ ရှေ့ရာ
 ထိုင်ရာအိပ်ရာအရပ်၌ကား၊ အာဂတံ၊ ရောက်လာသော ကခြင်းသိခြင်း
 တီးမှတ်ခြင်းကို၊ ပဿတော၊ ကြည့်ရှုနားထောင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း
 ကောင်း၊ ဂစ္ဆန္တဿဝ၊ ခရီးသွားသော ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း၊ အာပါတ
 ဂတံ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သည်ကို၊ ပဿတော၊ ကြည့်ရှုနားထောင်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ သံကိလေသော၊ ညစ်နွမ်းခြင်းသည်၊ သိယာ၊
 ဖြစ်ရာ၏၊ ဝိတိက္ကမော၊ လွန်ကျူးခြင်းသည်၊ နသိဟာ၊ မဖြစ်ရာ၊ စ၊ ဆက်၍
 ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤကခြင်းသိခြင်းတီးမှတ်ခြင်းတို့၌၊ ဓမ္မပသံဟိတမ္ဗိတရား
 တော်နှင့်စပ်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဂိတံ၊ သိချင်းကို၊ ဘသဝိတံ၊ ဟော
 ခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ ဂိတုပသံဟိတော၊ သိချင်းနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ဓမ္မော
 ပန၊ တရားတော်သည်ကား၊ သုဏန္တဿ၊ နာကြားမိသောသူအား၊ ဝဇ္ဇတိ၊
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

မာဿဒိနိပန၊ ပန်းအစရှိသည်တို့ကိုကား၊ ဓာရေဏာဒိဟိ၊ ဆောင်ခြင်း
 ပန်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ယယာသင်္ချံ၊ အရေအတွက်အား လျော်စွာ၊
 ယောဇေတဗ္ဗာနိ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်၏၊ ဟတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ မာဿတိ၊ မာဿ
 ဟူသည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပုပ္ဖဇာတံ၊ ပန်းမျိုးတည်း၊ ဝိလေ
 ပနန္တိ၊ ဝိလေပနံ ဟူသည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော ပန်းနံသာကံ၊
 ဝိလေပနတ္ထံ၊ လိပ်ကျအံ့သောငှါ၊ ဝိသိတွာ၊ ကြိတ်၍၊ ပဗ္ဗိယတ္တံ၊ စီရင်အပ်
 သောဝတ္ထုတည်း။ အဝသေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသော၊ သဗ္ဗန္တိ၊
 အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဝါသစုဏ္ဏရူပနာဒိကံ၊ အခိုးအထုံအမှန်လိမ်းကျ
 ခြင်းအစရှိသော၊ ဂန္ဓဇာတံ၊ နံသာအမျိုးသည်၊ ဂန္ဓော၊ ဂန္ဓမည်၏၊ တံ
 သဗ္ဗန္တိ၊ ထိုအလုံးစုံသည်လည်း၊ မဏ္ဍနဝိဘူသနတ္ထံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းအတင့်
 အတတ်ဖြစ်မိမ့်သောငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ တေသဇ္ဇတ္တံတု၊ ဆေးအလိုငှါ
 သော်ကား၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ ပူဇနတ္ထဉ္စ၊ ပူဇော်အံ့သောငှါလည်း၊ အတိယာဇံ၊
 ရှေ့ရှုဆောင်ခဲ့အပ်သောပန်းနံသာကံ၊ သာဒိယတော၊ သာယာသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ကေနပိပရိယာယောန၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအကြောင်းဖြင့်၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်

သညကား၊ နမဟုတ်၊ ဝဇ္ဇတိဇေ၊ အပ်သညသသလျှင်တည်း။ ဥစ္စာသ
ယနန္တိ၊ ဥစ္စာသဟနံ ဟူသညကား၊ ပမာဏာကိစ္ဆန္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို
လွန်သော အခြေရှိသော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
မဟာသယနန္တိ၊ မဟာသဟနံ ဟူသညကား၊ အကပ္ပိယသယနဉ္စ၊ မအပ်
သောအိပ်ရာနေရာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကပ္ပိယပစ္စတ္တရုဏဉ္စ၊
မအပ်သော အိပ်ရာခင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်
ပါးစုံကိုလည်း၊ သာဒိယတော၊ သာယာသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧကေနိပရိယာ
ယေန၊ တစုံတခုသော အကြောင်းဖြင့်၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ အတရူပန္တိ၊
တရူပဟူသညကား၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေတည်း၊ ရတန္တိ၊ ရတံဟူသည
ကား၊ ကဟာပဏော၊ အသြာတည်း၊ လောဟမာသကဒါရူမာသကဇတု
မာသကာမိ၊ ကြေးနီသံဖြင့်ပြီးသောမာသကသစ်သားဖြင့်ပြီးသောမာသက
ချိတ်ဖြင့်ပြီးသော မာသက အစရှိသော၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင် မာသက
သည်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဝေါဟာရံ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းသို့၊ ဝဇ္ဇ
တိ၊ ရောက်၏၊ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသည်လည်း၊ တရူပရတတံ၊ တ
ရူပရတမည်၏၊ တသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယေနဧကေနိ ပကာရေန၊
တစုံတခုသောအခြားအားဖြင့်၊ သာဒိယနံ၊ သာယာခြင်းသည်၊ ပဋိဂ္ဂဟော
နာမ၊ ခံယူသိမ်းဆည်းသည်မည်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယေနဧကေနိ
ပရိယာယေန၊ တစုံတခုသောအကြောင်းဖြင့်၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ ဣတိဇေ၊
ဤသို့၊ အာဝေဇတိကံ၊ ရှေးသိက္ခာဝုဒ္ဓိမှအထူးအခြားကို၊ ဝတ္တမ္ပံ၊ ဆိုအပ်၏၊
ဒသဝိ၊ ဆယ်ပါးအခြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတာနိသိက္ခာ
ပဒါနိ၊ ထိုသိက္ခာဝုဒ္ဓိတို့သည်၊ ဟိနေန၊ အညံ့ဖြစ်သော၊ သန္ဓေနဝါ၊ သန္ဓ်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ စိတ္တဝိရိယဝိသံသာဟိဝါ၊ စိတ်ဝိရိယပညာတို့ဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ သမာဒိန္နာနိ၊ ဆောက်တည်အပ်သော ကုသိုလ်တို့သည်၊ ဟိနာနိ၊
ညံ့ကုန်၏၊ မဇ္ဈိမေဟိ၊ အလတ်ဖြစ်သောသန္ဓ်စိတ်ဝိရိယပညာတို့ဖြင့်၊ သမာ
ဒိန္နာနိ၊ ဆောက်တည်အပ်သော ကုသိုလ်တို့သည်၊ မဇ္ဈိမာနိ၊ အလတ်ဖြစ်
ကုန်၏၊ ပဏီတေဟိ၊ အမြတ်ဖြစ်သောသန္ဓ်စိတ်ဝိရိယပညာတို့ဖြင့်၊ သမာ
ဒိန္နာနိ၊ ဆောက်တည်အပ်သော ကုသိုလ်တို့သည်၊ ပဏီတာနိ၊ မြတ်ကုန်
၏၊ ဝေါ၊ တနည်းကား၊ တဗျာဒိဗ္ဗိမာနေဟိ၊ တဗျာဒိဗ္ဗိမာနတို့ဖြင့်၊ ဥပက္ကိလိ
ဋ္ဌာနိ၊ ညစ်နွမ်းလိမ်းကျံအပ်သော ကုသိုလ်တို့သည်၊ ဟိနာနိ၊ ညံ့ကုန်၏၊
အနုပက္ကိလိဋ္ဌာနိ၊ မလိမ်းကျံအပ်သော ကုသိုလ်တို့သည်၊ မဇ္ဈိမာနိ၊ အလတ်
ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောသိက္ခာဝုဒ္ဓိတို့၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊

အနုဂ္ဂဟိတာနိ၊ ခြီးခြောက်အပ်သောကုသိုလ်တို့သည်၊ ပဏိတာနိ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဥာဏာဗိပ္ပယုတ္တေန၊ ဥာဏာဗိပ္ပယုတ် ဖြစ်သော၊ ကုသလ ဗိတ္တေန၊ ကုသိုလ်ဗိတ်ဖြင့်၊ သမာဓိန္ဒာနိ၊ ဆောက်တည်အပ်သော ကုသိုလ်တို့သည်၊ ဟိနာနိ၊ ညံ့ကုန်၏၊ သသင်္ခါရိကဥာဏသမ္ပယုတ္တေန၊ သသင်္ခါရိကဥာဏသမ္ပယုတ်ကုသိုလ်ဖြင့်၊ သမာဓိန္ဒာနိ၊ ဆောက်တည်အပ်သောကုသိုလ်တို့သည်၊ မဇ္ဈိမာနိ၊ အလတ်ဖြစ်ကုန်၏၊ အသင်္ခါရိကေန၊ အသင်္ခါရိကကုသိုလ်ဖြင့်၊ သမာဓိန္ဒာနိ၊ ဆောက်တည်အပ်သော ကုသိုလ်တို့သည်၊ ပဏိတာနိ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဟိနာဒိတာဝိစ၊ အညံ့အစရှိသည်၏အဖြစ်တို့ကိုလည်း၊ ဥေယျာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ဧတ္တဝတာစတ္တကေန ဝစနတ္တက္ကမေန၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော သဒ္ဓါ၏ အစဉ်အနက်၏အစဉ်ဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ယေနယတ္ထယဒါယသ္မာတိအာဒိဟိ ယေနယတ္ထယဒါယသ္မာဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဆဟိဂါထာဟိ၊ ခြောက်ပါးသောဂါထာတို့ဖြင့်၊ သိက္ခာပဒပါဌဿ၊ သိက္ခာဝုန်ဖြစ်သောပါဌ်ကို၊ ဝဏ္ဏနတ္ထံ၊ ဖွင့်အံ့သောဌ၊ ယာမာတိကာ၊ အကြင်မာတိကာကို၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ထားအပ်၏၊ သာ၊ ထိုမာတိကာကို၊ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤတွင်အပြီးတည်း၊ ။

ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ၌၊ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သိက္ခာဝုန်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

ဒုတ္တိ သာကာရဝဏ္ဏနာ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေဟိ၊ သိက္ခာဝုန်တို့ဖြင့်၊ ပရိသုဒ္ဓပယောဂဿ၊ စင်ကြယ်သောလုံ့၊ လရှိသော၊ သိလေ၊ သိလ၌၊ ပတိဋ္ဌိတဿ၊ တည်သော၊ ကုလဝုတ္တဿ၊ အမျိုးသားအား၊ အာသယပရိသုဒ္ဓတ္တဉ္စ၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒ၏ စင်ကြယ်စိတ်သောဌါလည်းကောင်း၊ ဝိတ္တဘာဝနတ္တဉ္စ၊ ကုသိုလ်ဗိတ်၏ပွားစီးစေခြင်းဌါလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါ၊ ကျားဖြစ်တော်မူသောအခါကို၊ အညတြဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အပ္ပဝတ္တဝုဗ္ဗံ၊ ရှေးအခါ၌မဖြစ်ဘူးသော၊ သဗ္ဗတိတ္ထိယာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောတိတ္ထိတို့၏၊ အဝိသယဘူတံ၊ အရာမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တေသုတေသုသုတ္တန္တေ၊ ထိုထိုသို့သောသုတ္တန်တို့၌၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကဝဓ္မော၊

တရသောတရားကို၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည် ဂှိသော်၊ မဟာလိက
 တော၊ အပနိများစွာ ပြုအပ်သည်ဂှိသော်၊ မဟာတော၊ များစွာသော၊ သံ
 ဝေဂါယ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာတော၊ ကြီးမြတ်သော၊
 အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာတော၊ ကြီးမြတ်သော၊ ယော
 ဂက္ခေမာယ၊ ယောဂကုန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာတော၊ ကြီးမြတ်
 သော၊ သတိသမ္ပတညာယ၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့၌အောက်မေ့နိုင်ခြင်း
 ဆင်ခြင်နိုင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥာဏဒဿနပဋိလာဘာယ၊
 ဝိပဿနာဉာဏ်ကို ရခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာယ၊
 ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာဝိရတ္တိ
 ဗလသန္တ ကိရိယာယ၊ ဝိဇ္ဇာဝိရတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုအံ့သောငှါ၊
 သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကဓမ္မော၊ တရသောတရားသည်၊ ကတမော၊ အဘယ်
 နည်း၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိတရားတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာယဂတာ သတိ၊ ကာယဂ
 တာသတိကို၊ နပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ မသုံးဆောင်ကုန်၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 အမတံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ နပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်သည်မမည်ကုန်၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယ
 ဂတာသတိကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 အမတံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်သည်မမည်ကုန်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာ
 ယဂတာသတိကို၊ ပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်အပ်၏၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ အမတံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်အပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းကို၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယ
 ဂတာသတိကို၊ အပရိဘုတ္တံ၊ မသုံးဆောင်အပ်၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 အမတံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အပရိဘုတ္တံ၊ မသုံးဆောင်အပ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာ
 သတိသည်၊ ပရိဟိနံ၊ ယုတ်ငြိ၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အမတံ၊ အမြှိုက်
 နိဗ္ဗာန်သည်၊ ပရိဟိနံ၊ ယုတ်ငြိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အား၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိသည်၊ အပရိဟိနံ၊ မယုတ်၊
 တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အမတံ၊ အမြှိုက် နိဗ္ဗာန်သည်၊ အပရိဟိနံ၊
 မယုတ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကာယဂတာ
 သတိ၊ ကာယဂတာသတိသည်၊ ဝိရုဇ္ဈါ၊ ချွတ်ယွင်း၏၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်

တို့အား၊ အမတ်၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သည်၊ ဝိရန္တ၊ ချွတ်ယွင်း၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိသည်၊ အဝိရန္တ၊ မချွတ်ယွင်း၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အမတ်၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သည်၊ အဝိရန္တ၊ မချွတ်ယွင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိကို၊ အာရန္တ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အမတ်၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရန္တ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိကို၊ နအာရန္တ၊ အားမထုတ်အပ်၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အမတ်၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ နအာရန္တ၊ အားမထုတ်အပ်၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနေကာကာရေန၊ များသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိကို၊ ပသံသိတွာ၊ ခြီးမွင်းတော်မူပြီး၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုနစပရံ၊ တဖန်တပါးလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပါဒတယာ၊ ခြေဘဝါးအပြင်မှ၊ ဥန္တ၊ အထက်တိုင်အောင်၊ ကေသမတ္ထကာ၊ ဆံပျားမှ၊ အဝေ၊ အောက်တိုင်အောင်၊ နာနာပွကာရဿ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ အသုစိနေ၊ မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုဖြင့်၊ ပုရံ၊ ပြည့်သော၊ တစပရိယန္တံ၊ အရေဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဣမမေဝကယံ၊ ဤကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ဣမသ္မိံကယေ၊ ဤတလံမျှလောက်သောရူပကာယခန္ဓာကိုယ်၌၊ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ လောမာ၊ အမွေးတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ (ပ)၊ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောပါဠိတော်ပါဌ်တို့၌၊ မတ္ထလုဂံ၊ ဦးနှောက်ကို၊ အဗ္ဗိမိဓေန၊ အဗ္ဗိမိဓသဒ္ဓါဖြင့်၊ သင်္ဂဟေတွာ၊ သင်္ဂြိုဟ်၍၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကာယဂတာ သတိကောဋ္ဌာသဘာဝနာပရိယာယံ၊ ကာယဂတာ သတိအရကိုပွားစေခြင်းဒေသနာဖြစ်သော၊ နိက္ခိယသိကာရကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာရှိသောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အာရန္တ၊ အားထုတ်အပ်၏။

တဿ၊ ထိုနိက္ခိယသကာရကမ္မဋ္ဌာန်း၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်အဖွင့်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းပါဌ်၌၊ အတ္ထိတိ၊ အတ္ထိဟူသည်ကား၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ဣမသ္မိံဟူသည်ကား၊ ယူသယံယောအယံကယော၊ အကြင်ကာယကို၊ ဥန္တပါဒတယာအဝေကေ

သမတ္ထကာတာဝပရိယန္တံ ပူရံ နာနပ္ပကာရဿ အသုမိနောတိ၊ ဥဒ္ဓံပါဒတ
 လာအခေကေသမတ္ထကာတာဝပရိယန္တံပူရံ နာနပ္ပကာရဿ အသုမိနော
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုကိုယ်၌၊ ကာယေတိ၊ ကာယဟူသည်
 ကား၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ဟိတပ္ပါကဋိကရောမိ၊ ထိုကားကိုယ်ထင်စွာပြုဦးအံ့၊
 သရိရံ၊ တလံမျှလောက်သော ကိုယ်ကို၊ အသုမိသဗ္ဗယတော၊ မစင်တို့၏
 စုဝေးရာဖြစ်သောကြောင့်၊ ကာယေတိ၊ ကာယဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကုန္တိတာနံ၊ စက်ဆုပ်အပ်ကုန်သော၊ ကေသသဒိန္နံ၊ ဆံ
 အစရှိသည်တို့၏၊ အာသယာဘူတော၊ ဖြစ်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ကာ
 ယေတိ၊ ကာယဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကေသသ၊ ဆံတို့လည်းကောင်း၊
 (ဗ)၊ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေကေသဒယော၊
 ထိုဆံအစ ရှိကုန်သော၊ နတ္ထိံသ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါး ကုန်သော၊ အာကာရာ၊
 အခြင်းအရာတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးဆွဲနှစ်ပါးသော
 အခြင်းအရာတို့၌၊ ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤတလံမျှလောက်သော ရူပကာယ
 ခန္ဓာကိုယ်၌၊ ကေသသ၊ ဆံတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဝေသဓေ၊ အမွေး
 တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗန္ဓော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ဧ
 တေဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ တေန၊ ထိုသုံးဆွဲနှစ်ပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကိံ၊
 အထွတ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ပါဒတလ၊
 ခြေဘဝါးအပြင်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဥပရိ၊ အထက်ဆံဖျားတိုင်အောင်၊ ကေ
 သမတ္ထကာ၊ ဆံဖျားမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ခြေဘဝါးပြင်တိုင်
 အောင်၊ တစတော၊ အနေမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပရိတော၊ ထက်ဝန်းကျင်အပိုင်း
 အခြားတိုင်အောင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္တေကေ၊ ဤမျှလောက်သော၊ ဗျာမမတ္တေ၊ တ
 လံမျှလောက်သော၊ ဣမသ္မိံ ကဋ္ဌေဝရေ၊ ဤအကောင်ဝပ်၌၊ သဗ္ဗာကာရေနာရိ၊
 အလုံးစုံသော အခြင်း အရာဖြင့်လည်း၊ ဝိဝိနန္တော၊ စူးစမ်းရှာဖွေသော၊
 ကောမိ၊ တစုံတယောက်သောဝုတ္တုလ်သည်၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ မုတ္တံ
 ဝါ၊ ဝုလဲကိုလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိံ ဝါ၊ ပတ္တမြားကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဠုရိ
 ယံဝါ၊ ကျောက်မျက်ရွှေ ကိုလည်းကောင်း၊ အဂရုံဝါ၊ အကျော်ကို လည်း
 ကောင်း၊ စန္ဒနံ ဝါ၊ စန္ဒကူးကိုလည်းကောင်း၊ ကုက္ကံ ဝါ၊ မာလာကျိကျူးကို
 လည်းကောင်း၊ ကပ္ပူရံ ဝါ၊ ပရုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါသရဏ္ဏာဒိ ဝါ၊ အထုံ
 အမွန်အစရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုမတ္တမ္ပိ၊ အနုမြူလုံးမျှလည်း၊ သုမိဘာ
 ဝံ၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ ပရမဒုဂ္ဂန္ဓဇေဂုဏ္ဏံ၊ အလွန်သျှင် မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်

ဖြစ်၍စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော၊ အသိရှိကဒသနံ၊ အသရေမရှိသည်ကိုသာ
 မြင်အပ်သော၊ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ ကေသာလော
 မာဒိဘေဒံ၊ ဆံအမွှေးအစရှိသည် အပြားရှိသော၊ အသုစိမေဝ၊ မစင်ကြယ်
 သောဝတ္ထုကိုသာလျှင်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊
 တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဧတ္တ၊ ဤနတ္တိ သာကာရနံ၊ ပဒသမ္ပန္နတော၊ ပုဒ်ကိုသမ္ပုန်
 သောအားဖြင့်၊ ဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်တည်း။ ။

အသုဘတာဝနာ ဝသေနပန၊ အသုဘတာဝနာ၏ အစွမ်းဖြင့်ကား၊
 အယံ၊ ထိုနတ္တိ သာကာရ၏၊ ဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၏။ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒါဒိဘေဒေ၊
 ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိသိက္ခာပဒ အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော၊ တေ
 သ္မိံ၊ သိသော၊ ထိုသိလ၌၊ ပတိဋ္ဌိတေန၊ တည်သော၊ ပယောဂသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်
 သော လုံ့လရှိသော၊ အာဒိကမ္မိကေန၊ အစ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း အမှုရှိ
 သော၊ ကုလယုတ္တေန၊ အမျိုးသားသည်၊ အာသယသုဒ္ဓိယာ၊ တည်ရာ၏
 စင်ကြယ်ခြင်းငှါ၊ အဓိဂမနတ္ထံ၊ မဂ်ဗိုလ်ကိုရခြင်းငှါ၊ နတ္တိ သာကာရကမ္မ
 ဋ္ဌာနာတာဝနာနုယောဂံ၊ နတ္တိ သာကာရကမ္မဋ္ဌာန်း၌ပွားစေသောလုံ့လကို၊
 အနုယုတ္တိတုကာမေန၊ အားထုတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဌမံ
 တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အယံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာဝါသကုလ လာဘဂဏ
 ကမ္မန္တနုညာတိဂန္ဓရောဂ ဣဒ္ဓိပလိဗောဓေနဝါ၊ အာဝါသ၌ ကြောင့်ကြခြင်း
 ဒါယကာ၌ကြောင့်ကြခြင်းလာဘ်၌ကြောင့်ကြခြင်းကိုဏ်း၌ ကြောင့်ကြခြင်း
 အမှုသစ်၌ ကြောင့်ကြခြင်း ခရီးအစွန့်၌ ကြောင့်ကြခြင်း အဆွေ အမျိုး၌
 ကြောင့်ကြခြင်းကျမ်းဂန်၌ကြောင့်ကြခြင်း အနာရောဂါ၌ကြောင့်ကြခြင်း
 တန်ခိုး၌ကြောင့်ကြခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ကိတ္တိပလိဗောဓေနဝါ၊ အကျော်
 အပေါ်၌ကြောင့်ကြခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ သဟ၊ တကွ၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်
 သော၊ ပလိဗောဓာ၊ ကြောင့်ကြခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အယံ၊ ထို
 ကြောင့်ကြခြင်းတို့တွင်၊ အနေနု၊ ဤယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာဝါသ
 ကုလလာဘဂဏညာတိဣဒ္ဓိသုဝါ၊ ကျောင်းအိမ်ရာ ဒါယကာ လာဘ်သပ္ပ
 ကာဂိုဏ်းအပေါင်းအဖော်အဆွေအမျိုးတန်ခိုးတို့၌ လည်းကောင်း၊ ကိတ္တိ
 သုဝါ၊ အကျော်အစောတို့၌ လည်းကောင်း၊ သင်္ဂံ၊ ငြိတွယ်တပ်မင်ခြင်း
 ကို၊ ပဟာနေန၊ ဖြတ်သဖြင့်၊ ဥပန္တိန္ဒိတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ကမ္မန္တနုဂန္ဓ
 သု၊ အမှုသစ် ခရီးသွားခြင်း ကျမ်းဂန် သင်ကြားခြင်းတို့၌၊ အဗျာပါရေန၊
 ကြောင့်ကြကင်းသဖြင့်၊ ဥပန္တိန္ဒိတဗ္ဗာ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်၏။ ရောဂယံ၊ အနာ

ရောဂါအား၊ တိကိန္နာယ၊ ဆေးတုစားခြင်းဖြင့်၊ ဥပန္နိန္ဒတဗ္ဗံ၊ ဖြတ်အပ်၏။
 ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ တေဒသပလိဗောဓာ၊ ထိုဆယ်ပါးသော ကြောင့်ကြခြင်း
 တို့ကို၊ ဥပန္နိန္ဒတဗ္ဗံ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥပန္နိန္ဒပလိဗော
 ဓေန၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောကြောင့်ကြခြင်းရှိသော။ အနေန၊ ဤယောဂါဝစရ
 ဝုပ္ပါယ်သည်။ အနုပန္နိန္ဒ နေက္ခယာဘိ သာဓောန၊ အစဉ် အတိုင်းသော
 ကြောင်းကြခြင်းကို ဖြတ်ပြီး၍တဏှာမှ ထွက်မြောက် လိုသော ဆန္ဒကို
 အထူးရသဖြင့်၊ ကောနိပတ္တသလ္လောဝုတ္တိယံ၊ အဆုံးသို့ရောက်သောခေါင်း
 ပါးသောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း
 ၍၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကန္တိ၊ သုန္ဒကသိက္ခာပုန်အနုခုဒ္ဒကသိက္ခာပုန်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိန
 ယာစာရံ၊ ဝိနည်းအကျင့်ကို၊ အပဇဟန္တေန၊ မစွန့်သဖြင့်၊ အာဂမာမိဂမ
 သမန္နာဂတော၊ ပါဠိအာဂုံကိုဆောင်ရွက်ရခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုကိုယ်၏ပြည့်စုံခြင်းမှ၊ အညတရဂံသမန္နာဂတောဝါ၊
 တပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကော၊ ကမ္မ
 ဋ္ဌာန်းကိုပေးတတ်သော၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ ဝိနယာနုရူပေန၊ ဝိနည်း
 တရားအားလျော်သော၊ ဝိမိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်၊ ဥပဂန္တဗ္ဗော၊ ချဉ်းကပ်
 အပ်၏။ ဝတ္တသမ္ပဒါယာစ၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်လည်း၊ အာရာမိတမိတ္တဿ
 နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသော ဆရာအား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အမိပ္ပါယော၊
 အလိုဆန္ဒကို၊ ငေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တေန၊ ထိုဆရာသည်။ တဿ၊ ထို
 ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ယှဉ်လိုသောဝုပ္ပါယ်၏။ နိမိတ္တဏှာ၊ သယစရိယာမိ မုတ္တိဘေဒံ
 နိမိတ်အလိုစရိုက် နှလုံးသွင်းခြင်းအပြားကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဧတံကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 ဤကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ အနုရူပံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်၏။ ယသ္မိံ၊ ပိဟာရေး
 အကြင်ကျောင်း၌၊ အတ္တနော၊ မိမိသည်။ အထယဒိဝသတိ၊ အကယ်၍
 တည်းနေအံ့၊ တသ္မိံ၊ ယေဝ၊ ထိုဆရာနေသော ကျောင်း၌ပင်လျှင်၊ သောပိ၊
 ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းလိုသောဝုပ္ပါယ်သည်လည်း၊ ဝသိတုကာမော၊ နေခြင်း
 ဌာအလိုရှိသည်။ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊
 သင်္ခပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်
 ၍၊ အညတြ၊ တပါးသောအရပ်၌၊ ဝသိတုကာမော၊ နေခြင်းဌာအလိုရှိသည်
 အထဟောတိ၊ အကယ်၍တည်းဖြစ်အံ့၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ပဟာတဗ္ဗ
 ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာဒိကထာနဝသေန၊ ပယ်အပ်သောတရား သိမ်းဆည်းအပ်
 သောတရားအစရှိသည်ကိုပြောဟောသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သဝုရေက္ခာရံ၊
 ရှေးရှုပြုအပ်သောတရားရှိသည်ကို၊ ကထေတဗ္ဗံ၊ ပြောဟောအပ်၏။ ရာဂ

၈

စရိတာနံကုလံသဒိ ကထနဝသေန၊ ရာဂစရိက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလျော်
သောတရားစကား အစရှိသည်ကို ပြောဟောသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သဗ္ဗ
ဘောဒံ၊ အလုံးစုံသောအပြားကို၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ကထေတဗ္ဗံ၊
ပြောဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဝုရေက္ခာရံ၊ ရှေးရှု
ပြုအပ်သောတရားရှိသော၊ သပဘောဒံ၊ အပြားနှင့်တကွသော၊ တံကဗ္ဗဋ္ဌာ
နံ၊ ထိုကဗ္ဗဋ္ဌာန်ကို၊ ဥပ္ပဟေတွာ၊ သင်ကြား၍၊ အာစရိယံ၊ ဆရာကို၊ အာ
ပုန္နိတွာ၊ ပန်ကြား၍၊ မဟာဝါသဉ္စ၊ ကြီးသောကျောင်းလည်းကောင်း၊
နဝါဝါသဉ္စ၊ အသစ်ဖြစ်သောကျောင်းလည်းကောင်း၊ ဇရာဝါသဉ္စ၊ ဟောင်း
မြင်းဆွေးမြည့်လေပြီးသောကျောင်းလည်းကောင်း၊ ပန္နနိစ၊ ခရီးလမ်းဆုံ
လမ်းဝှံ ဖြစ်သော ကျောင်းလည်းကောင်း၊ သောဣဝ၊ ရေဒိုင်ရှိသော
ကျောင်းလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုဉ္စ၊ ဟင်းရွက်တောကိုမှီသောကျောင်းလည်း
ကောင်း၊ ပုပ္ဖဉ္စ၊ ပန်းတောဥယျာဉ်ကိုမှီသောကျောင်းလည်းကောင်း၊ ဗလဉ္စ၊
သစ်သီးတောကို မှီသော ကျောင်းလည်းကောင်း၊ ပတ္တိတမေဝစ၊ လူတို့
သည်တောင့်တအပ်သောကျောင်းလည်းကောင်း၊ နဝရဉ္စ၊ မြို့ရွာကိုမှီသော
ကျောင်းလည်းကောင်း၊ ခါရုနာ၊ သစ်တောဝါးတောကိုမှီသောကျောင်းနှင့်၊
သဟ၊ တကွ၊ ခေတ္တဉ္စ၊ လယ်တောကိုမှီသော ကျောင်းလည်းကောင်း၊
ဝိသဘာဂေန၊ သဘောမတူသော ရဟန်းတို့၏ နေရာကျောင်းနှင့်၊ သဟ၊
တကွ၊ ပနနံ၊ ရေကြောင်း ကြည်းကြောင်း ဆိပ်တည်းဈေး ဝွဲနီး သော
ကျောင်းလည်းကောင်း၊ ပစ္စန္တိယိမာ၊ ပစ္စန္တိရပ်ကိုမှီသောကျောင်း တိုင်း
ကျပ်ကို မှီသောကျောင်း လည်းကောင်း၊ အသပ္ပါယံ၊ ဝိသဘာဝ အာ
ရုံဘိလူးတို့၏ နေရာဖြစ်၍ မလျောက်ပတ်သော ကျောင်းလည်းကောင်း၊
ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌၊ ဖိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၊ နလတ္တတိ၊ မရ
အပ်၊ တံ၊ ထိုအဆွေ ခင်ပွန်းကို မရအပ်သောကျောင်း လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌာရဿ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါး ကုန်သော၊ တောနိဋ္ဌာနာနိ၊ ထို
အရပ်တို့ကို၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ဣတိဝိညာယ၊ ဤသို့သိရ၍၊ ပဋိ
ဘယံ၊ ဘေးရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယျယထာ၊ ဝေးစွာကြည့်ရှောင်
သကဲ့သို့၊ အာရကာ၊ ဝေးစွာ၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ရှောင်ကြည့်ရာ၏၊ ဣတိဇေ၊
ဤသို့၊ အဋ္ဌာရဿ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါး ကုန်သော၊ ယာနိတာနိ သေနာသနာနိ၊
အကြင်ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေတဗ္ဗာနိတိ၊ ကြည့်အပ်ကုန်၏
ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုအရပ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြည့်၍၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အတယ်သို့လျှင်၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်

ရာနေရာသည်၊ ပဉ္စင်သမန္နာဂတံ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါ၊ နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသောသနာတော်၌၊ သေ
နာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည်၊ ဂါမတော၊ ရွာမှ၊ နာတိဗုဒ္ဓံ၊ မဝေးလွန်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နာစွာသန္တံ၊ မနီးလွန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂမ
နာဂမနသမ္ပန္နံ၊ အသွားအလာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဝါ၊ ရှေ့
အခါ၌၊ အဗ္ဗေကာဏိဏ္ဍံ၊ လူတို့နှင့်မပြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရတ္တံ၊ ည၌
အခါ၌၊ အပ္ပသန္တံ၊ နည်းသောအသံရှိ၏၊ အပ္ပနိစ္ဆေသံ၊ နည်းသော ကြွေး
ကြော်သံရှိ၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အပ္ပဋံသမကသဝါတာတပသရိ
သပသမ္ပသံ၊ မှက်ခြင်လေနေပူ မြွေကင်းသန်း အတွေ့တို့မှ ကင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ ခေါပနသေနာသနေ၊ ထိုကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ ဝိ
ဟရန္တိ၊ သားနေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အပ္ပကသိရေနေဝ၊ မငြိုမငြင်သဖြင့်သာ
လျှင်၊ ဝိဝရိဏ္ဏပါတသေနာသနာဂိယာနပစ္စယဘေသန္တပရိက္ခရာ၊ သင်္ကန်း
လွှမ်းကျောင်းအိပ်ရာ နေရာသူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေး
ပရိက္ခရာတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တံ၊ ဖြစ်လွယ်ကူ၏၊ တသ္မိံ၊ ခေါပနသေနာသနေ၊
ထိုကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ ဗဟုသုတာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်
သော၊ အာဂတာ ဂမာ၊ နှုတ်၌ လာသော အာရုံရှိကုန်သော၊ ဓမ္မဓရာ၊
သုတ်အဘိဓမ္မာကို ဆောင်ကုန်သော၊ ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်
သော၊ မာတိကာဓရာ၊ မာတိကာကို ဆောင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၊
သည်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သို့၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါ
ရံခါ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချည်းကပ်ကုန်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣဒံ၊ ဤပါဠိ
သည်၊ ကထံ၊ အသို့နည်း၊ ဣမသ၊ ဤပါဠိ၏၊ အတ္ထေ၊ အနက်သည်၊ ကော၊
အဘယ်နည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ပရိပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ပရိပုဉ္ဇတိ၊ နှိုးနှော၏၊ တသ၊
ထိုရဟန်းအား၊ တေအာယသ္မန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်၊ အဝိဝေဒုဗ္ဗေဝ၊
မဖွင့်အပ်သေးသော အနက်ကိုလည်း၊ ဝိဝရန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏၊ အနုတ္တာနိ၊ က
တဉ္စ၊ ထင်ရှားစွာမပြုအပ်သေးသည်ကိုလည်း၊ ဥတ္တာနိ၊ ထင်ရှားသည်ကို
ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ အနေကဝိဟိတောသု၊ တပါးမကများသောအစီအစဉ်
ရှိကုန်သော၊ ကင်္ဂါဌာနိယေသု၊ ယုံမှားခြင်း၏ အရာဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု
ဝ၊ တရားတို့၌လည်း၊ ကင်္ဂါယုံမှားခြင်းကို၊ ဝိနောဓန္တိ၊ ဖျောက်တတ်ပေ
ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်
ရာနေရာသည်၊ ပဉ္စင်သမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါ ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စင်သမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါ ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ယံ

တံသေနာသနံ၊ အကြင်ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို၊ ဝတ္ထုဆိုအပ်၏။ တထာ
 ရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဥပဝဗ္ဗ၊ ချဉ်းကပ်၍၊
 ကတသဗ္ဗကိစ္စေန၊ ပြုအပ်ပြီးသော အလုံးစုံကိစ္စရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာ
 မေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ နေက္ခမ္ပေစ၊ တဏှာမှထွက်
 ပြောက်ခြင်း၌လည်း၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဗုဒ္ဓ
 သုဗုဒ္ဓတာယစ၊ ဘုရားရှင်၏ ကောင်းသော ဘုရား၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မ သုဓမ္မတာယစ၊ တရားတော်၏ ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သံဃာသုပ္ပဋိပန္နတာယစ၊ သံဃာတော်၏ ကောင်း
 သောအကျင့် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနုဿရဏေန၊
 အဖန်ဖန် အောက်မေ့ သဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဓေတွာ၊ ကြည်ညို
 စေ၍၊ ဝိဒုဗိဒုနာ၊ ပညာရှိသည်၊ ယံတံ နတ္တိသကာရ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 အကြင်နတ္တိသကာရ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝစသာစ၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊
 မနုဿာစေ၊ နှလုံးဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာန တောစ၊ အဆင်း
 သဏ္ဌာန်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိသာစ၊ အရပ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဩကာသတောစ၊ တည်ရာအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆေဒါစ၊ အပိုင်း
 အခြားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တဝါ၊ ခုနစ်ပါးသောအပြား
 အားဖြင့်၊ ဥဂ္ဂဟဏံ၊ ယူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥဂ္ဂဟကော
 သလ္လဉ္စ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူခြင်း၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊ သတ္တဝါ၊
 ခုနစ်ပါးအပြားရှိ၏ဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်အပ်၏။

အနုဗုဗ္ဗတော၊ ကေသာလောမာစသောအစဉ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 နာတိသီစာတော၊ မလျင်လွန်းသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ နာတိသဏိ
 ကတော၊ မနှေးလွန်းသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိက္ခေပပဋိဗာဟနတော၊
 မျှလွင့်သော စိတ်ကို ဖြစ်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏတ္တိ သမ
 တိက္ကမတော၊ ပညတ်ကိုလွန်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုဗုဗ္ဗမုဉ္ဇန
 တော၊ အစဉ်အတိုင်း မထင်သော ကောဋ္ဌာသကို ယွတ်သောအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အပ္ပနာတော၊ အပ္ပနာအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ မနုယိကာ
 တဗ္ဗ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ တယောစသုတ္တန္တော၊ အဓိဗိတ္တသုတ် သိတိတာဝ
 သုတ်ဗောဇ္ဈင်္ဂီကောသလ္လသုတ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သောသုံးသုတ်တို့ကိုလည်း
 မနုယိကာတဗ္ဗ၊ နှလုံးသွင်းအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒသပိဓံ၊ ဆယ်ပါး
 အပြားရှိသော၊ မနုယိကာရကောသလ္လဉ္စ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၌ လိမ္မာသည်၏
 အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဟံ၊ ထိုမနုယိကာရ ကော

သဗ္ဗကံ၊ အပရိစ္ဆန္တေန၊ မစွန့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နတ္ထိံသာကာရော
 ဝန၊ နတ္ထိံသာကာရ ဘာဝနာကံ၊ အာရောဂတဗ္ဗာ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ ဟိ
 သဗ္ဗံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာရဟန္တော၊ အားထုတ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နတ္ထိံ
 သာကာရဘာဝနာ၊ သုံးဆဲနှစ်ပါးကိုအခြင်းအရာကို ပွားစေခြင်းသည်၊
 သမ္ပန္နတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နော
 သမ္ပန္နတိ၊ မပြည့်စုံ၊ တတ္ထံ၊ ထိုစီးဖြန်းခြင်း၌၊ အာမိတောဝ၊ အမေဿာလျှင်၊
 တပပဉ္စကံ၊ အရေလျှင်ငါးခုမြောက်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ တာဇေ၊ ရှေးဦးစွာ၊
 ဝဟေတွာအပိ၊ သင်ယူပြီး၍လည်း၊ တိပိဋကေန၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကိုဆောင်
 သောရဟန်းသည်၊ ကေသာသေဝမာတိအာဒိနာ၊ ကေသာသေဝမာဤသို့
 အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ အနုလောမတော၊ အစဉ်အတိုင်းအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ တသ္မိံ၊ ထိုအစဉ်အတိုင်းသည်၊ ပဂုဏီဘူတော၊ လေ့လာ
 စွာဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တစောဒန္တာတိဝေမာဒိနာ၊ တစောဒန္တာဤသို့
 အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပဋိလောမတော၊ ပြောင်းပြန်အားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ တသ္မိံ၊ ထိုပြောင်းပြန်သည်လည်း၊ ပဂုဏီဘူတော၊ လေ့လာစွာ
 ဖြစ်၍ဖြစ် သည်ရှိသော်၊ တဒုဘယ နယေနော၊ ထိုနှစ်ပါးသောနည်းဖြင့်
 ပင်လျှင်၊ အနုလောမပဋိလောမတော၊ အစဉ်အတိုင်း ပြောင်းပြန်အားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဗဟိပိသဗ္ဗဝိတက္ကဝိစ္ဆေဒနတ္ထု၊ အပသိုပြန့်နှံ့သောအကြံ
 အစည်ကိုဖြတ်အံ့သောငှါ လည်းကောင်း၊ ပါဠိပဂုဏာဘာဝတ္ထု၊ ပါဠိ၌
 အလေ့အလာဖြစ်စဉ်သောငှါ လည်းကောင်း၊ ဝစသာစ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ကောဋ္ဌာသ ဘာဝပရိဂ္ဂဟတ္ထံ၊ အရ၏သဘောကို သိမ်းသည်းအံ့
 သောငှါ၊ မနုဿာစ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗမာသံ၊ လခွဲကာလပတ်လုံး၊
 ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝစသာ၊ နှုတ်
 ဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘာဝနာ၊ ပွားစေခြင်းသည်၊ ဗဟိပိသဗ္ဗဝိ
 တက္ကေ၊ အပသိုပြန့်နှံ့သော အကြံအစည်တို့ကို၊ ဝိစ္ဆိန္တိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ မနု
 သာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဘာဝနာယစ၊ ပွားစေခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ပါဠိပဂုဏာဘာ
 ယစ၊ ပါဠိ၌ အလေ့အလာ ရှိသည်၏အဖြစ်၏ လည်းကောင်း၊ ပစ္စယော၊
 အလေ့အကျင့်အပ် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနုဿာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဘာဝနာ၊ ပွားစေ
 ခြင်းသည်၊ အသုဘာဝဏ္ဏလက္ခဏာနံ၊ အသုဘအဆင်း လက္ခဏာတို့တွင်၊
 အညတရဝသေန၊ တပါးပါး၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟဿ၊ သိမ်းသည်းခြင်း
 ၏၊ ပစ္စယော၊ အလေ့အကျင့်အပ် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုနောက်မှ၊

တောနေဝနယေန၊ ထိုသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝက္ကပဉ္စကံ၊ ဝက္ကပဉ္စက
ကို၊ အဋ္ဌမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏။ တတော၊ ထို
နောက်မှ၊ တဒုဘယံ၊ ထိုတဝပဉ္စကဝက္ကပဉ္စကကို၊ အဋ္ဌမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး
ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ပပ္ပါသပဉ္စကံ၊ ပပ္ပါသ
ပဉ္စကကို၊ အဋ္ဌမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏။ တတော၊
ထိုနောက်မှ၊ တံပဉ္စကတ္တယန္တိ၊ ထိုသုံးပါးလုံးဖြစ်သော ပဉ္စကကိုလည်း၊
အဋ္ဌမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊
အန္တေ၊ အဆုံး၌၊ ဝုတ္တိမ္ပိ၊ ဟောအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ မတ္တလုဂ်၊ မတ္တ
လုဂ်ကို၊ ပထဝီဓာတု အာကာရေဟိ၊ ပထဝီဓာတ် အခြင်းအရာ တို့နှင့်၊
သန္တိ၊ တကွ၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဘာဝနတ္တံ၊ ပွားစိမ့်သောငှါ၊ ဣဓ၊
ဤပထဝီဓာတ်အရ၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ မတ္တလုဂ်ပဉ္စကံ၊ မတ္တလုဂ်ပဉ္စက
ကို၊ အဋ္ဌမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏။ တတော၊ ထို
နောက်မှ၊ ပဉ္စကစတုက္ကန္တိ၊ ပဉ္စကစတုက္ကကိုလည်း၊ အဋ္ဌမာသံ၊ လခွဲပတ်
လုံး၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ မေဓဆက္ကံ၊ မေဓဆက္က
ကို၊ အဋ္ဌမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏။ တတော၊ ထို
နောက်မှ၊ မေဓဆက္ကေန၊ မေဓဆက္ကနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ပဉ္စကံ၊ ပဉ္စကဖြစ်
သော၊ စတုက္ကံပိ၊ စတုက္ကကိုလည်း၊ အဋ္ဌမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊
ပွားစေအပ်၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ မုတ္တဆက္ကံ၊ မုတ္တဆက္ကကို၊ အဋ္ဌမာသံ၊
လခွဲပတ်လုံး၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ သဗ္ဗမေဝ၊
အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော၊ နွတ္တိ သာကာရံ၊ နွတ္တိ သာကာရကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
အဋ္ဌမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ခာ
မာသေ၊ ခြောက်လတို့ပတ်လုံး၊ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာန နိသောကာသ ပရိစ္ဆေဒ
တော၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်အရပ်တည်ရာဌာန အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဝ ဝတ္ထ
ပေန္တေန၊ ပိုင်းခြားမှတ်သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေ
အပ်၏။ ဧတံ၊ ဤအဆုံးအဖြတ်ကို၊ မဇ္ဈိမပညပုဂ္ဂလံ၊ အလတ်ဖြစ်သောပညာ
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ မနုပညေန
တု၊ နို့ သောပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး
ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏။ တိက္ခပညဿ၊ ထက်သောပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ နမိရေန၊ မကြာမြင့်မီဘာဝနာ၊ ဘာဝနာသည်၊ သမ္ပန္နတိ၊ ပြည့်စုံ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဧတ္ထံ၊ ဤဒုတ္တိံ သာကာရန္တံ၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်။ အာဟ၊
 ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ကယံပန၊ အဘယ်သို့ကား၊ အယံ၊
 ဤယောဂါဝစရ ဝုတ္တိလ်သည်။ ဣမံဒုတ္တိံ သာကာရံ၊ ဤဒုတ္တိံ သာကာရံ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဝဿ္ဘာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်း
 ခြား၍မှတ်နှိုင်းရာအနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ ယိတပ္ပါကဋီကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားပြုဦးအံ့၊ အယံ၊
 ဤယောဂါဝစရဝုတ္တိလ်သည်။ အတ္ထိဇ္ဈမသ္မိံ ကာယေတိ ဇေမာဒိနာ၊ အတ္ထိ
 ဇ္ဈမသ္မိံ ကာယေဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ တပပဉ္စကောဒိ ဝိဘာ
 ဂတော၊ တပပဉ္စကအစရှိသည်ကိုဝေဘန်သောအားဖြင့်၊ ဒုတ္တိံ သာကာရံ၊
 ဒုတ္တိံ သာကာရကို၊ တာဝန္တော၊ စီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊
 တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝဿ္ဘာတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ကာဠကာတိ၊ မည်းကုန်၏
 ၏ဟူ၍၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အနေန၊ ဤယော
 ဂါဝစရဝုတ္တိလ်သည်၊ ယာဒိသကော၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သောဆံတို့
 ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယာဒိသကော၊ သို့သို့သ
 ဘောရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ဘုလ္လာဒဏ္ဍိဝ၊ ဝင်ရိုး
 တံကဲ့သို့၊ ဒိဃဝဋ္ဋလိကာ၊ ရှည်ကုန်လုံးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊
 ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဒိသတောပန၊ အရပ်အားဖြင့်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်၌၊ နာဘိတော၊ ချက်အရပ်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်
 အရပ်ကို၊ ဥပရိမဒိသာတိ၊ အထက်အရပ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ နာဘိ
 တော၊ ချက်အရပ်မှ၊ အဝေ၊ အေခံအရပ်ကို၊ ဟေဋ္ဌမဒိသာတိ၊ အောက်အ
 ရပ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမသကါယသ၊ ဤကိုယ်
 ၏၊ ဥပရိမဒိသာယ၊ အထက်ဖြစ်သောအရပ်၌၊ ဇာတာတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍၊
 ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ကေ
 သာ၊ ဆံတို့သည်၊ နုလ္လာနုန္တကဏ္ဍဝုဋ္ဌိကဝလဝါဒကပရိစ္ဆိန္နေ၊ နုဗ္ဗုစွန်းနား
 ပန်းဆံနောက်ဖယ်အပိုင်းအခြားရှိသော၊ သိသစဓမ္မေဦးခေါင်းရေ၌၊ ဇာတာ
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိပရိသမာပနတ္ထံ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ် အပြီးသတ်
 တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဦးခေါင်း၌၊ ဝဇ္ဇိကမတ္ထကော၊ တောင်ပို၍ အထက်၌၊ ဇာ
 တာနိ၊ ရောက်ကုန်သော၊ ကုန္တတိဏာနိ၊ ခြုံမြက်တို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ ဝဇ္ဇိကမတ္ထကော၊ တောင်ပို၍အထက်၌၊ ဇာတာနိတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍၊
 နုဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဝဇ္ဇိကမတ္ထကော၊ တောင်ပို၍အပျားသည်၊ မယိ၊ ငါ၌၊
 ကုန္တတိဏာနိ၊ ခြုံမြက်တို့သည်၊ ဇာတာနိတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍၊ နုဇာနာတိ

ယထာ၊မဝိသကဲ့သို့၊ ဇေတဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ကောသာ၊ ဆံတို့သည်၊
 မယံ၊ငါတို့သည်၊ သိသဝံဓမ္မေ၊ဦးခေါင်းရေ၌၊ ဇာတာတိ၊ဖြစ်ကုန်၏ ပုဂ္ဂိုလ်၊
 နဇာနန္တိ၊မထိကုန်၊ သိသဝံဓမ္မိ၊ ဦးခေါင်းရေသည်လည်း၊ မယံ၊ငါ၌၊ကော
 သာ၊ဆံပင်တို့သည်၊ဇာတာတိ၊ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍၊ နဇာနာတိ၊မထိ၊ပိသဝံ၊
 မှန်၏၊ဇေတဝံ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏ နုတ်တား
 နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အစေတနာ၊စိတ်မရှိ
 ကုန်၊အဗျာကတော၊ကြောင့်ကြကင်းကုန်၏၊သုညာ၊အတ္တဘောမှဆိတ်ကုန်
 ၏၊ပရမဒုဂ္ဂန္ဓ၊ဇေတုန္တ ပဋိကူလာ၊ အလွန်မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍
 စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှုံရှာဖွယ်ရှိကုန်၏၊ သတ္တော၊သတ္တဝါသည်၊ န၊မဟုတ်၊ပုဂ္ဂ
 လော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊န၊မဟုတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊
 ပရိစ္ဆေဒတောတိ၊ပရိစ္ဆေဒတောဟူသည်ကား၊ပရိစ္ဆေဒေါ၊အပိုင်းအခြား
 သည်၊ သဘာဂ ပိသဘာဂဝသေန၊ သဘောတူ သဘောမတူသည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ဒုဝိခော၊နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊တတ္ထ၊ထိုနှစ်ပါးသော၊အပိုင်းအခြား
 တို့တွင်၊ကောသာ၊ဆံပင်တို့ကို၊ဟေဋ္ဌာ၊အော်၌၊ပတိ၊ဗြဟ္မစမ္ပတလေန၊တည်
 သောအရေ၏အပြင်ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နာ၊ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏၊တတ္ထ၊ထိုအရေ၌၊
 ဝိဟိမတ္တံ၊ဝပါးလုံးအတိုင်းအရှည်ရှိသောအရေသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍၊ပတိ
 ဗြဟ္မစ၊တည်သော၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ မူလတလေနစ၊အမြစ်၏အပြင်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အာကာသေနစ၊ကောင်းကင်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ တိရိယံ၊ ဖိလောအရပ်၌၊ အညမညေနစ၊ အချင်းချင်းဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ပရိစ္ဆိန္နာ၊ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏၊ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊သဘာဂပရိစ္ဆေဒ
 တော၊သဘာဂကိုပိုင်းခြားသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊
 ကောသာ၊ ဆံပင်တို့သည်၊ အဝသေသကေတိ၊သမာဓိ၊ အကြွင်းဖြစ်
 သောသုံးဆူတပါးသော အခြင်းအရာရှိကုန်သည်၊ န၊မဟုတ်ကုန်၊အဝ
 သေသကေတိ၊သမာဓိ၊ အကြွင်းသုံးဆူ တပါးတို့သည်၊ နကောသာ၊ ဆံပင်
 မဟုတ်ကုန်၊ဣတိဇေ၊ဤသို့၊ပိသဘာဂပရိစ္ဆေဒတောစ၊ပိသဘာဂအပိုင်း
 အခြားအားဖြင့်လည်း၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဇေ၊ဤသို့၊တာဝ၊
 ရှေးဦးစွာ၊ကောသေ၊ဆံပင်၌၊ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊
 ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊

အဝသေသေသု၊ အကြွင်းသုံးဆူတပါးတို့တွင်၊ လောမာ၊ အလွှားတို့
 သည်၊ဝဏ္ဏတော၊အဆင်းအားဖြင့်၊ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊နိယ
 ဝဏ္ဏာ၊ညှိသောအဆင်းရှိကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်

၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ အနေန၊ဤယောဂါဝေဝရုပ္ပိလ်သည်း၊သာဒိသကား၊
 အကြင်သို့ သဘောရှိကုန်သော အမွေးတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊မြင်အပ်ကုန်သည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာဒိသကား၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာန
 တော၊သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ဩဏာတစာပသဗ္ဗာနာ၊လေးကဲ့သို့ညွတ်သော
 သဗ္ဗာန် ရှိကုန်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ဥပရိ၊အထက်၌၊ ဝက်တာလဟိ၊
 သဗ္ဗာနာ၊ကောက်သော ထန်းကျော့ရှင်မြင်သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ ဒိသ
 တော၊အရပ်အားဖြင့်၊ ဧသုဒိသာသု၊ နှစ်ပါးသော အထက်ကိုယ်အောက်
 ကိုယ်အရပ်တို့၌၊ဇာတာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဩကာသတော၊တည်ရာအား
 ဖြင့်၊ ဟပ္ပတလပါဒတလေ၊ လက်ဘဝါးပြင်ခြေဘဝါးပြင်တို့ကို၊ ဌပေ
 တွာ၊ တား၍၊ ယောဘုယျေန၊ ယှားသောအားဖြင့်၊ အဝသေသသရီရစမ္ပေ၊
 ကြွင်းသောကိုယ်၏အရှေ့၊ဇာတာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ထိုအမွေး၌၊ပုရာဏာ
 ဂါမဋ္ဌာနေ၊ရွာဟောင်းအရပ်၌၊ ဇာတာနိ၊ပေါက်ကုန်သော၊ ဒဗ္ဗတိဏာနိ၊
 နေဇာမြက်တို့သည်၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ပုရာဏဂါမဋ္ဌာနေ၊ရွာဟောင်းအရပ်
 ၌၊ဇာတာနိ၊ပေါက်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊မသိကုန်၊ပုရာဏဂါမဋ္ဌာ
 နုဉ္ဇ၊ရွာဟောင်း အရပ်သည်လည်း၊မပယိ၊ငါ၌၊ ဒဗ္ဗတိဏာနိ၊နေဇာမြက်တို့
 သည်း၊ဇာတာနိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊နဇာနာတိ၊မသိ၊ဇေမေဇေတံတဿ
 ထိုအတု၊လောမာ၊အမွေးတို့သည်၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊သရီရစမ္ပေ၊ကိုယ်၏
 အရှေ့၊ဇာတာ၊ပေါက်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊နဇာနန္တိ၊မသိကုန်၊သရီရစမ္ပေ၊
 ကိုယ်၏အရှေ့သည်လည်း၊ မပယိ၊ငါ၌၊လောမာ၊အမွေးတို့သည်၊ ဇာတာ၊
 ပေါက်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊မသိ၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 ဇေတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏာရဟိတာ၊ နှလုံး
 သွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အစေတနာ၊ စိတ်မရှိကုန်၊
 အဗျာကတာ၊ အဗျာကတမည်ကုန်၏၊ သုညာ၊အတ္တဘောမှဆိတ်ကုန်၏၊
 ပရမဒုဂ္ဂန္ဓဇေဝုစ္ဆိ၊ပရိကုလ၊အလွန်မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍စက်
 ဆုပ်ဖွယ်ရှိရာဖွယ်ရှိကုန်၏၊နသတ္တော၊သတ္တဝါမဟုတ်၊နပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်
 မဟုတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ပရိစ္ဆေဒတော၊အပိုင်း
 အခြားအားဖြင့်၊ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ပတိဗ္ဗိတစမ္ပတလေန၊ တည်သော
 အရေ၏အပြင်ဖြင့်၊ တတ္ထ၊ထိုအရှေ့၊လိက္ခာမတ္တံ၊လိက္ခာမြှုပ်နှံမှုအရပ်သို့၊
 ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍၊ ပတိဗ္ဗိတေန၊တည်သော၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ မူလေနစ၊
 အမြစ်ဖြင့်လည်း၊ လောမာ၊အမွေးတို့ကို၊ ပရိစ္ဆိန္နာ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏၊
 ဥပရိ၊အထက်၌၊ အာကာသေန၊ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နာ၊ပိုင်းခြားအပ်

၈၆

ကုန်၏။ တိရိယံ၊ ဖိလသန္တံ၊ အညမညေန၊ အချင်းချင်းဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒာ၊ ပိုင်းခြား
 အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ အယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ဇေတသံ၊ ထိုအမွေးတို့၏။ သဘာဝ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော
 အပိုင်းအခြားတည်း။ ဝိသဘာဝပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောတူသောအပိုင်း
 အခြားသည်ကား၊ ကေသသမိသောဝ၊ ဆံပင်နှင့်အလား တူသည်သာလျှင်
 တည်း။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ လောမေ၊ အမွေး၌၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိ
 သောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ နခါ၊ ခြေသည်း လက်သည်းတို့
 သည်၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပရိဝုဏ္ဏာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ တဿ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ့်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ စောသဇ္ဇေပိ၊ ထို
 အလုံးစုံသောခြေသည်း လက်သည်းတို့သည်လည်း၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်း
 အားဖြင့်၊ ဖံသဝိနိမုတ္တောကာသေ၊ အသားမှလွတ်ရာအရပ်၌၊ သေတော၊
 ဖြူကုန်၏။ မံသသမ္ပန္န၊ အသားနှင့်စပ်ရာအရာ၌၊ တမ္ပဝဏ္ဏာ၊ နီသောအဆင်း
 ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သဗ္ဗာနတော၊
 သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ယထာသကံ၊ မိမိတို့အားလျော်စွာ၊ ပတိဗ္ဗိတောကာသ
 သဗ္ဗာနာ၊ အမြဲတည်ရာဌာနလျှင်သဗ္ဗာန်ဖြစ်ကုန်၏။ ယေဘုယျေန၊ ပျား
 သောအားဖြင့်၊ မဇ္ဇကဗလဗ္ဗိကသဗ္ဗာနာ၊ သစ်မည်စည်စေ့နှင့် တူသော
 သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းက၊ အမ္ဘသကလိကသဗ္ဗာန၊ ငါးကြင်းကြေး
 နှင့်တူသောသဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။
 ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဒွိသုဒိသာသုးနှစ်ပါးကုန်သော အထက်ကိုယ်
 အောက်ကိုယ်အရပ်တို့၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာ
 အားဖြင့်၊ အင်္ဂုလီနံ၊ လက်ချောင်းခြေချောင်းတို့၏။ အဂ္ဂေသု၊ အပျားတို့၌၊
 ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုခြေသည်းလက်သည်း၌၊ ဂါမခါ၊ ကေ
 ဟိ၊ ရွာသူသားငယ်တို့သည်၊ ဒဏ္ဍကဂ္ဂေသု၊ လှံတံပျားတို့၌၊ ဌဝိတော၊ ထား
 အပ်ကုန်သော၊ မဇ္ဇကဗလဗ္ဗိက၊ သစ်မည်စည်စေ့တို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့ဘုရား၊
 ဒဏ္ဍကဂ္ဂေသု၊ လှံတံပျားတို့၌၊ ဌဝိတော၊ ထားအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာ
 နန္တိ၊ မသိကုန်းဒဏ္ဍကာဝိ၊ လှံတံတို့သည်လည်း၊ အမ္ဘေသု၊ ငါတို့၌၊ မဇ္ဇက
 ဗ္ဗိကာ၊ သစ်မည်စည်စေ့တို့ဘုံ၊ ဌဝိတော၊ ထားအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာ
 နန္တိ၊ ယထာနာမ၊ မသိကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတေ၊ ထိုအတူ၊ နခါ၊ ခြေသည်းလက်
 သည်းတို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အင်္ဂုလီနံ၊ လက်ချောင်းခြေချောင်းတို့၏၊
 အဂ္ဂေသု၊ အပျားတို့၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိ

ကုန်၊ အင်္ဂုလိယောပိ၊ လက်ချောင်းခြေချောင်း တို့သည်လည်း၊ အဓာကံ၊
 ငါတို့၏၊ အဂ္ဂေသု၊ အပျားတို့၌၊ နခါ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတို့သည်၊ ပတိဋ္ဌိ
 တာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇေနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဟိသတ္တံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုစာရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝက္ခဏာမုဟိတာ၊
 နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဝေတနာ၊ မိတ်မရှိ
 ကုန်၊ (ပ)၊ နုဂ္ဂလော၊ ဂုဂ္ဂုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
 မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒေတာ၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌာမူလေစးအောက်
 အရင်း၌ကား၊ အင်္ဂုလိမံသေနစ၊ လက်ချောင်းခြေချောင်းတို့၏၊ အသားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုလက်ချောင်းခြေချောင်း၌၊ ပတိဋ္ဌိတတလေနစ၊
 တည်သောအပြင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပရိအဂ္ဂေစ၊ အထက်အပျား၌လည်း၊
 အာကာသေနစ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥဘတော ပဿေသု၊
 နံပါးနှစ်ဖက်တို့၌၊ အင်္ဂုလိနံ၊ လက်ချောင်းခြေချောင်းတို့၏၊ ဥဘတောကောဋိ
 ဝဓ္မေနစ၊ နှစ်ဖက်သော အစွန်းအရေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆိန္နာ၊ ပိုင်းခြား
 အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ဧတေသံ၊ ထိုလက်သည်း ခြေသည်းတို့၏၊ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊
 သဘောတူသောအပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘော
 မတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ကေသသဒိသောဇေ၊ ဆံပင်နှင့်တူ
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ နခါ၊ ခြေသည်းလက်သည်း၌၊ ဝတ္ထာ
 ဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။

တေတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ ဓန္တောသွားတို့သည်၊ ယဿ၊ အကြင်
 ဂုဂ္ဂုလ်အား၊ ပရိပုဏ္ဏာ၊ အပြည့်အစုံရှိကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုဂုဂ္ဂုလ်အား၊ န္ဒတ္တိ
 သ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ချောင်းတို့သည်၊ အတ္တိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတသဗ္ဗေဝိ၊ ထိုအလုံး
 စုံသောသွားတို့သည်လည်း၊ ဝတ္ထတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ သေတဝတ္ထာ၊
 ပြုသောအဆင်းရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏၊
 ယဿ၊ အကြင်ဂုဂ္ဂုလ်အား၊ သမသဗ္ဗိတာ၊ ညီညွတ်စွာတည်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုဂုဂ္ဂုလ်အား၊ ခရပတ္တန္တိန္နသင်္ခမုလပိဝစ၊
 ယွဖြင့်ဖြတ်အပ်သော ခရုသင်းအပြားကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သမဂဗ္ဗိတ
 သေတကုသုမမကုဋ္ဌမာလာပိယစ၊ ညီညွတ်စွာကုံးအပ်သော ပြုစင်သော
 မုလေးစမ္ဘာလ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ခါယန္တိ၊ ထင်
 ကုန်၏၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ ဝိသမသဗ္ဗိတာ၊ မညီမညွတ်တည်ကုန်၏၊
 တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဓန္တောသွားတို့သည်၊ ဖိန္နာအာသာယာပိဋက ပဋိပါပိုဝိ

ယ၊ ဟောင်းမြင်းဆွေးမြည့်သောစရပ်၌လားအပ်သော အင်းယျဉ်၏အစဉ်
 ကဲ့သို့၊ နာနာသဗ္ဗာနာ၊ အထူးထူးသော သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ တေသံ၊
 ထိုသုံးဆဲ့နှစ်ချောင်းသောသွားတို့တွင်၊ ဥဘယဒန္တပန္နိပရိယောသာနေသု၊
 နှစ်ဖက်သောသွားတို့၏ အစဉ်အဆုံးတို့၌၊ ဟေဋ္ဌတောစ၊ အောက်သွားမှ
 လည်းကောင်း၊ ဥပရိစ၊ အထက်သွားမှ လည်းကောင်း၊ နွေခွ နှစ်ချောင်း
 နှစ်ချောင်းစီသော သွားတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဋ္ဌဒန္တာ၊ ရှစ်ချောင်းသော
 သွားတို့သည်၊ စတုကောဋိကာ၊ အပေါ်၌လေးစွန်းရှိကုန်၏၊ စတုမူလိကာ၊
 အမြစ်၌လေးခွရှိကုန်၏၊ အာသန္တိကသဗ္ဗာနာ၊ အာသန္တိအင်းယျဉ်သဗ္ဗာန်
 ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုအံသွားရှစ်ချောင်းတို့၏၊ ဩရေတော၊ ပြင်မှ၊ တေနေဝ
 ကမေန၊ ထိုသို့သော အစဉ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သန္နိဝိဋ္ဌာ၊ အစဉ်အတိုင်းတည်
 ကုန်သော၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်၊ တေကောဋိကာ၊
 အပျား၌သုံးခွရှိကုန်၏၊ တိမူလိကာ၊ အမြစ်သုံးခွရှိကုန်၏၊ သိဗာဝူကသဗ္ဗာ
 နာ၊ ခရီးသုံးခွသဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ တေသမ္ပိ၊ ထိုရှစ်ချောင်းသော သွားတို့၏
 လည်း၊ ဩရေတော၊ ပြင်မှ၊ တေနေဝကမေန၊ ထိုသို့သော အစဉ်ဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ဟေဋ္ဌတေ၊ အောက်မှလည်းကောင်း၊ ဥပရိစ၊ အထက်မှလည်းကောင်း၊
 ကေမေကံ၊ တချောင်းတချောင်းစီကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ စတ္တာရော၊ လေးချောင်း
 ကုန်သော၊ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်၊ ဗွိကောဋိကာ၊ အပျား၌ခွရှိကုန်၏၊ ဗွိမူလိ
 ကာ၊ အရင်းအမြစ်နှစ်ခွရှိကုန်၏၊ ယာနကူပတ္တန္တ သဗ္ဗာနာ၊ ထွင်းထောက်
 သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ တေသမ္ပိ၊ ထိုသွားလေးချောင်းတို့၏လည်း၊ ဩရေတော၊
 ပြင်မှ၊ တေနေဝကမေန၊ ထိုသို့သော အစဉ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သန္နိဝိဋ္ဌာ၊ ကောင်း
 စွာတည်ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးချောင်းကုန်သော၊ ဒါဋ္ဌာ၊ အစွယ်တို့
 သည်၊ ကေကောဋိကာ၊ အပျားတစွန်းရှိကုန်၏၊ ကေမူလိကာ၊ အရင်းတမြစ်
 သာရှိကုန်၏၊ မဇ္ဈိကာမကုဉ္ဇသဗ္ဗာနာ၊ ကြက်ရုံးငုံသဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ တေ
 တော၊ ထိုအစွယ်လေးချောင်းမှ၊ ဥဘယပန္နိဝေမဇ္ဈေ၊ နှစ်ဖက်သောသွား
 တို့၏ အစဉ်အလယ်၌၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ စတ္တာရော၊ လေးချောင်းတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ စတ္တာရော၊ လေးချောင်းတို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ချောင်း ကုန်သော၊ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်၊
 ကေကောဋိကာ၊ အပျားတစွန်းရှိကုန်၏၊ ကေမူလိကာ၊ အရင်းတမြစ်သာ
 ရှိကုန်၏၊ တုဗ္ဗဗိဇ သဗ္ဗာနာ၊ ဗူးဝှေ့သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊

ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဥပရိမဟာ ဒိသယ၊ အထက်ဖြစ်သော
ကိုယ်အရပ်၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်
၏၊ ဩကာ သတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ဥပရိမဟ၊ အထက်သွားတို့
သည်၊ ဥပရိမဟနုကဋ္ဌိက၊ အထက်ဖြစ်သောမေးရိုး၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊
အဝေကောမ္ဘိကာ၊ အောက်သို့ စောက်သို့၊ အဖျားရှိကုန်၏၊ ဟေဋ္ဌိမဟ၊
အောက်သွားတို့သည်၊ ဟေဋ္ဌိမဟနုကဋ္ဌိက၊ အောက်မေးရိုး၌၊ ဌိတာ၊
တည်ကုန်၏၊ ညန္တကောမ္ဘိကာ၊ အထက်သို့အဖျားရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
ကုန်၍၊ ပတိဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊
ဗာတ္ထ၊ ထိုသွားတို့၌၊ နဝကဋ္ဌိက၊ ပုရိသေန၊ အမှုသစ်ကိုပြုသောယောကျ်ား
သည်၊ ဟေဋ္ဌာသိလာတလေ၊ အောက်ကျောက်ဖျာအပြင်၌၊ ပတိဌာပိတာ၊
တည်စေအပ်ကုန်သော၊ ဥပရိမတလေ၊ အထက်အပြင်၌၊ ပဝေသိတာ၊
သွင်းအပ်ကုန်သော၊ ထမ္ဘာ၊ သည်တိုင်တို့သည်၊ မဟံ၊ ငါတို့သည်၊ ဟေ
ဋ္ဌာသိလာတလေ၊ အောက်ကျောက်ဖျာအပြင်၌၊ ပတိဌာပိတာ၊ တည်စေ
အပ်ကုန်၏၊ ဥပရိမတလေ၊ အထက်အပြင်၌၊ ပဝေသိတာ၊ ဝင်အပ်ကုန်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဟေဋ္ဌာသိလာတလေ၊ အောက်ကျောက်ဖျာ
အပြင်သည်၊ မဟိ၊ ငါ၌၊ ထမ္ဘာ၊ သည်တိုင်တို့သည်၊ ပတိဌာပိတာ၊ တည်
စေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဥပရိမတလေ၊ အထက်ထုတ်
ကျောက်အပြင်သည်၊ မဟိ၊ ငါ၌၊ ထမ္ဘာ၊ သည်တိုင်တို့သည်၊ ပတိဌာ၊ ဝင်
ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိသကဲ့သို့၊ ဝေဝေဝေ၊ ဤအတူသာ
လျှင်းဒန္တာ၊ အောက်သွားတို့သည်၊ မဟံ၊ ငါတို့သည်၊ ဟေဋ္ဌာဟနုကဋ္ဌိက၊
အောက်မေးရိုး၌၊ ပတိဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဥပရိမဟနုကဋ္ဌိက၊ အထက်
မေးရိုး၌၊ ပတိဌာ၊ ဝင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဟေဋ္ဌာဟနု
ကဋ္ဌိကမ္ဘိ၊ အောက်မေးရိုး သည်သည်၊ မဟိ၊ ငါ၌၊ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်၊
ပတိဌိ တာတိ၊ တည်ကုန်၏ဟူ၍၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဥပရိမဟနုကဋ္ဌိကမ္ဘိ၊
အထက်မေးရိုးသည်သည်၊ မဟိ၊ ငါ၌၊ ဒန္တာ၊ အထက်သွားတို့သည်၊ ပတိ
ဌာ၊ ဝင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
ဝေတဓမ္မာ၊ ထိုစကားတို့သည်၊ အာတောဂပစ္စဝေက္ခဏာပိရပိတာ၊ နှလုံး
သွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ) နပုဂ္ဂလော၊ ဝုပ္ပုလ်မဟုတ်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်း
အခြားအားဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌာဟနုကဋ္ဌိတူပေန၊ အောက်မေးရိုးတွင်းဖြင့်၊ ဟနု
ကဋ္ဌိကံ၊ မေးရိုးသို့၊ ပတိထိတွာ၊ ဝင်၍၊ ပတိဌိတေန၊ တည်သော၊ အတ္တနော၊

မိမိ၏၊ မူလတလေနစ၊ အမြစ်အမြင်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အာကာသေနေစ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တိရိယံ၊ ဖိယာ၌၊ အညမညနေစ၊ အချင်းချင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗရိန္ဒန္တ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတေသံ၊ ထိုသွားတို့၏၊ သဘာဝပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဝပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ကေသသဒိသောဇေ၊ ဆံပင်နှင့် အသားအတူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒန္တေ၊ သွားတို့ကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ ဒန္တောသရီဇေ၊ ကိုယ်၏အတွင်း၌၊ နာနာကုဏပသဉ္စယပဋိစ္ဆာဒကံ၊ အထူးထူးသောပိုးမျိုးတို့၏အရအစားတို့ကို ဖုံ၊ ထွင်းတတ်သော၊ တစံ၊ အရေကို၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ သေတောတိ၊ ပြု၏ဟူ၍၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သောတစော၊ ထိုအရေသည်၊ ဆဝိရာဂဋ္ဌေတတ္ထာ၊ အရေ၌ ရေမက်သောဘတပ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာဠုကောဒါတာဒိဝဏ္ဏဝသေန၊ အမည်းအပြူအစရှိသော အဆင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ နာနာဝဏ္ဏောပိယ၊ အထူးထူးသော အဆင်းကဲ့သို့၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ တထာဝိသဘာဝဝဏ္ဏေန၊ စင်စစ်သဘော အဆင်းဖြင့်၊ သေတောဇေ၊ ပြုသည်သာလျှင်တည်း၊ အယံ၊ ထိုအရေ၏၊ သောပနသေတဘာဝေါ၊ ထိုပြုသည်၏အဖြစ်သည်ကား၊ အဂ္ဂိဇာလာဘိဇာတပဟာရဏပ္ပဟာရာဒိဟိ၊ မီးလျှံသည်ခိုက်ခြင်းတိုက်ခြင်းဖျက်ဆီးခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇတိတာယ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော၊ ဆဝိယာ၊ အရေ၌၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ သင်္ခေပန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ကဇ္ဈကသဗ္ဗာနော၊ သင်တိုင်းသဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ဝိဇ္ဇာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ နာနာသဗ္ဗာနော၊ အထူးထူးသောသဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ တထာဟိ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်၊ ပါဒဂ္ဂိလိတ္တစော၊ ခြေချောင်း၏ အရေသည်၊ ကောသကာရက ကောသသဗ္ဗာနော၊ အအိမ်လုပ်ကုန်သောပိုးတို့၏ အအိမ်သဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ဝိဗ္ဗိပါဒတ္တစော၊ ခြေဖမ်းအရေသည်၊ ဝုဗ္ဗဗန္ဓုဟန သဗ္ဗာနော၊ ဖမ်းဖုံးဖွဲ့အပ်သောဘိနပ်သဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ဇဿိတ္တစော၊ သလုံးခြင်းခေါင်းရေသည်၊ ဘတ္တပုဗ္ဗကတာလပဏ္ဏသဗ္ဗာနော၊ ထုပ်အပ်သောထမင်းရှိသောထန်းရွက် သဗ္ဗာန်ရှိ၏။

ဦရတ္တစော၊ ပေါင်ရေသည်။ တဏှာလ တရိတဒိဗ္ဗထဝိက သဏ္ဌာနော၊
 ဆန့်ဖြင့် ပြည့်သောရှည်သောအိတသဏ္ဌာန်ရှိ၏။ အာနိသဒတ္တစော၊ တင်
 ပါးရေသည်။ ဥဒကပူရိတပဉ္စပရိသာ ဝနသဏ္ဌာနော၊ ရေဖြင့်ပြည့်သော
 ပုခင်းရေစပ်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ဝိဋ္ဌိတ္တစော၊ ကျောက်ရင်းရေသည်။ ဖလကော
 နန္ဒစမ္ပသဏ္ဌာနော၊ ပျဉ်ပြားကဲ့ မှေးအပ်သော သားရေ၏ သဏ္ဌာန်ရှိ၏။
 ကုမ္ဘိတ္တစော၊ ဝင်းရေသည်။ ဝိတာဒ ဒေါဏိ ကောနန္ဒ စမ္ပ သဏ္ဌာနော၊
 စောင်းခွက်ကို မှေးအပ်သော သားရေ၏သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ဥရတ္တစော၊ ရေ
 သည်။ ယေဘုယျေနမ္ပာသောအားဖြင့်၊ စတုရသသဏ္ဌာနော၊ လေးထောင့်
 သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ နန္ဒဗဟုတ္တစော၊ လက်ရုံနှစ်ဖက်ရေတို့သည်။ တုဏိရောနန္ဒ
 စမ္ပသဏ္ဌာနော၊ လှံရှင်ကဲ့မှေးအပ်ထည့်အပ်သော သားရေအိတ်၏သဏ္ဌာန်
 ရှိကုန်၏။ ဝိဋ္ဌိဘတ္တတ္တစော၊ လက်ဖျိးအရေသည်။ ခုရကောသသဏ္ဌာနော၊
 သင်ရန်းအိတ်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဏကထဝိကသဏ္ဌာနော၊
 ဦးခေါင် ဦးသောတိ၊ အိတ်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ဟတ္ထဂုံလိတ္တစော၊ လက်ချောင်း
 ရေသည်။ ကုမ္ဘိကောသက သဏ္ဌာနော၊ သံကောက်အိတ်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ဝိ
 ဝတ္တစော၊ လည်ပင်းရေသည်။ ဂလကဉ္စုကသဏ္ဌာနော၊ သင်တိုင်း၏လည်း
 ဘင်းသဏ္ဌာန်ရှိ၏။ မုခတ္တစော၊ မျက်နှာရေသည်။ ဆိန္ဒု၊ ဆိန္ဒုကိမိကုလာဝ
 ကသဏ္ဌာနော၊ အရုတ်ရုတ်အထွင်းထွင်းရှိသော ပိုးသိုက်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။
 ဘိသတ္တစော၊ ဦးခေါင်းပေသည်။ ပတ္တတ္ထဝိကသဏ္ဌာနော၊ သဝိတ်အိတ်၏
 သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တစပရိဂ္ဂဏှကေန၊ အရေကိုသိမ်းဆည်းတတ်သော၊ ယေဘဂါဝစရေ
 နစ၊ ယေဘဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ဥတ္တရောဋ္ဌတော၊ အထက်နှုတ်ခမ်းမှ၊
 ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တစသစ၊ အရေ၏လည်းကောင်း။ ဖံသသစ၊ အသား၏
 လည်းကောင်း၊ အန္တရေန၊ အကြားအလယ်ဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ပေသေန္တ
 န၊ စေသဖြင့်၊ ပဋ္ဌမံတာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ မုခတ္တစော၊ မျက်နှာရေကို၊ ဝဝတ္ထပေ
 တဗ္ဗော၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်အပ်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘိသတ္တစော၊ ဦး
 ခေါင်းရေကို၊ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်အပ်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊
 ဗဟိဂ္ဂဝတ္တစော၊ အပဖြစ်သောလည်ပင်းရေကို၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အနု
 လောမေနစ၊ အနုလုံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိလောမေနစ၊ ပရိလုံအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏ ဟတ္တတ္တစော၊ လက်ျာလက်ရုံး အရေကို၊ အထ၊
 ထိုနောင်မှ၊ တေနဝကမေန၊ ထိုသို့သော အစဉ်ဖြင့် သာလျှင်၊ ဝါမ
 ဟတ္တတ္တစော၊ လက်ဝဲလက်ရုံးရေကို၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဝိဋ္ဌိတ္တစော၊

ကျောက်ကုန်းရေကို၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ အာနိသဒတ္တစော၊ တင်ပါးရေ
ကို၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အနုလောမေန၊ အနုလုံအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
ပဋိလောမေန၊ ပဋိလုံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိတပါဒတ္တစော၊ လက်ျာ
ခြေရေကို၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဝါပပါဒတ္တစော၊ လက်ဝဲခြေရေကို၊ တတော၊
ထိုနောင်မှ၊ ဝတ္ထိဥဒမုဟဒယအတ္တန္တရီဝတ္တစော၊ စည်ပေါင်းရေ ငမ်း
ရေရှင်ရေ အတွင်းလည်ဘင်းရေကို၊ ဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်
အပ်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဟေဋ္ဌိမဟနုကတ္တစော၊ အောက်မေးရေကို၊
ဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုန်းတဖန်းယာဝဥပရိ
တြဋ္ဌတ္တစော၊ အထက် နှုတ်ခမ်းရေတိုင်အောင်၊ ဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ပိုင်း
ခြား၍မှတ်အပ်၏။ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဧသုဒိသာသု၊ နှစ်ပါး
သောအထက်အရပ် အောက်အရပ်တို့၌၊ ဧတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊
သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးကို၊ ပရိယောနန္ဒိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဥတော၊ တည်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရေ၌၊ အလ္လ
စမ္ပပရိယောနန္ဒါယ၊ စိုသောသားရေဖြင့်မှေးအပ်သော၊ ဝေဠာယ၊ ပချုပ်၌၊
အလ္လစမ္ပံ၊ စိုသောသားရေသည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပေဠာ၊ ပချုပ်ကို၊ ပရိယော
နန္ဒါ၊ မှေးရှက်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ပေဠာပိ၊ ပချုပ်သည်
လည်း၊ အဟံ၊ ငါကို၊ အလ္လစမ္ပနံ၊ စိုသောအရေသည်၊ ပရိယောနန္ဒါ၊ မှေး
ရှက်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိယထာ၊ မသိသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ထို
အတူ၊ တစော၊ အရေသည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ စာတုမဟာဘူတိကံ၊ လေးပါး
သောမဟာဘုတ်ကြောင့် ဖြစ်သော၊ ဣဒံသရီရံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ဩနန္ဒံ၊ မှေး
အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ စာတုမဟာဘူတိကံ၊ လေးပါးသော
မဟာဘုတ်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဣဒံသရီရံပိ၊ ဤကိုယ်သည်လည်း၊ အဟံ၊
ငါကို၊ တစေန၊ အရေဖြင့်၊ ဩနန္ဒံ၊ မှေးအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊
ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘော
ဂ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဝိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင် ကုန်၏၊
(ပ)နုဂုပ္ပသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်
၏။ ကောဝလန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊
အလ္လစမ္ပပဋိစ္စန္ဓော၊ စိုသောအရေဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိ၏၊ နဝစ္စါရာ၊ ဘုန်းပါး
သောအပေါက်ရှိ၏၊ မဟာဝဏော၊ ကြီးသောအနာရှိ၏၊ သမန္တတော၊ ထက်
ဝန်းကျင်မှ၊ အသုမိ၊ မစင်သည်၊ ပဥ္ဇရတိ၊ ယို၏၊ ပူဝိဂန္ဓိယာ၊ မစင်ပိုင်၏

အနံ့ဖြင့်သာယိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖွတ်၏။
 ပရိစ္ဆိန္ဒေတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ပောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ မိသန၊ အသားဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒေ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တတ္ထ၊ ထိုအသား၌၊ ပတိဋ္ဌိတတလေနာ၊ တည်သော အသားပြင် ဖြင့်လည်း၊ ပရိစ္ဆိန္ဒေ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဆဝိယာ၊ အရေလွှာ အရေပါးဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒေ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖွတ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုအရေ၏။ သဘာဝပရိစ္ဆိန္ဒေ၊ သဘာဝတူသော အပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဝ ပရိစ္ဆိန္ဒေ၊ သဘာဝမတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ဧကသသဒိသောဧဝ၊ ဆံပင်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ တစံ၊ အရေကို၊ ဝတ္ထုဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖွတ်အပ်၏။

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သရီရေ၊ ကိုယ်၌၊ နဝပေသိသတပ္ပတေဒံ၊ သားတစ်ကိုးရာ အပြားရှိသော၊ မိသံ၊ အသားကို၊ ဝတ္ထုတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ဧတ္တံ၊ နိသော၊ ပါလိဘဒ္ဒကပုပ္ဖသန္နိဘံ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပွင့် အဆင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖွတ်၏။ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ နာနာသဗ္ဗာနံ၊ အထူးထူးသော သဗ္ဗာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖွတ်၏။ တထာဟိ တတောဧဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုကိုးရာသော သားတစ်တို့တွင်း၊ ဇဗ္ဗံ၊ မြင်းခေါင်းသလုံး၏ အသားသည်၊ ဟာလပတ္တဝရုသတ္တသဗ္ဗာနံ၊ ထန်းရွက်ဖြင့်ထုပ်အပ်သော ထမင်းထုပ် သဗ္ဗာန်ရှိ၏။ ဧကမိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ အဝိကသိတကေတကမကုဋ္ဌသဗ္ဗာနံ၊ မပွင့်သေးသောဆင်သွားဖူးနှင့်တူသော သဗ္ဗာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဥရုမံသံ၊ ပေါင်သားသည်၊ သုဓာပိသနိသဒဝတ္ထသဗ္ဗာနံ၊ အင်္ဂတေကုတ်တံအပ်သော ကျောက်သားနှင့် တူသော သဗ္ဗာန်ရှိ၏။ အာနိသဒမံသံ၊ တင်ပါးသားသည်၊ ဥဒ္ဓနကောဓိသဗ္ဗာနံ၊ ခုံလောက်စွန်းနှင့်တူသော သဗ္ဗာန်ရှိ၏။ ဝိဗ္ဗိမံသံ၊ ကျောက်ကုန်းသားသည်၊ တာလဂုဋ္ဌ ပရုလသဗ္ဗာနံ၊ ထန်းစေ့ထက်ခြမ်းခွဲပြားနှင့် တူသော သဗ္ဗာန်ရှိ၏။ ဖာသုကန္တယမံသံ၊ နံပါး၏နှစ်ဘက်သားသည်၊ ဝံသမယကောဋ္ဌ ကုဋ္ဌိပဒေသမိ၊ ဝါးသုံးဖြင့်ပြီးသော ကျို၍ ဝမ်းအရပ်၌၊ တနူမတ္တိကာလေပသဗ္ဗာနံ၊ ကျွဲကျွဲပါးပါးလိမ်းကျံအပ်သော မြေ၏ သဗ္ဗာန်ရှိ၏။ ထနမံသံ၊ သမြတ်သားကို၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ အပဝိဒ္ဓအလ္လမတ္တိကာ ဝိဇ္ဇိသဗ္ဗာနံ၊ အပေါက်မရှိသော မိုသောမြေပိုင်

သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ နန္ဒဗဟုမံသံ၊ လက်ရိုးနှစ်ဖက်သားသည်။ နဂုံဌာဝိသပါဓေ၊
 အခြီးခေါင်းခြေတို့ကို၊ ခေဝတွင်းဖြတ်၍၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ အရေမရှိသည်ကို၊ ကတွင်း၊
 ပြု၍၊ ဌာဝိတမဟာမူလိကသဏ္ဌာန်၊ ထားအပ်သောကြွက်ကြီးသဏ္ဌာန်ရှိ၏။
 ဇေက၊ ဇေကဆရာတို့သည်။ မံသသုနကသဏ္ဌာန်နန္ဒိပိ၊ တစ်ဦးထွေးအပ်
 သောသားတစ်သဏ္ဌာန်ရှိ၏ဟူ၍လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဂဏ္ဍာဓံ၊ ပါး
 စောင်သားသည်။ ဂဏ္ဍပဒေသဌာဝိတကဏ္ဍေဝိသဏ္ဌာန်၊ ပါးစောင်အရပ်
 ဌာဝိတဆို၍ ထားအပ်သောသင်းဝင်စေသဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ဇေက၊ ဇေကဆရာတို့
 သည်၊ မဏ္ဍုကသဏ္ဌာန်နန္ဒိပိ၊ ပါး၏သဏ္ဌာန်ရှိ၏ဟူ၍လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆို
 ကုန်၏။ ဇိဝှာမံသံ၊ သျှာသားသည်။ နုဟိပတ္တသဏ္ဌာန်၊ တလောင်းမြင်းနား
 ရှက်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ နာသမံသံ၊ နှာခေါင်း၏ အသားသည်။ ဩမုခနိက္ခိတ္တ
 ပဏ္ဍကောသသဏ္ဌာန်၊ အခံသို့မျက်နှာပြု၍ ထားအပ်သောသစ်ရှက်ထောင်
 သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ အက္ခိကူပမံသံ၊ မျက်ကွင်း၏အနား၌ အသားသည်။ အဒ္ဓဗ္ဗ
 ဥဒုမ္မရသဏ္ဌာန်၊ လက်ဝက်မှည့်သောသဖန်းသီးသဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ဝိသမံသံ၊
 ဦးခေါင်းသားသည်။ ပတ္တပစနကဓူဟတနုလေပသဏ္ဌာန်၊ သပိတ်ဖုတ်
 အိုး၌လိမ်းအပ်သောမြေချပ်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်း
 ခြား၍မှတ်၏။

မံသပရိဂ္ဂဏ္ဍကေနစ၊ အသားကို သိမ်းဆည်းသည်လည်း ဖြစ်သော၊
 ယောဂါဝဇေနေ၊ ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တောနေဝ၊ တိုသို့သွင်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဩဇ္ဇာရိကမံသာနိ၊ ရှုနိုင်းသော အသားတို့ကို၊ သဏ္ဌာန်
 တော၊ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗာနိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်အပ်ကုန်၏။
 ဇေံ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပယတော၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သုရမာ
 နိ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော၊ မံသာနိ၊ အသားတို့သည်။ ဉာဏဿ၊ ဉာဏ်အား၊
 အာပါဝံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂန္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်
 ဒွိသုဒိသာသု၊ အထက်ကိုယ်အောက်ကိုယ်ဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောအရပ်
 တို့၌၊ ဇေတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာ
 သတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ သာမိကာနိ၊ အလွန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊
 တိဏိအဗ္ဗိသတာနိ၊ သုံးရာသောအမျိုးတို့ကို၊ အာလိမ္မိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ ငြိတံ၊
 တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကဲ့သို့ရာ
 သော သားတစ်၌၊ ထူလမတ္တိကာနု လိတ္တာယ၊ ပျစ်ပျစ်သော မြေပိုင်ဖြင့်
 လိမ်းကျံအပ်သော၊ ဘိတ္တိယာ၊ နံရံ၌၊ ထူလမတ္တိကာ၊ ပျစ်ပျစ်သောမြေပိုင်
 သည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဘိတ္တိ၊ နံရံကို။ အနုလိတ္တာ၊ လိမ်းကျံအပ်၏။ ဣတိ၊

ဤသို့၊ နဇာနတ်၊ မသိ၊ ဘိတ္တိ၊ နိရုံသည်လည်း၊ အဟံ၊ ငါ့ကို၊ ထူလမတ္တိကာ
ယ၊ ပျစ်ပျစ်သော၊ ဖြေစိုင်းသည်။ အနုလိတ္တ၊ လိမ်းကျံအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
နဇာနတ်၊ ယထာ၊ မသိသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူ၊ နဝပေသိသတပ္ပတေ
ဒံ၊ သားတစ်ကိုးရာအပြားရှိသော၊ မံသံ၊ အသားသည်၊ မယသ၊ ငါသည်၊
အဋ္ဌိသတတ္တယံ၊ သုံးရာသောအရိုး၏ အပေါင်းကို၊ အနုလိတ္တံ၊ လိမ်းကျံ
အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနတ်၊ မသိ၊ အဋ္ဌိသတတ္တယံ၊ သုံးရာသောအရိုး
တို့၏အပေါင်းသည်လည်း၊ အဟံ၊ ငါ့ကို၊ နဝပေသိသတပ္ပတေဒေန၊ သား
တစ်ကိုးရာအပြားရှိသော၊ မံသေန၊ အသားသည်၊ အနုလိတ္တံ၊ လိမ်းကျံ
အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနတ်၊ မသိ၊ ဟိသတ္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတေ
ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘေဝဂ ပစ္စဝေက္ခဏာပိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်း
ခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နိပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ကေဝလန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား၊
ကဋ္ဌဝရံ၊ တလံမျှလောက်သော အကောင်ကို၊ နဝပေသိသတ၊ ကိုးရာ
သောသားတစ်မြှောက်ကုန်သော၊ မံသံ၊ အသားတို့သည်၊ အနုလိတ္တံ၊ လိမ်း
ကျံအပ်ကုန်၏၊ နာနာကိမိကုလ္လကိဏ္ဍံ၊ အထူးထူးသောပိုးမျိုးတို့ဖြင့်ဖြှမ်း
သည်ဖြစ်၍၊ မိဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊ မစင်စုအရပ်ကဲ့သို့၊ ပူတိကာ၊ အပုပ်အတိသာ
ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊
အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ အဋ္ဌိသံဃာတေန၊ အရိုးစုဖြင့်၊
မံသံ၊ အသားကို၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တတ္ထ၊ ထို
အရိုး၌၊ ပတိဋ္ဌိတတလေနဝါ၊ တည်သော အပြင်ဖြင့်လည်း၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်း
ခြားအပ်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ တစေန၊ အရေဖြင့်၊ ဘိရိယံ၊ ဖိလသ၌၊ အည
မညေန၊ အချင်းချင်းဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေ
တိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတသားထိုအသား၏၊ သဘာ
ဝပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘာဝတူသော အပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဝပရိစ္ဆေ
ဒေါပန၊ သဘာဝမတူသော အပိုင်းအခြား သည်ကား၊ ကေသ သမိသော
ဝေ၊ ခပ်ပပ်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံသံ၊ အသားကို၊
ဝတ္ထာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
မှတ်၏။ ။

တတောပရံ၊ ထိုမှနေောက်၌၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ နဝသတပ္ပတေဒေ၊ ကိုး
ရာအပြားရှိကုန်သော၊ နာရူ၊ အကြောတို့သည်၊ ဝတ္ထတော၊ အဆင်းအား
ဖြင့်၊ သေတာ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ မရ

ဝတ္ထုသိဝိယျားလတို့ အဆင်းရှိ၏ဟူ၍လည်း၊ ဧကေ၊ ဧကေသရာတို့သည်၊
 ဝဇ္ဇိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ နာနာသဗ္ဗာနာ၊
 အထူးထူးသောသဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
 မှတ်၏၊ တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုအကြောင့်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုအကြောတို့
 တွင်းမဟန္တာမဟန္တာ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော၊ နှာဈ၊ အကြောတို့သည်၊
 ကုဗ္ဗမကုဗ္ဗ သဗ္ဗာနာ၊ ပန်းသင်းခွေင့် သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ တတော၊ ထို
 အကြောကြီးအောက်၊ သုရမတရာ၊ သိမ်မွေ့သော အကြောတို့သည်၊ သုက
 ရဝါရ၊ ရုက္ခသဗ္ဗာနာ၊ ဝက်ကို ထုပ်သောလျှော်ကြိုးသဗ္ဗာန် ရှိကုန်၏၊
 တတော၊ ထိုသိမ်မွေ့သောအကြောအောက်၊ အဏုကတရာ၊ ငယ်လှစွာ
 သေးလှစွာသောအကြောတို့သည်၊ ပုကိသတာသဗ္ဗာနာ၊ ဆင်ကုန်းမနွယ်
 နွယ်ဝပ်သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ တတော၊ ထိုငယ်လှစွာသောအကြောအောက်၊
 အဏုကတရာ၊ ငယ်လှသောအကြောတို့သည်၊ သိဟဋ္ဌာနံ၊ သိဟိုဋ္ဌ်ကျွန်း
 သားတို့၏၊ မဟာဝိကာတန္တ သဗ္ဗာနာ၊ စောင်းကြိုးကြီးသဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊
 တတော၊ ထိုအောက်၊ အဏုကတရာ၊ သေးသောငယ်သော အကြောတို့
 သည်၊ ဝုလသုတ္တကသဗ္ဗာနာ၊ ရှုန့်သောချည်သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ ဟတ္ထ
 ပိဋ္ဌပါဒပိဋ္ဌသု၊ လက်ဖမ်းခြေဖမ်းတို့၌၊ နှာဈ၊ အကြောတို့သည်၊ သကုဏပါဒ
 သဗ္ဗာနာ၊ ငှက်တို့၏ခြေနှင့်တူသော သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း
 ၌၊ နှာဈ၊ အကြောတို့သည်၊ ဂါမဒါရကာနံ၊ ရွာသူသားငယ်တို့၏၊ သိသေ၊
 ဦးခေါင်း၌၊ ဥပိတဝိရဇ္ဇတရ၊ ဒုက္ခသဗ္ဗာနာ၊ သားအပ်သော ကျွဲကျွဲပါး
 ပါးသောပုဆိုးဖြူသဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ ပိဋ္ဌိယာ၊ ကျောက်ကုန်း၌၊ နှာဈ၊ အကြော
 တို့သည်၊ တေမေတွာ၊ ရေထွတ်၍၊ အာတပေ၊ နေပူ၌၊ ပသာရိတမန္တ၊ ဇာလ
 သဗ္ဗာနာ၊ ဖြန့်၍ထွင်းအပ်သောငါးထောင်သော ပိုက်ကွန်သဗ္ဗာန်ရှိကုန်
 ၏၊ အဝသေသာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသောအကြောတို့သည်၊ ဣမသ္မိ
 သရိဓေ၊ ဤကိုယ်၌၊ တံတံအင်္ဂပဉ္စဂံ၊ နှုတ်တော၊ ထိုထိုအင်္ဂါကြီးငယ်ကို
 လျှောက်သော၊ နှာဈ၊ အကြောတို့သည်၊ သရိဓေ၊ ကိုယ်၌၊ ပဋိမုက္ကဇာလ
 ကဉ္စုကသဗ္ဗာနာ၊ စွပ်အပ်သောကွန်ယက်နှင့်တူသော သင်တိုင်းသဗ္ဗာန်
 ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ မိသတော၊
 အရပ်အားဖြင့်၊ ဒိသုဒိသာသု၊ အထက်ဘက် အောက်ဘက်ဟု ဆိုအပ်
 သောနှစ်ပါးသော အရပ်တို့၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေ
 တိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ တေသုစ၊ ထိုအကြောတို့တွင်ကား၊ ဒက္ခိဏ
 ကဏ္ဍဝူဠိကတော၊ လက်ျာနားပန်းစွန်းမှ၊ ပဋ္ဌာလ၊ စ၍၊ ပဉ္စ၊ ငါးချောင်းကုန်

သော၊ ကရုဏ္ဏကနာမကာ၊ ကရုဏ္ဏက အမည်ရှိကုန်သော၊ မဟာနာရဏ၊
 အကြောကြီးတို့သည်၊ ပုရတောစ၊ ရှေ့ရင်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိ
 တောစ၊ နောက်ကျောက်ကုန်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိနန္ဒမာနာ၊ မှေး
 ရှက်ကုန်လျက်၊ ဝါမပသံ၊ လက်ဝဲနံပါးသို့၊ ဂတာ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ ဝါမ
 ကဏ္ဍရူပိကတော၊ လက်ဝဲနားပန်းစွန်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဉ္စ၊ ငါးချောင်းကုန်
 သော၊ မဟာနာရဏ၊ ကရုဏ္ဏကမည်သော အကြောကြီးတို့သည်၊ ပုရတော
 စ၊ ရှေ့ရင်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိတောစ၊ နောက်ကျောက်ကုန်းအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိနန္ဒမာနာ၊ မှေးရှက်ကုန်လျက်၊ ဒက္ခိဏပသံ၊ လက်ျာ
 နံပါးသို့၊ ဂတာ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ ဒက္ခိဏဂထဝါစုကတော၊ လက်ျာလည်
 ဘင်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဉ္စ၊ ငါးချောင်းကုန်သော အကြောကြီးတို့သည်၊ ပုရ
 တောစ၊ ရှေ့ရင်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိတောစ၊ နောက်ကျောက်ကုန်း
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိနန္ဒမာနာ၊ မှေးရှက်ကုန်လျက်၊ ဝါမပသံ၊ လက်ဝဲ
 နံပါးသို့၊ ဂတာ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ ဝါမဂလဝါစုကတော၊ လက်ဝဲလည်ဘင်း
 မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဉ္စ၊ ငါးချောင်းကုန်သော အကြောကြီးတို့သည်၊ ပုရတော
 စ၊ ရှေ့ရင်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိတောစ၊ နောက်ကျောက်ကုန်းအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိနန္ဒမာနာ၊ မှေးရှက်ကုန်လျက်၊ ဒက္ခိဏပသံ၊ လက်ျာ
 နံပါးသို့၊ ဂတာ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ ဒက္ခိဏပထဝီ၊ လက်ျာလက်ရုံးကို၊ ဝိနန္ဒ
 မာနာ၊ မှေးရှက်ကုန်သော၊ ပုရတောစ၊ လက်ထွင်ရှေ့ဘက်အားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ပစ္ဆိတောစ၊ နောက်ဖြစ်သောပြင်ဘက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ပဉ္စပဉ္စာထိ၊ ငါးချောင်းစီငါးချောင်းစီဟူ၍၊ ဒသကဏ္ဍကနာမကာ၊ သေယ်
 ချောင်းသောကဏ္ဍရအမည်ရှိသည်သာဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာနာရဏ၊ အကြော
 ကြီးတို့သည်၊ အာရုဠာ၊ အထက်သို့တက်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝါမ
 ပာတ္တံ၊ လက်ဝဲလက်ရုံးကို၊ ပဉ္စပဉ္စ၊ အတွင်းငါးချောင်းအပြင်ငါးချောင်းတို့
 သည်းအာရုဠာ၊ အထက်သို့တက်ကုန်၏၊ ဒက္ခိဏပါဒုဉ္စ၊ လက်ျာခြေကို
 လည်းကောင်း၊ ဝါမပါဒုဉ္စ၊ လက်ဝဲခြေကို လည်းကောင်း၊ ဝိနန္ဒမာနာ၊ မှေး
 ရှက်ကုန်လျက်၊ ပဉ္စပဉ္စ၊ ငါးချောင်း ငါးချောင်းစီသော အကြောကြီးတို့
 သည်း၊ အာရုဠာ၊ တက်ကုန်၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဧတေသမ္ဘိ မဟာနာရဏ၊
 ထိုခြောက်သေယ်သော အကြောမတို့သည်၊ သရီရဓာနကော၊ တကိုယ်လုံး
 ကိုဆောင်ကုန်၏၊ သရီရနိယာမကာ၊ ကိုယ်ဟူ၍ မှတ်ကြောင်းဖြစ်ကုန်၏၊
 ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဂဗ္ဘပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဩကသတော၊
 တည်ရာအားဖြင့်၊ သကလသရီရေ၊ ကိုယ်အလုံး၌၊ အဋ္ဌိစမ္မာနဉ္စ၊ အစိုးအရေ

တို့၏လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌိမိသာနုဉ္စ၊ အရိုးအသားတို့၏ လည်းကောင်း၊
 အန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ အဋ္ဌိန၊ အရိုးတို့ကို၊ အာဗန္ဓာန၊ စပ်ကာဖွဲ့ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။
 တတ္ထ၊ ထိုအကြောတို့၌၊ ဝလ္လိသန္တာနမာဉ္ဇသု၊ နွယ်တန်းဖြင့် ဖွဲ့အပ်ကုန်
 သော၊ ကုဋ္ဌဒါရုသု၊ နံရံသစ်တို့၌၊ ဝလ္လိသန္တာန၊ နွယ်၏၊ အဝဉ်တို့သည်၊
 အမွှေးတို့၊ ငါတို့သည်၊ ကုဋ္ဌဒါရုနံ၊ နံရံသစ်တို့ကို၊ အာဗန္ဓာနိ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ကုဋ္ဌဒါရုနံ၊ နံရံသစ်တို့သည်လည်း၊ မပယ်၊
 ငါတို့ကို၊ ဝလ္လိသန္တာနေတိ၊ နွယ်တန်းတို့သည်၊ အာဗန္ဓာနိ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိယထာ၊ မသိကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ ထိုအတူသာ
 လျှင်၊ နာရူ၊ အကြောကြီး အကြောငယ်တို့သည်၊ အမွှေးတို့၊ ငါတို့သည်၊
 တိဏိ၊ အဋ္ဌိသတာနံ၊ သုံးရာသောအရိုးတို့ကို၊ အာဗန္ဓာနိ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ တိဏိ၊ အဋ္ဌိသတာနိ၊ သုံးရာသောအရိုးတို့
 သည်လည်း၊ မပယ်၊ ငါတို့ကို၊ နာရူ၊ အကြောတို့သည်၊ အာဗန္ဓာနိ၊ ဖွဲ့အပ်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊
 ဇေတမဗ္ဗာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏာ၊ ဝိရဟိတာ၊ နှလုံး
 သွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နဝုဂ္ဂဓယော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟုတ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ကေဝလန္တု၊ စင်စစ်သောကား၊ ဗျာမ
 မေတ္တ၊ တလံမျှသောက်သော၊ ကဇ္ဇေဝဇေ၊ အကောင်ပုတ်၌၊ နဝန္တရူသဟာ၊
 ကိုးရာသောအကြောတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဋ္ဌိသံဗာသဉ္စ၊ အရိုး
 အပေါင်းကို၊ ဝလ္လိယော၊ နွယ်တို့သည်၊ အဂါရံ၊ အိမ်ကို၊ ဗန္ဓန္တိ၊ ဣဝ၊ ဖွဲ့ကုန်
 သကဲ့သို့၊ ဗန္ဓန္တိ၊ ဖွဲ့ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။
 ပရိစ္ဆေဒေတာ၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဗဟုဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သောအတွင်း
 ၌၊ တိဟိ၊ အဋ္ဌိသတေတိ၊ သုံးရာသော အရိုးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊
 ထိုသုံးရာသောအရိုးတို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတတလေဟိ၊ တည်သောအပြင်တို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ တစမံသေဟိ၊ အရေအသားတို့ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ တိရိယံ၊ ဖီလာ၌၊ အညမညေန၊ အချင်းချင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ပရိစ္ဆိန္နာ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဇေတသံ၊ ထိုကိုးရာသောအကြောတို့၏၊ သဘာဝ
 ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဝပရိစ္ဆေ
 ဒေါပန၊ သဘောတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ကေယသဒိသော
 ဇေ၊ ဆံပင်နှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာရူ၊ အကြော

ကိန်းရာတို့ကို။ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်။ ဝဏ္ဏပေတိ၊
ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ န္ဒတ္တိံ သဒ္ဓန္တိကာနံ၊ သုံး
ဆဲ့နှစ်ချောင်းသောသွားရိုးတို့၏၊ ဝိသံ၊ အဝီးအခြား၊ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်
ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ စတုသမ္ဘိ၊ ခြောက်
ဆဲ့ လေးချောင်း ကုန်သော၊ ဟတ္ထမ္ဘိကာနိ၊ လက်ရိုးတို့ လည်းကောင်း၊
စတုသမ္ဘိ၊ ခြောက်ဆဲ့လေးချောင်းကုန်သော၊ ပါဒမ္ဘိကာနိ၊ ခြေးရိုးတို့လည်း
ကောင်း၊ စတုသမ္ဘိ၊ ခြောက်ဆဲ့လေးချောင်းကုန်သော၊ မုဒုကမ္ဘိကာနိ၊ အရိုး
ခွဲဖြစ်ကုန်သော၊ မိသနိသိတိ၊ အသားကို၌ကုန်သော အရိုးတို့လည်း
ကောင်း၊ န္ဒေ၊ နှစ်ချောင်း ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိကမ္ဘိနိ၊ ပဏ္ဍောင့် ရိုးတို့လည်း
ကောင်း၊ ဇေကကတ္တိ၊ တချောင်းတချောင်းသော၊ ပါဒေ၊ ခြေ၌၊ န္ဒေ၊ နှစ်
ချောင်းနှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ဂေါဗ္ဗကမ္ဘိကာနိ၊ ပမျက်ရိုးတို့လည်းကောင်း၊
နန္ဒေ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ဇမ္ဗိကမ္ဘိကာနိ၊ မြင်ခေါင်းရိုးတို့လည်းကောင်း၊ ဇေကံ၊
တချောင်းသော၊ ဇာဏုကမ္ဘိ၊ ဗုဒ္ဓရိုး လည်းကောင်း၊ ဇေကံ၊ တချောင်း
သော၊ ဝိဇ္ဇမ္ဘိ၊ ပေါင်းရိုးလည်းကောင်း၊ န္ဒေ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ကဋ္ဌိနိ၊
ခါးရိုးတို့လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌာရသ၊ တဆဲ့ရှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ပိဗ္ဗကဏ္ဍ
ကမ္ဘိနိ၊ ကျောဆူးရိုးတို့ လည်းကောင်း၊ စတုဇိသတိ၊ နှစ်ဆဲ့လေးချောင်း
ကုန်သော၊ ဗာသုကမ္ဘိနိ၊ နံရိုးတို့လည်းကောင်း၊ ရုဒ္ဒသ၊ တဆဲ့လေးချောင်း
ကုန်သော၊ ဥရုမ္ဘိနိ၊ မှင်ဘတ်ရိုးတို့ လည်းကောင်း၊ ဇေကံ၊ တချောင်းသော၊
ဟဒယမ္ဘိ၊ ရင်ရိုးလည်းကောင်း၊ န္ဒေ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ အက္ခကမ္ဘိနိ၊ ညှပ်
ရိုးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ န္ဒေ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ပိဗ္ဗဗဟု မ္ဘိနိ၊ လက်ပြင်
ရိုးတို့ လည်းကောင်း၊ န္ဒေ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ဗာဟု မ္ဘိနိ၊ လက်ရုံးရိုးတို့
လည်းကောင်း၊ န္ဒေ၊ နှစ်ချောင်းနှစ်ချောင်းကုန်သော၊ အဂ္ဂဗဟု မ္ဘိနိ၊ လက်
ဖျံရိုးတို့ လည်းကောင်း၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ချောင်းကုန်သော၊ ဝိဝမ္ဘိနိ၊ လည်ရိုး
တို့လည်းကောင်း၊ န္ဒေ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ဟန္တကမ္ဘိနိ၊ မေးရိုးတို့လည်း
ကောင်း၊ ဇေကံ၊ တချောင်းသော၊ နာသိကမ္ဘိ၊ နှာခေါင်းရိုး လည်းကောင်း၊
နန္ဒေ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ အက္ခမ္ဘိနိ၊ မျက်ကွင်းရိုးတို့ လည်းကောင်း၊ န္ဒေ၊
နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ကဏ္ဍမ္ဘိနိ၊ နားရိုးတို့လည်းကောင်း၊ ဇေကံ၊ တချောင်း
သော၊ နုလသုမ္ဘိ၊ နဖူးရိုးလည်းကောင်း၊ ဇေကံ၊ တချောင်းသော၊ မုဇ္ဈမ္ဘိ၊ ထိပ်
ရိုးလည်းကောင်း၊ နဝ၊ ကိုးချောင်းကုန်သော၊ သိသကပါလမ္ဘိနိ၊ ဦးခေါင်းခွံ
ရိုးတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်။

ဂုတ္တပ္ပဘောဓါနိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသော အရိုးတို့သည်သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏ
 တော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ သေတာနိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဗ္ဗပေတိ၊
 ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ သဏ္ဌာနတော၊ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ နာနာသဏ္ဌာနာနိ၊
 အထူးထူးသောသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏၊ တထာဟိတတောဇေဝ၊ ထိုကြောင့်သာ
 လျှင်၊ တဗ္ဗ၊ ထိုသုံးရာသောအရိုးတို့တွင်၊ အဂ္ဂပါဒဂုံလိကဋ္ဌိနိ၊ ခြေချောင်း
 ဆစ်အပျားရိုးတို့သည်၊ ကတကဗိဇသဏ္ဌာနာနိ၊ ခပေါင်းစေသဏ္ဌာန်ရှိကုန်
 ၏၊ တဒနန္တရာနိ၊ ထိုအရိုးတို့၏အခြားမဲ့၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အဂ္ဂုလီနိ၊ ခြေချောင်း
 တို့၏၊ မဇ္ဈပဗ္ဗဋ္ဌိနိ၊ အလယ်ဆစ်ရိုးတို့သည်၊ အပရိပုဏ္ဏပနသဋ္ဌိသဏ္ဌာနာနိ၊
 အပြည့်ရုံမဟုတ်သောပိန်သောပိန့်စေသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏၊ မူလပဗ္ဗဋ္ဌိနိ၊ အရင်း
 ဆစ်ရိုးတို့သည်၊ ပဏဝသဏ္ဌာနာနိ၊ ထက်စည်သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏၊ မောရ
 သကလိသဏ္ဌာနာနိ၊ ဘိဝံ၊ ဥဒေါင်းသည်ဆစ်သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်း၊
 ဇေက၊ အချိုသောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဝိဋ္ဌိပါဠဋ္ဌိနိ၊ ခြေဘရိုး
 ရိုးတို့သည်၊ ကောဋ္ဌိတကန္တလကဏ္ဍရရာသိသဏ္ဌာနာနိ၊ အပိုင်းအပိုင်းပြတ်
 သောဖြူခိုင်းခတ္တာပင်၏အကြောသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏၊ ပဏ္ဍိကဋ္ဌိနိ၊ ပဏ္ဍောင့်
 ရိုးတို့သည်၊ ဇေကဋ္ဌိပလ တာလဗိဇသဏ္ဌာနာနိ၊ တစေ့သာ ရှိသောထန်း
 သီးစေ့သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏၊ ဂေါပ္ပကဋ္ဌိနိ၊ ဗျောက်ရိုးတို့သည်၊ ဇေကတောဗန္ဓ
 ကီဠာဂေါဠကသဏ္ဌာနာနိ၊ တပေါင်းတည်းစည်းအပ်သည်ဖြစ်၍လားအပ်
 သောဂေါဠသီလုံးသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏၊ ဇဗ္ဗဋ္ဌိကဿ၊ မြင်းခေါင်းရိုးတို့၌၊ ခုဒ္ဒကံ၊
 လယ်သော မြင်းခေါင်းသည်၊ ခနုဒဏ္ဍသဏ္ဌာနံ၊ လေးပျင်းသဏ္ဌာန် ရှိ၏၊
 မဟန္တ၊ ကြီးသောမြင်းခေါင်းသည်၊ ခုပ္ပိပါသမိလာတမေနိဝိဋ္ဌိသဏ္ဌာနံ၊
 တော်မွတ်ခေါင်းပါးသဖြင့်ညှိုးပိန်သောစပါးကြီး၏ကျောက်ကုန်းသဏ္ဌာန်ရှိ
 ၏၊ ဇဗ္ဗဋ္ဌိကဿ၊ မြင်းခေါင်းရိုး၏၊ ဂေါပ္ပကဋ္ဌိသု၊ ဗျောက်ရိုးတို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတဠာ
 နံ၊ တည်ရာအရပ်သည်၊ အနန္တ၊ ဒိတက ခေဇ္ဇရိကဋ္ဌိသဏ္ဌာနံ၊ ဖျော်လွှမ်း
 အပ်သောသင်ပေါင်းညွှောက်သဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ ဇဗ္ဗဋ္ဌိကဿ၊ မြင်းခေါင်းရိုး၏၊
 ဇဏ္ဍုကဋ္ဌိကေ၊ ဝုဆစ်ခူးရိုး၌၊ ပတိဋ္ဌိတဠာနံ၊ တည်ရာအရပ်သည်၊ မဒိဂ်မတ္တ
 ကသဏ္ဌာနံ၊ ခုရိုးစည် အထက်ပြင်နှင့်တူသော သဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ ဇဏ္ဍုကဋ္ဌိ
 ဇေကပဿတော၊ ဝုဆစ်ခူးရိုး နံတဖက်နံပါးမှ၊ လာဋ္ဌိတဇေကသဏ္ဌာနံ၊ ခတ်
 အပ်သောအိုးလက်ခတ်ဝုသဏ္ဌာန်ရှိ၏။

ဦရုဋ္ဌိနိ၊ ပေါင်းရိုးတို့သည်၊ နုတ္တန္တိ တဝါသိပရသုဒဏ္ဍသဏ္ဌာနာနိ၊ မချော
 သဖြင့်ရွှေအပ်သော ဝဲခွပ်ပေါက်ဆိန်ရိုး သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏၊ ဦရုဋ္ဌိကဿ၊

၁၀၂ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ပေါင်းရိုး၏။ ကနိဋ္ဌိကော၊ ခါးရိုး၌၊ ပတိဋ္ဌိတဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာ အရပ်သည်။ သုဝဏ္ဏ
ကာရာနံ၊ ရွှေပန်းဝိပ်သည်တို့၏။ အဂ္ဂိဘေလနကသယသကာ ပဋိသဏ္ဌာနံ၊
မီးညှပ်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ တပုတိဋ္ဌိတော ကာသော၊ ထိုခါးရိုးတည်ရာအရပ်
သည်။ အဂ္ဂန္တိန္ဒုပန္နာဂပလသဏ္ဌာနေ၊ အပျားကိုဖြတ်အပ်သောပုန်းညက်
သီးသဏ္ဌာန်ရှိ၏။ နှစ်ချောင်းလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကနိဋ္ဌိနိ၊ ခါးစောင်း
ရိုးတို့သည်။ ကောဗန္ဓာနိ၊ တစပ်တည်းဖွဲ့အပ်ကုန်သည်။ ဟုတွားဖြစ်ကုန်
၍၊ ကုမ္ဘ ကာရေဟိ၊ အိုးထိန်းသည်တို့သည်။ က.တရုဋ္ဌိသဏ္ဌာနာနိ၊ ပြုအပ်
သော စက်ပျဉ်အထွဋ်နှင့် တူသောသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ တာဗသဘိသိကာ
သဏ္ဌာနာနိ၊ ရသေ့တို့၏ဝံ့ထွှါသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း။ ဇကော၊
အချို့သောဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အာနိသဇဋ္ဌိနိ၊ တင်သားအရိုး
တို့သည်။ ဟေဋ္ဌာရေဋ္ဌပိတသပ္ပမဏသဏ္ဌာနာနိ၊ အောသို့မျက်နှာထားအပ်
သောမြွေဟောက်ပါးပျဉ်းသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ သဏ္ဌဋ္ဌဋ္ဌနေသု၊ ခုနစ်ခုရှစ်ခု
သောအရပ်တို့၌၊ ဆိဒ္ဓါဝဆိဒ္ဓါနိ၊ အရပ်ရပ်အတွင်းတွင်းရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌာ
မုသ၊ တဆွဲရှစ်ချောင်း ကုန်သော။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကဋ္ဌိနိ၊ ကျောက်ကုန်းရိုးတို့
သည်။ အဋ္ဌန္တရတော၊ အတွင်းဘက်မှ၊ ဥပရူပရိဋ္ဌပိတသိသကပနုဇေဓ
ကသဏ္ဌာနာနိ၊ အဆင့်ဆင့်ထားအပ်သော အပျားရှိသောပြားသောလက်
ပွတ်စူးသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ ဗာဟိရတော၊ ပြင်အပဘက်မှ၊ ဝနုနာလိသဏ္ဌာ
နာနိ၊ သုံးသောဝါးကျူဆစ်သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုအတွင်းအပတ်၌၏။
အန္တရေန္တရာ၊ အကြား အကြား၌၊ န္ဓေတိဏိ ကဏ္ဍကာနိ၊ နှစ်ချောင်းသုံး
ချောင်းသောဆူးတို့သည်။ ကကဓဇဏ္ဍသမိသာနိ၊ လွှသွားနှင့်တူကုန်သည်
ဟေဋ္ဌန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စတုရိသတိယာဖါသုကဋ္ဌိသု၊ နှစ်ဆယ်လေးချောင်း
သောနံရိုးတို့၌၊ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်ဝသော နံရိုးတို့သည်။ ပရိပုဏ္ဏသိဟဋ္ဌ
ဒတ္တသဏ္ဌာနာနိ၊ ပြည့်သော သိဟိုဋ်ကျွန်း၌ဖြစ်သော တံစည်းသဏ္ဌာန်ရှိ
ကုန်၏။ အပရိပုဏ္ဏာနိ၊ မပြည့်ဝသော နံရိုးတို့သည်။ အပရိပုဏ္ဏသိဟဋ္ဌ
ဒတ္တသဏ္ဌာနာနိ၊ ပိန်သောသိဟိုဋ်တံစည်းသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗာနေဝ၊
အသုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သောနံရိုးတို့သည်။ ဩဒါတကုက္ကုဋ္ဌသ၊ ကြက်
ဖြူ၏။ ပသာရိတ ပက္ခန္ဓယ သဏ္ဌာနာနိတိ၊ ဖြန့်အပ်သော အတောင်နှစ်
ဖက်သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်း။ ဇကော၊ အချို့ကုန်သော ဆရာတို့သည်။
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ခုဒ္ဒသ၊ တဆွဲလေးချောင်းကုန်သော၊ ဥဋ္ဌိနိ၊ ရင်ဘတ်ရိုး
တို့သည်။ ဇိဏ္ဌသန္ဓမာနိကမလကမိပဋ္ဌိသဏ္ဌာနာနိ၊ အိုမင်းသောထန်းစင်
ကိုစီအပ်သော ပျဉ်ချပ်သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ ဟဒယဋ္ဌိ၊ ရင်ရိုးသည်။ ဓဋ္ဌိပဏာ

၉

သဏ္ဌာနံ၊ ယေဝင်းမရွက်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ အက္ခကဋ္ဌိနိ၊ ညှပ်ရိုးတို့သည်၊ ခုဒ္ဒက
 လောဟဝါသိ ဒဏ္ဍသဏ္ဌာနာနိ၊ ငယ်သော သံဝဲခွပ်ရိုးသဏ္ဌာန် ရှိကုန်၏။
 တေသံ၊ ထိုညှပ်ရိုးတို့၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ အ၊ ဋ္ဌိ၊ အရိုးတို့သည်၊ အ၊ ခွဝန္တ
 သဏ္ဌာနာနိ၊ လက်ဝက်သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏၊ ဝိဋ္ဌိဗဟဋ္ဌိနိ၊ လက်ပြင်ရိုးတို့
 သည်၊ ဖရသုဗဿသဏ္ဌာနာနိ၊ ပေါက်ဆိန်သွားသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏၊ ဥပဗန္တိန္ဒ
 သိဟဋ္ဌကုဒါလသဏ္ဌာနာနိ၊ လက်ဝက်ဖြစ်သောသိဟိန္ဒကွန်းပေါက်
 တူးသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်း၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊
 ဝဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဗဟဋ္ဌိနိ၊ လက်မောင်းရိုးတို့သည်၊ အာဒါသဇဏ္ဍသဏ္ဌာ
 နာနိ၊ ကြေးမုံရိုးသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏၊ မဟာဝါသိဒဏ္ဍသဏ္ဌာနာနိ၊ ဝဲခွပ်
 ကြိုးရိုးသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်း၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သောဆရာတို့သည်၊
 ဝဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အဂ္ဂဗဟဋ္ဌိနိ၊ တထောင်ရိုး တို့သည်၊ ယမကတာလ
 ကဏ္ဍသဏ္ဌာနာနိ၊ အရံသောထန်းနို့သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ ၊

မဏိဗန္တဋ္ဌိနိ၊ လက်ကောက်ဝတ်ရိုး တို့သည်၊ ဧကေတော၊ တကွနက်၊
 အလ္လိယာပေတွာ၊ ကပ်ငြိစေ၍၊ ဌဝိတာသိသက ပရုဝေကေ သဏ္ဌာနာနိ၊
 ထားအပ်သော သလွဲပြားအရစ်ခွေသဏ္ဌာန် ရှိကုန်၏၊ ဝိဋ္ဌိဟတ္ထဋ္ဌိနိ၊ လက်
 ဘရိုးရိုးတို့သည်၊ ကောဋ္ဌိတာဘန္တသကဏ္ဍရ ရာသိသဏ္ဌာနာနိ၊ လူဖွပ်အပ်
 သောဖြူခိုင်းရွက်အကြောရ သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏၊ ဟတ္ထဂိုလိသု၊ လက်ချောင်း
 တို့တွင်း၊ မူလပဗ္ဗဋ္ဌိနိ၊ အရင်းဆစ်ရိုးတို့သည်၊ ပဏာဝသဏ္ဌာနာနိ၊ လက်စည်
 သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏၊ မဏ္ဍပဗ္ဗဋ္ဌိနိ၊ အလယ်ဆစ်ရိုးတို့သည်၊ အပရိယတ္တပနသဋ္ဌိ
 သဏ္ဌာနာနိ၊ မပြည့်သောဝဲနဲ့စေ့သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏၊ အဂ္ဂပဗ္ဗဋ္ဌိနိ၊ အပျားဆစ်ရိုး
 တို့သည်၊ ကတာကဗိဇသဏ္ဌာနာနိ၊ ကပေါင်းစေ့သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏၊ သတ္တု၊
 ခုနစ်ချောင်းကုန်သော၊ ဝိဇဋ္ဌိနိ၊ လည်ပင်းရိုးတို့သည်၊ ဒဏ္ဍေနု၊ ဟုံ တံဖြင့်၊
 ဝိဇ္ဈိဝ္ဋာ၊ ထိုး၍၊ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဌဝိတာသိသကဋ္ဌိစေတ္တလ
 သဏ္ဌာနာနိ၊ အကွင်းအကွင်း ထိုးဖြတ်၍ထားအပ်သော ခုနစ်ချပ်သောဝါး
 မျှပ်ပိုင်းသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏၊ ပောဋ္ဌိမဟနုကဋ္ဌိ၊ အောက်မေးရိုးသည်၊ ကဗ္ဗရာ
 နံ၊ ပန်းဘဲတို့၏၊ အသောကုဋ္ဌယောဂတ္ထကသဏ္ဌာနံ၊ သံဝဲကက်သဏ္ဌာန် ရှိ၏၊
 ဥပရိဟနုကဋ္ဌိ၊ အထက်မေးရိုးသည်၊ အဝလေခသတ္ထကသဏ္ဌာနံ၊ ကြိတ်လွှာ
 သောခေးငယ်ကွင်းသဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ အာဋ္ဌိကုပနသကုဋ္ဌိနိ၊ မျက်တွင်းရိုးတို့
 သည်၊ အပနိတမိစ္ဆတရုဏတာလဋ္ဌိသဏ္ဌာနာနိ၊ ပယ်အပ်သောဆန်အနှစ်
 ရှိသောနှုတ်သစ်ထန်းသီးစေ့သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏၊ နုလောဋ္ဌဋ္ဌိ၊ နုဖူးရိုးသည်၊ ဩရုစ
 ဌဝိတာသိန္ဒသစ်ကပါလသဏ္ဌာနံ၊ အောက်သို့မျက်နှာပြု၍ ထားအပ်သော

ခရုသင်းခွံသဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ကဏ္ဍဝုဋ္ဌိကဋ္ဌိနိး နားပန်းရိုးတို့သည်။ နှာပိတခရု
 ကောသကသဏ္ဌာနာနိ၊ ဆေတ္တာသည်တို့၏သင်ရန်းအိပ်သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏
 နယာဇ္ဇကဏ္ဍဝုဋ္ဌိကာနိ၊ နဖူးနားပန်းဆံတို့၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပဋိဗန္ဓနော
 ကာသေ၊ နဖူးပြားကို ဖွဲ့အပ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးသည်။ ဗဟသဏ္ဌ
 ဝုဋ္ဌပဋိပသေတိကသဏ္ဌာန၊ အကင်းထူးသောရေအိုး၌ကားကြက်
 ချိုထားအပ်သော ပုဆိုးနွမ်းနှင့်တူသော သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ မုဒ္ဓနဋ္ဌိ၊ ဦးထိပ်ရိုး
 သည်။ မုခန္ဓိန္ဒဝက် နာဋ္ဌိကောရ သဏ္ဌာန၊ မျက်နှာဝက်ကို ဖြတ်အပ်သော
 ကောက်သောအုန်းသီးသဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ဝိသဋ္ဌိနိ၊ ဦးခေါင်းရိုးတို့သည်။ သိဓမ္မ
 တွာ၊ ခက်၍၊ ဌပိတဇဇ္ဇရာသယဗုဒ္ဓကဏ္ဍာသဏ္ဌာနာနိ၊ ထားအပ်သော အို
 မင်းသော မူးခွက်သဏ္ဌာန် ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
 မှတ်၏။ ၊

ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဒီသုဒ္ဓိသာသု၊ အထက်ကိုယ်အောက်ကိုယ်
 ဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောအရပ်တို့၌၊ ဇာတာနိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။ ဩကသတော၊ တည်ရာအား
 ဖြင့်၊ အပိသေသေန၊ အထူးမရှိသောအားဖြင့်၊ သကလသရီရေ၊ ကိုယ်အလုံး
 ၌၊ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏၊ ပိသေသေနတု၊ အထူးသဖြင့်ကား၊ ဝိသဋ္ဌိနိ၊ ဦး
 ခေါင်းရိုးတို့သည်၊ ဝိဝဋ္ဌိကောသု၊ လည်ရိုးတို့၌၊ ပတိဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏၊
 ဝိဝဋ္ဌိနိ၊ လည်ရိုးတို့သည်၊ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကဋ္ဌိသု၊ ကျောက်ဆူးရိုးတို့၌၊ ပတိဌိတာ
 နိ၊ တည်ကုန်၏၊ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကဋ္ဌိနိ၊ ကျောက်ဆူးရိုးတို့သည်၊ ကဋ္ဌိဋ္ဌိသု၊ ခါးရိုး
 တို့၌၊ ပတိဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏၊ ကဋ္ဌိဋ္ဌိနိ၊ ခါးရိုးတို့သည်၊ ဌိရုဋ္ဌိကောသု၊ ပေါင်
 ရိုးတို့၌၊ ပတိဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဌိရုဋ္ဌိနိ၊ ပေါင်ရိုးတို့သည်၊ ဇဏ္ဍကဋ္ဌိ
 ကောသု၊ ပုဆစ်ဆူးရိုးတို့၌၊ ပတိဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဇဏ္ဍကဋ္ဌိနိ၊ ပုဆစ်ဆူး
 ရိုးတို့သည်၊ ဇဏ္ဍကောသု၊ မြင်းခေါင်းရိုးတို့၌၊ ပတိဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏၊
 ဇဏ္ဍဋ္ဌိနိ၊ မြင်းခေါင်းရိုးတို့သည်၊ ဝေါပကဋ္ဌိကောသု၊ ဖမျက်ရိုးတို့၌၊ ပတိဌိတာ
 နိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဝေါပကဋ္ဌိနိ၊ ဖမျက်ရိုးတို့သည်၊ ပိဋ္ဌိပဇဋ္ဌိကောသု၊ ခြေတံရိုး
 ရိုးတို့၌၊ ပတိဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏၊ ပိဋ္ဌိပဇဋ္ဌိကာနိဝ၊ ခြေတံရိုးရိုးတို့သည်
 လည်း၊ ဝေါပကဋ္ဌိနိ၊ ဖမျက်ရိုးတို့ကို၊ ဥက္ခိပိက္ခာ၊ ရွက်၍၊ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်
 ၏၊ ဝေါပကဋ္ဌိနိ၊ ဖမျက်ရိုးတို့သည်၊ ဇဏ္ဍဋ္ဌိနိ၊ မြင်းခေါင်းရိုးတို့ကို (ပ) ဝိဝ
 ဋ္ဌိနိ၊ လည်ရိုးတို့သည်၊ ဝိသဋ္ဌိနိ၊ ဦးခေါင်းရိုးတို့ကို၊ ဥက္ခိပိက္ခာ၊ ရွက်၍၊ ဌိ
 တာနိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတနာနုသာရေန၊ ထိုသို့သောနည်းကို
 အစဉ်မှီးသဖြင့်၊ အဝသေသာနိဝိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသည်လည်းဖြစ်

ကုန်သော၊ အဋ္ဌိ၊ အရိုးတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရိုးတို့
 နှ့်၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဣဋ္ဌကဝေါပါနသိဝယာဒိသု၊ အုတ်ထပ်အရိုး
 အခြင်စီအပ်သည်စသည်တို့နှ့်၊ ဥပရိမော၊ အထက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣဋ္ဌကာ
 ဧယော၊ အုတ်အစရှိသည်တို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဟေဋ္ဌမေသု၊ အောက်
 အုတ်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဟေဋ္ဌ
 မာဝိ၊ အောက်အုတ်တို့သည်လည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဥပရိမာနိ၊ အထက်
 အုတ်တို့ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ရွက်၍၊ ဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊
 မသိကုန်၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သိသဋ္ဌိကာနိ၊ ဦးခေါင်းရိုးတို့သည်၊
 မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝိဝဋ္ဌိကေသု၊ လည်ရိုးတို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ (ပ)၊ ဂေါဗ္ဗကဋ္ဌိကာနိ၊ ဖျောက်ရိုးတို့သည်၊ မယံ၊ ငါ
 တို့သည်၊ ဝိဋ္ဌိပါဒဋ္ဌိကာသု၊ ခြေဆံရိုးရိုးတို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဝိဋ္ဌိပါဒဋ္ဌိကာနိ၊ ခြေဆံရိုးရိုးတို့သည်လည်း၊ မယံ
 ငါတို့သည်၊ ဂေါဗ္ဗကဋ္ဌိနိ၊ ဖျောက်ရိုးတို့ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ရွက်၍၊ ဋ္ဌိတာနိ၊ တည်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတေ
 ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘာဝ ပစ္စဝေက္ခဏာပိရေဟိတာ၊ နှလုံးသွင်း
 ခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နဂုဉ္ဇလော၊ ဂုဉ္ဇုလ် မဟုတ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ၊

ကောဝသန္တ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သာမိကာနိ၊ အလွန်နှင့်ကကွဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဣမာနံတိဘိအဋ္ဌိသတာနိ၊ ဤသုံးရာသောအရိုးတို့ကို၊ နဝဟိန္နာရု
 သတေဟိတ၊ ကိုးရာသော အကြောတို့သည် လည်းကောင်း၊ နဝဟိမံသ
 သတေဟိတ၊ ကိုးရာသော သားတစ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အာဗန္ဓာနု
 လိတ္တာနိ၊ ဖွဲ့၍လိင်းကျံလျက်တည်ကုန်၏၊ ကောသတဝဗ္ဗမရိယောနန္ဒါနိတ၊
 တရာတချပ်သော အရေတို့သည် မှေးရှက်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏၊ သတ္တရေသဟ
 ရဏိသဟာသာနုဂတသိနေဟိတာနိ၊ သတ္တဝါတို့၏နှစ်သက်သောအရသာ
 ကိုအသျှင်တသောဆောင်ခြင်းအစဉ်အတိုင်းလျှော်သော အားဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းရှိ
 ကုန်၏၊ နဝနုဂဟိသောမ ကူပသဟာဿာ၊ ကိုးသောင်း ကိုးထောင်သော
 အမွှေးတွင်းတို့မှ၊ ပရိဿဝ မာနသေဇေလ္လိကာနိ၊ ယိုသော ရွေးတို့ဖြင့်
 စွတ်ကုန်စီးကုန်၏၊ အသိ ဘိကိမိကုလ္လာနိ၊ ရှစ်ဆယ်သော ပိုးမျိုးတို့သည်၊
 ပတိဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယောတေဝ၊ ကိုယ်ဟူ၍ သာ
 လျှင်၊ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂတာနိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ယံကာပံ၊ အကြင်
 ပိုးမျိုးအတိပြည့်သောကိုယ်ကို၊ သဘာဝတော၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဥပ

ပရိက္ခန္ဓာ၊ ခုံစမ်းသင်ခြင်သော၊ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝရေပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုမျှသော၊ ဂဟုပင်၊ ယူအပ် စွဲလမ်းအပ်သည်နှင့်
 စပ်သည်ကို၊ နပဿတိ၊ မမြင် စကောင်း၊ ကေဝလန္တာ၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ တံကာယံ၊ ထိုကိုယ်ကို၊ နှာရုသမ္ပန္တံ၊ အကြော တို့သည် နွဲ့ရှက်
 အပ်သော၊ နာနာကုဏပသံကိဏ္ဍိ၊ အထူးထူးသော၊ ပိုးမျိုးဖြင့်ပြွမ်းသော၊
 အဋ္ဌိသဗ္ဗာရ မေဝ၊ အရိုးရာကိုသာလျှင်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ယံ၊ အကြင်
 အရိုးရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဒသဗလသ၊ သယ်ပါးသောအားနှင့်ပြည့်စုံတော်
 မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂုတ္တဘာဝံ၊ သားတော်၏ အဖြစ်သို့၊ ဥပေတိ၊
 ရောက်၏၊ ယထာဟ ကိံအာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော် မူသ
 နည်း၊ ပရိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်းအဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့သည်၊ ဌိတာနိ၊ တည်
 ကုန်၏၊ ကောဋီယာ၊ အထောင့်အကွေးအားဖြင့်၊ အနုကသန္တယမိတော၊
 များစွာသော အစပ်ဖြင့်နှိုင်းယှဉ်အပ်၏၊ ကေဟိမိ၊ တစုံတခုသော ကြိုး
 တို့သည်၊ နဗန္ဓော၊ မစွဲအပ်၊ နဟာရူတိ၊ ကိုးရာသော အကြောတို့သည်၊
 ဗန္ဓော၊ စွဲအပ်၏၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတရားသည်၊ စောရိတော၊ ခိုးအပ်၏၊
 အဝေတဒေန၊ စိတ်ဝိညာဉ်လည်းမရှိ၊ ကဋ္ဌကလိင်္ဂရူပမော၊ ဖွဲ့လင်းပွေးနှင့်
 တူသောဥပမာရှိ၏၊ ကုဏပံ၊ အပုပ်သည်၊ ကုဏပေ၊ အပုပ်ကြောင့်၊
 ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ အသုမိတ္တံ၊ မစင်ကြောင့်လည်း၊ ပူတိနိ၊ အပုပ်သည်၊ ဇာတာ၊
 ဖြစ်၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသောကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓောဒနံ၊ မကောင်း
 သော အနံ့ဖြင့် ပျက်စီး၏၊ ဓမ္မိ၊ ပျောက်ပျက် လွင့်တတ်သောကြောင့်၊
 ဝယဓိစ၊ ပျက်စီးလွင့်ပျောက်ပျက်လွင့်တတ်၏၊ အဋ္ဌိပုဇ္ဇေ၊ အရိုးစု
 န်၊ အဋ္ဌိပုဇ္ဇေ၊ အရိုးစုသည်၊ နိဗ္ဗုတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ပူတိနိ၊ အပုပ်သည်၊ ပူတိကာ
 ယမ္ပိ၊ ပုပ်သောကုန်သိမ်းနိဗ္ဗုတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ တမ္ပိစ၊ ထိုအကောင်ပုပ်၌လည်း၊
 တုမ္ပေသင်ရဟန်းတို့သည်၊ ဓန္တံ၊ လောဘရမက်ကို၊ ဝိနေထ၊ ပျောက်ကုန်
 သော၊ ဒသဗလသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂုတ္တဘာဝံ၊ သားတော်တို့သည်၊ ဟေသ
 ထ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာ
 ဟ၊ ဟောတော်မူ၏ ။

ပရိက္ခန္ဓာတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ အဋ္ဌိမိဓ္မေ
 န၊ ခြင်္သေ့ဖြင့်၊ ပရိက္ခန္ဓာနိ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏၊ ဥပရိတော၊ ပြင်အပေါ်အား
 ဖြင့်၊ မံသေန၊ အသားဖြင့်၊ ပရိက္ခန္ဓာနိ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏၊ အဂ္ဂေ၊ အပျား
 ၌လည်းကောင်း၊ မူလေ၊ အရင်း၌လည်းကောင်း၊ အညမညေန၊ အချင်း
 ချင်းဖြင့်၊ ပရိက္ခန္ဓာနိ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်း

ခြား၍မှတ်၏။ အယမေဝ။ ဤသည်သာလျှင်၊ တေသံ။ ထိုသုံးရာသောအရိုး
 တို့၏။ သဘာဝပရိစ္ဆေဒေါ။ သဘောတူသော အပိုင်းအခြားတည်း။ ဝိသ
 ဘာဝပရိစ္ဆေဒေါပန။ သဘောမတူသောအပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ကေသ
 သဒိသောဝေးဆံပင်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့၊ အဋ္ဌိနိ။
 အရိုးတို့ကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော။ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ ဝဂတ္ထပေတိ။
 ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။

တတောပရိ။ ထိုမှနောက်၌၊ သရီရေကိုယ်၌၊ ယထာဝုတ္တပ္ပတေဒါနံ။
 အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌိနံ၊ အရိုးတို့၏၊
 အတ္တန္တရဂတံ၊ အတွင်း၌တည်သော၊ အဋ္ဌိမိစ္ဆံ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီသည်၊ ဝဏ္ဏ
 တော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ သေတံ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဂတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
 မှတ်၏။ သဏ္ဌာနတော၊ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ အတ္တနောမိမ်၏၊ ဩကာသ
 သဏ္ဌာနံ၊ တည်ရာသို့လိုက်၍သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ သေယျထိဒံ၊ ဥပမာအဘယ်
 ကဲ့သို့နည်း။ မဟန္တမဟန္တာနံ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော၊ အဋ္ဌိနံ၊ အရိုးတို့၏၊
 အတ္တန္တရဂတံ၊ အတွင်း၌တည်သည်ဖြစ်၍၊ သေဒေတွာ ပြုတ်ဖြော၍၊ ဝဇ္ဇေ
 တွာ၊ ကျစ်၍၊ မဟန္တေသု၊ ကျယ်သော အပေါက်ရှိကုန်သော၊ ဝံသနဠက
 ပဗ္ဗေသု၊ ဝါးဆစ်ကျ၊ ဆစ်တို့၌၊ ပက္ခိတ္တမဟာဝေတ္ထကံ၊ ရသဏ္ဌာနံ၊ တည်
 အပ်သောကြီးသော ကြိပ်ညွန့်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ခုဒ္ဓါနုခုဒ္ဓကာနံ၊ ငယ်ကုန်ငယ်
 ကုန်သောအရိုးတို့၏၊ အတ္တန္တရဂတံ၊ အတွင်း၌တည်ကုန်သော ခြင်ဆီ
 တို့အား၊ သေဒေတွာ၊ ပြုတ်ဖြော၍၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကျစ်၍၊ ခုဒ္ဓါနုခုဒ္ဓကေသု၊ ငယ်
 ကုန်ငယ်ကုန်သော၊ ဝံသနဠကပဗ္ဗေသု၊ ဝါးဆစ်ကျ၊ ဆစ်တို့၌၊ ပက္ခိတ္တတနု
 ဝေတ္ထကံ၊ ရသဏ္ဌာနံ၊ တည်အပ်သော ငယ်သော ကြိပ်ညွန့်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဂတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဒိသထော၊ အရပ်အားဖြင့်၊
 ဗ္ဗိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒိသာသု၊ အရပ်တို့၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝဂတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ အဋ္ဌိနံ၊
 အရိုးတို့၏၊ အတ္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ပထိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုခြင်ဆီ၌၊
 ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဝေဠုနဠကာဒိနံ၊ ဝါးကျ၊ အစရှိသည်တို့၏၊
 အန္တော ဂတာနိ၊ အတွင်း၌ တည်ကုန်သော၊ ဒမိဖာဏိတာနိ၊ နို့စင်း
 တင်လဲတို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝေဠုနဠကာဒိနံ၊ ဝါးကျ၊ အစရှိသည်
 တို့၏၊ အန္တောဂတာနိ၊ အတွင်း၌တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိ
 ကုန်၊ ဝေဠုနဠကာဒယောပိ၊ ဝါးကျ၊ အစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ ဒမိဖာ
 ဏိတာနိ၊ နို့စင်းတင်လဲတို့သည်၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ အန္တောဂတာနိ၊

အတွင်း၌တည်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ နဇာနန္တိ။ မသိကုန် ဝေမေဝ။ ဤအတူ
 သာလျှင်။ အဋ္ဌမိဉ္ဇ္ဇံ။ ရိုးတွင်းခြင်ဆီသည်။ အဟံ။ ငါသည်။ အဋ္ဌိနံ။ အရိုးတို့၏။
 အန္တရာဂတံ။ အတွင်း၌ တည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ နဇာနာတိ။ မသိ။ အဋ္ဌိနံ။ အရိုး
 တို့သည်။ အဋ္ဌမိဉ္ဇ္ဇံ။ ရိုးတွင်းခြင်ဆီသည်။ အဟံ။ ငါတို့၏။ အန္တရာဂတံ။
 အတွင်း၌တည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ နဇာနာတိ။ မသိ။ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည် မှန်
 ၏။ ဧတေဓမ္မာ။ ထိုကားတို့သည်။ အာဘောပစ္စဝေက္ခဏာပိ။ ထိုကားနှလုံး
 သွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှကင်းကုန်၏။ (ပ) နဝုဂ္ဂလော။ ဝုဂ္ဂိလ်ဟုတ်။ ဣတိ။
 ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ။ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ပရိစ္ဆေဒတော။ အပိုင်းအခြားအား
 ဖြင့်။ အဋ္ဌိနံ။ အရိုးတို့၏။ အန္တရာဂတလေဟံ။ အတွင်း၌ တည်သော
 အပြင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌမိဉ္ဇ္ဇာတလေဟံ။ ခြင်ဆီဟူသောအဖို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ပရိစ္ဆိန္နံ။ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ။ ပိုင်း
 ခြား၍မှတ်၏။ အဟံ။ ဤသည်ကား။ ဧတဿ။ ထိုခြင်ဆီ၏။ သဘာဝပရိစ္ဆေ
 ဒေါ။ သဘောတူသောအပိုင်းအခြားတည်း။ ဝိသဘာဝ ပရိစ္ဆေဒေါပနံ။
 သဘောမတူသောအပိုင်းအခြား သည်ကား။ ကေသသဒိသောဝေ။ ဆံ
 ပင်နှင့် တူသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့။ အဋ္ဌမိဉ္ဇ္ဇံ။ ရိုးတွင်းခြင်
 ဆီကိုး ဝဏ္ဏာဒိတော။ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတိ။ ပိုင်း
 ခြား၍မှတ်၏။ ၊

တတောပရံ။ ထိုမှနောက်၌။ သရိရဿ။ ကိုယ်၏။ အန္တရာဂေ။ အတွင်း
 ၌။ ဧဝါဉ္ဇ္ဇကပ္ပတေဒံ။ နှစ်ခုသောဆောက်လုံးသဏ္ဌာန်ပြားသော။ ဝတ္ထံ။ အဋ္ဌိ
 သည်။ ဝတ္ထတော။ အဆင်းအားဖြင့်။ မန္တဝတ္ထံ။ စဉ်းငယ်နီသော။ ပါဠိဘဒ္ဒ
 ကဋ္ဌိဝတ္ထန္တံ။ ပင်လယ်ကသစ်စေ့အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိ၏။ ဣတိ။
 ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ။ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သဏ္ဌာနတော။ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်။
 ဂါဓေါကောနံ။ ရွာသူသားငယ်တို့၏။ သုတ္တာဝုတကိဉ္ဇူဂေါဉ္ဇူကသဏ္ဌာနံ။
 ချည်ဖြင့်သီအပ်သော ကစားသောဆောက်လုံးသဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ဧကဝဏ္ဏသ
 ဟကာရသဏ္ဌာနန္တိပိ။ အညွှတ်တပြုတ်တည်းရှိသောကံပြင်းသီးသဏ္ဌာန်ရှိ
 ၏ဟူ၍လည်း။ ဧကေ။ အချို့ကုန်သောဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏။ ဒိသ
 အရပ်အားဖြင့်။ ဥပရိမာယဒိသာယ။ အထက်ဖြစ်သောအမုတ်၌ ဇာတံ။ ဖြစ်
 ၏။ ဩကာသတော။ တည်ရာအားဖြင့်။ ဂလဝါဒကော။ ရေမျှအရပ်မှ။ ဝိ
 နိက္ခန္တေန။ ထွက်ခဲ့လျက်။ ဧကမူလကေန။ တခုသောအဉ္စာရင်းဖြင့်။ ထော
 ကံ။ အတံငယ်။ ဂတ္တံ။ သွားလေ၍။ ဒွိသာသိန္နေန။ နှစ်ပြားကွဲသော။ ထူလှာရှာရ
 န။ အကြောကြိုးဖြင့်။ ဝိနိဗန္ဓံ။ အမြဲပွဲသည်။ ဟုတ္တော။ ဖြစ်၍။ ဟဒယမံသံ။ နှလုံး

သားကို၊ ပရိက္ခိပိတ္တော၊ ဝန်းရံ၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောက်ကပ်၌၊ ယယော၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဝဏ္ဏ၊ ပနိဗန္ဓံ၊ အညွှာဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော၊ သဟကာရန္တယံ၊ နှစ်လုံးသောကံပြင်းသီးပြွတ်သည်၊ အဟံ၊ ငါကို၊ ဝဏ္ဏန၊ အညွှာသည်၊ ဥပနိဗန္ဓံ၊ ဖွဲ့အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဝဏ္ဏံပိ၊ အညွှာသည်လည်း၊ မယော၊ ငါသည်၊ သဟကာရန္တယံ၊ ကံပြင်းသီးပြွတ်ကို၊ ဥပနိဗန္ဓံ၊ ဖွဲ့အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဝေဝေဝေ၊ ဤအတူသာသျှင်၊ ဝက္ကံ၊ အညွှိသည်၊ အဟံ၊ ငါကို၊ ထူလနာရနာ၊ အကြောကြီးသည်၊ ဥပနိဗန္ဓံ၊ ဖွဲ့အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ထူလနာရနာ၊ အကြောကြီးသည်လည်း၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဝက္ကံ၊ အညွှိကို၊ ဥပနိဗန္ဓံ၊ ဖွဲ့အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဟံသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခကာမိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နဝုပ္ပဇေယ၊ ဝုပ္ပါလ်ဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိန္ဒုဒေတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဝက္ကံ၊ အညွှိကို၊ ဝတ္ထဘာဝေန၊ အညွှိဟူသောအတို့ဖြင့်၊ ပရိန္ဒုန္တံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုအညွှိ၏၊ သဘာဝပရိန္ဒုဒေါ၊ သဘောတူသောအပိုင်းအခြားတည်း၊ ပိသဘာဝပရိန္ဒုဒေါပန၊ သဘောမတူသော၊ ပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ကေသသဒိသောဝေ၊ ဆံပင်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝက္ကံ၊ အညွှိကို၊ ဝတ္ထာဒိတော၊ အဆင်း အစရှိသော အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။

တတောပရံ၊ ထိုမှနေောက်၌၊ သရိရဿ၊ ကိုယ်၏၊ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသားသည်၊ ဝတ္ထတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ရတ္တံ၊ နိဇ္ဈိ၊ ရတ္တပရမပတ္တဒိဌိဝဏ္ဏံ၊ နိသော၊ ကြာပရဇ္ဈာရွက်၏၊ ပြင်ဘက်အဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ဗာဟိရပတ္တာနိ၊ ပြင်ပအရွက်တို့ကို၊ အပနတ္တော၊ ပပင်၍၊ အဓေမရဇ္ဈပိတပရမ မကုဉ္ဇသဗ္ဗာနံ၊ အောက်သို့ ချက်နှာ ထားအပ်သော ကြာပရဇ္ဈာနံ၊ သဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ တဗ္ဗေ၊ ထိုနှလုံးသည်လည်း၊ အပ္ပန္နိန္ဒုပန္နာဂပယမိဝ၊ အပျားကိုဖြတ်အပ်သော ဝန်းညွှတ်သီးကဲ့သို့၊ ဧကပဿံ၊ နံပါးတဖက်သည်၊ ပိဝရံ၊ ဟင်းလင်းဖြင့်၏၊ ဗဟိ၊ အပသည်၊ မဠိ၊ ပြေပြစ်၏၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ ကောသာ၊ တက်ဖလဿ၊ သပ္ပတံ၊ ခါးသီး၏၊ အန္တန္တရဿမိသံ၊ အတွင်းနှင့်တူ၏၊ ပညာဗဟုလ္လာနံ၊

ပညာကြီးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည် ထောက်၊ အထံဇယံ၊ ဝိကထိတံ၊ ပွင့်၏။ မန္တပညာနံ၊ သောပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ မကုဋ္ဌိတမေဝ။ ၎်သည်သာလျှင်တည်း။ ယံဇ္ဈပ်းအကြင်ဟဒယရုပ်ကို၊ နိဿယယ၊ ခြံ့။ မနောဓာတုစ၊ မနောဓာတ်သည်လည်းကောင်း၊ မနောဝိညာဏဓာတုစ၊ မနောဝိညာဏဓာတ်သည်၎င်း။ ပဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တံရူပံ၊ ထိုဟဒယရုပ်ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ အဝသေသမံသပိဗ္ဗသင်္ခါဝံ၊ ကြွင်းသောအသားတစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ယသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဋ္ဌန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ အဋ္ဌပသတမတ္တံ၊ ကလက်ဘက်ခွဲ ချလောက်သော၊ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ သဗ္ဗာတိ၊ တည်၏။ ယံ၊ အကြင်နှလုံးသွေ သည်၊ ရာဂစရိတသ၊ ရာဂပြောသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရတ္တံ၊ နိဇ္ဈိ၊ ဒေါသစရိတသ၊ ဒေါသပြောသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာဠကံ၊ မည်း၏။ မောဟစရိတသ၊ မောဟပြောသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဖံသဓောဝနောဒကသဒိသံ၊ အသားကိုဆေးသောရှေ့ငုံတူ၏။ ဝိတက္ကစရိတသ၊ ဝိတက်ပြောသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကုလတ္တယုသဝဗ္ဗိ၊ ကုလားပဲပြိတ်ရည် အဆင်းရှိသည်၊ သဒ္ဓါစရိတသ၊ သဒ္ဓါပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကဏိကာရ ဗုပ္ပဇဏ္ဏံ၊ မဟာလှေခါး ပွင့်အဆင်းနှင့်တူ၏။ ပညာစရိတသ၊ ပညာပြောသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အန္တိ၊ ကြည်သော၊ ဝိပ္ပသန္တံ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်သော၊ အနာဝိလံ၊ မနောက်ကျသော၊ နိဒ္ဒေါတဇာတိမဏိဝိယ၊ ပွတ်ပြီးတွင်းပြီးသောပတ္တမြားစစ်ကဲ့သို့၊ ဇုတိမန္တံ၊ အရောင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ခါယတိ၊ ထင်၏။

ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဥပရိမာယဒိသာယ၊ အထက်အရပ်၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ သရိရန္တန္တရေ၊ ကိုယ်၏ အတွင်း၌၊ ခွိန္တိထနာနံ၊ နှစ်ခုသောသားမြတ်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှလုံးသား၌၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ခွိန္တိ၊ နှစ်ခုကုန်သော၊ ဝါတပါနကဝါရုကာနံ၊ လေသာတံခါးရှက်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ အဂ္ဂဇ္ဇထမ္ဘကော၊ မင်းတုတ်တိုင်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခွိန္တိ၊ နှစ်ခုကုန်သော၊ ဝါတပါနကဝါရုကာနံ၊ လေသာတံခါးရှက်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဌိတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဝါတပါနကဝါရုကာနိပိ၊ လေသာတံခါးရှက်တို့သည်လည်း၊ အဓာကံ၊ ငါတို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ အဂ္ဂဇ္ဇထမ္ဘကော၊ မင်းတုတ်တိုင်သည်၊ ဌိတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခွိန္တိထနာနံ၊ သားမြတ်

နှစ်ခုတို့၏ မဇ္ဈိမအလယ်၌၊ ဦးတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊
 ထနာနိဝိ၊ သားမြတ်တို့သည်လည်း၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊
 မဇ္ဈိမအလယ်၌၊ ဦးတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနိန္ဒ၊ မသိကုန်၊ ပဟိသစ္စံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဇေတဝဗ္ဗာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခ
 ကာဝိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နပုဂ္ဂလော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော
 အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးကို၊ ဟဒယသဘာဝေန၊ နှလုံးဟူသော
 အဖိုဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်
 ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဇေတဿ၊ ထိုနှလုံးသား၏၊ သဘာဝပရိစ္ဆေဒေါ၊
 သဘောတူသောအပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဝပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘော
 မတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ကေသသဒိသောဝေ၊ ခပ်ပင်နှင့်တူ
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသားကို၊ ဝတ္ထာဒိတော၊
 အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သရိရဿ၊ ကိုယ်၏၊ အတ္တန္တရေ၊ အတွင်း
 ၌၊ ယကနုသညိတံ၊ အသည်းဟူ၍မှတ်အပ်သော၊ ယမကမံသဝိလ္လံ၊ အရံ
 သောအသားပိုင်သည်၊ ဝတ္ထာတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ရတ္တံ၊ နိဇ္ဈံ၊ ရတ္တကု
 မုဒဗဟိရ၊ ပတ္တပိဋ္ဌိဝတ္ထံ၊ နိသေကုရုဒြာကြာ၏၊ ပြင်ဘက်အဆင်းရှိ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်
 အားဖြင့်၊ ကေမူလံ၊ တရသောအမြစ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပွေး၊ အပျား၌၊
 ယမကံ၊ အရံသည်၊ ကောဝိဇ္ဇာရ၊ ပတ္တသဗ္ဗာနံ၊ ပင်လယ် ကသစ်ရွက်
 သဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ တဉ္စ၊ ထိုအသည်းသည်လည်း၊ ခန္ဓာနံ၊ ပညာနံ၊ သောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အား၊ ကေဝလေဝ၊ တရသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟန္တံ၊ ငြိမ်း
 သည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညဝန္တာနံ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ခန္ဓဝါ၊
 နှစ်ခုတို့သည် လည်းကောင်း၊ တိဏိဝါ၊ သုံးခုတို့သည် လည်းကောင်း၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခုဒ္ဒကနိ၊ ငယ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
 မှတ်၏၊ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဥပရိမာယဒိသယ၊ အထက်ဖြစ်သော
 ကိုယ်အရပ်၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊
 ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ခန္ဓိယနာနံ၊ သားမြတ်နှစ်ခုတို့၏၊ အတ္တန္တ
 ရေ၊ အတွင်း၌၊ ဒက္ခိဏပဿံ၊ လက်ညာနံပါးကို၊ နိသေယ၊ ငြိမ်းငြိမ်းတံ၊ တည်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ တဗ္ဗ၊ ထိုအသည်း၌၊ ယယော၊
 ဥပမာသော်ကား၊ ဝိဘရကပသော၊ ပျဉ်းဒိုး၏နံပါး၌၊ လဂ္ဂါ၊ ကပ်သော၊

မံသပေထိ၊ အမဲတစ်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပိဝရကပသော၊ ဖျဉ်းအိုး၏
 နံပါး၌၊ လဂ္ဂါ၊ ကပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ပိဝရကပသံပိ၊ ဖျဉ်း
 အိုး၏နံပါးသည်လည်း၊ မပိ၊ ငါ၌၊ မံသပေထိ၊ အသားတစ်သည်၊ လဂ္ဂါ၊
 ကပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယကနံ၊
 အသည်းသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ထနာနံ၊ သားမြတ်တို့၏၊ အဗ္ဘန္တရေ၊ အ
 တွင်း၌၊ ခက္ခိဏပသံ၊ လက်ျာနံပါးကိုးနိဿယ၊ ဖြိ၍၊ ဌတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ထနာနံ၊ သားမြတ်တို့၏၊ အဗ္ဘန္တရေ၊ အတွင်း၌၊
 ခက္ခိဏပသံ၊ လက်ျာနံပါးသည်၊ မံ၊ ငါ့ကိုးနိဿယ၊ ဖြိ၍၊ ယကနံ၊ အသည်း
 သည်၊ ဌတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂ ပစ္စဝေက္ခဏ
 ဝိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နုဝုဂ္ဂလော၊
 ဝုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေထိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒ
 တော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ယကနံ၊ အသည်းကိုး ယကနာဘဝေန၊
 အသည်းဟူသောအဖို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေ
 ထိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတသ၊ ထိုအသည်း၏၊ သဘာ
 ဝပရိစ္ဆေဒဓါ၊ သဘောတူသော အပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဝပရိစ္ဆေ
 ဒေါပနံ၊ သဘောမတူသော အပိုင်းအခြား သည်ကား၊ ကေသ သဒိသော
 ဇေ၊ ဆံပင်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယကနံ၊ အသည်း
 ကိုးဝတ္ထာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေထိ၊ ပိုင်းခြား
 ၍မှတ်၏၊ ။

တတောပရံ၊ ထိုမှနေသကဲ့သို့၊ သရီရေ၊ ကိုယ်၌၊ ပဗ္ဗိစ္ဆန္တံ၊ ပဗ္ဗိစ္ဆန္တံ၊ ဘေဒ
 တော၊ ဖုံးလွှမ်းသောအမှေး မဖုံးလွှမ်းသော အမှေး၏အပြားအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိ
 ဝိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ကိလေသမကံ၊ အမှေးသည်၊ ဝတ္ထတော၊ အဆင်း
 အားဖြင့်၊ သေတံ၊ ဖြူ၏၊ ဒုက္ခလ ပိလေသတိကဝတ္ထံ၊ ဖွဲ့ဖြူပုဆိုးညှစ်နှင့်တူ
 သောအဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေထိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ သဗ္ဗာန
 တော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ဩကာသသဗ္ဗာနံ၊ တည်ရာ
 အရပ်လျှင်သဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေထိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဒိသ
 တော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ခွိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒိသာသု၊ အရပ်တို့၌၊ ဇာတံ၊
 ဖြစ်၏၊ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ပဗ္ဗိစ္ဆန္တံ၊ ကိလေသမကံ၊ ဖုံးလွှမ်း
 သောအမှေးသည်၊ ဟဒယဉ္စ၊ နှလုံးသားကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထဉ္စ၊ အဗ္ဗိုကို
 လည်းကောင်း၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ ဌတံ၊ တည်၏၊ အပဗ္ဗိစ္ဆန္တံ၊ ကိလေသမ

ကံ၊မစုံ၊လွင်းသောအမှေးသည်၊သကလသရီရေ၊ကိုယ်အလုံး၌၊ ဓမ္မဿ၊
 အရေ၏၊ဟေဠတော၊အောက်မှ၊ မံသံ၊အသားကို၊ ပရိယောနဗ္ဗိတွာ၊မှေး
 ရပ်၍၊ဗြိတံ၊တည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏၊တတ္ထ၊
 ထိုအမှေး၌၊ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဝိလောတိကာယ၊ ပုဆိုးနွမ်းဖြင့်
 မံသံ၊အမဲကို၊ပလိဝေဠိတေ၊ မှေးရပ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိလောတိကာ
 ပုဆိုးနွမ်းသည်၊ မယာ၊ငါသည်၊မံသံ၊အမဲကို၊ ပလိဝေဠိတံ၊မှေးရပ်အပ်
 ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊မသိ၊ မံသံ၊ အမဲသည်လည်း၊ အဟံ၊ငါ့ကို၊
 ဝိလောတိကာယ၊ ပုဆိုးနွမ်းသည်၊ ပလိဝေဠိတံ၊ မှေးရပ်အပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊နဇာနာတိ၊မသိ၊ ဝေမေဝ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ကိလောမကံ၊အမှေး
 သည်၊မယာ၊ငါသည်၊ ဟဒယဝက္ကာနိစ၊ နှလုံးသား အညှို့တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊သကလသရီရေ၊ကိုယ်အလုံး၌၊ ဓမ္မဿ၊အရေ၏၊ ဟေဠတော၊
 အောက်မှ၊မံသဉ္စ၊အသားကိုလည်းကောင်း၊ပလိဝေဠိတံ၊မှေးရပ်အပ်၏၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊မသိ၊ ဟဒယဝက္ကာနိစ၊ နှလုံးသားအညှို့တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ သကလသရီရေ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်၌၊ မံသဉ္စ၊အသား
 သည်လည်းကောင်း၊အဟံ၊ငါ့ကို၊ကိလောမကေန၊အမှေးသည်၊ပလိဝေဠိ
 တံ၊မှေးရပ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊မသိ၊ ဟိသဉ္စ၊ထိုစကားသည်
 မှန်၏၊ဧတေဓမ္မာ၊ထိုတရားတို့သည်၊အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏာပိယတိတာ၊
 နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊(ပ)နုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊အပိုင်းအခြား
 အားဖြင့်၊ဟေဠာ၊အောက်၌၊မံသန၊အသားဖြင့်၊ ဥပရိ၊အထက်၌၊ဝဓ္မေန၊
 အရေဖြင့်၊ တိရိယံ၊ဖိလသ၌၊ ကိလောမက ဘာဝေန၊ အမှေး၏ အဖို့ဖြင့်၊
 ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏၊
 အဟံ၊ဤသည်ကား၊တေဿ၊ထိုအမှေး၏၊သဘာဝပရိစ္ဆေဒေါ၊သဘော
 တူသောအပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဝ ပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူ
 သောအပိုင်း အခြားသည်ကား၊ ကေသသဒိသောဝေ၊ဆံပင်နှင့်တူသည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ကိလောမကံ၊အမှေးကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊
 အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏၊

တတောပရံ၊ ထိုမှ နောက်၌၊ သရီရဿ၊ကိုယ်၏၊အတ္တန္တရေ၊အတွင်း
 ၌၊ဝိဟကံ၊အဖျဉ်းသည်၊ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ နီလံ၊ညို၏၊ဝိလော
 တနိဂ္ဂေါဏ္ဏပုပ္ဖဝဏ္ဏံ၊ ညှိုးသောကြောင် ပန်းပွင့်အဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ သဏ္ဌာနတော၊ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ ယေ

ဘုယျေမ္မာ၊ နှင်းသောအားဖြင့်၊ သတ္တဝါသေဝေသာ၊ လက်ချောင်းချက်သစ်
 ပမာဏရှိ၏၊ အမည်နဲ့၊ အစွဲမရှိသော၊ ကာဠဝတ္ထုကဇိဉ္ဇိသန္တောနံ၊ မည်းနက်
 သောခွားပပ်၏၊ လျှာသဏ္ဌာနိရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထုပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
 ဖွတ်၏၊ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဥပရိမာယ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ
 အနုပဉ္စ၊ ဇာတ်၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထုပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖွတ်၏၊ သြက
 သတော၊ ဘဉ်ရာအားဖြင့်၊ ဟဒယသ၊ နှလုံးသား၏၊ ဝါမပသ၊ လက်ဝဲ
 နံပါး၌၊ ဥဒရပဉ္စလသ၊ ဝမ်းရေအပြင်၏၊ မတ္တကပသံ၊ အထက်အပြင်ကို၊
 နိသာယ၊ မြို့၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ယစွိ၊ အကြင်သနက်ရွက်သည်လည်း၊ ပဟ
 ရဏပဟာရေန၊ လက်နက်ရိုက်ခတ်မိသဖြင့်၊ ဗဟိ၊ အပေါ်၊ နိက္ခန္ဓ၊ ထွက်
 သည်ရှိသော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဇိဝိတက္ခယော၊ အသက်၏ကုန်
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသနက်ရွက်၌၊ ကောဠကမတ္တက
 ပသံ၊ ကျိန်ရံ၏အပြင်ကို၊ နိသာယ၊ မြို့၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ဝေါမပပိဏ္ဍိ၊
 ခွားချေးစိုက်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကောဠကမတ္တကပသံ၊ ကျိန်ရံ၏အပြင်
 ကို၊ နိသာယ၊ မြို့၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ကောဠက
 မတ္တကပသံ၊ ကျိန်ရံ၏ အပြင်သည်လည်း၊ ဝေါမပပိဏ္ဍိ၊ ခွားချေးစိုက်
 သည်၊ ဇံ၊ ငါ့ကို၊ နိသာယ၊ မြို့၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊
 မသိ၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပိဟကံ၊ အဖျဉ်း သနက်ရွက်သည်၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဒရပဉ္စလသ၊ ဝမ်းရေအပြင်၏၊ မတ္တကပသံ၊ အထက်
 အပြင်ကို၊ နိသာယ၊ မြို့၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဥဒရ
 ပဉ္စလသ၊ ဝမ်းရေအပြင်၏၊ မတ္တကပသံ၊ အထက် အပြင်သည်လည်း၊
 ပိဟကံ၊ အဖျဉ်းသနက်ရွက်သည်၊ ဇံ၊ ငါ့ကို၊ နိသာယ၊ မြို့၌၊ ဌိတံ၊ တည်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတေ
 ဓမ္မာ၊ ထိုတရား တို့သည်၊ အာဘောဂ ပစ္စဝေက္ခဏာ ပိရဟိတာ၊ နှလုံး
 သွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နုပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထုပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖွတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအ
 ခြားအားဖြင့်၊ ပိဟကံ ဘာဝေန၊ အဖျဉ်း သနက်ရွက်၏ အဖွဲ့အားဖြင့်၊
 ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထုပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖွတ်၏၊ အဟံ၊
 ဤသည်ကား၊ ဧတေသ၊ ထိုအဖျဉ်း သနက်ရွက်၏၊ သဘာဝ ပရိစ္ဆေ
 ဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဝ ပရိစ္ဆေဒေါပန၊
 သဘောမတူသော အပိုင်းအခြား သည်ကား၊ ကေသ သဒိသောဧဝ၊ ခပ်
 ပင်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိဟကံ၊ အဖျဉ်းကို၊

၉

ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏။

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သရီရဿ၊ ကိုယ်၏၊ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ နိဗ္ဗာန်သင်္ဂဟသုတ်သော၊ သားတစ်အပြားရှိသော၊ ပပ္ပါသံ၊ အဆုတ်သည်၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ရုတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်၊ နာတိပရိပက္ခဥဒုမ္မရဝဏ္ဏံ၊ မမှည့်လွန်းသော ရေသပန်းသီးအဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ဝိသမန္တန္တပူဝသဗ္ဗာနံ၊ မညီမညွတ်သော မုံကျတ်သဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ဆဒနိဗ္ဗာနသဗ္ဗာနုန္တိ၊ အရိုးဆုတ်ကျတ် ပုံရသဗ္ဗာန်ရှိ၏ဟူ၍လည်း၊ ဧကော၊ အမျှ၊ ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တဒေတံတံတေပပ္ပါသံ၊ ထိုအဆုတ်သည်၊ အန္တန္တရေ၊ ကိုယ်၏အတွင်း၌၊ အသိတပိတာဒိနံ၊ စားအပ်သောကံအပ်ကုန်သော အာဟာရအစရှိသည်တို့၏၊ အာသဝေ၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဥဂ္ဂတေန၊ တက်သော၊ ကမ္မဇတေဇုသ္မာနာ၊ ကံကြောင့်ဖြစ်သောတေဇောသတ်၏အငွေ့သည်၊ အန္တဟတတ္တာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ခါရိတပလာလဝိဏ္ဏမိဝ၊ နှိပ်နင်းအပ်သော ကောက်ရိုးပုံကဲ့သို့၊ နိရေသံ၊ အရည်ခန်းချောက်သည်၊ နိရောဓံ၊ ဩဇာမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဥပရိမာယ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ သရီရန္တန္တရေ၊ ကိုယ်၏အတွင်း၌၊ နိဗ္ဗာန်သင်္ဂဟသုတ်သော၊ သားတစ်အပြားရှိသော၊ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ဟဒယဉ္စ၊ နှလုံးသားကို လည်းကောင်း၊ ယကနဉ္စ၊ အသည်းကို လည်းကောင်း၊ ဥပရိစ္ဆာဒေတွာ၊ အထက်၌ဖုံးလွှမ်း၍၊ ဩလမ္ပန္တံ၊ တွဲရဲ့ရွဲဆွဲလျက်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအဆုတ်၌၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဇိဏ္ဏကောဋ္ဌန္တန္တရေ၊ အိုမင်းသော ကျီးဟောင်း၏အတွင်း၌၊ လမ္ပမာနော၊ တွဲရဲ့ရွဲဆွဲသော၊ သကုဏကုလသဝကော၊ စာပေါင်းသိုက်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇိဏ္ဏကောဋ္ဌန္တန္တရေ၊ အိုမင်းသော ကျီးဟောင်း၏အတွင်း၌၊ လမ္ပမာနော၊ တွဲရဲ့ရွဲဆွဲသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဇိဏ္ဏကောဋ္ဌန္တန္တရံ၊ အိုမင်းသောကျီး၏အတွင်းသည်လည်း၊ မယိ၊ ငါ၌၊ သကုဏကုလသဝကော၊ စာပေါင်းသိုက်သည်၊ ဩလမ္ပမာနော၊ တွဲရဲ့ရွဲဆွဲလျက်၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပပ္ပါသံ၊ အဆုတ်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သရီရန္တန္တရေ၊ ကိုယ်၏အတွင်း

၁၁၆ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

၌၊ ဗြိန္ဒထနာနံ၊ နှစ်လုံးသော သားမြတ်တို့ကို၊ လမ္ဗမာနံ၊ တွဲရဲခွဲဆွဲလျက်၊
 ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ သရိရန္တန္တရေ၊ ကိုယ်၏အတွင်း
 ၌၊ ဗြိန္ဒထနာနံ၊ နှစ်လုံးကုန်သော သားမြတ်တို့၏၊ အန္တန္တရံ၊ အတွင်းသည်၊
 မယိ၊ ငါ၌၊ ပပ္ပါသံ၊ အဆုတ်သည်၊ လမ္ဗမာနံ၊ တွဲရဲခွဲဆွဲလျက်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊
 ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏ ဝိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း
 ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နဝုဂ္ဂလော၊ ဝုဂ္ဂိလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒေတော၊ အပိုင်းခံခြားအားဖြင့်၊
 ပပ္ပါသံ၊ အဆုတ်ကို၊ ပပ္ပါသဘာဝေန၊ အဆုတ်၏အဖွဲ့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒံ၊ ပိုင်းခြား
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ဧတဿ၊ ထိုအဆုတ်၏၊ သဘာဝပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်း
 အခြားတည်း၊ ဝိသဘာဝပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသော အပိုင်းအခြား
 သည်ကား၊ ဧတဿ သဒိသောဧဝံ၊ ဆံပင်နှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း၊
 ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပပ္ပါသံ၊ အဆုတ်ကို၊ ဝတ္ထာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော
 အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ အန္တောသရိရေ၊ ကိုယ်၏ အတွင်း၌၊ သုရိ
 သဿ၊ ယောက်ျားအား၊ နွတ္တိံသဟတ္ထံ၊ သုံးဆွဲနှစ်ထောင်ရှိသော၊ နွတ္တိယာ၊
 မိန်းမအား၊ အဋ္ဌဗိသတိဟတ္ထံ၊ နှစ်ဆွဲရှစ်ထောင်ရှိသော၊ ဧကဗိသတိယာ
 ဌာနေသု၊ နှစ်ဆွဲတစ်ခွေသောအရပ်တို့၌၊ ဩဘဂ္ဂံ၊ မညိမညွတ်၊ အန္တံ၊ အူမ
 သည်၊ ဝတ္ထတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ သေတံ၊ ပြို၏၊ သက္ကရသုဝေဝတ္ထံ၊ အင်
 တေ ကျောက်သဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊
 သဏ္ဌာနတော၊ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဝိဒ္ဓိတွာ၊ ဖြတ်၍၊
 လောဟိတံ၊ ဧဝိယံ၊ သွေးဆေးသောကျင်း၌၊ သံဝလ္လေတွာ၊ ခွေ၍၊ ဌဝိတ
 ဓမ္မနိသဏ္ဌာနံ၊ ထားအပ်သောပေါးကြီးသဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထ
 ပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ နိသုဒ္ဓိသသု၊ နှစ်ပါး
 သောအထက်ကိုယ်အောက်ကိုယ်တို့၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေ
 တိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဩကာသဟော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်
 ၌၊ ဂလဝါဓုကေ၊ လည်ချောင်းဝ၌၊ ဟေဋ္ဌာစ၊ အောက်၌လည်း၊ ကရိသ
 မဂ္ဂေ၊ ကျင်ကြီးကြောင်း၌၊ ဝိနိဗန္ဓတ္တာ၊ အမြဲဖွဲ့အပ်သည် အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဂလဝါဓုကကရိသမဂ္ဂပရိယန္တေ၊ အထက်၌ပေါ်၍အောက်၌ကျင်ကြီးသွား
 ရာအဆုံးဖြစ်သော၊ သရိရန္တန္တရေ၊ ကိုယ်၏ အတွင်း၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖွတ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအူမ၌၊ ယထာ၊ ဥပမာ
 သော်ကား၊ လောဟိတ ဒေါဟိယံ၊ သွေးဆေးသောကျင်း၌၊ ဌပိတဆိန္ဒ
 ထိသံ၊ ဦးခေါင်းကိုဖြတ်၍ ထားအပ်သော၊ မေနိကဋ္ဌေဝရံ၊ စပါးကြိုး၏
 အကောင်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လောဟိတ ဒေါဟိယံ၊ သွေးဆေးသော
 ကျင်း၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ လောဟိတဒေါဟိ၊
 သွေးဆေးသောကျင်းသည်၊ မယိ၊ ငါ၌၊ ဆိန္ဒသီသံ၊ ပြတ်သော ဦးခေါင်းရှိ
 သော၊ မေနိကဋ္ဌေဝရံ၊ စပါးကြိုး၏ အကောင်သည်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ သိလည်းမသိ၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အန္တံ၊ အူမ
 သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သရီရေန္တန္တံ၊ ကိုယ်၏အတွင်း၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ သရီရေန္တန္တံ၊ ကိုယ်၏အတွင်းသည်လည်း၊
 မယိ၊ ငါ၌၊ အန္တံ၊ အူမသည်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊
 ဟိသစ္စံ၊ ထိုကားသည်မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂံ
 ပစ္စဝေက္ခတာဝိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊
 နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ အန္တံ၊
 အူမကို၊ အန္တဘာဂေန၊ အူမ၏အဖွဲ့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္တံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖွတ်၏၊ အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုအူမ၏၊
 သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂ
 ပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ဧကသသဒိ
 သောဧဝ၊ ဆံပင်နှင့် တူသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အန္တံ၊
 အူမကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်း
 ခြား၍ ဖွတ်၏။

တဘောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ အန္တသရီရေ၊ ကိုယ်၏ အတွင်း၌၊ အန္တ
 ရေ၊ အူမ၏အကြား၌၊ အန္တဂုဏံ၊ အူထိပ်သည်၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအား
 ဖြင့်၊ ဒကသီတလိကမူလဝဏ္ဏံ၊ ဟင်းရံ၊ မြစ်နှင့်တူသော အဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖွတ်၏၊ သဏ္ဌာနတော၊ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊
 ဒကသီတလိကမူလသဏ္ဌာနမေဝ၊ ဟင်းရံ၊ မြစ်သဏ္ဌာန်ရှိသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဂေါရတ္ထသဏ္ဌာနန္တိ၊ ဝိနွားသေး သဏ္ဌာန်ရှိ၏ဟူ၍လည်း၊ ဧက၊
 အချို့ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တံ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဒိသတော၊ အပျော်အား
 ဖြင့်၊ ဒိသုဒိသာသု၊ နှစ်ပါးသောအပျော်တို့၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထ
 ပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖွတ်၏၊ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ကုဒါလဇေ
 သုကပ္ပာဒိနိ၊ ပေါက်တူး ပေါက်ဆိန်အမှုအစရှိသည်တို့ကို၊ ကရေန္တံ၊

၁၀၀

ရဲဒွကပါဌအဋ္ဌကထာနိသျှ

ပြုကုန်သော သုတို့၏၊ ယန္တကဆုနကလေး၊ ယန္တရားကိုငင်သော အခါ
 နှိုယန္တသုတ္တကမိဝ၊ ယန္တရားကြိုးကဲ့သို့၊ ယန္တဗလကောနိယန္တရားပျဉ်
 တို့ကို၊ အန္တဘောဂေ၊ အစွန်ဖြစ်သောအခွေခွေ၊ ကေတော၊ တဖက်မှ အစွ
 န္ဇန္တ၊ ကြိုးလွန်းတောင့်ကို၊ အာပန္နိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ပါဒပုဉ္ဏနရန္တုမဏ္ဍလကဿ၊
 ခြေသုတ်သော ကြိုးခွေ အဝန်း၏၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ သံသိဗ္ဗိတွာ၊
 ချုပ်၍၊ ဌိတရန္တုကာရိယ၊ ထားအပ်သော ကြိုးကဲ့သို့၊ ကေဝိသတိသာ
 အန္တဘောဂါနံ၊ နှစ်ဆယ်တခွေသော အူမတို့၏၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ဌိတံ၊
 တည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအူသိပ်၌၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ပါဒပုဉ္ဏနရန္တုမဏ္ဍ
 လကံ၊ ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းကို၊ သိဗ္ဗိတွာ၊ ချုပ်၍၊ ဌိတရန္တုကာ၊ ထားအပ်
 သော ကြိုးသည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပါဒပုဉ္ဏန ရန္တုမဏ္ဍလကံ၊ ခြေသုတ်
 ကြိုးဝန်းကို၊ သိဗ္ဗိတံ၊ ချုပ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ပါဒပုဉ္ဏန
 ရန္တုမဏ္ဍလကံ၊ ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းသည်လည်း၊ ရန္တုကာ၊ ကြိုးသည်မံ၊
 ငါ့ကို၊ သိဗ္ဗိတွာ၊ ချုပ်၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဧဝ
 မေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အန္တဂုဏံ၊ အူသိပ်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အန္တံ၊
 အူမကို၊ ကေဝိသတိဘောဂန္တရေ၊ နှစ်ဆဲတခွေ၏အကြား၌၊ အာပန္နိတွာ၊
 ဖွဲ့၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ အန္တံ၊ အူမသည်လည်း၊
 အန္တဂုဏံ၊ အူသိပ်သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အာပန္နိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရား
 တို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏာရိဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်း
 မှကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊
 ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ အန္တဂုဏံ၊ အူ
 သိပ်ကို၊ အန္တဂုဏဘာဂေန၊ အူသိပ်၏အဖွဲ့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊
 ထိုအူသိပ်၏၊ သဘာဝ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်း အခြား
 တည်း၊ ဝိသဘာဝပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသော အပိုင်း အခြားသည်
 ကား၊ ကေသသဒိသောဧဝ၊ ဆံပင်နှင့် တူသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အန္တဂုဏံ၊ အူသိပ်ကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်း အစရှိသော
 အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ အန္တောသရိဇေ၊ ကိုယ်၏ အတွင်း၌၊ ဥဒရိ
 ယံ၊ အစာသစ်ကို၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ အန္တောဟာရုဟာရုဝဏ္ဏံ၊
 မျှီအပ်သော အစာအာဟာရ၏ အဆင်းရှိ၏ဟူ၍၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍

မှတ်၏။ သဏ္ဌာနတော။ သဏ္ဌာနအားဖြင့်။ ပရိသာဝနေ။ ရေစစ်ပဝါ၌။ သိဝိ
လဗန္ဓတဏ္ဍုလသဏ္ဌာနံ။ လျော့လျော့ထုတ်အပ်သော ဆန်ထုတ်သဏ္ဌာန
ရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ။ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏။ ဒိသတော။ အရပ်အား
ဖြင့်။ ဥပရိမာယ။ အထက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ။ အရပ်၌။ ဇာတံ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။
ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ။ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏။ ဩကာသတော။ တည်ရာအားဖြင့်။
ဥဒေရ။ အစာသစ်၏အရပ်၌။ ဌိတံ။ တည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ။ ပိုင်း
ခြား၍ မှတ်၏။ ဥဒရံနာမ။ အစာသစ်မည်သည်ကား။ ဥဘတောပိ။ နှစ်
ဘက်သောအရပ်မှလည်း။ နိဗ္ဗိဇ္ဇယမာနဿ။ နှိပ်၍ဥစ်အပ်သော။ အတ္ထသာ
ဓူကဿ။ စိုသောပုဆိုး၏။ မဇ္ဈေ။ အလယ်၌။ သဉ္ဇာတပေါဋ္ဌက သဒိသံ။
ကောင်းစွာဖြစ်သော အဖျဉ်တူ၏။ အန္တဋ္ဌာနံ။ အရပ်အရပ်၌ဖြစ်၏။ ဗဟိ။
အပ၌။ မဉ္ဇံ။ ချောမောပြေပြေဖြစ်၏။ အန္တော။ အတွင်း၌။ မံသကသမ္ပပလိဝေဋ္ဌိ
တံ။ ယောက်သွား၏အသားကဲ့သို့ လိမ်းကျံအပ်သော အသားရှိသည်ဖြစ်
၍။ ကိလိဗ္ဗပါဝါရုပုပ္ဖသဒိသံ။ ညစ်နွမ်းသော ဖွဲဖြူပမိုး၌ရှိသော ငန်းပွင့်
အကွက်နှင့်တူ၏။ ကုမိတပနသဗလဿ။ ဖုတ်သော ပိန့်သီး၏။ အန္တန္တရ
ပုပ္ဖသဒိသန္တိပိ။ အတွင်းသားနှင့်တူသော သဘောရှိ၏ဟူ၍လည်း။ ကော။
အချို့ကုန်သောဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏။ တတ္ထ။ ထိုအစာသစ်၌။
တက္ကော ဓူကား။ တက္ကောဓူက မည်သော ပိုးတို့သည် လည်းကောင်း။
ဝတ္ထုပ္ပါဒကော။ ဝတ္ထုပ္ပါဒကမည်သောပိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ တာလ
ဟိရကာ။ လန်းကျောနှင့် တူသောပိုးတို့သည် လည်းကောင်း။ သူမိမုခကာ။
အပ်သွားနှင့်တူသောပိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌတန္တသုတ္တကာ။ ချည်
မြှင်နှင့်တူသောပိုးတို့သည် လည်းကောင်း။ ဣတိဝေမာဒိ။ ဤသို့အစရှိကုန်
သော။ နတ္တိသကာလပ္ပသေဒါ။ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သော။ ကိလိယော။
ပိုးမျိုးတို့သည်။ အာကုလဗျာကုလော။ ထိုမှဤမှအထွေးထွေးအရှက်ရှက်
တို့၌ ပွတ်သပ်နှောက်ရှက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဏ္ဌသဏ္ဌစာရိနော။ အရ
အရကျက်စားလေ့ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ။ ဖြစ်ကုန်၍။ နိဝသန္တိ။ နေကုန်၏။
ယော။ အကြင်ပိုးမျိုးတို့သည်။ ပါနဘောဇနာဒိမ္ပိ။ အပျော်ဘောဇဉ်အစရှိ
သည်သည်။ အဝိဇ္ဇမာနေ။ မရှိခဲ့သော်။ ဥလ္လုကိတ္တာ။ ခုန်၍။ ပိရုဝန္တာ။ မြည်
တမ်းကုန်ထွက်။ ဟဒယမံသံ။ နှလုံးသားကို။ အဘိတုဒန္တိ။ ခပ်တံဆွဲသိုက်
ခဲကြကုန်၏။ ပါနဘောဇနာနိ။ အပျော်ဘောဇဉ်အစရှိသည်တို့ကို။ အဇ္ဈော
ဟရုဏဝေယာယဉ္စ။ မျိုသော အခါ၌လည်း။ ဥဗ္ဗမုခေါ။ အထက်သို့မျက်နှာရှိ
ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ။ ဖြစ်ကုန်၍။ ပဌမဇ္ဈောဟရေ။ ရှေးဦးစွာမျိုအပ်ကုန်သော။

နွေတယောအာလောပေ။ နှစ်လုပ်သုံးလုပ်တို့ကို၊ တုရိတတုရိတံ၊ အလျင်
 တသေဝ၊ ဝိလုပ္ပန္တိ၊ လုယက်ကြကုန်၏။ ယံဥဒရိယံ၊ အကြင် အစာသစ်
 သည်၊ ဇေတသံကိမိနံ၊ ထိုဝိုးမျိုးတို့၏၊ ပသုတိစာရံ၊ သားဖွားအိပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝစ္စကုမ္ဘိဂိလာနသသသသသနဉ္စ၊ ကျင်ကြီး အိပ်သူနာ
 စရစ်သုသာန်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုအစာသစ်၌၊ သေယူထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ စဏ္ဍာ
 လဂါမဒ္ဒါဓေ၊ နှုန်းစဏ္ဍားရွာ၌၊ စဏ္ဍနိကာယ၊ တံစီးတွင်း၌၊ သရဒသမယေ၊
 တန်ဆောင်မုန်းလ အခါ၌၊ ယုတ္တဗုသိတကေ၊ ကြီးသော မိဗန်းပေါက်ရှိ
 သော၊ ဇေဝေ၊ မိဗန်းသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာလတ်သော်၊ ဥဒကေန၊ ရေသည်၊
 အာရဇ္ဇံ၊ မျောသော၊ မုတ္တကရိသစဗ္ဗန္တိနာရုစဏ္ဍာဓဇ္ဇသိဗာဏိကာလော
 ဟိတပ္ပဘုတိနာနာကုဏပဇာတံ၊ ကျင်ငယ်ကျင်ကြီး အရေအစွန်းအကြော
 အပိုင်းတံထွေးနှစ်သွေးအစရှိသော အထူးထူးသော အကောင်ပုပ်သည်၊
 နိပတိတွာ၊ ကျစ်၍၊ ကဒ္ဒမောဒကာလုဇ္ဇိတံ၊ ညွှန်ရေတို့ဖြင့် နောက်ကျခြင်းရှိ
 သည်၊ သဉ္စာတကိမိကုလသကုလံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောပိုးမျိုးတို့ဖြင့်နှောက်
 ရှက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဇိဟတိဟတ္ထယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်
 သဖြင့်၊ သုရိယာတပသန္တာပဝေဂကုမိတံ၊ နေ၏အပူဖြင့်ပူသော အဟုန်
 ဖြင့်ကျိုက်ကျိုက်ဆူသည်ဖြစ်၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဗေဏဝုပ္ပုဇ္ဇကေ၊ အမြှုပ်
 အမြှိုက် တို့ကို၊ မုဉ္ဇန္တံ၊ ယွတ်လျက်၊ အဘိနိလဝဏ္ဏံ၊ အလွန် ညိုသော
 အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရမဒုဂ္ဂန္ဓဇေယျန္တံ၊ အလွန်မကောင်းသော အနံ့ဖြင့်
 စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပဂန္တုဝါ၊ ချဉ်းကပ် အံ့သောငှါ လည်း
 ကောင်း၊ ဗဒ္ဓုဝါ၊ ကြည့်ရှုအံ့သောငှါလည်းကောင်း၊ အနုရဟရူပတံ၊ မထိုက်
 သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဗာပဗိတုဝါ၊
 နှမ်းအံ့သောငှါ လည်းကောင်း၊ သာယိတုဝါ၊ လျက်အံ့သောငှါ လည်း
 ကောင်း၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်
 နာနပ္ပကာရပါနဘောဇနာဒိန္နန္တမုသလဝုဏ္ဏိတံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိ
 သော အမျှော်ဘောဇဉ်စသည်တို့ကို သွားတည်းဟူသော ကျည်မွေဖြင့်
 မှုန်မှုန်ညက်ညက်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇိဝါဟတ္ထသမ္ပရိဝတ္တိတံ၊ လျှာတည်း
 ဟူသော လက်ဖြင့်ပြန်ထွန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဓဇ္ဇလာလာပလိဗုဒ္ဓံ၊ တံထွေး
 အရိအရည်တို့ဖြင့် မှေးရှက်လျက်၊ တင်္ဂဏ ဝိဂတဝဏ္ဏဂန္ဓ ရသဒိသမ္ပ
 ဒံ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင် ကင်းသောအနံ့အရသာ အစရှိသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံ
 သည်ဖြစ်၍၊ ကောလိယကုလေသု၊ ကောလိယအမျိုးတို့၌၊ သုဝါနဝုမထသဒိ

သံ၊ ခွေးအန်ဖတ်နှင့်တူစွာ၊ နိပတိတွာ၊ ကျ၍၊ ပိတ္တသေမှဝါတပလိဝေဠိ
 တံ၊ သည်းခြေသလိပ်လေတို့ဖြင့်မှေးရှက်အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥဒရေဂ္ဂိ
 သန္တာပဝေဂကုမိတံ၊ ဝမ်းမီး၏ပူသောအဟုန်ဖြင့်ကျိုက်ကျိုက်ဆူသည်
 ဖြစ်၍၊ ကိမိကုယာကုလံ၊ ပိုးမျိုးသုံးဆဲနှစ်ပါးတို့ဖြင့် နှောက်ရှက်ရောပြင်း
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥပရူပရိ၊ အထက်အထက်သို့၊ ဖေဏပုပ္ဖုဠကာနိ၊ အမြှုပ်
 အမြှက်တို့ကို၊ မုဉ္ဇန္တိ၊ လွှတ်လျက်၊ ပရမကသမ္ပုဒုဂ္ဂန္ဓဇေရုစ္ဆာဘာဝံ၊ အလွန်
 မကောင်းသောယောက်သွားပုပ်ကဲ့သို့ စက်ဆုပ် အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊
 အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ယံ၊ အကြင်အခြင်း အရာကို၊
 သုတွာပိ၊ ကြားရ၍သည်း၊ ပါနဘောဇနာဒိသု၊ အပျော်တေးသွယ်စသည်တို့
 ၌၊ အမနုညတာ၊ ကောင်း၏ ဟုနှလုံးမသွင်းနိုင်သည်၏အဖြစ်သည်၊ သဏ္ဌာ
 တိ၊ တည်၏၊ ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာတည်းဟူသောမျက်စိဖြင့်၊ ဩလောကေ
 တွာ၊ ကြည့်ရသည်ရှိသော်၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုသွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ယတ္ထဝ၊
 အကြင်ဝမ်း၌လည်း၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ ပါနဘောဇနာဒိ၊ အပျော်သောဇဉ်
 အစရှိသည်ကို၊ ပဉ္စဝေ၊ ငါးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဝိဝေကိကံ၊ ခွဲဝေခြင်းသို့၊
 ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဧကဘာဝံ၊ တဖို့ကို၊ ပါယကာ၊ ပိုးကိုသည်၊ ခါဒန္တိ၊
 စားကုန်၏၊ ဧကဘာဝံ၊ တဖို့ကို၊ ဥဒရေဂ္ဂိ၊ ဝမ်းမီးသည်၊ ဈာပေတိ၊ လောင်၏၊
 ဧကောဘာဝေါ၊ တဖို့သည်၊ မုတ္တံ၊ ကျင်လပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော
 ဘာဝေါ၊ တဖို့သည်၊ ကရိသံ၊ အစာဟောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော
 ဘာဝေါ၊ တဖို့သည်၊ ရသဘာဝံ၊ အရသာ၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်
 ၍၊ သောဏိတဓံသာဒိနံ၊ အကြာအသား အစရှိသည်တို့ကို၊ ဥပဠိ၊ ဟ
 ယာတိ၊ ပွားများစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 အစာသစ်၌၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ပရမဇေရုစ္ဆာပာ၊ အလွန်စက်
 ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော၊ သုဝါနဒေါဏိယာ၊ ခွေးစားကျင်း၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊
 သုဝါနဝမထု၊ ခွေးအန်ဖတ်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုဝါနဒေါဏိယာ၊ ခွေး
 စားကျင်း၌၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ သုဝါနဒေါဏိပိ၊
 ခွေးစားကျင်းသည်လည်း၊ မယိ၊ ငါ၌၊ သုဝါနဝမထု၊ ခွေးအန်ဖတ်သည်၊
 ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရမဒုဂ္ဂန္ဓဇေရုစ္ဆာ၊ အလွန်
 မကောင်းသောအနံ့ဖြင့် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော၊ ဣမတ္ထိ၊ ဥဒရေ၊ ဤဝမ်း၌၊
 ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဥဒရေဂ္ဂိ၊ ဝမ်းသည်လည်း၊ မယိ၊
 ငါ၌၊ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်သည်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊

ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဇေတဝဇ္ဇာ၊ ထိုတရားကိုသည်။ အာဘော
 ဓပဗ္ဗဝေက္ခကာဝိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှကင်းကုန်၏။ (ပ)၊
 နုပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့် ဥဒရိ
 ယံ၊ အစာသစ်ကို ဥဒရိယဘာဝေန၊ အစာသစ်ဟူသော အဖို့ဖြင့် ပရိစ္ဆိန္နံ၊
 ပိုင်းခြားအပ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဇေတသ၊ ထိုအစာသစ်၏၊ သဘာဝ
 ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်းအခြားတည်း။ ဝိသဘာဝပရိစ္ဆေဒေါ
 ပန၊ သဘောမတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ကေသသဒိသောဇေ၊
 ဆံပင်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်ကို၊
 ဝဇ္ဈာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
 မှတ်၏။ ၊

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ အန္တောသရီရေ၊ ကိုယ်၏အတွင်း၌၊ ကရိ
 သံ၊ အစာဟောင်းသည်၊ ဝဇ္ဈတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ပေတုယေန၊ များ
 သောအားဖြင့်၊ အန္တောဟဋ္ဌာ ဟာရဝဇ္ဈံ၊ မျှအပ်သော အစာလျှင်အ
 ဆင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သဗ္ဗာနတော၊
 သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ဩကာသသဗ္ဗာနံ၊ တည်ရာအရပ်လျှင် သဗ္ဗာန်ရှိ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊
 ဟေဋ္ဌမာယ ဒိသယ၊ အောက်ဖြစ်သော ကိုယ်အရပ်၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအား
 ဖြင့်၊ ပတ္တာသယေ၊ အစာကျက်အိပ်၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏။ ပတ္တာသယောနာမ၊
 အစာကျက်အိပ် မည်သည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ နာဘိပိဋ္ဌိကဏ္ဍက
 မူလာနံ၊ ချက်ကျောက်ဆူးရိုး အရင်းတို့၏။ အန္တရေ၊ အလယ်၌၊ အန္တဝ
 သာနေ၊ အူမ၏အဆုံး၌၊ ဥဗ္ဗေနေ၊ အစောက်အားဖြင့်၊ အဋ္ဌဂုံလမက္ကော၊
 လက်ရှစ်သစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဝံသနဠကန္တန္တရ သဒိသော၊ ဝါး
 ကျည်၏ အတွင်း၌ တည်သည်နှင့် တူသော၊ ပဓေသော၊ အရပ်တည်း၊
 ယတ္ထ၊ အကြင် အစာကျက်အိပ်၌၊ သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်
 ကား၊ ဥပရိတုမိသာဝေ၊ မြေ၏အထက်၌၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ ဝသောဒကံ၊
 မိုဗ်းနေသည်၊ ဩဂလိဝ္ဘာ၊ လျှော၍၊ ဟေဋ္ဌာတုမိ သာဝံ၊ အောက်မြေ
 အရပ်သို့ ပူနေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာ
 လျှင်၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ တရံတခုသော အစာသည်၊ အမာသယေ၊ အစာသစ်အိပ်၌၊
 ပတိတံ၊ ကျသော၊ ပါနသောဇနာဒိကံ၊ အပျော်ဘောဇဉ်အစရှိသည်ကို၊
 ဥဒရိန္တိနာ၊ ဝမ်းမီးသည်၊ ပေတုဓမ္မဟကံ၊ အမြှုပ်တစ်ဝိထစေလျက်၊ ပတ္တ

ပက္ခိ၊ ကျက်တိုင်းကျက်တိုင်း၊ သဏ္ဌကရဏိယာ၊ သိမ်မွေ့စွာပြုသဖြင့်၊
 ပိဋမေဝ၊ မှုံညက်ကဲ့သို့၊ သဏ္ဌဘာဝံ၊ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊
 ငှောက်၍၊ အန္တမိလေန၊ အူမ၏ အတွင်းဖြင့်၊ ဩဂဇ္ဇိတွာ၊ လျှော့၍၊ ဩမန္တိ
 တွာ၊ သိပ်နယ်၍၊ ဝံသနဠကော၊ ဝါးကျည်တောက်၌၊ ပက္ခိပမာနပဏ္ဍ၊ မတ္တိ
 ကာဝိယ၊ ထည့်အပ်သော ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိသောမြေပိုင်ကဲ့သို့၊
 သန္တိပိတံ၊ ရဝေးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအစာ
 ကျက်၌၊ ယထာ၊ ဥပမာ သော်ကား၊ ဝံသနဠကော၊ ဝါးကျည်တောက်၌၊
 ဩမန္တိတွာ၊ သိပ်နယ်၍၊ ပက္ခိတ္တပဏ္ဍ၊ မတ္တိကာ၊ ထည့်အပ်သောဖြော့တော့
 သောအဆင်းရှိသောမြေပိုင်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝံသနဠကော၊ ဝါးကျည်
 တောက်၌၊ ဌိတာ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဝံသနဠကောပိ၊
 ဝါးကျည်တောက် သည်လည်း၊ မဟိ၊ ငါ၌၊ ပဏ္ဍ၊ မတ္တိကာ၊ ဖြော့တော့
 သောအဆင်းရှိသော မြေပိုင်သည်၊ ဌိတာ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာ
 တိ၊ မသိ၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ကရိသံ၊ အစာကျက်သည်၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ပက္ခာသယော၊ အစာကျက်အိပ်၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာ
 တိ၊ မသိ၊ ပက္ခာသယောပိ၊ အစာကျက်အိပ်သည်လည်း၊ မဟိ၊ ငါ၌၊ ကရိသံ
 ကျင်ကြီးသည်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ပဟိသန္တံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုစာရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခကာဝိရဟိ
 တာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နပုဂ္ဂလော၊ ဝုပ္ပုလ်
 မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်း
 အခြားအားဖြင့်၊ ကရိသံ၊ ကျင်ကြီးကို၊ ကရိသဘာဂေန၊ ကျင်ကြီး၏အဖို့
 အားဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်
 ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုအစာဟောင်း၏၊ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ
 သဘောတူသောအပိုင်းအခြားတည်း၊ ပိသဘာဂပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘော
 မတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ကေသသဒိသောဧဝ၊ ခပ်ပင်နှင့်တူ
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကရိသံ၊ အစာဟောင်းကို၊ ဝဏ္ဏာဒိ
 တော၊ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊

တတောပရံ၊ ထိုမှနေသော်၌၊ သရိဇေ၊ ကိုယ်၌၊ သိသကဇ္ဇာဟန္တန္တရေ၊
 ဦးခေါင်း၏အတွင်း၌၊ မတ္တယုဂံ၊ ဦးနှောက်သည်၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအား
 ဖြင့်၊ သေတံ၊ ပြု၍၊ အဟိသတ္တကာဝိတ္တိဝဏ္ဏံ၊ ပြု၍အရနှင့်တူသောအဆင်း
 ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဝိတ္တုမိတဒုဋ္ဌဝဏ္ဏန္တိပိ၊
 မကောင်းသော အဆင်းရှိသော ရေဖြူပဲကဲ့သို့ အဆင်းရှိ၍ ဟူ၍လည်း၊

၈၂၄ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဧကော၊ အဗ္ဗါကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တ၊ ဆိုကုန်၏၊ သဗ္ဗာနတော၊
 သဗ္ဗာနအားဖြင့်၊ ဩကာသသဗ္ဗာနံ၊ တည်ရာအရပ်လျှင်သဗ္ဗာနရှိ၏၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဥပရိမာ
 ယ၊ အယက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထ
 ပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ သိသကဋ္ဌာ
 ဟဿ၊ ဦးခေါင်းခွံ၏၊ အဗ္ဗန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ဝတ္ထာရော၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ သိဗ္ဗိနိမဂ္ဂေ၊ ချုပ်ဝပ်ခရီးတို့ကို၊ နိသာယ၊ ဖြစ်၍၊ သမောဓာယ၊ ပေါင်း
 စု၍၊ ဌပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာရော၊ လေးခုကုန်သော၊ ပိဋ္ဌပိဏ္ဍ
 ကာပိယ၊ မှုံညက်ပိုင်အခဲကဲ့သို့၊ သမောဟိတံ၊ တရုတဝေးတည်းရှိသော၊
 ဝတုမတ္ထလုက် ပိဏ္ဍပူဘေဒံ၊ လေးခုလေးပုံအပြားရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဦး
 နှောက်၌၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဝုရာဏဿဗုကဋ္ဌာဟေ၊ ဟောင်းသော
 ဗူးအုံ၌၊ ပက္ခိတ္တာ၊ ထည့်အပ်သော၊ ပိဋ္ဌပိဏ္ဍဝါ၊ မှုံညက်ပိုင်သည် လည်း
 ကောင်း၊ ပိက္ကမိတဒုဋ္ဌိဝါ၊ မကောင်းသော အဆင်းရှိသော အမြှုပ်သည်
 လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝုရာဏဿဗုကဋ္ဌာဟေ၊ ဟောင်းသော
 ဗူးအုံ၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဝုရာဏဿဗုကဋ္ဌာဟံ
 ပိ၊ ဟောင်းသောဗူးအုံသည်လည်း၊ မသိ၊ ငါ၌၊ ပိဋ္ဌပိဏ္ဍဝါ၊ မှုံညက်ပိုင်သည်
 လည်းကောင်း၊ ပိက္ကမိတဒုဋ္ဌိဝါ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသော အမြှုပ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဧဝမေဝ၊
 ဤအတူသာလျှင်၊ မတ္ထလုက်၊ ဦးနှောက်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိသကဋ္ဌာ
 ဟဗ္ဗန္တရေ၊ ဦးခေါင်းခွံ၏အတွင်း၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊
 မသိ၊ သိသကဋ္ဌာဟဗ္ဗန္တရံ၊ ဦးခေါင်းခွံ၏အတွင်းသည်လည်း၊ မသိ၊ ငါ၌၊
 မတ္ထလုက်၊ ဦးနှောက်သည်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဟိသဗ္ဗံ
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧကော၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂ ပစ္စဝေက္ခဏာ
 ပိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နဝုဂ္ဂလော၊
 ဝုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊
 အပိုင်း အခြား အားဖြင့်၊ မတ္ထလုက်၊ ဦးနှောက်ကို၊ မတ္ထလုက်ဘာဝေန၊ ဦး
 နှောက်ဟူသော အဖို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေ
 တိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုဦးနှောက်၏၊
 သဘာဝပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်းအခြားတည်း၊ ပိသဘာဝ
 ပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ဧကသသဒိ

၉

သောဇေဝ၊ဆံပင်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ဣတိဇေဝ၊ဤသို့၊မတ္တဇုဂ်၊ဦး
နှောက်ကို၊ဝတ္ထုဒိတော၊အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်း
ခြား၍မှတ်၏။

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊သရိရေ၊ကိုယ်၌၊ ဗဒ္ဓါဗဒ္ဓဘေဒတော၊ဗဒ္ဓ
သည်းခြေအဗဒ္ဓသည်းခြေဟူသော အပြားအားဖြင့်၊ ဒုဝိစန္ဒိ၊နှစ်ပါးအပြား
ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပိတ္တံ၊သည်းခြေကို၊ ဝတ္ထုတော၊အဆင်းအားဖြင့်၊
ဗဟသမဓူကတေလဝတ္ထု၊ပျက်ပျက်သော သစ်မည်စည်ခါ၏အဆင်းကဲ့သို့
သောအဆင်းရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊အဗဒ္ဓပိတ္တံ၊
အဗဒ္ဓသည်းခြေကို၊ မိလသတကအာကုလပုပ္ဖဝတ္ထုန္တိပိ၊ ညှိုးပိန်နှောင့်ရှက်
သောပန်းပွင့်၏ အဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏ဟူ၍လည်း၊ ဧကေ၊အချို့
ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ဝဒန္တံ၊ဆိုကုန်၏၊သဗ္ဗာနတော၊သဗ္ဗာန်အားဖြင့်
ဩကာသသဗ္ဗာနံ၊ တည်ရာအရပ်လျှင်သဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဝတ္ထ
ပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ဒိသတော၊အရပ်အားဖြင့်၊ဒီသု၊နှစ်ပါးကုန်သော၊
ဒိသာသု၊အရပ်တို့၌၊ ဇာတံ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
မှတ်၏၊ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ အဗဒ္ဓပိတ္တံ၊အဗဒ္ဓသည်းခြေ
သည်၊ကေသလောမနုခန္ဓာနုဉ္စ၊ဆံအမွေးခြေသည်းလက်သည်းသွားတို့
ကိုလည်းကောင်း၊မံသပိနမုတ္တ ဌာနုဉ္စ၊ အသားလွတ်ရာ အရပ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ထေဋ္ဌသုက္ကဝဗ္ဗန္တ၊ကြမ်းထမ်းခိုင်မာသော အရေကိုလည်းကောင်း၊
ဝဇ္ဇေတွာ၊ကြည်၍ဥဒကံ၊ရေကို၊ဗျာပေတွာ၊နှံ့၍၊ဌိတံ၊တည်သော၊တေလ
ဗိန္နုပိယ၊ဆီပေါက်ကဲ့သို့၊ အဝသေသသရိရံ၊ကြွင်းသော ကိုယ်အလုံးကို၊
ဗျာပေတွာ၊နှံ့၍၊ဌိတံ၊တည်၏၊ ယမိ၊အကြင်အဗဒ္ဓ သည်းခြေသည်၊ကုပိ
တေ၊ပျက်သည်ရှိသော်၊အက္ခိနိ၊ပျက်စိတို့သည်၊ပီတကာနိ၊ရွာကုန်သည်
ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘမန္တိ၊ပျက်စိလည်ကုန်၏၊ ဝတ္ထံ၊ကိုယ်သည်၊ ကမ္မ
တိ၊တုန်ထွပ်၏၊ ကဗ္ဗုယတိ၊ ယားယံပေါက်ပြဲ၏၊ဗဒ္ဓပိတ္တံ၊ ဗဒ္ဓသည်းခြေ
သည်၊ဟဒယပပ္ဖါသာနံ၊နှလုံးအရုတ်တို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ယကန
မံသံ၊အသည်းသားကို၊ နိဿာယ၊ငြိ၍၊ ပတိဋ္ဌိတေ၊ တည်သည်ရှိသော်၊
ရုတ္တကောသသတကိကောသကသဒိသေ၊ နိသေ၊ လက်ချပ်သီးအိမ်အ၌
နှင့်တူသော၊ပိတ္တကောသေ၊ သည်းခြေအိမ်၌၊ ဌိတံ၊တည်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ယမိ၊အကြင်ဗဒ္ဓ သည်းခြေသည်၊ ကုပိ
တေ၊ ပျက်သည်ရှိသော်၊ သတ္တဝ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ ဥဗ္ဗတ္တကာ၊ ရူးကုန်
သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ပိပ္ဖလ္လတ္တပိတ္တာ၊ ပေါက်ပြဲသောစိတ်ရှိကုန်၏၊

ဟိရောတပွံ၊ အရှက်အကြောက်ကို၊ ဆင်္ခေတွာ၊ စွန့်၍၊ အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်
 သည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏၊ အဘာသိတံ၊ မဆိုအပ်သောစကားကို၊
 သာသန္တိ၊ ဆိုတတ်ကုန်၏၊ အဝိန္နတဗ္ဗံ၊ မကြံအပ်သည်ကို၊ ဝိန္နန္တိ၊ ကြံ
 တတ်ကုန်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုအဗန္ဓသည်းခြေ၌၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဥဒကံ၊
 ရေကို၊ ဗျာပေတွာ၊ နှံ၍၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ တေလံ၊ ဆီသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဗျာပေတွာ၊ နှံ၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊
 ဥဒကမ္ပိ၊ ရေသည်လည်း၊ တေလံ၊ ဆီသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဗျာပေတွာ၊ နှံ၍၊ ဌိတံ၊
 တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဧဝမေ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အဗန္ဓ
 ပိတ္တံ၊ အဗန္ဓသည်းခြေသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဓိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဗျာပေတွာ၊
 နှံ၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ သဓိရေ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊
 အဗန္ဓပိတ္တံ၊ အဗန္ဓသည်းခြေသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဗျာပေတွာ၊ နှံ၍၊ ဌိတံ၊ တည်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ယထာစ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ကောသာ
 ထကိကောသကော၊ လက်ချပ်သီးခွံအိမ်၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ဝသောဒကံ၊
 မိဗန်းရေသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကောသာတကိကောသကော၊ လက်ချပ်
 သီးခွံအိမ်၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ကောသာတကိ
 ကောသကောပိ၊ လက်ချပ်သီးခွံ အိမ်သည်လည်း၊ မယိ၊ ငါ၌၊ ဝသော
 ဒကံ၊ မိဗန်းရေသည်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဧဝ
 မေ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဗန္ဓပိတ္တံ၊ ဗန္ဓသည်းခြေသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပိတ္တ
 ကောသကော၊ သည်းခြေအိမ်၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊
 မသိ၊ ပိတ္တကောသကောပိ၊ သည်းခြေအိမ်သည်လည်း၊ မယိ၊ ငါ၌၊ ဗန္ဓပိတ္တံ၊
 ဗန္ဓသည်းခြေသည်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဟိသဗ္ဗံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အဘောဂပစ္စဝေက္ခ
 တပိရုတိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နဂုဂ္ဂယော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော
 အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေကို၊ ပိတ္တဘာဂေန၊ သည်းခြေဟူ
 သောအဖို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်း
 ခြား၍မှတ်၏၊ အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုသည်းခြေ၏၊ သဘာဂ
 ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသောအပိုင်းအခြားတည်း၊ ပိသဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ
 ပန၊ သဘောမတူသော အပိုင်းအခြား သည်ကား၊ ကေသသဒိယောဝေ၊
 ဆံပင်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေကို၊
 ဝတ္ထာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍

မှတ်၏။ တတောပရံ၊ ထိုမှနေသောကံ၌၊ သရီရန္တန္တရေ၊ ကိုယ်၏အတွင်း၌၊ ကော
 ပတ္တပုရပ္ပမာဏံ၊ တကွင်းစားမျှလောက်ပမာဏရှိသော၊ သေမှံ၊ သလိပ်
 သည်၊ ဝဇ္ဇာတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ သေတံ၊ ပြု၏။ ကန္တကပဉ္စရသဝဇ္ဇာံ၊
 ဖအောင်းရွက်ရည် အဆင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
 မှတ်၏။ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာနအားဖြင့်၊ ဩကာသသဗ္ဗာနံ၊ တည်ရာ
 အရပ်လျှင်သဗ္ဗာနရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဒိသ
 တော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဥပရိမာယ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ဒိသယ၊ အရပ်၌၊
 စာတံ၊ ပြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသ
 တော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ဥဒရပဋ္ဌလံ၊ ဝမ်းရေအပြင်၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏။ ယံ၊
 အကြင်သလိပ်သည်၊ ပါနဘောဇနာဒိ၊ အဇ္ဈောဟရဏကာလေ၊ အဖျော်
 ဘောဇဉ် အစရှိသည်ကို မျှသောအခါ၌၊ သေယုထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ သေဝါလပဏာကံ၊ မှော်ရွက် မှော်လွှာသည်၊
 ကဋ္ဌဝါ၊ ထင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကထလေဝါ၊ အိုးခြင်းကျောက်စရစ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ပတန္တေ၊ ကျသည်ရှိသော်၊ ဆိဇ္ဇိတွားတွဲပြတ်၍၊
 ဒွိခါ၊ နှစ်ပြာသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ အဇ္ဈောတ္တရိတွား၊ လွှမ်းမိုး၍၊
 တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပါနဘောဇနာဒိ၊ အဖျော်
 ဘောဇဉ်အစရှိသည်သည်၊ ပတန္တေ၊ ကျသည်ရှိသော်၊ ဆိဇ္ဇိတွားတွဲပြတ်
 ၍၊ ဒွိခါ၊ နှစ်ပြာသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ အဇ္ဈောတ္တရိတွား၊ လွှမ်းမိုး
 ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ယဓိစ၊ အကြင်သလိပ်သည်လည်း၊ မန္တိဘူတေ၊ နည်း
 သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပက္ကံ၊ မှည့်သော၊ ဝဇ္ဇာံ၊ အိုင်းအနာကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ ပုတိကံ၊ ပုပ်သော၊ ကုက္ကုဋ္ဌဗ္ဗာံ၊ ကြက်ဥကဲ့သို့ လည်း
 ကောင်း၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဥဒရပဋ္ဌလံ၊ ဝမ်းရေ အပြင်သည်၊ ပရမဇေဂုဋ္ဌ
 ကုဏပဂန္တံ၊ အလွန်စက်ဆုပ်ဖွယ် မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုသလိပ်မှ၊ ဥဂ္ဂတေန၊ တက်သော၊ ဂဇ္ဇနဝ၊ အနံ့ဖြင့်
 လည်း၊ ဥဂ္ဂါရောပိ၊ ကြို၊ သောလေသည်လည်းကောင်း၊ မုခဗ္ဗိ၊ ခံတွင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂန္တံ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုတိကုဏပသဒိ
 သံ၊ ပုပ်သောအကောင်နံ့နှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောစရရိသော၊
 ထိုယောကျ်ားကိုလည်း၊ ဝံ၊ သင်သည်၊ အပေဟိ၊ ဖလေလော၊ ဒုဂ္ဂန္တံ၊
 မကောင်းသောအနံ့သည်၊ ဝါယတိ၊ လှိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်
 သည်၏။ အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်သလိပ်သည်လည်း၊
 အဘိဝဇ္ဇိတံ၊ အလွန်ပွားများခြင်း ရှိ၏ဟူ၍၊ ဗဟလတ္တံ၊ အထူထူသည်၏

အဖြစ်သို့၊ အာပန္နံ၊ ရောက်၏၊ ဝစ္စကုမ္ပိယာ၊ ရေခပ်၌၊ ပဋိကုဇ္ဇနပလကမိဝ၊
 ပိတ်ဖုံး၍ထားအပ်သော ဗျဉ်ချပ်ကဲ့သို့၊ ဥဒရပဋ္ဌလန္တိန္ဒရေဝေ၊ ဝမ်းရေ
 အပြင်၏အတွင်း၌သာလျှင်၊ ကုဏပဝန္တံ၊ မကောင်းသော အနံ့သည်၊ သန္တိ
 ရုတ္တိတွာ၊ ဖုံးလွှမ်းချုပ်ထိုင်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသလိပ်၌၊ ပလယာ
 ဥပမာသော်ကား၊ စန္ဒနိကာယ၊ တစီးတွင်း၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဖေဏ
 ပဋုလံ၊ အမြှုပ်အပြင်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စန္ဒနိကာယ၊ တစီးတွင်း၌၊
 ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ စန္ဒနိကာယ၊ တစီးတွင်းသည်
 လည်း၊ မသိ၊ ငါ၌၊ ဖေဏပဋုလံ၊ အမြှုပ်အပြင်သည်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သေမှံ၊ သလိပ်
 သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဒရပဋ္ဌလေ၊ ဝမ်းရေအပြင်၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဥဒရပဋ္ဌလန္တိ၊ ဝမ်းရေအပြင်သည်လည်း၊ မသိ၊
 ငါ၌၊ သေမှံ၊ သလိပ်သည်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဟိ
 သန္တိ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘာဂ
 ပစ္စဝေက္ခဏာပိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊
 နဝုပ္ပလော၊ ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊
 ပရိန္ဒုဒေတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ သေမှံ၊ သလိပ်ကို၊ သေမှသာဂေန
 သလိပ်၏အဖို့ဖြင့်၊ ပရိန္ဒုန္တံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်း
 ခြား၍မှတ်၏၊ အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုသလိပ်၏၊ သဘာဂပရိန္ဒု
 ဒေါ၊ သဘောတူသောအပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂပရိန္ဒုဒေါပန၊ သ
 ဘောမတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ကေသသဒိသောဧဝ၊ ဆံပင်နှင့်
 တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သေမှံ၊ သလိပ်ကို၊ ဝတ္ထုဒေတော
 အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ဝုဇ္ဈော၊ ပြည်သည်၊ ဝတ္ထု
 တော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ပဏ္ဍုပလသဝဏ္ဏော၊ ပက်ရှက်လျော်အဆင်း
 ကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏၊
 သဏ္ဌာနတော၊ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ ဩကာသသဏ္ဌာနော၊ တည်ရာ အ
 ရပ်လျှင်သဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဝိသ
 တော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဇိသုဒ္ဓိသာသု၊ နှစ်ပါးသော အထက်ကိုယ်အောက်
 ကိုယ်ဟုဆိုအပ်သောအရပ်တို့၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေ
 တိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗဿ၊ ပြည်၏၊
 ဩကာသသနာမ၊ တည်ရာအရပ်မည်သည်၊ နိဗ္ဗန္ဓော၊ အမြဲဖွဲ့သည်၊ နတ္ထိ၊

မရှိ၊ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌။ ပုဗ္ဗော၊ပြည်သည်။ သန္နိဝိတော၊ရုဇေး၍၊တိဋ္ဌေ
ယျ၊တည်ရာ၏၊ယတြ၊ယတြ၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌၊ခါဏုကဏ္ဍကပဟ
ရဏဂ္ဂိဇာဏာဒိဟိ။ သစ်ငုတ်ခလုတ်ဆူးငြောင့် ခိုက်တိုက်ခြင်း၊ မီးလောင်
ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဘိဟတေ၊ ခိုက်တိုက်ခြင်းရှိသော၊သရီရပ္ပဇေ
သေ၊ကိုယ် အရပ်၌၊လောဟိတံ၊သွေးသည်။ သဗ္ဗဟိတွာ၊ရုဇေး၍၊ပစ္စတိ၊
ကျက်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဂဏ္ဍပိဋ္ဌကာဒယော၊အိုင်းဝက်ခြင်အစရှိသော
အနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တတြတတြ၊ ထိုထိုကိုယ်အရပ်၌၊တိ
ဋ္ဌတိ၊တည်၏၊တတ္ထ၊သိပြည်၌၊ ယထာ၊ဥပမာသော်ကား၊ ရုက္ခဿ၊သစ်
ပင်၏၊တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုအရပ်၌၊ပရသုကုဇာရာဒိဟိ၊ပေါက်ဆိန်ခားမအစ
ရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပဟတပ္ပဇေသေ၊ ခိုက်တိုက်မိရာအရပ်၌၊အဝဂလိတွာ၊
သျှော၍၊ ဦးတော၊တည်သော၊ နိယျာသော၊အစေးသည်၊ အဟံ၊ငါသည်၊
ရုက္ခဿ၊သစ်ပင်၏၊ ပဟတပ္ပဇေသေ၊ ခိုက်တိုက်ရာ အရပ်၌၊ ဦးတော၊
တည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊မသိ၊ ရုက္ခဿ၊သစ်ပင်၏၊ ပဟတပ္ပဇေ
သေ၊ခိုက်တိုက်ရာ အရပ်သည်လည်း၊ မယိ၊ငါ၌၊ နိယျာသော၊အစေး
သည်၊ဦးတော၊တည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊နဇာနာတိ၊မသိ၊ဝေမေဝ၊ဤအတူသာ
လျှင်၊ပုဗ္ဗော၊ပြည်သည်၊အဟံ၊ငါသည်၊ သရီရဿ၊ကိုယ်၏၊တတ္ထတတ္ထ၊
ထိုထိုသို့သော အရပ်၌၊ ခါဏုကဏ္ဍကာဒိဟိ၊သစ်ငုတ် ဆူးငြောင့်အစရှိ
သည်တို့ဖြင့်၊အဘိဟပုဗ္ဗဇေသေ၊ ခိုက်တိုက်မိရာအရပ်၌၊ ဦးတော၊တည်
၏၊ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂဏ္ဍပိဋ္ဌကာဒိန္နံ၊ အိုင်းဝက်ခြင် အစရှိသည်တို့၏၊
ဥဋ္ဌိတပ္ပဇေသေ၊ပေါက်ရာအရပ်၌၊ဦးတော၊တည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊နဇာနာတိ
မသိ၊ သရီရပ္ပဇေသေ၊ ကိုယ်အရပ်သည်လည်း၊မယိ၊ငါ၌၊ ပုဗ္ဗော၊ပြည်
သည်၊ဦးတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊မသိ၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကား
သည်မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏာပိရ
ဟိတာ၊နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊(ပ)နုပုပ္ဖလော၊ ဂုဏ်ထိ
မဟုတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ပရိစ္ဆေဒတော၊အပိုင်း
အခြားအားဖြင့်၊ပုဗ္ဗော၊ပြည်ကို၊ ပုပ္ဖဘာဂေန၊ ပြည်ဟူသောအဖို့ဖြင့်၊ပရိ
စ္ဆိန္နော၊ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊အယံ၊
ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုပြည်၏၊ သာဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူ
သောအပိုင်းအခြားတည်း၊ဝိသဘာဂ ပရိစ္ဆေဒေါပန၊သဘောမတူသော
အပိုင်း အခြားသည်ကား၊ ကောသသဒိသောဧဝ၊ ဆံပင်နှင့် တူသည်သာ

လျှင်တည်း။ ဣတိဝေ။ ဤသို့။ ဝဏ္ဏာဒိတော။ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်။ ဝဏ္ဏပေတိ။ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။

တတောပရံ။ ထိုမှနောက်၌။ သရီရေ။ ကိုယ်၌။ သန္တိတလောဟိတံ။ ရဝေး၍တည်သော သွေးလည်းကောင်း၊ သံသရဏလောဟိတံ။ ထိုမှဤမှ ရွေ့သောသွေးလည်းကောင်း။ ဣတိဝေ။ ဤသို့။ နှစ်ပါးအပြားရှိသော လောဟိတော။ သွေး၌။ သန္တိတလောဟိတံ။ ရဝေး၍တည်သောသွေးသည်။ ထာဝ။ ရှေးဦးစွာ။ ဝဏ္ဏာဒိတော။ အဆင်းအားဖြင့်။ ဗဟလကုမိတလသခါရသဝဏ္ဏံ။ ပြစ်ပြစ်ရှိသော ချိပ်ရည်အဆင်းကဲ့သို့ သောအဆင်းရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဏ္ဏပေတိ။ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သံသရဏလောဟိတံ။ ထိုမှဤမှ ရွေ့သောသွေးသည်။ အန္တလသခါရသဝဏ္ဏံ။ ကြည်လင်သော ချိပ်ရည်အဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဏ္ဏပေတိ။ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သဏ္ဌာနတော။ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သောသွေးသည်။ အတ္တနောမိမိ၏။ ဩကာသသဏ္ဌာနံ။ တည်ရာအရပ်လျှင်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဏ္ဏပေတိ။ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဒိသတော။ အရပ်အားဖြင့်။ သန္တိတလောဟိတံ။ ရဝေး၍တည်သောသွေးသည်။ ဥပရိမာယ။ အထက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ။ အရပ်၌။ ဇာတံ။ ဖြစ်၏။ သံသရဏလောဟိတံ။ ထိုမှဤမှ ရွေ့သောသွေးသည်။ ခီသု။ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဒိသာသု။ အရပ်တို့၌။ ဇာတံ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဏ္ဏပေတိ။ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသတော။ တည်ရာအားဖြင့်။ သံသရဏလောဟိတံ။ ထိုမှဤမှ ရွေ့သောသွေးသည်။ ကေသလောမနာဒန္တာနိစ။ ဆံအပွေးခြေသည်လက်သီးသွားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မံသဝိနိရတ္တဋ္ဌာနဉ္စေဝ။ အသားမှလွတ်ရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထဒ္ဓသုက္ခစမ္ပန္နမာသော။ ခြောက်သောအရေကို လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇေတွာ။ ကြဉ်၍။ မေနိဇာလာနုသါရေန။ သွေးကြောကွန်ယက်ကိုလျှောက်သဖြင့်။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသော။ ဥပါဒိဏ္ဍကသရီရံ။ ကံကြောင့်ဖြစ်သောကိုယ်ကို။ ပရိတွာ။ နှံ့၍။ ဌိတံ။ တည်၏။ သန္တိတလောဟိတံ။ ရဝေး၍တည်သောသွေးသည်။ ယကနဿ။ အသည်း၏။ ဟေဋ္ဌာဘာဂံ။ အောက်အဖိုကို။ ပူရေတွာ။ ပြည့်စေ၍။ ဧကပတ္တပူရဏမတ္တံ။ တကွမ်းစားမှ၊ ပြည့်လောက်သောသွေးသည်။ ဟဒယဝတ္ထပပ္ပါသသနံ။ နှလုံးကျောက်ကပ်အညှို့အဆုတ်တို့၏။ ဥပရိ။ အထက်အပေါ်၌။ လောကံထောကံ။ အတန်ငယ်အတန်ငယ်၊ ဖိန့်။ သွေးပေါက်သည်။ ပါစောန္တံ။ ကျစေလျက်။ ဝတ္ထဟဒယယကနပပ္ပါသေ။ အညှို့နှလုံးအသည်းအဆုတ်တို့ကို။ တေမေန္တံ။ စွတ်စေလျက်၊ ဌိတံ။

တည်၏။ ယင်းအကြောင်းသွေးသည် ဝတ္ထုဟု ဖောဒါဒိနိ၊ အညှိနှလုံးအစရှိသည်
 တို့ကို၊ အတေမေန္တေ၊ မစွတ်သည်ရှိသော်၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
 ပိပါသိတာ၊ ရေသိပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသွေး၌၊
 ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဇန္တုရကပါလေ၊ အိုးခြမ်းခွဲခွဲ၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊
 ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ လေဠု၊ ခဏ္ဍာဒိနိ၊ အုတ်ခဲပိုင်း အစရှိ
 သည်တို့ကို၊ တေမေန္တေ၊ စွတ်စေသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇန္တုရကပါ
 လေ၊ အိုးခြမ်းခွဲ၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏။ ဟေဋ္ဌာဝါ၊ အောက်၌လည်း၊ လေဠု၊ ခဏ္ဍာ
 ဒိနိ၊ အုတ်ခဲပိုင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ တေမေတိ၊ စွတ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာ
 နာတိ၊ မသိ၊ ဇန္တုရကပါလေ၊ အိုးခြမ်းခွဲသည် လည်းကောင်း၊ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်၌၊ လေဠု၊ ခဏ္ဍာဒိနိဝါ၊ အုတ်ခဲပိုင်း အစရှိသည် တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ မယိ၊ ငါ၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ အဓေဝါ၊ ငါတို့ကို
 လည်း၊ တေမေန္တေ၊ စွတ်စေလျက်၊ ဌိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိ
 ကုန်၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ လောဟိတံ၊ သွေးသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ယကနဿ၊ အသည်း၏၊ ဟေဋ္ဌာတာဝေ၊ အောက်အဖျား၊ ဝတ္ထုဟု ဖောဒါဒိနိ၊
 အညှိနှလုံး အစရှိသည်တို့ကို၊ တေမေန္တေ၊ စွတ်စေလျက်၊ ဌိတံ၊ တည်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ယကနဿ၊ အသည်း၏၊ ဟေဋ္ဌာတာဝေ
 နန္တိ၊ အောက်အဖျားအရပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဟု ဖောဒါဒိနိဝါ၊ အညှိ
 နှလုံးအစရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မယိ၊ ငါ၌၊ လောဟိတံ၊ သွေးသည်
 ဌိတံ၊ တည်၏။ အဓေဝါ၊ ငါတို့ကိုလည်း၊ တေမေန္တေ၊ စွတ်စေလျက်၊ ဌိတံ၊
 တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧတေ
 ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏာ ပိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်း
 ခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏။ (ပ) နေဝုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတ္ထုပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖွတ်၏။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအား
 ဖြင့်၊ လောဟိတံ၊ သွေးကို၊ လောဟိတာဘာဝေန၊ သွေး၏အဖျားဖြင့်၊ ပရိန္တိန္တံ၊
 ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖွတ်၏။ အသံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုသွေး၏၊ သဘာဝပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘာဝတူသော
 အပိုင်းအခြားတည်း၊ ပိသဘာဝပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘာဝမတူသောအပိုင်း
 အခြားသည်ကား၊ ကေသ သဒိသောဧဝ၊ ဆံပင်နှင့်တူသည် သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ လောဟိတံ၊ သွေးကို၊ ဝတ္ထုဒိတော၊ အဆင်းအစ
 ရှိသောအားဖြင့်၊ ဝတ္ထုပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ဖွတ်၏။

၆၃၂ မုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

တတောပရိ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သရီရေ၊ ကိုယ်၌၊ သေဒေါ၊ ချွေးသည်၊ ဝဇ္ဇတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ပဿန္နတိလတေလဝဇ္ဇော၊ ကြည်သောနှင်းဆီ၏ အဆင်းကဲ့သို့သောအဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ သေဒေါ၊ ချွေးသည်၊ ဩကာသသဗ္ဗာနော၊ တည်ရာအရပ်လျှင်သဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ခွံသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒိသာသု၊ အရပ်တို့၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ သေဒဿ၊ ချွေး၏၊ ဩကာသော၊ တည်ရာအရပ်သည်၊ နိဗန္ဓော၊ မြသည်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ကိုယ်အရပ်၌၊ သေဒေါ၊ ချွေးသည်၊ လောဟိတံဝိယ၊ သွေးကဲ့သို့၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်းတိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏၊ ယသ္မာတု၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဂ္ဂိသန္တာပသုရိယသန္တာပဥတုပိကာရာဒိတိ၊ မီးပူခြင်း နေပူခြင်း ဥတုဖောက်ပြန်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်၊ သန္တာပတိ၊ ပူပန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဒကတော၊ ရေမှ၊ အတ္တု၊ မတ္တဝိသမန္တိန္ဒတိ သမုဠာလကုမုဒ နာဠိကလာပဥဒကမိဝ၊ လောလောသယံ မညီမညွတ်ပြတ်သော ကြာစွယ်ကြာရင်း ကမုဒြာကြာဆစ် ကြာစည်း၌ ရှိသောနေပေါက်ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗကေသ လောမ ကူပဝိဝရေဟိ၊ အလုံးစုံသောဆံပင်အမွှေးတွင်းအကြားတို့မှ၊ ပဉ္စရတိ၊ ယိုထွက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံကေသလောမကူပဝိဝရေနံ၊ ထိုဆံပင်အမွှေးတွင်းအကြားတို့၏၊ ဝသေန၊ အတွင်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုချွေးကို၊ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ သေဒပရိဂ္ဂဏာကေန၊ ချွေးကို သိမ်းဆည်းသော၊ ယောဂါဝစရေနစ၊ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ကေသလောမကူပဝိဝရေ၊ ဆံပင်အမွှေးတွင်းအကြားတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍ ဌိတဝသေနော၊ တည်သည်၏ အတွင်းဖြင့်သာလျှင်၊ သေဒေါ၊ ချွေးကို၊ မနုသိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးတွင်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဗ္ဗာစရိယေဟိ၊ ရှေးဆရာမြတ်တို့သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုချွေး၌၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဘိသမုဠာလ ကုမုဒနာဠိ ကလာပ ဝိဝရေဟိ၊ ကြာစွယ်ကြာရင်း ကမုဒြာကြာစည်းတို့၏အကြားတို့မှ၊ ပဉ္စရတိ၊ ယိုသော၊ ဥဒကံ၊ ရေပေါက်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘိသမုဠာလ ကုမုဒနာဠိကလာပဝိဝရေဟိ၊ ကြာစွယ်ကြာရင်း ကမုဒြာကြာစည်းတို့၏အကြားတို့မှ၊ ပဉ္စရတိ၊ ယိုထွက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဘိသမုဠာလ ကုမုဒနာဠိကလာပဝိဝရေ၊ ကြာစွယ်ကြာ

ရင်းကမုဒြာကြာစည်းတို့၏ အကြားတို့သည် အမှတ်၊ ငါတို့မှ၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ပဉ္စရတိ၊ ပဋိပတ္တိတို့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သေဒေါ၊ ချွေးသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကေသလောမကူပ၊ ပိဝရေဟိ၊ ဆံပင်အမွေးတွင်းအကြားတို့မှ၊ ပဉ္စရာမိ၊ ပဋိပတ္တိတို့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိ၊ ကေသလောမ၊ ကူပပိဝရေဟိ၊ ဆံပင်အမွေးတွင်း အကြားတို့သည်လည်း၊ အမှတ်၊ ငါတို့မှ၊ သေဒေါ၊ ချွေးသည်၊ ပဉ္စရတိ၊ ပဋိပတ္တိတို့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုကားသည်နှင့် ၏၊ ဝေတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏာ၊ ပိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်းမှကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နဝုပ္ပလော၊ ဝုတ္တိ၊ လ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြား အားဖြင့်၊ သေဒေါ၊ ချွေးကို၊ သေဒဘာဂေန၊ ချွေး၏အဖို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နော၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ အယံ၊ ဤသည် ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုချွေး၏၊ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသောအပိုင်း အခြားတည်း၊ ပိသဘာဂ ပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသော အပိုင်း အခြားသည်ကား၊ ကေသသဒိသောဝေ၊ ဆံပင်နှင့် တူသည် သာလျှင် တည်း၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ သေဒံ၊ ချွေးကို၊ ဝတ္ထာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ၊

တဘောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သရိဓရေကိုယ်၌၊ စဗ္ဗမံသန္တရေ၊ အရေ အသား၏ အတွင်း၌၊ မေဒေါ၊ အဆီခဲသည်၊ ဝတ္ထတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ဖာလိတဟလိန္ဒိဝတ္ထော၊ ခွဲအပ်သောနန္ဒင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ဩကာသသဗ္ဗာနော၊ တည်ရာအရပ်လျှင် သဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝ ဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ တထာဟိ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာ လျှင်၊ သုခိနော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ ထူလသရိရဿ၊ ထူသောကိုယ်ရှိသော သူအား၊ စဗ္ဗမံသန္တရေ၊ အရေအသား၏အတွင်း၌၊ ဗရိတွာ၊ နို့၌၊ ဝိတော၊ တည်၏၊ ဟလိန္ဒိရတ္တဒုက္ကလပိလောတိကသဗ္ဗာနော၊ နန္ဒင်းဖြင့်ဆုံးအပ် သောညစ်နွမ်းသောပုဆိုးဖွဲ့ဖြူသဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ကိဿသရိရဿ၊ ကြိုလှီသော ကိုယ်ရှိသောသူ၏၊ မေဒေါ၊ အဆီခဲသည်၊ ဗဟံမံသ ဥရမံသပိဗ္ဗိကဇ္ဈက နိဿိတပိဗ္ဗိမံသဥရပဇ္ဇလမံသာနိ၊ မြင်းခေါင်းသား ပေါင်သား လျှောက် ကုန်းရိုးကိုမှီသောကျောက်ကုန်းသား ဝမ်းရေအပြင်၌ရှိသော အသားတို့ ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ သံဝလ္လိတွာ၊ တွန့်၍၊ ဥပိတဟလိန္ဒိရတ္တ ဒုက္ကလပိလော

၁၃၄ ရဲဒုကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ။

တိကဓဿသဗ္ဗာနောယာအာဝေသော နန္ဒင်းဖြင့်ဆိုးအာဝေသော ဖွဲဖြူပုဆိုး
 ပိုင်းသဗ္ဗာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသ
 တော၊ တည်ရာအားဖြင့်။ ထုလသရီရံ၊ ထုလသရီရံ၊ ဆူသောကိုယ်ရှိသောသူအား။
 သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးကို၊ ပရိတွာ၊ နှံ့၍၊ ဌိတော၊ တည်၏။ ကိသယ၊
 ကြိုလှံသောသူအား။ ဇာတိသဒ္ဓါ၊ မြင်းခေါင်းသား အစရှိသည်တို့ကို။
 နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ တည်၏။ ယော၊ အကြင်အဆီခဲသည်။ သိနေဟ
 သင်္ခါတောပိ၊ အစေးဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သည်လည်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊
 တည်၏။ သောမေဒေါ၊ ထိုအဆီခဲကို၊ ပရမဇေရုတ္တတ္ထာ၊ လွန်စွာစက်ဆုပ်
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မတ္တကတေလတ္တံ၊ ဦးခေါင်းလိမ်းရာ ဆီအလို
 ဌာ၊ နသင်္ဂယတိ၊ မယူအပ်၊ ဂဗ္ဘူ၊ သတေလတ္တံ၊ ဝဲအိုင်းဆီအလို ဌာ၊ နသင်္ဂ
 ယတိ၊ မယူအပ်၊ ဒိပဇေလနတ္တံ၊ ဆီမီးတွန်းအံ့သောဌာ၊ နသင်္ဂယတိ၊ မယူ
 အပ်၊ တတ္ထံ၊ ထိုအဆီခဲ၊ ယယော၊ ဥပမာသော်ကား၊ မံသပုဉ္ဇံ၊ အသားပိုင်ကို၊
 နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ ဟလိန္ဒရတ္တနုကူလဝိလောတိကာ၊ နန္ဒင်း
 ဖြင့်ဆိုးအာဝေသော ဖွဲဖြူပုဆိုးနွမ်းသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မံသပုဉ္ဇံ၊ အသား
 ပိုင်ကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ မံသ
 ပုဉ္ဇောပိ၊ အသားပိုင်သည်လည်း။ ဟလိန္ဒရတ္တနုကူလဝိလောတိကာ၊ နန္ဒင်း
 ဖြင့်ဆိုးအာဝေသော ဖွဲဖြူပုဆိုးနွမ်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ တည်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မေဒေါ၊ အဆီ
 ခဲသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သကလသရီရံ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဇာတိသဒ္ဓါ၊ မြင်းခေါင်းအစရှိသည်တို့၌၊ မံသံ၊ အသားကိုလည်း
 ကောင်း။ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊ မသိ၊
 သကလသရီရံ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်သည်လည်းကောင်း၊ ဇာတိသဒ္ဓါ၊ မြင်း
 ခေါင်းအစရှိသည်တို့၌၊ မံသံ၊ အသားသည် လည်းကောင်း။ မေဒေါ၊
 အဆီခဲသည်။ မံ၊ ငါ့ကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာ
 နာတိ၊ မသိ၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧတေဓမ္မော၊ ထိုစကား တို့
 သည်၊ အာဘောဂ ပစ္စဝေက္ခတာ ဝိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်း
 မှကင်းကုန်၏။ (ပ)၊ နဝုဂ္ဂလော၊ ဗုဒ္ဓိလက်မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေ
 တိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ မေဒေါ၊
 အဆီခဲကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ မံသေန၊ အသားဖြင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ စဇ္ဈ
 န၊ အရေဖြင့်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ မေဒ ဘာဝေန၊ အဆီခဲ၏အဖို့
 ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒော၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်

၉၃၄

၏၊အယံ၊ဤသညကား၊ တေသာ၊ ထိုအဆီခဲ၏၊ သဘာဝ ပရိစ္ဆေဒေါ၊
သဘောတူသော အပိုင်း အခြားတည်း၊ ဝိသဘာဝ ပရိစ္ဆေဒေါ ပန၊
သဘောမတူသော အပိုင်းအခြား သညကား၊ ကေသ သဒိသောဝေ၊ဆံ
ပင်နှင့် ထူသညသံ လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မေဒံ၊အဆီခဲကို၊ဝတ္ထော
ဒိတော၊အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။

ဝတောပရံ၊ထိုမှနောက်၌၊ သရီရေ၊ကိုယ်၌၊ အသု၊မျက်ရည်သည်၊
ဝတ္ထတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ပသန္တတိ၊လေတေလဝတ္ထံ၊ ကြည်လင်သော
နှင်းဆီအဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်း
ခြား၍မှတ်၏၊ သဗ္ဗာနံ၊သဗ္ဗာနံအားဖြင့်၊ ဩကာသ သဗ္ဗာနံ၊
တည်ရာအရပ်လျှင်သဗ္ဗာနံရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်
၏၊ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ဥပရိယာယ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊
အရပ်၌၊ဇေတံ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ဩ
ကာသတော၊တည်ရာအားဖြင့်၊ အက္ခိကူပကောသု၊မျက်ကွင်းတို့၌၊ ဥတံ၊
တည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဇေတံ၊ဤမျက်ရည်
သည်၊ဝိတ္တင်္ကောသကော၊သည်းခြေအိမ်၌၊ ဝိတ္တမိဝ၊သည်းခြေကဲ့သို့၊အက္ခိ
ကူပကောသု၊မျက်ကွင်းတို့၌၊ သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ သန္နိမိတံ၊ရဝေးသည်၊
ဟုတွားဖြစ်၍၊ နတိဋ္ဌတိ၊မတည်၊ ကိန္တု၊ အသို့ဖြစ်လေသနည်း၊ ယဒါ၊
အကြင်အခါ၌၊သောမနဿဇေတော၊ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာသောသဘောရှိ
ကုန်သော၊သတ္တ၊သတ္တဝါတို့သည်၊မဟာဟထိတံ၊ပြင်းစွာရေပင်မောခြင်း
ကို၊ဟသန္တိ၊ရေပင်မောကုန်၏၊ ဒေါမနဿဇေတော၊ နှလုံးမသာထုန်သည်
ဖြစ်၍၊ရောဇန္တိ၊ငိုကုန်၏၊ ပရိဒေဝန္တိ၊မြည်တမ်းကုန်၏၊ တဿရူပံ၊ထိုသို့
သဘောရှိသော၊ ဝိသမာဟာရံဝ၊ မညီမညွတ်သော အစာဟာရကိုမူ
လည်း၊ဟရန္တိ၊ဆောင်ကုန်၏၊ ယဒါစ၊အကြင်အခါ၌လည်း၊ တေသံ၊ထို
သတ္တဝါတို့၏၊အက္ခိနိ၊မျက်စိတို့သည်၊ရူမရေပံသုကာဒိဟိ၊ဖီးရ်မြေမြေမှန်
အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊အတိဟညန္တိ၊အထူးနှိပ်စက်ကုန်၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ
၌၊ဇေတေတိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ သောမနဿ ဒေါမနဿဝိသမာ
ဟာရာဒိဟိ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်း နှလုံးမသာခြင်းမညီမညွတ်သော အစာကို
စားမိခြင်းအစရှိသည်တို့ကြောင့်၊သရဋ္ဌတိတွာ၊ကောင်းစွာဖြစ်၍၊အသု၊
မျက်ရည်သည်၊ အက္ခိကူပကော၊ မျက်ကွင်းတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ပြည့်စေ၍၊
၍၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ပဋ္ဌရတိစ၊ပိုသည်းယို၏၊ စ၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊အသု
ပရိပ္ပဏကေန၊မျက်ရည်ကိုသိမ်းဆည်းသော၊ ယောဂါဝစရေန၊ယောဂါ

ဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အကျိကူပကော၊ မျက်ကွင်းတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ
၍၊ ဌိတဝသေနေဝ၊ တည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုမျက်ရည်
ကို၊ မနသိကာတဗ္ဗံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဗ္ဗာဝရိယသ၊ ရှေးဆရာ
မြတ်တို့သည်၊ ဝတ္ထုယန္တိ၊ ဖွင့်တော်မူကုန်၏၊ တဗ္ဗံ၊ ထိုမျက်ရည်၌၊ ယထာ၊
ဥပမာသော်ကား၊ မတ္တကန္တိန္ဒတရုဏတာသဗ္ဗိကူပကောသု၊ အညှာပြတ်
သောနှုသောထန်းစေ့၏ အပေါက်ဝတို့၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေ
သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မတ္တကန္တိန္ဒတရုဏတာသဗ္ဗိကူပကောသု၊ အညှာ
ပြတ်သောနှုသောထန်းစေ့၏ အပေါက်ဝတို့၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
နဇာနာတိ၊ မသိ၊ မတ္တကန္တိန္ဒတရုဏတာသဗ္ဗိကူပကာပိ၊ အညှာပြတ်သော
နှုသောထန်းစေ့၏ အပေါက်ဝတို့သည်လည်း၊ အဓေသု၊ ငါတို့၌၊ ဥဒကံ၊
ရေသည်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဇဝမေဝ၊ ဤအတူ
သာလျှင်၊ အသု၊ မျက်ရည်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အကျိကူပကောသု၊ မျက်
ကွင်းတို့၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ အကျိကူပကာပိ၊ မျက်
ကွင်းတို့သည်လည်း၊ အဓေသု၊ ငါတို့၌၊ အသု၊ မျက်ရည်သည်၊ ဌိတံ၊ တည်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဇေတ၊ ထို
တရားတို့သည်၊ အာဘောဂ ပစ္စဝေက္ခဏာပိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်
ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နဝုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထ
ပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်း အခြား အားဖြင့်၊ အသု၊
မျက်ရည်ကို၊ အသုဘာဂေန၊ မျက်ရည်ဟူသော အဖို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒ၊ ပိုင်း
ခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်
ကား၊ ဇေတ၊ ထိုမျက်ရည်၏၊ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော
အပိုင်း အခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂ ပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသော
အပိုင်းအခြား သည်ကား၊ ကေသသဒိယောဇေ၊ ဆံပင်နှင့်တူသည်သာ
လျှင်တည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အသု၊ မျက်ရည်ကို၊ ဝတ္ထာဒိတော၊ အဆင်း
အစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တကတောပရံ၊ ဝိသိဋ္ဌနောကံဋ္ဌ၊ သရိရေ၊ ကိဝိသိဋ္ဌ၊ ဝိဝိနသိဋ္ဌဟသင်၊ တာ၊
စုဝေးသောအစေးဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝသော၊ ဆိကြည်သည်၊ ဝဏ္ဏတော၊
အဆင်းအားဖြင့်၊ အာစာမေ၊ တမင်းမျိုးဋ္ဌ၊ အာသိတ္တတေလဝဏ္ဏ၊ သွန်အပ်
သောဆီ၏ အဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊
ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ဩကာသသဗ္ဗာနာ၊
တည်ရာအချပ်လျှင် သဗ္ဗာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍

မှတ်၏။ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ခွံသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒိသသု၊ အ
 ရပ်တို့၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩ
 ကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ဟတ္ထတလဟတ္ထပိဋ္ဌပါဒတလ ပါဒပိဋ္ဌိ
 နာသဝုဋ္ဌနလသုဋ္ဌာနံသကုဋ္ဌေသု၊ လက်ဝါးဖြင့် လက်ဝါးမီးခြောက်ပြီး
 ခြောက်ပါးမီး နှာခေါင်းဖုနဖူးပခုံးစွန်းတို့၌၊ ဥတာ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝ
 ဝဇ္ဇပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သော၊ ဤသို့ကြည်သည်။ ဇေတသုဩကာ
 သေသု၊ ထိုတည်ရာအရပ်တို့၌၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဝိလိနာဝေ၊ စုဝေ
 သော အစေးသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်၊ ကိန္န၊
 အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဂ္ဂိသန္တာပ သူရိယ
 သန္တာပ ဥတုဝိသဘာဝ ဓာတု ဝိသဘာဝေဟိ၊ မီးပူခြင်း နေပူခြင်း ဥတု
 မောက်ပြန်ခြင်းတို့ကြောင့်၊ တေပဒေသာ၊ ထိုအရပ်တို့သည်၊ ဥဿ၊ အငွေ့
 တို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 တတ္ထ၊ ထိုလက်ဝါးဖြင့်အစရှိသောအရပ်တို့၌၊ ဝိလိနာဝေ၊ စုဝေးကုန်သည်
 သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပသန္တသလိလာသု၊ ကြည်သော ရှေ့ကုန်
 သော၊ ဥဒကသောဣကာသု၊ ထုံးအိုင်တို့၌၊ နိဟာရောပိယ၊ ချွေးအငွေ့ကဲ့
 သို့၊ သရုတ်၊ ရွှေ့လျှော၏။ တတ္ထ၊ ထိုချွေး၌၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဥဒက
 သောဣယော၊ ထုံးအိုင်တို့ကို၊ အဇ္ဈောတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဥတော၊ တည်
 သော၊ နိဟာရော၊ အငွေ့သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဒကသောဣယော၊ ထုံး
 အိုင်တို့ကို၊ အဇ္ဈောတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဥတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာ
 တိ၊ မသိ၊ ဥဒက သောဣယောပိ၊ ထုံးအိုင် တို့သည်လည်း၊ နိဟာရော၊
 အငွေ့သည်၊ အမှေ့ငါတို့ကို၊ အဇ္ဈောတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဥတော၊ တည်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝဿ၊ သိ
 ကြည်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဟတ္ထတလသဒိနိ၊ လက်ဝါးဖြင့် အစရှိသည်
 တို့ကို၊ အဇ္ဈောတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဥတာ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊
 မသိ၊ ဟတ္ထတလသဒိနိပိ၊ လက်ဝါးဖြင့်အစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ ဝဿ၊
 သိကြည်သည်။ အမှေ့ငါတို့ကို၊ အဇ္ဈောတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဥတာ၊ တည်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဟံသရံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဇေတ
 ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏာ ဝိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်း
 ခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏။ (ပ)၊ နဝုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝဇ္ဇပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ပရိန္ဒုဒတော၊ အပိုင်းအခြားအား
 ဖြင့်၊ ဝဿ၊ သိကြည်ကို၊ ဝဿာဘာဝေန၊ သိကြည်ဟူသော အဖို့ဖြင့်၊

ပရိစ္ဆိန္ဒာ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝ ဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ အယံ ဤသည်ကား၊ တေသ၊ ထိုသို့ကြည်၏။ သဘာဝပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်းအခြားတည်း။ ဝိသဘာဝပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ကေသသဒိသောဝေ၊ ဆံပင်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဝသံ၊ ဆီကြည်ကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝ ဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သရီရေ၊ ကိုယ်၌၊ မုခဿ၊ ခံတွင်း၏။ အန္တိန္ဒရေ၊ အတွင်း၌၊ ခေဋ္ဌော၊ တံထွေးသည်၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ သေတော၊ ပြီးသော၊ ပေဏဝဏ္ဏော၊ ရေမြှုပ်အဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝ ဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ဩကာသ သဗ္ဗာနော၊ တည်ရာအရပ်လျှင် သဗ္ဗာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝ ဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သမုဒ္ဒပေဏသဗ္ဗာနောတိ၊ ပင်လယ်ရေမြှုပ်နှင့်တူသော သဗ္ဗာန်ရှိ၏ဟူ၍၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ ဝဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဥပရိမာယ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝ ဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ဥဘောဟိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ကပေါလပဿေဟိ၊ ပါးစောင်တို့မှ၊ ဩရောဟိတွာ၊ ဆင်း၍၊ ဇိဝှိယ၊ လျှာ၌၊ ဌိဋ္ဌတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝ ဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧသော၊ ဤတံထွေးသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသျှာ၌၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သန္တိတော၊ ရဝေးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်၊ ကိန္တု၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ တထာဇ္ဈပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို၊ ပဿန္တိဝါ၊ မြင်မူလည်းမြင်ကုန်၏။ သရန္တိဝါ၊ အောင်မေ့မူလည်းအောက်မေ့ကုန်၏။ ဥဗ္ဗတိတ္ထကဗျူကသောဏာမ္ဘိလာနံဝါ၊ အပူအဝပ်အခါး အငန်အချဉ် တို့တွင်လည်း၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို၊ မုခေ၊ ခံတွင်း၌၊ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်အံ့၊ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ အာကိလာယတိ၊ နာ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိဉ္စိဉ္စိဧဝ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဇိဂုစ္ဆာ၊ စက်ဆုပ် ရှိ၍၊ ဖြင်းရှိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေဋ္ဌော၊ တံထွေးသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥဘောဟိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ကပေါလပဿေဟိ၊ ပါးစောင်တို့မှ၊ ဩရောဟိတွာ၊ ဆင်း၍၊ ဇိဝှိယ၊ လျှာ၌၊ သဗ္ဗာတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အဂ္ဂ

ဇိဝှါယဝ၊ ယျာဗျား၌လည်း၊ သေသေသေသေသေ၊ ဤတံထွေးသည်၊ တနွ
 ကော၊ ပါးကျသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ မူလဇိဝှါယ၊ ယျာဇာ အရင်း၌၊ ဗဟ
 လေးပြစ်၍သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မုခေးခံတွင်း၌၊ ပက္ခိတ္တု၊ ထည့်အပ်သည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ပုထုကံဝါ၊ မုံ၊ ဆန်းကိုလည်းကောင်း၊ တဗ္ဗလံဝါ၊ ခန့်
 ကိုလည်းကောင်း၊ အညံဝါ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသော၊
 ခါဒနိယံဝါ၊ ခဲသွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ နဒီပုလိနေ၊ ဖြစ်သဲပြင်၌၊ ခတကူပ
 သလိလမိဝ၊ တူးအပ်သောလက်ယက်တွင်းရေကဲ့သို့၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်း
 သို့၊ အဝန္တန္တောဝ၊ မရောက်သကဲ့သို့၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ တေမနသ
 မတ္တော၊ ရိစ္ဆတ်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတံထွေး၌၊
 ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ နဒီပုလိနေ၊ ဖြစ်သဲပြင်၌၊ ခတကူပသလိလေး၊
 တူးအပ်သော လက်ယက်တွင်းရေ၌၊ သဗ္ဗိတံ၊ ကောင်းစွာတည်သော၊
 ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကူပတလေးတွင်းအပြင်၌၊ သဗ္ဗိတံ၊
 ကောင်းစွာတည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ကူပတလေးတွင်းအပြင်
 သည်လည်းမသိ၊ ငါ၌၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဝိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာ
 နာတိ၊ မသိ၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ခေဋ္ဌော၊ တံထွေးသည်၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဥတောဟိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ကပေါလပသေဟိ၊ ပါးစောင်တို့
 မှ၊ ဩရောဟိတွာ၊ ဆင်း၍၊ ဇိဝှါတလေး၊ ယျာအပြင်၌၊ သဗ္ဗိတော၊ ကောင်း
 စွာတည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဇိဝှါတလေး၊ ယျာဇာအပြင်သည်
 လည်းမသိ၊ ငါ၌၊ ဥတောဟိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ကပေါလပသေဟိ၊ ပါး
 စောင်တို့မှ၊ ဩရောဟိတွာ၊ ဆင်း၍၊ ခေဋ္ဌော၊ တံထွေးသည်၊ သဗ္ဗိတော၊
 ကောင်းစွာတည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဝိရဟိ
 တာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နုဂ္ဂလော၊ ဂုတ္တိလံ
 မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိန္တေ၊ ဒေဝော၊ အပိုင်း
 အခြားအားဖြင့်၊ ခေဋ္ဌော၊ တံထွေးကို၊ ခေဋ္ဌဘာဂေန၊ တံထွေးဟူသောအဋ္ဌိ
 အားဖြင့်၊ ပရိန္တေ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
 မှတ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုတံထွေး၏၊ သဘာဂပရိန္တေ၊ ဒေါ၊
 သဘောတူသောအပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂပရိန္တေ၊ ဒေါပန၊ သဘော
 မတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ကေသသဒိသောဇေ၊ ခပ်ပင်၌တူ
 သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခေဋ္ဌော၊ တံထွေးကို၊ ဝတ္ထာဒိတော၊
 အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။

မိဂုဇ ခုနကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သရီရေ၊ ကိုယ်၌၊ သိဟံ၊ ကံ၊ နှစ်သည်၊
 ဝတ္ထုတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ သေတော၊ ပြုသော၊ တရုဏတာ၊ လေမိဉ္စဝဏ္ဏော၊
 နူသော ထန်းသီးဆန် အဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု
 ပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖွတ်၏၊ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ဩကာသ
 သဗ္ဗာနာ၊ တည်ရာအရပ်လျှင်သဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုပေတိ၊ ပိုင်း
 ခြား၍ဖွတ်၏၊ သေဒေတွာ၊ သေဒေတွာ၊ ပြုတ်ဖြော၍ပြုတ်ဖြော၍၊ နှာသပုဇေ၊
 နှာခေါင်းဖျဉ်း၊ နိရန္တရံ၊ မပြတ်မလတ်၊ ပက္ခိတ္တဝေတ္တင်္ဂရသဗ္ဗာနာတိပိ၊
 ထည့်အပ်သော ကြိပ်ညွှန်ကြိပ်ဖူးသဗ္ဗာန်ရှိ၏ ဟူ၍လည်း၊ ဧကော၊ အချို့
 ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဥပ
 ရိမာယ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတ္ထုပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ဖွတ်၏၊ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ နှာသ
 ပုဇေ၊ နှာခေါင်းဖျဉ်း၊ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဌိတာ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု
 ပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ဖွတ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအုံးသော၊ ဤနှစ်သည်၊ ဧတ္ထ၊
 ဤနှာခေါင်း၌၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သန္တိတိတာ၊ ရဝေးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 နုတိဋ္ဌတိ၊ မတည်၊ ကိန္တု၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သေယျထာဝရနာမ၊ ဥပမာ
 မည်သည်ကား၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ပရမိနိပတ္တေ၊ ပရမ္မာကြာရွက်
 ၌၊ ဧဝံ၊ နှိုင်းကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ထုပ်၍၊ ဟေဋ္ဌာပရမိနိပတ္တံ၊ အောက်ပရမ္မာကြာ
 ရွက်ကို၊ ကထူးကန၊ ဆူးဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈေယျ၊ ထိုးပေါက်ရာ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 တေနာမိဗ္ဗေန၊ ထိုအပေါက်ဖြင့်၊ ဧဝံ၊ နှိုင်းခဲသည်၊ ဂဠိတွာ၊ လျှော၍၊
 ဗဟိ၊ အပသို့၊ ပပတေယျ၊ ဆင်းကျရာ၏၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ရောဓန္တိ၊ ပိုကုန်၏၊ ဝိသ
 ဘာဂါဟာရ ဥတုဝသေနဝါ၊ သဘောမတူသော အစာအာဟာရဥတု
 မောက်ပြန်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ သဉ္စာတဝေကုက္ခောတာ၊ ခေတ်
 ချောက်ချားသော သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊
 ထိုသို့မောက်ပြန်ခြင်းကြောင့်၊ အန္တောသိသတော၊ ဦးခေါင်း၌ အတွင်းမှ၊
 ပူတိသေဌဘာဝံ၊ သလိပ်ပုပ်၏အဖြစ်သို့၊ အာပန္နံ၊ ရောက်သော၊ မတ္တထုဂ်၊
 ဦးနှောက်သည်၊ ဂဠိတွာ၊ လျှော၍၊ မတ္တထုဂ်ဝိဝရေန၊ ဦးခေါင်းပေါက်မှ
 လာလတ်၍ အာဝေတက်၏ အထက်ဖြင့်၊ ဩတရိတွာ၊ ဆင်း၍၊ နှာသပုဇေ၊
 နှာခေါင်းဖျဉ်းကို၊ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဝိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်၌၊
 ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ သိပ္ပိကာယ၊ ယောက်သွားခွံ၌၊ ပက္ခိတ္တံ၊ ထည့်
 အပ်သော၊ ပူတိ၊ ပုပ်သော၊ ဒမိ၊ နှိုင်းသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိပ္ပိကာယ၊

ယောကျ်ားသားခွံခွံငြိတ်တင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနတ်၊ မသိ၊ သိပ္ပိကာပိ၊
 ယောကျ်ားသားခွံသည်လည်း၊ မသိ၊ ငါခွံ၊ ပူတိကံ၊ ဝုဋ်သော၊ ဒမိ၊ နို့၊ ခင်းသည်
 ငြိတ်တင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနတ်၊ မသိ၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 သိဗိသင်္ဃာဏိကာ၊ နှပ်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နှာသပုဇ္ဈေသု၊ နှာခေါင်းဖုတ်ခွံ၊ ငြိ
 တာ၊ တင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနတ်၊ မသိ၊ နှာသပုဇ္ဈေသု၊ နှာခေါင်းဖုတ်သည်၊
 အဓမ္မေသု၊ ငါတို့ခွံ၊ သိဗိသင်္ဃာဏိကာ၊ နှပ်သည်၊ ငြိတာ၊ တင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 နဇာနတ်၊ မသိကုန်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧဝေမေဝ၊ ထိုတရား
 တို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏာ ဝိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်
 ခြင်းမှကင်းကုန်၏။ (ပ)၊ နဂုဏ္ဏေသော၊ ဂုဏ္ဏိလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေ
 တိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ သိဗိသင်္ဃာ
 ကာ၊ နှပ်ကို၊ သိဗိသင်္ဃာဏိကာဘာဝေန၊ နှပ်ဟူသောအဖို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နာ၊ ပိုင်းခြား
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ဧတဿ၊ ထိုနှပ်၏။ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသောအပိုင်းအခြား
 တည်း၊ ဝိသဘာဂပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသောအပိုင်းအခြားသည်
 ကား၊ ကေသသဒိသောဧဝ၊ ဆံပင်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဧဝံ၊
 ဤသို့၊ သိဗိသင်္ဃာဏိကံ၊ နှပ်ကို၊ ဝတ္ထာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊
 ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။

တတောပရိ၊ ထိုမှနေောက်၌၊ အန္တောသရီရေ၊ ကိုယ်၏အတွင်း၌၊ လသိ
 ကာ၊ အစေးသည်၊ သရီရသန္တိနံ၊ ကိုယ်အစပ်တို့၏၊ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း
 ၌၊ ဝိန္တိလကုဏာပံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသောအစေးတည်း၊ သာ၊ ထိုအစေးသည်၊
 ဝတ္ထတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ကဏိကာရနိယျာသဝတ္ထာ၊ မဟာဓောကား
 စေးနှင့်တူသောအဆင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။
 သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ဩကာသသဗ္ဗာနာ၊ တည်ရာအရပ်
 လျှင်သဗ္ဗာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဒိသတော၊
 အရပ်အားဖြင့်၊ ခွံသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒိသာသု၊ အရပ်တို့၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာ
 အားဖြင့်၊ အဗ္ဗိသန္တိနံ၊ အရိုးဆက်တို့ကို၊ အန္တဉ္စနကိစ္စံ၊ လိမ်းကျခြင်းကိစ္စ
 ကို၊ သာဝယမာနာ၊ ပြီးစေလျက်၊ အဘိတိသတသန္တိနံ၊ တရောရှစ်ဆယ်သော
 အရိုးဆက်တို့၏၊ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ငြိတာ၊ တင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထ
 ပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ယဿစ၊ အကြင်ဂုဏ္ဏိလ်အားကား၊ သေ၊ ဤအစေး
 သည်၊ မနွားနည်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုဂုဏ္ဏိလ်အား၊ ဥဗ္ဗဟန္တိ

သမ္ဘဝဓဉ္စလည်းကောင်း၊ နိဝိဒန္တသမ္ဘဝဓဉ္စလည်းကောင်း၊ အဘိတ္တ
မန္တသမ္ဘဝဓဉ္စလည်းကောင်း၊ ပဋိတ္တမန္တသမ္ဘဝဓဉ္စလည်းကောင်း၊
သမ္ဘဝဓဉ္စလည်းကောင်း၊ သမ္ဘဝဓဉ္စလည်းကောင်း၊ ပဋိတ္တမန္တသမ္ဘဝဓဉ္စလည်းကောင်း၊
သန္တဓဉ္စလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကထာနိဿယတို့သည်။ ကဋကဋသန္တ၊ ဩဝ
ဩဝမည်ကုန်၏။ အဋ္ဌကထာသန္တ၊ လက်ဖျတ်တီးသော အသံကို၊ ကဋကဋ
ဝိယ၊ ပြုကုန်သကဲ့သို့၊ ဝိဝရတိ၊ မြည်၏။ ကေယောဇနဒ္ဓိယောဇန မတ္တဋ္ဌိ
တယူဇနာနုဗ္ဗယူဇနာမျသော၊ အဋ္ဌါနံ၊ ခရီးအခွန်ကို၊ ဂတဿ၊ သွားသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်သည်၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏၊ ဂတ္တာ
နိ၊ ကိုယ်တို့သည်၊ နုက္ခန္တိ၊ ကျင်နာကုန်၏၊ ယသမပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား
ကား၊ သော၊ ဤအစေးသည်၊ ဗဟုကာ၊ များသည်၊ ဝေဟောတိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်အံ့၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဥဗ္ဗာနုသန္တာဒိသု၊ ထခြင်းထိုင်ခြင်း အစရှိ
သည်တို့၌၊ အဋ္ဌါနံ၊ အရိုးတို့သည်၊ နုက္ခန္တိ၊ ကျင်နာကုန်၏၊ ဩဝဩဝမည်ကုန်၊
ဒိဗ္ဗာနု၊ ရှည်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အဋ္ဌါနံ၊ ခရီးအခွန်ကို၊ ဂတဿ၊ သွား
သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်သည်၊ နုက္ခန္တိ၊ ကျင်နာကုန်၏၊
ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့သည်၊ နုက္ခန္တိ၊ မဆင်းရဲကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုအစေး၌၊ ယထာ၊
ဥပမာသော်ကား၊ အဋ္ဌဉ္စနုတေလံ၊ လိမ်းကျံအပ်သော ဆီသည်၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ အက္ခံ၊ ဝင်ရိုးကို၊ အဋ္ဌဉ္စိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
နဇာနာတိ၊ မသိ၊ အက္ခာပိ၊ ဝင်ရိုးသည်လည်း၊ ဇံ၊ ငါ့ကို၊ တေလံ၊ ဆီသည်၊
အဋ္ဌဉ္စိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဧဝမေ
ဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ လသိကာ၊ အစေးသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အထိတိ
သတသန္တိယော၊ တရာရှစ်ဆက်သောအရိုးဆက်တို့ကို၊ အဋ္ဌဉ္စိတွာ၊ လိမ်း
ကျံ၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ အထိတိသတသန္တိ
ယောပိ၊ တရာရှစ်ဆက်သောအရိုးဆက်တို့သည်လည်း၊ လသိကာ၊ အစေး
သည်၊ အဋ္ဌဉ္စိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုဝကားသည်မှန်၏၊ ဧဝမေ၊ ထိုတရား
တို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏာပိ၊ ခုဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်း
မှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)နုပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊
ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ လသိကာ၊ အစေး
ကို၊ လသိကာဘာဝေ၊ အစေးဟူသောအဖို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒာ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊
ထိုအစေး၏၊ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသောအပိုင်းအခြားတည်း။

ဝိသဘာဝ ပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသောအပိုင်း အခြားသည်ကား၊
ကေသသဒိသောဝေ၊ ဆံပင်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊
လသိကံ၊ အစေးကို၊ ဝတ္ထာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထ
ပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တတောပရိယတ္တနာကံ၌၊ အန္တောသရိရေ၊ ကိုယ်၏အတွင်း၌၊ မုတ္တံ၊
ကျင်လှော်သည်၊ ဝတ္ထတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ မသခါရောဒက ဝတ္ထံ၊
ဝဲပြတ်ရည် ဆပ်ပြာရည် အဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ဥဒကံ၊
ရေကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ အဝေမုခဠဝိတ ဥဒကဏုမ္ဘ အန္တရတ
ဥဒကသဗ္ဗာနံ၊ အောက်သို့မြက်နှာပြု၍ ထားအပ်သော အိုး၏အတွင်း၌
တည်သောရေသဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊
ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌိမာယ၊ အောက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်
၌၊ ဇေတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဩကာသ
တော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ဝတ္ထိဿ၊ သို့အိမ်၏၊ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ဌိတံ၊
တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏၊ ဝတ္ထိနာမ၊ စည်
ဘောင်းအိမ် မည်သည်ကား၊ ဝတ္ထိပုဇ္ဈော၊ သို့အိမ်ကို၊ ဂုဏ္ဍတိ၊ ဆုံအပ်၏၊
ယတ္ထ၊ အကြင်ကျင်လှော်၍၊ သေယုထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ စန္ဒနိ
ကာယ၊ တံစီးတွင်း၌၊ ပက္ခိတ္တေ၊ ထည့်အပ်သော၊ အမုခေ၊ အဝမရှိသော၊
ရဝဏဗာဠုကေ၊ အိုးပုတ်ငယ်၌၊ စန္ဒနိကာရေသော၊ တံစီးရည်သည်၊ ပဝိသ
တိ၊ ဝင်၏၊ အဿ၊ ထိုတံစီးရည်၏၊ ပဝိသနမဂ္ဂေါ၊ ဝင်ရာခရီးသည်၊ နစပညာ
ယတိ၊ မထင်၊ နိက္ခမနမဂ္ဂေါဝေတု၊ ထွက်ရာခရီးသည်သာလျှင်ကား၊ ပါ
ကဇ္ဈော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဒိဝ၊ အကြင်စည်ဘောင်းအိမ်
၌လည်း၊ မုတ္တေ၊ ကျင်လှော်သည်၊ ဘရိတေ၊ ပြည့်သည်ရှိသော်၊ ပဿာဝံ၊
ကျင်လှော်ကို၊ ကဇ္ဈာမာတိ၊ ငါတို့ပြုကုန်အံ့ဟူ၍၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊
အာယူဟနံ၊ အားထုတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ စန္ဒနိ
ကာယ၊ တံစီးရည်ဖြင့်၊ ပက္ခိတ္တေ၊ ထည့်အပ်သော၊ အမုခေ၊ အဝမရှိသော၊
ရဝဏဗာဠုကေ၊ အိုးပုတ်ငယ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ စန္ဒနိကာရေသော၊
တံစီးရည်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အမုခေ၊ အဝမရှိသော၊ ရဝဏဗာဠုကေ၊
အိုးပုတ်ငယ်၌၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ရဝဏဗာဠု
ကောပိ၊ အိုးပုတ်ငယ်သည်လည်း၊ မယိ၊ ငါ၌၊ စန္ဒနိကာရေသော၊ တံစီးရည်
သည်၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ

သာသျှင်၊ မုတ္တံ၊ ကျင်လပ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝတ္ထိမ္ပိ၊ စည်ဘောင်းအိမ်
 ဦးဦးတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဝတ္ထိမ္ပိ၊ စည်ဘောင်းအိမ်
 သည်ထည်း။ မယိ၊ ငါ၌၊ မုတ္တံ၊ ကျင်လပ်သည်။ ဦးတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧတေ၊ ထိုတရားတို့သည်။
 အာဘောဂ ပစ္စဝေက္ခဏာပိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်းငှာကင်း
 ကုန်၏။ (ပ)၊ နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
 ဖြတ်၏။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်း အခြားအားဖြင့်။ မုတ္တံ၊ ကျင်လပ်ကို၊ ဝတ္ထိ
 အတ္တန္တရေနစေတိ၊ စည်ဘောင်းအိမ်၏အတွင်းဖြင့် သည်းကောင်း၊ မုတ္တ
 ဘာဝေနစ၊ ကျင်လပ်ဟူသော အဖို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆန္တံ၊ ပိုင်းခြား
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ဖြတ်၏။ အဟံ၊ ဤသည်ကား၊
 ဧတသ၊ ထိုကျင်လပ်၏။ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသောအပိုင်း
 အခြားတည်း။ ဝိသဘာဂ ပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘော မတူသော အပိုင်း
 အခြား သည်ကား၊ ကေသသဒိသောဝေ၊ ဆံပင်နှင့်တူသည် သာလျှင်
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မုတ္တံ၊ ကျင်လပ်ကို၊ ဝတ္ထာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိ
 သောအားဖြင့်၊ ဝေတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ဖြတ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ယော
 ဂါဝစရော၊ ဤယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမံဒ္ဓတ္တိံ သာကာရံ၊ ဤဒ္ဓတ္တိံ သာ
 ကာရကို၊ ဝတ္ထာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ ဝေတ္ထပေတိ၊ ပိုင်း
 ခြား၍ဖြတ်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣမံဒ္ဓတ္တိံ သာကာရံ၊ ဤသုံးဆွဲနှစ်ပါးသော အခြင်းအရာကို၊
 ဝတ္ထာဒိဝသေန၊ အဆင်းအစရှိသည်တို့၏အတွင်းဖြင့်၊ ဝေတ္ထပေန္တသ၊
 ပိုင်းခြား၍ဖြတ်သော၊ တသ၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံတံဘဝ
 နာနုယောဂံ၊ ထိုထိုသို့သောဘာဝနာနှင့်ယှဉ်ခြင်းကို၊ အာဂမ္မစွဲ၍၊ ကေသ
 ဒယော၊ ဆံပင် အစရှိသည်တို့ကို၊ ပရုဏာ၊ လေ့ကျက်အပ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကောဋ္ဌာသဘာဝေန၊ အရ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊
 ထင်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပာသုတိ၊ စ၍၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား။ တက္ခမတော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော၊ ပုရိသသ၊ ယောကျ်ား
 သည်၊ ဒ္ဓတ္တိံ သဝတ္ထာနံ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ပုပ္ဖါနံ၊
 ပန်းပွင့်တို့၏။ ဧကဂန္ဓိကံ၊ တပေါင်းတည်းကုံးအပ်သော၊ မာလံ၊ ပန်းကို၊
 ဩယောကေန္တသ၊ ဩညံသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗပုပ္ဖါနံ၊ အလုံးစုံသောပန်း
 ပွင့်တို့ကို၊ အပုပ္ဖစရိမဓိဝေ၊ မရှေးမနှောင်းတပေါင်းတည်းကဲ့သို့၊ ပါကဇ္ဇာ
 နိ၊ ထင်ရှားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊

အတ္တိဗ္ဗမသ္မိံ ကာယေကေသာတိ၊ အတ္တိဗ္ဗမသ္မိံ ကာယေကေသာဟန္တိ၊ ဣမံ
 ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုးသတိယသးသတိဖြင့်၊ ဩဇောကေန္တိ သာ၊ ဩညံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အပုဗ္ဗာ
 စရိမာ၊ မရှေးမနှောင်းတပေါင်းတည်း၊ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေသေသု၊ ဆံပင်တို့ကို၊ အာဝဇ္ဇိတေသု၊ ဆင်ခြင်အပ်ကုန်သည်
 ရှိသော်၊ အသဗ္ဗဟမာနာဝ၊ မရစ်မတည်သာ ဖြစ်သော၊ သတိ၊ သတိ
 သည်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့သော်၊ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊
 ထိုရှေ့သောက်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုမှ၊ ပာဘုတိ၊ စ၍၊ တဿ၊ ထို
 ယောဂါဝရ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာဟိဏ္ဏန္တာ၊ ထိုမှဤမှ ထည့်ပတ် သွားလာ
 ကုန်သော၊ မနုဿတိရုစ္ဆာနာဒယောစ၊ လူတိရုစ္ဆာန် အစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကိုလည်း၊ သတ္တာကာရံ၊ သတ္တဝါဟူသောအခြင်းအရာကို၊ ဝိဇေယျံ၊
 စွန့်၍၊ ကောဠာသ ရာထိဝသေနေဝ၊ ကောဠာသအရ၏ အစွမ်းဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ တေဟိစ၊ ထိုသတ္တဝါ တို့သည်လည်း၊
 အဇ္ဈောဟရိယမာနံ၊ မျှီအပ်သော၊ ပါဏဘောဇနာဒိ၊ အပျော်ဘောဇဉ်
 အစရှိသည်ကို၊ ကောဠာသရာသိမ္ပိ၊ ကေသာလောမအစရှိသောကောဠာ
 သအရ၌၊ ပက္ခိပမာနမိဝ၊ ထည့်သွင်းသကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

တ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊ စောဒကော၊ စောဒကသရာသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ အနေန၊ ဤယောဂါဝရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တတော၊ ထိုသို့အရ
 ထင်ပြီးသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဝိ ကာတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ပြုအပ်မည်နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဇေယျ၊ အကယ်၍ဆိုခြားအံ့၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဒေဝနိမိတ္တံ၊ ထိုအရအရထင်သောအခါ
 ကိုပင်လျှင်၊ အာသေဝိတဗ္ဗံ၊ အမန်တလဲလဲဖြစ်အပ်၏၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေ
 အပ်၏၊ ဗဟုလိကာတဗ္ဗံ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်၏၊ သွာဝဇ္ဇိဝံ၊ ကောင်းစွာ
 ဖွတ်ခြင်းကို၊ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အယံ၊
 ဤယောဂါဝရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုအရအရထင်သော အခါကို
 အာသေဝတိ၊ အစမှစ၍ဖြစ်သနည်း၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေသနည်း၊ ဗဟုလိ
 ကာရာတိ၊ အကြိမ်များစွာပြုသနည်း၊ သွာဝဇ္ဇိဝံ၊ ကောင်းစွာဖွတ်ခြင်း
 ကို၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ကောင်းစွာဖွတ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုစ္စာ၊
 အမေးတည်း၊ ဟိတံပါကဋ္ဌံ၊ ကာရာမိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားအောင်ပြုပြီးအံ့၊
 အယံ၊ ဤယောဂါဝရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကေသာဒိနံ၊ ဆံအစရှိသည်တို့၏၊

ကောဋ္ဌာသဘာဝေန၊ အရုဇ္ဈိအဗ္ဗိဖြင့်၊ တံဥပဋ္ဌာနနိမိတ္တံ၊ ထိုထင်သောအာ
 ရုံကို၊ အာသေဝေတိ၊ အဖန်တလဲလဲဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သတိယာ၊
 သတိဖြင့်၊ အလ္လိယတိ၊ ကပ်၏၊ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ အပ္ပနာ
 ဇ္ဈိအနီးသို့ရောက်၏၊ သတိဂစ္ဆံ၊ သတိတည်းဟူသောတိုက်ကို၊ ဂဏှာပေ
 တိ၊ ယူစေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကေသာသေသမာအစရှိသည်တို့၌၊ လဒ္ဓဝါ၊ ရအပ်
 သည်လည်းဖြစ်သော၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဝဇေဇ္ဇော၊ ပွားစေလျက်၊ တံ၊ ထို
 အာရုံကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗဟုလိက
 ဧတေတိ၊ ဗဟုလိကရောက်ဟူသည်ကား၊ ပုနပ္ပန္နံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ သတိ
 သမ္ပယုတ္တံ၊ သတိနှင့်ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကဝိစာရန္တံ၊ ဘဟတံ၊ ဝိတက်ဝိစာရ
 တို့ဖြင့်ဆောင်ရွက်ခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ သွာဝဝတ္ထိတံ၊ ဝဝတ္ထပေတိတိ၊
 သွာဝဝတ္ထိတံ၊ ဝဝတ္ထပေတိဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သုဠ၊
 ကောင်းစွာ၊ အာဝဝတ္ထိတံ၊ မြို့စွာမှတ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊
 အန္တရခေခံ၊ ပျောက်ပျက်ကွယ်ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ တထာ၊ ထို
 အခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုအာရုံကို၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
 မှတ်၏၊ ဥပဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊ ဥပနိဗန္ဓတိ၊ အမြဲဖွဲ့၏၊ ။

အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အနုပုဗ္ဗတော၊ အစဉ်အတိုင်း
 လေ့ကျက်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာတိသိဗ္ဗံတော၊ မလျင်လွန်း
 သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာတိသဏိကတော၊ မနှေးလွန်းသောအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိက္ခေပပဟာနတော၊ ပျံလွင့်သောစိတ်ကိုပယ်သော
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏတ္တိသမတိက္ကမနတော၊ ပညတ်ကိုလွန်သော
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုပုဗ္ဗမုဗ္ဗနတော၊ အစဉ်အတိုင်းကိုလွတ်သော
 အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ လက္ခဏာတော၊ လက္ခဏာ အားဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော အနိစ္စဒုက္ခ အနတ္တဟု ဆိုအပ်ကုန်
 သော၊ သုတ္တန္တာ၊ ပါဠိအစဉ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊
 ဒသဝိဇံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော၊ ယံမနသိကာရကောသလ္လံ၊ အကြင်နှလုံး
 သွင်းခြင်း၌လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဖိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါး
 သောကောသလ္လညာဏ်၌၊ အနုပုဗ္ဗတော၊ အစဉ်အတိုင်းအားဖြင့်၊ မနသိ
 ကရောဇ္ဇော၊ နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ အာသေဝေတိ၊ အစမှစ၍ဖြစ်၏၊ နာတိ
 သိဗ္ဗံတော၊ မလျင်လွန်းသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ နာတိသဏိက
 တော၊ မနှေးလွန်းသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနသိကာရောဇ္ဇော၊ နှလုံး
 သွင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိက္ခေပပဟာနတော၊ ပျံလွင့်ခြင်းကို

ပယ်သောအားဖြင့်၊ မနသိကရောဇ္ဈာ၊ နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုလိက
 ရောတိ၊ အကြိမ်များစွာပြု၏၊ ပဉ္စတ္ထိသမတိက္ကမနာဒိတော၊ ပညတ်ကိုလွန်
 ခြင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ မနသိကရောဇ္ဈာ၊ နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ သွာ
 ဝဝတ္ထိကံ၊ ကောင်းစွာမှတ်ခြင်းကို၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဇ္ဈေ၊ ဤအရာ၌၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်၊ ဌတ္တာ၊ တုံ၍၊ အာဟာ၊
 ဆို၏၊ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အယံ၊ ဤယောဂါဝစရ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အနုပဗ္ဗာဒိဝသေန၊ အစဉ်အတိုင်းနှလုံးသွင်းခြင်း အစရှိသည်တို့၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ဧတေဓမ္မေ၊ ထိုကေသာ လောမာ အစရှိသော တရားတို့ကို၊ မနသိ
 ကရောတိ၊ နှလုံးသွင်းနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာ
 သည်၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုစ္စတေ၊ ဆို
 အပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချွဲဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ မနသိကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်းပြီး၍၊ တဒနန္တရံ၊ ထို
 ဆံပင်ကိုနှလုံးသွင်းသည်၏ အခြားမဲ့၌၊ လောမေ၊ အမွှေးတို့ကို၊ မနသိက
 ရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ နဓေ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတို့ကို၊ နမနသိကရောတိ၊
 နှလုံးမသွင်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ လောမေ၊ အမွှေးတို့ကို၊ မနသိကရိတွာ၊
 နှလုံးသွင်း၍၊ တဒနန္တရံ၊ ထိုအမွှေး၏ အခြားမဲ့၌၊ နဓေ၊ ခြေသည်းလက်
 သည်းတို့ကို၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဒဇ္ဈာသွားတို့ကို၊ နမနသိက
 ရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအစဉ်တို့၌၊ သေသေသေနယော
 ဤသို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား၊ ဟိတံပါကဋ္ဌံကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားအောင်ပြုဦးအံ့၊ ဥပ္ပ
 ဗ္ဗိပါဒို့ယာ၊ အစဉ်မဟုတ်သဖြင့်၊ မနသိကရောဇ္ဈာ၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ သေယူထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ အကုသလော၊ မလိမ္မာ
 သော၊ ပုရိသော၊ ပောတျားသည်၊ ဒုတ္တိံသပဒံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ထပ် ရှိသော၊
 နိသေဏိံ၊ ငွေခါးကို၊ ဥပ္ပဗ္ဗိပါဒို့ယာ၊ အစဉ်မဟုတ်သဖြင့်၊ အာရော
 ဟဇ္ဈာ၊ တက်သည်ရှိသော်၊ ကိလန္တကာယော၊ ပင်ပန်းသော ကိုယ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ တတောနိသေဏိတော၊ ထိုငွေခါးမှ၊ ပတတိ၊ ကျလေ၏၊
 အာရောဟဏံ၊ တက်ခြင်းကိစ္စကို၊ နသမ္ဗာဒေတိ၊ မပြီးစေနိုင်၊ ဧဝမေဝ၊
 ဤအတူ သာလျှင်၊ ဘာဝနာသမ္ပတ္တိ ဝသေန၊ ဘာဝနာ ပြည့်စုံသည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ အဓိဂန္တဗ္ဗဿ၊ ရောက်အပ်ရအပ်သော၊ အဿာဒဿ၊ သက်
 သာရာကို၊ အနဓိဂမနတော၊ မရောက်နိုင်မရနိုင်သောအားဖြင့်၊ ကိလန္တ

၉

၀၄၈

ရဲဒွါကပါဠိအဋ္ဌကထာနိဿယ။

စိတ္တော၊ ပင်ပန်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နှုတ္တိ သာကာရ သာဝနတော၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ကိုပွားစေခြင်းငှါ၊ ပပတတိ၊ ကျလေ၏၊ တာဝနံ၊ တာဝနာကို၊ နသမ္ဘာဒေတိ၊ မပြီးစေနိုင်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့် တည်း။ ၊

အနုပုဗ္ဗတော၊ အစဉ်အတိုင်းအားဖြင့်၊ မနသိကရောဇ္ဇောပိစ၊ နှလုံး သွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ကောသာလောမာတိ၊ ကောသာလောမာဟူ ၍၊ နာတိသိဗာတောပိ၊ မလျင်လွန်းသောအားဖြင့်လည်း၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အတိသိဗာတော၊ အလွန်လျင် သောအားဖြင့်၊ မနသိကရောဇ္ဇော၊ နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သေယျ ထာဝိနာမ၊ ဥပမာသော်ကား၊ အခွါနံ၊ အခွန်ရှည်သော ခရီးကို၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော၊ ပုရိသော၊ ဟောတည်းသည်၊ သမဝိသမရက္ခထလနိန္ဒန္တောပထာ ဒီနိ၊ ညီညွတ်သော မညီညွတ်သော သစ်ပင်ကုန်းမျှင့်၍သွင်းသော အရပ် ခရီးနှစ်ဖြာအစရှိကုန်သော၊ မဂ္ဂနိမိတ္တာနိ၊ ခရီးကြောင်း အာရုံတို့ကို၊ ဥပ လက္ခေတံ၊ မှတ်သားအံ့သောငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်လေ၊ တတော၊ ထိုသို့ မတတ်နိုင်သောကြောင့်၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသည်၊ နဟောဟိ၊ မဖြစ်၊ အခွါနဉ္စ၊ အခွန်ရှည်သော ခရီးကိုလည်း၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန် ခြင်းသို့၊ နေတိ၊ ဆောင်သည်မည်၏၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝဏ္ဏ သဏ္ဌာနာဒီနိ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်အစရှိကုန်သော၊ နှုတ္တိ သာကာရနိမိတ္တာနိ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအာရုံတို့ကို၊ ဥပလက္ခေတံ၊ မှတ်အံ့သောငှါ၊ နသက္ကော တိ၊ မတတ်နိုင်၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ နှုတ္တိ သာကာရေ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာ၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသည်၊ နဟောဟိ၊ မဖြစ်၊ ကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ နေတိ၊ ဆောင်၏။ ၊

နာတိသိဗာတောစ၊ မလျင်လွန်းသောအားဖြင့်လည်း၊ မနသိကရောတိယ ထာဝိစ၊ နှလုံးသွင်းသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ နာတိသဏိကတောပိ၊ မနှေး လွန်းသောအားဖြင့်လည်း၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား သည်မှန်၏၊ အတိသဏိကတော၊ အလွန်နှေးလွန်းသောအားဖြင့်၊ မနသိကရော ဇ္ဇော၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ပုရိသော၊ ဟောတည်းသည်၊ အခွါနမဂ္ဂံ၊ အခွန်ရှည်သောခရီးကို၊ ပဋိပန္နော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီး၏အကြား၌၊ ရုက္ခပဗ္ဗတတဠာကာ ဒီသု၊ သစ်ပင်တောင်တဖက်ဆည်ကန်အစရှိသည်တို့တွင်၊ ဝိလမ္ပမာနော၊ ချွတ်ယွင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိတပဒေသံ၊ လိုရာအရပ်သို့၊ အပါပုဏဇ္ဇော၊

မရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အန္တရာမဂ္ဂယေဝ၊ ခရီး၏အကြား၌သာလျှင်၊ သိဟ
 ဗျုတ္တဒီဟိ၊ ခြင်္သေ့ကျားအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အနုယဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊
 ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ နိဗ္ဗာန်သဘာဝ
 နာသမ္ပဒံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာကို ပွားများခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊
 အပါဝုဏ္ဏန္တော၊ မရောက်နိုင်သည် ဖြစ်၍၊ ဘာဝနာဝိဇ္ဇန္တ ဇေန၊ ဘာဝနာ
 ပြတ်သဖြင့်၊ အန္တရာယေဝ၊ အကြား၌သာလျှင်၊ ကာမဝိတက္ကဒီဟိ၊ ကာမ
 ဝိတက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အနုယဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊
 ရောက်၏။ ၊

နာတိသဟိကတော၊ မနှေးလွန်းသောအားဖြင့်၊ မနသိကရောဇ္ဇန္တာပိ၊
 နှလုံးသွင်းသော ဝုတ္တုလ်သည်လည်း၊ ဝိက္ခေပပဟာနတော၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းကို
 ပယ်သောအားဖြင့်၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဝိက္ခေပပဟာနတောနာ
 မ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းမည်သည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်၊
 အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ နဝကမ္မာဒီသု၊ အမှုသစ်အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိတ္တံ၊
 စိတ်သည်၊ နဝိက္ခိပတိ၊ မပျံ့လွင့်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ မနသိကရောတိ၊
 နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ဝိက္ခိပ
 မာနဝိက္ခော၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေသာဒိသေဝ၊ ဆံအစရှိ
 သည်တို့၌ သာလျှင်၊ အသမာဟိတစေတော ဝိတက္ကော၊ မတည်ကြည်
 သောစိတ်အကြံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝနာသမ္ပဒံ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊
 အပါဝုဏ္ဏိတော၊ မရောက်မူ၍၊ အန္တရာဝ၊ အကြား၌သာလျှင်၊ အနုယဗျ
 သနံ၊ အကျိုးမရှိပျက်စီးခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ တက္ကသိ
 လဝမနေ၊ တက္ကသိုလ် ပြည်သို့ ရောက်သော အခါ၌၊ ဗောဓိ သတ္တသး
 ဘုရားလောင်း၏၊ သဟာယကာရိယ၊ အဆွေခင်ပွန်း တို့ကဲ့သို့၊ အဝိက္ခိပ
 မာနဝိက္ခောပန၊ မပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသော ဝုတ္တုလ်သည်ကား၊ ကေသာ
 ဒိသေဝ၊ ဆံပင်အစရှိသည်တို့၌သာလျှင်၊ သမာဟိတ စေတောဝိတက္ကော၊
 တည်ကြည်သောစိတ်အကြံရှိသောဝုတ္တုလ်သည်၊ ဘာဝနာသမ္ပဒံ၊ ဘာဝ
 နာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဗောဓိသတ္တောပိယ၊ ဘုရား
 လောင်းကဲ့သို့၊ တက္ကသိလရုဇ္ဈသမ္ပဒံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊
 ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ တထာ၊ ထိုယောဂါဝစရဝုတ္တုလ်အား၊ ဧဝံတထာ၊
 ထိုအတူ၊ ဝိက္ခေပပဟာနတော၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ကို ပယ်သောအားဖြင့်၊
 မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောအားဖြင့်၊ အဓိကာရ မရိယာမိမုတ္တိနံ၊
 ဆုံးဖြတ်၍ကျင့်ခြင်း၌ညွတ်သောစိတ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ တေဓမ္မော၊

ထိုကေသာလောမာအစရှိသောတရားတို့သည်။ အသုဘတောဝါ။ အသု
 ဘအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုတောဝါ။ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 သုညတောဝါ။ အတ္တမှတ်တံသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊
 ထင်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဏ္ဏတ္တိသမတိက္ကမနတော၊ ပညတ်ကိုလွန်
 သောအားဖြင့်၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုကေသာလောမာအစရှိသော တရားတို့ကို၊
 မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ။

ပဏ္ဏတ္တိသမတိက္ကမနတောတိ။ ပဏ္ဏတ္တိသမတိက္ကမနတော ဟူသည်
 ကား၊ ကေသာလောမာတိ၊ ဆံအဓမ္မေဟန္တိ၊ ဝေမာဒိဝေါဟာရံ၊ ဤသို့အစ
 ရှိသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၊ သမတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ လွှတ်၍၊
 ယထုပဋ္ဌတာနံ၊ ထင်မြီတိုင်းဖြစ်ကုန်သော၊ အသုဘာဒိနံယေဝ၊ အသုဘ
 အစရှိသည်တို့၏သာလျှင်၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံး
 သွင်း၏။ ကထံမနသိကရောတိ၊ အဘယ်သို့နှလုံးသွင်းသနည်း၊ အရညနိဝါ
 သူပဝတာ၊ တော၌နေခြင်းသို့ကပ်ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အပရိဝိ
 တဘူမိဘာဂတ္တာ၊ မလေ့ကျက်ဘူးသောမြေအပြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 ဥဒကဋ္ဌာနသဋ္ဌာနနတ္ထံ၊ ရေခပ်ရာအရပ်ကိုသိမိပုံသောဌာ၊ သာခါဘင်္ဂါဒိ
 နိမိတ္တံ၊ သစ်ခက်ကိုချိုးခြင်းအစရှိသော အမှတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တဒနု
 သာရေန၊ ထိုသစ်ခက်ကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဝတ္တံ၊ သွားလေ၍၊ ဥဒကံ၊
 ရေကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ ပရိဝိ
 တဘူမိဘာဂါ၊ လေ့ကျက်အပ်သော မြေအပြင်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုအမှတ်ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ လွှတ်၍၊
 အမနသိကတွာဝ၊ နှလုံးမသွင်းမူ၍သာလျှင်၊ ဥဒကဋ္ဌာနံ၊ ရေခပ်ရာအရပ်
 သို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ယထ၊ သုံးဆောင်
 ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ကေသာ လောမာတိ အာဒိနာ၊ ကေသာလောမာ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊
 တံတံ၊ ထိုထိုသို့သောကောဋ္ဌာသကို၊ ဝေါဟာရဝသေန၊ ခေါ်ဝေါ်သည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ပဌမံ၊ ငှေးဦးစွာ၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ မနသ၊ မိတ်ဖြင့်၊
 အကာသိ၊ ပြု၏။ တေသုဓမ္မေသု၊ ထိုကေသာလောမာ အစရှိသော တရား
 တို့၌၊ အသုဘာဒိနံ၊ အသုဘအစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရဝသေန၊ တပါး
 ပါး၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တေသု၊ ထင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တံဝေါဟာရံ၊
 ထိုပညတ်ဝေါဟာရကို၊ သမတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ ပညတ်

ကိုလွှတ်၍၊ အသုဘာဒိတော၊ ယေဝ၊ အသုဘအစရှိသော အားဖြင့်သာ
လျှင်၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ။

ဇေတ္တု၊ ဤအရာ၌၊ တောဒကော၊ တောဒကဆရာသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ
အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အဿ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဇေတဓမ္မာ၊ ထိုကေသာလောမာအစရှိသောတရားတို့သည်၊
အသုဘာဒိတော၊ မတင့်တယ်ခြင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်
ကုန်သနည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊
ထင်ကုန်သနည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ သုညတောဝါ၊ ဆိတ်သောအားဖြင့်
လည်း၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်သနည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လည်း၊ အယံ၊
ဤယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇေတ၊ ထိုကေသာလောမာအစရှိသော
တရားတို့ကို၊ အသုဘတော၊ မတင့်တယ်သောအားဖြင့်၊ မနသိကရောတိ၊
နှလုံးသွင်းသနည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ မနသိ
ကရောတိ၊ နှလုံးသွင်းသနည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ သုညတောဝါ၊ ဆိတ်
သောအားဖြင့်လည်း၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်းသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၏။ အဿ၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကေသာဝ၊ ဆံပင်တို့
သည်သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာန ဝဏ္ဏသယော ကာသဝသေန၊ အဆင်း
သဏ္ဌာန် အနံတည်ရာဌာန၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဉ္စဝေ၊ ငါးပါး အပြားအားဖြင့်၊
အသုဘတော၊ မတင့်တယ်သော အားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ရှေးရှုထင်ကုန်
သနည်းဟူမူကား၊ ပဉ္စဝေ၊ ငါးပါးအပြားအားဖြင့်သာလျှင်၊ အယံ၊ ဤ
ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇေတ၊ ထိုကေသာလောမာအစရှိသောတရား
တို့ကို၊ အသုဘတော၊ မတင့်တယ်သောအားဖြင့်၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံး
သွင်း၏။ သေယျဝိဒံသေယျထာ ကတံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း အဘယ်
နည်း၊ ဇေတကေသာနာမ၊ ထိုဆံပင်တို့မည်သည်ကား၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်း
အားဖြင့်၊ အသုဘာ၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ ပရမပဋိကူလဇေတုန္တော၊ အတိုင်း
ထက်အလွန် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် ရှိကုန်၏။ တထာဟိ တတောဝေ၊ ထို
ကြောင့်သာလျှင်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ ပါနဘောဇနေး
အဖျော်ဘောဇဉ်၌၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ ကေသဝဉ္စန္တိ၊ ဆံပင်ကဲ့သို့အဆင်း
ရှိသော၊ ဝါကံဝါ၊ လျော်မှင် ကိုလည်းကောင်း၊ သုတ္တံဝါ၊ ချည်မှင်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကေသသညာယ၊ ဆံပင်ပူသော အမှတ်ဖြင့်၊ မနော
ရမဗ္ဗိ၊ နှစ်သက်ဘွယ် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါနဘောဇနံ၊ အဖျော်ဘော
ဇဉ်ကို၊ ဆနေန္တိ ဝါ၊ စွန့်မူလည်းစွန့်ကုန်၏၊ ဇိဂုန္တန္တိ ဝါ၊ စက်ဆုပ်မူလည်း

စက်ဆုပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗာနတောဝိ၊ သဗ္ဗာနအားဖြင့်လည်း၊ အသုဘာ၊
မတင့်တယ်ကုန်၊ တထာဟိ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ရတ္တိ၊
ညဉ့်အခါ၌၊ ပါနဘောဇန၊ အပျော်ဘောဇဉ်၌၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ ကေ
သသဗ္ဗာနံ၊ ဆံပင်သဗ္ဗာန်ရှိသော၊ ဝါကံဝါ၊ လျှော်မြင်ကိုလည်းကောင်း၊
သုတ္တံဝါ၊ ချည်မြင်ကိုလည်းကောင်း၊ ရသိတွာ၊ တွေ့၍၊ ကေသသညာယ၊
ဆံပင်ဟူသော အမှတ်ဖြင့်၊ မနောရမဋ္ဌိ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်
သော၊ ပါနဘောဇနံ၊ အပျော်ဘောဇဉ်ကို၊ ဆန္နေန္တိ ဝါ၊ စွန့်မူလည်းစွန့်ကုန်
၏၊ ဇိဂုန္တန္တိ ဝါ၊ ဆက်ဆုပ်မူလည်းစက်ဆုပ်ကုန်၏။ ဂန္ဓတောဝိ၊ အနံ
အားဖြင့်လည်း၊ အသုဘာ၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ တထာဟိ တတောဇေ၊ ထို
ကြောင့်သာလျှင်၊ တေလမက္ခန္ဓရူပရူမာဒိသင်္ခါရေဟိ၊ ဆီလိမ်းခြင်းပန်းပန်
ခြင်းအထုံလိမ်းခြင်းအစရှိသော အစီအရင်တို့မှ၊ ဝိရဟာနံ၊ ကင်းကုန်သော
ကေသာနံ၊ ဆံပင်တို့၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံသည်၊ ပရမဇေဂုဏ္ဍော၊ လွန်စွာသော
စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တိသု၊ မီးတို့၌၊ ပက္ခိတ္တဿ၊ ထည့်
အပ်သော၊ ကေသဿ၊ ဆံပင်၏၊ ဂန္ဓံ၊ အနံကို၊ စာယိတွာ၊ နမ်းရသည်ရှိ
သော်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ နှာသိကံ၊ နှာခေါင်းကို၊ ပိဇ္ဇေန္တိ၊ ပိတ်ကုန်
၏၊ မုခဉ္စ၊ ခံတွင်းကိုလည်း၊ ဝိကုဇ္ဇန္တိ၊ တွန့်ကုန်၏။ အာသယတောဝိ၊ တည်
ရာအားဖြင့်လည်း၊ အသုဘာ၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ တထာဟိ တတောဇေ၊ ထို
ကြောင့်သာလျှင်၊ နာနာဝိဇေန၊ အထူးထူးအားဖြင့်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်
အသုဝိနိဿန္ဓေန၊ မစင်၏ အကျိုးစက်ဖြင့်၊ သင်္ကာရေဋ္ဌာနေ၊ တမြက်ချေး
ရရာအရပ်၌၊ တဏှုလေယျကာဒိနိဗ္ဗိယ၊ ဟင်းဆန်ခွဲပင်အစရှိသည်တို့ကဲ့
သို့၊ ပိတ္တသေဗ္ဗပုဗ္ဗသေဟိတနိဿန္ဓေန၊ သည်းခြေသလိပ်ပြည်သွေးတို့၏
အကျိုးစက်ဖြင့်၊ တေ၊ ထိုဆံပင်အစရှိသောတရားတို့ကို၊ အာရိတာ၊ ရဝေး
ဆည်းတူးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝုဒ္ဓိဝိရုဋ္ဌိဝေပုလ္လံ၊ ပွားခြင်းအထက်သို့ရှည်
ခြင်းပြန့်ပြောခြင်းသို့၊ ဂမိတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဩကာသတောဝိ၊ တည်ရာ
အားဖြင့်လည်း၊ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့သည်၊ အသုဘာ၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ တ
ထိဟိတတေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သင်္ကာရေဋ္ဌါနေ၊ တမြက်ချေးရရာအ
ရပ်၌၊ တဏှုလေယျကာဒိနိဗ္ဗိယ၊ ဟင်းဆန်ခွဲပင်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ ပရမ
ဇေဂုဏ္ဍော၊ အလွန်စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော၊ လောမာဒိဇေကတိ၊ သကုဏပရာသိ
မဏ္ဍကေ၊ အမွေးအစရှိသောသုံးဆွဲတပါးသော အကောင်ပုပ်ရု၏အထက်
၌၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ သိသပလိဝေဋ္ဌကေ၊ ဦးခေါင်းကို ရစ်သော၊ အလ္လ
ဝဓ္မေ၊ ပိုသောအရေ၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ လောမာဒိသု၊ အမွေးအစရှိသည်

တို့၌၊ သေသောနယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အယံ၊ ဤယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧတေဓမ္မေ၊ ထိုကေသာလောမာအစရှိသောတရားတို့ကို၊ အသုဘတော၊ မတင့်တယ်သောအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တေ၊ ထင်သည်ရှိသော်၊ အသုဘတော၊ မတင့်တယ်သောအားဖြင့်၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ၊

အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ယဒိပနဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ အကယ်၍ ထင်ကုန်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ထင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့သည်၊ နိလကသိဏဝသေန၊ နိလကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ လောမာ၊ အပွေးတို့သည်၊ နိလကသိဏဝသေန၊ နိလကသိုဏ်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ခန္တော၊ သွားတို့သည်၊ ဩဒါတကသိဏဝသေန၊ ဩဒါတကသိုဏ်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌၊ သေသောနယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တံတံကသိဏဝသေနောစ၊ ထိုထိုသို့သော ကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ အယံ၊ ဤယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧတေ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တေ၊ ထင်သည် ရှိသော်၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ၊

၉

အဿ၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သုညတော၊ အတ္တဘောမှဆိတ်သောအားဖြင့်၊ ယဒိပနဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ အကယ်၍ ထင်ကုန်အံ့၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့သည်၊ ဗာနဝိနိဗ္ဗောဂဝဝတ္ထာနေန၊ တခဲနက်ဖြစ်၍ အထူးဝေတန်ခြင်းကိုမှတ်အပ်သော၊ ဩဇဉ္ဇမကသမ္မဟဝသေန၊ ဩဇာလျှင်ရှစ်ခု ခြောက်သော အပေါင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ လောမာဒယော၊ အပွေးအစရှိသည်တို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုအပွေးတို့ကို၊ တထေဝ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုညတော၊ အတ္တဘောမှဆိတ်သောအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တေ၊ ထင်သည်ရှိသော်၊ သုညတော၊ အတ္တဘောမှဆိတ်သောအားဖြင့်၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ၊

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မနသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ အယမ္မ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ကား၊ ဧတေဓမ္မေ၊ ထိုကေသာလောမာအစရှိသောတရားတို့ကို၊ အနုပုဗ္ဗ

မုဉ္ဇနတော၊ အစဉ်အတိုင်းလွှတ်သောအားဖြင့်၊ မနုဿိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း
 ၏၊ အနုပုဗ္ဗမုဉ္ဇနတောတိ၊ အနုပုဗ္ဗမုဉ္ဇနတော ဟူသည်ကား၊ အသုဘာ
 ဒိနံ၊ အသုဘအစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရဝသေန၊ တပါးပါး၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌိတော၊ ထင်ကုန်သော၊ ကေသေ၊ ဆံပင်တို့ကို၊ မုဉ္ဇိတွာ၊ လွှတ်၍၊
 လောမေ၊ အမွှေးတို့ကို၊ မနုဿိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်၊ သေယျ
 ထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဇလူကော၊ မျှောသည်၊ နဂုံဋ္ဌေန၊ အမြီးဖြင့်၊
 ဂဟိတပဒေသေ၊ တွယ်ရာအရပ်ကို၊ သာပေက္ခာဝ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိသည်
 သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝုဇ္ဈေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်၊ အညံပဒေသံ၊ တပါးသော
 တွယ်ရာအရပ်ကို၊ ဂဗ္ဘတိ၊ တွယ်၏၊ တတ္ထိ၊ ထိုတွယ်လိုသောအရပ်ကို၊
 ဂဟိတေစ၊ ယူအပ်ပြီးသည်ရှိသော်ကား၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသောအရပ်ကို
 မုဉ္ဇတိ၊ လွှတ်၏၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ကေသေသု၊ ဆံပင်တို့၌၊ သာ
 ပေက္ခာဝ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ လောမေ၊ အမွှေးတို့
 ကို၊ မနုဿိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ လောမေသုစ၊ အမွှေးတို့၌လည်း၊ မနုဿိ
 ကာရေ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်ပြီးသော်၊ ကေသေ၊ ဆံပင်
 တို့ကို၊ မုဉ္ဇတိ၊ လွှတ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ကောဋ္ဌာသ တရားတို့၌၊
 ဧသဧသေနယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပဟိသစ္စံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနုပုဗ္ဗမုဉ္ဇနတော၊ အစဉ်အတိုင်းလွှတ်
 သောအားဖြင့်၊ မနုဿိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ အသုဘာဒိသု၊ အသုဘ အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရဝသေန၊
 တပါးပါး၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တာ၊ ထင်ကုန်သော၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုကောဋ္ဌာ
 သတရားတို့သည်၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌ
 ဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ပါကဓုတရူပဋ္ဌာနာစ၊ ထင်ရှားစွာ ရုဓေးကုန်သည်
 လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 တေဓမ္မာ၊ ထိုကောဋ္ဌာသ တရားတို့သည်၊ အသုဘတော၊ မတင့်တယ်
 သောအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ပါကဓုတရူပဋ္ဌာနာစ၊ ထင်စွာရ
 ဓေးကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သေယျ
 ထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မက္ကဓော၊ မျောက်သည်၊ န္ဒတ္ထိံ သတာ
 လကေ၊ ထန်းသုံးဆဲ့နှစ်ပင်ရှိသော၊ တာလဝနေ၊ ထန်းတော၌၊ ဗျာမေန၊ နှိုက်
 စက်တတ်သောမူဆိုးသည်၊ ပရိပါတိယမာနေ၊ လိုက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ကေရုက္ခေဝိ၊ တရသောသစ်ပင်၌လည်း၊ အသဗ္ဗဟန္တော၊ မတည်မရပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဝာဓိတွာ၊ ထွက်ပြေးလေ၍၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကိ

လက္ခဏာ၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာန်ကြည့်ရှု၍နေသည်၊ ဟောတီးဖြစ်
 ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေမေဝ၊ တပင်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ စာနုတလပဏ္ဏ
 ပရိဝေဠိတံ၊ တခဲနက်ထန်းရွက်တို့ဖြင့်ထွေးရှက်သော၊ တာလသုစိ၊ ထန်း
 မူးကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ တည်၏၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဗိတ္တ
 မက္ကဋ္ဌော၊ စိတ်တည်းဟူသော မျောက်သည်၊ နိဗ္ဗာန်သကောဋ္ဌာသကော၊
 သုံးဆဲ့နှစ်ခုသော တရားအရဖြစ်သော၊ ဣမတ္ထိံကာယေ၊ ဤကိုယ်၌၊ တေ
 နေဝယောဂိနာ၊ ထိုယောဂါဝရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိပါတိယမာနေ၊ လိုက်
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကေကောဋ္ဌာသကော၊ တခုသောတရား၏အရ၌လည်း၊
 အသဏ္ဌဟန္တော၊ ကောင်းစွာ မရပ်တည်သည် ရှိသော်၊ ပရိဝေဠိတံ၊
 ထွက်ပြေးသော၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အနကာရဗ္ဗတဝိဝာဝနေ၊ တပါး
 မကများစွာသော အာရုံ အပြားရှိသော နိဗ္ဗာန်သကာရ တည်းဟူသော
 အရပ်၌၊ အဘိဿာသာတာဝေန၊ ရှေးရှုတင့်တယ်စွာသော အားဖြင့်၊ ကိ
 လက္ခဏာ၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာန်ကြည့်ရှု၍နေသည်၊ ဟောတီးဖြစ်
 ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကေသာဒိသု၊ ဆံပင်အစရှိ
 သည်တို့တွင်၊ ယောဓဇ္ဈော၊ အကြင်တရားကို၊ ပရုဏတရော၊ လေ့လာ
 ဘူးသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စရိတာနုရူပတရော၊ အထူး
 သဖြင့်စရိုက်အားလျော်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၍၊ ယတ္ထ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၌
 လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အားထုတ်ခြင်း
 ရှိသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုရှေးဘဝ၌ ပြုအပ်ပြီးသောအားထုတ်ခြင်း
 ကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ ဥပစာရဝသေန၊ ဥပစာရ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ တည်
 ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တမေဝနိမိတ္တံ၊ ထိုအာရုံကိုပင်လျှင်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အပန်
 တလဲလဲ၊ တက္ကာဟတ ဝိတက္ကာဟတံ၊ ဝိတက်ဖြင့်ကြံခြင်း ဝိတက်ဖြင့်
 ကြံခြင်းကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ယထာက္ကမံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ပဌမံ၊ ပဌမ
 ဈာန်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊
 ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရဘိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ အရိယဘူမိံ၊ အရိယာ
 တို့၏အရာဌာနသို့၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။

ယသပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ တေဓမ္မော၊ ထိုကေသာလောမာ
 အစရှိသောတရားတို့သည်၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်
 ကုန်၏၊ တဿာပိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ မက္ကဋ္ဌော၊ မျောက်သည်၊ (ပ)၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကေသာဒိသု၊ ဆံပင်အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယောဓဇ္ဈော၊ အကြင်

တရားကို၊ ပရုဏတရော၊ အထူးသဖြင့် လေ့လာအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စရိတာနုရူပတရောဝါ၊ အထူးသဖြင့်စရိုက်အား လျော်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတ္ထဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အားထုတ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုရှေးဘဝ၌ ပြုအပ်ပြီးသော အားထုတ်ခြင်းကို၊ နိဿယ၊ ခြံ၍၊ ဥပစာ၊ ဝသေန၊ ဥပစာရ၏အစွမ်းဖြင့်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တမေဝနိမိတ္တံ၊ ထိုနိမိတ်ကိုပင်လျှင်၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ တက္ကာဟတံ၊ အကြံဖြင့်ခေါက်သည်ကို၊ ဝိတက္ကာဟတံ၊ ဝိတက်ဖြင့်ခေါက်သည်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ယထာတ္တမံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ နိလကထိကဝသေနဝါ၊ နိလကသိုဏ်း၏အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိတကထိကဝသေနဝါ၊ ဝိတကသိုဏ်း၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝိ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါဝစရဈာနာနိ၊ ရူပါဝစရဈာန်တို့ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တေသဉ္စ၊ ထိုရူပါဝစရဈာန်တို့တွင်လည်း၊ ယတ္ထကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိတရုသောဈာန်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရုသိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ အရိယဘူမိံ၊ အရိယာတို့၏အရာဌာနသို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ။

ယထာပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ သုညတော၊ အတ္တဘောဓုဆိတ်သော အားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လက္ခဏတော၊ လက္ခဏာအားဖြင့်၊ မနုသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ လက္ခဏာတော၊ လက္ခဏာအားဖြင့်၊ မနုသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးဆူနှစ်ပါးသောအခြင်းအရာ၌၊ စတုဓာတုဝဝတ္ထာနုဝသေန၊ လေးပါးသောဓာတ်ကိုပိုင်းခြား၍ မှတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပစာရဈာနံ၊ ဥပစာရဈာန်သို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပစာရဈာန်၌၊ မနုသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တ သုတ္တန္တနယဝသေန၊ အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တသုတ္တန်နည်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ မနုသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ အယံ၊ ဤသို့လတ္တံ့၊ သည်ကား၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိပဿနာနယော၊ ဝိပဿနာနည်းတည်း။ ။

သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမံ၊ ဤကေသာသောမာအစရှိသောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝိပဿနံ၊ အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တတည်းဟူသောဝိပဿနာကို၊ အာရုသိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ ယထာတ္တမံ၊ အစဉ်အတိုင်းသာလျှင်၊ ပုပုပုတွာ၊ ကျင့်၍၊ အရိယဘူမိံ၊ အရိယာတို့၏ အရာဌာနသို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဧတ္ထာ

ဝတာစက္ကဝန္တေန ဝစနက္ကမေနစ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော သဒ္ဓါ၏ အစဉ် အနက်၏အစဉ်အားဖြင့်၊ ကထိပနာယံ အနုပုဗ္ဗာဒိဝသေန ဇေတ ဓမ္မမနသိကရောတိတိ၊ ကထိပနာယံအနုပုဗ္ဗာဒိဝသေနဇေတဓမ္မမနသိ ကရောတိဟူ၍၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုစကား ကို၊ ဗျာကတံ၊ ထင်ရှားစွာကြားအပ်ပြေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘာဝ နာဝသေန ပနဿဇေဝံဝတ္ထနာဝေဒိတဗ္ဗာတိ၊ ဘာဝနာဝသေန ပနဿဇေဝံ ဝတ္ထနာဝေဒိတဗ္ဗာဟူ၍၊ ယဉ္ဇာပိ၊ အကြင်စကားကိုလည်း၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ် ၏၊ တဿ၊ ထိုပါဌ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣမသ္မိယေဝ နွတ္တိသကာရေ၊ ဤသုံးဆဲနှစ်ပါး သောအခြင်းအရာ၌သာလျှင်၊ ဝတ္ထနာပရိစယပါရဂူဝတ္ထံ၊ ဖွင့်ခြင်း၌ပညာ ရင့်စိန်သောငှါ။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော၊ ပကိဏ္ဏကနယော၊ ပကိဏ္ဏက နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကိံဝေဒိတဗ္ဗော၊ အဘယ်သို့သိအပ် သနည်း၊ နိမိတ္တတောစ၊ အာရုံအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ လက္ခဏတောစ၊ လက္ခဏာအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဓာတုတောစ၊ ဓာတ်အားဖြင့် လည်း ကောင်း၊ သုညတောပိစ၊ အတ္တဘောဌာဝိတံသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာဒိတောစ၊ ခန္ဓာအစရှိသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နွတ္တိ သကာရပိနိစ္ဆယော၊ သုံးဆဲနှစ်ပါးသော အခြင်းအရာ၏ အဆုံးအဖြတ် ကို၊ ပိညေယျော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသော အဆုံးအဖြတ် တို့တွင်၊ နိမိတ္တတောတိ၊ နိမိတ္တတောဟူ သည်ကား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တဗျာကာရေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ဣမသ္မိယေဝ နွတ္တိသကာရေ၊ ဤသုံးဆဲနှစ်ပါးသောအခြင်းအရာ၌၊ သမ္ဗိသဝံ၊ တရားခြောက်ဆယ်ကုန်သော၊ နိမိတ္တာနိ၊ အာရုံနိမိတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်အာရုံတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ယောဂါဝစ ရော၊ ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နွတ္တိသကာရံ၊ သုံးဆဲနှစ်ပါးသော အခြင်းအရာကို၊ ကောဠာသတော၊ ကောဠာသအားဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟတိ၊ သိင်း ဆည်း၏၊ သေယျထိဒံ သေယျထာကတမံ၊ ထိုသို့သိင်းဆည်းအပ်သော အခြင်းအရာ ဟူသည်အဘယ်နည်း၊ ကေသဿ၊ ခပ်ပင်၏၊ ဝတ္ထနိမိတ္တံ၊ အဆင်းကိုအာရုံပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာနနိမိတ္တံ၊ သဗ္ဗာန်ကိုအာရုံ ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒိသာနိမိတ္တံ၊ အရပ်ကိုအာရုံပြုခြင်း လည်းကောင်း၊ ဩကာသနိမိတ္တံ၊ တည်ရာကိုအာရုံပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆေဒနိမိတ္တံ၊

၁၅၈ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

အပိုင်းအခြားကိုအာရုံပြုခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတုန်
သော၊ နိမိတ္တာနိ၊ အာရုံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ လော
မာဒီသု၊ အမွေးအစရှိသည်တို့၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတုန်သော၊ နိမိတ္တာနိ၊ အာရုံတို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ၊

လက္ခဏာတောတိ၊ လက္ခဏာတောဟူသည်ကား၊ နွတ္တိံ သာကာရေ၊ သုံး
ဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာ၌၊ အဋ္ဌဝိသတိသတံ၊ တရားနှစ်ဆဲ့ရှစ်ပါးတုန်
သော၊ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေသံ၊
အကြင်လက္ခဏာတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါ
ဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နွတ္တိံ သာကာရံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာကို၊

လက္ခဏာတော၊ လက္ခဏာအားဖြင့်၊ မနုသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြု
၏၊ သေယျထိဒံ၊ ထိုလက္ခဏာဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ကေသသ၊ ဆံပင်
၏၊ ထန္ဒလက္ခဏံ၊ ကြမ်းထင်းသော လက္ခဏာ လည်းကောင်း၊ အာဗန္ဓန
လက္ခဏံ၊ ဖွဲ့စီးခြင်း လက္ခဏာလည်းကောင်း၊ ဥဏ္ဍတ္တလက္ခဏံ၊ ပူလောင်
ခြင်းလက္ခဏာလည်းကောင်း၊ သမုဒိရဏလက္ခဏံ၊ ထွပ်သော လက္ခဏာ
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာရိ၊ လေးပါးတုန်သော၊ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခ
ဏာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ လောမာဒီသု၊ အမွေးအစ
ရှိသည်တို့၌၊ ဝတ္ထာရိ၊ လေးပါးတုန်သော၊ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ၊

ဓာတုတောတိ၊ ဓာတုတောဟူသည်ကား၊ နွတ္တိံ သာကာရေ၊ သုံးဆဲ့နှစ်
ပါးသော အခြင်းအရာ၌၊ ဓာတုယောတိဘိက္ခဝေ အယံပုရိသပုဂ္ဂလော
တိဇ္ဇေ၊ ဓာတုယောတိဘိက္ခဝေ အယံပုရိသပုဂ္ဂလောဟူသောဤပါဠိ
တော်၌၊ ဝတ္ထာသု၊ မိန့်အပ်ကုန်သော၊ ဓာတုသု၊ ဓာတ်တို့၌၊ အဋ္ဌဝိသတိ
သတံဓာတုယော၊ တရားနှစ်ဆဲ့ရှစ်ပါးသောဓာတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်ဓာတ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယောဂါဝစ
ရော၊ ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နွတ္တိံ သာကာရံ၊ သုံးဆဲ့ နှစ်ပါးသော
အခြင်းအရာကို၊ ဓာတုတော၊ ဓာတ်အားဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဏတိ၊ သိမ်းဆည်း
၏၊ သေယျထိဒံ၊ ထိုဓာတ်ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ကေသေ၊ ဆံပင်၌၊ ယာ
ထန္ဒတာ၊ အကြင်ခက်တရောဂ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထို
ခက်တရောဂ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်မည်၏၊ ယာ
အာဗန္ဓနတာ၊ အကြင်ဖွဲ့တတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထို
ဖွဲ့တတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်မည်၏၊ ယာပ

ရိပါစနတာ၊ အကြင်ရင့်စေတတ် ကျက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုရင့်စေတတ် ကျက်စေတတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ တေ
 ဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်မည်၏၊ ယာဝိတ္ထန္တနတာ၊ အကြင်ထောက်ပံ့
 သည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုထောက်ပံ့သည်၏အဖြစ်သည်၊
 ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတသေသာ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
 သောမာဒီသု၊ အမွေးအစရှိသည်တို့၌၊ စတသေသာ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

သုညတောတိ၊ သုညတော ဟူသည်ကား၊ နတ္တိ သာကာရေ၊ သုံးဆဲ့
 နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာ၌၊ အဋ္ဌဝိသတိသတံ၊ တရာနှစ်ဆဲ့ ရှစ်ပါးကုန်
 သော၊ သုညတာ၊ အတ္တဘောမှ ဆိတ်သည်၏အဖြစ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ယာသံ၊ အကြင်ခတ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယောဂါ
 ဝစရော၊ ယောဂါဝစရဂုဏ်သည်၊ နတ္တိ သာကာရံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော
 အခြင်းအရာကို၊ သုညတော၊ အတ္တဘောမှ ဆိတ်သောအားဖြင့်၊ ဝိပဿတိ၊
 ရှု၏၊ သေယျထိဒံ၊ ထိုသုညတဝိပဿနာ ဟူသည်အတတ်နည်း၊ ကေသေ၊
 ခပ်ပင်၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်သည်၊ အာပေါဓာတွာ
 ဒိဟိ၊ အာပေါဓာတ်အစရှိသည်တို့မှ၊ သုညာ၊ ဆိတ်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
 အာပေါဓာတွာဒယော၊ အာပေါဓာတ်အစရှိသည်တို့သည်၊ ပထဝီဓာတွာ
 ဒိဟိ၊ ပထဝီဓာတ် အစရှိသည်တို့မှ၊ သုညာ၊ ဆိတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 စတသေသာ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သုညတာ၊ အတ္တဘောမှ ဆိတ်သည်၏
 အဖြစ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ လောမာဒီသု၊
 အမွေးအစရှိသည်တို့၌၊ စတသေသာ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သုညတာ၊ အတ္တ
 ဘောမှဆိတ်သည်၏အဖြစ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ခန္ဓာဒိတောတိ၊ ခန္ဓာဒိတောဟူသည်ကား၊ နတ္တိ သာကာရေ၊ သုံးဆဲ့
 နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာ၌၊ ကေသာဒီသု၊ ခပ်ပင်အစရှိသည်တို့၌၊ ခန္ဓာဒိ
 ဝသေန၊ ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သင်္ဂဟမာနေသု၊ ယူအပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကေသာ၊ ခပ်ပင်တို့သည်၊ ကတိ၊ အတတ်မျှကုန်သော၊
 ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ကတိ၊ အတတ်မျှလောက်
 ကုန်သော၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊
 ကတိ၊ အတတ်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ကတိ၊ အတတ်မျှလောက်ကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့

သညာ၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကတိ၊ အဘယ်မျှလောက် ကုန်သော၊
သတိပဋ္ဌာနာနိ၊ သတိပဋ္ဌာနိတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဝေမာဒိ
နာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝေဉ္ဇ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝိဇာနတော၊ သိသော၊ အသ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တိဏကဋ္ဌ သမူဟောဝိယ၊ မြက်ထင်းအပေါင်း ကဲ့သို့၊
ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ခါယတိ၊ ထင်၏၊ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဆုရားအ
ဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ သတ္တော၊
သတ္တဝါသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ နုရော၊ လူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပေါသော၊ ယောကျ်ား
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝုတ္တလော၊ ဝုတ္တလ်ကို၊ နုပလတ္တတိ၊ မရအပ်၊ အယံ ကာယော၊
ဤကိုယ်သည်၊ သုညဘူတော၊ ဆိတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ တိဏကဋ္ဌသမူပ
မော၊ မြက်ထင်းအပေါင်းနှင့်တူသောသဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အယ၊ ထိုအခါ၌၊ သုညာဂါရံ၊
ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့၊ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ဝင်ထသော၊ သန္တပိတ္တဿ၊ ငြိမ်သက်
သော စိတ်ရှိထသော၊ တာဒိနေ၊ သည်းခံခြင်း ရှိထသော၊ သမ္ဘာ၊ အ
ကြောင်းဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ သဘောတရားကို၊ ဝိပဿတော၊ အထူးမြင်ထသော၊
အယ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယာသာအမာနုသိရတိ၊ အကြင်လူ၏အဖြစ်၌မမွေ
လျော်ခြင်းသည်၊ ဟေါတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့တရားသဘောကိုမြင်သည်
ရှိသော်၊ အမာနုသိရတိ၊ လူ၏အဖြစ်၌မမွေလျော်ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊
သာ၊ ထိုလူ၏အဖြစ်၌ မွေလျော်ခြင်းကို၊ အနုရကရာ၊ ဝေးအောင်ပြုနိုင်ခဲ့
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊
ဥဗယဗ္ဗယံ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ သမ္ဘသတိ၊ သုံးသပ်၏၊ တတော၊ ထို
ကြောင့်အမတ်၊ သေခြင်းကင်းသော၊ တံ၊ ထိုဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း မရှိသော
နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဇာနတံ၊ သိကုန်သော ပညာရှိတို့အား၊ ဝိတိပါမုန္တံ၊ နှစ်သက်
ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ လတတော၊ ရ၏။ ။ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိပဿ
နာမယံ၊ ဝိပဿနာဖြင့် ပြီးသော၊ ဝိတိပါမုန္တံ၊ နှစ်လိုဝမ်းသာခြင်းကို ဖြစ်
စေတတ်သော၊ အမတ်၊ သေခြင်းကင်းသော၊ ဝုတ္တံ၊ လုံခြုံသော၊ တံ၊ ထို
နိဗ္ဗာန်ကို၊ အနုဘဝန္တော၊ အာရုံဖြင့်ခံစားသုံးသောငြိမ်း၊ နဝိရေနေဝ၊ မကြာ
မြင့်မီသာလျှင်၊ အရိယာဇနသေဝိတံ၊ အရိယာ သူမြတ်တို့သည် အမြဲမှီဝဲ
အပ်သော၊ အစရာမရံ၊ မအိုမသေသော၊ နိဗ္ဗာနာမတံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူ
သောအမတ်တရားကို၊ သန္တိကရောတိ၊ ပျက်စွောက်ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင်စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။

ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဋ္ဌ
ကထာယ၊ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ၌၊ ဒုတ္တိ သာကာရဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတ္တိ သာကာ
ရ၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ၊

ကုမာရပဉ္စာဝဏ္ဏနာ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧကံနာမကိန္တိဇေမာဒိနံ၊ ဧကံနာမကိ' ဤသို့အစရှိ
ကုန်သော၊ ကုမာရပဉ္စာနံ၊ ကုမာရပဉ္စာတို့၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာက္ကမော၊ အနက်
ကိုဖွင့်ရာအစဉ်သည်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ တေသံ၊ ထိုပြဿနာတို့၏၊
အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိ၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ နိက္ခေပပယောဇ
နဉ္စ၊ ထားခြင်း၏အကျိုးကို လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုပြီး၍၊ ဝဏ္ဏနံ၊ အဖွင့်
ကို၊ ကရိယာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ နေသံ၊ ထိုအဋ္ဌပုတ္တိစသည်တို့တွင်၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိ၊
အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိသည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သောပါကောနာမ၊ သောပါကအမည်ရှိ
သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မဟာသာဝကော၊ မြတ်သောသာ
ဝကသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနအာယသ္မတာ၊ ထိုအရှင်သည်၊ ဇာတိ
ယာ၊ ဖွားသည်မှ၊ သတ္တဝေသေနေဝ၊ ခုနစ်နှစ်ဖြင့်သာလျှင်၊ အညာ၊ အရ
ဟတ္ထဗိုလ်ကို၊ အာရာမိတာ၊ ပြီးစေအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုသောပါကအား၊
ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စာဗျာကရဏေန၊ ပြဿနာကိုဖြေဆိုသဖြင့်
ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ အနုညာတုကာမော၊ ခွင့်ပြုတော် မူလိုသည်
ဖြစ်၍၊ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်၊ အဓိပ္ပေတတ္ထာနံ၊ အလိုရှိအပ်သော အနက်ကို
ကုန်သော၊ ပဉ္စာနံ၊ ပြဿနာတို့ကို၊ ဗျာကရဏ သမတ္ထတံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ
စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဿန္တော၊ မြင်တော်မူသောကြောင့်၊ ဧကံနာမ
ကိန္တိဇေမာဒိနာ၊ ဧကံနာမကိ' ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို၊
ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုသောပါကသည်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊
တေနဗျာကရဏေန၊ ထိုဖြေကြားခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တော်ကို၊ အာရာဇေတိ၊ နှစ်သိဉ့်စေ၏၊ တဿအာ
ယသ္မတော၊ ထိုအရှင်အား၊ သာဝဥပသမ္ပဒါ၊ ထိုပဉ္စင်းအဖြစ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုကုမာရ ပဉ္စာတို့၏၊
အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိ၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိတည်း။ ၊

ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ သရဏာဝမနေဟိ၊ သရဏာဝံတို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓ
ဓမ္မသံဃာနန္ဒဿတိဝသေန၊ ဘုရားတရားသံဃာကိုအောက်မေ့သည်၏အ

စွမ်းဖြင့်၊ ဗိတ္တဘာဝနာ၊ စိတ်ကိုပွားများခြင်းကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်၏၊
 သိက္ခာပဒေဟိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သီလဘာဝနာ၊ သီလကို ပွားများခြင်းကို၊
 ပကာသိတာ၊ ပြအပ်၏၊ နတ္ထိံသာကာရေနစ၊ နတ္ထိံသာကာရ ဖြင့်ကား၊
 ကာယဘာဝနာကိုယ်၏ပွားခြင်းကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်၏၊ တသ္မာထိ
 ကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နာနုပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအား
 ဖြင့်၊ ပညာဘာဝနာ၊ ပညာပွားခြင်းကို၊ မုဒဿနတ္ထံ၊ အကြောင်းအမြွက်
 ကိုပြအံ့သောငှါ၊ ဣမေပညာဗျာကဏေ၊ ဤအမေးအဖြေတို့ကို၊ ဣဝ၊ ဤ
 ကျမ်း၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ထားတော်မူအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်၊ သီလပဒဋ္ဌာနော၊ သီလလျှင်နီးစွာသော
 အကြောင်းရှိ၏၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ သမာဓိပဒဋ္ဌာနော၊ သမာဓိလျှင်နီးစွာ
 သောအကြောင်းရှိ၏၊ ယထာဟကံ၊ အာဟ၊ ဘုရားအတတ်သို့ဟောတော်
 မူသနည်း၊ သီလေပတိဋ္ဌာယ နရောသပ္ပညော၊ ဗိတ္တံပညဉ္စ ဘာဝယန္တိ၊
 သီလေပတိဋ္ဌာယနရောသပ္ပညော၊ ဗိတ္တံပညဉ္စဘာဝယံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ သပ္ပညော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ နရော၊ လူသည်၊ သီလေ၊
 ပညာအစရှိသောသီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ အမြဲတည်၍၊ ဗိတ္တဉ္စ၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ပညဉ္စ၊ ဝိပဿနာပညာကိုလည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဘာဝယံဘာဝယန္တော၊ ပွားများစေသည်ဖြစ်၍၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 သိက္ခာပဒေဟိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ဒဿတော၊ ပြ၍၊ နတ္ထိံ
 သာကာရေန၊ နတ္ထိံသာကာရဖြင့်၊ တံဂေါစရံ၊ ထိုနတ္ထိံသာကာရလျှင်အာရုံ
 ရှိသော၊ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို၊ ဒဿတော၊ ပြ၍၊ သမာတိတဗိတ္တဿ၊ တည်
 ကြည်သောစိတ်ရှိသောဝုတ္တိလ်၏၊ နာနာဓမ္မပရိက္ခာရာယ၊ အထူးထူးသော
 တရားတို့၏အခြံအရံဖြင့်၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ပဘေဒဿနတ္ထံ၊ အပြားကို
 ပြအံ့သောငှါ၊ ဣဝ၊ ဤချစ်ကပါဌကျမ်း၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ထားအပ်၏၊ ဣတိပိ၊
 ဤသို့လည်း၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုပြဿ
 နာတို့၏၊ ဣဝ၊ ဤချစ်ကပါဌကျမ်း၌၊ နိက္ခေပပ္ပယောဇနံ၊ ထားခြင်း၏အကျိုး
 တည်း။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေသံ၊ ထိုပြဿနာတို့၏၊ အတ္ထဝတ္ထုနာ၊ အနက်၏
 အပွင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကံနာမကိန္တိ၊ ဧကံနာမကိံဟူသည်ကား၊
 တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထိံ ဧကဓမ္မထိံ၊ အကြင်တရတည်းသော
 အကြောင်းတရား၌၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္မာ၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊
 နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ပြီးငွေ့သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုဂုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊

ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသ္မိံ
 စ၊ အကြင်တရုတည်းသော အကြောင်းတရား၌လည်း၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့
 သော၊ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤသောပါက အရှင်သည်၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်
 သဖြင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တံဓမ္မံ၊
 ထိုသဘောကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏။
 သဗ္ဗေသတ္တာ၊ အာဟာရဋ္ဌိတိကာတိ၊ သဗ္ဗေသတ္တာ၊ အာဟာရဋ္ဌိတိကာဟု
 သည်ကား၊ ထေရော၊ သောပါကထေရ်သည်၊ ဝုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနာယ၊ ဝုဂ္ဂလာ
 ဓိဋ္ဌာန်အားဖြင့်၊ နေသနာယ၊ နေသနာဖြင့်၊ ဝိဿန္ဓေတိ၊ ဖြေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ကတမာစ၊ အဘယ်သည်လျှင်၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသတိမည်
 သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤငါတို့ရားသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသော အပေါင်း၌၊ ကာယာနူပဿိ၊ ဆံအစ
 ရှိသော အပေါင်းကို အဖန်တလဲလဲ ရှုထွေသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
 ဣတိ ဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သုတ္တာနိ၊ သုတ်တို့သည်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤ
 အရာ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္ဓန ယုတ္တိသမ္ဘဝေ၊ ဖြေခြင်းအားလျော်စွာ ဖြစ်
 သောကြောင့်၊ သာဓကောနိ၊ သက်သေတို့တည်း၊ ဧတ္ထေ၊ ဤကော်နာမကိံ ဟု
 သောပုစ္ဆာ၌၊ ယေနာဟာရေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အာဟာရဋ္ဌိတိကာတိ၊ အာဟာရဋ္ဌိတိ
 ကာဟူ၍၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ သော၊ အာဟာရော၊ ထိုအာဟာရသည်၊
 အာဟာရဋ္ဌိတိကတ္တံ၊ အာဟာရဋ္ဌိတိကအဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ တံ၊ ထိုအာဟာရသည်၊ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား အာဟာ
 ရဋ္ဌိတိကတ္တံ၊ အာဟာရဋ္ဌိတိကအဖြစ်ကို၊ ကော်နာမကိန္တိ၊ ကော်နာမကိံ ဟူ၍
 ပုဗ္ဗေန၊ မေးအပ်သော၊ ထေရေန၊ သောပါက ထေရ်သည်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌံ၊ ပြအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တံ၊ ထိုအာဟာရဋ္ဌိတိကတရုကို၊ ဘဂ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမေ၊ ဤအရာ၌၊ ကေန္တိ၊ ကော်ဟူ၍၊ အဓိဗ္ဗေ
 တံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ သာသနေဝါ၊ သာသနာတော်၌ လည်းကောင်း၊ လော
 ကေဝါ၊ လောက၌လည်းကောင်း၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကော်နာမ၊ ကေမည်
 သောတရားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသည်၊ နတု၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပပေတု၊ သိစေ
 ခြင်းငှါ၊ ပုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ကေမဗ္ဗေတရသောတရား၌၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိဇ္ဇမာနော၊ တပ်ခြင်းကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်

သည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိမုစ္စမာနော၊ လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိယန္တအဿာဝီ၊ အဆုံးကိုမြင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မတ္တံ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ အဘိသမစ္စ၊ ထိုးထွင်းသိစေ၍၊ ဗိဇ္ဇေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ သာယျင်း၊ နုတ္တဿန္တကရော၊ ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမတ္ထိ၊ အဘယ်မည်သော၊ ကေဓမ္မေ၊ တခုသောတရား၌၊ နိဗ္ဗိန္နမာနော၊ ငြီးငွေ့သနည်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အာဟာရုပ္ပိတိကာ၊ အကြောင်း တရားကြောင့်တည်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမသ္မိံ၊ ခေါ်ပနကေဓမ္မေ၊ ဤတခုသော တရား၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္နမာနော၊ ငြီးငွေ့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (ပ)၊ နုတ္တဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ပဉ္စော၊ ပြဿနာ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ဥဒ္ဓေသော၊ ဥဒ္ဓေသသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဝေယျာကရုဏံ၊ ဝေယျာကရုဏ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဧတံ၊ ထို အကြောင်းကို၊ ဝုတ္တဉ္စုဝုတ္တံ၊ ဧဝံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာယျင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ၊ အကြင်တရားစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသဗ္ဗေသတ္တာ အာဟာရုပ္ပိတိကာ ဟူသောစကားကို၊ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဧတံ၊ ဤကေဓမ္မေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ အစရှိသောတရားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အာဟာရုပ္ပိတိကာတိတ္ထေ၊ အာဟာရုပ္ပိတိကာဟူ သောဤစကား၌၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုတနံ၊ မိတ္တံ၊ ကောင်းသောအာရုံဟု နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထို ကောင်း၏ဟုနှလုံးသွင်းခြင်း၌၊ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်၊ မနသိ ကာရေဟုလိကရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို အကြိမ်များစွာပြုလေ့ရှိ၏၊ အယံ အာဟာရော၊ ဤသို့သော အကြောင်းသည်၊ အနုပ္ပန္နဿဝါ၊ မဖြစ်သေး သည်လည်းဖြစ်သော၊ ကာမတ္တန္တဿ၊ ကာမတ္တန္တ၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်း ဌ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့ကို၊ အာဟာရောတိ၊ အာဟာရဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တယံ၊ အထောက်အပံ့ကို၊ အာဟာရုဿဗ္ဗေန၊ အာဟာရုဿဗ္ဗါ ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပစ္စယုပ္ပိတိကာ၊ အကြောင်းကြောင့် တည်သော တရားကို၊ အာဟာရုပ္ပိတိကာတိ၊ အာဟာရုပ္ပိတိကာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ် ၏၊ စတ္တာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ အာဟာရေ၊ အာဟာရတို့ကို၊ သန္ဓာ

၉၃၈

ယ၊ ရှည်၍၊ အာဟာရဋ္ဌိတိကာတိ၊ အာဟာရဋ္ဌိတိကာဟူ၍၊ ဂုဏ္ဍမာနေ၊
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အသညသတ္တ၊ အသညသတ်တံ၌ နေကုန်သော၊
 ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ အဟေတုကာ၊ ဟိတ်ခြောက်ပါး တရားမရှိကုန်၊
 အနာဟာရ၊ လေးပါးသော အာဟာရမရှိကုန်၊ အဗဿကာ၊ ဗဿတရား
 မရှိကုန်၊ အဝေဒနကာ၊ ဝေဒနာတရားမရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနတော၊
 ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ သဗ္ဗေတိဝစနံ၊ သဗ္ဗဟူ၍ဆိုအပ်သောစကား
 သည်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ဘတ္တ၊ ထိုစကား၌၊ ဌတွာ၊ တန်ရပ်၍၊ စောဒကဿ၊ စောဒကဆရာ၏၊
 စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိံ သိယာ၊ အဘယ်သို့
 ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဝေဋ္ဌိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဂုဏ္ဍမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကတ
 မေဓဗ္ဗ၊ အဘယ်တရားတို့သည်၊ သပ္ပစ္စယာ၊ သပ္ပစ္စယမည်ကုန်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ အမေးတော်ထုတ်၍၊ ဣပက္ခန္ဓော၊ ဣပက္ခန္ဓာလည်း
 ကောင်း၊ (ပ)၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်၊ သပ္ပစ္စယာ၊ အကြောင်းရှိသောတရား
 တို့မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ ခန္ဓာနံ
 ယေဝ၊ ခန္ဓာတို့၏သာလျှင်၊ ဝတ္ထယဋ္ဌိတိကတ္တံ၊ အထောက်အပံ့ ပစ္စည်း
 ကြောင့်တည်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ သတ္တာနန္တ၊ သတ္တသဒ္ဓါ
 တို့၏ကား၊ အယုတ္တမေဝ၊ မသင့်သည်သာတည်း၊ ဧတံဝစနံ၊ ထိုသတ္တ
 သဒ္ဓါဖြင့်မသင့်ဟုဆိုခြင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိယာ၊
 ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤသတ္တပညတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နခေါပနဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ သက္ကေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ခန္ဓော
 ပစာရ သိဒ္ဓိတော၊ ခန္ဓသဒ္ဓါ၌ ဥပစာရသဒ္ဓါဖြင့် ပြီးသောကြောင့်တည်း၊
 ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သက္ကေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ခန္ဓောပစာရော၊
 ခန္ဓာငါးပါး၌ ဥပစာရသည်၊ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်ပြီးသ
 နည်းဟူမူကား၊ ခန္ဓော၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပညပေတဗ္ဗတော၊
 ပညတ်ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ကြောင့်တည်း၊ ခန္ဓော၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၊ ဥပါဒါ
 ယ၊ စွဲ၍၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပညပေတဗ္ဗတော၊ ခေါ်ဝေါ် အပ်သော
 အားဖြင့်၊ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးသနည်း၊ ဂေဟာ၊ အိပ်ရှိသောကြောင့်၊ ဂါမူပစာရော
 ဝိယ၊ ဂါမူပစာရဟု ခေါ်ဝေါ်သကဲ့သို့တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်
 ၏၊ ဂေဟာနိ၊ အိပ်တို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပညပေတဗ္ဗတ္တာ၊ ရှာဟုခေါ်ဝေါ်
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂါမဿ၊ ရှာ၏၊ ကေသိမ္ပံ၊ တခုသော အပိုင်၌

လည်း။ နှစ်သက်သက်ပင်ပင်ဟောသု။ နှစ်သက်သက်ပင်ပင် တို့ကိုလည်း။ အစောဆုံး
 လောင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဂါမောရွာကို။ အစောဆုံးလောင်အပ်၏။ ဣတိ
 ဇေ။ ဤသို့။ ဂေဟာ။ အိမ်ရှိသောကြောင့်။ ဂါမုပစာရော။ ဂါမုပစာရသည်။
 သိဒ္ဓေါသေယျသာမိ။ ပြီးသကဲ့သို့။ ဝေမေဝဇေတထာ။ ထိုအတူ။ ခန္ဓေသု။
 ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့သည်။ ပစ္စယဓမ္မန။ အကြောင်းဟူသော အနက်ဖြင့်။
 အာဟာရဓမ္မိတိကောသု။ အကြောင်းကြောင့် တည်ကုန်သည်ရှိသော်။ သတ္တဝ
 သတ္တဝါတို့သည်။ အာဟာရဓမ္မိတိကာတိ။ အကြောင်းကြောင့်တည်ကုန်၏
 ဟူ၍။ အယံဥပစာရော။ ဤသို့သော ဥပစာရသည်။ သိဒ္ဓေါ။ ပြီး၏။ ဣတိ။
 ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ။

ပရမတ္ထတောစ။ ပရမတ္ထအားဖြင့်လည်း။ ခန္ဓေသု။ ခန္ဓာတို့သည်။ ဇေယမာ
 နေသုစ။ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်လည်းကောင်း။ ဖိယျမာနေသုစ။ အိုးကုန်သည်
 ရှိသော် လည်းကောင်း။ မိယျမာနေသုစ။ သေကုန်သည်ရှိသော် လည်း
 ကောင်း။ ခဏာခဏာ။ တခဏတခဏ၌။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ တံ။ သင်
 သည်။ ဇာယသေစ။ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ ဖိယျသေစ။ အိုးလည်းအိုး၏။ မိယျ
 သေစ။ သေလည်းသေ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေတော။ ဆိုတော်မူတတ်သော။
 ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသုသတ္တေသု။ ထိုသတ္တဝါ တို့၌။
 ခန္ဓောပစာရော။ ခန္ဓာတည်းဟူသော ဥပစာရကို။ သိဒ္ဓေါတိ။ ပြီး၏ဟူ၍။
 အသိတောဇေ။ ပြအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။
 သိအပ်၏။ ယတော။ အကြင်ကြောင့်။ ယေနပစ္စယချေန။ အကြင်ပစ္စည်း
 အနက်ကိုဟောသော။ အာဟာရေန။ အကြောင်းကြောင့်။ သဗ္ဗေ။ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော။ သတ္တာ။ သတ္တဝါတို့သည်။ တိဋ္ဌန္တိ။ တည်ကုန်၏။ သောအာ
 ဟာရော။ ထိုအကြောင်းသည်။ ဝါ။ ထနည်းကား။ နေသံ။ ထိုခန္ဓာငါးပါး
 တရားတို့၏။ တံအာဟာရဓမ္မိတိကတ္တံ။ ထိုအကြောင်းကြောင့်တည်သည်၏
 အဖြစ်ကို။ ဧကန္တိ။ ကေဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်
 မှန်၏။ အာဟာရော။ အကြောင်းတရားသည်။ အာဟာရဓမ္မိတိကတ္တံဝါ။ အာ
 ဟာရကြောင့် တည်သည်၏ အဖြစ်သည်တည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အနိစ္စ
 တာကာရတော။ အနိစ္စအခြင်းအရာ ရှိသောအားဖြင့်။ နိဗ္ဗိဒ္ဓါဌာနံ။ ငြိမ်းငြိမ်း
 ခြင်း၏တည်ရာသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ သဗ္ဗသတ္တသည
 တေသု။ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါဟုမှတ်အပ်ကုန်သော။ တေသုသင်္ခါရေ
 သု။ ထိုသင်္ခါရတရားတို့၌။ အနိစ္စတာဒဿနေန။ အနိစ္စ၏ အဖြစ်ကိုမြင်
 သဖြင့်။ နိဗ္ဗိဒ္ဓမာနော။ ငြိမ်းငြိမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုပုဗ္ဗေန။ အစဉ်သဖြင့်။

ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကာရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပရမတ္ထ ဝိသုဒ္ဓိံ၊ ပွန်မြတ်စွာ စင်ကြယ် ခြင်းသို့၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊
 ယထာဟာကိံ အာဟ၊ တရားအတတ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ၊ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရ တရားတို့
 သည်၊ အနိစ္စ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊
 ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ဖြင်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ပညာဖြင့် မြင်သော
 ကြောင့်၊ ဒုက္ခေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏၊ သေသေသော၊ ဤငြီးငွေ့ခြင်း
 သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ကိလေသာမှစင်ခြင်း၏၊ မဂ္ဂေ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ၊

တ္ထေဝ၊ ဤခုဒ္ဒကပါဌကျမ်း၌လည်း၊ ကေနာမကိန္တိ၊ ကေနာမကိံ ဟူ၍
 ၎င်း၊ ကိံ ဟာတိ၊ ကိံ ဟဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဒုဝိဇော၊ နှစ်ပါးအပြား
 ရှိသော၊ ပါဠော၊ ပါဌသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောပါဌတို့တွင်၊
 သီဟဋ္ဌာနံ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ရှိသော အက္ခရာတို့၏၊ ပါဠော၊ ပါဌသည်၊ ကိံ
 ဟာတိ၊ ကိံ ဟဟူ၍၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေ၊ ထို
 သီဟိုဠ်ကျွန်းသားတို့သည်၊ ကိန္တိ၊ ကိံ ဟဟူ၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ၊ ဆိုလိုသည်ရှိသော်၊
 ကိံ ဟာတိ၊ ကိံ ဟဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့သော ဆရာတို့
 သည်၊ ဟဇ္ဇတိ၊ ဟဟူသည်ကား၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကိံ ဟဟူသောပါဌဖြင့်၊ ထေရိယာနုတ္တိ၊ ထေ
 ရိဂါထာတို့၏လည်း၊ အယမေဝ၊ ဤသည်လျှင်၊ ပါဠော၊ ပါဌတည်း၊ ဥဘ
 ယထာဝိပန၊ နှစ်ပါးသောကိံ ဟူသောပါဌကိံ ဟဟူသော ပါဌဖြင့်လည်း၊
 ကောဝ၊ တခုတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဂုစ္စတိ၊ နှစ်သက်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ပဋိတဗ္ဗံ၊
 ရှုတ်အပ်၏၊ ယထာပန၊ ဥပမာသော်ကား၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓော၊
 တွေသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အထဝါ၊ တနည်းလည်း၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသဖြင့်၊
 ဒုက္ခံဒေါမနဿ၊ ဆင်းရဲသောဒေါမနဿ ဝေဒနာကို၊ ပဋိသံဝေဒတိ၊ ခံ
 စား၏၊ ဣတိဝေမာဒိယ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊ ကတ္ထမိ၊ အချို့သော
 ပါဌ၌၊ ဒုခန္တိ၊ ဒုခဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကတ္ထမိ၊ အချို့သော ပါဌ၌၊
 ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ၍၊ ဂုစ္စတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဇံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 ကတ္ထမိ၊ အချို့သောပါဌ၌၊ ကေန္တိ၊ ကေဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကတ္ထမိ၊
 အချို့သောပါဌ၌၊ ကေန္တိ၊ ကေဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣပန၊ ဤအရာ၌

ကား၊ ကောနိယမာတိ၊ ကောနိယမဟူ၍၊ အယမေဝ၊ ဤသည်လျှင်၊ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း။ ၊

ဝေ၊ ဤသို့၊ အနိယမဗျာဓိကရဏေန၊ ဤသို့သော အမေးတော်ကိုဖြေပေသဖြင့်၊ အာရမ္ဘိတ္တော၊ နှစ်သက်အပ်သောစိတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ နွေနာမကိန္တိ၊ နွေနာမကိဟူသော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုစ္ဆတိ၊ မေးတော်တော်မူ၏။ ၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ နွေတိ၊ နွေဟူ၍၊ ပစ္စနာဘာသိတ္တာ၊ တဖန်ဆို၍၊ နာမဉ္စ၊ နာမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မာဓိဋ္ဌာယဇေသနာယ၊ တရားကိုပြဋ္ဌာန်းသောဇေသနာဖြင့်၊ ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေ၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုနာမဉ္စ ရူပဉ္စဟူသော အဖြေတရား၌၊ အာရမ္ဘဏာဘိမုခံ၊ အာရုံသို့ရှေးရှု၊ နမနတောစ၊ ညွတ်တတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ နတိဟေတုတောစ၊ ညွတ်ရာအကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗန္တိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အရူပံ၊ ရုပ်မဟုတ်သောတရားကို၊ နာမန္တိ၊ နာမ်တရားဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ နိဗ္ဗိန္ဒဟေတုတ္တာ၊ ငြီးငွေ့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ သာသဝဓမ္မမေဝ၊ အာသဝတရား၏ အာရုံဖြစ်သောလောကီနာမ်တရားကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ရုပ္ပနဋ္ဌေန၊ ပေါက်ပြန်တတ်သော အနက်ကြောင့်၊ ဝတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဘူတာစ၊ မဟာဘုတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုမဟာဘုတ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ ဝှံ့မှီ၍၊ ပဝတ္ထမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ရူပန္တိ၊ ရုပ်ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံသဗ္ဗန္တိ၊ ထိုအလုံးစုံသောရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အဓိပ္ပာယဝသေနဝ၊ လိုအပ်သောအဓိပ္ပာယ်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဇေယျ၊ ဤအရာ၌၊ နာမဉ္စ၊ နာမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ နွေနာမာတိ၊ နွေနာမဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အညေသံ၊ နာမ်ရုပ်တရားနှစ်ပါးမှတပါးကုန်သော၊ ဗ္ဗိန္ဒံ၊ နှစ်ခုဟူသောတရားတို့၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ နဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ ယထာဟကိံ၊ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗ္ဗိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကို ပြသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေသုဗ္ဗိသု၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့

သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ဗုက္ခဿ၊ဆင်းရဲ၏၊အန္တကရော၊အဆုံးကိုပြုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊နာမေဝ၊နာမ်တရား၌လည်းကောင်း၊ရူပေဝ၊ရုပ်တရား၌လည်းကောင်း၊ဣမေသုခေါဒ္ဓိသုခဓမ္မေသု၊ဤနှစ်ပါးကုန်သောတရားတို့၌၊နိဗ္ဗိန္နမာနော၊ငြီးငွေ့၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊သဇ္ဈာ၊ကောင်းစွာ၊နိဗ္ဗိန္နမာနော၊ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ဗုက္ခဿ၊ဆင်းရဲ၏၊အန္တကရော၊အဆုံးကိုပြုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဧန္တု၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ပဉ္စာ၊ပြဿနာတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဧန္တု၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ဥဒ္ဓေသာ၊ဥဒ္ဓေသတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဧန္တု၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ဝေယျာကဓုတာနိ၊ဝေယျာကဓုတားတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ယံတံ၊အကြင်စကားကို၊ဝုတ္တံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏၊ဣဒံတေ၊ဤသို့သော အမေးတော်ကို၊ပဒိုစ္စ၊စွဲ၍၊ဝုတ္တံ၊ပြေအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အပြီးသတ်တည်း။ ။စ၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ဧတ္ထ၊ဤအမေးတော်၌၊နာမရူပမတ္တဒဿနေန၊နာမ်ရုပ်မျှကိုပြုသဖြင့်၊အတ္တဒိဋ္ဌိံ၊ငါ၏ ကိုယ်ဟူသော အယူကို၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊အနတ္တာနုပဿနာမုခေနေဝ၊အနတ္တာနုပဿနာတည်းဟူသောအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊နိဗ္ဗိန္နမာနော၊ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊အနုရုဇ္ဈေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ဗုက္ခဿ၊ဆင်းရဲ၏၊အန္တကရော၊အဆုံးကိုပြုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပရမတ္ထဝိသုဒ္ဓိံ၊အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်းသို့၊ပါဝုဏာတိ၊ရောက်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊ထိအပ်၏၊ယထာဟကိံ၊အာဟ၊ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း။ ။ယောဂါဝစရော၊ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ဓမ္မာ၊တရားတို့သည်၊အနတ္တာတိ၊အနတ္တဟူ၍၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊ပဿတိ၊မြင်၏၊အထ၊ထိုအခါ၌ဗုက္ခေ၊ဝန်ဆင်းရဲ၌၊နိဗ္ဗိန္နတိ၊ငြီးငွေ့၏၊သေသော၊ဤငြီးငွေ့ခြင်းသည်၊ဝိသုဒ္ဓိယာ၊စင်ကြယ်ခြင်း၏၊မဂ္ဂေါ၊အကြောင်းတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။

ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဣမိနာပိပဉ္စာဗျာကဓုတာနု၊ဤဆိုလတ္တံ့သောပြဿနာကိုဖြေသဖြင့်လည်း၊အာရမ္ဘပိတ္တော၊နှစ်သက်အပ်သောစိတ်ရှိတော်မူသော၊သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုရိမနယေနေဝ၊ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်တိဏိနာမကိန္တိ၊တိဏိနာမကိဟူသော၊ဥတ္တရိ၊အထက်ဖြစ်သော၊ပဉ္စ၊ပြဿနာကို၊ပုစ္ဆတိ၊မေးတော်မူ၏။ ။ထေရော၊သောပါက မထေရ်သည်၊တိဏိတိ၊တိဏိဟူ၍၊ပစ္စနုတာသိတာ၊တဖန်ဆိုပြီး၍၊ပုန၊တဖန်၊

၀၇၀ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဗျာကရိတဗ္ဗဿ၊ ဖြေအပ်သော၊ အတ္တဿ၊ အနက်အား၊ လိင်္ဂ၊ နှစ်ပုံ၊ လိင်္ဂ
သဒ္ဓါအား၊ လျော်စွာ၊ သင်္ချံ၊ သင်္ချာကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြလိုသည် ဖြစ်၍၊
တိဿောဝေဒနာတိ၊ တိဿောဝေဒနာဟူ၍၊ ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေ၏၊ အထဝါ၊
တနည်းကား၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိဿောတိ၊ တိဿော
ဟူ၍၊ ယာဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဣမံအတ္တံ၊
ဤသို့သောအနက်ကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့ဟူ၍၊ ပစ္စေ
မိ၊ ယုံကြည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အနေကမုခါ၊
များစွာသော အကြောင်းရှိသော၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာ တော်တည်း၊ ပဋိ
သန္တိဒါပတေဒေန၊ ပဋိသန္တိဒါအပြားအားဖြင့်၊ ဒေသနာဝိလသသပတ္တာနံ၊
ဒေသနာတော်၏ တင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းတို့၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကေမိပန၊ အမျှသော ဆရာတို့သည်ကား၊ တိ
ဏိတိဣဒံပဒံ၊ တိဏိဟူသောဤပုဒ်သည်၊ အဓိကပဒံ၊ လွန်သောပုဒ်တည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤကေမိဆရာတို့၏ဝါဒ၌လည်း၊
ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တိဿောဝေဒနာတိ၊ တိဿောဝေ
ဒနာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အညေသံ၊ ဝေဒနာတရား သုံးပါးမှတစ်ပါးကုန်
သော၊ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးသောဝေဒနာတို့၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊
တိဿောဝေဒနာတိ၊ တိဿောဝေဒနာဟူ၍၊ နဝုတ္တံ၊ မိန့်တော် မမူအပ်၊
ယထာဟာကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရား
တို့၌၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒုက္ခဿ၊
ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာတမေသုတိ
သု၊ အဘယ်သုံးပါးတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်း
ရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တိသု၊ သုံးပါး
ကုန်သော၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့
သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုခေါဓမ္မေ
သု၊ ဤတရားတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊
ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပဉ္စာ၊ ပြဿနာတို့တည်း၊ တ

ယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓေသော၊ ဥဒ္ဓေသတို့တည်း။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေယျာကရဏာနိ၊ ဝေယျာကရဏ်းတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံတံ၊ အကြင်တရားစကားကို၊ ဝတ္ထံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအမေးတော်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောအဖြေကို၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏။

တ္ထေဝ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ယံကိဉ္စ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ဝေယံတံ၊ ခံစားခြင်းရှိသောတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုတရားသည်၊ ဒုက္ခသ္မိံ၊ ဝဋ်ဒုက္ခ၌၊ ဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိတိ၊ ဟောတော်မူ၏ဟူ၍။ ဝတ္ထာနုဿာရေနဝါ၊ ဟောတော်မူအပ်သော သုတ္တန်ကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့် လည်းကောင်း။ ယော၊ အကြင်ယောဂါဝစရဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခံ၊ သုခဓမ္မာကို၊ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခအားဖြင့်၊ အဒ္ဓ၊ မြင်၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခကို၊ သလ္လတော၊ ငြောင့်ဟူသောအားဖြင့်၊ အဒက္ခိ၊ မြင်၏။ အဒုက္ခမသုခံ၊ အဒုက္ခမသုခသည်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏။ နံ၊ ထိုငြိမ်သက်သောအဒုက္ခမသုခကို၊ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်၊ အဒက္ခိ၊ မြင်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သော၊ ထိုယောဂါဝစရဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ခဒုက္ခတာ၊ ဒုက္ခဒုက္ခ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပရိတာမဒုက္ခတာ၊ ဝိပရိတာမဒုက္ခ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ခါရဒုက္ခတာ၊ သင်္ခါရဒုက္ခ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဿာရေနဝါ၊ အစဉ်အတိုင်းလျှောက်သဖြင့်လည်း၊ တိဿန္တံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏။ ဒုက္ခဘာဝဒဿနေန၊ ဒုက္ခ၏အဖြစ်ကိုပြသဖြင့်၊ သုခသည်၊ သုခဟူသောအမှတ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဒုက္ခာနုပဿနာမုခေန၊ ဒုက္ခာနုပဿနာအကြောင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗိန္နမာနေန၊ ငြိမ်းငွေသည်ဖြစ်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရမတ္ထဝိသုဒ္ဓိံ၊ ဖြတ်သော စင်ကြယ်ခြင်းသို့၊ ဝါသုကတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယထာဟကိံ၊ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သင်္ခါရော၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ခေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ နိဗ္ဗိန္နတိ၊ ငြိမ်းငွေ၏။ သေသော၊ ဤငြိမ်းငွေခြင်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ကိလေသာမှစင်ကြယ်ခြင်း၏။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣမိနာပိပညာဗျာကရဏေန၊ ဤသို့သောပြဿနာကိုဖြေသဖြင့်လည်း၊ အာရဇ္ဈမိတ္တော၊ နှစ်သက်အပ်သောစိတ်ရှိတော်မူသော၊ သတ္ထာ

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုရိမနယောနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာသျှင်၊ စက္ကာရိနာမ
 ကိန္တိ၊ စက္ကာရိနာမကိဟူ၍၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊
 ဂုတ္တတိ၊ မေး၏၊ ဣမဿပဉ္စဿ၊ ဤပြဿနာ၏၊ တတ္ထဗျာကရဏပက္ခေ၊
 ထိုအဖြေ၏အဖို၌၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဂုရိမနယောနေဝ၊ ရှေးနည်း
 ဖြင့်သာသျှင်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာဟာရော၊ အာဟာရတို့ကို၊
 အဓိဗ္ဗေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ယထာဟကိံ အာဟာ၊ ဘုရားအဘယ်သို့
 ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စတုသု၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီး
 ငွေသည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ နုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေသုစတုသု၊ အဘယ်လေးပါးတရားတို့၌၊ သဗ္ဗာ၊
 ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေသည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ နုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊
 အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ စတုသု၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ အာဟာရေသု၊ အာဟာရတို့၌၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊
 ငြီးငွေသည် ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ နုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကို
 ပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ဣမေသုခေါဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့၌၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ
 သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ နုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာတို့တည်း၊
 စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓေသ၊ ဥဒ္ဓေသတို့တည်း၊ စက္ကာရော၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ဝေယျာကရဏာနိ၊ ဝေယျာကရဏ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ၊ အကြင်စကားကို၊
 ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအမေးတော်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဧတံ၊ ဤအဖြေ
 တရားကို၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။

ကတ္တမိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ယေသု၊ အကြင်လေးပါးသောတရားတို့၌
 သုဘာဝိတဗိက္ခော၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ နုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံး
 ကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာနိ၊ ထိုလေးပါးသော တရားတို့သည်၊
 စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာနိ၊ သတိပဋ္ဌာန်တရားတို့တည်း၊
 ယထာဟကိံ အာဟာ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ အာရုသော၊
 ငါ့ရှင်တို့၊ ကဇင်္ဂိယာ၊ ကဇင်္ဂိယအရပ်၌နေကုန်သော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊ စတု

သု၊လေးပါးကုန်သော၊ဓမ္မေသု၊တရားတို့၌၊ သမ္မာ၊အကြောင်းဖြင့်၊သုဘာ
 ဝိတမိတ္တော၊ကောင်းစွာပွားစေအပ်သောဝိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊သမ္မာ၊ကောင်း
 စွာ၊ပရိယန္တဒဿာဝီ၊ဝင့်တရား၏အဆုံးကိုမြင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊သမ္မတ္တံ၊
 ငြိမ်သက်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေတ္တ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊
 မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ခုက္ခဿ၊ဝင့်ဆင်းရဲ၏၊အန္တ
 ကရော၊အဆုံးကိုပြုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ကတမေသုစတုသု၊အဘယ်
 လေးပါးတရားတို့၌၊အဘိသမေတ္တ၊ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊မျက်မှောက်
 သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ ခုက္ခဿ၊ဝင့်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊
 အဆုံးကိုပြုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊စတုသု၊လေးပါးကုန်သော၊သတိ
 ပဋ္ဌာနေသု၊သတိပဋ္ဌာန်တို့၌၊ အဘိသမေတ္တ၊ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊
 မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ခုက္ခဿ၊ဝင့်ဆင်းရဲ၏၊အန္တ
 ကရော၊အဆုံးကိုပြုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အာရသော၊ငါ့ရှင်တို့၊စတုသု၊
 လေးပါးကုန်သော၊ဣမေသုခေါဓမ္မေသု၊ဤတရားတို့၌၊သိက္ခ၊ရဟန်းသည်
 သမ္မာ၊အကြောင်းဖြင့်၊သုဘာဝိတမိတ္တော၊ကောင်းစွာပွားစေအပ်သောဝိတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊(ပ)ခုက္ခဿ၊ဝင့်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊အဆုံးကိုပြုသည်၊
 ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ စက္ကာရော၊လေးပါးကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ပြဿနာတို့တည်း၊
 စက္ကာရော၊လေးပါးကုန်သော၊ဥဒ္ဓေသ၊ ဥဒ္ဓေသတို့တည်း၊စက္ကာရိ၊လေး
 ပါးကုန်သော၊ဝေယျာကရုဏာနိ၊ ဝေယျာကရုဏ်းတို့တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊
 အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ယံတံ၊အကြင်ပြဿနာကို၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဒံ၊ဤသို့သော
 ပြဿနာတော်ကို၊ပရိစ္စ၊စွဲ၍၊ ဧတံ၊ဤသို့သောအဖြေကို၊ဝုတ္တံ၊ဖြေဆိုအပ်
 ၏၊ ဣပေန၊ဤအဆုဋ္ဌ်ကား၊ စတုန္တံ၊လေးပါးကုန်သော၊ယေသံ၊အကြင်
 အရိယသစ္စာတို့ကို၊ အနုပေပဗ္ဗိဝေတော၊ အစဉ်အတိုင်းထိုးထွင်း၍
 သိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဘဝတဏှာ၊ဧဒေါ၊ ဘဝတဏှာပြတ်သည်၊ဟော
 တိ၊ဖြစ်၏၊စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ တာနိအရိယသစ္စာနိ၊ ထိုအရိယ
 သစ္စာတို့ကို၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊အဓိပ္ပေတာနိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊
 ဝါ၊တနည်းကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣမိနာပရိယာယေန၊ ဤသို့
 သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဗျာကတံ၊ဖြေခြင်းသည်၊သုဗျာကတမေဝ၊ကောင်း
 သောဖြေခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ယေ
 ရော၊ သောပါက မထေရ်သည်၊ စက္ကာရိတိ၊ လေးပါးတို့ဟူ၍၊ ပစ္စနဘာ
 သိက္ခာ၊တမန်ဆိုပြီး၍၊ အရိယသစ္စာနိတိ၊ အရိယသစ္စာတို့ဟူ၍၊ဝိဿန္တေ

၁၇၄ ရဲဒွကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ။

တိ၊ ဖြေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ စတ္တာရိတိ၊ စတ္တာရိဟူသော ဤသဒ္ဓါ
 သည်၊ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါ၊ ရေတွက်ခြင်းပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါ
 တည်း။ အရိယ သစ္စာနိတိ၊ အရိယသစ္စာနိ ဟူသည်ကား၊ အရိယာနိ၊
 မြတ်ကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့တည်း။ အဝိတထာနိ၊ မပေါက်မပြတ်
 သောတရားတို့တည်း။ အဝိသံဝါဒကောနိ၊ မချွတ်သော တရားတို့တည်း။
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်သျှင်၊ အဗ္ဘေဒ၊ အနက်တည်း။ ယထာဟကံ အာဟ၊
 တရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတ္တာရိ၊
 လေးပါး ကုန်သော၊ ဣမာနိခေါ အရိယ သစ္စာနိ၊ ဤအရိယ သစ္စာတို့
 သည်၊ တထာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဝိတထာနိ၊ မချွတ်မပွင်းကုန်၊ အနညထာနိ၊
 ဟုတ်မှန်သောတရားမှတစ်ပါးသောတရားမဟုတ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 အရိယ သစ္စာနိတိ၊ အရိယသစ္စာနိဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဒ္ဓေဝကေန၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေန၊ လူ
 အပေါင်းသည်၊ အရဏိယတော၊ သိအပ်သော အားဖြင့်၊ အဘိဂမနိယ
 တော၊ ရှေးရှုသိအပ်သောအားဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝါယသိတဗ္ဗယုတ္တဋ္ဌာနသည်တေးလုံ၊
 လပြုအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော အကြောင်းတရားဟု မှတ်အပ်ကုန်သော၊
 အယေ၊ ချမ်းသာတို့ကို၊ ဣရိယနတော၊ ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ အရိ
 ယာနိ၊ အရိယမည်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အနယေ၊ ချမ်းသာမရှိသည်
 တို့ကို၊ နုဣရိယနတော၊ မဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ အရိယာနိ၊ အရိယ
 မည်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သတ္တတိ သဗောဓိပက္ခိယအရိယဓမ္မသမ္ပာ
 ယောဂတော၊ သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယ တရားတည်းဟူသော
 မြတ်သောတရားနှင့်ကောင်းစွာယှဉ်သောကြောင့်၊ အရိယသမ္ပတာ၊ အရိ
 ယာဟုသမုတ်အပ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓသာဝကာ၊ ဘုရားပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါဗုဒ္ဓသာဝကတို့သည်၊ တောနိ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ပနိဝိဇ္ဈန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍သိကုန်၏။ တသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်
 လည်း၊ အရိယသစ္စာနိတိ၊ အရိယသစ္စာနိဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ယ
 ထာဟ ကံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့သည်၊ ဣမာနိစတ္တာရိ၊ ဤလေး
 ပါးတို့တည်း။ (ပ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရိယ သစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့
 သည်၊ ဣမာနိခေါစတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ အရိယာ၊ အရိယာတို့သည်၊

ဣမာနိ၊ ဤလေးပါးသော သစ္စာတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇန္တိ။ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ
ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရိယသစ္စာနိတိ၊ အရိယ သစ္စာနိဟူ၍၊
ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။

အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ အရိယဿ၊ မြတ်တော်မူသော၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတရားတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်
လည်း၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာမည်ကုန်၏။ ယထာဟကိံ အာဟ၊
ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒေဝ
ကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကော၊ လောက၌၊ (ပ)၊ သဒေဝမနုဿာယ၊
နတ်နှင့်တကွသောလူအပေါင်း၌၊ တထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်းသော
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အရိယော၊ မြတ်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရိ
ယသစ္စာနိတိ၊ အရိယသစ္စာနိဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတသံ၊ ထိုဘုရား
အစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့၏၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယဘာဝသိဒ္ဓိတောပိ၊ အရိယ၏သဘောကို
ပြီးစေတတ်သော အားဖြင့်လည်း၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာ တို့မည်
ကုန်၏။ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံခေါအရိယသစ္စာ
နံ၊ ဤအရိယ သစ္စာတို့၏၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သောအတိုင်း၊ အရဟံ၊
ပူဇော်အဆူးကို ခံတော်မူထိုက်ထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖေါက်မပြန်
ကိုယ်တော်တိုင်ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူထသော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ
သံ၊ ထိုလေးပါးသောသစ္စာတို့၏၊ ပဒတ္တော၊ ပုဒ်၏အနက်တည်း။ ဧတသံပန
အရိယသစ္စာနံ၊ ထိုအရိယသစ္စာတို့ကို၊ အနုပောဓပဋိဝေတော၊ အစဉ်
အတိုင်းထိုးထွင်း၍ သိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘဝတဏှာန္တေဒေါ၊ ဘဝ တ
ဏှာပြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာဟ ကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့
ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယိဒံတံဣဒံရက္ခံအရိယသစ္စံ၊
ထိုရက္ခဖြစ်သောအရိယသစ္စာကို၊ အနုဗုဒ္ဓံ၊ အစဉ်အတိုင်းသိအပ်၏၊ ပဋိဝိဇ္ဇန္တိ
ထိုးထွင်း၍ သိအပ်၏။ (ပ)။ ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနိပဋိပဒံ အရိယသစ္စံ၊ ဒုက္ခ၏
ချုပ်ရှာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သောအရိယသစ္စာကို၊ အနုဗုဒ္ဓံ

အစဉ်အတိုင်းသိအပ်၏။ ပံ့ပိုးပံ့ပိုးထိုးထွင်း၍သိအပ်၏။ တဝတဏှာ၊ တဝ
 တဏှာသည်။ ဥစ္ဆန္ဒ၊ ပြတ်၏။ တဝနေတ္ထိ၊ တဝကို ဆောင်တတ်သော
 ဝဋ်တရားသည်။ နိဗ္ဗာ၊ ကုန်ငြိ၊ ဒါနိ၊ ယခု၊ ပုနုတ္တဝေါ၊ တဖန် တဝသစ်၌ဖြစ်
 ဖြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဣဒိနာပိတုပညာဗျာကရဏေန၊ ဤသို့သောအမေးတော်ကိုဖြေသဖြင့်၊
 အာရုဇ္ဈိတိတ္တော၊ နှစ်သက်အပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသော၊ သတ္တော၊ မြတ်စွာ
 တရားသည်။ ဝုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပဉ္စနာမကိန္တိ၊ ပဉ္စနာ
 မကိဟူ၍၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်
 မူ၏။ ထေရော၊ သောပါကမထေရ်သည်၊ ပဉ္စာတိ၊ ပဉ္စဟူ၍၊ ပစ္စနဘာသိ
 တွာ၊ တဖန်ဆိုပြီး၍၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတိ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူ၍၊ ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေ
 ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအမေးတော်၌၊ ပဉ္စာတိသေသသန္ဒေါ၊ ပဉ္စဟူသောဤသဒ္ဓါ
 သည်၊ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါ၊ ရေတွက်ခြင်းကိုပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါ
 တည်း၊ ဥပါဒါနဇနိတာ၊ ဥပါဒါနတရားသည် ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမည်ကုန်၏။ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ဥပါဒါနဇနိကာ၊ ဥပါဒါနကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့
 သည်၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမည်ကုန်၏။ ယံကိပ္ပိရူပဉ္စ၊ အဆုံးစုံသော
 ရုပ်လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာစ၊ ဝေဒနာ လည်းကောင်း၊ သညာစ၊ သညာ
 လည်းကောင်း၊ သင်္ခါရာစ၊ သင်္ခါရတို့လည်းကောင်း၊ ဝိညာဏဉ္စ၊ ဝိညာဉ်
 ၎င်း၊ ဧတေဓမ္မော၊ ထိုတရားတို့သည်၊ သာသဝါ၊ အာသဝ၏ အာရုံဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဥပါဒါနိယာ၊ ဥပါဒါနလေးပါးတို့၏အာရုံဖြစ်ကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤပဉ္စ
 ပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသော အမည်သည်၊ ဧတသံ၊ ထိုထောက်ခံခန္ဓာတရားငါး
 ပါးတို့၏၊ အဓိဝစနံနာမ်၊ အမည်တည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆို
 အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာတိ၊ ပဉ္စ
 ပါဒါနက္ခန္ဓာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူ
 ကား၊ အညေသံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးမှတစ်ပါးကုန်သော တရားတို့၏၊ အ
 ဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာတိ၊ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာဟူ၍၊
 နဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ ယထာဟကိံ၊ အာဟ၊ တရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူ
 သံနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ပြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)
 ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ကာဏမေသုပဉ္စသု၊ အဘယ်ငါးပါးတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ပြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊

(ပ)ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ပြီးငွေသည်ဖြစ်၍၊ (ပ) ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေသု၊ ဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ပြီးငွေသည်ဖြစ်၍၊ (ပ) ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓေသ၊ ဥဒ္ဓေသတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေယျာကရဏာနိ၊ ဝေယျာကရဏ်းတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယိတံ၊ အကြင်ပြဿနာကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဖြေအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအမေးတော်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဇေတံ၊ ဤအဖြေကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဖြေအပ်၏၊ ဧတ္ထဝ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို၊ ဥဒယဗ္ဗယဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သမ္မာသန္ဓေ၊ သုံးသပ်သောဝုတ္တိလ်သည်၊ ဝိပဿနာမတံ၊ ဝိပဿနာပညာကို၊ လန္ခါ၊ ရေ၍၊ အနုဝုဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနမတံ၊ သိအပ်သောနိဗ္ဗာန်တရားကို၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ ယထာဟကိ၊ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယတောယတော၊ အကြင်အကြင် အကြောင်းဖြင့်၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ သမ္မာသကိ၊ သုံးသပ်၏၊ ဝိဇာနတံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဝီတိပါမုန္တံ၊ နှစ်လိုဝင်းသာအပ်သော၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ လောတိ၊ ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာယျာဗျာကရဏာနု၊ ဤသို့သောပြဿနာကိုဖြေသဖြင့်၊ အာရမ္ဘမိတ္တော၊ နှစ်သိင်္ဂအပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသော၊ သတ္တဝ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဆနာမကိန္တိ၊ ဆနာမကိဟူ၍၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ပဉ္စပြဿနာကို၊ ဝုတ္တတိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ထေရော၊ သောပါကမထေရ်သည်၊ ဆဇ္ဈတိ၊ ဆဟူ၍၊ ပစ္စနဘာသိတွာ၊ တဖန်ဆိုပြီး၍၊ အဇ္ဈတ္တိကာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိကဖြစ်ကုန်သော၊ အာယတနာနိ၊ အာယတန တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဆဇ္ဈတိဇေသောသန္ဓေ၊ ဆဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါ၊ ရေတွက်ခြင်းကို ပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ အဇ္ဈတ္တေ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌၊ နိယုတ္တာနိ၊ အဖြေဟူ၍သော တရားတို့တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အဓိကံကတွာ၊

အကြီးအမှူးပြု၍၊ ပဝတ္ထာနိ၊ ဖြစ်သော တရားတို့သည်၊ အဇ္ဈတ္တိကာနိ၊
 အဇ္ဈတ္တိကမည်ကုန်၏၊ အာယာနံ၊ သံသရာဝဋ်တရားတို့ကို၊ တနုနတော
 စ၊ ရှေ့တတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာယဿစ၊ သံသရာဝဋ်တရား
 ၏လည်း၊ တနုနတောစ၊ ကျယ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ အာယတဿ၊ ရှည်စွာသော၊ သံသာရေဒုက္ခဿ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်း
 ရဲကို၊ နယနတော၊ ဆောင်တတ်သောအားဖြင့်၊ အာယတနာနိ၊ အာယတန
 မည်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအာယတနဟူသော အမည်သည်၊ စက္ခုသောတ
 ဃာနဇိဝှိကာယမနာနံ၊ စက္ခုသောတ ဃာနဇိဝှိကာယ မနတို့၏၊ အဝိ
 ဝစနံ၊ အမည်တည်း။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ပုဗ္ဗနယေနေဝ၊ ငှေးနည်းဖြင့်
 သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိ
 ကဖြစ်ကုန်သော၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏၊ အညေသံ၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့မှ တပါးကုန်သော၊ ဆန္တံ၊
 ခြောက်ပါးသော တရားတို့၏၊ အဘဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊ နဝုတ္တံ၊
 မဆိုအပ်၊ ယထာဟ ကိံ အာဟ၊ သူရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဆဿ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊
 သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ
 ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေသု ဆဿ၊
 အဘယ်ခြောက်ပါးတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာ
 နော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံး
 ကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အဇ္ဈတ္တိကေသု၊ အဇ္ဈတ္တိကဖြစ်ကုန်သော
 အာယတနေသု၊ အာယတနတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သည် ဖြစ်၍၊ (ပ)
 ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဆဿ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေသု ဓမ္မေသု၊ ဤ
 တရားတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့
 သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ပဉ္စာ၊ ပြဿနာတို့တည်း၊ ဆ၊
 ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓေသ၊ ဥဒ္ဓေသတို့တည်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်
 သော၊ ဝေယျာကရဏာနိ၊ ဝေယျာကရဏ်းတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ၊ အကြင်ပြဿနာကို၊ ဝုတ္တံ၊ မေးတော်မူ
 အပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအမေးတော်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဧဝံ၊ ဤအဇ္ဈတ္တိကာယတနာနိ
 ဟူသောအဖြေကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤအဖြေတရား၌ လည်း။

၁၇၈

သ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိကဖြစ်ကုန်သော၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ သုညောဂါမောဘိဇေတံ ဝစနံ၊ ဆိတ်ညံသောလူမရှိသောရွာနှင့်တူ၏ဟူသော တရားစကားသည်၊ သန္တံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိကဖြစ်ကုန်သော၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့၏၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ သုညတောစ၊ ဆိတ်ညံသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖုဇ္ဇကမရိမိကာဒိနိဝိယ၊ ရေပြွန်ကံတံလျှပ် အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ နမိဓုဋ္ဌိတိကတောစ၊ ကြာမြင့်စွာ မတည်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ တုစ္ဆတောစ၊ အချည်းနှီးဖြစ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇနကတောစ၊ မျက်မှည့်သည်ကဲ့သို့ လှည့်စားတတ်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမနုပဿသမနုပဿန္တော၊ ကောင်းစွာမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ပြီးငွေသည်ဖြစ်၍၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မစ္စုရာဇဿ၊ သေမင်း၏၊ အဒဿနံ၊ မမြင်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏၊ ယထာဟကိ၊ အဘဟ၊ တရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း။ ၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုပ္ဖုဇ္ဇကံ၊ ရေပြွန်ကံကို၊ ပသေယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့၊ မရိမိကံ၊ တံလျှပ်ကို၊ ပသေယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သောကံ၊ လောကကို၊ အဝေက္ခန္တံ၊ ရှုမြင်သောသူကို၊ မစ္စုရာဇာ၊ သေမင်းသည်၊ နုပဿတိ၊ မမြင်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဣဒိနာပဉ္စာဗျာကရဏေန၊ ဤသို့သော ပြဿနာကို ဖြေသဖြင့်၊ အာရဒ္ဓမိတ္တော၊ နှစ်သိင်္ဂအပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသော သတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တနာမ ကိန္တိ၊ သတ္တနာမ ကိ'ဟူ၍၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ထေရော၊ သောပါကမထေရ်သည်၊ မဟာပဉ္စာ ဗျာကရဏေ၊ မြတ်သောပြဿနာကို ဖြေခြင်း၌၊ သတ္တဝိညာဏဋ္ဌိတိယော၊ ခုနစ်ပါးသော ဝိညာဏဋ္ဌိတိတို့ကို၊ ကိန္တာဝိရတ္တော၊ အကပ်၍ကား ဖြေဆိုအပ်၏ရှင်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ဖြေဆိုအပ်ကုန်သော်လည်း၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယောသုဓဇ္ဈေသု၊ အကြင်ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့၌၊ သုဘာဝိတဝိတ္တော၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟန်းသည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကဏှော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ဗသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါဟူ၍၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊

ဖြေ၏။ အယံပိဝအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုမတောဝေ၊ အလိုတော်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။
 ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအတတ်သို့ ဟောတော် မူသနည်း။ ဂဟပ
 တယော၊ဒါယကာတို့၊ ကဇင်္ဂလာ၊ ကဇင်္ဂလအရပ်၌ နေသော၊ ဘိက္ခုနီ၊
 ရဟန်းမိန်းမသည်။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ၏။ ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့၊ က
 ဇင်္ဂလာ၊ ကဇင်္ဂလအရပ်၌နေသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်။ မဟာပညာ
 ကြီးသောပညာရှိ၏။ ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။
 ဓံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဥပသကံမိတ္တာ၊ ကပ်၍၊ ဇေတမတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဂုဇ္ဈ
 ယျာထ၊ မေးလေကုန်အံ့။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ကဇင်္ဂလာယ၊ ကဇင်္ဂလ
 အရပ်၌နေသော၊ ဘိက္ခုနီယ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်။ ဗျာကကံယထာ၊ ကြား
 အပ်သကဲ့သို့။ ဇေတမတ္တံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟမ္ပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။
 ဗျာကရေယျံ၊ ကြားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တာယဝ၊ ထို
 ရဟန်းမိန်းမသည်လည်း။ ဇေတံ၊ ဤသို့။ ဗျာကတံ၊ ကြားအပ်၏။ အာရသော၊
 ငါ့ရှင်တို့၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ သဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ သုဘာဝိတမိတ္တော၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာ
 လျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ကတမေသုသတ္တသု၊ အတတ်ခုနစ်ပါးတို့၌၊ သုဘာဝိတမိတ္တော၊
 ကောင်းစွာပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ အန္တကရော၊ အဆုံး
 ကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ
 သု၊ ဗောဇ္ဈင်တရားတို့၌၊ သုဘာဝိတမိတ္တော၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်သော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေသုခေါဓမ္မေသု၊
 ဤတရားတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ သုဘာဝိတမိတ္တော၊
 ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်
 မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တ
 ကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ပဉ္စ၊
 ပြဿနာတို့တည်း။ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓေသ၊ ဥဒ္ဓေသတို့တည်း။
 သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဝေယျာကရုဏာနိ၊ ဝေယျာကရုဏ်းတို့တည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယံတံ၊ အကြင်ပြဿနာကို၊
 ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤပြဿနာကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဇေတံ၊ ဤသို့သောအဖြေကို၊

ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဇေ၊ ဤသို့။ အယံ၊ အတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ သဝဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုမတောဇေ၊ အလိုတော်ရှိအပ်သည်သာ
လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။ သတ္တာတိ၊ သတ္တဟူသည်ကား။ ဦနာမိကနိဝါရဏ
ဂဏပရိစ္ဆေဒေါ၊ အယုတ်အလွန်ကိုမြင်သောသင်္ချာအပိုင်းအခြားတည်း။
ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိဇေဝဝစနံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ သတိအာဒိနံ၊
သတိအစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏။ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ။
တတြ၊ ထိုစကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့။ သည်ကား။ ပဒတ္ထော၊ ဝုဒ္ဓိ၏အနက်
တည်း။ တောယ၊ ထိုသတိအစရှိသော ဗောဇ္ဈင်္ဂတရားသည်။ လောကုတ္တရ
မဂ္ဂက္ခဏေ၊ လောကုတ္တရာမဂ်ဇာတိ၌။ ဥပ္ပန္နမာနာယ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်လ်
နုဗ္ဗိယ ပတိဋ္ဌာနာယူဟနကာမသုခတ္တကိလမထာနုယောဂ ဥဇ္ဈေဒသသ
တာဘိ နိဝေသာဒိအနေကုပဒ္ဒဝ ပဋိပက္ခဘူတာယ၊ ထိနမိဒ္ဓ ဥဗ္ဗတ္တတို့၏
တည်ရာကိုအားထုတ်ခြင်း ကာမဂုဏ်ချင်းသာကိုခံစားခြင်း ကိုယ်၏ပင်
ပန်းခြင်း ကာယဖြစ်သော ဆုံလန့်ယှဉ်ခြင်း ဥဇ္ဈေဒဒိဋ္ဌိ သဿတဒိဋ္ဌိကို
နှလုံးသွင်းခြင်းအစရှိသောများစွာသော ဥပဒ္ဒဝေါ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍
ဖြစ်သော။ သတိဓမ္မဝိပယ ဝိရိယဝိတိပဿဒ္ဓိ သမာဓိပေက္ခာသင်္ခါတာ
ယ၊ သတိဓမ္မဝိပယ ဝိရိယဝိတိပဿဒ္ဓိ သမာဓိပေက္ခာဟုဆိုအပ်သော။
ဓမ္မသာမဋ္ဌိယာ၊ တရား၏ညီညွတ်ခြင်းဖြင့်။ အရိယသာဝကော၊ ဘုရား၏
တပည့်သည်။ ဗုဒ္ဓဇ္ဈတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ကတ္တာ
ပြု၍။ ဗောဓိ၊ ဗောဓိမည်၏။ ။

ဝါ၊ တနည်းကား။ ကိလေသ သန္တာနနိဒ္ဒါယ၊ ကိလေသ၏ အစဉ်၌
အိပ်ခြင်းမှ။ ဥဋ္ဌဟတိ၊ ထတတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ စတ္တာရိ၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ ပဋိပတ္တိတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိ
တတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်။ သန္တိကရော
တိ၊ မျက်မှောက်ပြုတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထံ၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာဟကိံ၊ အဘယ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း။
ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တ၊ ရနပ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်
တို့ကို။ သာဝေက္ခာ၊ ပွားစေ၍။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊
သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူတတ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘယ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ယထာ၊ ဝတ္ထုပ္ပကာ
ရာယ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော။ တောယဓမ္မသာ

ဝက် ၂

ရုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ။

မဂ္ဂိယာ၊ ထိုတရား၏ ညီညွတ်ခြင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓ၏ထိုးထွင်း၍ သိတတ်၏၊
 ဣတိကတ္တာ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရိယသဘာဝကောဝိ၊ အရိယာ၏
 တပည့်သည်လည်း၊ ဗောဓိ၊ ဗောဓိမည်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မသမ္ပမဂ္ဂိ
 သင်္ခါတာယ၊ တရား၏ ညီညွတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ တေသာာဗောဓိ
 ယာ၊ ထိုသိတတ်သော ပညာ၏၊ အင်္ဂဘူတတ္တာ၊ အင်္ဂါ၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဈာနင်္ဂမဂ္ဂင်္ဂါနိဝိယ၊ ဈာနင်္ဂမဂ္ဂင်္ဂါကိုကဲ့သို့၊ ဟုတွင်၊
 ဖြစ်၍၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါမည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗောဓိတိလဒ္ဓဝေါ
 ဟာရသ၊ ဗောဓိဟူ၍ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ တဿအရိယသဘာဝ
 ကဿ၊ ထိုအရိယာ သဘာဝ၏၊ အင်္ဂဘူတတ္တာ၊ အင်္ဂါဖြစ်၍ဖြစ်သော
 ကြောင့်လည်း၊ သေနင်္ဂရထင်္ဂါဒယောဝိယ၊ စစ်၏အင်္ဂါရထာ၏အင်္ဂါအစ
 သည်ကိုကဲ့သို့၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါမည်ကုန်၏။

အဝိစအပရောနယော၊ နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်
 ၍၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဟူသည်ကား၊ ကေနဌေန၊ အဘယ်အနက်ဖြင့်၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ မည်ကုန်သနည်း၊ သဗ္ဗေဓာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသိခြင်းငှါ၊
 သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါမည်
 ကုန်၏၊ အရိယေဟိ၊ အရိယာတို့သည်၊ ဗောဇ္ဈယန္တိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါမည်ကုန်၏၊ ပဋိဗုဒ္ဓန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ကုန်
 ၍၊ ဣတိ၊ ကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါမည်ကုန်၏၊ သံဗောဇ္ဈန္တိ၊ ကောင်းစွာ
 သိအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ပဋိသန္တိဒါယံ၊ ပဋိသန္တိဒါ၌၊ ဝုတ္တေန၊ ဟောအပ်သော၊ ဣမိနာဝိမိနာ၊ ဤ
 သို့သောအစီအရင်ဖြင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတို့၏၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဏ္ဍေ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ
 သဒ္ဓါ၏အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမေသတ္ထဗောဇ္ဈင်္ဂေ
 ဤရနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည် ဖြစ်၍၊
 ဗဟုလိကရောန္တော၊ များစွာပြုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နစ်ရသေဝ၊ မကြာမြင့်
 ဝိလျှင်၊ ကေန္တနိဗ္ဗိဒါဒိဂုဏပဋိလာဘိ၊ စင်စစ်ဝန်တရား၌ပြီးငွေခြင်းအစ
 ရှိသောဂုဏ်ကိုရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗေဝ
 ဓမ္မေဒုက္ခသန္တကရောဟောတိတိ၊ နိဗ္ဗေဝဓမ္မ ဒုက္ခသန္တ ကရောဟော
 တိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတ္တ၊ ရနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေ ဗော
 ဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဤဗောဇ္ဈင်္ဂါတို့ကို၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလိ
 ကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကေန္တနိဗ္ဗိဒါယ၊ စင်စစ်

ဝဋ်တရား၌ပြီးငွေခြင်းငှါ၊ ဝိရာဂါယ၊ရာဂကင်းခြင်းငှါ၊ နိရောဓာယ၊ဝဋ်
 တရား ချုပ်ခြင်းငှါ၊ ဥပဿမာယ၊ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ အဘိညာဃ၊ ထူးသော
 ဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှါ၊ သမ္မောဓာယ၊ သမ္မာသေးပါးတရားတို့ကို သိခြင်း
 ငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ တဏှာမှထွက်မြောက်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣဒိနာမိပဉ္စာဗျာကရဏေန၊ ဤသို့သောပြဿနာကိုဖြေသဖြင့်
 လည်း၊ အာရေဇ္ဈိတ္တော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိတော်မူသော၊ သတ္တော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အဋ္ဌနာမကိန္တိ၊ အဋ္ဌနာမကိ်ဟူ၍၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်သော၊
 ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုတ္တိတိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ထေရော၊ သောပါကမထေရ်သည်
 မာဘပဉ္စာဗျာကရဏေ၊ မြတ်သောပြဿနာကိုဖြေခြင်း၌၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်
 သော၊ သောကုတ္တရဓမ္မာ၊ သောကုတ္တရာ တရားတို့ကို၊ ကိဉ္စာမိ ဝုတ္တော၊
 အကယ်၍ကားဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပနတထာဝရံ၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ကုန်သော်လည်း၊
 အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေသုဓမ္မေသု၊ အကြင်မပွင့်ရှစ်ပါးတရား
 တို့၌၊ သုဘာဝိတစိတ္တော၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကို ပြုတတ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော အရိယသုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
 ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အရိယာ၊ မြတ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂါ၊ ရှစ်
 ပါးကုန်သောမပွင့်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝတ္ထာ၊ မဆိုမူ၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ အရိယအဋ္ဌင်္ဂိပိနိမုတ္တော၊ အရိယမပွင့်ရှစ်ပါးမှလွတ်သော၊ မဂ္ဂေါ
 နာမ၊ မင်္ဂမည်သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ အဋ္ဌင်္ဂိမတ္တမေဝတု၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး အတိုင်း
 အရှည်ရှိသောတရားသည်သာလျှင်၊ မဂ္ဂေါ၊ မင်္ဂတည်း၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊
 တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဘာဓေန္တော၊ ပြီးစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒေသနာဝိလာ
 ဓောနု၊ ဒေသနာတော်၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်၊ အရိယော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကောမဂ္ဂေါ
 တိ၊ အရိယော အဋ္ဌင်္ဂိကောမဂ္ဂေါဟူ၍၊ ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေ၏။ သာဝတော
 ဝိစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အယံအတ္ထောစ၊ ဤသို့သော အနက်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဒေသနာနုယေစ၊ ဒေသနာနည်းကို လည်းကောင်း၊ အနု
 မတောဇေ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယထာဟကိံ အာဟ၊
 ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော် မူသနည်း၊ ဂဟမတယော၊ ဒါယကတို့၊
 ကဇင်္ဂီလာ၊ ကဇင်္ဂီလအရပ်၌နေသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ပဏ္ဍိ
 တာ၊ ပညာရှိ၏။ (ပ)၊ ကဇင်္ဂီလာယ၊ ကဇင်္ဂီလအရပ်၌ နေသော၊ ဘိက္ခုနီ
 ယာ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဝံ၊ ထိုအဋ္ဌင်္ဂိကမင်္ဂကို၊ ဗျာကတံယယ၊ ကြား

၁၈၄ ခုနကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ။

သက္ကံသို့၊ အဟတ္တိ၊ ငါတုရားသည်လည်း၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူပင်လျှင်၊ ဗျာ
ကဓေယျံ၊ ဖြေကြားအံ့၊ တာယဝ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဗျာကတံ၊ ကြားအပ်၏။ အာရုဿော၊ ဒါယကာတို့၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊
ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ သုဘာဝိတ
စိတ္တော၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗိဇ္ဇေဝဓမ္မေ၊ မျက်
မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တက
ရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ပဉ္စာ၊
ပြဿနာတို့တည်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓေသ၊ ဥဒ္ဓေသတို့တည်း၊
အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝေယျာကရုဏာနိ၊ ဝေယျာကရုဏ်း တို့တည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံတံ၊ အကြင်ပြဿနာ
ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ၊ ဤပြဿနာကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဧတံ၊
ဤသို့သောအဖြေကို၊ ဝတ္ထု၊ ဖြေအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အယံအတ္ထောစ၊ ဤသို့
သောအနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသနာနယောစ၊ ဒေသနာနည်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုမတောဧဝံ၊ ခွင့်ပြုတော်
မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုအရိယော အဋ္ဌကိကောဟူသော ပါဌ၌၊ အရိယောတိ၊ အရိ
ယော ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနတ္ထိကေဟိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အသိရှိသော ဝုရိုးလ်တို့
သည်၊ အဘိဂန္ဓဗ္ဗော၊ အာရုံပြု၍သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အရိယော၊
အရိယာမည်၏၊ အပိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာ
တို့မှ၊ အာရကာ၊ ဝေးစွာ၊ ပဝတ္တနတောစ၊ ဖြစ်သော အားဖြင့်လည်း၊ အရိ
ယောတိ၊ အရိယာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အရိယဘာဝ ကရုဏ
တောစ၊ အရိယာ၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သောအားဖြင့်လည်း၊ အရိယောတိ၊
အရိယာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အရိယပလပဋိလာဘတောစာဝိ၊
အရိယာတို့၏အကျိုးတရားကိုရသော အားဖြင့်လည်း၊ အရိယောတိ၊ အရိ
ယာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ၊ အဿ၊ ထိုတရားအား၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါး
ကုန်သော၊ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
သောဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်၊ အဋ္ဌကိကော၊ အဋ္ဌကိကမည်၏၊ သွာယံသော
အယံအဋ္ဌကိကော၊ ထိုအဋ္ဌကိကမဂ်တရားသည်၊ စတုရကိကာ၊ အင်္ဂါလေး
ပါးရှိသော၊ သေနာဝိယ၊ စစ်သည်ကဲ့သို့၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စကံ၊ အင်္ဂါ
ငါးပါးရှိသော၊ တူရိယံဝိယ၊ စည်စောင်းညှင်းကဲ့သို့၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အင်္ဂ
ဝိနိဗ္ဗာဂေန၊ အင်္ဂါကိုအဝေး ခွဲဝေသဖြင့်၊ အနုပလန္တသဘာဝတော၊

ရအပ်သောသဘောမရှိသောကြောင့်၊ အင်္ဂမတ္တမေဝ၊ အပေါင်းရအင်္ဂါ
 သာသလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣဓိနာ၊ ဤရှစ်
 ပါးသောမဂ္ဂင်ဖြင့်၊ ဝုဂ္ဂလော၊ ဝုဂ္ဂိလ်သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂတိဂဝေ
 သတိ၊ ရှာတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား။
 သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂတိ၊ ရှာတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
 မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ မာ
 ရေန္တော၊ သတ်ဍုက်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏။ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တပ္ပဘောဒဗ္ဗု၊ ပြားသောအနက်ရှိ
 သည်လည်းဖြစ်သော၊ အဋ္ဌကိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ ဣမံမဂ္ဂံ၊ ဤမဂ်ကို၊
 ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အဝိဇ္ဇံ၊ မောဟကို၊ ဘိဇ္ဇ
 တိ၊ ဖျက်ဆီးနိုင်၏။ ဝိဇ္ဇံ၊ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေနိုင်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်၏။ ဧတနံ၊ ထိုမဂ္ဂင်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗေ
 ဝဓဗ္ဗေ၊ မျက်မှောက်သောဘုံသ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ နုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ
 ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိ၊
 ဥပမာမည်သည်ကား၊ သာဝိသုကံဝါ၊ သလေးစပါးဆူးကိုလည်းကောင်း၊
 ယဝသုကံဝါ၊ မယောစပါးဆူးကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ သဟိ
 ဟိတံ၊ ထားအပ်သည်ရှိသော်၊ ဟတ္ထေနဝါ၊ လက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပါ
 ဒေနဝါ၊ ခြေဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တန္တံ၊ ဖိသည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထေနဝါ၊ လက်ကို
 တည်းကောင်း၊ ပါဒေနဝါ၊ ခြေကို လည်းကောင်း၊ ဘေစ္ဆတိ၊ ဖောက်လတ္တံ့၊
 ထောဟိတံဝါ၊ သွေးကိုလည်း၊ ဥပ္ပါဒေသတိ၊ ဖြစ်စေလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုရှိခြင်းသည်၊ ကိဿ
 ဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုကဿ၊
 ဆူး၏၊ သမ္ဗာပဏိဟိတတ္ထာ၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သောဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဏိဟိတာယ၊ ကောင်း
 စွာဆောက်တည်အပ်သော၊ နိဗ္ဗိယာ၊ အယူဖြင့်၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဏိ
 ဟိတာယ၊ ဆောက်တည် အပ်သော၊ မဂ္ဂတာဝနာယ၊ မဂ်ကို ပွားစေ
 ခြင်းဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇံ၊ မောဟတည်းဟူသောအဝိဇ္ဇာကို၊ ဘေစ္ဆတိ၊ ဖျက်ဆီး
 လတ္တံ့၊ ဝိဇ္ဇံ၊ ပညာတည်းဟူသောဝိဇ္ဇာကို၊ ဥပ္ပါဒေသတိ၊ ဖြစ်စေလတ္တံ့။
 နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကရိဿတိ၊ မျက်မှောက်ပြုလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊

တေဉ္ဇာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ။

... ဣတိဣမိနာပိတုပဉ္စသျာကရဏေန၊ ဤသို့သောပြဿနာကို ဖြေသဖြင့်လည်း၊ အာရဇ္ဈစိတ္တော၊ နှစ်သက်အပ်သောစိတ်ရှိတော်မူသော၊ သတ္တာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဝနာမကိန္တိ၊ နဝနာမကိ'ဟူ၍၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ထေရော၊ သောပါကမထေရ်သည်၊ နဝဣတိ၊ နဝဟူ၍၊ ပစ္စနာဘာသိက္ခာ၊ တဖန်ခွတ်ဆိုပြီး၍၊ သတ္တဝါသာတိ၊ သတ္တဝါသာဟူ၍၊ ဝိသုဇ္ဇတိ၊ ဖြေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအမေးတော်၌၊ နဝါတိသောသန္ဓေ၊ နဝဟူသောဤသန္ဓါသည်၊ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါ၊ ရေတွက်ခြင်းကိုပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သောသန္ဓါတည်း၊ သတ္တာတိ၊ သတ္တာဟူသည်ကား၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယ ပဋိဗဒ္ဓခန္ဓေ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေနှင့် စပ်ယှဉ်သော ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပညတ္တာ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဏ္ဍတ္တိ၊ ပညတ်တည်း၊ အာဝါသာတိ၊ အာဝါသာဟူသည်ကား၊ ဧတေသု၊ ထိုအရပ်တို့၌၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အာဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုသို့နေရာဖြစ်သောကြောင့်၊ ဧတေသုတိပဓေန၊ ဧတေသုဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ပြအပ်ကုန်သော၊ ဌာနာ၊ အရပ်တို့သည်၊ အာဝါသာ၊ အာဝါသတို့မည်ကုန်၏၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာဝါသာ၊ နေရာတို့သည်၊ သတ္တာဝါသာ၊ သတ္တဝါတို့၏နေရာ၊ သေ သေသကမော၊ ဤအစဉ်သည်၊ ဒေသနာမဂ္ဂေါ၊ ဒေသနာ တော်၏အစဉ်တည်း၊ အတ္ထတောပန၊ အနက်အားဖြင့်ကား၊ ဧတံ၊ ဤသတ္တဝါသာဟူသော အမည်သည်၊ နဝဝိဓာနံ၊ ကိုးပါးအပြား ရှိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ယထာဟကိ' အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ နာနတ္ထကာယာ၊ အထူးထူးသော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ နာနတ္ထ သညိနော၊ အထူးထူးသော မဋိသန္ဓေစိတ် ရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သေပဿာယိ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နည်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်၊ ကောင်း၊ ကောဇ္ဇေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့လည်းကောင်း၊ ကောဇ္ဇေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဝိနိပါတိကာစ၊ ဝိနိပါတိကနတ်တို့ လည်းကောင်း၊ ဣမေ၊ ဤသတ္တဝါတို့တည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သတ္တာဝါသော၊ သတ္တဝါသာမည်၏၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ နာနတ္ထကာယာ၊ အထူးထူးသော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ကောတ္တသညိနော၊ ထူးသောမဋိသန္ဓေစိတ်ရှိကုန်သော၊

သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သေယျထာပိ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့နည်း၊ ပဌမာဘိနိဗ္ဗတ္တာ၊ ပဌမချာန်သံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မကာယိကာ၊
 ဗြဟ္မာအပေါင်း၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဝံ၊ ဗြဟ္မာတို့တည်း။ အယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ဒုတိယော၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ သတ္တာဝါသော၊ သတ္တဝါသ
 မည်၏၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဧကတ္တကာယာ၊ တူသောကိုယ်ရှိကုန်သော၊
 နာနတ္တသညိနော၊ အထူးထူးသောပဋိသန္ဓေစိတ်ရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သေယျထာပိ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နည်း၊ အာ
 ဘဿရာ၊ အဘဿရသံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဝံ၊ ဗြဟ္မာတို့တည်း၊ အယံ၊
 ဤသည်ကား၊ တတိယော၊ သုံးကြိမ်မြောက်သော၊ သတ္တာဝါသော၊ သတ္တ
 ဝါသမည်၏၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဧကတ္တကာယာ၊ တူသောကိုယ်ရှိကုန်
 သော၊ ဧကတ္တသညိနော၊ တူသောပဋိသန္ဓေရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
 တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သေယျထာပိ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နည်း၊ သုဘ
 ကိဏ္ဍာ၊ သုဘကိဏ္ဍာသံ၌ နေကုန်သော၊ ဧဝံ၊ ဗြဟ္မာတို့တည်း၊ အယံ၊
 ဤသည်ကား၊ စတုတ္ထော၊ လေးကြိမ်မြောက်သော၊ သတ္တာဝါသော၊ သတ္တ
 ဝါသမည်၏၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အသညိနော၊ စိတ်ဝိညာဉ်မရှိကုန်
 သော၊ အပ္ပဋိသံဝေဒိနော၊ ခံစားသော ဝေဒနာမရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သေယျထာပိ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နည်း၊ အသညိ
 နော၊ အသညသတ်သံ၌နေကုန်သော၊ ဧဝံ၊ ဗြဟ္မာဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊
 သတ္တဝါတို့တည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဉ္စမော၊ ငါးကြိမ်မြောက်သော၊
 သတ္တာဝါသော၊ သတ္တဝါသမည်၏၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သဗ္ဗသော၊
 အချင်းခပ်လိမ်း၊ ရူပသညာနံ၊ ရုပ်ကို ငြီးငွေ့သောအမှတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အား၊ (ပ)၊ အာကာသာနဉ္စာယတနုပဂါ၊ အာကာသာနဉ္စာယတ ဘုံသို့ကပ်
 ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ဆဋ္ဌော၊ ခြေံကြိမ်မြောက်သော၊ သတ္တာဝါသော၊ သတ္တဝါသမည်၏၊ အာရ
 သော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနုပဂါ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတန ဘုံသို့ကပ်
 ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 သတ္တမော၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ သတ္တာဝါသော၊ သတ္တဝါသမည်၏၊
 အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အာကိဉ္စညာယတနုပဂါ၊ အာကိဉ္စညာယတနဘုံ
 သို့ကပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ သတ္တာဝါသော၊ သတ္တဝါသ
 မည်၏၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ နေဝသညာ နာသညာယတနုပဂါ၊ နေဝ

သညာနာသညာယတနာသိုကင်ကုန်သော၊ သတ္တဝါသတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ နဝမော၊ ကိုးကြိမ်မြောက်သော၊ သတ္တဝါပါသော၊ သတ္တဝါပါသမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊

စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ နဝသတ္တဝါသာတိ၊ နဝသတ္တဝါသာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အညေသံ၊ ကိုးပါးသောသတ္တဝါသမ္ဘ တပါးကုန်သော၊ နဝန္တံ၊ ကိုးပါးကုန်သောတရားတို့၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊ နဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်မဟုတ်၊ ယထာဟ ကိံ၊ အာဟ၊ သုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ) ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေသုနဝသု၊ အဘယ်ကိုးပါးတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သည် ဖြစ်၍၊ (င)၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ သတ္တဝါပါသော၊ သတ္တဝါပါသတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ) ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုခေါဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ) ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နဝ၊ ကိုးပါး ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာတို့တည်း၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓေသ၊ ဥဒ္ဓေသတို့တည်း၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဝေယျာကရဏာနိ၊ ဝေယျာကရဏ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ၊ အကြင်ပြဿနာကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤပြဿနာတော်ကို၊ ပနိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဧတံ၊ ဤအဖြေကို၊ ထေရေန၊

သောပါကမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဖြေအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပြဿနာ၌၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပရိညေယျာ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်၏၊ ကတမေနဝ၊ အဘယ်ကိုးပါးတို့နည်း၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ သတ္တဝါပါသော၊ သတ္တဝါပါသတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ သတ္တဝါပါသော၊ သတ္တဝါပါသတို့၌၊ ဉာတပရိညာယ၊ သိအပ်သည်ကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းဖြင့်၊ ဝဝသု၊ ဝဝသုတတ္ထ ဘာဝဇဿနတ္ထံ၊ ဝဝ၏အဖြစ် သုခ၏အဖြစ် သုဘ၏အဖြစ် အတ္တ၏အဖြစ်၌ မြင်ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ သုဒ္ဓသင်္ခါရ

ဗုဒ္ဓမတ္တဒဿနေန၊ သက်သက်သောသင်္ခါရေ၏ အရအပုံမျှကိုသာ မြင်
 သဖြင့်၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနေ၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ တိရုဏပရိညာယာသိအပ်သော
 အပိုင်း အခြားကို ကူးမမြောက်၍၊ အနိစ္စာနုပဿနေန၊ အမြဲမရှိဟုအယဉ်
 တလဲလဲရှုခြင်းဖြင့်၊ ဝိမုစ္ဆမာနေ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခာနုပဿ
 နေန၊ ဆင်းရဲ၏ဟု အယဉ်တလဲလဲရှုခြင်းဖြင့်၊ ဝိမုစ္ဆမာနေ၊ လွတ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ အနတ္တာနုပဿနေန၊ အစိုးမရဟုအယဉ်တလဲလဲရှုခြင်းဖြင့်၊ သမ္ဗော၊ ကောင်း
 စွာ၊ ပရိယန္တဒဿာဝိ၊ ဝဋ်တရား၏ အဆုံးနိဗ္ဗာန်ကို မြင်သဖြင့်၊ ပဟာနု
 ပရိညာယ၊ စွန့်အပ်သောတရားကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းဖြင့်၊ သမ္ပတ္တံ၊ ငြိမ်
 သက်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေဓ၊ ထိုးထွင်းသိ၍၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်
 မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တက
 ရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ သမ္ဗော၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနေ၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊
 မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊
 အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမောသု နဝသု၊ အတယ်ကိုးပါး
 တို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနေ၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော
 ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကို
 ပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နဝသု၊ ကိုးပါး ကုန်သော၊ သတ္တာဝါသေသု၊
 သတ္တာဝါသတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနေ၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒိဋ္ဌေယေဝ ဓမ္မေ၊
 မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တ
 ကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဒိနာပိပဉ္စာဗျာကရုဏေန၊ ဤသို့သောပြဿနာကိုဖြေသဖြင့်
 လည်း၊ အာရဒ္ဓစိတ္တော၊ နှစ်သက်အပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသော၊ သတ္တာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသနာမကိန္တိ၊ ဒေသနာမကိ ဟူ၍၊ ဥပ္ပတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်
 သော၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုတ္တတိ၊ မေးတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးသော
 တရားအရကိုမေးတော်မူရာ၌၊ ထေရေန၊ သောပါကမထေရ်သည်၊ ဣမဿ
 ပဉ္စဿ၊ ဤအမေးတော်၏၊ ဝေယျာကရုဏေသု၊ အဖြေတို့၌၊ ဣတော၊ ဤသို့
 လတ္တံ့သောအဖြေတို့မှ၊ အညတြ၊ ဩဉ်၍၊ ကိစ္ဆာပိဝုတ္တာ၊ အကယ်၍ကား
 ဖြေအပ်၏၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ဖြေအပ်သော်လည်း၊ ဒေသ၊ ဆယ်ပါးကုန်
 သော၊ အကုသလကမ္မပထာ၊ အကုသလကမ္မပထတို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဖြေဆိုအပ်

ကုန်၏။ ယထာဟ ကိ အာဟ။ တရားအတတ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း။
 ဘိက္ခုဝေ။ ရဟန်းတို့ဒေသသု။ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဓမ္မေသု။ တရားတို့၌။
 ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ သမ္မာကောင်းစွာ။ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော။ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်
 ၍။ (ပ)။ ဗိဇ္ဇေဝဓမ္မေ။ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။ ဒုက္ခ
 သာ။ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော။ အဆုံးကိုပြုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကတ
 မေသု ဒေသသု။ အဘယ်ဆယ်ပါးတို့၌။ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော။ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍။
 (ပ)ဗိဇ္ဇေဝ ဓမ္မေ။ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။ ဒုက္ခသာ။
 ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော။ အဆုံးကိုပြုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်သနည်း။ ဒေသ
 သု။ ဆယ်ပါးကုန်သော။ အကုသလကမ္မပထေသု။ အကုသလကမ္မပထတို့
 ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော။ ငြီးငွေ့သည် ဖြစ်၍။ (ပ)။ ဗိဇ္ဇေဝဓမ္မေ။ မျက်မှောက်သော
 ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်။ ဒုက္ခသာ။ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော။ အဆုံးကို
 ပြုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ။ ရဟန်းတို့ဒေသသု။ ဆယ်ပါးကုန်သော။
 ဣမေသုခေါဓမ္မေသု။ ဤတရားတို့၌။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ သမ္မာကောင်း
 စွာ။ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော။ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍။ ဗိဇ္ဇေဝဓမ္�ေ။ မျက်မှောက်သောကိုယ်
 ၏အဖြစ်၌သာလျှင်။ ဒုက္ခသာ။ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော။ အဆုံးကိုပြုသည်။
 ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဒေသ။ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ပဉ္စာ။ ပြဿနာတို့တည်း။ ဒေသ။
 ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဥဒ္ဓေသာ။ ဥဒ္ဓေသတို့တည်း။ ဒေသ။ ဆယ်ပါးကုန်သော။
 ဝေယျာကရဏာနိ။ ဝေယျာကရဏ်းတို့တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဟော
 တော်မူ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ယံတံ။ အကြင်အမေးတော်ကို။ ဝုတ္တံ။ မိန့်တော်မူ
 အပ်၏။ ဣဒံ။ ဤအမေးတော်ကို။ ပဋိစ္စ။ စွဲ၍။ ဧတံ။ ဤသို့သော အဖြေကို။
 ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ ဣပေန။ ဤအရာ
 ၌ကား။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ အယံအာယသ္မာ။ ဤသောပါကအရှင်
 သည်။ အတ္တာနံ။ မိမိကိုယ်ကို။ အနုပနေတွာ။ ရှေးရှုမဆောင်မူ၍။ အညံ့။
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကာတုကာမော။ ကြားခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ ယသ္မာဝါ။
 အကြင်ကြောင့်သည်။ ဣမိနာပရိယာယေန။ ဤသို့သော အကြောင်းပရိ
 ယာယံဖြင့်။ ဗျာကတံ။ ဖြေကြားအပ်သည် ရှိသော်။ သုဗျာကတ မေဝ။
 ကောင်းစွာ ဖြေကြားအပ်သည် သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထို
 ကြောင့်။ ဒေသတိ။ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ယေဟိအင်္ဂဟိ။ အကြင်အင်္ဂါတို့
 ၌။ သမန္နာဝတော။ ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရဟန္တာတိ။ ရဟန္တာဟူ၍။
 ဝုတ္တတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဧတသံ။ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အမိဝဓံ။ ရကြောင်း
 တရားကို။ ဒီပေန္တော။ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဒေဟာင်္ဂဟိ သမန္နာဝ

တောအရဟတိ ပဝုစ္ဆတိတိ၊ ဒဿဟင်္ဂေဟိသမန္နာဂတော အရဟတိ
 ပဝုစ္ဆတိဟူ၍၊ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနာယ ဒေသနာယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပြဋ္ဌာန်းသောဒေသ
 နာဖြင့်၊ ဝိဿန္ဓေတိ၊ ဖြေ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤစကား၌၊ ဒဿဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်
 သော၊ ယေတိအင်္ဂေဟိ၊ အကြင်အင်္ဂါတို့၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အရဟတိ၊ ရဟန္တာဟူ၍၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဝုစ္ဆတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ တာနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဒဿင်္ဂါ
 နိ၊ ဆယ်ပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ ဒဿနာမကိန္တိ၊ ဒဿနာမကိ်ဟူ၍၊ ပုဠေန၊
 မေးအပ်သော၊ ထေရေန၊ သောပါကမထေရ်သည်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ထိအပ်ကုန်၏၊ ။

တာနိဝဒဿ၊ ထိုဆယ်ပါးသော တရားတို့ကိုလည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ အသေခေါ၊ အသေခပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အသေခေါတိ၊ အသေခဟူ၍၊ ပုစ္ဆ
 တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိတ္တာဝတော၊ အဘယ်မျှလောက်
 သောတရားနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အသေခေါ၊ အသေခ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤငါဘုရား
 သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အသေခေါယ၊ အသေခပုဂ္ဂိုလ်၏
 ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ကောင်းသော အယူနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေခေန၊ အသေခပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်
 သော၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပေန၊ ကောင်းသောအကြံနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေခေါယ၊ အသေခ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊
 သမ္မာဝါစာယ၊ ကောင်းသော စကားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေခေန၊ အသေခပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမ္မာ
 ကမ္မန္တေန၊ ကောင်းသောအမှုနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အသေခေန၊ အသေခပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမ္မာအာဇီဝေန၊
 ကောင်းသော အသက်မွေးခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေခေန၊ အသေခပုဂ္ဂိုလ်၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမ္မာဝါယာမေန၊
 ကောင်းသောလုံ့လနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အသေခေါယ၊ အသေခပုဂ္ဂိုလ်၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမ္မာသတိယာ၊ ကောင်း
 သောအောက်မေ့ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အသေခေန၊ အသေခ ပုဂ္ဂိုလ်၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမ္မာသမာဓိနာ၊ ကောင်း
 သောတည်ကြည်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အသေခေန၊ အသေခ ပုဂ္ဂိုလ်၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမ္မာဉာဏေန၊ ကောင်း

၁၆၂ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ။

သောဥာဏ်နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ အသေခါ
 ယ၊ အသေခယုဂ္ဂိလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သဗ္ဗာဓိမုတ္တိယာ၊ သဗ္ဗာဓိမုတ္တိနှင့်၊
 သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေ
 ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ အသေခေါ၊ အသေခမည်သည်၊
 ဟောတီးဖြစ်၏။ ဣတိဇေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သုတ္တေသု၊ ပါဠိ
 တော်တို့၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ
 နိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း။
 ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌ
 ကထာယ၊ ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာ၌၊ ကုမာရပဉ္စာဝဏ္ဏနာ၊ ကုမာရပဉ္စာ၏
 အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မင်္ဂလသုတ္တဝဏ္ဏနာ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကုမာရပဉ္စာနန္တရံ၊ ကုမာရပြဿနာ၏အခြားမဲ့၌၊
 နိက္ခိတ္တဿ၊ ထားအပ်သော၊ မင်္ဂလသုတ္တဿ၊ မင်္ဂလသုတ်တော်၏၊ အတ္ထ
 ဝဏ္ဏနာတ္ထမေ၊ အနက်၏ ဖွင့်ကြောင်းဖြစ်သောအစဉ်သည်၊ အနုပ္ပတ္တော၊
 ရောက်၏။ ဣမ၊ ဤခုဒ္ဒကပါဌကျမ်း၌၊ တဿ၊ ထိုမင်္ဂလသုတ်၏၊ နိက္ခေပဗ္ဗ
 ယောဇနံ၊ ထားခြင်း၏အကျိုးကို၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏အဖွင့်
 ကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ သေယျထိဒံသေယျထာကတမံ၊ ထိုနိက္ခေပ၏
 အခြင်းအရာ အဘယ်သို့နည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဣဒံသုတ္တံ၊
 ဤမင်္ဂလသုတ်ကို၊ ဣမိနာအနုတ္တမေန၊ ဤသို့သော အစဉ်ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောတော် မူအပ်သော အစဉ်မဟုတ်
 သော်လည်း၊ သရဏဂမနေဟိစ၊ သရဏဂုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာသ
 နေတာရော၊ သာသနာတော်သို့ သက်သည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခာပဒန္တိယာ
 ကာရကုမာရ ပဉ္စေဟိစ၊ သိက္ခာပုန် ဒန္တိယာကာရ ကုမာရပဉ္စာ တို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ယွာယံယောအယံသိလသမာဓိပညပ္ပဘောဒနယော၊ အကြင်
 သိလသမာဓိပညာ အခြားရှိသော နည်းကို၊ ဒသိတော၊ ပြတော်မူအပ်
 ပြီ၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဇေသဇေသနယော၊ ဤပြအပ်သော
 နည်းအပေါင်းသည်၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပရမမင်္ဂလာ သုတော၊
 မြတ်သော မင်္ဂလာဖြစ်၍ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ မင်္ဂလတ္ထိကေန၊ မင်္ဂ
 လာကိုအလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤမင်္ဂလသုတ်၌၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ အဘိ

ယောဂေါ၊ အထူးယဉ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုမင်္ဂလာ
 သုတ်၏၊ သောမင်္ဂလ ဘာဝေါ၊ ထိုသို့သောမင်္ဂလာ၏ အဖြစ်ကို၊ ဣပိနာ
 သုတ္တာ နုဿရေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော သုတ္တန်ကို အဝဉ်သျှောက်သဖြင့်၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြအံ့သောငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်
 အပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဣမ၊ ဤခုဒ္ဒကပါဌကချင်း၌၊ အဿ၊
 ထိုမင်္ဂလာသုတ်တော်၏၊ နိက္ခေပပယောဇနံ၊ ထားခြင်း၏အကျိုးတည်း၊ ။

☞ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိက္ခိတ္တဿ၊ ထားအပ်သောမင်္ဂလာသုတ်တော်၏၊ အတ္ထဝတ္ထ
 နုတ္တံ၊ အနက်ကို ဖွင့်အံ့သောငှါ၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ မာတိကာ၊
 မာတိကာတည်း၊ ။ ယေန၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်
 မူအပ်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ယသ္မာဝ၊ အကြင်
 ကြောင့်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ ဣမံ၊ ဤသို့သောအစီ
 အရင်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣတိ၊ အာဒိပါဌဿ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဌ၏၊ အတ္ထံ၊
 အနက်ကို၊ နာနုပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြား အားဖြင့်၊ ။ ဝတ္ထု
 ယန္တော၊ ဖွင့်လိုသော ဆရာသည်၊ သမုဋ္ဌာနံ၊ သမုဋ္ဌာန်ကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊
 ယတ္ထ၊ အကြင်မင်္ဂလာသုတ်၌၊ ယံမင်္ဂလံ၊ အကြင်မင်္ဂလာကို၊ ဝတ္ထု၊ ပေတွာ၊
 ပိုင်းခြားမှတ်သား၏၊ တဿ၊ ထိုမင်္ဂလာသုတ်တော်၏၊ တံမင်္ဂလတ္တံ၊ ထိုမင်္ဂ
 လာ၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဘာဝယေ၊ ထင်ရှားပြရာ၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 မာတိကာ၊ မာတိကာတည်း၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုမာတိကာ၌၊ ဝုတ္တံယေနယဒါယသ္မာ စေတံဝတ္ထု ဣမံ၊ ဝိမိန္တိ
 အယံဂါထာ၊ ဝုတ္တံယေန ယဒါယသ္မာ စေတံဝတ္ထု ဣမံ၊ ဝိမိန္တိ ဟူသော ဤ
 ဂါထာကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဋ္ဌကထာယံ၊ အဋ္ဌကထာ၌၊ ဧဝံမေသုတံ
 ဧကံသမယံ ဘဂဝါ(ပ)ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိတိ ဣဒံဝစနံ၊
 ဧဝံမေသုတံ ဧကံသမယံ ဘဂဝါ(ပ)ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ
 ဟူသောဤ စကားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိသတ္ထံ၊ ထို
 စကားသည် မှန်၏၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤဧဝံမေသုတံအစ အဇ္ဈဘာသိ အဆုံး
 ရှိသော စကားကို၊ အနုဿဝဝသေန၊ အဆင့်ကြားဘူးသည်၏ အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သောစဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်ကား၊
 သယ ဖ္ဓု၊ သယ ဖ္ဓု၊ မည်တော်မူ၏၊ အနာစရိယကော၊ ဆရာမရှိ၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤဧဝံမေ သုတံအစ အဇ္ဈဘာသိ အဆုံး ရှိသော
 စကားသည်၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက် ထသော
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော် မူထသော၊

တဿဘဂဝတော။ ထိမြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ န၊
မဟုတ်။ ယတောစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆို
အပ်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ကေန၊ အဘယ်သူ
သည်။ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်သနည်း။
ကသ္မာစ၊ အဘယ်ကြောင့်လည်း။ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်လျှင်။ ဝတ္တံ၊ အမေးတည်း။ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို။ မယာ၊ ငါသည်။
ဝတ္တတေ၊ ထိုဦးအံ့။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဝတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏။ တဗ္ဗ၊ ထိုဝေမသုတံအစအတ္ထာဘာသိအဆုံးရှိသော စကားကို
သာလျှင်။ ပဌမမဟာသင်္ကတိကာလေ၊ ပဌမမဟာသင်္ဂါယနာတင်သော
အခါ၌။ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သောပဌမသင်္ကတိစ၊ ထိုပဌမသင်္ဂါယနာကို
လည်း။ သဗ္ဗသုတ္တနိဒါနကောသလ္လတ္တံ၊ အလုံးစုံသောသုတ်၏ နိဒါန်း၌လိမ္မာ
စိတ်သောဌ၊ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဘုတိ၊ စ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိ
အပ်၏။ ဟိဝိတ္ထာရုပ္ပိသာမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ရှုဦးအံ့။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တ
နံ၊ ဓမ္မစကြာတရားဟောတော်မူခြင်းကို။ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍။ ယာဝ
သုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာဇကဝိနယနာ၊ သုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာဇကိုဆုံးမသည်တိုင်အောင်။ ကထ
ဗုဒ္ဓကိစ္စေ၊ ပြုတော်မူအပ်သော ဘုရားကိစ္စပြီးပြီးသော်။ ကုသိနာရာယ၊
ကုသိနာရုံပြည်၏။ ဥပဝတ္တနေ၊ အကွေ့၌။ မလ္လာနံ၊ မလ္လာမင်းတို့၏။ သာလ
ဝနေ၊ အင်ကြင်းဥယျာဉ်၌။ ယမကသာလာနံ၊ အစုံသောအင်ကြင်းပင်ပျို
တို့၏။ အန္တရေ၊ အလယ်၌။ ဝိသာခယုတ္တမဒိဝသေ၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့၌။
ပစ္စသသမယေ၊ မိုးဇင်းသောက်ယအခါ၌။ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက်
ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်။ လောကနာ
ထေ၊ နတ်လူတို့ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသော်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓာတု
ဘာဇနဒိဝသေ၊ ဓာတ်တော်ကို ဝေဘန်သောနေ့၌။ ပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
ပြုတော် မူသောကြောင့်။ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်
သော။ သတ္တန္တံ၊ သိက္ခာသတိသမာဓာသနံ၊ ခုနစ်သိန်းသော ရဟန်းတို့တွင်။
သံဃထေရော၊ သံဃထေရ်ဖြစ်သော။ အာယသ္မာမဟာကဿပေါ၊ အရှင်
မဟာကဿပသည်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တဟပရိနိဗ္ဗု
တေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၍ခုနစ်ရက်ရှိပြီးသော်။ သုဘဒ္ဒေန၊ သုဘဒ္ဒအမည်ရှိသော။
ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတေန၊ ကြီးမားဟန်းပြုသူသည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အလံ၊ မသင့်
မသောဝိတ္ထ၊ မစိုးရိမ်ကုန်လင့်။ မာပရိဒေဝိတ္ထ၊ မငိုကြွေးထုန်လင့်။ မယံ၊

ငါတို့သည်၊ တေနမဟာသမဏေန၊ ထိုရဟန်းကြီးဂေါတမဌ၊ သုမုတ္တံ၊
ကောင်းစွာလွတ်ကုန်ပြီ၊ တေနမဟာသမဏေန၊ ထိုရဟန်းကြီးဂေါတမ
သည်၊ ဣဒံ၊ အမှုသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်
ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ နကပ္ပတိ၊ မအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယံ၊ ငါတို့ကို၊ ဥပဒ္ဓုတာ
စ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောမ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဣဒါနိပန၊ ဤယခု
မူကား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ယံ၊ အကြင်ပြုလိုသောအမှုကို၊ ဣစ္ဆာမ၊ အလိုရှိ
ကုန်အံ့၊ တံ၊ ထိုပြုလိုသောအမှုကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ယံ၊ အကြင်အမှု
ကို၊ နဣစ္ဆာမ၊ အလိုမရှိကုန်အံ့၊ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ နကရိဿာမ၊ မပြုကုန်အံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တဝစနံ၊ ရောက်သောစကားကို၊ အနုဿရုက္ခော၊ အဖန်ဖန်
အော်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဤဒိသဿစ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊
သံဃာသန္ဓိပါတဿ၊ သံဃာအစည်းအဝေး၏၊ ဝုန၊ တဖန်၊ နုလ္လဘဘာဝံ၊ ရှစ်
သည်၏အဖြစ်ကို၊ မညမာနော၊ အော်မေ့တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ယံယေနကာ
ရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ပါပဘိက္ခူ၊ ယုတ်မာသောရဟန်းတို့
သည်၊ အတိတသတ္ထုကံ၊ လွန်လေပြီးသော ဆရာရှိသော၊ ပါဝစနံ၊ မြတ်
စွာဘုရားစကားတော်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနော၊ အောက်မေ့ကုန်
လျက်၊ ပက္ခံ၊ အပင်းအသင်းကို၊ လဘိတွာ၊ ရကုန်၍၊ နစိရဿေဝ၊ မကြာ
မြင့်မီသာလျှင်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အန္တရဓာပေယျံ၊ ကွယ်
စေကုန်ရာ၏၊ ဧတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ ရှိသည်သာလျှင်
တည်း၊ ယာဝစ၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံးလည်း၊ ဓမ္မဝိနယော
ဓမ္မဝိနယသည်၊ တိဌတိ၊ တည်သေး၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလ
ပတ်လုံး၊ အနတိတသတ္ထုကမေဝ၊ မလွန်သေးသောဆရာရှိသည်သာလျှင်
ဖြစ်သော၊ ပါဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအသတ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ မယာ၊ ငါဘုရား
သည်၊ ယောဓမ္မောစ၊ အကြင်ဓမ္မကို လည်းကောင်း၊ ယောဝိနယောစ၊ အ
ကြင်ဝိနည်းတရားကို လည်းကောင်း၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊
ပညတ္တော၊ ပညတ်တော်မူအပ်ပြီ၊ သောဓမ္မဝိနယော၊ ထိုဓမ္မဝိနည်းတရား
တော်သည်၊ မမစ္စယေန၊ ငါဘုရားပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသဖြင့်၊ ဝေါ၊ သင်တို့
၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယထာ၊ အကြင်
သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သင်္ဂီယမာနေ၊ သင်္ဂီယနာ တင်အပ်သည်ရှိ
သော်၊ ဣဒံသာသနံ၊ ဤသာသနာတော်သည်၊ အဋ္ဌနိယံ၊ အဋ္ဌနိဗ္ဗံ၊ သည်။

ဦးတိကံ၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဓမ္မဉ္စ၊ ဓမ္မကို လည်းကောင်း၊ ဝိနယဉ္စ၊ ဝိနည်းကိုလည်းကောင်း၊ သံဂ၊ လေပျံ၊ သင်္ဂါယနာတင်ရမှုကား၊ ယန္တုန၊ ကောင်းလေစွ။ ၊

ယဉ္စအဟံ၊ အကြင်ငါ့ကိုလည်း၊ သဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ တံ၊ သင်သည်၊ သာတာနိ၊ ပိုက်ဆံလျှော်မျှင်ဖြင့် ရက်အပ်ကုန်သော၊ ပံသုကူလာနိ၊ ပံသကူသင်္ကန်းတို့ကို၊ နိဗ္ဗသနာနိ၊ ပြီးပြီးသောဝတ်ခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓာရေဿသိပန၊ ဆောင်နိုင်အံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ စိဝရေ၊ သင်္ကန်းတော်၌၊ သာဓာရဏပရိဘောဂေန၊ ကိုယ်တော်နှင့် ဆက်ဆံသော သုံးဆောင်တော် မူခြင်းဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟိတော၊ ခြီးမြှောက်တော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အာကင်္ခါမိ၊ အလိုတော်ရှိ၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ကာမေဟိ၊ ကာမတရားတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ (ပ)၊ ပဌမံဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေထိုင်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဿပေါဝိ၊ ကဿပ သည်လည်း၊ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အာကင်္ခါတိ၊ အလိုရှိ၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ကာမေဟိ၊ ကာမတရားတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ (ပ)၊ ပဌမံဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ နဝအနုပုဗ္ဗဝိဟာရ ဆဇ္ဇာဘိညပ္ပဘောဒေ၊ အစဉ်အတိုင်းဝင်စားအပ်သော ကိုးပါးသော သမာပတ်မြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်အပြားရှိကုန်သော၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မတို့ကို၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်နှင့်၊ သမသမဋ္ဌပနေနစ၊ အမျှထင်တူထားတော်မူသဖြင့်လည်း၊ အနုဂ္ဂဟိတော၊ ခြီးမြှောက်တော်မူအပ်၏။ တဿမေ၊ ထိုငါအား၊ အညံ၊ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းမှတစ်ပါးသော၊ အာနဏျံ၊ မြီမရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ကိံဘဝိဿတိ၊ အဘယ်လျှင်ဖြစ်လေအံ့နည်း၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ရာဇေ၊ ပြည်ရှင်မင်းသည်၊ သကကဝစဣဿရိယာနုပ္ပဒါနေန၊ မိမိ၏မင်းမြှောက်တန်ဆာကိုအစိုးတရ အပ်နှင်းပေးသဖြင့်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ကုလဝံသပတိဋ္ဌာပကံ၊ အမျိုးအနွယ်ကိုဆက်လက်၍ တည်စေတတ်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ အနုဂ္ဂဟေသိယထာ၊ ခြီးမြှောက်သကဲ့သို့၊ မေ၊ ငါ၏။ အယံ၊ ဤကဿပသည်၊ သန္တဗ္ဗဝံသပတိဋ္ဌာပကော၊ သူတော်ကောင်းတရားကိုတည်စေသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့

ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဇ္ဈိမ၊ ထိတေသ်မူ၍၊ ဣမိနာအသာဓာရဏေန၊ ဤသို့သူတပါး
 နှင့်မဆက်ဆံသော၊ အနုဂ္ဂဟေန၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟေသိ၊ ခြီး
 မြှောက်တော်မူပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိနယန္တော၊ ကြံလျက်၊ ဓမ္မဝိနယသင်္ဂါ
 ယနတ္ထံ၊ ဓမ္မဝိနယကို သင်္ဂါယနာတင်အံ့သောငှါ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ကို၊
 ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဇနေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ယထာဟာကိံ အာဟာ၊
 အဘယ်သို့ ဟောတော် မူသနည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ
 မဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာ
 မန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာမန္တေသိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊
 အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့အထံ၊ ငါသည်၊ ဣမ၊ ဤအခါ၌၊ ကောံ၊ တပါးသော၊
 သမယံ၊ အခါ၌၊ ပါဝါယ၊ ပါဝါမြို့မှ၊ ကုသိနာရာယံ၊ ကုသိနာရုံမြို့သို့၊ မဟာ
 တာ၊ များစွာသော၊ ဘိက္ခု၊ သံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ ပဉ္စမေတ္တဟိ၊ ဘိက္ခု
 သတေဟိ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အဗ္ဗါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော၊ အ
 ဓွန့်ရှည်သောစိုးကိုသွားသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအာဒိံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကား
 ကို၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သုဘဒ္ဒကဏ္ဍံ၊ သုဘဒ္ဒကဏ္ဍကို၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊
 ခွဲအပ်၏။

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ ဟန္တ၊ ယခု၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်၊ ဓမ္မဉ္စ၊ ဓမ္မကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယဉ္စ၊ ဝိနယကိုလည်းကောင်း၊
 သင်္ဂါယာမ၊ သင်္ဂါယနာတင်ကြကုန်အံ့၊ အဓမ္မော၊ မသူတော်တရားသည်၊
 ပုရေဒိဗ္ဗတိ၊ မထွန်းပမီ၊ ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ ပုရေပဋိဗာဟိ
 ယတိ၊ မမြစ်အပ်မီ၊ အဝိနယော၊ ဝိနည်း၏၊ သန္နိကျင်ဘက်သည်၊ ပုရေဒိဗ္ဗ
 တိ၊ မထွန်းပမီ၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းကို၊ ပုရေပဋိဗာဟိယတိ၊ မမြစ်အပ်မီ၊ အဓမ္မ
 ဝါဒိနော၊ မတရားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗလဝန္တော၊
 အားကြီးကုန်သည်၊ ပုရေဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်မီ၊ ဓမ္မဝါဒိနော၊ တရားကို ဆို
 လေ့ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒုဗ္ဗဿ၊ အားနည်းကုန်သည်၊ ပုရေ
 ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်မီ၊ အဝိနယဝါဒိနော၊ ဝိနည်းကိုဆိုလေ့ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ ဒုဗ္ဗဿ၊ အားနည်းကုန်သည်၊ ပုရေဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်မီ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တေန
 ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဥက္က

ဝိဇ္ဇာ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ။

နတု၊ ရွေးကောက်ပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ထေ
 ရော၊ မထေရ်သည်။ သကလနဝင်္ဂံ သတ္ထု၊ သာသနပရိယတ္တိဓရေ၊ အလုံးစုံ
 အင်္ဂါကိုးပါးရှိသောသုရား အဆုံးအမတော်တည်းဟူသော ပရိယတ္တိကို
 ဆောင်ကုန်သော။ ဗုလုဇ္ဇနသောတာပနံ သကဒါဂါမိ အနာဂါမိသုက္ခ
 ဝိပဿကဓိကာသဝတိက္ခ။ ဗုလုဇ်ဉ်သောတာပနံ သကဒါဂါမိ အနာဂါမိ
 သုက္ခဝိပဿကရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော။ အနေကသတေစ၊ အရာမကသော၊
 ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အနေက သဟဿေစ၊ အထောင်မကသော
 ရဟန်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ တိရိစ္ဆက သဗ္ဗပရိယတ္တိ
 ပဘောဓဓရေ၊ တိရိစ္ဆကတ်သုံးပုံတည်းဟူသော အလုံးစုံသော ပရိယတ္တိကို
 အထူးသဖြင့် ဆောင်ကုန် ထသော၊ ပဋိသန္တိဒါပွတ္တေ၊ ပဋိသန္တိဒါသို့
 ရောက်ကုန်ထသော၊ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောအာနန္ဒတော်ရှိကုန်ထသော၊
 ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ
 ဇဂ္ဂံ၊ တေဇဂ်အရာသို့၊ အာရောပိတေ၊ တင်အပ်ကုန်သော၊ တေဝိဇ္ဇာဒိတေ
 ခေ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး စသည်အပြား ရှိကုန်သော၊ ဓိကာသဝ တိက္ခ၊ ယေဝ၊
 ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ ဧကေနပဉ္စသတေ၊ တယောက်
 ဖြင့်လျှော့သောငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို၊ ပရိဝံဟေသိ၊ ရွေးကောက်သိမ်း
 ဆည်း၏၊ ယေဝိကာသဝါ၊ အကြင်ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊
 တိရိစ္ဆကသဗ္ဗပရိယတ္တိပဘောဓ ဓရာဒိဂုဏာ၊ တိရိစ္ဆကတ်သုံးပုံ အလုံးစုံကို
 အထူးသဖြင့် ဆောင်နိုင်ခြင်းစသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ တေဝိကာ
 သဝေ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သင်္ဂီတိ
 ခန္ဓကေ၊ သင်္ဂီတိခန္ဓကဋ္ဌံ၊ အထခေါအါယသ္မာမဟာကဿပေါဧကေနပဉ္စ
 အရဟန္တာသတာနိဥတ္တိနိတိ၊ အထခေါအါယသ္မာမဟာကဿပေါဧကေနပဉ္စ
 ပဉ္စအရဟန္တာသတာနိဥတ္တိနိဟူသော၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊ သင်္ဂီယနာ
 စရိယေတိ၊ သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ထေရော၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ ဧကေန
 နံ၊ တယောက်ဖြင့်လျှော့သည်ကို၊ အကာသိပန၊ ပြုလေသနည်း၊ အာ
 ယသ္မတောအာနန္ဒထေရေဿ၊ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ ဩကာသကရ
 ဏတ္ထံ၊ အခွင့်ကိုပြုအံ့သောငှါ၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တေနအာယသ္မတာ အာ
 နန္ဓေန၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာနှင့်၊ သဟာဝိ၊ အတူတကွလည်းကောင်း၊ ဝိနာဝိ၊
 ကင်း၍လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသင်္ဂီတိ၊ ဓမ္မကိုသင်္ဂီယနာတင်ခြင်းကို၊ ကာတု၊
 ပြုအံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။

သောအာယသ္မာအာနန္ဒော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သေခေါ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်
 ဖြစ်ခဲ့၏၊ သကဝေဏီယော၊ အထက်မင်္ဂလိကပြုဘွယ်ရှိသေး၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုအာနန္ဒာအား၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတရသော၊
 ဒသဗလဒေသိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော၊ သုတ္တ
 ဂေယျာဒိ၊ သုတ္တဂေယျအစရှိသောတရားတော်ကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သမ္ဗုခါ၊ မျက်ကွယ်၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံနာမ၊ ခံအပ်သောတရားမည်
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း
 ဇံ၊ ဤသို့၊ သေခေါ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယဒိသမာနောပိ၊ အကယ်၍ဖြစ်
 လျက်လည်း၊ ဓမ္မသင်္ဂီတိယာ၊ ဓမ္မကိုသင်္ဂါယနာတင်ခြင်း၏၊ ဗဟုကာ
 ရက္ခာ၊ များစွာကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ထေရေန၊ မဟာကဿပ
 မထေရ်သည်၊ ဥတ္တိနိတဗ္ဗော၊ ရွေးချယ်အပ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အထ၊ ထို
 သို့ဖြစ်လျက်၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ နဥတ္တိနိတေ၊ မရွေးအပ်သနည်း၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ပရူပဝါဒဝိဝဇ္ဇနတော၊ သူတပါး
 ၏ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှကြဉ်လိုသောကြောင့်၊ နဥတ္တိနိတော၊ မရွေးအပ်၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ
 ထိုစကားကိုချီးအံ့၊ ထေရော၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ အာယသ္မန္တေ
 အာနန္ဒေ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၌၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိဿတ္ထော၊ အကျုံးဝင်
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
 နံ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာကို၊ သိရေသ္မိံ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ပလိတေသု၊ ဆံဖြုတ်သည်၊ ဇေ
 တေသုပိ၊ ရောက်ကုန်သော်လည်း၊ နဝေါ၊ သူငယ်ဖြစ်သော၊ အယံကုမာ
 ရကော၊ ဤသတို့သားသည်၊ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ နအညာသိ၊ မသိစွ
 တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုမာရကဝါဒေန၊ သူငယ်ဟူသောစကားဖြင့်၊ ဩဝ
 ဒတိ၊ ဆုံးမ၏၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သကဿကုလပု
 သတောစ၊ သကဝိဝင်မင်းမျိုး၌ ကျော်စောထင်ရှား၏၊ တထေဂတဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗုဒ္ဓဝိတုပုတ္တော၊ တတွေးတော်သားဖြစ်သော၊ ဘာတာ၊
 ညီတော်တည်း၊ တတြ၊ ထိုရှင်အာနန္ဒာကို ရွေးချယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ ဆန္ဒာဂမနံဝိယ၊ ချစ်သောအားဖြင့် မလားအပ်သည်သို့
 လားသကဲ့သို့၊ မညမာနာ၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့ကုန်လျက်၊ ဗဟု၊ များစွာ
 ကုန်သော၊ အသေခပဋိသန္တိဒါပုတ္တေ၊ အသေခဖြစ်၍ပဋိသန္တိဒါသို့ရောက်
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဖြပေတွာ၊ ထား၍၊ သေခပဋိသန္တိဒါပုတ္တံ၊
 သေခဖြစ်၍ ပဋိသန္တိဒါသို့ရောက်သော၊ အာနန္ဒေ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ ထေ

ရော၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ ဥပ္ပိနိ၊ ရွေးချယ်ဘိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ
ဝဒေယျံ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏၊ တံပရူပဝါဒံ၊ ထိုသူတပါး၏ စွပ်စွဲခြင်းကို၊ ပရိ
ဝဇ္ဇန္တော၊ ကြဉ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာကို၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ သင်္ဂီတိ၊
သင်္ဂါယနာကို၊ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဘိက္ခုနံ
ယေဝ၊ ရဟန်းတို့၏သာသျှင်၊ အနုမတိယာ၊ အလိုအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဂဟေသသဒိတိ၊ ယူအံ့ဟူ၍၊ နဥပ္ပိနိ၊ မရွေးချယ်၊ ဣတိ၊ အထံ၊ ဤသည်ကား၊
ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သယမေဝ၊ မိမိတို့အလိုလိုသာသျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
တို့သည်၊ အာနန္ဒဿ၊ အာနန္ဒာမထေရ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အလိုငှါ၊ တေရံ၊
မဟာကဿပမထေရ်ကို၊ ယာဝိံသု၊ တောင်းပန်ကုန်၏၊ ယထာဟကိံ၊ အာ
ဟ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အါယသ္မန္တံ
မဟာကဿပံ၊ အရှင်မဟာကဿပကို၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါ
ရံ၊ သျှောက်ကုန်၏၊ ကိံ၊ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့သျှောက်ကုန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ အယံ၊ အယသ္မာအာနန္ဒော၊ ဤအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ကိဉ္စာပိသေခေါ၊
အကယ်၍ကားသေသာဖြစ်၏၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ဆန္ဒာ၊
ချစ်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒေါသာ၊ မုန်းသော အားဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ဘယသ၊ ကြောက်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ မောဟာ၊ တွေဝေ
သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဂတိံ၊ မလားအပ်သည်သို့၊ ဂန္တု၊ လား
အံ့သောငှါ၊ အဘန္တော၊ မထိုက်၊ အနေန၊ ဤအာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဗဟုစ၊ များစွာသျှင်၊ ဓမ္မောစ၊
ဓမ္မာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယောစ၊ ဝိနည်းကို လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တော၊
သင်ကြားအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ ထေရော၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒ၊
အရှင်အာနန္ဒာကိုလည်း၊ ဥပ္ပိနတု၊ ရွေးတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
ရံ၊ သျှောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ
၌၊ အာယသ္မာမဟာကဿပေါ၊ ရှင်မဟာကဿပသည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာ
နန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဥပ္ပိနိ၊ ရွေးတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
၏၊ အနုမတိယာ၊ အလိုအားဖြင့်၊ ဥပ္ပိနိ၊ ရွေးတော်မူ၏၊ တေန၊ အာယသ္မတာ
အာနန္ဒေန၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ပဉ္စထေရသတာနိ၊ ငါးရာ
သောမထေရ်တို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်း
တို့အား၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဟေသံ၊

အဘယံသိဖြစ်သနည်း။ ကတ္ထု၊ အဘယံအရပ်၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဓမ္မဉ္စ၊
 ဓမ္မကို လည်းကောင်း၊ ဝိနယဉ္စ၊ ဝိနည်းကို လည်းကောင်း၊ သင်္ဂါယေယျာ
 မနုခေါ၊ သင်္ဂါယနာ တင်ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 အထခေါ၊ ထိုနောင်မှ။ ထေရာနံ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
 အား၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သည်၊ မဟာဂေါစရံခေါ၊ ကျယ်သော
 ဆွမ်းခံရာရှိသည်သာတည်း။ သမ္ပန္နသေနာသနံ၊ ပြည့်စုံသော ဂေဟ်သင်း
 အိပ်ရာ နေရာလည်းရှိ၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊
 ဝဿံ၊ ဝါလပတ်လုံး၊ ဝသန္တံ၊ နေကုန်လျက်၊ ဓမ္မဉ္စ၊ ဓမ္မကိုလည်းကောင်း၊
 ဝိနယဉ္စ၊ ဝိနည်းကို လည်းကောင်း၊ သင်္ဂါယေယျာမ၊ သင်္ဂါယနာတင်ကုန်
 အံ့၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇ
 ဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝဿံ၊ ဝါဆိုခြင်းသို့၊ နဥပဂစ္ဆေယျ၊ မကပ်ကုန်မူကား၊ ယံနုနု၊
 ကောင်းလေစွ တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယံကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုမထေရ် တို့အား၊ ဧတံ၊ ဤသို့
 သောအကြံသည်၊ အဟောသိပန၊ ဖြစ်ပါသနည်း၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ ဣဒံ
 ထာဝရကမ္ဘံ၊ ဤထာဝရကံကို၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ဝိသဘာဝ
 ဂုဏ်လော၊ သဘောမတူသောဂုဏ်လည်း၊ သံဃာမဇ္ဈိ၊ သံဃာ၏အလယ်
 သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်လာ၍၊ ဥက္ကောဓေယျ၊ လှုပ်ချောက်ချားရာ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ
 မဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာ ကဿပသည်၊ ဥတ္တိဒုတိယေန၊ ဥတိလျှင်
 နှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ကမ္မေန၊ ကံဖြင့်၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ သာဝေသိ၊ ကြား
 ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သံဂိတိနန္ဒကော၊ သံဂိတိနန္ဒကဉ္စ၊ ဂုတ္တနုယေနေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗာထာဂတဿ၊ လာခြင်း ကောင်းသော ဖြတ်စွာ
 သုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန ပြုတော် မူသောကြောင့်၊ သတ္တသု၊
 ခုနစ်ခုကပ်ကုန်သော၊ သာရကိဉ္ဇနိဝသေသုစ၊ ကောင်းစွာပွဲသဘင်တို့ဖြင့်
 ပြီးမြောက်သော နေ့တို့သည် လည်းကောင်း၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ခုကပ်ကုန်
 သော၊ ဓာတုပူဇာဒိဝသေသုစ၊ ဓာတ်တော်ပူဇော်သောနေ့တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိတိဝတ္တေသု၊ လွန်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဗ္ဗမာသော၊ တလခွဲသည်၊
 အတိက္ကန္တေ၊ လွန်လေ၏၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌မူကား၊ ဂိဋ္ဌာနံ၊ နွေလတို့၏၊
 ဒိယဇောမာသော၊ လခွဲသည်၊ သေသော၊ ကြွင်းသေး၏၊ ဝသယုပနာယိကာ၊
 ဝါသို့ကပ်အပ်သော ကာလသည်၊ ဥပကဋ္ဌာ၊ နီးလေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မတို့ဘဲ

သိ၍၊မဟာကဿပထေရော၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ အာရသော၊
 ငါ့ရှင်တို့၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂန္ထာမာတိ၊
 သွားထုန်အုံဟူ၍၊ ဥပဇာ၊ထက်ဝက်သော၊ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်း
 ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ဧကံမဂ္ဂံ၊ ခရီးတကြောင်းသို့၊ ဂတော၊သွားလေ၏၊
 အနုရုဒ္ဓထေရော၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ ဥပဇာ၊ထက်ဝက်သော၊ ဘိက္ခု
 သံဃံ၊ရဟန်းအပေါင်းကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ဧကံမဂ္ဂံ၊ ခရီးတကြောင်းသို့၊
 ဂတော၊သွားလေ၏၊ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းတော်ကို၊ ဂဟေ
 တွာ၊ ယူ၍၊ ဘိက္ခုသံဃာ ပရိဂုတော၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံထုက်၊ သာ
 ဝတ္ထိ၊သာဝတ္ထိမြို့သို့၊ ဂတွံ၊ သွားပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်
 ပြည်သို့၊ ဂန္တုကာမော၊ သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေနမဂ္ဂေန၊
 အကြင်ခရီးဖြင့်၊ သာဝတ္ထိ၊သာဝတ္ထိမြို့သို့၊ ပတ္တမိတဗ္ဗော၊ ဖဲသွားအပ်၏၊
 တေနမဂ္ဂေန၊ ထိုခရီးဖြင့်၊ စာရိကံ၊ဧသစာရိကို၊ ပတ္တမိ၊ဖဲသွား၏၊ အာ
 နန္ဒတ္ထေရော၊အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊ရောက်ရာချောက်ရာ
 အရပ်၌၊တန္တေ အာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ ကုဟိ၊အဘယ်အရပ်၌၊ သတ္ထာ
 ရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဌပေတွာ၊ထား၍၊ အာဂတော၊ လာသည်၊ အသိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတွာ၊ဆို၍၊ မဟာပရိဒေဝေါ၊ သည်းစွာသော
 ဝိကြေးခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ထေရေ၊
 မထေရ်သည်၊သာဝတ္ထိ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့၊အနုပ္ပတ္တေ၊ရောက်လတ်သော်၊
 ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနသမယေဝိယ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော
 အခါကဲ့သို့၊မဟာပရိဒေဝေါ၊ သည်းစွာသောဝိကြေးခြင်းသည်၊အဟော
 သိ၊ဖြစ်၏၊ တတြိ၊ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊အရှင်အာနန္ဒာသည်၊
 အနိစ္စတာမိ ပဋိသံယုတ္တာယ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်စသည်နှင့် ယှဉ်သော၊
 ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ တံမဟာဇနံ၊ ထိုလူအပေါင်းကို၊
 သညာပေတွာ၊သိစေ၍၊ဇေတဝနံ၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ပဝိသိတွာ၊
 ဝင်၍၊ဧသဗလေန၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝသိတဂန္ဓကုမ္ပိယာ၊ဝိတင်းသုံး
 တော်မူအပ်သော ဂန္ဓကုမ္ပိတိုက်၏၊ ဒွါရံ၊တံခါးကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ဖွင့်၍၊ ပဝိ
 သိတွာ၊ဝင်၍၊ မဉ္ဇုပိဋံ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊
 ပဋ္ဌေါဓေတွာ၊ခါ၍၊ ဂန္ဓကုမ္ပိံ၊ ဂန္ဓကုမ္ပိကို၊ သဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊ တမြက်ထည်း၍၊
 ဝိလာတ မာလာကစဝရံ၊ ညှိုးလေပြီးသောပန်းမျှက်ကို၊ ဆဋေတွာ၊ စွန့်
 ၍၊မဉ္ဇုပိဋံ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို၊ အဝိဟရိတွာ၊ တပန်ဆောင်၍၊

ပုန၊ တဖန်၊ ယထာဌာနေ၊ တားမြီတိုင်းအရပ်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဌိတကာလေ၊ ထင်ရှားရှိသောအခါ၌၊ ကရုဏီ
 ယဝတ္ထံ၊ ပြုနေကြဝတ်ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဝတ်ကို၊ အကာသိ၊
 ပြု၏။ ။

≡ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်မှ၊ ပသုတိ၊ စ၍၊ ဌာ
 နနိသဇ္ဇဗဟုလတ္တာ၊ ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်းများသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္န
 ဓာတုကံ၊ ပြောသောသလိပ်နာရှိသော၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ သမဿာသေ
 တံ၊ သက်သာစိတ်သောငှါ၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊
 ခီရိရေစနံ၊ နို့ရည်နှင့် ရောသောဝမ်းလျှောဆေးကို၊ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍၊
 ဝိဟာရေယေဝ၊ စေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သာသျှင်၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။
 ယံ၊ အကြင်ဆေးသောက်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ သုဘေန၊ သုဘအမည်
 ရှိသော၊ မါဏဝေန၊ လူလင်သည်၊ ပဟိတံ၊ စေအပ်သော၊ မာဏဝကံ၊ လူလင်
 ငယ်ကို၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဘိ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆို
 သနည်း၊ မာဏဝက၊ လူလင်ငယ်၊ အကာလောခေါ၊ အခါ မဟုတ်လေ
 သေးတကား၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အဇ္ဈယနေ၊ ပီတာ၊ သောက်အပ်သော၊ ဘေ
 သဇ္ဇမတ္တာ၊ ဆေးအတိုင်းအရှည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သွေ၊ နက်ဖန်၊ အပ္ပေဝ
 နာမဥပ သင်္ကမေယျာမ၊ ချဉ်းကပ်နိုင်ကုန် မည်လည်းမသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ စေတကတ္ထေရေန၊
 စေတက ထေရ်ဖြစ်သော၊ ပစ္ဆာ သမထေန၊ နောက်လိုက် ခုဟန်းနှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ဝန္တိ၊ သွားလေ၍၊ သုဘေန၊ သုဘအမည်ရှိသော၊ မာ
 ဏဝေန၊ လူလင်သည်။ ဝုဠော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နိကာယေ၊ ဒိဗ္ဗ
 နိကာယ်၌၊ သုဘသုတ္တံနာမ၊ သုဘသုတ်အမည်ရှိသော၊ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုတို့၏
 ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောလေ၏။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ စေတဝနဝိဟာရေ၊ စေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊
 ခဏ္ဍဗုဒ္ဓပဒိုသင်္ခါ၊ ရတံ၊ ကျိုးသည်ပွင့်သည်ကို ပြုပြင်ခြင်းကို၊ ကာရာပေ
 တွာ၊ ပြုပြင်စေ၍၊ ဝသသုပနာယိကာယာ၊ ဝါဆိုအံ့သောနေ့သည်၊ ဥပကာဋ္ဌာ
 ယ၊ နိုးလတ်သော်၊ ခုဇဝဟံ၊ ခုဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်
 သည်၊ ဝတော၊ သွား၏။ မဟာကဿပထေရောစ၊ မဟာကဿပမထေရ်
 သည် လည်းကောင်း၊ အနုရုဒ္ဓထေရောစ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည် လည်း
 ကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊ ဝဟေတွာ၊

ယူ၍၊ ရာဇဂဟမေဝ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ သာသျှင်၊ ဂတ၊ သွားကုန်၏၊
 တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အဋ္ဌာရ၊
 သမဟာ၊ ဝိဟာရာ၊ တဆွဲရှစ်ရပ်သော ကျောင်းကြီးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေဝိ၊ ထိုအလုံးစုံသောကျောင်းတို့သည်လည်း၊ ဆဋ္ဌိတ၊
 ပတိတဥတ္တာပါ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော ကျသောအမျက်ရှိကုန်သည်၊ အဟေ၊
 သံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
 တော်မူသောကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
 အတ္တနေ၊ အတ္တနေ၊ မိမိမိတို့၏၊ ပတ္တဝီဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေ၊
 တွာ၊ သူကုန်၍၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဝေဏေ၊
 ပရိဝုဏ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဆန္နေတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ အဂမံသု၊ သွားကုန်
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဘဂဝတော၊
 ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနပူဇနတ္ထု၊ စကားတော်ကို ပူဇော်အံ့သောငှါလည်း
 ကောင်း၊ တိတ္ထိယဝါဒပရိမောစနတ္ထု၊ တိတ္ထိတို့၏ကဲ့ရဲ့သောဝါဒမှလွတ်
 စိတ်သောငှါ လည်းကောင်း၊ ပဌမံမာသံ၊ ရှေးဦးစွာသော ဝါလပတ်လုံး၊
 ခဏ္ဍဗုလ္လပဋိသင်္ခရဏံ၊ ကျိုးသည်ပွင့်သည်ကိုပြုပြင်ခြင်းကို၊ ကရောမာတိ၊
 ပြုကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဝိန္ဒေသံ၊ ကြံကုန်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တိတ္ထိယာ၊
 တိတ္ထိတို့သည်၊ သမဏသဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ သာဝကာ၊
 တပည့်တို့သည်၊ သတ္တရိ၊ ဆရာသည်၊ ဌိတယေဝ၊ ထင်ရှားရှိစဉ်သာ
 သျှင်၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ပဋိဇဉ္ဇိသု၊ သုတ်သင် ပြင်ဆင်ကုန်၏၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊ ဆန္နေသံ၊ စွန့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇေ
 ယျံ၊ ကဲ့ရဲ့စကားကို ဆိုကုန်ရာ၏၊ တေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏၊ ဝါဒပရိမော
 စနတ္ထု၊ ကဲ့ရဲ့သောစကားမှလွတ်စိတ်သောငှါလည်း၊ ဝိန္ဒေသံ၊ ကြံကုန်၏၊
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
 အား၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိ၊ အဟောသိ၊
 အဘသံသို့ဖြစ်သနည်း၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ခဏ္ဍဗုလ္လပဋိသင်္ခရဏံ၊ ကျိုးသည်ပွင့်သည်ကို ပြုပြင်ခြင်းကို၊ ဝဏ္ဏိ
 တံ၊ မြီးမွမ်းတော်မူအပ်၏၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဟန္တု၊ ဤယခုမယံ၊ ငါ
 တို့သည်၊ ပဌမံမာသံ၊ ရှေးဦးစွာသောဝါလပတ်လုံး၊ ခဏ္ဍဗုလ္လပဋိသင်္ခရဏံ၊
 ကျိုးသည်ပွင့်သည်ကိုပြုပြင်ခြင်းကို၊ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ မန္တိမံမာသံ၊ မန္တိ
 မဝါလပတ်လုံး၊ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍၊ ဓမ္မဉ္စ၊ ဓမ္မကိုလည်းကောင်း၊
 ဝိနယဉ္စ၊ ဝိနည်းကို လည်းကောင်း၊ သင်္ဂါယိဿာမ၊ သင်္ဂါယနာတင်ကုန်

အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝိဝုတ္တံ၊ ဝိဝေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ၊

တော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဒုတိယဒိဝသော၊ တိုင်ပင်၍နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဝတံ၊ သွားကုန်၍၊ ရာဇဒွါရေ၊ မင်းအိမ်တံခါး၌၊ အဋ္ဌသု၊ ရပ်ကုန်၏။ အဇာတသတ္တုရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်။ အာဝတံ၊ လာ၍ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကိံ၊ ကရောမိ၊ အဘယ်အမှုကိုပြုရအံ့နည်း။ ကေန၊ အဘယ်အမှုဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အလိုရှိတော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝါရေသိ၊ ဖိတ်၏။ ထေရာ၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်။ အဋ္ဌာရသ၊ မဟာဝိဟာရ၊ ပဋိသင်္ခယောဏ္ဍာယ၊ တဆွဲရှစ်ရပ်သော ကျောင်းကြီးတို့ကိုပြုပြင်စိမ့်သောငှါ၊ ဟတ္ထကမ္ဘံ၊ လက်အမှုကို၊ ပဋိဝေဇေသံ၊ သိစေကုန်၏။ ရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ သာရ၊ ကောင်းပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ လျှောက်ထား၍၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဟတ္ထကမ္ဘကာရကမနုဿ၊ လက်မှုလုပ်ဆောင်နိုင်သောသူတို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ ပဌမံ၊ ပထမ၊ ရှေးဦးစွာသော ဝါလပတ်လုံး၊ သဗ္ဗဝိဟာရေ၊ အလုံးစုံသောကျောင်းတိုက်တို့ကို၊ ပဋိသင်္ခယောပေသံ၊ ပြုပြင်စေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရာ၊ မထေရ် တို့သည်။ ရုညော၊ အဇာတသတ်မင်းအား၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝိဟာရ၊ ပဋိသင်္ခယတံ၊ ကျောင်းကို ပြုပြင်ခြင်းသည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခု၊ ဓမ္မဝိနယသင်္ဂဟံ၊ ဓမ္မဝိနည်းကို သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို၊ ကရောမာသိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟူ၍၊ အာရောစေသံ၊ ကြားကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ သာရ၊ ကောင်းပြီ၊ ဝိဿဋ္ဌာ၊ ရှုံ့ရှားခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကရောထ၊ ပြုလေကုန်၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အာဏာစက္ကံ၊ အာဏာစက်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ တုဌာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ အာဏာပေထ၊ စေခိုင်းတော်မူကုန်လော့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကိံ၊ ကရောမိ၊ အဘယ်ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ လျှောက်အပ်သည် ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို၊ ကရောန္တသံ၊ ပြုကုန်သော၊ တိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သမ္ဘိသန္တဋ္ဌာနံ၊ ကောင်းစွာစည်းဝေးရာအရပ်ကို၊ တံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်။ ကရောဟိ၊ ပြုပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ကရောမိတိ၊ ပြုရအံ့နည်းဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေဘာဝေပဗ္ဗတပဿ၊

ဝေသာရတောင်၏ကမ်းပါးယံ၌၊ သတ္တပဏ္ဍိတဟူ၍၊ ရေညှိပင်ရောက်
ရာရူပိုဏ်၏ အဝဋ်၊ ကာတံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ရက္ခေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ သာဓု၊ ကောင်းပြီ၊ ဣတိ၊ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အစာ
တသတ္တုရာဇာ၊ အစာတသတ်မင်းသည်၊ ဝိသုကမ္မနာ၊ ဝိသကြိုနတ်သား
သည်၊ နိဗ္ဗိတသဒိသံ၊ ပန်ဆင်းအပ်သည်နှင့်တူထသော၊ သုဝိဘတ္တဘိတ္တိ
ထမ္ဘသောပါနံ၊ ကောင်းစွာဝေသာန်အပ်သော နံရံသည်တိုင်စောင်းတန်း
လည်းရှိထသော၊ နာနာဝိမမာလာကမ္မလတာကမ္မဝိမိတြိ၊ အထူးထူးအပြား
ပြားရှိသောရှူးပန်း၊ ရှူးနွယ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာထသော၊ မဟာမဏ္ဍပ်၊
မဏ္ဍပ်ကြီးကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေပြီး၍၊ ဝိဝိဓကုသမ ခါမ
ဩလမ္ပကဝိနိဂ္ဂလန္တစာရုပိတာနံ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော ပန်းကုံး
ပန်းဆိုင်းတို့ဖြင့် ဆွဲလျက်တလျှပ်လျှပ်ထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့်တင့်
တယ်သောဗိတာန်လည်းရှိထသော၊ ဝိမိတြိမဏိကောဠိမတလံဣာ၊ ဆန်း
ကြယ်စွာသော ပတ္တမြားတို့ဖြင့် ဝိအပ်ခပ်အပ်သော အပြင်ကဲ့သို့၊ နာနာ
ဝုပ္ပုပဟာရုပိမိတြိ၊ အထူးထူးသော ပန်းတို့ဖြင့် ဆောင်အပ်သည် ဖြစ်၍
ဆန်းကြယ် စွာထသော၊ သုပရိနိဗ္ဗိတဘူမိကမ္မံ၊ ကောင်းစွာ ပြီးသောမြေ
အမှုရှိထသော၊ ဗြဟ္မဝိမာနသဒိသံ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ဗိမာန်နှင့်တူသော၊ နံမဏ္ဍ
ပ်၊ ထိုမဏ္ဍပ်ကို၊ အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ တသ္မိ၊ မဟာမဏ္ဍပေ၊ ထို
မဏ္ဍပ်ကြီး၌၊ ပဉ္စသတာနံ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ အတ္ထာ
ယ၊ အလို၊ ဌ၊ အနုညာနိ၊ အဖိုးအတိုင်းမထိထိုက်ကုန်သော၊ ပဉ္စကပ္ပိယ၊ ပဉ္စ
တ္ထရုဏသတာနိ၊ ငါးရာသေ၊ အပ်သေ၊ အခင်းတို့ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍
ဒက္ခိဏဘာဂံ၊ တောင်မျက်နှာလက်ျာအဖျားကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဥတ္တရာဘိ
ရခံ၊ မြောက်မျက်နှာ အရပ်သို့ရှေးရှု၊ ထေရာသနံ၊ မထေရ်ကြီးတို့၏နေရာ
ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ မဏ္ဍပမဇ္ဈေ၊ မဏ္ဍပ်၏အလယ်၌၊ ပုရတ္ထာဘိ
ရခံ၊ အရှေ့မျက်နှာသို့ရှေးရှု၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိတော်မူသော၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာသနာရဟံ၊ နေတော်မူခြင်းငှါထိုက်
သော၊ ဓမ္မာသနံ၊ တရားဟောနေရာပလ္လင်ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ ဇေတ္ထ၊
ဤတရားဟော နေရာ ပလ္လင်ထက်၌၊ ဒန္တာခမိတံ၊ ဆင်စွယ်ဖြင့် ဝိအပ်
သော၊ ဗိဇနိံ၊ ယပ်ကို၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ ဘိက္ခုသံဃာဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း
အား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ကိစ္စံ၊ မဏ္ဍပ်ပြုလုပ်ကိစ္စသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစာပေသိ၊ ကြားလျှောက်စေ၏၊ ။

သိက္ခာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာယသ္မန္တံ အာနန္တံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အာ
 ဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ကိံ အာဟံသု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ အာရသော
 အာနန္တံ၊ ငါရှင်အာနန္ဒာ၊ သွေးနက်ဖန်၊ သံဃသမ္ဘိပါတော၊ သံဃာတော်၏
 အစည်းအဝေးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တုဗ္ဗ၊ သင်သည်ကား၊ သေ
 ခေါ်သေခသ၊ ဖြစ်၍၊ သကရဏီယော၊ အထက်မက်တည်းဟူသောပြုတွယ်
 ကိစ္စရှိသေး၏။ စောနု၊ ထိုကြောင့်၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ သမ္ဘိပါတံ၊
 အစည်းအဝေးသို့၊ ဂန္တု၊ သွားအံ့သောငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊
 အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မန္တံ အာနန္တံ၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 သည်၊ သွေးနက်ဖန်၊ သမ္ဘိပါတော၊ အစည်းအဝေးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့၊ ယွာဟံယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ သေခေါ်သေခသည်၊ သမာ
 နော၊ ဖြစ်လျက်၊ သမ္ဘိပါတံ၊ အစည်းအဝေးသို့၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားငြားအံ့၊
 တေ၊ ဤသေခဖြစ်လျက် အစည်းအဝေးသို့ သွားခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊
 နခေါပနပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်၊ ဣတိမနသိ ကာတွာ၊ ဤသို့လုံးထား၍၊
 ဗဟုဒေဝရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး၊ ကာယဂတာယသတိယာ၊ ကာယဂတာ
 သတိဖြင့်၊ ဝီတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပစ္စသ သမယေ၊
 မိဗ်းသောက်ထအခါ၌၊ စက်မာ၊ စကြိုမှ၊ သြရောဟိတွာ၊ သက်ခဲ့၍၊ ဝိဟာ
 ခံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိဗ္ဗုဇ္ဈိဿာဝီတိ၊ လျောင်းဦးအံ့ဟူ၍၊ ကာ
 ဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ အာဝိဇ္ဇေသိ၊ စောင်း၏၊ ဧပါဒါ၊ ခြေနှစ်ဘက်တို့သည်၊ ဘူမိ
 တော၊ မြေမှ၊ မုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ မိဗ္ဗော
 ဟနံ၊ အုံးသို့၊ အပ္ပတ္တန္တံ၊ မရောက်မီသာလျှင်၊ တသ္မိံ၊ အန္တရေ၊ ထိုအတွင်း၌၊
 အနုပါဒါယ၊ ဥပါဒါန်တရား မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါ
 တရားတို့မှ၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ဝိမုတ္တတိ၊ လွတ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏။ အဟံ အာယသ္မန္တံ၊ ဤအရှင်အာနန္ဒာမလေ့ရှိသည်၊ စက်မေန၊ စကြို
 ဖြင့်၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စ၊ ဝီတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ ဝိသေသံ၊ အထူးကို၊ နိဗ္ဗုတ္တ
 တံ၊ ဖြစ်မိမ့်သောငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိန္နေသိ၊
 ကြံ၏။ ကိံ ဝိန္နေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 သုရားသည်၊ အာနန္တံ၊ အာနန္ဒာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကတပုညော၊ ပြုအပ်ပြီး
 သောကုသိုလ်ကောင်းမှုရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ပဝာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီ၊ ဖြန့်ခြင်း
 ကို၊ အနုယုဉ္ဇ၊ မပြတ်ယှဉ်လေလော၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းသော
 အာသဝေါရှိသည်၊ ဟောဟိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေဝစနံ၊ ဤ

စကားတော်ကို၊ အဝေါစနန္ဒ၊ မိန့်တော်မူဘူးသည်မဟုတ်ပါလော၊ ဗုဒ္ဓါနန္ဒ၊ သုရားရှင်တို့၏လည်း၊ ကထာ၊ စကားတော်သည်၊ ဒေါသော နာမ၊ အပြစ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မမပန၊ ငါ့အားကား၊ အစွာရန္တံ၊ လွန်စွာအားထုတ်အပ်သော၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုဝိရိယလွန်လွန်းသောကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဥဒ္ဓစ္စာယ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတိ၊ ကြံ၏၊ ဟန္တု၊ ဤယခု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိရိယသမတံ၊ ဝိရိယနှင့်မျှသည်ကို၊ ယောဇေတိတိ၊ ယှဉ်စေအံ့ဟူ၍၊ စကံမာ၊ စကြိုမှ၊ ဩရောဟိတွာ၊ သက်နဲ့၍၊ ပါဒစောဝနဋ္ဌာနေ၊ ခြေဆေးရာအရပ်၌၊ ဓမ္မတွာ၊ ရပ်၍၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဓောဝိတွာ၊ ဆေးကြော၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ မဇ္ဈက၊ ညောင်စောင်းငယ်၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ ယောကံ၊ အတန်ငယ်၊ ဝိသမိဿာမိတိ၊ အပင်အပန်းဖြေဦးအံ့ဟူ၍၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ မဇ္ဈက၊ ညောင်စောင်းငယ်၌၊ ဥပနာမေသိ၊ ညွတ်စေ၏၊ ဧပေါဒါ၊ ခြေနှစ်ဘက်တို့သည်၊ ဘူမိတော၊ မြေမှ၊ မုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇာဟနံ၊ အုံးသို့၊ အသမ္ပတ္တံ၊ မရောက်မီ၊ တေသ္မိ၊ အန္တရေ၊ ဤအတွင်း၌၊ အနုပါဒါယ၊ ဥပါဒါနိတရားမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါ တရားတို့မှ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏၊ ထေရေသမ၊ မထေရ်၏၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သည်၊ စတုဇ္ဈာရိယာပထဝိရဟိတံ၊ လေးပါးသော ဇ္ဈာရိယာပုဂ္ဂိုလ်မှလွတ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမေသ္မိ၊ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အနိသိန္ဓော၊ မထိုင်ဘဲလျက်၊ အနိပ္ပန္ဓော၊ မလျောင်းဘဲလျက်၊ အဋ္ဌိတော၊ မရပ်ဘဲလျက်၊ အစကံမဇ္ဈော၊ မသွားဘဲလျက်၊ ကောသိက္ခ၊ အဘယ် ရဟန်းသည်၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပစ္စေကာ၊ ရောက်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အာနန္ဒတ္ထေရောဟိ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရာ၊ မထေရ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဗုတိယဒိဝသေ၊ အရှင်အာနန္ဒာရဟန္တာဖြစ်၍ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ပတ္တဝီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ပဋိသမေတွာ၊ သိပြီး၍၊ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌၊ သန္တပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်၏၊ အာနန္ဒတ္ထေရောပန၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်ကား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ အရဟတ္တပ္ပတ္တိံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ကို၊ ဉာပေတုကာမော၊ သိစေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့

နှင်းသဟ၊တက္ခ၊ အနာဂတော၊မသွား၊ သိက္ခ၊ရဟန်းတို့သည်၊ ယထာ
 ဝုဗ္ဗံ၊ သိတင်းကြီးစဉ် အတိုင်း၊အတ္တနော အတ္တနော၊မိမိ မိမိတို့၏၊အာ
 သနေ၊နေရာ၌၊နိဝီဇန္တ၊ထိုင်နေကုန်လျက်၊ အာနန္ဒထေရဿ၊ အာနန္ဒာ
 မထေရ်၏၊အာသနံ၊နေရာကို၊ဌပေတွာ၊ထားကုန်၍၊နိဝီဇန္တ၊ထိုင်နေကုန်၏၊
 ဧတံအာသနံ၊ဤနေရာသည်၊ကဿ၊အဘယ်သူ၏၊အာသနံ၊ နေရာနည်း၊
 ဣသိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊အာနန္ဒဿ၊အာနန္ဒာ၏၊ အာသနံ၊
 နေရာတည်း၊ဣသိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အာနန္ဒေပန၊အာ
 နန္ဒာသည်ကား၊ကုဟိ၊အဘယ်အရပ်သို့၊ဂတော၊သွားလေသနည်း၊ဣတိ
 ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထိ၊သမယေ၊ထိုအခါ၌၊ တေရော၊
 အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊မယံ၊ငါ၏၊ ဂမနကာလော၊သွား
 အံသောအခါရောက်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတိ၊ကြံ၏၊ ဗိန္ဒေတွာ၊ကြံပြီး၍၊
 အတ္တနော၊မိမိ၏၊ အာနန္ဒာဝံ၊ အာနန္ဒာဘော်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ပထဝီယံ၊မြေ၌၊နိမုဇ္ဈိတွာ၊ဝပ်၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ အာသနေယေဝ၊
 နေရာ၌သာလျှင်၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဿတိ၊ပြ၏၊ အာကာသေန၊
 ကောင်းကင်ဖြင့်၊ဂတိံ၊သွား၍၊နိဝီဇိ၊ ထိုင်နေ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဧကေ၊အချို့
 သောဆရာတို့သည်၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ ၊

ဧ ဧဝံ၊ဤသို့၊တတ္ထိ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ နိသိန္နေး၊ နေပြီးသော်၊အာ
 ယသ္မာမဟာကဿပတ္ထေရော၊အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊သိက္ခ၊
 ရဟန်းတို့ကို၊အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့ကို၊ အသိနည်း၊ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ဓမ္မ
 ဝါ၊ ဓမ္မကို သော်လည်း၊ သင်္ဂါယာမ၊ သင်္ဂါယနာ တင်နေကုန်အံသော၊
 ဝိနယံဝါ၊ ဝိနည်းကိုသော်လည်း၊ သင်္ဂါယာမ၊သင်္ဂါယနာ တင်နေကုန်အံ
 သော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာမန္တေတိ၊ တိုင်ပင်၏၊ ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်
 မဟာကဿပ၊ ဝိနယောနာမ၊ ဝိနည်း မည်သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဿသနဿ၊
 ဖြတ်စွာတုရား သာသနာတော်၏၊ အာယု၊ အသက်ပေတည်း၊ ဝိနယေ၊
 ဝိနည်းသည်၊ဌိတေ၊တည်သည်ရှိသော်၊သာသနံ၊သာသနာတော်သည်၊
 ဌိတံ၊တည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊
 ဝိနယံ၊ဝိနည်းကို၊ သင်္ဂါယာမာတိ၊ သင်္ဂါယနာတင်ကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကံဝုဂ္ဂလံ၊ အဘယ်ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ရံကတွာ၊ အကြီး
 အမှူးပြု၍၊ဝိနယော၊ ဝိနည်းကို၊ သင်္ဂါယိတဗ္ဗော၊ သင်္ဂါယနာ တင်အပ်
 မည်နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အာယသ္မန္တဥပါယိ၊
 အရှင်ဥပါယိကို၊ရံကတွာ၊ အကြီးအမှူးပြု၍၊ဝိနယော၊ ဝိနည်းကို၊သင်္ဂါ

ယိတဗ္ဗော၊ သင်္ဂါယနာတင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။
 ကိ၊ အသို့နည်း။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်။ နပဟောတိ၊ မစွမ်းနိုင်လေသ
 လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း။ နပဟောတိ၊ မစွမ်း
 နိုင်သည်။ နော၊ မဟုတ်။ ပဟောတိဇေ၊ စွမ်းနိုင်သည် သာလျှင်တည်း။
 အပိစခေါပန၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဓရမာနောယေဝ၊ ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ်သာလျှင်။ ဝိနယပရိယတ္တိံ၊ ဝိနည်း
 ပရိယတ်ကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍။ အာယသ္မန္တံဥပါလိံ၊ အရှင်ဥပါလိကို၊ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကောနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိနယ
 ဓရာနံ၊ ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယော
 အယံဥပါလိ၊ အကြင်ဥပါလိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံဧသောဥပါလိ၊ ဤဥပါ
 လိသည်။ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတေဇေ၊ ဧတေဇ်အရာ၌၊ ဥပေ
 သိ၊ ထားတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဥပါလိထေရံ၊ ဥပါလိမထေရ်ကို၊
 ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို။ သင်္ဂါယာမ၊ သင်္ဂါယနာတင်ကုန်အံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ။

တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ထေရော၊ မဟာကဿပ မထေရ်သည်။ ဝိနယံ၊
 ဝိနည်းကို၊ ပုစ္ဆနတ္ထာယ၊ မေးမြန်းမိစစ်အံ့သောငှါ။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်
 ပင်လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သမုတ်၏။ ဥပါလိတ္ထေရောပိ၊ ဥပါလိ
 မထေရ်သည်လည်း။ ဝိဿန္တနတ္ထာယ၊ ဖြေအံ့သောငှါ။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်
 ပင်လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သမုတ်၏။ တတြ၊ ထိုသမုတ်ခြင်း
 လက္ခဏာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း။ အထခေါ၊ ထို
 အခါ၌၊ အာယသ္မာမဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပသည်။ သံဃံ၊
 သံဃာတော်ကို၊ ဥပပေသိ၊ သိစေ၏။ ကိံဥပပေသိ၊ အဘယ်သို့သိစေသ
 နည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊
 စကားကို၊ သုတာဝု၊ နာလော၊ သံဃာသံ၊ သံဃာတော်အား။ ပတ္တကလ္လံ၊
 ဝေဠာကံပတ်သောအခါရှိသောကံသည်။ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြား
 အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥပါလိံ၊ ဥပါလိကို၊
 ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို၊ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပပေသိ၊ သိစေ၏။ ။

အာယသ္မာဝိဥပါလိ၊ ရှင်ဥပါလိသည်လည်း။ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ဥပပေသိ၊
 သိစေ၏။ ကိံဥပပေသိ၊ အဘယ်သို့သိစေသနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊
 သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတာဝ
 ဘု၊ နာတော်မူလော၊ သံဃာသံ၊ သံဃာတော်အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ ဝေဠာကံ

ပတ်သောအခါရှိသောကံသည်။ ဟဒိသိယာ။ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဇေဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အာယသ္မတာမဟာကဿပေန၊ အရှင်မဟာကဿပသည်။ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဿန္တေယျံ၊ ဖြေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပသိ၊ သိစေ၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သမ္ပန္နိတွာ၊ သမုတ်၍၊ အာယသ္မာဥပါယိ၊ အရှင်ဥပါယိသည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဧကံသံ၊ ပခုံးတဖက်၌၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကတွာ၊ စမ္ပယ်တင်သည်ကိုပြု၍၊ ထေရေ၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဓမ္မာသနေ၊ တရားဟောပလ္လင်၌၊ ဇန္တုခစိတံ၊ ဆင်စွယ်ဖြင့်စီအပ်သော၊ ဗိဇနိံ၊ ယပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။

တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ မဟာကဿပတ္ထေရော၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ ဥပါယိထေရံ၊ ဥပါယိမထေရ်ကို။ ပဌမပါရာဇိကံ၊ ပဌမပါရာဇိကကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၍၊ ဥပါယိထေရော၊ ဥပါယိမထေရ်သည်။ ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေ၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပဒံ၊ ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို၊ သနိဒါနံ၊ နိဒါန်းနှင့်တကွကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဂဏသဇ္ဈာယံ၊ တပေါင်းတည်းသရဇ္ဈာယံခြင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဇေဝံ၊ ဤအတူ၊ သေသာနိဝိ၊ ကြွင်းသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုလည်း။ ဂဏသဇ္ဈာယံ၊ တပေါင်းတည်းသရဇ္ဈာယံခြင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဝိနယဋ္ဌကထာယ၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ ဧတေနနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဥတတော ဝိဘင်္ဂံ၊ ဥတတောဝိဘင်္ဂနှင့်တကွသော၊ သခန္ဓကပရိဝါရံ၊ ခန္ဓက ပရိဝါနှင့်တကွသော၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝိနယဝိဇ္ဇကံ၊ ဝိနည်းဝိဇ္ဇကတ်ကို၊ သင်္ဂါယိတွာ၊ သင်္ဂါယနာတင်ပြီး၍၊ ဥပါယိထေရော၊ ဥပါယိမထေရ်သည်၊ ဇန္တုခစိတံ၊ ဆင်စွယ်ဖြင့်စီအပ်သော၊ ဗိဇနိံ၊ ယပ်ကို၊ နိက္ခိပိတွာ၊ ချ၍၊ ဓမ္မာသနာ၊ တရားဟောပလ္လင်ထက်မှ၊ ဩရောဟိတွာ၊ သက်ခဲ့၍၊ ဂုဗ္ဗေ၊ ဘိတင်းကြီးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပတ္တာသနေ၊ ရောက်သောနေရာ၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။

ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို၊ သင်္ဂါယိတွာ၊ သင်္ဂါယနာ တင်ပြီး၍၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မကို၊ သင်္ဂါယိတုကာမော၊ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော၊ အာယသ္မာ

ရဲမှီကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

မဟာကဿပထေရော၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဓမ္မ၊ ဓမ္မကို၊ သင်္ဂါယန္တေဟိ၊ သင်္ဂါယနာတင်လိုကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ကံဝုပ္ပလံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ရရံကတွာ၊ အကြီးအမှူးပြု၍၊ ဓမ္မောဓမ္မကို၊ သင်္ဂါယိတဗျော၊ သင်္ဂါယနာတင်အပ်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာနန္ဒထေရံ၊ အာနန္ဒမထေရ်ကို၊ ရရံကတွာ၊ အကြီးအမှူးပြု၍၊ ဓမ္မောဓမ္မကို၊ သင်္ဂါယိတဗျော၊ သင်္ဂါယနာတင်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာတံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပသည်၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ ဥပပေသိ၊ သိစေ၏၊ ကိဉ္ဇာပေသိ၊ အဘယ်သို့ သိစေသနည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သံဃော၊ သံဃာသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုဏာတု၊ နာလော၊ သံဃဿ၊ သံဃာအား၊ ပတ္တကလ္လံ၊ လျှောက်ပတ်သော အခါရှိသောကံသည်၊ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဇေသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒကို၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မကို၊ ပုစ္ဆယျံ၊ မေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပပေသိ၊ သိစေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒသည်၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ဥပပေသိ၊ သိစေ၏၊ ကိဉ္ဇာပေသိ၊ အဘယ်သို့သိစေသနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ သံဃော၊ သံဃာသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုဏာတု၊ နာတော်မူလော၊ သံဃဿ၊ သံဃာအား၊ ပတ္တကလ္လံ၊ လျှောက်ပတ်သော အခါရှိသောကံသည်၊ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဇေသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အာယသ္မတာ မဟာကဿပေန၊ အရှင်မဟာကဿပသည်၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဿန္တေယျံ၊ ဖြေပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပပေသိ၊ သိစေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒသည်၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဇေတံသံ၊ ပခုံးတဖက်၌၊ ဝိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကတွာ၊ စမွယ်တင်သည်ကိုပြု၍၊ ထေရေ၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝဋ္ဋတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဓမ္မာသနေ၊ တရားဟောပုလ္လင်ထက်၌၊ ဒန္တခပိတံ၊ ဆင်စွယ်ဖြင့်စီအပ်သော၊ ဝိဇနိ၊ ယပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟာကဿပထေရော၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ အာနန္ဒထေရံ၊ အာနန္ဒမထေရ်ကို၊ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ္တံ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဘဂဝိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မံ၊

ဓမ္မာနိ၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ရာဇဝဟံ ရာဇဝဟဿ။ ရာဇ
 ပြိဟံ ပြည်၏။ အန္တရာထ၊ အကြား၌လည်းကောင်း၊ နာဠန္ဒနာဠန္ဒဿ။ နာဠန္ဒ
 ရွာ၏။ အန္တရာထ၊ အကြား၌လည်းကောင်း၊ အပ္ပလဋ္ဌိကာယ၊ အပ္ပလဋ္ဌိက
 တောအရပ်၌၊ ရာဇဂါရကေ၊ မင်းတို့၏ပျော်ရာ မင်းတံ၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေဆို၏။ ။ ကံပုဂ္ဂလံ၊ အဘယ်
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာရန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သုပ္ပိယံ၊ သုပ္ပိယအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကဉ္စ၊ ပရိ
 ဗိုဇ်ကို၎င်း၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ ဗြဟ္မဒတ္တအမည်ရှိသော၊ မာဏဝကဉ္စ၊ လူလင်ငယ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ အာရန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ
 မဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပသည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒ၊ အရှင်
 အာနန္ဒာကို၊ ဗြဟ္မဇာလဿ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်၏။ နိဒါနံပိ၊ နိဒါန်းကိုလည်း၊
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ပုဂ္ဂလံပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အာရသော အာနန္ဒ၊
 ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ သာမညဗလံ၊ သာမညဗလသုတ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ရာဇဝဟ၊ ရာဇပြိဟံ ပြည်
 ၌၊ ဇိဝကဗ္ဗဝနေ၊ ဇိဝက၏သရက်ဥယျာဉ်တော၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေဆို၏။ ကေန၊ အဘယ်သူနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။
 ဝေဒေဟိပုတ္တေန၊ ဝေဒေဟိမိဇုရား၏သားဖြစ်သော၊ အဇာတာသတ္တုနာ၊
 အဇာတာသတ်မင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေဆို၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာမဟာကဿ
 ပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပသည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊
 သာမညဗလဿ၊ သာမညဗလသုတ်၏။ နိဒါနံပိ၊ နိဒါန်းကိုလည်း၊ ပုစ္ဆိ၊
 မေး၏။ ပုဂ္ဂလံပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဇေတနေဝဥပါယေန၊ ဤသို့
 သောအကြောင်းဖြင့်လျှင်၊ ပဉ္စနိကာယေ၊ ငါးပါးသောနိကာယ်တို့ကို၊ ပုစ္ဆိ၊
 မေး၏။ ပုဋ္ဌာပုဋ္ဌာ၊ မေးတိုင်းမေးတိုင်း၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာ
 နန္ဒာသည်၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေ၏။ အယံပဌမမဟာသင်္ဂီတိ၊ ဤပဌမမဟာ
 သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို၊ ပဉ္စဟိထေရသတေဟိ၊ ငါးရာသောမထေရ်တို့
 သည်၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ ။

ပဉ္စဟိသတေဟိ၊ ငါးရာသောမထေရ်တို့သည်၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ တေ
 န၊ ထိုကြောင့်၊ ပဉ္စသတတိ၊ ပဉ္စသတဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ထေရေဟ
 ဝ၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်ပင်လျှင်၊ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ထေရိကာတိစ၊ ထေရိကာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဣမိဿာပဌမမဟာသင်္ဂီတိယာ၊ ဤပဌမမဟာသင်္ဂီတိယာသည်၊ ဝတ္ထမာ
 နာယ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒိဃနိကာယဉ္စ၊ ဒိဃနိကာယ
 ကိုလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမနိကာယာဉ္စ၊ မဇ္ဈိမနိကာယအစရှိသည်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝုတ္တိတွာ၊ မေးပြီး၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယံ၊
 ခုဒ္ဒကနိကာယကို၊ ဝုတ္တိန္တေန၊ မေးလိုသော၊ အာယသ္မတာ မဟာကဿ
 ပေန၊ အရှင်မဟာကဿပသည်၊ အာရုသောအာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ မင်္ဂလ
 သုတ္တံ၊ မင်္ဂလသုတ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်
 အရပ်၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိတေ၊ မေး
 အပ်သည်ရှိသော်၊ ဧဝမာဒိဝစနာဝသာနေ၊ ဤသို့အစရှိသော စကား၏
 အဆုံး၌၊ နိဒါနံပိဝုတ္တ တိတ္ထေဋ္ဌာနေ၊ နိဒါနံပိဝုတ္တ တိဟူသောဤအရာ၌၊ နိဒါနေ
 နိဒါနံကို၊ ဝုတ္တိတေ၊ မေးအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ တံနိဒါနံ၊ ထိုနိဒါနံကို၊ ဝိတ္ထာ
 ရေတွာ၊ ချဲ့၍၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ယေနစ၊ အကြင်အာနန္ဒသည်လည်း၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ယေန
 စ၊ အကြင်ဘုရားရှင်သည်လည်း၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယထာ
 စ၊ အကြင် နတ်အပေါင်းအားလည်း၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တံ
 သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ ကထေတုကာမေန၊ ဆိုခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ မယာ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊
 မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဘာ
 သိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊ ဘာသိတံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒေသန္တေန၊ ပြသ
 ဖြင့်၊ အာယသ္မတာအာနန္ဒေန၊ အရှင်အာနန္ဒသည်၊ ဧဝံ၊ မေသုတံ၊ ကံသမ
 ယံ၊ ဘဂဝါသာဝတ္ထိယံပိဟရေတိ(ပ)၊ ဂါထာယအဇ္ဈာဘာသိတိ၊ ဧဝံ၊ မေသုတံ
 ကံသမယံ၊ ဘဂဝါသာဝတ္ထိယံပိဟရေတိ(ပ)၊ ဂါထာယအဇ္ဈာဘာသိဟူ၍၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ အာယသ္မတာအာနန္ဒေန၊ အ
 ရှင်အာနန္ဒသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သောစကားတည်း၊ တဉ္စပန၊ ထိုဧဝံမေသု

တံအစာဓာတ္တဘာသိအစုးရှိသော စကားကိုလည်းပဌမမဟာသင်္ကတိကာ
လေ။ပဌမမဟာသင်္ကတိယနာတင်သောကာလ၌၊သုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ဤယခုအခါ၌။ ကသ္မာသုတ္တန္တိ၊ဧတ္ထ၊ကသ္မာသုတ္တံဟူသောဤပါဌ
၌၊ပရိဟာရော၊အဖြေကို၊ဝုတ္တတော၊ဆိုအပ်၏။ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်
အာနန္ဒာကို။ မဟာကဿပထေရေန၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်၊နိဒါနံ၊
နိဒါနံကို၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ပုဋ္ဌော၊မေးအပ်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊
အနေန၊ဤအာနန္ဒာမထေရ်သည်။ သုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊တနည်းကား၊ဓမ္မာ
သနေ၊တရားဟောပညွှတ်ထက်၌။ ဝသိဂဏာပရိဝုဓံ၊ ရဟန္တာအပေါင်း
ခြံရံလျက်၊နိသိန္နံ၊ထိုင်နေသော၊ အာနန္ဒံ၊အရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်ကုန်
၍။ ကေစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဝိတ္တံ၊ပိတ်သည်၊
သမုပ္ပန္နံ၊ဖြစ်၏။အာယသ္မာဝေဒေဟမုနိ၊အရှင်ပညာရှိသောရဟန်းသည်၊
ပကတိယသဝိ၊ပကတိအားဖြင့်လည်း၊သကုကုလန္တယော၊သာကီဝင်အမျိုး
အနွယ်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံတည်း၊
ဘဂဝတာဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်
အာနန္ဒာကို။ ပဉ္စက္ခတ္တံ၊ ငါးကြိမ်တိုင်အောင်၊ ဧတဒေဝု၊ဧတဒဂ်အရာ၌၊
နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ညွှန်ပြတော်မူအပ်၏။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊အရှင်အာနန္ဒာသည်၊
စတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊ အတ္ထရိယတ္တ၊တဓမ္မဟိ၊အံသွယ်သရဲတရား
တို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ စတုန္တံ၊လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသဒ္ဓံ၊
ပရိသတ်တို့သည်၊ ဝိယော၊ချစ်အပ်၏။ မနာပေါ၊နှစ်လိုအပ်၏။ ဣဒါနိ၊ဤ
ယခုအခါ၌၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေဇ္ဇဒါယန္တံ၊တရားတည်း
ဟူသော ပြည်ကြီး၏ အမွေခံသို့၊ ပဝ္ဗော၊ရောက်၍၊ ပုဋ္ဌေါ၊ဘုရားသည်၊
ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဇာတောမညေ၊ ဖြစ်ယောင်တကား၊ တသ္မာ၊ထို
ကြောင့်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ တာသံဒေဝတာနံ၊
ထိုနတ်တို့၏၊ စေတောပရိဝိဘက္ကံ၊ပိတ်အကြံကို၊ စေတသာ၊မိမိပိတ်ဖြင့်၊
အညာယ၊သိ၍၊တံအတ္တ၊တဂုဏသတ္တဝါဝန်းထိုမဖြစ်စမှူးသောဂုဏ်ကျေး
ဇူးဖြင့်ပြီးပွမ်းခြင်းကို၊ အနုမိဝါသေန္တော၊ သည်းမခံမူ၍၊ အတ္တနေော၊ မိမိ
၏၊သာဝကဘာဝမေဝ၊သာဝက၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ဒီပေတံ၊ပြအံ့သော
၎င်း၊ဧဝံမေသုတံ ကေသမယံဘဂဝါ(ပ)အဇ္ဈဘာသိတိ၊ ဧဝံမေသုတံကေ
သမယံဘဂဝါ(ပ)အဇ္ဈဘာသိဟူ၍၊အာဟ၊ဆို၏။ ။

တ္ထေန္တရေ၊ ထိုဝေဓမ္မသုတ် အစရှိသော စကားကို သရဏ္ဍာယ်သော အတွင်း၌၊ ပဉ္စအရဟန္တသတန်ခိုး၊ ငါးရာသော ရဟန္တာတို့သည်၎င်း၊ အနေကာနိဝဒေဝတာသဟဿာနိ၊ အထောင်မကများစွာသော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သာဓုတိ၊ သာဓုဟူ၍၊ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အထိနန္ဒံ သု၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ကုန်၏၊ မဟာဘူမိစာလေ၊ သည်းစွာသော မြေထွပ်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ နာနာဝိဓကုသုမဝဿံ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိသောပန်းရိပ်းသည်၊ အန္တလိက္ခတော၊ ကောင်းကင်ပြင်မှ၊ ပတတိ၊ ကျ၏၊ အညာနိဝ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟုတိ၊ များစွာကုန်သော၊ အန္တရိယာနိဝ၊ အံ့ဘွယ်သရဲတို့သည်လည်း၊ ပါတုရဟေသံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ဗဟုနန္ဒ၊ များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ သံဝေဂေါ၊ ဝိတ်လန်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိဉ္စဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဋ္ဌဟိ၊ ငါတို့သည်၊ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ သုတံ၊ ကြားနာလိုက်ရ၏၊ ဣဒါနေဝ၊ ဤယခုပင်လျှင်၊ တံ၊ ထိုမင်္ဂလသုတ်သည်၊ ပရောက္ခံ၊ မျက်ကွယ်သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤမင်္ဂလသုတ်ကို၊ အာယသ္မတာအာနန္ဒေန၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ပဌမမဟာသင်္ဂီတိကာလေ၊ ပဌမသင်္ဂီယနာတင်သောအခါ၌၊ ဝဒန္တေနာပိ၊ ဆိုဘူးသောကြောင့်လည်း၊ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ၊ ဧတ္ထာဝတာစ ဧတ္ထကေန ဝစနက္ကမေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော သဒ္ဓါ၏အစဉ် အနက်၏အစဉ် ဖြင့်လည်း၊ ဝုတ္တံယေနယဒါယသ္မာ စေတံဝတွာဣမံဝိဝိန္နိ ဣမိဿာအဋ္ဌကထာယ၊ ဝုတ္တံယေနယဒါယသ္မာစေတံဝတွာ ဣမံဝိဝိဟူသော ဤအဋ္ဌကထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဇေဝိစ္စာဒိပါဌဿ၊ ဇေဝိစ္စာဒိဟူသောပါဌ်၏၊ အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ နာနုပ္ပကာရတောတိ၊ နာနုပ္ပကာရတော ဟူသော၊ ဇေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောပုဒ်ကို၊ မာတိကာယ၊ မာတိကာဖြင့်၊ သင်္ဂဟိတတ္ထပကာသနတ္ထံ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သောအနက်ကိုပြအံ့သောငှါ၊ ဝုတ္တံတ၊ ဆိုအပ်၏၊ ၊ ဇေန္တိအယံသဒ္ဓေါ၊ ဇေဟူသောဤသဒ္ဓါကို၊ ဥပမူပဒေသသံပဟံသနဂရဟဝစနသံပဋိဂ္ဂါဟာကာရနိဒ္ဓသနာဝစာရဏာဒီသု၊ ဥပမာဟူသောအနက်ညွှန်ပြခြင်းအနက်ပြီးပွမ်းခြင်း အနက်ကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက်စကားကိုဝန်ခံခြင်း

အနက်အခြင်းအရာဟူသောအနက်သရုပ်ကိုပြခြင်းအနက်မြဲခြင်းအနက်
 အစရှိကုန်သော၊ အတ္ထေသု၊ အနက်တို့၌၊ ဧဇ္ဇဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ တထာယိ
 တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဇေသဇေသောဇေံသဒ္ဓေါ၊ ဤဇေံသဒ္ဓါသည်၊
 ဇေံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဇာတေန၊ ဖြစ်သော၊ မဇ္ဈေန၊ သတ္တဝါသည်၊ ဗဟိ၊
 များစွာ၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိဇေမာဒိသု၊ ဤသို့
 အစရှိသည်တို့၌ဥပမာယံ၊ ဥပမာဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။
 တေတယာ၊ သင်သည်၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အဘိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရှေ့သို့ တက်အပ်၏။
 ဇေံ၊ ဤသို့၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ပဋိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ နောက်သို့ဆုတ်အပ်၏။
 ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပဓေသေ၊ ညွှန်ပြခြင်း အနက်၌၊
 ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရား၊ ဇေံ၊ ဤအမှု
 သည်းဇေံသာရ၊ ကောင်း၏။ သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူ
 တတ်သောဘုရား၊ ဇေံ၊ ဤအမှုသည်၊ ဇေံသာရ၊ ကောင်း၏။ ဣတိအာဒိ
 သု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သံပဟံသနေ၊ မြီးမွမ်းခြင်းအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏။ ဇေမေပန၊ ဤသို့ယုတ်သောအကုင့်ရှိလျက်၊ အယံဝသသိ၊
 ဤသူယုတ်မသည်၊ ယတ္ထိံဝါတတ္ထိံဝါ၊ ဟူးဟူးငြားငြားသော အကြောင်း
 ၌၊ မုဗ္ဗကဿ၊ ဦးပြည်းသော၊ တဿသမဏကဿ၊ ထိုရဟန်းယုတ်၏၊
 ဝဗ္ဗန္တံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ချီ၏၊ ဣတိဇေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့
 ၌၊ ဝရဟေ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 ဇေံ၊ ဤစကားကိုလိုက်နာပါ၏၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်း
 တို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စသောသံ၊ ဝန်ခံကုန်၏၊ ဣတိ
 ဇေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝစနသမ္ပုပ္ပဟေ၊ စကားကိုဝန်ခံခြင်း
 အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ဇေံဗျာခေါ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အာဇာနည်၊ သိ၏။
 ဣတိဇေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အာကာရေ၊ အမြင်အရာဟူသော
 အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ မာဏဝက၊ လှလင်၊ ထုံ၊ သင်သည်၊ ဇေံ၊
 လာလှည့်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော၊ အာနန္ဒော၊
 အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမ၊ ကပ်လေလော၊
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေ၊ စကားဖြင့်၊ သမဏံ၊ အာ
 နန္ဒံ၊ ရဟန်းအာနန္ဒာကို၊ အပ္ပါဗာဓံ၊ အနာမရှိသည်ကို၊ အပ္ပါတင်္ဂံ၊ ဆင်းရဲ
 မရှိသည်ကို၊ လဟုဋ္ဌာနံ၊ လျင်စွာထကြွနိုင်သည်ကို၊ ဗလံ၊ ခွန်အားကို၊ ဗေါသု

ဝိဟာရံ။ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းကို၊ ပုစ္ဆိ သာ၊ မေးလေလော၊ တောဒေယျ
 ပုတ္တော၊ တောဒေယျပုတ္တားသားဖြစ်သော၊ သုဘောမာဏဝေါ၊ သုဘ လှ
 လင်သည်၊ ဘဝန္တံ အာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အပ္ပါမာဓံ၊ အနာမရှိသည်ကို၊
 အပ္ပါတင်္ဂံ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်ကို၊ လဟုဋ္ဌာနံ၊ လျင်စွာ လကြွနိုင်သည်ကို၊
 ဗလံ၊ ခွန်အားကို၊ ဟေသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းကို၊ ပုစ္ဆိ တိ၊ မေး၏၊
 ဣတိ ဇေဝဉ္စ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဇေဟိ၊ လျှောက်ပါလေလော၊ သာရကိရ၊ တောင်း
 ပန်ပါ၏၊ ဘဝံ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ တော
 ဒေယျပုတ္တဿ၊ တောဒေယျ ပုတ္တား၏ သားဖြစ်သော၊ သုဘဿ၊ သုဘ
 အမည်ရှိသော၊ မာဏဝဿ၊ လှလင်၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊
 တေန၊ ထိုအိပ်သို့၊ အနုကမ္ဘံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်း
 ပြု၍၊ ဥပသင်္ကမတု၊ ကပ်တော်မူပါလော၊ ဣတိ ဇေဝမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိ
 သည်တို့၌၊ နိဇဿနေ၊ ညွှန်ပြခြင်းအနက်၌၊ နိဿတိ၊ ထင်၏၊ ကာလာ
 မာ၊ ကာလာမတို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိမညသိ၊ အဘယ်သို့
 အောက်မေ့သနည်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ကုသလာဝါ၊ ကုသိုလ်
 တို့လော၊ အကုသလာဝါ၊ အကုသိုလ်တို့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစံ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သာဝဇ္ဇာဝါ၊
 အပြစ်ရှိကုန်သလော၊ အနဝဇ္ဇာဝါ၊ အပြစ်မရှိကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိသော
 တရားတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစံ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ ဝိည္ဇူဂရဟိတာ
 ဝါ၊ ပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သလော၊ ဝိည္ဇူပသတ္တာဝါ၊ ပညာရှိတို့
 သည်ပြီးမွမ်းအပ်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ ဝိည္ဇူဂရဟိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏၊ သမတ္တာ၊
 ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဓိန္နာ၊ ဆောက်တည်အပ်ကုန်သည်
 ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊
 သိဝံတ္တန္တိဝါ၊ ဖြစ်ကုန်သလော၊ နောဝါ၊ မဖြစ်ကုန်သလော၊ ကထံဝါ၊
 အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ မတိ၊ အပူသည်၊ ဧတ္တ၊ ဤအရာ၌၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဓိန္နာ၊ ဆောက်တည်အပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲ

ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇေ၊ ဤသို့၊ နော၊ အတ္တန္တိတို့၏။ မတိ၊ အယူသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဧဝမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဇေသဒ္ဓေါ၊ ဇေသဒ္ဓါသည်။ အဝဓာရဏော၊ မြဲခြင်းအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။

ဣပေန၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်၌ ရှိသော ဇေသဒ္ဓါ၌ကား၊ အာကာရေနိဒဿန အဝဓာရဏော၊ အခြင်းအရာဟူသော အနက်ညွှန်ပြခြင်းအနက် မြဲခြင်း အနက်၌၊ ဗုဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော အနက်တို့တွင်၊ အာကာရဗ္ဗေန၊ အခြင်းအရာဟူသော အနက်ရှိသော၊ ဇေသဒ္ဓေန၊ ဇေသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဇေ၊ ဤသို့လတ္တံ့သော၊ အတ္ထ၊ အနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏။ ကိ၊ ဒိပေတိ၊ အဘယ်သို့ပြသနည်း။ နာနာနယနိဂုဏံ၊ အထူးထူးသောနည်းဖြင့် သိမ်မွေ့စွာထသော၊ အနေကဏ္ဍာသယသမုဋ္ဌာနံ၊ များစွာသော အလိုသန္ဓတော်သည်ကောင်းစွာဖြစ်စေအပ်ထသော၊ အတ္ထဗုဗ္ဗနသမ္ပန္နံ၊ အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ ဝိဝိဓပါဒိဟာရိယံ၊ အထူးထူးသောပြာဒိဟာ ရှိတော်မူထသော၊ ဓမ္မဉ္စဒေသနာပဒိဝေဝေန္တိရံ၊ အကြောင်း၏နက်ခြင်းအကျိုး၏နက်ခြင်းဒေသနာတော်၏နက်ခြင်းအသိဉာဏ်တော်၏နက်ခြင်းရှိထသော သမ္ပဿတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ သကသကတာသာနု ရွပ်၊ မိမိမိတို့၏ ဘာသာအားလျော်သော၊ သောတပထမာဂစ္ဆန္တိ၊ သောတပသာဒအားထင်ခြင်းသို့ ရောက်သော၊ တဿတဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သဗ္ဗပကာရေန၊ အလုံးစုံသော အခြားအားဖြင့်၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဝိညာတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်လေသနည်း၊ ကိ၊ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိသည်၊ ဇေ၊ ဤတခုသော၊ အခြင်းအရာကို၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရသနည်း၊ မယာပိ၊ အက္ခန္တိသည်ကား၊ ဧကေန၊ တခုသော၊ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏။ နိဒဿနဧတ္ထေန၊ ညွှန်ပြခြင်း အနက်ရှိရှိသော၊ ဇေသဒ္ဓေန၊ ဇေသဒ္ဓါဖြင့်၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိသည်၊ နသယ ဣ၊ အလိုအလျောက် သိအပ်သော တရားမဟုတ်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဣဒံ၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်တော်ကို၊ နသန္တိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်သည်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိမေဝေဇန္တော၊ လွတ်ဝေလျက်၊ ဧ၊ အက္ခန္တိသည်၊ ဇေ၊ ဤညွှန်ပြသည်အတိုင်း၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ မယာ၊ အက္ခန္တိသည်၊ ဇေ၊ ဤညွှန်ပြသည်အတိုင်း၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒါနိ၊ ဤဟခုအခါ၌၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သော၊ သကသသုတ္တံ၊ အလုံးစုံသော

သုတ်ကို၊ နိဒ္ဒေသတိ၊ ညွှန်ပြ၏။ အဝဓာရဏအတ္ထန၊ ဖြစ်ခြင်း အနက်ရှိ
 သော၊ ဇေဝံသဒ္ဓေန၊ ဇေဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါတုရား၏၊ သာ
 ဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟုသုတာနံ၊ များသောအကြားအမြင်
 ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယောအယံအာနန္ဒော၊ အကြင်
 အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေဝံသော အာနန္ဒော၊ ဤအာနန္ဒာသည်၊ အဂ္ဂံ
 အဂ္ဂေ၊ မြတ်၏။ ဂတိမန္တာနံ၊ အရှုတ်လျှင်ကုန်သော၊ သတိမန္တာနံ၊ သတိ
 မြဲကုန်သော၊ မိတိမန္တာနံ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ လုပ်
 ကျွေးတတ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယောအယံအာနန္ဒော၊
 အကြင် အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေဝံသော အာနန္ဒော၊ ဤအာနန္ဒာ
 သည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေ၊ မြတ်၏။ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပသတ္ထဘာဝါနုရူပံ၊ ခြီးမွမ်းတော်မူသည်၏ အဖြစ်အားလျော်စွာ၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဓာရဏဗလံ၊ ဆောင်နိုင်ခြင်းတည်းဟူသော အာ စွမ်း
 ကို၊ ဒသသန္တော၊ ပြလျက်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သောတုကမ္ပတံ၊
 နာခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဇေဝံ၊ ဤအတိုင်း
 သာလျှင်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ တဉ္စခေါ၊ ထိုသို့ကြား
 လိုက်ရခြင်းသည်ကား၊ အတ္တတောဝါ၊ အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဗျဉ္ဇနတောဝါ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အန္တနံ၊ မယုတ်၊ အနုမိကံ၊ မလွန်၊
 ဇေဝေဝေ၊ ဤကြားတိုင်းပင်လျှင်တည်း၊ အညထာ၊ တပါးသောအကြောင်း
 ဖြင့်၊ နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ ။

မေသဒ္ဓေါ၊ မေသဒ္ဓါသည်၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အတ္ထေသု၊ အနက်
 တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဿ၊
 ထိုမေသဒ္ဓါ၏။ ဂါထာဘိဂိတံမေအဘောဇနေယျန္တိ ဇေမာဒိသု၊ ဂါထာ
 ဘိဂိတံ မေအဘောဇနေယျံ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ မယာတိအတ္ထော၊
 မယာဟူသောအနက်သည်၊ ယုဇ္ဈတိ၊ သင့်၏။ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဂါထာ
 ဘိဂိတံ၊ ဂါထာဖြင့်ရှုတ်အပ်၏။ အဘောဇနေယျံ၊ မသုံးဆောင်အပ်၊ သာရ
 မောန္တေ ဘဂဝါသံဝိတ္တေနဓမ္မံဒေသတူတိဇေမာဒိသု၊ သာရမောန္တေ
 ဘဂဝါ သံဝိတ္တေနဓမ္မံ ဒေသတုဤသို့ အစရှိသော ပါဌ်တို့၌၊ မဟ္တန္တိ
 အတ္ထော၊ မဟွံဟူသော အနက်သည်၊ ယုဇ္ဈတိ၊ သင့်၏။ ဘေန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ သာရ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရား
 သည်၊ သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသတု၊
 ဟောတော် မူပါလော၊ ။ ဓမ္မဒါယာဒါမေဘိက္ခုဝေ ဘဂဝထာတိဇေမာဒိ

သု၊ ဓမ္မဒါယာဒါမေ ဘိက္ခဝေဘဝထဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ မမာတိ
 အတ္ထော၊မမဟူသောအနက်သည်၊ယုတ္တတိ၊သင့်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း
 တို့၊မေ၊ငါတုရား၏၊ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တရားတည်းဟူသောအဓမ္မခံတို့သည်၊
 ဘဝထ၊ဖြစ်ကုန်လော၊ ဣပေန၊ဤမင်္ဂလာသုတ်၌ကား၊ မယသ၊အကျွန်ုပ်
 သည်၊ သုတန္တိ၊ ကြားလိုက်ရ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊
 သုတန္တိ၊ ကြားခြင်းဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အတ္ထန္တိ၊ အနက်နှစ်ပါး
 အပေါင်း၌၊ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊

သုတန္တိပဒေ၊သုတံဟူသောပုဒ်၌၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဝေ၊ဤဆိုလတ္တံ့၊
 သောစကားဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ သဥပသက္ခေါ၊ဥပသာရပုဒ်နှင့်
 တကွလည်းဖြစ်သော၊အနုပသက္ခေါ၊ဥပသာရပုဒ်နှင့်တကွလည်း မဖြစ်
 သော၊အယံသုတသဒ္ဓေါ၊ဤသုတသဒ္ဓါသည်၊ဂမနုဿတရာ၊ငါတိတုတုပဓိ
 တာနုယောဂသောတဝိညေယျသောတန္တု၊ရာဝိညာတာမိ၊သွားခြင်းအနက်
 ဟောအပ်သောတရားဟူသောအနက် ရာဂဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သောအနက်
 ဆည်းဘူးအပ်၏ဟူသောအနက် အပနိပနိအားထုတ်ခြင်းဟူသောအနက်
 သောတဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောအနက်သောတန္တု၊ရေဖြင့် သိအပ်သောအ
 နက်အစရှိသော၊အနေကတ္ထပဘောဒေါ၊များသောအနက်အပြားရှိ၏၊တထာ
 ဟိတတောဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ထိုသုတသဒ္ဓါ၏၊သေနာယ၊
 စစ်သည်ဖြင့်၊ပသုတော၊သွား၏၊ ဣတိဝေမာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊
 ဂစ္ဆန္တောတိ၊ သွား၏ဟူသော၊ အတ္ထော၊အနက်သည်၊ ယုတ္တတိ၊သင့်၏၊
 သုတဓမ္မဿ၊ဟောအပ်သောတရားရှိသောသူ၏၊ပဿတော၊ဥပသိမျက်
 မိဖြင့်မြင်ပြီးသောရဟန္တာအား၊ ဣတိဝေမာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊
 ချာတဓမ္မဿာတိ၊ ဟောအပ်သောတရားရှိသောသူ၏ဟူသော၊အတ္ထော၊
 အနက်သည် ယုတ္တတိ၊သင့်၏၊အဝသုတာ၊ရာဂဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သောရဟန်း
 မိန်းမသည်၊ အဝသုတဿ၊ ရာဂဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော ယောကျ်ား၏၊
 ဣတိ ဝေမာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ရာဂါတိဘူတာ၊ ရာဂဖြင့်နှိပ်
 စက်ခြင်းရှိသောရဟန်းမိန်းမသည်၊ ရာဂါတိဘူတဿာတိ၊ ရာဂဖြင့်နှိပ်
 စက်ခြင်းရှိသော ယောကျ်ား၏ဟူသော၊ အတ္ထော၊အနက်သည်၊ယုတ္တတိ၊
 သင့်၏၊ထုမေတိ၊ သင်တို့သည်၊ အနုပ္ပကံ၊မနည်းသော၊ ပုညံ၊ကောင်းမှု
 ကို၊ပသုတံ၊ ပွားစေအပ်ပြီး ဣတိဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ဥပဓိ
 တန္တိ၊ဆည်းဘူးအပ်၏ဟူသော၊ အတ္ထော၊အနက်သည်၊ယုတ္တတိ၊သင့်၏၊
 ယေမိရာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်၊ချာနေပသုတာ၊ချာန်တရား၌အပနိပနိ

၁၁

၂၂၂ သုဒ္ဓကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

အားထုတ်ကုန်၏။ ဣတိဝေမာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဈာနာနုယုတ္တဘ
 တိ၊ ဈာနံ၌ အပနိပနံ အားထုတ်ကုန်၏ ဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊
 ယုတ္တတိ၊ သင့်၏၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်၏၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ မုတံ၊ တွေ့အပ်၏၊ ဣတိ
 ဝေမာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သောတဝိညေယျန္တိ၊ သောတဝိညာဉ်
 ဖြင့်သိအပ်၏ဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ယုတ္တတိ၊ သင့်၏၊ သုတစရော၊
 အကြားအမြင်ကိုဆောင်၏၊ သုတသန္နိစယော၊ အကြားအမြင်ကိုဆည်း
 ဘူး၏၊ ဣတိဝေမာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သောတန္တိရိညာတစရော
 တိ၊ သောတန္တိရိဖြင့် သိအပ်သော တရားကိုဆောင်၏ဟူသော၊ အတ္ထော၊
 အနက်သည်၊ ယုတ္တတိ၊ သင့်၏၊ ဣပေနံ၊ ဤအရာ၌ကား၊ သုတန္တိပဓေနံ၊
 သုတံဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ သောတဝိညာဉာဏုပ္ပင်္ဂမာယ၊ သောတဝိညာဉ်လျှင်
 ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ ဝိညာဉာဏဝိတိယာ၊ မနောဝိညာဉာဏဝိတိဖြင့်၊ ဥပစာရိ
 တန္တိဝါ၊ ဆောင်အပ်၏ ဟူ၍လည်း၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်၊ ယုတ္တ
 တိ၊ သင့်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ မေသဒ္ဓဿ၊ မေသဒ္ဓါ
 ၏၊ မယာတိအတ္ထော၊ မယာဟူသောအနက်သည်၊ ယုတ္တတိ၊ သင့်၏၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက် ရသည်ဖြစ်၍၊
 သောတဝိညေယျုပ္ပင်္ဂမာယ၊ သောတဝိညာဉ်လျှင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊
 ဝိတိယာ၊ မနောဝိညာဉာဏဝိတိဖြင့်၊ ဥပစာရိတန္တိ၊ ဆောင်အပ်၏ဟူသော၊
 အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ယုတ္တတိ၊ သင့်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ မေသဒ္ဓဿ၊
 မေသဒ္ဓါ၏၊ မယာတိအတ္ထော၊ မယဟူသောအနက်သည်၊ ယုတ္တတိ၊ သင့်၏၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရပေသည်ဖြစ်၍၊
 သောတဝိညာဉာဏုပ္ပင်္ဂမာယ၊ သောတဝိညာဉ်လျှင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊
 ဝိညာဉာဏဝိတိယာ၊ မနောဝိညာဉာဏဝိတိဖြင့်၊ ဥပစာရိတန္တိ အတ္ထော၊ ဆောင်
 ခြင်းဟူသောအနက်သည်၊ ယုတ္တတိ၊ သင့်၏။ ၊

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဝီသုပဒေသု၊ ဧဝံမေ
 သုတံဟူသောသုံးဝုန်တို့တွင်၊ ဧဝန္တိပဓေနံ၊ ဧဝံဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ သောတ
 ဝိညာဉာဏကိစ္စနိဒဿနံ၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့် ကြားခြင်းကိစ္စကို ပြအပ်၏၊
 မေတိပဓေနံ၊ မေဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ဝုတ္တဝိညာဉာဏသမင်္ဂီပုဂ္ဂလနိဒဿနံ၊ ဟော
 အပ်သောတရားကို မနောဝိညာဉ်ဖြင့်သိခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို
 ပြအပ်၏၊ သုတန္တိပဓေနံ၊ သုတံဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ အသဝနတာဝပမှီကွေ့ပ
 တော၊ မကြားသည်၏အဖြစ်ကိုပယ်သောအားဖြင့်၊ အနုနာမိကာဝိပရိတ
 ဝဘဏာနိဒဿနံ၊ မယုတ်မလွန်မပေမံမပြန်ယူခြင်းကိုပြအပ်၏။ ၊ တထာ၊

ထိုမှတပါး၊ ဧဝံ နိပဇ္ဇေန၊ ဧဝံ ဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ သဝနာဗိမိတ္တာနံ၊ ကြားခြင်း အစရှိသော ဝိတိဝိဋ္ဌိ၏၊ နာနုပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးအပြားပြား အားဖြင့်၊ အာရမ္မဏော၊ အာရုံ၌၊ ပဝတ္တဘာဝနိဒဿနံ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြအပ်၏၊ မေတိပဇ္ဇေန၊ မေဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ အတ္တနိဒဿနံ၊ မိမိကိုယ်ကို ပြအပ်၏၊ သုတန္တိပဇ္ဇေန၊ သုတံဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ ဓမ္မနိဒဿနံ၊ တရားကိုပြအပ်၏။ ။

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဧဝံ နိပဇ္ဇေန၊ ဧဝံ ဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိသိတဗ္ဗ ဓမ္မနိဒဿနံ၊ ညွှန်အပ်သောတရားကိုပြအပ်၏၊ မေတိပဇ္ဇေန၊ မေဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလနိဒဿနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြအပ်၏၊ သုတန္တိပဇ္ဇေန၊ သုတံဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလကိစ္စနိဒဿနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိစ္စကိုပြအပ်၏။ ။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဧဝံ နိပဇ္ဇေန၊ ဧဝံ ဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဝိတိဝိဋ္ဌာနံ၊ ဝိတိဝိတိ တို့၏၊ အာကာရပဏ္ဏတ္တိဝသေန၊ အခြင်းအရာပညတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နာနုပ္ပ ကာရနိဒ္ဒေသော၊ အထူးထူးအပြားပြားကိုပြကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ် ၏၊ မေတိဧသောသဒ္ဓေါ၊ မေဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ကတ္ထု နိဒ္ဒေသော၊ ကတ္တားကိုပြကြောင်းသဒ္ဓါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုတန္တိဧသောသဒ္ဓေါ၊ သုတံဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဝိသယ နိဒ္ဒေသော၊ တရားတည်းဟူသော အာရုံကိုပြကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဧဝံ နိပဇ္ဇေန၊ ဧဝံ ဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ပုဂ္ဂလကိစ္စနိဒ္ဒေသော၊ ပုဂ္ဂိုလ် ၏ကိစ္စကိုပြကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုတန္တိဧသောသဒ္ဓေါ၊ သုတံ ဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဝိညာဏကိစ္စနိဒ္ဒေသော၊ သိခြင်းကိစ္စကိုပြကြောင်း သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မေတိဧသောသဒ္ဓေါ၊ မေဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဥာယယုတ္တ ပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသော၊ နှစ်ပါးစုံနှင့်ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိစ္စကို ပြကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဧဝံ နိပဇ္ဇေန၊ ဧဝံ ဟူသောသဒ္ဓေါ၊ ဧဝံ ဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ တာဝနိဒ္ဒေသော၊ သဘောကိုပြကြောင်း သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မေတိဧသောသဒ္ဓေါ၊ မေဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုတန္တိ ဧသောသဒ္ဓေါ၊ သုတံဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိစ္စ နိဒ္ဒေသော၊ ကိစ္စကို ပြကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော ဝုဒ်တို့တွင်၊ ဧဝံ နိပဇ္ဇေန၊ ဧဝံ ဟူသော သဒ္ဓါသည် လည်းကောင်း၊ မေတိစ၊ မေဟူသောသဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း၊ သန္တိကုဋ္ဌ ပရမတ္ထဝသေန၊ မပေဘက်မပြန်မှန်သောအနက်ရှိသောပရမတ္ထ၏ အစွမ်း ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊ အဝိဇ္ဇမာနပညတ်ကို၊ ခိပေတိ၊ ပြ၏၊ သုတန္တိပဇ္ဇ

န၊ သုတံဟူသော ဝုဒ္ဓိဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊ ဝိဇ္ဇမာန ပညတ်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဇေန္တိ ဝစနေ၊ ဇေတံဟူသော ဝုဒ္ဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ မေတိဝစနေ၊ မေဟူသော ဝုဒ္ဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထံတံ၊ ထိုထိုသော အခြင်းအရာကို၊ ဥပါဒါယ၊ ရွှေ့၍၊ ဝတ္တဗ္ဗတော၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်၊ ဥပါဒါနပညတ္တိ၊ ဥပါဒါနပညတ်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ သုတန္တိ ဝစနေ၊ သုတံဟူသော ဝုဒ္ဓိဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာဒီနိ၊ မြင်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်ထား၍၊ ဝတ္တဗ္ဗတော၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်၊ ဥပနိဓာ ပညတ္တိ၊ ဥပနိဓာပညတ်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ ဧတ္ထစ၊ ဤသုံးဝုဒ္ဓိတို့တွင်လည်း၊ ဇေန္တိ ဝစနေ၊ ဇေတံဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်၊ အသမ္ဘောဟံ၊ မတွေဝေခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ သုတန္တိ ဝစနေ၊ သုတံဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်၊ သုတဿ၊ ကြားရခြင်း၏၊ အသမ္ဘောဟံ၊ မတွေဝေခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဇေန္တိ ဝစနေ၊ ဇေတံဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုဿိကာရံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူ မူကား၊ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်၊ မနုဿိကာရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နာနပ္ပကာရေ၊ ပဋိဝေသာတာဝတော၊ အထူးထူး အပြားပြားသော တရားတို့ကို ထိုးတွင်း၍ သိခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သုတန္တိ ဝစနေ၊ သုတံဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်၊ အဝိက္ခေပံ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူ မူကား၊ ဝိက္ခိတ္တဿ၊ ပျံ့လွင့်သောသူ၏၊ သဝနာတာဝတော၊ နားထောင်ခြင်းကိစ္စမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တထာဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်၊ ဝိက္ခိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ အလုံးစုံကို ပြည့်စုံစိစိသောငှါ၊ ဝုစ္စမာနောဝိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နသုတံ၊ မကြားလိုက်ချ၊ ပုန၊ တဖန်၊ တဏှိတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဏှိတိ၊ ဆိုတတ်၏။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုဿိကာရေနစ၊ နှလုံးသွင်းသဖြင့်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္တသမာပဏိမိ၊ မိမိကိုယ်ကိုကောင်းစွာဆောက်တည်လိုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗေကတပုညတဉ္စ၊ ရှေးဘဝ၌ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏။ အဝိက္ခေပေန၊ မပျံ့လွင့်သဖြင့်၊ သဒ္ဓမ္မသဝနဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို နာရခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗုရိသုပနိဿယဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းကို ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ။

ဇေန္တိ စ၊ ဇေတံဟူ၍လည်း၊ ဘဒ္ဒကေန၊ ကောင်းမြတ်သော၊ ဣမိနာ အာကာရေန၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပန္တိ မဝတ္တန္တယသမ္ပတ္တိ၊

အလုံးဖြစ်သော စက်နှစ်ပါး၏ပြည့်စုံခြင်းကိုးဒီပေတိ၊ ပြဇာ၊ သုတန္တိသဝန
ယောဂေန၊ သုတံဟူသောကြားခြင်းကြိယာနှင့်ယှဉ်သောအားဖြင့်၊ ပုရိမ
စက္ကန္တယသမ္ပတ္တိံ၊ ရှေးဖြစ်သောစက်နှစ်ပါး၏ပြည့်စုံခြင်းကိုး ဒီပေတိ၊ ပြဇာ၊
တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အာသယသုဒ္ဓိဉ္စ၊ အလိုဆန္ဒ၏စင်ကြယ်ခြင်းကိုလည်း
ကောင်းပယောဂသုဒ္ဓိဉ္စ၊ လုံ့လ၏စင်ကြယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒီပေတိ၊
ပြဇာ၊ တာပစစအာသယသုဒ္ဓိယာ၊ ထိုသို့သောအလိုဆန္ဒ၏ စင်ကြယ်ခြင်း
ကြောင့်၊ အဓိဂမဗျတ္တိံ၊ မဂ်ဖိုလ်ကို ရခြင်း၌လိမ္မာခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြဇာ၊
ပယောဂသုဒ္ဓိယာ၊ လုံ့လ၏စင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်၊ အိဂမဗျတ္တိံ၊ ပါဠိအာရုံ၌
လိမ္မာခြင်းကိုးဒီပေတိ၊ ပြဇာ၊ ဧဝန္တိ စက္ခုမိနာ၊ ဧဝံဟူသောဤပါဠိဖြင့်လည်း၊
နာနပ္ပကာမုပဋိဝေခဒီပကေန၊ အထူးထူးအပြားပြားကိုထိုးထွင်း၍သိတတ်
သည်ကိုပြတတ်သော၊ ဝစနေန၊ သဒ္ဓါကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ အတ္တ
ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါသမ္ပဒံ၊ အတ္တပဋိသန္တိဒါ ပဋိဘာန ပဋိသန္တိဒါတို့၏
ပြည့်စုံခြင်းကိုး ဒီပေတိ၊ ပြဇာ၊ သုတန္တိဣမိနာ၊ သုတံဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊
သောတပ္ပဘောဒ ပဋိဝေခဒီပကေန၊ ကြားနာရခြင်း အပြား၌ထိုးထွင်း၍သိ
ခြင်းကိုပြတတ်သော၊ ဝစနေန၊ သဒ္ဓါကြောင့်၊ ဓမ္မနိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါသမ္ပဒံ၊
ဓမ္မပဋိသန္တိဒါနိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါတို့၏ပြည့်စုံခြင်းကိုးဒီပေတိ၊ ပြဇာ၊ ဧဝန္တိ၊
ဧဝံဟူ၍၊ ယောနိသော မနသိကာရဒီပကံ၊ ယောနိသောမနသိ ကာရကို
ပြတတ်သော၊ ဣဒံစရံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဏန္တော၊ ဆိုသော အာနန္ဒာ
မထေရ်သည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ဤမင်္ဂလာတရားတို့ကို၊ မနသော၊
နှလုံးဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ၊ အဖန်တလဲလဲ ဆင်ခြင် အပ်ကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊
ပညာအမြင်ဖြင့်၊ သုပဋိဝိဒ္ဓါတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်၏ဟူ၍၊ ဉာပေတိ၊ သိစေ
၏၊ သုတန္တိ၊ သုတံဟူ၍၊ သဝနယောဂဒီပကံ၊ ကြားနာခြင်းနှင့် ယှဉ်သည်
ကိုပြတတ်သော၊ ဣဒံစရံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဏန္တော၊ ဆိုသော အာနန္ဒာ
မထေရ်သည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဗဟုဓမ္မာ၊ ချားစွာသော မင်္ဂလာတရားတို့
ကို၊ သုတာ၊ ကြားနာအပ်ကုန်ပြီးစသော၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိဝိတာတိ၊ လေ့ကျက်
အပ်ကုန်ပြီဟူ၍၊ ဉာပေတိ၊ သိစေ၏၊ တဒုတယေနပိ၊ ထိုနှစ်ပါးသောဧဝံ
သဒ္ဓါသုတသဒ္ဓါဖြင့်လည်း၊ အတ္တဗျဉ္ဇနပါရိပူရိ၊ အနက်သဒ္ဓါ၏ပြည့်စုံခြင်း
ကို၊ ဒီပေန္တော၊ ပြသည်ဖြစ်၍၊ သဝနေ၊ တရားကိုနာရခြင်း၌၊ အာဒရံ၊ ရိုသေ
ခြင်းကို၊ ဇေနတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သကထေနပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊
ဧဝံမေသုတန္တိ ဣမိနာဝစနေန၊ ဧဝံမေသုတံ ဟူသော ဤသဒ္ဓါဖြင့်၊ အာ
ယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ တထာဂတပဝေဒိတံ၊ မြတ်စွာ

ဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော၊ ခမ္ဘာတရားတော်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ အဟန္တော၊ မထားမှု၍၊ အသပ္ပုရိသဘူမိ၊ သူတော်မဟုတ် ယုတ်သောသူတို့၏ အရာကို၊ အတိတ္တမတိ၊ လွန်၏၊ သာဝကတ္တံ၊ သာဝက၏ အဖြစ်ကို၊ ပဋိဇာနန္တော၊ ဝန်ခံသည်ဖြစ်၍၊ သပ္ပုရိသဘူမိ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏အရာသို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏။ ။

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အသဒ္ဓမ္မာ၊ မသူတော်တရားမှ၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဝုဋ္ဌာပေတိ၊ ထစေ၏၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အရဟန္တော၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဖောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော၊ တဿဝတုဘဂဝတော၊ ထိုဘုရားရှင်၏သာလျှင်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားတော်ကို၊ သုတမေဝ၊ ကြားအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဝ၊ ဤသို့လည်း၊ ဧပေန္တော၊ ပြသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိမောစေတိ၊ လွတ်စေ၏၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အပဒိဿတိ၊ ညွှန်၏၊ ဇိနဝစနံ၊ ဘုရားဟောသော စကားသို့၊ အပ္ပေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ ဓမ္မနေတ္တံ၊ တရားတည်းဟူသောမျက်စိရှေ့ဆောင်ကို၊ ပတိဋ္ဌပေတိ၊ တည်စေ၏။ ။

အဝိဝ၊ နည်းတပါးသော်ကား၊ ဧဝံမေသုတန္တိပဒေန၊ ဧဝံမေသုတံဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိသည်၊ ဥပ္ပါဒိတဘာဝံ၊ ဖြစ်စေအပ်သောမင်္ဂလာတရား၏အဖြစ်ကို၊ အပဋိဇာနန္တော၊ ဝန်ခံမှု၍၊ ဝုရိမသဝနံ၊ ရှေးဦးစွာကြားအပ်သည်ကို၊ ဝိဝေုန္တော၊ ဖွင့်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ စတုဝေသာရဇ္ဇဝိဿာရဓဿ၊ လေးပါးသောဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်ကြောင့် ရဲရင့်တော်မူထသော၊ ဒသဗလရဓဿ၊ အားသတ်ပါးကို ဆောင်တော်မူတတ်ထသော၊ အာသဘာ သဗ္ဗာနဋ္ဌာယိနော၊ အာသဘာ၏ အရာ၌ တည်တော်မူထသော၊ ဝဘိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ရဲရင့်သော အသံကဲ့သို့သော အသံတော်ကို၊ နဒိနော၊ ကြိုးဝါးခြင်းရှိထသော၊ သဗ္ဗသတ္တုတ္တမဿ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ထက်မြတ်တော်မူထသော၊ ဓမ္မိဿရဿ၊ တရားကိုအစိုးရတော်မူထသော၊ ဓမ္မရာဇဿ၊ တရား၏မင်းဖြစ်တော်မူထသော၊ ဓမ္မာဝိပတိနော၊ တရား၏ အရှုံးအကြီးဖြစ်တော်မူထသော၊ ဓမ္မပဒီပဿ၊ တရားတည်းဟူသော ဆီမီးကို ထွန်းတော်မူထသော၊ ဓမ္မသရဏဿ၊ တရားကိုသာမပြတ် အောက်မေ့တော် မူထသော၊ သဒ္ဓမ္မဝရစက္ကဝတ္တိနော၊ သူတော်ကောင်းတရား တည်းဟူသောမြတ်သော စက်အာဏာကို ဖြစ်စေ

တတ်သော၊ သမ္ပာသမ္ပုဒ္ဓသ၊ မဟောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သီးတော်မူ
 တတ်သော၊ တဿာဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှော်
 တော်မှ၊ နှုတ်၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ နာခံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတ္ထ၊
 ဤဧဝံမေသုတံ အစရှိသောစကား၌၊ အတ္ထေဝါ၊ အကျိုး၌ လည်းကောင်း၊
 ဓမ္မေဝါ၊ အကြောင်း၌လည်းကောင်း၊ ပဒေဝါ၊ ဝန်၌လည်းကောင်း၊ ဗျဉ္ဇနေ
 ဝါ၊ သဒ္ဓါ၌ လည်းကောင်း၊ ကင်္ခါဝါ၊ ယုံမှားခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝိမတိ
 ဝါ၊ တွေးတောခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နကတ္တဗ္ဗာ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 ယျင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း၊ ဣမသ္မိံ ဓမ္မေ၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်
 တရားကြောင့်၊ သဗ္ဗဒေဝမနုဿာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောနတ်လူတို့အား၊ အသဒ္ဓိ
 ယံ၊ မသဒ္ဓါသော တရားကို၊ ဝိနာသေတိ၊ ပျောက်လွင့်စေ၏၊ သဒ္ဓါသမ္ပဒံ၊
 သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ ဝ၊ အကျဉ်းကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သင်္ဂဟ ဂါထာ၊
 သင်္ဂဟဂါထာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံမေသုတမိစ္ဆေဝံ၊ ဧဝံမေသုတံ
 အစရှိသောဤစကားကို၊ ဝဒံဝဒန္တော၊ ဆိုတတ်သော၊ ဂေါတမဿာဝကော
 ဘုရားဂေါတမ တပည့် ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်
 ၌၊ အသဒ္ဓမ္မံ၊ မသဒ္ဓါခြင်းကို၊ ဝိနာသေတိ၊ ပျောက်ပေ တတ်၏၊ သန္တံ၊
 သဒ္ဓါတရားကို၊ ဝဇေတိ၊ ပွားစေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ယျင် သင်္ဂဟဂါ
 ထာတည်း၊ ၊

ဧကန္တိဧသောသဒ္ဓေါ၊ ဧကံဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဂဏနပရိစ္ဆေဒနိဓ္ဓေ
 ဝေါ၊ ရေတွက်အပ်သောအပိုင်းအခြားကိုပြုကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊
 သမယန္တိဧသောသဒ္ဓေါ၊ သမယံဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ပရိန္တိန္နနိဓ္ဓေ
 သော၊ ပိုင်းခြားအပ်သောကာလကို ပြုကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ ဧကံ
 သမယန္တိ ပဒံ၊ ဧကံသမယံဟူသောဤဝန်သည်၊ အနိယာမိတပရိနိပနံ၊ အ
 ဖွတ်မရှိသည်ကို ပြသောဝန်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဧကံသမယံဟူသောဝန်၌၊
 သမယသဒ္ဓေါ၊ သမယသဒ္ဓါသည်၊ သမဝါယေစ၊ အကြောင်း၏ညီညွတ်
 သောအနက်၌ လည်းကောင်း၊ ခဏေစ၊ အခွင့်ဟူသော အနက်၌လည်း
 ကောင်း၊ ကာလေစ၊ ကာလဟူသောအနက်၌လည်းကောင်း၊ သမူဟေစ၊
 အပေါင်းဟူသော အနက်၌ လည်းကောင်း၊ ဟေတုဒိဋ္ဌိသုစ၊ အကြောင်း
 ဟူသောအနက်အယူဟူသောအနက်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ပဋိလာတေစ၊
 ရဲခြင်းဟူသော အနက်၌ လည်းကောင်း၊ ပဟာနေစ၊ ပယံခြင်း ဟူသော
 အနက်၌လည်းကောင်း၊ ပဋိဝေခေစ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဟူသောအနက်၌

လည်းကောင်း၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ တထာဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်
သာယျင်၊ အသး၊ ထိုသမယသဒ္ဓါ၏။ သွေဝိ၊ နက်ဖန်လည်း။ ကာလဉ္စ၊ အခါ
ကိုလည်းကောင်း၊ သမယဉ္စ၊ အကြောင်း၏ညီညွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ အပ္ပေဝနာမဥပသင်္ကမေယျာမ၊ အကပ်၍ ကပ်နေကုန်ငြား
အံ့လည်းမသိ၊ ဣတိဇေ မာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည် တို့၌၊ သမဝါယော၊
အကြောင်း၏ညီညွတ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသာယ၊ မြတ်သောဘိတင်းကို သုံးခြင်း
၏၊ ဧကောဝခေါ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ခဏောစ၊ အခွင့်သည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမယောစ၊ အခါသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဇေ
မာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ခဏော၊ အခွင့်ကို ဟောသော၊ အတ္ထော၊
အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ ဥဏှသမယော၊ ပူသောအခါ၊ ပရိဇ္ဇာဟ
သမယော၊ အိုက်သောအခါ၊ ဣတိဇေမာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊
ကာလော၊ အခါကိုဟောသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။
ပဝနသ္မိ၊ မဟာဝုန်တောကြီး၌၊ မဟာသမယော၊ များစွာသော နတ်တို့၏
အပေါင်း၊ ဣတိဇေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သမူဟော၊ အပေါင်းကို
ဟောသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ ဘဒ္ဒါ
လိ၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ သမယောပိခေါ၊ အကြောင်းကိုလည်း။ အပဋိ
ဝိဇ္ဇေ၊ ထိုးထွင်း၍မသိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဂဝါခေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်ကား၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ သောဝိ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဘဒ္ဒါလိနာမ၊ ဘဒ္ဒါလိအမည်ရှိ
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သတ္ထု၊ သာသန၊ ငါဘုရား၏သာသနာတော်
၌၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာဝုန်ဖြင့်၊ အပရိပူရိကာရီ၊ ပြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့မရှိတကား
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနိဿတိ၊ သိတော်မူလတ္တံ့၊ ဘဒ္ဒါလိ၊ ဘဒ္ဒါလိ၊ တေတယာ၊
သင်သည်၊ အယံပိခေါသမယော၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း။ အပဋိဝိဇ္ဇေ၊
ထိုးထွင်း၍မသိအပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဇေမာဒိသု၊ ဤသို့အစ
ရှိသည်တို့၌၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကိုဟောသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊
ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဂ္ဂါဟမာနော၊
သင်ဆဲကျင့်ဆဲဖြစ်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိပိုဇ်အနွယ်ဖြစ်သော၊ သမဏ
မုဇ္ဈိကာပုတ္တော၊ ရဟန်းဦးပြည်မ၏ သားသည်၊ သမယပ္ပဝါဒကော၊ အယူ
ကိုဆိုရာဖြစ်သော၊ တိဗ္ဗုကာစိရေ၊ တည်ပင်အစဉ်ရှိသော၊ ဧကသာသ
ကော၊ တသောင်သောစရပ်ရှိသော၊ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာမိဖုရား၏၊ အာရာ

မေ၊ အရံ၌၊ ပဋိဝသတိ၊ နေ၍၊ ဣတိဇေဝမာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊
 ဒိဋ္ဌိ၊ အယူကိုဟောသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၍၊
 ဒိဋ္ဌေဓမ္မစ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၍ အဖြစ်၌လည်း၊ ယောစအတ္ထော၊
 အကြင်အကျိုးစီးပွား သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၍၊ သမ္ပယု၊ ယိကော၊ တမလွန်
 ဘဝ၌ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ ယောစအတ္ထော၊ အကြင်အကျိုးစီးပွားသည်လည်း၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၍၊ အတ္ထာဘိသမယာ၊ အကျိုးကိုရသောကြောင့်၊ ဖိရော၊ ပညာ
 ရှိကို၊ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပဏ္ဍိတဟူ၍၊ ပရုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၍၊ ဣတိဇေဝမာဒိသု၊
 ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဋိဝသတော၊ ရခြင်းကိုဟောသော၊ အတ္ထော၊ အနက်
 သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၍၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ မာနာဘိသမယာ၊ မာန်မာ
 နကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၍၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ အကာသိ၊
 ပြု၍၊ ဣတိဇေဝမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊
 ဒိဿတိ၊ ထင်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၍၊ ပိဋ္ဌနဋ္ဌော၊ နှိပ်စက်အပ်သော
 အနက်လည်းရှိ၍၊ သင်္ခတဋ္ဌော၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့သည် ပြုပြင်အပ်သော
 အနက်လည်းရှိ၍၊ သန္တာပဋ္ဌော၊ ပြင်းစွာပူပန်တတ်သော အနက်လည်း
 ရှိ၍၊ ဝိပရိဏာမဋ္ဌော၊ ပောက်ပြန်တတ်သော အနက်လည်းရှိ၍၊ အဘိ
 သမယဋ္ဌော၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောအနက်လည်းရှိ၍၊ ဣတိဇေဝမာဒိသု၊
 ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဋိဝေခေ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကို ဟောသော၊
 အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၍၊ ။

ဣပေန၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်တော်၌ကား၊ အဿ၊ ထိုသမယသဒ္ဓါ၍၊ ကာ
 လော၊ အခါဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ယုတ္တတိ၊ သင့်၍၊ တေန၊ ထို
 အခါကိုဟောသောသမယသဒ္ဓါဖြင့်၊ သံဝဇ္ဇ၊ ဥတုမာသအဗ္ဗမာသ နေ့တို့
 ဒီဝပုဗ္ဗဏှသာယနုအပရနုပဌမမဇ္ဈိမ ပဏ္ဍိမယာမေဟုတ္တာဒိသု၊ နှစ်ကာလ
 ဥတုကာလ တလကာလ၊ လခွဲကာလညဉ့်ကာလနေ့ကာလနံနက်ကာလည
 ကာလမွန်းတည့်ကာလညဦးယံကာလသန်းခေါင်ယံကာလမိုးသော်ယံကာ
 လထမုဟုတ်ကာလအစရှိကုန်သော၊ ကာလချေသု၊ ကာလအနက်ကိုဟော
 ကုန်သော၊ သမယေသု၊ သမယတို့တွင်၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂတ္တဝေါက္ကန္တိ သမယော၊
 ပဋိသန္ဓေသို့ သက်တော်မူသော အခါလည်းကောင်း၊ ဇာတိသမယော၊
 ဖွားတော်မူသောအခါ လည်းကောင်း၊ သံဝေဂ သမယော၊ သံဝေဂယူ
 တော်မူသောအခါ လည်းကောင်း၊ အဘိနိက္ခမနုသမယော၊ တောထွက်
 တော်မူသောအခါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ကရကရုဏသမယော၊ ဒုက္ကရစရိယာ

ကျင့်တော်မူသောအခါလည်းကောင်း၊ မာရဝိဇယသမယော၊ မာရ်နတ်ကို အောင်တော်မူသောအခါလည်းကောင်း၊ အဘိသမ္ဘောဓိသမယော၊ သဗ္ဗညု တညာဏ်ကိုရတော်မူသောအခါလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်သုခ ဝိဟာရသမ ယော၊ ပစ္စုပ္ပန်ချင်းသာကို ခံစားတော်မူ၍ နေတော်မူသောအခါ လည်း ကောင်း၊ ဒေသနာသမယော၊ တရားဟောတော်မူသောအခါလည်းကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗာနသမယော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသောအခါ လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဇေမာဒယော၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ယေဣမေသမယော၊ အကြင်အခါ တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဂဝတော၊ မြတ်စွာထူးရား၏၊ ဗောဓသမယော၊ ထိုအခါတို့သည်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်လူတို့၌၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်း၊ ပကာသ၊ ထင်ရှားပြအပ်ကုန်သော၊ အနေကကာလချာဇေဝ၊ တပါးမက များသောအခါကိုဟောကုန်သည်သာတည်း၊ တေသုသမယေသု၊ ထိုအခါ တို့တွင်၊ ဒေသနာသမယသင်္ခါတံ၊ ဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူအပ် သောအခါဟုဆိုအပ်သော၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ယောစာယံယောစာယံသမယော၊ အကြင်အခါသည်လည်း၊ ဥာဏ ကရုဏာကိစ္စသမယေသု၊ ဥာဏ်တော်၏ကိစ္စကာလ ကရုဏာ တော်၏ ကိစ္စကာလတို့တွင်၊ ကရုဏာ ကိစ္စသမယော၊ ကရုဏာတော်၏ကိစ္စအခါ တည်း၊ အတ္တဟိတပရဟိတပဋိပတ္တိသမယေသု၊ အတ္တဟိတပရဟိတကို ကျင့်သောအခါတို့တွင်၊ ပရဟိတ ပဋိပတ္တိသမယော၊ ပရဟိတကိုကျင့် သောအခါတည်း၊ သန္တိပဟိတာနံ၊ ခည်းဝေးလာကုန်သောပရိသတ်တို့အား ကရုဏီယ နွယ်သမယေသု၊ ပြုအပ်သော နှစ်ပါးသော ကိစ္စတို့တွင်၊ ဓမ္မိ ကထာသမယော၊ တရားကိုဟောတော်မူအပ်သောအခါတည်း၊ ဒေသနာ ပဋိပတ္တိသမယေသု၊ ဒေသနာကာလပဋိပတ္တိကာလတို့တွင်၊ ဒေသနာသမ ယော၊ ဒေသနာအခါတည်း၊ တေသုဝိသမယေသု၊ ထိုသမယတို့တွင်လည်း၊ ကရုဏာကိစ္စသမယံ၊ ကရုဏာတော်၏ကိစ္စအခါဖြစ်သော၊ ကိဉ္စိကာလံ၊ တစုံတခုသောကာလကို၊ သန္ဓာယ၊ ချော်၍၊ ဧကံသမယန္တိ၊ ဧကံသမယံ ဟူ၍၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဧတ္ထေ၊ ဤဧကံသမယံဟူသောပါဌ၌လည်း၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာ သည်၊ ဌတွာ၊ တန့်၍၊ အါဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုသို့ကလိအနက်ကိုလိုအပ်သည် ရှိသော်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာဝိဇ္ဇာကတ်၌၊ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရန္တိ စ၊ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရံ ဟူ၍ လည်း

ကောင်း၊ ဣတော၊ ဤအဘိဓမ္မာမှ၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ သုတ္တပဓေ
သု၊ သုတ္တနိပါဠိတို့၌၊ ယသ္မိံ သမယေဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုပိဝိစ္စေဝကာမေဟိတိ
စ၊ ယသ္မိံ သမယေဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုပိဝိစ္စေဝကာမေဟိဟူ၍ လည်းကောင်း၊
ဘုပ္ပဝစနေန၊ သတ္တမိဝိဘတ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗေသော၊ ပြုခြင်းကို၊ ကတောယထာ၊ ပြု
အပ်သကဲ့သို့၊ ဝိနယေစ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၌လည်း၊ တေနသမယေနဗုဒ္ဓေါ
ဘဂဝတိ၊ တေနသမယေနဗုဒ္ဓေါဘဂဝဟူ၍၊ ကရုဏာဝစနေန၊ ကရိုဏ်း
ဝိဘတ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗေသော၊ ပြုခြင်းကို၊ ကတောယထာ၊ ပြုအပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊
ထိုအတူ၊ အကတွာ၊ မပြုမှ၍၊ ဣစ၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်၌၊ ဧကံသမယန္တိ၊ ဧကံ
သမယံဟူ၍၊ ဥပယောဂဝစနေန၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗေသော၊ ပြုခြင်း
ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာ
သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအဘိဓမ္မာဝိနည်းပိဋကတ်တို့၌၊ တထာ၊ ထို
ဘုပ္ပအနက်ကရိုဏ်းအနက်၏ အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်
၏၊ ဣစ၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်၌ကား၊ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအား
ဖြင့်၊ အတ္ထသမ္ဘဝတော၊ အနက်၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ ဧကံသမယန္တိ၊
ဧကံသမယံဟူ၍၊ ဥပယောဂ နိဗ္ဗေသော၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့် ပြုခြင်းကို၊
ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပိဋကတ်
သုံးပုံတို့တွင်၊ အဘိဓမ္မေစ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်၌လည်းကောင်း၊ ဣတော၊
ဤမင်္ဂလာ သုတ်တော်မှ၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ သုတ္တပဓေ သုစ၊
သုတ္တနိပါဠိတို့၌ လည်းကောင်း၊ အဓိကရုဏာတ္ထောစ၊ အဓိကရုဏာအနက်
သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝေန၊ ကြိယာတာရဖြင့်၊ ဘာဝလက္ခဏတ္ထောစ၊
တခုသောကြိယာကိုမှတ်ကြောင်းအနက်သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘဝတိ၊
ဖြစ်သင့်၏၊ ကာလာချောစ၊ ကာလအနက်ကိုလည်းဟောသော၊ သမယော၊
သမယသဒ္ဓါသည်၊ အဓိကရုဏံ အာဝေရော၊ တည်ရာအနက် ရှိသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကာမာဝစရကုသိုလ် ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဂုတ္တာနံ၊
ဟောအပ် ကုန်သော၊ ဗဿာဒိဓမ္မာနံ၊ ဗဿ အစရှိသော တရားတို့၏၊
ဓကသမဝါယ သင်္ခါတဿ၊ ဓကကိုဟောခြင်း အကြောင်း၏ ညီညွတ်
ခြင်းကိုဟောခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ သမယဿ၊ သမယသဒ္ဓါ၏၊ ဘာဝေန၊
ကြိယာတာရဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုဗဿအစရှိသော တရားတို့၏၊ ဘာဝေါ၊
ဖြစ်ခြင်းကို၊ လက္ခယတိ၊ မှတ်အပ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒတ္ထဇောတ
နတ္ထံ၊ ထိုလက္ခဏာကြိယာကို ထွန်းပေါ်စေသောငှါ၊ တတ္ထ၊ ထိုအဘိဓမ္မာပိဋ
ကတ်၌၊ ဘုပ္ပဝစနေန၊ သတ္တမိဝိဘတ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗေသော၊ ပြုတော်မူခြင်းကို၊

ကတော၊ ပြုတော်မူအပ်၏။ ဝိနယော၊ ဝိနည်းဝိဇ္ဇာကတ်၌၊ ဟေတုဋ္ဌေဝ၊
 ဟိတ်အနက်သည်လည်း၊ သန္တ ၀ တိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ကရုဏာဋ္ဌေဝ၊ ကရိုဏ်း
 အနက်သည်လည်း၊ သန္တ ၀ တိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်
 ၏။ ယောသော သိက္ခာပဒပညတ္တိသမယော၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်
 တော်မူအံ့သောအကြောင်းကိုလည်း၊ သာရိပုတ္တာဒိဟိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တ
 ရာအစရှိသော၊ လေ့ရှိတို့သည်။ ခုဗ္ဗိညေယျော၊ သိနှိုင်း၏။ ဟေတုဘူတော
 န၊ အကြောင်းဖြစ်၍လည်း ဖြစ်သော၊ ကရုဏာဘူတောန၊ ကရိုဏ်းဖြစ်၍
 လည်းဖြစ်သော၊ တေနသမယေန၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်တော်မူလိုသော
 ကြောင့်၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ ပညပေန္တော၊ ပညတ်တော်မူလို
 သည်ရှိသော်၊ သိက္ခာပဒပညတ္တိဟေတုဉ္စ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူအံ့
 သော အကြောင်းကိုလည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပေက္ခမာ
 နော၊ ငဲ့ကွက်ငဲ့လင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်
 တို့၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တဒတ္ထဇောတနတ္ထံ၊ ထိုဟိတ်အနက်ကရိုဏ်းအနက်ကို တွန်းပစ်ပစ်သော
 ဌ၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိနည်းဝိဇ္ဇာကတ်၌၊ ကရုဏာဝစနေန၊ တတိယာဝိဘတ်ဖြင့်၊
 နိဇ္ဈေသော၊ ပြုတော်မူခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ။

ဣပေန၊ ဤမင်္ဂလသုတ်တော်၌ လည်းကောင်း၊ အညသ္မိံ၊ တပါး
 လည်းဖြစ်သော၊ ဇေတဝိကော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သုတ္တန္တပါဌေဝ၊
 သုတ္တန်ပါဠိတော်ပါ၌ လည်းကောင်း၊ အတ္တန္တသံယော ဂဏ္ဌော၊ အတ္တန္တ
 သံယောဂ အနက်သည်၊ သန္တ ၀ တိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏။ ယံသမယံ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဓံသုတ္တံ
 ဝါ၊ ဤမင်္ဂလသုတ်ကို လည်းကောင်း၊ အညံဝါသုတ္တန္တံ၊ တပါးသောသုတ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အတ္တန္တမေဝ၊ စင်စစ်လျှင်၊
 တံသမယံ၊ ထိုအခါပတ်လုံး၊ ကရုဏာဝိဟာရေန၊ ကရုဏာတော်၏နေခြင်း
 ဖြင့်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒတ္ထဇောတနတ္ထံ၊ ထို
 အနက်ကိုတွန်းပစ်ပစ်သောဌ၊ ဣဓံ၊ ဤမင်္ဂလသုတ်၌၊ ဥပယောဂဝစနိဇ္ဈေ
 သော၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်ပြခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏ဟူ၍၊ ဝိညေ
 ယျော၊ သိအပ်၏။ ။ ၈။ အကျဉ်းကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဆိုအပ်သောစကား
 ၌၊ သင်္ဂဟဂါထာ၊ သင်္ဂဟဂါထာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ တံတံအတ္ထံ၊
 ထိုထိုသောအနက်ကို၊ အပေက္ခိတော၊ ငဲ့၍၊ အညတြိ၊ သုတ္တန်ဒေသနာမှတပါး
 အဘိဓမ္မာဝိနည်း ဒေသနာတော်၌၊ သုဗ္ဗေန၊ သတ္တဝိဝိဘတ်ဖြင့် လည်း

ကောင်းကင်ကုဏ္ဍဝေ၊ တတိယာဝိဘတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမယော၊ သမယသဒ္ဓါကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်၌၊ သော သမယော၊ ထိုသမယသဒ္ဓါကို၊ ဥပယောဂေန၊ ဗုဒ္ဓိယာဝိဘတ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သင်္ဂဟဂါထာ၊ သင်္ဂဟဂါထာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဘဂဝါတိ ဇေတဝစနံ၊ ဘဂဝါဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ဂုဏဝိသိဋ္ဌ သတ္တုတ္တမဂရုဂါရဝါမိဝစနံ၊ ဂုဏ်တော်တို့ဖြင့်ထူးတော်မူသောကြောင့် သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ လေးမြတ်ရှိသော ကျိုးနွံသည် ကိုဟောသော သဒ္ဓါတည်း။ ယထာဟ ကိံအာဟ၊ ဘုရား အဘယ်သို့ ဟောသနည်း။ ဘဂဝါတိဝစနံ၊ ဘဂဝါဟူသော စကားသည်၊ သေဋ္ဌံ၊ အထူးသဖြင့် ခြီးမွမ်းအပ်သောသဒ္ဓါတည်း။ ဘဂဝါတိဝစနံ၊ ဘဂဝါဟူ သောစကားသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သည်ကို ဟောသောသဒ္ဓါတည်း။ ဂရုဂါ ရဝယုတ္တော၊ လေးမြတ်ရှိသောအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော သဒ္ဓါတည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုဘုရားရှင်ကို၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝုတ္တိတိ၊ ဆို အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟော၏။ ။ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဉ်းအံ့၊ နာမံ၊ အမည်သည်၊ အာဝတ္ထိကံ၊ အလိုက် အတန်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော အမည်လည်းကောင်း၊ လိဂိကံ၊ အသွင်အပြင်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော အမည် လည်းကောင်း၊ နေမိတ္တကံ၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ဖြစ်သော အမည် လည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကို မစွဲမူ၍ ဖြစ်သော အမည် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိမံ၊ လေးပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေး ပါးသောအမည်တို့တွင်၊ ဝုတ္တော၊ နှားငယ်သည်၊ ဒဗ္ဗော၊ ဆုံးမပြီးသောနှား၊ ဗထိဗဒ္ဓေါ၊ နှားလား၊ ဣတိ ဇေတမာမိ၊ ဤသို့အစရှိသော အမည်သည်၊ အာ ဝတ္ထိကံ၊ အာဝတ္ထိကနာမ်မည်၏။ ဒဏ္ဍိ၊ တောင်ဝှေးရှိသောသူ၊ သတ္တိ၊ ထီးရှိ သောသူ၊ သိဝိ၊ ဦးစွန်းရှိသောသူ၊ ကရိ၊ လက်ရှိသောသူ၊ ဣတိ ဇေတမာမိ၊ ဤသို့ အစရှိသောအမည်သည်၊ လိဂိကံ၊ လိဂိကနာမ်မည်၏။ တေဝိဇ္ဇော၊ သုံးပါး သောဝိဇ္ဇာ ရှိသောသူ၊ သဗ္ဗာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူ၊ ဣတိ ဇေတမာမိ၊ ဤသို့အစရှိသောအမည်သည်၊ နေမိတ္တကံ၊ နေမိတ္တကနာမ်မည်၏။ သိရိဝဇ္ဇနော၊ သိရိဝဇ္ဇနမည်သောသူ၊ ဓနဝဇ္ဇနော၊ ဓနဝဇ္ဇနမည်သောသူ၊ ဣတိ ဇေတမာမိ၊ ဤသို့အစရှိသော အမည်သည်၊ ဝစ နတ္ထံ၊ သဒ္ဓါ၏ အနက်ကို၊ အနုပေက္ခိတွာ၊ မဉ်းမူ၍၊ ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်သောသဒ္ဓါ သည်၊ အဓိပ္ပသမုပ္ပန္နံနာမ၊ အဓိပ္ပသမုပ္ပန္နနာမ်မည်၏။ ဣဒံဘဂဝါတိနာမံ၊

ဤဘဂဝါဟူသော အမည်တော်သည်၊ ဂုဏ်နေမိတ္တကံ၊ ဂုဏ်တော်လျှင် အကြောင်းရင်း ရှိသော နာမတော်တည်း။ ဘဂဝါတိ နာမံ၊ ဘဂဝါဟူသောအမည်ကို၊ မဟာ မာယာယ၊ မဟာမာယာ မဟ်တော်သည်။ နုကတံ၊ မေဉ္ဇနအပ်၊ သုဒ္ဓေါနေမဟာရာဇေန၊ သုဒ္ဓေါနေမင်းမြတ်သည်၊ နုကတံ၊ မေဉ္ဇနအပ်၊ အသိတိယာ ဥာတိ သဟဿေဟိ၊ ရှစ်သောင်းသော ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည်၊ နုကတံ၊ မေဉ္ဇနအပ်၊ သက္ကသန္တုသိတာဒိဟိ၊ သိကြားသန္တုသိတာအစရှိကုန်သော၊ ဧဝတာဝိသေသေဟိ၊ နတ်အထူးတို့သည်၊ နုကတံ၊ မေဉ္ဇနအပ်၊ ယထာဟာဂီ အာဟ၊ ဆရာတို့အဘယ်သို့ဟောသနည်း၊ အာယသ္မာသာရိယတ္ထထေရော၊ အရှင်သာရိယတ္ထရာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝါတိဇေတံနာမံ၊ ဘဂဝါဟူသော ဤအမည်တော်ကို၊ ခေတရာ၊ မဟ်တော်မာယာသည်၊ နုကတံ၊ မေဉ္ဇနအပ်၊ ဝိတရာ၊ ခမည်းတော်သည်၊ နုကတံ၊ မေဉ္ဇနအပ်၊ (ပ)၊ ဘဂဝါတိယဒိဒံသံ၊ အကြင်ဘဂဝါဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သော အမည်တော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံနာမံ၊ ထိုဘဂဝါဟူသောအမည်တော်ကို၊ ဝိမောက္ခန္တိကံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အဆုံး၌ဖြစ်၍၊ သန္တိကပညတ္တိနာမံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍ပညတ်အပ်သောအမည်တော်တည်း။

ယံနာမံ၊ အကြင်ဘဂဝါဟူသောအမည်တော်သည်၊ ဂုဏ်နေမိတ္တကံ၊ ဂုဏ်ကိုအကြောင်းပြု၍ဖြစ်၏၊ ဇေတံနာမံ၊ ဤဘဂဝါဟူသောအမည်တော်သည်၊ ဂုဏ်နေမိတ္တကံ၊ ဂုဏ်တော်လျှင်ပဗ္ဗန္တိမိတ်ရှိ၏၊ တေသံဂုဏသနံ၊ ထိုဂုဏ်တော်တို့ကို၊ ပကာသနတ္ထံ၊ ပြအံ့သောငှါ၊ ဣဝဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝဇန္တိ၊ ရဝိကုန်၏၊ ကိံ ဝဇန္တိ၊ အဘယ်ရဝိကုန်သနည်း။ သဂိ၊ သုန်းတော်ခြောက်ပါး တည်းဟူသော ဘဂဝါတရားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဘဇိ၊ ပညာရှိသော သူတို့သည် ဆည်းကပ်အပ်သောသဘောတော်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍သည်။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဘာဂိ၊ လူချမ်းသာနတ်ချမ်းသာနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုဝေဘန်တတ်သောသဘောနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍သည်။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဝိတတ္တဝါ၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို ဝေဘန်၍ဟောတော်မူခြင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍သည်။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဘဂ္ဂံ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့ကိုမျိုးဖျက်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုဟော်မူတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဝဇ္ဈဟိ၊ လေးမြတ်အပ်သောသဘောတော်တို့နှင့်၊ ဘာဂဝါ၊ ပြည့်စုံတော်မူ

၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘာဂဝါ၊ ဘာဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဗဟူတိ၊ များစွာ
 ကုန်သော၊ ဥာယတိ၊ သိအပ်သော တရားတို့ဖြင့်၊ သုဘာဝိတတ္ထနော၊
 ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူတတ်သော သဘောတော်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဘဝန္တဂေါ၊ တဝသုံးပါးမှ အနံတော်မူသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သို့သွားတော်မူ
 တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ နိဒ္ဒေသာဒိသု၊ နိဒ္ဒေသ
 ကျမ်းအစရှိသည်တို့၌၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ
 ယှဉ်၊ အဿ၊ ထိုဘဂဝါ ဟူသောဝုန်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊
 ဖတ်အပ်၏၊ ၊

အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အပရော၊ တပါးသော၊ ပရိယာယော၊
 အကြောင်း ပရိယာယံတည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာဂူဝါ၊
 လောကီလောကုတ္တရာချမ်းသာကိုပြီးစေတတ်သောဒါနဝီလအစရှိသော
 ပါရမီတော်၏ အပြီးသို့ ရောက်တော်မူခြင်းရှိ၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊
 ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂ္ဂဝါ၊
 ရာဂ အစရှိသော ကိလေသာ ကိုမျိုးဖျက်တော်မူတတ်၏၊ တတော၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
 ဘဂေဟိစ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးတည်းဟူသောဘဂတရားတို့နှင့်လည်း
 ယုတ္တော၊ ယှဉ်တော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်
 မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဘတ္တဝါ၊ ကုသိုလ်အစရှိသောတရား
 တို့ကိုဝေစာန်၍ဟောတော်မူခြင်းရှိ၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂ
 ဝါမည်တော်မူ၏၊ ဘတ္တဝါ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မအစရှိသောတရားသို့ ဆည်း
 ကပ်တော်မူတတ်၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ
 ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂေသု၊ ဘဝသုံးပါးတို့မှ၊ ဝန္တဂမေနော၊
 အနံ၍နိဗ္ဗာန်သို့သွားတော်မူတတ်၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ
 မည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝါထာ၌၊ ဝဏ္ဏာ
 ဂမော၊ ဝဏ္ဏ၏လာခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏပရိယာယော၊ ဝဏ္ဏ၏လေယံ
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိရုတ္တိလက္ခဏံ၊ နိရုတ္တိလက္ခဏာကို၊
 ဂဟေတွာဝါ၊ ယူ၍လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓနယေန၊ သဒ္ဓါနည်းဖြင့်၊ ဝိသေဒရာ
 ဒိပက္ခေပလက္ခဏံ၊ ဝိသေဒ ရေ အစရှိသည်သို့ သွင်းခြင်း လက္ခဏာကို၊
 ဂဟေတွာဝါ၊ ယူ၍လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ လောကီ

၉

ယ လောကုတ္တရာ သုခါဘိနိဗ္ဗတ္တကံ၊ လောကီလောကုတ္တရာ ချမ်းသာကို
 ပြီးစေတတ်သော၊ ဒါနသီလဒါနပါရပတ္တိ၊ ဒါနသီလအစရှိသောပါရမီတော်
 ၏အဆုံးသို့ ရောက်သော၊ ဘာလျှံ၊ ဝေဘန်အပ်သော တရား၏ အမြဲသည်၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္တိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘာလျှံ၊ ဝါ
 ဘိ၊ ဘာလျှံ၊ ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုလိုလျက်၊ ဘဝဝါတိ၊ ဘဝဝါဟူ၍၊ ဝတ္တတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဉာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ လောဘ၊ လိုချင်ခြင်း၊ ဒေါသ၊
 အမျက်ထွက်ခြင်း၊ မောဟ၊ မိုက်ခြင်း၊ ဝိပရိတမနသိကာရ၊ ဖောက်ပြန်
 သောနှလုံးသွင်းခြင်း၊ အဟိရိကာနောတ္တပ္ပ၊ မကောင်းမှုမှမရှက်ခြင်းမလန့်
 ခြင်း၊ ကောရပနာဟ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းတုဘက်ပြုခြင်း၊ မက္ခ၊ သူတပါး၏ကျေး
 ဇူးကိုချေခြင်း၊ ပဋ္ဌာသ၊ သူတပါး၏ကျေးဇူးကိုအပျင်းပျင်းပြုခြင်း၊ ဣဿ၊
 သူတပါးကိုငြူရခြင်း၊ မစ္ဆ၊ ရိယ၊ ဝန်တိုခြင်း၊ မာယာ၊ သူတပါးကိုထွဉ်းပြား
 ခြင်း၊ သာထေယျ၊ စဉ်းလဲစဉ်းစားပြုခြင်း၊ ယန္တ၊ ခိုင်မာခြင်း၊ သာရန္တ၊ ဘေး
 ရန်ကိုအားထုတ်ခြင်း၊ မာနာတိမာနမဒပ္ပမာဒ၊ မာန်မူခြင်းအလွန်သောမာန်
 ခက်ထန်သဖြင့်ပင်ခြင်းမေ့လျော့ခြင်း၊ တဏှာဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာအဝိဇ္ဇာ၊ တိဝိ
 ဓာကုသလမူလဒုတ္တရိတသံကိလေသ မလပိသမသညာဝိတက္ကပ္ပပဉ္စ၊ သုံး
 ပါးသောအကုသလမူလ သုံးပါးသောဒုစရိုက်သုံးပါးသောသံကိလေသမ
 လ သုံးပါးသောမညိညွတ်သောအမှတ်သုံးပါးသောအကြံအစည်သုံးပါး
 သောပပဉ္စတရား၊ စတုဗ္ဗိ၊ ဝိပရိယေသ အာသဝဂန္ဓဩစာယောဂါဂတိ
 တဏှာပါဒါန၊ လေးပါးသော ဖောက်ပြန်သော ရှာဖွေခြင်း လေးပါးသော
 အာသဝလေးပါးသောဂန္ဓလေးပါးသောဩစာလေးပါးသောယောဂလေး
 ပါးသောအဂတိတဏှာဖြင့်စွဲလမ်းအပ်သောလေးပါးသောဥပါဒါန၊ ပဉ္စစေ
 တောဝိလပိနိဗ္ဗန္တနိဝရဏာဘိနန္ဒန၊ ငါးပါးသောနှလုံးတံသင်း ငါးပါးသော
 နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငါးပါးသောနိဝရဏ၊ ငါးပါးသော အလွန်နှစ်သက်ခြင်း၊ ဆဝိ
 ဝါဒ မူလတဏှာကာယ၊ ခြောက်ပါးသောဝိဝါဒမူလတရား၊ ခြောက်ပါး
 သောတဏှာကာယ၊ သတ္တာနုသယ၊ ခုနစ်ပါးသောအနုသယ၊ အဋ္ဌမိစ္ဆတ္တ၊
 ရှစ်ပါးသောမိစ္ဆတ္တတရား၊ နဝတဏှာမူလက၊ ကိုးပါးသောတဏှာမူလ
 တရား၊ ဒဿကုသလ ကမ္မပထ၊ ဆယ်ပါးသော အကုသလ ကမ္မပထ၊
 နှိုသဗ္ဗိဒ္ဓိဂတ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူ၊ အဋ္ဌသတတဏှာ၊
 တရား ရှစ်ပါးသောတဏှာ၊ ဝိပရိတပ္ပဘောဒသဗ္ဗဒရထ ပရိဋ္ဌာဟာကိလေ
 သသတသဟဿာနိ၊ ထူးသောစရိုက်တို့၏ အပြားအလုံးစုံ ပူပန်တတ်
 သောတဘိန်းမျှလောက်သောကိလေသာတို့ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သင်္ခေ

ပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကိလေသခန္ဓအဘိသင်္ခါ၊
 ရမဗ္ဗ၊ ဒေဝသုတ္တမာရေ၊ ကိလေသမာရ်ခန္ဓမာရ်အဘိသင်္ခါ၊ ရမာရ်မဗ္ဗမာရ်
 ဒေဝသုတ္တမာရ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော မာရ်တို့ကို၊ အဘဦး၊ ချိုးဖျက်တော်
 မူပြီးတသွား၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတသံပရိဿယာနံ၊ ထိုရန်သူအပေါင်းတို့၏၊
 ဘဝ္ဗတ္တာ၊ ချိုးဖျက်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဂ္ဂဝါတိ၊ ဘဂ္ဂဝါဟူ၍၊
 ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုလိုလျက်၊ ဘဂ္ဂဝါတိ၊ ဘဂ္ဂဝါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

တ္ထေစ၊ ဤဘဂ္ဂဝါဟူသော စကား၌လည်း၊ သင်္ဂဟဂါထံ၊ သင်္ဂဟဂါ
 ထံကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဂ္ဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဘဂ္ဂရာဂေါ၊ ရာဂကိုချိုးဖျက်တော်မူတတ်၏၊ ဘဂ္ဂဒေါသော၊
 ဒေါသကို ချိုးဖျက်တော်မူတတ်၏၊ ဘဂ္ဂမောဟော၊ မောဟကို ချိုးဖျက်
 တော်မူတတ်၏၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါတရား ကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊
 အဿတေန ဘဂ္ဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်
 သော၊ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဘဂ္ဂါ၊ ချိုးဖျက်အပ်ကုန်ပြီး တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ ဘဂ္ဂဝါတိ၊ ဘဂ္ဂဝါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟ၊ ဆို၏။ ဘဂ္ဂရာဂတာယစ၊ ရာဂကိုချိုးဖျက်တော် မူသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်း၊ သတပုညလက္ခဏာရေဿ၊ များစွာသောဘုန်းတော်ကြောင့်
 ဖြစ်သောလက္ခဏာကိုဆောင်တော်မူသော၊ အဿ၊ ထိုဘုရားရှင်အား၊ ရူပ
 ကာယသမ္ပတ္တိံ၊ ရူပကာယ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိဝိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ပောဒ
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂ္ဂဒေါသတာယ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အပြစ်ကိုဖျက်
 ဆီးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မကာယသမ္ပတ္တိံ၊ ဓမ္မကာယနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူခြင်းကို၊ ဒိဝိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊
 လောကီယသရိက္ခကာနံ၊ လောက၌ အပြန်အပျင်းဖြစ်သော လူတို့၏၊ ဗဟု
 မာနဘာဝေါ၊ များစွာမြတ်နိုး အပ်သည် ဖြစ်၍၊ ဂဟဠပဗ္ဗဇိတေဟိ၊ လူ
 ရဟန်းတို့သည်၊ အဘိဂမနိယတာ၊ ရှေးရှုဆည်းကပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကို၊ ဒိဝိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အဘိဂတာ
 နံ၊ ရှေးရှုဆည်းကပ်လာကုန်သော၊ နေဝံ၊ ထိုလူရဟန်းတို့၏၊ ကာယဗိတ္တ
 ဒုက္ခာပနယနေ၊ ကိုယ်စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကိုပယ်ခြင်း၌၊ ပဒိုဗလဘာဝေါ၊
 စွမ်းနိုင်သော သဘောတော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာမိသဒါနဓမ္မဒါနေဟိ၊ အာ
 မိသဒါနဓမ္မဒါနတို့ဖြင့်၊ ဥပကာရိယတာ၊ အထောက်အပံ့ ကိုပြုနိုင်သည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ ဒိဝိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏။ လောကီယလောကုတ္တ
 ရသုခေဟိစ၊ လောကီလောကုတ္တရာ ချမ်းသာတို့နှင့်လည်း၊ သံယောဇန

သမတ္တတာ၊ ကောင်းစွာယဉ်ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒီဒိတာ၊
ပြီအပ်သည်၊ဟောတိုးပြစ်၏။ ။

လောကော၊ လောက၌၊ ဣဿရိယဓမ္မယသ သိရိကာမ ပယတ္တေသု၊
ဣဿရိယဓမ္မယသသိရိကာမပယတ္တဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ သသု၊ ခြောက်
ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ တဂသဒ္ဓေါ၊ တဂသဒ္ဓါသည်၊ ဝတ္တတိ၊
ပြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ပရမတ္ထ၊ အလွန်လျှင်၊ သကမိတ္တေ၊
ကိုယ်တော်၏မိတ်၌၊ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရသည်ဖြစ်၍၊ အဏိမာလဗီမာဒိ
ကံဝါ၊ ကိုယ်တော်ကို အနုမြူလုံးမျှလောက်ပန်ဆင်းခြင်း၊ ခုန်လွှားနိုင်ခြင်း
အစရှိသည် လည်းကောင်း၊ လောကီယသဗ္ဗတံ၊ လောကီ၌သမုတ်အပ်
သော၊ သဗ္ဗာကာရပရိပူရံဝါ၊ အလုံးစုံအခြင်းအရာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုမှ
တပါး၊ လောကုတ္တရော၊ လောကုတ္တရဖြစ်သော၊ ဓရော၊ ဆောင်အပ်သော၊
ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊
လောကတ္တယဗျာကတော၊ လောကသုံးပါး၌နဲ့သောကျော်စောခြင်းရှိတော်
မူသည်ဖြစ်၍၊ ယထာတုစ္စ ဂုဏာဓိဂတော၊ ဟုတ်မှန် တိုင်းသော ဂုဏ်
တော်ကြောင့် ရှေ့အပ်သော၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်
သော၊ ယသော၊ ကျော်စောခြင်းသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထိ၊
ရှိတော်မူ၏၊ ဣပကာယ ဒဿန ဗျာဝဋ္ဌဇနနယန ပဿဒဇနန သမတ္တော၊
အဆင်းတော်တည်းဟူသော ဣပကာယကိုမြင်ခြင်း၌ ကြောင့်ကြရိသော
လူတို့၏မျက်စိကို ကြည်ညိုသဖြင့် ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းတော်မူနိုင်သော၊
သဗ္ဗာကာရပရိပူရော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗင်္ဂ
ပစ္စင်္ဂသိရိ၊ အလုံးစုံသောအင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အသရေ
တော်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ အနေန၊ ဤမြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်အလိုတော်ကို၊ ဣန္ဒိတံ၊ အလိုရှိ
အပ်၏၊ ပတ္တိတံ၊ တောင့်တအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တဟိတံ၊ ကိုယ်
တော်၏အစီးအပွားကို လည်းကောင်း၊ ပရဟိတံဝါ၊ သူတပါးတို့၏ အစီး
အပွားကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒိတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပတ္တိတံ၊ တောင့်တအပ်
၏၊ တဿတဿ၊ ထိုထိုသို့သောအကျိုးစီးပွား၏၊ တထေဝ၊ ထိုထောင့်တ
တိုင်းသာလျှင်၊ အဘိနိပ္ပန္နတ္တာ၊ ပြီးပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣန္ဒိတတ္ထ
နိပ္ပတ္တိသည်တော၊ လိုအပ်သော အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော အမှတ်ရှိ
တော်မူသော၊ ကာမော၊ အလိုတော်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထိ၊

ရှိတော်မူ၏။ သဗ္ဗလောကဂဓာသာဝပတ္တိဟေတုဘူတော။ ခပ်သိမ်းသော
 လောကသည်ရှိသေ လေးမြတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်း၏ အ
 ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ သဗ္ဗာဝါယာမသင်္ခါတော။ သဗ္ဗာဝါယာမဟုဆို
 အပ်သော။ ပယတ္တောစလုံ့ လတော်သည်လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣမေဟိဘဂဝတိ၊ ဤဘဂဝတရား
 ခြောက်ပါးတို့နှင့်၊ ယုတ္တတ္တာဝိ၊ ယှဉ်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။
 အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ဘဂါ၊ တုန်းတော် ခြောက်ပါး တည်းဟူ
 သောဘဂဝတရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိဣမိနာအတ္ထေန၊ ဤသို့
 သောအနက်ကြောင့်။ ဘဂဝတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုသ
 လာဒိဓာဒေဟိ၊ ကုသိုလ် အစရှိသောအပြားတို့ဖြင့်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ ခပ်သိမ်း
 သောတရားတို့ကို လည်းကောင်း။ ခန္ဓာယတန ဓာတုသမ္ပ ဣန္ဒြိယပဒိုစ္စ
 သမုပ္ပါဒါဒိဟိဝါ၊ ခန္ဓာအာယတနဓာတ် သစ္စာဣန္ဒြိယပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ်အစရှိ
 သောတရားတို့ဖြင့်လည်း။ ကုသလာဒိဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်အစရှိသောတရား
 တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇနသင်္ခတ သန္တာပဝိပရိတာမဇ္ဈေနဝါ၊ နှိုက်စက်
 အပ်သောအနက် ပြုပြင် အပ်သော အနက် ပူပန်စေတတ်သော အနက်
 ဖောက်ပြန် တတ်သော အနက်ဖြင့်လည်း။ ဒုက္ခံအရိယသမ္ဘိ၊ ဒုက္ခအရိ
 ယသစ္စာကို လည်းကောင်း။ အာပုဟန နိဒါနသံယောဂ ပလိဗောဇဇ္ဇေန
 ဝါ၊ အားထုတ်တတ်သောအနက် အကြောင်းဟူသောအနက် ယှဉ်တတ်
 သောအနက် နှောင့်နှက်တတ်သော အနက်ဖြင့်လည်း။ သမုဒယံ၊ သမု
 ဒယအရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ နိဿဇုဏဝိ၊ ဝကာသင်္ခတအမတဇ္ဇ
 နဝါ၊ ဝဋ်တရားမှ ထွက်မြောက်တတ်သောအနက် ကိလေသာတို့မှတ်ဟိ
 တတ်သောအနက် ပစ္စည်းလေးပါးတို့သည် မပြုမပြင်အပ်သောအနက်
 မသေတတ်သောအနက်ဖြင့်လည်း။ နိရောဓံ၊ နိရောဓအရိယ သစ္စာကို
 လည်းကောင်း။ နိယျာနဟေတုဒဿနာမိပတေယျဇ္ဈေနဝါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 တတ်သောအနက်နိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းဟူသောအနက်နိဗ္ဗာန်ကိုဖြင့်တတ်
 သောအနက်အကြီးအမှူးဟူသောအနက်ဖြင့်လည်း။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂအရိယ သစ္စာ
 ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဘတ္တဝါ၊ အထူးထူးဝေဝာန်၍ ဟောတော်မူတတ်၏။
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဝာန်
 တော်မူ၍၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်လှစ်တော်မူ၍၊ ဒေသိတဝါ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။

ဝိဘတ္တဝါတိ၊ ဝိဘတ္တဝါဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုလိုလျက်၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါ
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧသဧသောဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 နိဗ္ဗုပ္ပိဟာ၊ အရိယမဂ္ဂါ၊ နိဗ္ဗုပ္ပိဟာ၊ အရိယမဂ္ဂါ၊ အရိယမဂ္ဂါတရား
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကာယမိတ္တဥပမိဝိဝေကေ၊ ကာယမိဝေကမိတ္တမိဝေ
 က ဥပမိဝေကတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုညတာပဏိဟိတာနိမိတ္တ
 မိမောက္ခေ၊ သုညတာပမိမောက္ခ အပဏိဟိတာပမိမောက္ခ အနိမိတ္တမိမောက္ခ
 တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အညေဝ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ လောကီ
 ယလောကုတ္တရေ၊ လောကီ လောကုတ္တရာဖြစ်ကုန်သော၊ ဥတ္တရိမနုဿ
 ဓမ္မေ၊ ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မတရားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘဇိ၊ ဆည်းကပ်
 တော်မူပြီးသော်၊ ဖြစ်တော်မူပြီး၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘတ္တဝါတိ၊ ဘတ္တဝါ
 ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုလိုလျက်၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝိသုဘဝေသု၊ ဘဝသုံးပါးတို့၌၊
 တဿာသင်္ခါတံ၊ တပ်တတ်သည်ဟုဆိုအပ်သောလောဘကို၊ ဝန္တံ၊ ထွေး
 အန်တော်မူလျက်၊ အနေန၊ ဤအရိယမဂ္ဂါဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂမနံ၊ သွား
 တော်မူခြင်းသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဘဝေသုဝန္တဂမနောတိ၊ ဘဝေသုဝန္တဂမနောဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊
 ဆိုလိုလျက်၊ ဘဝသဒ္ဓတော၊ ဘဝသဒ္ဓါမှ၊ ဘကာရံ၊ ဘာအက္ခရာကို၊ အာ
 ဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂမနသဒ္ဓတော၊ ဂမနသဒ္ဓါမှ၊ ဂကာရံ၊ ဂအက္ခရာကို၊ ဂဟေ
 တွာ၊ ယူ၍၊ ဝန္တသဒ္ဓတော၊ ဝန္တသဒ္ဓါမှ၊ ဝကာရဉ္စ၊ ဝအက္ခရာကိုလည်း၊
 အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဒီဃံ၊ ဒီဃာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ လောကေ၊ လောက၌၊ မေဟနဿ၊ လျှို့ဝှက်အပ်သော၊
 ခဿ၊ အရပ်၏၊ မာဿ၊ ပန်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုလိုလျက်၊
 မေခလာတိ၊ မေခလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိယဝေ၊ ဆိုအပ် သကဲ့သို့တည်း။
 ဧတ္ထာဝတာစတ္တကေနဝစနတ္တမေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော သဒ္ဓါ၏
 အစဉ် အနက်၏ အစဉ်ဖြင့်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤမဂ္ဂါလသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ မေသုတန္တံ
 ဝစနေန၊ ဧဝံ၊ မေသုတံ ယူသော စကားဖြင့်၊ ယထာသုတံ၊ ကြားအပ်ပြီး
 သောအတိုင်း၊ ယထာပရိယတ္တိံ၊ သင်ကြားဘူးသောအတိုင်း၊ ဓမ္မ၊ တရား
 ကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြသောအာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ ပစ္စက္ခံ၊ ဘုရားရှင်မျက်
 မှောက်တော်မူကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မသရီ
 ရံ၊ တရား၏ ကိုယ်ကို၊ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြီ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊

ဣဒံ၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်တော်သည်။ အဝီတသတ္တကံ၊ လွန်ပြီးသောတရား
 ရှိသော၊ ပါဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ န၊ မဟုတ်။ အယံကထာ၊ ဤမင်္ဂလာ
 သုတ်စကားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ သတ္တာတိ၊ ဆရာဟူ၍။ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒဿနေန၊ ထင်ရှားစွာမမြင်ရသဖြင့်။ ဥက္ကဋ္ဌဇနံ၊
 ဆန့်ကျင်သောလူအပေါင်းကို။ သမဿာသေတိ၊ သက်သာရာကို ရစေ
 ၏။ ကေသမယံ ဘဂဝါတိ ဝစနေန၊ ကေသမယံ ဘဂဝါဟူသော
 စကားဖြင့်၊ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုဇံမေသုတံကေသမယံဘဂဝါအစရှိသော
 စကားကိုရွတ်သောကာလ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဝိဇ္ဇမာန
 ဘာဝံ၊ ထင်ရှားမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒသောန္တော၊ ပြသော ရှင်အာနန္ဒာ
 မထေရ်သည်။ ရူပကာယံ၊ ရူပကာယ တော်ကို။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်တော်မူ
 သည်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကေသမယံ ဘဂဝါအစရှိ
 သောပါဌ်ဖြင့်၊ ဇံပိဓဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣမဿအရိယဓမ္မဿ၊
 ဤသို့သော မြတ်သောတရားတော်ကို။ ဒေသတော၊ ဟောတော်မူတတ်
 သော၊ ဒသဗလရော၊ ဆယ်ပါးသောအားကို ဆောင်တော်မူနိုင်သော၊
 ဝဇီရသဗ္ဗာတကာယော၊ ဝရဇိနံထုံးနှင့်တူသော ကိုယ်ရှိတော်မူသော၊
 သောဝိဘဂဝါ၊ ထိုဘုရားရှင်သည်လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်
 မူလေပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ အညေန၊ တပါးသော၊ ကေန၊ အတယ်သူသည်၊
 ဇိဝိတော၊ အသက်၌၊ အာသာ၊ အလိုဆန္ဒကို၊ ဇနေတဗ္ဗာတိ၊ ဖြစ်စေနိုင်အံ့
 နည်းဟု၊ ဇိဝိတမဒမတ္တံ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌ ယစ်ကာမျှဖြစ်သော၊ ဇနံ၊ လူ
 အပေါင်းကို၊ သံဝေဇေတိ၊ ထိတ်လန့်စေ၏။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဒ္ဓဓမ္မ
 စ၊ သူတော်ကောင်း တရား၌လည်း၊ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဇနေ
 တိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဇေန္တိစက္ခုမိနာ၊ ဇံဟူသောဤဝုန်ဖြင့်လည်း၊ တဏန္တော၊
 ဆိုသော အာနန္ဒာသည်၊ ဒေသနာသမ္ပတ္တိံ၊ ဒေသနာတော်၏ ပြည့်စုံခြင်း
 ကို၊ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်းတော်မူ၏။ မေသုတန္တိဣမိနာ၊ မေသုတံဟူသောဤဝုန်
 ဖြင့်၊ သာဝကသမ္ပတ္တိံ၊ တပည့်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်း၏။ ကေ
 သမယန္တိဣမိနာ၊ ကေသမယံ ဟူသောဤဝုန်ဖြင့်၊ ကာလသမ္ပတ္တိံ၊ ကာ
 လ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်း၏။ ဘဂဝါတိ ဣမိနာ၊ ဘဂဝါဟူ
 သောဤဝုန်ဖြင့်၊ ဒေသကသမ္ပတ္တိံ၊ ဒေသက၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နိဗ္ဗိသတိ၊
 ညွှန်း၏။

သာဝတ္ထိယံပိဟရတိတိတ္ထေ၊ သာဝတ္ထိယံပိဟရတိဟူသော ဤဝုန်၌၊
 သာဝတ္ထိတိ၊ သာဝတ္ထိဟူသည်ကား၊ သာဝတ္ထဿ၊ သာဝတ္ထအမည်ရှိ
 (၃၀)

သော၊ ဣသိ၊ နော၊ ရသေ့၏၊ နိဝါသဌာနဘူတံ၊ နေရာအရပ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
 နဂရံ၊ မြို့တည်း၊ ကာကန္တိမာကန္တိယထာ၊ ကာကန္တိမာကန္တိ ယထာဟူ
 သောပုဒ်တို့ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂဝသေန၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂ၏အ
 စွမ်းဖြင့်၊ သာဝတ္ထိတိ၊ သာဝတ္ထိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အက္ခရ
 ဝိန္နကာ၊ အက္ခရာကို ကြံကုန်သော သူတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အဋ္ဌ
 ကထာစရိယာပန၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်ကား၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊
 ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဥပဘောဂပရိဘောဂံ၊ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော၊
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော လိုဘွယ်ကိစ္စသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤရှိ၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိမည်၏၊ သတ္တသမာယောဂေနစ၊ သတ္တသဒ္ဓါနှင့်
 ကောင်းစွာယှဉ်သောကြောင့်လည်း၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံး
 စုံသောလိုဘွယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝစနံ၊ ဆိုအပ်သော
 စကားကို၊ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိမည်၏၊ သဗ္ဗဒါ၊
 အခါခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗပကရုဏံ၊ ခပ်သိမ်းစုံသောလိုဘွယ်ဥစ္စာသည်၊ သာ
 ဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ သမေဟိတံ၊ စုဝေး၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗံ၊
 ခပ်သိမ်းသောလိုဘွယ်ဥစ္စာကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ သာဝတ္ထိတိ၊ သာဝတ္ထိဟူ၍
 ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကောသလသနံ၊ ကောသလတိုင်းတို့၏၊ ဝရံ၊ ပြည်
 သည်၊ ရန္တံ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊ ဒဿနယျံ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိ၏၊ မနောရမ္မံ၊
 စိတ်နှလုံးကိုမွေ့လျော်စေတတ်၏၊ ဒဿဟိ၊ ခတ်ပါးကုန်သော၊ သဒ္ဓေဟိ၊
 အသံတို့ဖြင့်၊ အဝိဝိတ္တံ၊ မဆိတ်၊ အနုပါနသမာယုတ္တံ၊ ထမင်း အပျော်နှင့်
 လည်းယှဉ်၏၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သာဝတ္ထိပုရံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သည်၊ ဒေဝါ
 နံ၊ နတ်တို့၏၊ အာဇ္ဇကမန္ဓာဝ၊ အာဇ္ဇကမန္ဓုမြို့ကဲ့သို့၊ ဝုဒ္ဓိဝေရုလ္လတံ၊ ကြီးပွား
 ဖြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်၏၊ ဣန္ဒံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဖိတံ၊ ဝပြော၏၊
 မနောရမ္မံ၊ စိတ်ပျော်ချင်ဘွယ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏ္ဍိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တဿံ
 သာဝတ္ထိယံ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌၊ သမိပတ္တေ၊ သမိပအနက်၌၊ ဘုမ္မဝစနံ၊
 သတ္တဝီဝိဘတ်တည်း။

ဝိဟရတိတိဧတံဝစနံ၊ ဝိဟရတိဟူသော ဤစကားသည်၊ အဝိသေ
 သေန၊ သာမညအားဖြင့်၊ ဣရိယာပထ ခိဗ္ဗုပ္ပိဟ္မအရိယာဝိဟာရေသု၊ ဣရိ
 ယာပထဝိဟာရခိဗ္ဗုပ္ပိဟာရဗြဟ္မဝိဟာရအရိယာဝိဟာရတို့တွင်၊ အညတရ
 ဝိဟာရပရိဒီပနဝစနံ၊ တပါးပါးသောနေခြင်းဖြင့် နေဟန်ကိုပြသောစကား
 တည်း။ ဣပေန၊ ဤသီဝတ္ထိယံဝိဟရတိဟုဆိုရာ၌ကား၊ တဂဂတော၊ မြတ်စွာ

ဘုရား၏၊ ဌာနဝမနာသနသယနုပ္ပဘေဒသု၊ ရပ်ခြင်းသွားခြင်း ထိုင်ခြင်း
 လျောင်းခြင်းအပြားရှိကုန်သော၊ ဣရိယာပထေသု၊ ဣရိယာပုတ်တို့တွင်း
 အညတရ ဣရိယာပထ သမာယောဂပရိဒိပနံ၊ တပါးပါးသော ဣရိယာ
 ပုတ်တို့၌ကောင်းစွာ ယှဉ်တော်မူကြောင်းကို ပြသောပုဒ်တည်း။ တေန၊
 ထိုကြောင့်ဌိတောဝီ၊ ရပ်တော်မူသော် လည်းကောင်း၊ ဝစ္ဆန္တောဝီ၊ သွား
 တော်မူသော်လည်းကောင်း၊ နိသိန္နောဝီ၊ ထိုင်တော်မူသော်လည်းကောင်း
 သယာနောဝီ၊ လျောင်းတော်မူသော် လည်းကောင်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ဝိဟရတိစ္စေ၊ ဝိဟရတိဟူ၍သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
 ဧကံ၊ တပါးသော၊ ဣရိယာပထဗာဓနံ၊ ဣရိယာပုတ်၏ ငြောင်းညာခြင်းကို၊
 အပရေန၊ တပါးသော၊ ဣရိယာပထေန၊ ဣရိယာပုတ်ဖြင့်၊ ဝိန္တိန္တိတွာ၊ ဖြတ်
 ၍၊ အပရိပတန္တံ၊ မကျစေဘဲ၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ ဟရတိ၊ ဆောင်
 တော်မူ၏၊ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်တော်မူစေတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဟ
 ရတိတိ၊ ဝိဟရတိဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ဇေတဝနေတိတ္ထေ၊ ဇေတဝနေဟူသော၍ပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ယောရာဇာ၊ အကြင်မင်းသည်၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ပစ္စတ္ထိကဇနံ၊ ရန်သူဖြစ်သောသူကို၊ ဖိနာတိ၊ အောင်တတ်၏၊
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊ ဇေတော၊ ဇေတမည်၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ရညာ၊ အဘမင်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပစ္စတ္ထိကေ၊ ရန်သူ
 ဖြစ်သောသူကို၊ ဖိတေ၊ အောင်ပြီးသော်၊ ဇေတော၊ ဖွီးသောသားတည်း၊
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတော၊ ဇေတမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တဿ၊ ထို
 မင်းသားအား၊ မင်္ဂလာကဗျတာယ၊ လောကီမင်္ဂလာကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဧဝံနာမမေဝ၊ ဤဇေတဟူသောအမည်ကိုသာလျှင်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
 ၍၊ ဣတိဝိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဇေတော၊ ဇေတမည်၏၊ ယံသမူ
 ဟံ၊ အကြင်အရအဝေးသည်၊ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဝနိဟတိ၊ ဆည်းကပ်
 ခြင်းကိုပြုစေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တံသမူဟံ၊ ထိုအရအဝေးသည်၊
 ဝနံ၊ ဝနမည်၏၊ အတ္တသမ္ပဒါယ၊ မိမိအားအသီးအပွင့် အစရှိသည်တို့နှင့်
 ပြည့်စုံသဖြင့်၊ သတ္တနံ၊ ရောက်လာသော သတ္တဝါတို့အား၊ ဝတ္တိံ၊ ဆည်း
 ကပ်ခြင်းကို၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေတတ်၏၊ အတ္တသိနေဟံ၊ မိမိအားချစ်ခင်ခြင်း
 ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နာနာဝိက္ကေသုမဂန္တံ၊ သမောဒမတ္တကောကိယာဒိ

၂၄၄

ရန္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝိဟင်္ဂေယျံ။ အထူးထူးအပြားပြားရှိသောပန်းအနံ့တို့ဖြင့်ပြွမ်းသည်ဖြစ်၍
 ယစ်သောဥဩအစရှိသောဌာနတို့သည်။ ဝနုတေ၊ ရဝေအပ်၏။ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်။ ဝနံ၊ ဝနမည်၏။ မန္တမာလုတစလိတ ရုက္ခသင်္ခါဝိဇ္ဇပပလ္လဝပလာ
 သေဟိ၊ လေညှင်းခပ်သဖြင့် ထွပ်သောသစ်ပင် သစ်ခက်သစ်ခွသစ်ညှန့်
 သစ်ပွေးတို့သည်လည်း။ ဝနုတေ၊ ရဝေအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဝနံ၊ ဝနမည်၏။ ဧဝံ၊ လာတည်ကုန်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပရိဘုရေထ၊ သုံးဆောင်တည်
 ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပါဏိနော၊ အသက်ဝိညာဉ် မရှိဘဲလျက်၊ ယာစတိ
 ဝိယ၊ တောင်းပန်လေသကဲ့သို့တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ ဇေတဿ၊ ဇေတမင်းသား၏။ ဝနံ၊ တောတည်း။ ဇေတဝနံ၊
 ဇေတမင်းသား၏တော၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တံ၊ ထိုတောအရပ်
 ကို၊ ဇေတနု၊ ဇေတမည်သော၊ ရာဇကုမာရေနု၊ မင်းသားသည်၊ ရောပိတံ၊
 စိုက်ပျိုးအပ်၏။ သဗ္ဗန္တိတံ၊ လုံခြုံစေအပ်၏။ ပရိပါလိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်
 ၏။ သောစ၊ ထိုဇေတမင်းသားသည်ကား။ တဿ၊ ထိုဥယျာဉ်၏။ သာမီ၊
 အရှင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတဝနန္တိ၊ ဇေတဝနံ
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မိံ၊ ဇေတဝနော၊ ထိုဇေတမင်းသားသည်စိုက်
 ပျိုးအပ်သောတော၌။ ။

အနာထဝိဇ္ဇိကဿအာရာမေတိတ္ထေ၊ အနာထဝိဇ္ဇိကဿအာရာမေ
 ဟူသောဤပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
 သောဂဟပတိ၊ ထိုသူဌေးသည်၊ မာတာပိတူဟိ၊ မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ က
 တနာမဝသေန၊ မှည့်အပ်သောအမည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သုဒတ္တောနာမ၊ သုဒတ္တ
 မည်၏။ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိတာယတု၊ ခပ်သိမ်းသောအလိုဆန္ဒ၏ပြည့်စုံသည်
 ၏အဖြစ်ဖြင့်ကား။ ဝိဂတမလမန္တေ၊ ရတာယစ၊ ဝနံတို့ခြင်း ကင်းသောအ
 ညစ်အကြေးရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ ကရုဏာဒိဂုဏသမဝိတာယစ၊ ကရ
 ဏာအစရှိသောဂုဏ်တော်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ နိစ္စကလံ၊
 အခါခပ်သိမ်း၊ အနာထဝိဇ္ဇိ၊ ကံးကွယ်ရာ မရှိသောသူတို့အား ထမင်းကို၊
 အဒါသိ၊ ပေးလှူတတ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အနာထဝိဇ္ဇိကောတိ၊ အနာ
 ထဝိဇ္ဇိကဟူ၍၊ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ ။ ဧတ္ထ၊
 ဤအရပ်၌၊ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အာရမန္တိ၊ လာ၍မွေ့လျော်တတ်
 ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်း
 တို့သည်၊ အာရမန္တိ၊ လာ၍မွေ့လျော်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့မွေ့
 လျော်ရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ အာရာမော၊ အာရာမမည်၏။ တဿ၊

ထိုဥယျာဉ်၏၊ ပုပ္ဖဖလပလ္လဝါဒိသောတာပတိ၊ အပ္ပင်အဝိးအညွန့်အစရှိသောတင့်ကယ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ နတ်ဒုရနတ္ထသန္တာဒိပဉ္စရိသော နာသနက်သမ္ပတ္တိယာစ၊ မဝေးလွန်းမနီးလွန်းခြင်းအစရှိသောငါးပါးအပြားရှိသော ကျောင်း၏အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် လည်းကောင်း၊ တတောတတော၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်မှ၊ အာဂဗ္ဗ၊ လာကုန်၍၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်တတ်ကုန်၏၊ အနုတ္တဏှဤတာ၊ မငြီးငွေ့ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝုတ္တပကာရာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ သမ္ပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောတောအရပ်သို့၊ ဂတေပိ၊ ရောက်လေသောသူတို့ကိုလည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တန္တရံယေဝ၊ အတွင်းသို့သာလျှင်၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ရမေတိ၊ မွေ့လျော်ပျော်စေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အာရာမော၊ အာရာမမည်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သောအာရာမော၊ ထိုအရံကို၊ အနာထပိဏှိကေန၊ အနာထပိဏှိအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိနာ၊ သူဌေးသည်၊ ဇေတသ၊ ဇေတအမည်ရှိသော၊ ရာဇကုမာရဿ၊ မင်းသား၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ အဋ္ဌာရဿဟိရညကောဋိဟိ၊ တဆွဲရှစ်ကုဋေသောငွေတို့ဖြင့်၊ ကောဋိသန္တရေန၊ စပ်ကာခင်းသဖြင့်၊ ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍၊ အဋ္ဌာရဿ ဟိရညကောဋိဟိ၊ တဆွဲရှစ်ကုဋေသောငွေတို့ဖြင့်၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ အဋ္ဌာရဿဟိရည ကောဋိဟိ၊ တဆွဲရှစ်ကုဋေသော ငွေတို့ဖြင့်၊ ဝိဟာရမဟိ၊ ကျောင်းပူဇော်ခြင်းကို၊ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုပညာသမ္ပယဟိရညကောဋိပရိစ္ဆာဂေန၊ ငါးဆွဲလေးကုဋေသောငွေတို့ကိုစွန့်သဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓပရမဿ၊ ဘုရားအရှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃာဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ နိယျာမိတော၊ ဆောင်နှင်းအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနာထပိဏှိကဿ အာရာမေတိဝစနံ၊ အနာထပိဏှိကဿ အာရာမေဟူသော စကားသည်၊ ပန္နိမဿမိကိတ္တနံ၊ နောက်ဖြစ်သော အရှင်ကို ကြားအပ်သော စကား

တ္ထေ၊ ဤဇေတဝနေအနာထပိဏှိကဿ အာရာမေဟူသော စကား၌၊ ဇေတဝနေတိဝစနံ၊ ဇေတဝနေဟူသောစကားသည်၊ ပုရိမဿမိကိတ္တနံ၊ ရှေးဦးသောအရှင်ကို ကြားအပ်သော စကားတည်း၊ အနာထပိဏှိကဿ အာရာမေတိဝစနံ၊ အနာထပိဏှိကဿအာရာမေဟူသော စကားသည်၊ ပန္နိမဿမိကိတ္တနံ၊ နောက်ဖြစ်သော အရှင်ကို ကြားအပ်သော စကား

တည်း၊ တေသံ၊ ထိညစ္ဆာရှင်ဟောင်းတို့ကို၊ ပရိကိတ္တနေ၊ ကြားခြင်း၌၊
 ကိံပယောဇနံ၊ အတယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေဝဒေသျ၊ အကယ်
 ဤသို့ပြားအံ့၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂစ္ဆတေ၊ ဆိုအပ်၏၊
 အဓိကာရတော၊ အလွန်အကဲ ပြုခြင်းအားဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကတ္တ
 ဘာသိတန္တိ၊ ပုစ္ဆာ၊ ကတ္တဘာသိတံဟူသောပုစ္ဆာသည်၊ နိယမကရဏံ၊
 အမှတ်ကိုပြုသည်၊ ဟုဝ္ဋ္ဌာ၊ ဖြစ်၍၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ပုညကာ
 မာနံ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိသောသူတို့အား၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိအာပဇ္ဇနေ၊ မြင်သ
 ဖြင့်အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း၌၊ နိယောဇနဉ္စ၊ တိုက်ထွန်းနှိုးဆော်
 ခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာဓေမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့
 ဦးအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုစေတနာအနာထဝိဏ္ဍိကဿ အာရာမေဟူသောစကား
 ၌၊ ခွါရကောဋ္ဌကပါသာဒဋ္ဌပနေ၊ တံခါးမှတ်ပြာသာဒ်တို့ကိုထားရာအရပ်၌၊
 ဘူမိ ဝိတ္တယလဒ္ဓါ၊ မြေကိုရောင်းသဖြင့် ရအပ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌာရသဟိ
 ရညကောဋိအဋ္ဌနကာစ၊ တဆဲ့ရှစ်ကုဋေငွေအဖိုးထိုက်ကုန်သော တံခါး
 မှတ်ပြာသာဒ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရုက္ခာစ၊ သစ်ပင်တို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ ဇေတဿ၊ ဇေတမင်းသား၏၊ ပရိစ္စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲပေးလှူခြင်း
 တည်း၊ စတုပညာသကောဋိယော၊ ငါဆဲ့လေးကုဋေတို့သည်၊ အနာထ
 ဝိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဍိကသုဋ္ဌေး၏၊ ပရိစ္စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲပေးလှူခြင်းတည်း၊
 တေသံ၊ ထိုအလှူရှင်တို့ကို၊ ပရိကိတ္တနေန၊ တဖန် ကြားသဖြင့်၊ ဧဝံတ
 ထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုညကာမာ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သော သူတို့သည်၊
 ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေန္တော၊
 ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အညေပိ၊
 တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညကာမေ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သော
 သူတို့ကို၊ တေသံ၊ ထိုဇေတမင်းသားအနာထဝိဏ္ဍိ သုဋ္ဌေးတို့အား၊ ဒိဋ္ဌာ
 နုဂတိအာပဇ္ဇနေ၊ မြင်သဖြင့်အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း၌၊ နိယောဇ
 တိ၊ တိုက်ထွန်းနှိုးဆော်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပုညကာမာနံ၊ ကောင်း
 မှုကိုအလိုရှိကုန်သော သူတို့၏၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိအာပဇ္ဇနေ၊ မြင်သဖြင့် အတု
 လိုက်ခြင်းသို့၊ နိယောဇနံ၊ ယှဉ်ခြင်းသည်၊ ပယောဇနံ၊ အကျိုးရှိ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဧဝံဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤစကား၌၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာ
 သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ ဆိုရာသနည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦး
 စွာ၊ ဘာဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ယဒိဝိဟာရ
 တိ၊ အကယ်၍နေသည်ဖြစ်အံ့၊ အနာထဝိဏ္ဍိကဿအာရာမေတိ၊ အနာထ

ပိဏ္ဍိကဿအာရာမေဟူ၍၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မေဝိရာ၊ တတ္ထ၊ ထိုအနာထပိဏ္ဍိကသည်
 ဆောက်လှူအပ်သော မြေလျှော်ဝွပ်ရှိသော စေတနနိကျောင်းတော်၌၊
 အထယဒိဝိဟရတိ၊ အကယ်၍ နေတော်မူသည်ဖြစ်အံ့၊ သာဝတ္ထိယန္တိ၊
 သာဝတ္ထိယံဟူ၍၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မေဝိရာ၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဥဘ
 ယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသော အရပ်တို့၌၊ ဧကသမယံ၊ တခုသောကာလ၌၊ ဝိဟရိ
 တုံ၊ နေတော်မူအံ့သောငှါ၊ နသက္ကံ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊
 ဆို၏၊ ဧတံ၊ ထိုသာဝတ္ထိယံဟူသော အာဓာရပုဒ်ကို၊ သမိပတ္ထေဘုမ္မဝစ
 နန္တိ၊ သမိပတ္ထေဘုမ္မဝစံဟူ၍၊ ဝုတ္တံနန္တိ၊ ရှေးဆိုအပ်ပြီးသည်မဟုတ်သေး
 ဂင်္ဂါယမုနာဒိနံ၊ ဂင်္ဂါယမုနာအစရှိသော မြစ်တို့၏၊ သမိပေ၊ အနီးကမ်း
 နား၌၊ ဂေါယုထာနိ၊ နွားအပေါင်းတို့သည်၊ စရန္တိ၊ ကျက်စားကုန်သည်
 ရှိသော်၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၌၊ စရန္တိ၊ ကျက်စားကုန်၏၊ ယမုနာယ၊ ယမုနာ၌၊
 စရန္တိ၊ ကျက်စားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝုစ္စန္တိ
 ယထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံထထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဓာဝိ၊ ဤသာဝတ္ထိယံ
 ဟူသောပုဒ်၌လည်း၊ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဧ
 တဿ၊ စေတမင်းသား၏၊ ယဒိဒံယံ၊ ဤဒံဝံ၊ အကြင်တောသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အာရာမေဟူ
 အာရာမော၊ အကြင်အရံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစေတမင်းသား၏
 ဥယျာဉ်အနာထပိဏ္ဍိ သူဌေး၏အရံ၌၊ ဝိဟရန္တော၊ သီတင်းသုံးနေတော်
 မူသည်ကို၊ သာဝတ္ထိယံဝိဟရတိ၊ စေတနနိအနာထ ပိဏ္ဍိကဿအာရာ
 မေတိ၊ သာဝတ္ထိယံဝိဟရတိ၊ စေတနနိအနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေဟူ
 ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂေါစရဂါမနိဓဿနတ္ထံ၊ သွင်းခံ
 ရှာကိုပြအံ့သောငှါ၊ သာဝတ္ထိဝစံ၊ သာဝတ္ထိဟူသောစကားကို၊ ဒသေ
 တိ၊ ပြ၏၊ ပဗ္ဗဇိတာနုဂ္ဂပနိဝါသနဌာနနိဓဿနတ္ထံ၊ ရဟန်းတို့အား လျှောက်
 ပတ်သောနေရာကို ပြအံ့သောငှါ၊ သေသဝစနံ၊ တြင်းသေ စကားကို၊
 ဒသေတိ၊ ပြ၏။

တတ္ထ၊ ထိုပုဒ်တို့တွင်၊ သာဝတ္ထိကိတ္တုနေန၊ သာဝတ္ထိကိုကြားသဖြင့်၊
 သာဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဂဟဋ္ဌာနုဂ္ဂဟကရဏံ၊ လူတို့အားပြီး
 မြှောက်တော်မူခြင်းကို ပြခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ စေတနနာဒိ
 ကိတ္တုနေန၊ စေတနနိအစရှိသောသဒ္ဒါကို ကြားသဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတာနုဂ္ဂဟ
 ကရဏံ၊ ရဟန်းတို့အားပြီးမြှောက်တော်မူခြင်းကို ပြခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ

တော်မူ၏။ တထာ။ ထိုမှတပါး။ ဝုရိမေန။ ရှေးဖြစ်သော သာဝတ္ထိသဒ္ဓါဖြင့်၊
 ပစ္စယဂဟဏတော၊ ပစ္စည်းကို ခံယူတော်မူပြီးသည်မှ၊ အတ္တကိလမထာ
 နုယောဂဝိဝဇ္ဇနံ၊ ကိုယ်တော်၏ပင်ပန်းခြင်းကို ယှဉ်ခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်းကို၊
 ဒဿတိ၊ ပြု၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သော စေတဝနေသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဝတ္ထုကာ
 မပဟာနတော၊ ဝတ္ထုကာမကို ပယ်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ကာမသုခလ္လိ
 ကာနုယောဂဝိဝဇ္ဇနံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၌ ငြိတွယ်ခြင်း ယှဉ်ခြင်းမှ ကြဉ်
 ခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ ဝုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော သာဝတ္ထိသဒ္ဓါဖြင့်လည်း၊
 ဓမ္မဒေသနာဘိယောဂံ၊ တရားဟောခြင်း၌ အထူးယှဉ်ခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊
 ပြုတော်မူ၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သော စေတဝနေ သဒ္ဓါဖြင့်လည်း၊
 ဝိဝကာမိယတ္တိံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းသို့ ညွတ်သော စိတ်တော်ကို၊ ဒဿတိ၊
 ပြု၏။ ဝုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော သာဝတ္ထိသဒ္ဓါဖြင့်၊ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာဖြင့်၊
 ဥပဂမနံ၊ ဆွမ်းခံရွာသို့ ကပ်ခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်
 ဖြစ်သော စေတဝနေသဒ္ဓါဖြင့်လည်း၊ ပညာယ၊ ပညာတော်ဖြင့်၊ အပဂမနံ၊
 ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲတော်မူခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဝုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်
 သော သာဝတ္ထိသဒ္ဓါဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတသုခနိပ္ပါဒနာမိယတ္တ
 တံ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ပြီးစေခြင်း၌ ညွတ်သော စိတ်တော်ရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သော စေတဝနေသဒ္ဓါဖြင့်၊
 ပရေဟိတာသုခကာရဏာ၊ သူတပါး၏စီးပွားကို ပြုခြင်း၌ နိရုဓလေပတံ၊ မလိပ်း
 ကျံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ ဝုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော သာဝတ္ထိ
 သဒ္ဓါဖြင့်၊ ဓမ္မိကသုခ၊ ပရိစ္ဆာဂနိမိတ္တံ၊ တရားနှင့်လျော်သော ချမ်းသာကို
 မစွန့်သောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ဗာသုပိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာ နေတော်မူ
 ခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သော စေတဝနေ သဒ္ဓါဖြင့်၊
 ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာနုယောဂနိမိတ္တံ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၌ အဖန်တလဲလဲယှဉ်
 တော်မူကြောင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ ဝုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော သာဝတ္ထိသဒ္ဓါ
 ဖြင့်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ ဥပကာရ ဗဟုလတံ၊ ကျေးဇူးများသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သော စေတဝနေသဒ္ဓါ
 ဖြင့်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့အား၊ ဥပကာရဗဟုလတံ၊ ကျေးဇူးများသည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ ဝုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော သာဝတ္ထိသဒ္ဓါဖြင့်၊ လောကော၊
 လောက၌၊ ဇေတဝသ၊ ပွားတော်မူသော သုရားရှင်၏၊ လောကော၊ လူ့ပြည်၌၊
 သံဝဇာဘာဝံ၊ ကောင်းစွာကြီးသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ ပစ္ဆိမေန၊
 နောက်ဖြစ်သော စေတဝနေ သဒ္ဓါဖြင့်၊ လောကော၊ လူ၌၊ အနုပဝိတ္တတံ၊

မလိမ်းကျံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော အကျိုးကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ။

အထာတိ၊ အထဟူသောပုဒ်သည်၊ အဝဇ္ဇေဒက္ကမေပြတ်သောအနက် ဌ၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ခေါတိ၊ ခေါဟူသောပုဒ်သည်၊ အဓိကာရန္တရ နိဒဿနက္ကေသုံးဖြတ်ခြင်းအထူးကိုပြသော အနက်ဌ၊ နိပါတော၊ နိပါတ် ပုဒ်တည်း။ တေန၊ ထိုခေါသဒ္ဓါဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇိန္နယေဝ၊ မပြတ်လျှင်၊ တက္က၊ ထိုအခါဌ၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝိဟာရေး၊ ကျောင်းတော်ဌ၊ ဣဒံအဓိကာရန္တရံ၊ ဤသို့သောသုံးဖြတ်ခြင်းအထူးသည်းဥပပါဒိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ တံ၊ ထိုအထူး ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ကိံ ဒေသတိ၊ အဘယ်သို့ပြသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍စင်္ကြာ အံ၊ အညတရာဒေဝတာတိအာဒိ၊ အညတရာဒေဝတာဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ တက္က၊ ထိုပါဌကိုတွင်၊ အညတရာတိ ဒေသ သဒ္ဓေါ၊ အညတရာ ဟူသောဤပုဒ်သည်၊ အနိယမိတနိဒ္ဒေသော၊ အမှတ် မရှိသည်ကိုပြသောနိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သဒ္ဓ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သည်၊ နာမဂေါတ္တတော၊ အမျိုးအမည်အားဖြင့်၊ ဒေပါ ကဇ္ဇာ၊ မထင်ရှားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အညတရာတိ၊ အညတရာဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒေဝေါဝေ၊ နတ်သည်ပင်လျှင်၊ ဒေဝတာ၊ ဒေဝတာမည်၏။ ဧတံ၊ ဤဒေဝတာ ဟူသော ပုဒ်သည်၊ ဣတ္ထိပုရိသသာဓာရဏံ၊ နတ်မိန်းမ၊ နတ်ယောက်ျားတို့နှင့်ဆက် ဆံသောပုဒ်တည်း။ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ပုရိသောဝေ၊ ယောက်ျားသာ လျှင်ဖြစ်သော၊ သောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားတည်း။ ကိံ၊ ထု၊ အဘယ် ကြောင့်ကား၊ ဒေဝတာတိ၊ ဒေဝတာဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ သာဓာ ရဏနာမဝသေန၊ ဆက်ဆံသော အမည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒေဝတာတိ၊ ဒေဝ တာဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ။

အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာတိဇ္ဇေ၊ အဘိက္ကန္တာယရတ္တိယာ ဟူသော ဤပုဒ်ဌ၊ အဘိက္ကန္တသဒ္ဓေါ၊ အဘိက္ကန္တသဒ္ဓါသည်၊ ခယပဗ္ဗ သန္ဓရာဘိရူပ အတ္တသန္ဓမောဒနာဒိသု၊ ကုန်သောအနက်အပိုင်းအခြား ဟူသော အနက် အလွန် အဆင်းလှသောအနက် အလွန်ဝမ်းမြောက်သောအနက် အစရှိ သည်တို့ဌ၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တက္က၊ ထိုအနက်တို့တွင်၊ အဘိက္ကန္တာရတ္တိ နိက္ခန္တောပဋ္ဌမော ယာမော ဗိရနိသိန္နဘိက္ခုသံသောဥဒ္ဓိသတုတန္တော ဂဂါဘိက္ခုနံပါတိမောက္ခန္တိ ဝေမာဒိသု၊ အဘိက္ကန္တာရတ္တိနိက္ခန္တောပဋ္ဌမော

ယာမောဓိရနိသိန္ဓောဘိက္ခုသံစောဉ္ဇန္တိသထုတန္တဘဂဝါ ဘိက္ခုနံပါတိ
 မောက္ခံဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ခယေ၊ ကုန်သောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။
 ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊ ကုန်ပြီ။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ ယာမော၊
 ယံသည်၊ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ပြီ။ ဘိက္ခုသံစော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ ဓိရ
 နိသိန္ဓော၊ ကြာမြင့်စွာထိုင်နေရပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ အရှင်
 ဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက်ကို၊ ဉ္ဇန္တိ
 သထု၊ ပြုတော်မူပါလော။
 ယာတာရတ္တိယောအဘိညာတာအဘိလက္ခိ
 တာအဋ္ဌဗိစာတုဒ္ဓသိပဉ္စဒသိတိဝေမာဒိသု၊ ယာတာရတ္တိယောအဘိညာ
 တာအဘိလက္ခိတာအဋ္ဌဗိစာတုဒ္ဓသိပဉ္စဒသိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဗ္ဗေ၊
 အပိုင်းအခြား ဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ယာတာရတ္တိယော၊
 အကြင်ညဉ့်တို့ကို၊ အဋ္ဌဗိ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၊ စာတုဒ္ဓသိ၊ တဆဲ့
 လေးရက်မြောက်သောနေ့၊ ပဉ္စဒသိ၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သောနေ့၊ ဣတိ
 အဘိညာတာ၊ ဤသို့ပိုင်းခြား၍သိအပ်ကုန်၏။ အဘိလက္ခိတာ၊ ပိုင်းခြား၍
 မှတ်အပ်ကုန်၏။ အယံဣမေသံစတုန္တံပုဂ္ဂလာနံအဘိက္ကန္တတရောစပဏိတ
 တရောသတိဝေမာဒိသု၊ အယံဣမေသံစတုန္တံပုဂ္ဂလာနံ အဘိက္ကန္တတရော
 စပဏိတတရောစဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သုန္ဓုရေ၊ ကောင်းသောအနက်
 ၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အယံ၊ ဤသူသည်၊ စတုန္တံ၊ လေးယောက်ကုန်သော၊
 ဣမေသံပုဂ္ဂလာနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အဘိက္ကန္တ တရောစ၊ အလွန်လည်း
 ကောင်း၏၊ ပဏိတတရောစ၊ အထူးသဖြင့်လည်းဖြစ်၏။ ကောမေဝန္တတိ
 ပါဒါနိ၊ ဣဒ္ဓိယာယသသာဇလံ၊ အဘိက္ကန္တန္တနဝဇ္ဇေန္တနု၊ သဗ္ဗာဩဘာသယံ
 ဒိဿတိဝေမာဒိသု၊ ကောမေဝန္တတိပါဒါနိ၊ ဣဒ္ဓိယာယသသာဇလံ၊ အဘိက္က
 နန္တနဝဇ္ဇေန္တနု၊ သဗ္ဗာဩဘာသယံဒိဿာ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဘိဉ္စ
 ပေ၊ အလွန်အဆင်းလှသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်
 ဦးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသသ၊ အခြံအရံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇလံဇလန္တော
 တောက်ပလျက်၊ အဘိက္ကန္တနု၊ အလွန်အဆင်းလှသော၊ ဝဇ္ဇေန္တနု၊ အဆင်း
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗာဒိဿာ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့ကို၊ ဩဘာသယံ ဩဘာသ
 ယန္တော၊ ထွန်းပစေလျက်၊ မေ၊ ငါဘုရား၏၊ ပါဒါနိ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တတိ၊
 ရှိခိုးသည်ကား၊ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ အဘိက္ကန္တံ ဘောဂေါတမ
 အဘိက္ကန္တံ ဘောဂေါတမာတိ ဝေမာဒိသု၊ အဘိက္ကန္တံ ဘောဂေါတမ
 အဘိက္ကန္တံ ဘောဂေါတမဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဗ္ဘာနုမေဒနေ၊ အလွန်
 ဝမ်းမြောက်သောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်

၂၅၀

ဂေါတမအဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်လှ၏၊ ဘောဂေါတမအရှင်ဂေါတမအဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်လှ၏၊ ဣပေနံ၊ ဤအဘိက္ကန္တာယ ဟူသောဝုန်၌ကား၊ ခပေ၊ ကုန်သောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဦးယံကုန်သော၊ ခုတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ ပရိက္ခိတာယ၊ ကုန်ပြီးသော၊ ခုတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အဘိက္ကန္တံ ဝဏ္ဏာတိဇ္ဇေ၊ အဘိက္ကန္တံ ဝဏ္ဏာဟူသော ဤဝုန်၌၊ အဘိက္ကန္တံသဒ္ဓေါ၊ အဘိက္ကန္တံသဒ္ဓါသည်၊ အဘိရူပေ၊ အလွန်အဆင်းလှသော အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓေါပနံ၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓါသည်ကား၊ ထဝိထုတိကုလဝဂ္ဂကာနုဏသဗ္ဗာနပမာဏရူပါယတနာဒိသု၊ အရေဟူသော အနက် ခြီးပွမ်းသောအနက် အမျိုးအနွယ်ဟူသောအနက်အကြောင်းဟူသောအနက် သဗ္ဗာန်ဟူသောအနက် ပမာဏဟူသောအနက်ရူပါယတနဟူသောအနက်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုအနက်တို့တွင်းသုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောဘဂဝါတိဇေမာဒိသု၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောဘဂဝါ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ထဝိယံ၊ အရေဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းတော်ရှိ၏၊ ကဒါသညဇ္ဇာပနတေဂဟပတိဣမဿသမဏဿ ဂေါတမဿဝဏ္ဏာတိဇေမာဒိသု၊ ကဒါသညဇ္ဇာပန တေဂဟပတိဣမဿ သမဏဿဂေါတမဿဝဏ္ဏာ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ထုတိယံ၊ ခြီးပွမ်းသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ တေး၊ သင်၏၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းဖြစ်သော၊ ဣမဿဂေါတမဿ၊ ဤဂေါတမအား၊ ဝဏ္ဏာ၊ ခြီးပွမ်းထိုက်သည် ဖြစ်၍၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ သညဇ္ဇာပန၊ အမှတ်ကို ကောင်းစွာဖြစ်စေရအံ့နည်း၊ ဝတ္ထာရောမေဘောဂေါတမဝဏ္ဏာတိဇေမာဒိသု၊ ဝတ္ထာရောမေဘောဂေါတမဝဏ္ဏာ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ကုလဝဂ္ဂေ၊ အမျိုးအနွယ်ဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဣမေဝဏ္ဏာ၊ ဤအမျိုးတို့သည်၊ ဝတ္ထာရော၊ လေးပါးတို့တည်း၊ အထကေနနုဝဏ္ဏေနဂန္ဓထေနောတိ ဝုတ္တတိတိဇေမာဒိသု၊ အထကေနနုဝဏ္ဏေနဂန္ဓထေနောတိဝုတ္တတိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ကာရဏေ၊ အကြောင်းဟူသော အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ ကေနနုဝဏ္ဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဂန္ဓထေနောတိ၊ နံ့သာကိုခိုးသောသူဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ ဗဟန္တံ၊ ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ၊ အဘိနိဋ္ဌိနိတွာတိ

၂၅၂

ဗုဒ္ဓကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝေမာဒိသု၊ မဟန္တံ ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ အဘိနိဋ္ဌိနိတွာဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊
 သဏ္ဌာနေ၊ သဏ္ဌာန်ဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။မဟန္တံ၊ ငြိမ်း
 စွာသော၊ ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ၊ ဆင်မင်းသဏ္ဌာန်ကို။ အဘိနိဋ္ဌိနိတွာ၊ ဗန်ဆင်း
 ၍။ ။တယောပတ္တဿ ဝဏ္ဏာတိဝေမာဒိသု၊ တယောပတ္တဿ ဝဏ္ဏာ
 ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပမာဏေ၊ ပမာဏဟူသော အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏။ ။ပတ္တဿ၊ သပိတ်၏၊ ဝဏ္ဏာ၊ အတိုင်းအရှည်တို့သည်၊ တယော၊
 သုံးပါးတို့တည်း၊ ဝဏ္ဏောဂဇ္ဇောရသော၊ ဩဇာတိဝေမာဒိသု၊ ဝဏ္ဏောဂဇ္ဇော
 ရသော၊ ဩဇာဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ရူပါယတနေ၊ ရူပါယတန်ဟူသော
 အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ဝဏ္ဏော၊ ဝဏ္ဏာယတန လည်းကောင်း၊
 ဝဇ္ဇော၊ ဝဇ္ဇာယတနလည်းကောင်း၊ ရသော၊ ရသာယတန လည်းကောင်း၊
 ဩဇာ၊ ဩဇာလည်းကောင်း၊ ။သော၊ ထိုဝဏ္ဏသဒ္ဓါကို၊ ဣသေဤအရာ
 ၌၊ သပိယာ၊ အရေ၌၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တ
 ဝဏ္ဏာကိ၊ အဘိက္ကန္တ ဝဏ္ဏာဟူသည်ကား၊ အဘိရူပဆင်၊ အလွန်သော
 အရေရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ကေဝလကပ္ပန္တိ ဇေတ္ထ၊ ကေဝလကပ္ပံ ဟူသောဤဝုဒ္ဓိ၌၊ ကေဝလသဒ္ဓေါ၊
 ကေဝလသဒ္ဓါသည်၊ အနဝသေသယောဘုယျဇဗျာမိဿာနတိရေကဓဋ္ဌတ္တ
 ဝိသံယောဂါဒိအနေကတ္တော၊ မကြွင်းမကျန် ဟူသောအနက် များသော
 အနက် မရောနှောသောအနက်မယုတ်သောအနက်လွန်သောအနက် ကွေ
 ကွင်းသောအနက် အစရှိသောများသော အနက်ရှိ၏၊ တထာဟိတတော
 ဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ ပရိသုဒ္ဓံ ဗြဟ္မစရိယန္တိဝေမာဒိ
 သု၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ ပရိသုဒ္ဓံဗြဟ္မစရိယံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အနဝ
 သေသတော၊ မကြွင်းမကျန်သည်၏အဖြစ်ကိုဟောသောဝုဒ္ဓိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊
 မကြွင်းမကျန် ပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်စွာထသော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 ခြတ်သောအကျင့်ကို၊ ။ကေဝလာ အင်္ဂမာဂဓာဗဟုတံ ခါဒနိယံဘော
 ဇနိယံအာဒါယဥပသကံမန္တိတိဝေမာဒိသု၊ ကေဝလာအင်္ဂမာဂဓာဗဟုတံ
 ခါဒနိယံဘောဇနိယံအာဒါယဥပသကံမန္တိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ယေ
 ဘုယျတာ၊ ယေဘုယျအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။
 ကေဝလာ၊ များစွာကုန်သော၊ အင်္ဂမာဂဓာ၊ အင်္ဂတိုင်းသူ မဂတိုင်းသူ
 တို့သည်၊ ဗဟုတံ၊ များစွာသော၊ ခါဒနိယံ၊ ခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘော
 ဇနိယံ၊ လားဘွယ်ကို လည်းကောင်း၊ အာဒါယံ၊ ပူကုန်၍၊ ဥပသကံမန္တိ၊

ကပ်ကုန်၏။ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိတိဇေ
 မာဒိသု၊ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ ဤသို့အစရှိသည်
 တို့၌၊ အဗျာမိသာတာ၊ မရောဇ္ဈာသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။
 ကေဝလဿ၊ ချမ်းသာ အစရှိသည်မရောဇ္ဈာသော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်း
 ရဲခြင်းအရ၏။ သမုဒယော၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေ
 ဝလံသန္ဓါ မတ္တကံနုနအယမာယသ္မာတိဇေမာဒိသု၊ ကေဝလံသန္ဓါမတ္တကံ
 နုနအယမာယသ္မာဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အနတိရေကတာ၊ မလွန်မယုတ်
 သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်
 သည်၊ ကေဝလံ၊ မလွန် မယုတ်သော၊ သန္ဓါမတ္တကံနုန၊ သန္ဓါမျှသာ ဖြစ်
 ယောင်တကား၊ အယံ အာယသ္မာတော အနုရုဇ္ဈဿ ဗာဟိကောနာမ
 သဒ္ဓိဝိဟာရိကော ကေဝလံ သံဃာဘောဒါယဋ္ဌိတောတိ ဇေမာဒိသု၊ အယံ
 အာယသ္မာတောအနုရုဇ္ဈဿ ဗာဟိကောနာမ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော ကေဝလံ
 သံဃာဘောဒါယဋ္ဌိတောဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဒဠတ္ထတာ၊ ဖြစ်သောအနက်
 ၏အဖြစ်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အာယသ္မာတောအနုရုဇ္ဈဿ၊ အရှင်
 အနုရုဇ္ဈ၏၊ ဗာဟိကောနာမ၊ ဗာဟိကအမည်ရှိသော၊ အယံသဒ္ဓိဝိဟာရိ
 ကော၊ ဤအတုနေတပည့်သည်၊ ကေဝလံ၊ ဖြစ်စွာ၊ သံဃာဘောဒါယ၊ သံဃာ
 တော်၏ကွဲပြားခြင်းငှါ၊ ဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ ကေဝလံဝုသိတဝါဥတ္တမပုရိ
 သောတိဝုပ္ပတိတိဇေမာဒိသု၊ ကေဝလံဝုသိတဝါဥတ္တမပုရိသောတိဝုပ္ပတိ
 ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိသိယောဂေါ၊ ကွေကွင်းခြင်းအနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏။ ကေဝလံ၊ ကွေကွင်း သည်ဖြစ်၍၊ ဝုသိတဝါ၊ သုံးအပ်သော
 သိတင်းရှိသောသူကို၊ ဥတ္တမ ပုရိသောတိ၊ ခြံတ်သော ယောကျ်ားဟူ၍၊
 ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣဝပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ အဿ၊ ထိုကေဝလသန္ဓါ
 ၏၊ အနဝသေသတ္တံ၊ အကြွင်းမရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော၊ အဠတ္ထာ၊
 အနက်ကို၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။

အယံကပ္ပသဒ္ဓေါပန၊ ဤကပ္ပသဒ္ဓါသည်ကား၊ အတိသဒ္ဓဟနဝေါဟာရ
 ကာလပညတ္တိဆေဒနဝိကပ္ပလေသသမန္တ တာဝါဒီအနေကဠော၊ အထူး
 ယုံကြည်သောအနက် ခေါ်ဝေါ်ခြင်းအနက် ကာလအနက် ပညတ္တိအနက်
 ဖြတ်ခြင်းအနက် ဝိကပ္ပအနက် လေသအနက် ထက်ဝန်းကျင် ဖြစ်သော
 အနက် အစရှိသည် တို့ဖြင့်များသော အနက်ရှိ၏။ တထာဂတိ တတော
 ဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုကပ္ပသဒ္ဓါ၏၊ ဩကပ္ပနိယ ဇေတီ
 ဘောတော ဂေါတမဿ ယထာတံအရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿတိ

ဇေမာဒိသု၊ ဩကပ္ပနိယမေတံ ဘောတော ဂေါတမဿယထာတံ အရ
 ဟတောသမ္ဗာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဘိသဒ္ဓိ ဟနုတ္တော၊
 အလွန်ယုံကြည်သောအနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ အရဟတော၊
 ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မပောက်
 မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော၊ ဘောတောဂေါတမဿ၊ အရှင်
 ဂေါတမအား၊ ယထာတံ၊ ဟုတ်သောအတိုင်း ယုံကြည်ခြင်းသည်၊ ဇေတံ
 ဩကပ္ပနိယံ၊ ဤအကျိုးဝင်၍ ယုံကြည် ခြင်းတည်း။ ။ အနု ဇာနာမိ
 ဘိက္ခဝေ ပဉ္စဟိသမဏ ကပ္ပေဟိပလံပရိဘုဉ္ဇိတုန္တိ ဇေမာဒိသု၊ အနုဇာ
 နာမိ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စဟိသမဏ ကပ္ပေဟိပလံပရိဘုဉ္ဇိတု ဤသို့အစရှိသည်တို့
 ၌၊ ဝေါဟာရော၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဟူသောအနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သမဏကပ္ပေဟိ၊ ရဟန်း
 တို့၏ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပလံ၊ အသီးကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတု၊ သုံးဆောင်စိင့်
 သောငှါ၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ။ ယေ
 နသုဒ္ဓနိစ္စကပ္ပံဝိဟရာမိတိ ဇေမာဒိသု၊ ယေနသုဒ္ဓနိစ္စကပ္ပံဝိဟရာမိ ဤသို့
 အစရှိသည်တို့၌၊ ကာလော၊ ကာလအနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။
 ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ နိစ္စကပ္ပံ၊ ခြံစွာကာလပတ်လုံး၊ ဝိဟရာမိ၊
 နေ၏။ ။ ဣတ္ထာ ယသ္မာကပ္ပေါတိ ဇေမာဒိသု၊ ဣတ္ထာ ယသ္မာ ကပ္ပေါဤသို့
 အစရှိသည်တို့၌၊ ပညတ္တိ၊ ပညတ်အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာယသ္မာကပ္ပေါ၊ အရှင်ကပ္ပသည်၊ အလင်္ကာတောကပ္ပိတကောသ
 မသုတိဇေမာဒိသု၊ အလင်္ကာတောကပ္ပိတကောသမသုဤသို့အစရှိသည်
 တို့၌၊ ဆေဒနံ၊ ဖြတ်သောအနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ ကပ္ပိတကော
 သမသု၊ ပပတ်အပ်ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဆံမုတ်ဆိတ်ရှိသော၊ အလင်္ကာတော၊
 တန်ဆာဆင်အပ်ပြီးသော၊ ကပ္ပတိန္ဒူလကပ္ပေါတိဇေမာဒိသု၊ ကပ္ပတိ
 န္ဒူလကပ္ပေါဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိကပ္ပေါ၊ အထူးကြံခြင်းဟူသောအနက်
 သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ န္ဒူလကပ္ပေါ၊ အရိပ်လက်နှစ်သစ် လွန်သော
 အခါဘောဇဉ်ကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ ။ အတ္ထိကပ္ပေါနိပ္ပဇ္ဇိ
 တုန္တိဇေမာဒိသု၊ အတ္ထိကပ္ပေါနိပ္ပဇ္ဇိတု ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ လေသော၊
 အမြွက်ကိုဟောသောအနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ နိပ္ပဇ္ဇိတု၊ လျောင်း
 ခြင်းငှါ၊ ကပ္ပေါ၊ အမြွက်အဟန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ။ ကေဝလကပ္ပံဝေဠု
 ဝနံဩဘာသေတွာတိဇေမာဒိသု၊ ကေဝလကပ္ပံဝေဠု ဝနံဩဘာသေတွာ
 ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ သမန္တဘာဝေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်ကို ဟောသော

အဖြစ်သည်။ မိဿတိ၊ ထင်၏။ ကောဝလကပ္ပံ၊ အကြွင်းမရှိ ထက်ဝန်း
ကျင်ဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝန်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊
အရောင်ဖြင့်နှံ့၍၊ ။ ဣပေန၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်တော်၌ကား၊ အဿ၊ ထိုကပ္ပ
သန္တိ၏၊ သမန္တဘာဝေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ကောဝလကပ္ပံဇေတဝနန္တိ ဧတ္ထ၊ ကောဝလကပ္ပံ
ဇေတဝနံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဟတော၊ အကြင်အခါ၌၊ သမန္တတော၊ ထက်
ဝန်းကျင်မှ၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်ကို၊ ဣတိဇေအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ခဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ။
ဩဘာသေတွာတိ၊ ဩဘာသေတွာဟူသည်ကား၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊
အာဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်၊ ပရိတွာ၊ နှံ့၍၊ စန္ဒိမာပိယစ၊ လမင်းကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ သူရိယေသပိယစ၊ နေမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧကောဘာသံ၊
တပြိုင်နက်သောအရောင်ကို၊ ဧကပဇ္ဇေတံ၊ တပြိုင်နက်ထွန်းပသည်ကို၊
ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။
ယေနဘဂဝါ တေနုပသင်္ကပိတိဧတ္ထ၊ ယေနဘဂဝါ တေနုပ သင်္ကပိဟူ
သောဤပုဒ်၌၊ ဘုဗ္ဗတ္ထေ၊ သတ္တဝီအနက်၌၊ ကရုဏာဝစနံ၊ ကရုဏ်းဝိဘတ်
တည်း၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္က
ပိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤယေနဘဂဝါအစရှိသောစကား၌၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ခဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယေနကာရ
ဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဒေဝမနုဿံ
ဟိ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ဥပသင်္ကပိတဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်အပ်၏၊ တေနေကာ
ရဏေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပသင်္ကပိ၊ ချည်းကပ်လေ၏၊ ဣတိ
ဇေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ခဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ကေန
စကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သို့၊ ဥပသင်္ကပိတဗ္ဗော၊ ချည်းကပ်အပ်သနည်း၊ နာနပ္ပကာရဂုဏဝိသေသာ
ဝိဂမာမိပ္ပါယေန၊ အထူးထူး အပြားပြားသော ဂုဏ်ကျေးဇူး အထူးကို
အလိုရှိသဖြင့်၊ သာဒုဓုသမလူပဘောဂါမိပ္ပါယေဟိ၊ ချိုသော အသောရှိ
သောသင်္ခယံကိုသုံးဆောင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သော၊ ဒိဇဂဏေဟိ၊ ငြက်
အပေါင်းတို့သည်၊ နိစ္စပလိတမဟာရုက္ခော၊ အမြဲလျှင်အသိးရှိသော သစ်
ပင်ကြီးသို့၊ ဥပသင်္ကပိပိယ၊ ချည်းကပ်လေသကဲ့သို့၊ ဥပသင်္ကပိ၊ ချည်းကပ်
၏၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ ဥပသင်္ကမိတွာတိပဒံ၊ ဥပသင်္ကမိတွာဟူသော ပုဒ်သည်၊ ဥပသင်္ကမနုပရိယောသသနဒီပနံ၊ ချဉ်းကပ်၍ပြီးသည်၏အဆုံးသို့ရောက်သည်ကိုပြသောပုဒ်တည်း။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂတဝ၊ ရောက်ပြီးသည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုသို့ရောက်ပြီးသည်မှ၊ အာသန္နတရံ၊ နီးသော၊ ဌာနံ၊ အရပ်သို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမိပသင်္ခါတံ၊ နီးသည်ဟုဆိုအပ်သောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ရောက်၍၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာတိ၊ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာဟူသည်ကား၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တံတွာ၊ ရှိခိုးဦး၍၊ ပဏာမေတွာ၊ ညွှတ်၍၊ နမသမိယွာ၊ ရှိခိုး၍။ ။ ဧကမန္တန္တိ ဧသောသဒ္ဓေါ၊ ဧကမန္တဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ တာဝနသုသကနိဒ္ဒေသော၊ ကြိယာနုပုဒ်ကိုပြသောပုဒ်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘုရားရှင်၊ သတ္တမိအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာပိ ဘတ်ဘည်း၊ ဧကောကာသံ၊ တခုသော အရပ်၊ ဧကပသံ၊ နံပါးတော်တဖက်အရပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ အဋ္ဌာသိတိသဒ္ဓေါ၊ အဋ္ဌာသိဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ နိသဇ္ဇာဒီပမ္ပိက္ခပေါ၊ ထိုင်ခြင်းအစရှိသော ဣရိယာပုတ်ကို ပယ်ခြင်းတည်း။ ဌာနံ၊ ရပ်ခြင်း၊ ဣရိယာပုတ်ကို၊ ကဋ္ဌေတိ၊ ပြု၏၊ ဌိတာ၊ ရပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်၊ ဧကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကထံပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ သာဠိတာ၊ ထိုရပ်ခြင်းသည်၊ ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်စွာ၊ ဌိတာ၊ ရပ်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့၊ ။ ပစ္ဆတောပိ၊ နေ၍အရပ်မှလည်း၊ နမဟုတ်၊ ဝုရေတော၊ ရှေ့တူစွာမှလည်း၊ နမဟုတ်၊ အာသန္နဒုရေတောပိ၊ နီးသောအရပ်ဝေးသောအရပ်မှလည်း၊ နမဟုတ်၊ ကန္တေပိ၊ ခါးတောင်းအောက်ပိုးကျိုက်လျက်လည်း၊ နမဟုတ်၊ ပမ္ပိဝါတောပိ၊ လေအညာ၌လည်း၊ နမဟုတ်၊ ဩဏာတုဏ္ဏတောပိ၊ အောက်အထက်၌လည်း၊ နမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဒေါသေ၊ ဤရှစ်ပါးသော နေရာအပြစ်တို့ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတာ၊ တည်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ။

ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အယံဒေဝတာ၊ ဤနတ်သားသည်၊ အဋ္ဌာသိစေပန၊ ရပ်လေသည်သာဖြစ်သနည်း၊ နနိသိဒိ၊ မထိုင်လေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ စောဒနာ၊ စောဒနာတည်း၊ လဟုံ၊ လျှင်စွာ၊ နိဝတ္တိတုကာမကာယ၊ ပြန်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဋ္ဌာသိစေ၊ ရပ်လေသည်

သာတည်း။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဒေဝတာယော၊ နတ်တို့သည်။
 ကိဗ္ဗိဒေဝအတ္ထဝသံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အကျိုးအလိုသန္တတို့၊ ပဋိပစ္စုန္တံ၊ သုစိ
 ဝုရိသော၊ စင်ကြယ်ခြင်းကိုအလိုရှိသော ယောကျ်ားသည်၊ ဝစ္ဆန္တံ၊ ကျွန်
 ကြီးအိမ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဝိပဿ၊ သွားသကဲ့သို့၊ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည်သို့၊ အာ
 ဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏၊ ပကတိယာ၊ န၊ ပြုကတော့အားဖြင့်ကား၊ တာသံ၊ ထိုနတ်
 တို့အား၊ ယောဇနသတပဘူတိ၊ ယူဇနာတရာသော အရပ်မှစ၍၊ မနုဿ
 လောကော၊ လူ့ပြည်သည်။ ဒုဂ္ဂန္တတာယ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိကူလော၊ စက်ဆုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထို
 လူ့ပြည်၌၊ နအသိဓမ္မန္တိ၊ မမွေ့သျှော်ကုန်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သာဒေဝ
 တာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အာဂတကိစ္စံ၊ ရောက်လာသောကိစ္စကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ လဟံ၊ ရွှင်စွာ၊ နိဝတ္တိတုကာမတာယ၊ ပြန်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ နနိသိဒ္ဓိ၊ မထိုင်၊ ယသ၊ စကမနာဒိဇ္ဈရိယာပထပရိသမဿ၊
 အကြင်သွားခြင်းအစရှိသော ဇ္ဈရိယာပုတ်ညောင်းညာခြင်းကို၊ ဝိနောဇ
 နတ္ထံ၊ ဖျောက်ဖျက်သောငှါ၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်ကြကုန်၏၊
 သောပရိသမော၊ ထိုသို့သောညောင်းညာခြင်းသည်။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့
 အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ နနိသိဒ္ဓိ၊ မထိုင်၊ ယေဝသဝကံ၊
 အကြင်တပည့်တော်တို့သည်လည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါ
 ရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတပည့်တော်တို့ကို၊ ဒေဝ
 တာ၊ နတ်သည်၊ ပဋိမာနေသိ၊ မြတ်နိုး၏။ တသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ နနိသိ
 ဒ္ဓိ၊ မထိုင်၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဘဂဝတိ၊ ဘုရားရှင်၌၊ ဂါရဝေနော၊
 ရိုးသသဖြင့်လျှင်၊ နနိသိဒ္ဓတိ၊ မထိုင်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ နိသိဒ္ဓိ
 တုကာမာနံ၊ ထိုင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊ အာ
 သနံ၊ နေရာသည်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ တံ၊ ထိုနေရာကို၊ အနိစ္ဆမာနာ၊
 အလိုမရှိသောကြောင့်၊ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်လိုသောငှါ၊ ဝိတ္တန္တိ၊ စိတ်ကုန်လည်း၊
 အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျော့ပတ်သော အရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။

ဧကမန္တံဌိတာခေါသာဒေဝတာတိ၊ ဧကမန္တံဌိတာခေါသာဒေဝတာ
 ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိကာရုဏောဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဧက
 မန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသေးသော
 ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဂါထာယအဇ္ဈာသာသိတိ၊ ဘဂဝန္တံ
 ဂါထာယအဇ္ဈာသာသိဟူသည်ကား၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အက္ခရ
 ပဒနိယမိတနာမိတေန၊ အက္ခရာပုဒ်ဖြင့်မှတ်အပ်သည် မယုတ်မလွန်ရွတ်

အပ်သော၊ ဝစနေန၊ ဗဟုဒေဝါ မနုဿာစ အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့်၊
 အဘာသိ၊ ရွတ်လေ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 ကထံ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ ရွတ်လေသနည်းဟူမူကား၊ ဗဟုဒေဝါ မနု
 ဿာစ၊ မင်္ဂလာနိအဓိန္ဒယံ၊ အာကင်္ခမာနာသောတ္ထာနံ၊ ဗြူဟိမင်္ဂလမုတ္တ
 မန္တံ၊ ဗဟုဒေဝါ မနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိအဓိန္ဒယံ၊ အာကင်္ခမာနာသောတ္ထာနံ၊
 ဗြူဟိမင်္ဂလမုတ္တမံဟူ၍၊ အဘာသိ၊ ရွတ်လေ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုမင်္ဂလသုတ္တန်၌၊ ဧဝမိစ္စာဒိပါဌဿ၊ ဧဝမိစ္စာ အစရှိသော
 ပါဌ၌၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ နာနာပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအား
 ဖြင့်၊ ဝဏ္ဏယန္တော၊ ဖွင့်လိုသော ဗုဒ္ဓစောသသရာသည်၊ သမုဋ္ဌာနံ ဝတွာ
 တိ၊ သမုဋ္ဌာနံ ဝတွာဟူ၍၊ မာတိကာယ၊ မာတိကာ၌၊ ဌပိတဿ၊ ထားအပ်
 သော၊ သမုဋ္ဌာနဿ၊ သမုဋ္ဌာန်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝဇ္ဇဗ္ဗ
 တာယ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဩကာသော၊ အခွင့် အရာသည်၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မင်္ဂလပဉ္စာ
 သမုဋ္ဌာနံ၊ မင်္ဂလာပြဿနာ၏ဖြစ်ကြောင်းကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝတွာ၊ ဆို
 ဦး၍၊ ပစ္စွာ၊ နောက်မှ၊ ဣမေသံ ဂါထာပဒါနံ၊ ဤဂါထာပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထံ၊
 အနက်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ဖွင့်ထုန်အံ့၊ ကိစ္ဆ၊ အဘယ်
 သို့လျှင်၊ မင်္ဂလပဉ္စာသမုဋ္ဌာနံ၊ မင်္ဂလာပဉ္စာ၏ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်လေသနည်းဟူမူကား၊ ဓမ္မဒိပ၊ ဓမ္မဒိပါကျွန်း၌၊ တတ္ထတတ္ထန ဝရန္တိ၊
 သန္တာဂါရသဘာဒိသု၊ ထိုထိုသို့သော မြို့တံခါးစုဝေးရာ သဘင် အစရှိ
 သည်တို့၌၊ မဟာဇနော၊ လူများသည်၊ သန္တိပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍၊ ဟိညေ
 သု ဝဏ္ဏံ၊ ရွှေငွေကို၊ ဝတွာ၊ ပေး၍၊ နာနာပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော
 သိတာဟရဏာဒိ၊ သိတာမိဗုရားကို ဆောင်ခြင်း အစရှိသော၊ ကထံ၊
 စကားကို၊ ကထာပေတိကိရ၊ ပြောဟောစေသတတ်၊ ဧကောကာကထာ၊
 တခုတခုသောစကားသည်၊ စတုမာသန္တယောန၊ လေးလလွန်သဖြင့်၊ နိဇ္ဈာ
 တိ၊ အပြီးသို့ရောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ မင်္ဂလ
 ကထာ၊ မင်္ဂလာစကားသည်၊ သမုဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ သမုဋ္ဌာတိ၊ အဘယ်
 သို့ဖြစ်သနည်း၊ ကိံ နူစေ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်သနည်း၊
 ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ရခြင်းစွာပါရှိသည်၊ မင်္ဂလံ ကိံ၊ မင်္ဂလာမည်သလော၊ သုတံ၊ ကြား
 ရခြင်းသဒ္ဓါရှိသည်၊ မင်္ဂလံ ကိံ၊ မင်္ဂလာ မည်သလော၊ မုတံ၊ ဂန္ဓဓုသ
 ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တည်းဟူသောအာရုံသည်၊ မင်္ဂလံ ကိံ၊ မင်္ဂလာ မည်သလော၊
 ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာကို၊ ဇာနာတိ၊ သိသနည်း၊ ဣတိ၊

ဤသို့။ သမုဋ္ဌာတိ။ ဖြစ်၏။ အထာယိအခါ၌။ ဗိဇ္ဇမင်္ဂလိကောနာမ။ ဗိဇ္ဇမင်္ဂလိကအမည်ရှိသော။ ကော။ တထာယာဟိ။ ဝုရိသော။ ယောကျ်ားသည်။ အာဟာဆို၏။ ကိံအာဟာ။ အဘယံသိသိသနည်း။ အဟံငါသည်။ မင်္ဂလံ။ မင်္ဂလာကို။ ဇာနဓိ။ သိ၏။ ယောကော။ ယောက၌။ ဗိဇ္ဇမင်္ဂလိကောသော ရူပါရုံကိုမြင်ရခြင်းသည်။ မင်္ဂလံ။ မင်္ဂလာမည်၏။ ဗိဇ္ဇနာမ။ ကောင်းသည်ကို မြင်ရခြင်း မည်သည်။ အဘိမင်္ဂလ သမ္ပတံ။ အလွန် ကောင်းသော မင်္ဂလာဟု သမုတ်အပ်သော။ ရူပံ။ ရူပါရုံတည်း။ ယောယုတိဒံ။ ယောယုထာ ကတမံ။ ထိုရူပါရုံမင်္ဂလာ အဘယံနည်းဟူမူကား။ ဣဒံ။ ဤယောက၌။ ကောဇ္ဈော။ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာလသေဝ။ စောစောကလျှင်။ ဝုဋ္ဌာယ။ ထ၍။ စာပသကုဏံဝါ။ ဗိနည်းဌာတ်ကိုမူလည်း။ ပဿတိ။ မြင်၏။ ဝေပယဋ္ဌိဝါ။ ကြာစည်းကို ကိုင်လျက်နေသော သူကိုလည်း။ ကောင်း။ ဝတ္တိနိဝါ။ ကိုယ်ဝန်စွဲသောမိန်းမကိုလည်း။ ကောင်း။ အသင်္ကတပဋိယတ္တေ။ တန်ဆာ ဆင်ခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ် ကုန်သော။ ကုမာရကောဝါ။ သတို့သားငယ်တို့ကို လည်း။ ကောင်း။ ဝုဏ္ဏဗ္ဗဇေဝါ။ ရေပြည့်သောအိုးတို့ကိုလည်း။ ကောင်း။ အလ္လရောဟိတမန္တံဝါ။ မှီသောငါးကြင်းကိုလည်း။ ကောင်း။ အာဇညံဝါ။ အာဇာနည်မြင်းကိုလည်း။ ကောင်း။ အာဇညရထံဝါ။ အာဇာနည် မြင်းကသော။ ရထားကို လည်း။ ကောင်း။ ဥသဘံဝါ။ နွားလား။ ဥသဘာကို လည်း။ ကောင်း။ ဂါဝိဝါ။ နွားမကို လည်း။ ကောင်း။ ကပိလံဝါ။ မျောက်ကိုလည်း။ ကောင်း။ အညံပိတပါးလည်းဖြစ်သော။ ဟံကိဉ္စိ။ အငှတ်မရှိတချခုသော။ ဝေရူပံ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ အဘိမင်္ဂလ သမ္ပတံ။ အလွန်သောမင်္ဂလာဟု သမုတ်အပ်သော။ ရူပံ။ ရူပါရုံကို။ ပဿတိ။ မြင်ရ၏။ ဣဒံ။ ဤသို့မြင်ရခြင်းကို။ ဗိဇ္ဇမင်္ဂလန္တိ။ ဗိဇ္ဇမင်္ဂလာဟူ၍။ ဝုဋ္ဌတိ။ ဆိုအပ်၏။ တထာယိ။ ထိုဗိဇ္ဇမင်္ဂလိကအမည်ရှိသော ယောကျ်ား၏။ ဝစနံ။ စကားကို။ ကောဇ္ဈေ။ အချို့သော သူတို့သည်။ အဂ္ဂဟောသံယုတ္တကုန်၏။ ကောဇ္ဈေ။ အချို့သော သူတို့သည်။ နအဂ္ဂဟောသံယုတ္တကုန်။ ယော။ အကြင်သူတို့သည်။ နအဂ္ဂဟောသံယုတ္တကုန်။ တေးထိုသူတို့သည်။ တေန။ ထိုဗိဇ္ဇမင်္ဂလိကအမည်ရှိသောသူနှင့်။ သဟာ။ တကွ။ ဝိဝဇိံသု။ ငြင်းခုံ၍ပြောဆိုကြကုန်၏။

အထာယိအခါ၌။ သုတမင်္ဂလိကော။ သုတမင်္ဂလာ အယူရှိသော။ ဝုရိသော။ ယောကျ်ားသည်။ အာဟာဆို၏။ ကိံအာဟာ။ အဘယံသိသိသနည်း။ သော။ အချင်းတို့။ ဧတံ။ ထိုရူပါရုံကို။ စက္ခုနာ။ မျက်စိဖြင့်။ သုဗိဇ္ဇိ။ စင်ကြယ်သည်ကိုလည်း။ ပဿတိ။ မြင်၏။ အသုဗိဇ္ဇိ။ မစင်ကြယ် သည်ကိုလည်း။

ပဿတိ၊ မြင်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သုန္ဒရေ၊ ကောင်းသောအာရုံကိုလည်း။
 ပဿတိ၊ မြင်၏။ အသုန္ဒရေ၊ မကောင်းသော အာရုံကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်
 ရ၏။ မနာပဗ္ဗိ၊ နှစ်လိုဘွယ်ကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အမနာပဗ္ဗိ၊ မနှစ်လို
 ဘွယ်ကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဗိဇ္ဇံ၊ မြင်အပ်သောရူပါ
 ရုံသည်။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာသည်။ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံး
 စုံကောင်းသော အာရုံ မကောင်းသော အာရုံသည်။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ မည်
 သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်လေရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗိဇ္ဇံ၊ မြင်အပ်သောရူပါရုံ
 သည်လည်း။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်သည်။ န၊ မဟုတ်။ အပိစခေါပန၊ စင်စစ်
 သဖြင့်သော်ကား။ သုတံ၊ သဒ္ဓါရုံသည်။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏။ သုတံနာမ၊
 သဒ္ဓါရုံကိုကြားရခြင်းသည်။ အဘိမင်္ဂလသမ္ပတော၊ အလွန်သောမင်္ဂလာ
 ဟုသမုတ် အပ်သော၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါရုံတည်း။ သေယျထိဒံ သေယျထာ
 ကတမံ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံအဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊
 အချို့သောသူသည်။ ကာလသေဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ ဝဇ္ဇမာ
 နာတိဝါ၊ ပွားများ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏာတိဝါ၊ ပြည့်စုံ၏ဟူ၍လည်း
 ကောင်း။ ဖုဿာတိဝါ၊ ဖုဿဟူ၍လည်းကောင်း။ သုမနာတိဝါ၊ သုမနဟူ၍
 လည်းကောင်း။ သိရိတိဝါ၊ သိရိဟူ၍လည်းကောင်း။ သိရိဇ္ဇာတိဝါ၊ သိရိဇ္ဇာ
 ဟူ၍လည်းကောင်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ သုနက္ခတ္တံ၊ ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်
 ၍၊ သုမဟုတ္တံ၊ ကောင်းသောတမဟုတ်နှင့်ယှဉ်၍၊ သုဒိဝသံ၊ ကောင်းသော
 နေ့တည်း။ သုမင်္ဂလံ၊ ကောင်းသော မင်္ဂလာတည်း။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း။ ဧဝရူပံဝါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ယံကိဉ္စိ၊ တစ်
 တစ်ခုဖြစ်သော။ အဘိမင်္ဂလသမ္ပတံ၊ အလွန်သောမင်္ဂလာဟု သမုတ်အပ်
 သော၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ သုတာကိ၊ ကြား၏။ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသောသဒ္ဓါရုံ
 ကို၊ သုတမင်္ဂလန္တိ၊ သုတမင်္ဂလာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာ
 ဟ၊ ဆို၏။ တဿာပိ၊ ထိုသုတမင်္ဂလာကဲ့သို့အယူရှိသောသူ၏လည်း။ ဝစနံ၊
 စကားကို၊ ဧကစ္စ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ အပ္ပဟေသံ၊ ယူကုန်၏။ ဧကစ္စ၊
 အချို့သော သူတို့သည်။ နအပ္ပဟေသံ၊ မယူကြကုန်။ ယေ၊ ဧ၊ ကြင်သူတို့
 သည်။ နအပ္ပဟေသံ၊ မယူကြကုန်။ တေ၊ ထိုမယူသောသူတို့သည်။ တေန၊
 ထိုသုတမင်္ဂလာအယူရှိသောသူနှင့်။ သဟ၊ အတူတကွ၊ ပိဝေသု၊ သြင်းသို့
 ပြောဆိုကြကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မုတမင်္ဂလိကောနာမ၊ မုတမင်္ဂလိကအမည်ရှိသော၊
 ဧကော၊ တယောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။

ကိံ အာဟာ။ အဘယံသိဆိုသနည်း။ တော၊ ဒရိအချင်းတို့၊ တေသောတံပိ
နာမ၊ ဤသို့ကြားနာရခြင်းမည်သည်ကား။ သာဓုမ္ပိ၊ ကောင်းသောအခွံကို
လည်းကောင်း၊ အသာဓုမ္ပိ၊ မကောင်းသော အခွံကိုလည်းကောင်း၊ မနာ
ပမ္ပိ၊ နှစ်လိုဘွယ်ကို လည်းကောင်း၊ အမနာပမ္ပိ၊ မနှစ်လိုဘွယ်ကို လည်း
ကောင်း၊ သုဏ္ဍာထိ၊ ကြားရတတ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သုတံ၊ သဒ္ဓါရုံသည်။
မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာသည်၊ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော
သဒ္ဓါရုံသည်လည်း၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်လေရာ၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ သုတံ၊ သဒ္ဓါရုံသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အပိစခေါ
ပန၊ စင်စစ်သဖြင့်သော်ကား၊ မုတံ၊ ဂန္ဓရသယောဋ္ဌဗ္ဗ တည်းဟူသောအခွံ
သည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏၊ မုတံနာမ၊ မုတံမည်သည်ကား၊ အဘိမင်္ဂလ
သဗ္ဗတံ၊ အလွန်သော မင်္ဂလာဟူသမုတ်အပ်သော၊ မုတံ၊ တွေ့အပ်သော၊
ဂန္ဓရသယောဋ္ဌဗ္ဗ၊ ဂန္ဓာရုံသုသာရုံယောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတည်း၊ သေယျထိဒံ သေယျ
ထာ ကတမံ၊ ထိုမုတာရုံ အဘယံနည်း ဟူမူကား၊ ဣမ၊ ဤလောကဋ္ဌိ၊
ဧကဇ္ဈော၊ အချို့သောသူသည်၊ ကာလသေယဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ဝုဠာယ၊
ထ၍၊ ပဒုမဂန္ဓာဒိ ဝုပ္ပဂန္ဓံဝါ၊ ကြာပဒုဗ္ဗာ အနံအစရှိသော ပန်း၏အနံကို
လည်း၊ ဃာယတိ၊ နှင်းရ၏၊ ဖုဿဒန္တကဋ္ဌံဝါ၊ အတွေ့ကောင်းသောတပူ
ကိုလည်း၊ ဃာယတိ၊ နှင်းရအံ့၊ ပထဝီဝါ၊ မြေကြီးကိုလည်း၊ အာမသတိ၊
သုံးသပ် ရအံ့၊ ဟရိတ သသံဝါ၊ စိမ်းရှင်သော ကောက်ပင်ကို လည်း
ကောင်း၊ အည္ဗဂေါမယံဝါ၊ မိုသောနွားချေးကိုလည်းကောင်း၊ ကန္တပံဝါ၊
လိပ်ကို လည်းကောင်း၊ တိလံဝါ၊ နှင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝုပ္ပံဝါ၊ ပန်းကို
လည်းကောင်း၊ ဗလံဝါ၊ အသီးကိုလည်းကောင်း၊ အာမသတိ၊ သုံးသပ်ရ
အံ့၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဖုဿမတ္တိကာယဝါ၊ အတွေ့ကောင်းသောမြေညက်
ဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗာလိမ္ပတိ၊ ကောင်းစွာ လိမ်းကျံရအံ့၊ ဖုဿသာဓုကံဝါ၊
အတွေ့ကောင်းသော ဝုဆိုးကိုလည်း၊ နိဝါသေတိ၊ ဝတ်ရအံ့၊ ဖုဿဝေဠုနံ
ဝါ၊ အတွေ့ကောင်းသော ဦးရစ်ကိုလည်း၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်ရပေါင်းရအံ့၊
အညမ္ပိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ယံဝါပနကိဋ္ဌိ၊ တစ်ခုတစ်ခု
လည်းဖြစ်သော၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောခရှိသော၊ အဘိမင်္ဂလသဗ္ဗတံ၊ အလွန်
သောမင်္ဂလာဟူသမုတ်အပ်သော၊ ဂန္ဓံဝါ၊ နံ့သာကိုမူလည်း၊ ဃာယတိ၊
နှင်းရအံ့၊ ရသံဝါ၊ ရသာရုံကိုလည်း၊ သာယတိ၊ လျက်ရအံ့၊ ယောဋ္ဌဗ္ဗံဝါ၊
ယောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုလည်း၊ ဖုဿတိ၊ တွေ့ရအံ့၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို၊ မုတမင်္ဂ
လန္တိ၊ မုတမင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊

တဿာပိ။ ထိုမူတ မင်္ဂလိက အယူရှိသော ယောကျ်ား၏လည်း။ ဝစနံ
 စကားကို။ ကောဇ္ဈေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ အဂ္ဂဟောသုံ၊ ယူကြကုန်၏။
 ကောဇ္ဈေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ နအဂ္ဂဟောသုံ၊ မယူကြကုန်၊ တဗ္ဗှံ၊ ထိုသုံး
 ပါးသော အယူရှိသောသူတို့တွင်။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကော၊ မြင်အပ်သည်ကိုမင်္ဂ
 လာဟုအယူရှိသော ယောကျ်ားသည်။ သုတမူတမင်္ဂလိကော၊ သုတမင်္ဂ
 လာမူတမင်္ဂလာအယူရှိသောယောကျ်ားတို့ကို။ ဥာပေတံ၊ သိစေခြင်းငှါ။
 နအသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်လေ။ တေသံ၊ ထိုသုံးယောက်သော ယောကျ်ားတို့
 တွင်၊ အညတရော၊ တယောက်သည်။ ဣတရေ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ ဇ္ဈေ၊
 နှစ်ယောက်သောယောကျ်ားတို့ကို။ ဥာပေတံ၊ သိစေခြင်းငှါ။ နအသက္ခိ၊
 မတတ်နိုင်လေ။ တေသုစမနုဿေသု၊ ထိုလူအပေါင်းတို့တွင်လည်း၊ ယော၊
 အကြင်သူတို့သည်။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကဿ၊ မြင်အပ်သည်ကိုမင်္ဂလာဟုအယူရှိ
 သောသူ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ ဝဏ္ဍိံသု၊ ယူကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။
 ဒိဋ္ဌယေဝ၊ မြင်အပ်သောရူပါရုံသည်သာလျှင်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝတာ
 အယူသဘောရှိကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သုတမူတမင်္ဂလိကာနံ၊
 သုတမင်္ဂလာမူတမင်္ဂလာအယူရှိကုန်သောသူတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ ဝဏ္ဍိံ
 သု၊ ယူကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည်။ သုတံယေဝ၊ သဒ္ဓါရုံကို
 သာလျှင်၊ မုတံယေဝ၊ မုတာရုံကိုသာလျှင်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝတာ၊
 အယူသဘောရှိကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အယံမင်္ဂလကထာ၊ ဤသို့ သုံးကြောင်း
 သုံးသွယ်ယူအပ်သော မင်္ဂလာစကားသည်။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပေ၊ အလုံးစုံ
 သောဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်း၌၊ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထို
 အခါ၌၊ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပေ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်း၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့
 သည်၊ ဂုဗ္ဗဂုဗ္ဗာ၊ အရအရတို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်
 သည်လျှင်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာ မည်သနည်းဟု၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊
 ဖိန္တယိံသု၊ ကြံကြကုန်၏။ တေသံမနုဿာနံ၊ ထိုလူတို့၏။ အာရုက္ခဒေဝ
 တာ၊ ကိုယ်စောင့်နတ်တို့သည်။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြားကြ
 ကုန်၍၊ တထေဝ၊ ထိုလူတို့ နည်းတူပင်လျှင်၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဖိန္တ
 ယိံသု၊ ကြံကြကုန်၏။ တေသံဒေဝတာနံ၊ ထိုကိုယ်စောင့်နတ်တို့၏၊ ဖိတ္တာ၊
 အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘုဗ္ဗဒေဝတာ၊ ဘုဗ္ဗဗိုးနတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တတော၊ ထိုကိုယ်စောင့်နတ်တို့
 အထံမှ၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ဘုဗ္ဗဒေဝတာပိ၊ ဘုဗ္ဗဗိုးနတ်တို့သည်လည်း၊
 တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဖိန္တယိံသု၊ ကြံကြ

ကုန်၏။ တာသံဒေဝတာနံ၊ ထိုတုမ္မပိုးနတ်တို့၏။ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်
 ကုန်သော။ အာကာသဋ္ဌဒေဝတာ၊ အာကာသပိုးနတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ အာကာသဋ္ဌဒေဝတာနံ၊ ကောင်းကင်၌တည်ကုန်သော
 နတ်တို့၏မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော။ စာတုမဟာရာဇိကော၊ စာ
 တုမဟာရာဇ်၌ နေကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဇေတုပါယေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ သုဒဿိဒေဝတာ
 နံ၊ သုဒဿိနတ်တို့၏။ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ ယာဝအကနိဋ္ဌာ၊
 အကနိဋ္ဌတိုင်အောင်။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်
 ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေတာ၊ ထိုသုဒဿိ ဗြဟ္မာတို့၏ အထံမှလည်း။
 သုတွာ၊ ကြားကုန်၍။ အကနိဋ္ဌာ၊ အကနိဋ္ဌတိုင်၌ နေကုန်သော။ ဒေဝတာပိ၊
 နတ်တို့သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဂုဗ္ဗဂုဗ္ဗာ၊ အရအရရှိကုန်
 သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတရားတို့ကို။ ဝိနိန္ဒယိ၊ သုကြံ
 ကြကုန်၏။ ဧ၊ ဤသို့။ ယာဝဒသ သဟဿစက္ကဝါဠေ၊ တသောင်းသော
 စကြာဝဠာ တိုင်တိုင်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌။ မင်္ဂလဝိနိန္ဒာ၊
 မင်္ဂလာ ဘုံကြံမြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ။

ဥပ္ပန္နာစ၊ ဖြစ်သော စကားသည်လည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂ
 လာတည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိနိန္ဒယေ
 နာပိ၊ ဆုံးဖြတ်အပ် ကုန်သော်လည်း။ ဝိနိန္ဒယံ၊ အဆုံးအဖြတ်သို့။ အပတ္တာ
 ဇေ၊ မရောက်နိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍လျှင်။ နှိဒသဝဿာနိ၊ တဆုံးနှစ်နှစ်တို့
 ပတ်လုံး။ အဗ္ဗာယိ၊ တည်လေ၏။ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့် သား
 တော်တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သဗ္ဗေမနုဿာစ၊ လူ့ခပ်သိမ်း တို့သည်
 လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေဒေဝတာစ၊ နတ်ခပ်သိမ်းတို့သည် လည်းကောင်း။
 သဗ္ဗေဗြဟ္မာနောစ၊ ဗြဟ္မာခပ်သိမ်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌသုတမုတ
 ဝသေန၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာအယူသုတမင်္ဂလာအယူ မုတမင်္ဂလာအယူ ရှိသော
 သူတို့၏အတွင်းဖြင့်။ တိဓာသိန္နာ၊ သုံးခုကွဲကုန်၏။ ဇေကာပိ၊ တပေသက်မျှ
 သည်လည်း။ ဣဒမေဝ၊ ဤအချက်သည်လျှင်။ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာတည်းဟု။
 ဟထာဘူတော၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိတေတာ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့
 ရောက်နိုင်သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်လေ။ မင်္ဂလကောလောဟလံ၊ မင်္ဂလာ
 ကောလောဟလသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ။

ကောလောဟလံနာမ၊ ကောလောဟလမည်သည်ကား။ ကပ္ပ၊ ကာလာ
 ဟလံ၊ ကန္တာပျက်အံ့သောကောလောဟလ လည်းကောင်း။ စက္ကဝတ္ထိ၊ ကော

လာဟလံ၊ စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်အံ့သောကောလာဟလ လည်းကောင်း၊
 ဗုဒ္ဓကောလာ ဟလံ၊ ဘုရားဖြစ်အံ့သော ကောလာဟလ လည်းကောင်း၊
 မင်္ဂလ ကောလာဟလံ၊ မင်္ဂလာကောလာဟလ လည်းကောင်း၊ မောနေယျ
 ကောလာဟလံ၊ မောနေယျကောလာဟလလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ
 ဝိမံ၊ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသောကောလာဟလတို့တွင်၊
 ကာမာဝစရာ၊ ကာမာဝစရဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ မုတ္တာသိ
 ရာ၊ ဦးခေါင်း၌ကင်းသော၊ တန်ဆာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိကိဏ္ဍကေသာ၊ ဆံပါး
 ရှားရှိကုန်လျက်၊ ရုဒမုခါ၊ ငိုသောမျက်နှာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသုနိ၊ မျက်
 ရည်တို့ကို၊ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ ဝုဉ္ဇမာနာ၊ သုတ်ကုန်လျက်၊ ရတ္တဝတ္ထ
 နိဝတ္ထာ၊ နီသောအဝတ်ကိုဝတ်ကုန်၍၊ အတိဝိယ၊ အလွန်သျှင်၊ ဝိဂ္ဂပဝေသ
 ခေရိနေ၊ အဆင်းမဟုသည်ကိုဆောင်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝဿ
 သတသဟသတ္ထယေန၊ အနှစ်တသိန်းလွန်သဖြင့်၊ ကပ္ပုဋ္ဌာနံ၊ ကပ္ပသမျှ
 သည်၊ ဟောဟိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အယံသောကော၊ ဤသောကသည်၊ ဝိနသိ
 သတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့၊ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသည်၊ သုသိသ
 တိ၊ ခြောက်လတ္တံ့၊ အယံမဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည် လည်းကောင်း၊
 အယံသိနေရ ပဗ္ဗတရာဇာစ၊ ဤမြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည် လည်းကောင်း၊
 ဥဒ္ဓယိဿန္တိ၊ လောင်ကုန်လတ္တံ့၊ ယာဝဗြဟ္မ လောကာ၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်
 အောင်၊ ဝိနာသော၊ ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မာရိသာ၊
 အချင်းတို့၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဘာဝေထ၊ ပွားစေကုန်
 လော၊ ကရုဏံ၊ ကရုဏာကို၊ မုဒိတံ၊ မုဒိတာကို၊ မာရိသာ၊ အချင်းတို့၊
 ဥပေက္ခံ၊ ဥပေက္ခာကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားစေကုန်လော၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊
 မာတရံ၊ အမိကို၊ ဥပဗ္ဗဟထ၊ လုပ်ကျွေးကုန်လော၊ ဝိတရံ၊ အဘကို၊ ဥပဋ္ဌ
 ဟထ၊ လုပ်ကျွေးကုန်လော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာပစာယိနေ၊ ကြီးသူတို့
 အားအရိုအသေရှိကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော၊ ဇာဝရထ၊ နိုးကြား
 ကုန်လော၊ မာပမာဒထ၊ မမေ့မလျော့ကြကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿပ
 ထေ၊ လူ့ပြည်ခရီး၌၊ ဝိစရိတွာ၊ လှည့်ပတ်သွားလာကုန်၍၊ အာရောစေန္တိ၊
 ကြားကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤကောလာဟလသည်၊ ကပ္ပကောလာဟလသနာမ၊ ကပ္ပ
 ကောလာဟလမည်၏။

ကာမာဝစရဇေဝါစယေဝ၊ ကာမာဝစရနတ်တို့သည်ပင်လျှင်၊ ဝဿ
 သတတ္ထယေန၊ အနှစ်တရာလွန်သဖြင့်၊ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ စကြာဝတေးမင်း
 သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿပ

ထေ၊လူ့ပြည်ခရီး၌၊ဝိစရိတွာ၊ ဟည့်ပတ်သွားလာကုန်၍၊ အာရောစေန္တိ၊
ကြားကုန်၏၊ ဣဒံ၊ဤကောလာဟလသည်၊ စက္ကဝတ္တိကောလာဟလံနာမ၊
စက္ကဝတ္တိကောလာဟလမည်၏၊

သုဒ္ဓါဝါသာ၊ သုဒ္ဓါဝါသတံ၌ နေကုန်သော၊ ဒေဝါပန၊ ဗြဟ္မာတို့
သည်ကား၊ဗြဟ္မာဘရဟ္မာန၊ ဗြဟ္မာတို့ဆင်အင်သော တန်ဆာဖြင့်၊ အ
လင်္ကာရိတွာ၊ကန်ဆာဆင်၍၊ ဗြဟ္မဝေဠုနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏ဥရော်မင်္ဂုတန်ဆာ
ကို၊သိသ ဦးခေါင်း၌၊ ကတွာပြု၍၊ ဝိတိသောမနဿဇာတာ၊ရှစ်လိုဝင်း
သာသော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဂုဏဝါဒိနော၊ ထုရားရှင်ဂုဏ်
ကျေးဇူးကိုပြောဆိုကြကုန်သျှက်၊ ဝဿသဟဿစွယေန၊အနှစ်တထောင်
လွန်သဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ထုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဗ္ဗိဿတိ၊ဖြစ်
လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတွာဆို၍၊ မနုဿပထေ၊လူ့ပြည်ခရီး၌၊ ဝိစရိတွာ၊
ဟည့်ပတ် သွားလာကုန်၍၊ အာရောစေန္တိ၊ကြားကုန်၏၊ ဣဒံ၊ဤကောလာ
ဟလသည်၊ဗုဒ္ဓကောလာဟလံနာမ၊ဗုဒ္ဓကောလာဟလမည်၏၊

သုဒ္ဓါဝါသာဝေ၊ သုဒ္ဓါဝါသတံ၌သာလျှင်နေကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ဗြဟ္မာ
တို့သည်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဝိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ဥတွာ၊သိကုန်၍၊ ဣဒံ၊ဤ
ဝဿာနံ၊တဆဲရှစ်နှစ်တို့၌၊အစွယေန၊လွန်သဖြင့်၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊သဗ္ဗညု
ထုရားသည်၊မင်္ဂလံ၊မင်္ဂလာတရားကို၊ကထေဿတိ၊ဟောတော်မူလတ္တံ့၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ မနုဿပထေ၊လူ့ပြည်ခရီး၌၊ဝိစရိတွာ၊ ဟည့်ပတ် သွားလာ
ကုန်၍၊ အာရောစေန္တိ၊ကြားကုန်၏၊ ဣဒံ၊ဤကောလာဟလသည်၊ မင်္ဂလ
ကောလာဟလံနာမ၊မင်္ဂလကောလာဟလမည်၏၊

သုဒ္ဓါဝါသာဝေ၊ သုဒ္ဓါဝါသတံ၌နေကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်သော၊ဒေ
ဝါ၊ဗြဟ္မာတို့သည်၊သတ္တန္တံဝဿာနံ၊ချနစ်နှစ်တို့၏၊ အစွယေန၊လွန်သဖြင့်၊
အညတရား၊ကယောက်သော၊သိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝတား၊ဇြတ်စွာ
ထုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တက္ခ၊သမာဂမ္မ၊ ပေါင်းဆုံမိ၍၊ မောနေယျပဋိပဒံ၊ မော
နေယျအကျင့်ကို၊ ပုစ္ဆိဿတိ၊ မေးလျှောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မနုဿ
ပထေ၊လူ့ပြည်ခရီး၌၊ ဝိစရိတွာ၊ ဟည့်ပတ် သွားလာ၍၊ အာရောစေန္တိ၊
ကြားကုန်၏၊ဣဒံ၊ဤကောလာဟလသည်၊မောနေယျကောလာဟလံနာမ၊
မောနေယျကောလာဟလမည်၏၊ ဣမေသု၊ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊
ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကောလာ ဟလေသု၊ ကောလာဟလ တို့တွင်း
ဒေဝ မနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ ဣဒံမင်္ဂလကောလာဟလံ၊ ဤမင်္ဂလာ
ကောလာဟလသည်၊လောကေ၊လောက၌၊ ဥပ္ပဗ္ဗိ၊ဖြစ်၏၊အထေ၊ထိုအခါ၌၊

ဒေဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ မနုဿေ သုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌
 လည်းကောင်း၊ ဝိစရိတွာ၊ ဗုဒ္ဓပတ်သွားလာကုန်၍၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့
 ကို၊ အလံဘာမာနေသု၊ မရအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ စွါဒသန္တံဝဿာနံ၊ တဆွဲ
 နှစ်နှစ်တို့၏၊ အတ္တယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ တာဝကိံ သကာယိကာ၊ တာဝတိံနံ
 သာနတ်ပြည်၌နေကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ သင်္ဂမ္ဘ၊ ကောင်းစွာ
 ရဝေး၍၊ သမာဂမ္ဘ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဟဗိန္ဒြေသုံ၊
 အတူတကွကြံကြကုန်၏၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာသော်ကား၊ စာရသာ
 မိကော၊ အိမ်ရှင်သည်၊ အန္တောပရိဇနာနံ၊ အိမ်၌နေကုန်သောသူတို့အား၊
 ဗိန္ဒြေသိယထာ၊ ကြံစည်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဂါမဝါသိကော၊ ရွာသူ
 ကြီးသည်၊ ဂါမဝါသိနံ၊ ရွာ၌နေသောသူတို့အား၊ ဗိန္ဒြေသိယထာ၊ တိုင်ပင်
 ကြံစည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ရာဇာ၊ ပြည့်ရှင်မင်းသည်၊ သဗ္ဗမနုဿာ
 နံ၊ ခပ်သိမ်းသောလူတို့အား၊ ဗိန္ဒြေသိယထာ၊ ကြံစည်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝံ
 ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒေဝါနမိန္ဒွ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ အယံသက္ကော
 ဤသိကြားမင်းသည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါစ၊ မြတ်လည်းမြတ်၏၊
 သေဋ္ဌာစ၊ အတူးသဖြင့်လည်း၊ ခြီးမွမ်းအပ်၏၊ ယဒိဒံယံ၊ အသေသော
 သက္ကော၊ ဤသိကြားမင်းသည်၊ ဝုညေန၊ သုန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တေဇေန၊
 တန်ခိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣဿရိယေန၊ အစိုးရခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ပညာယ၊ ပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မန္တံ၊ နှစ်ထပ်ကုန်သော၊ ဒေဝလောကာနံ၊
 နတ်ပြည်တို့၏၊ အမိပတိ၊ အရှင်တည်း၊ ယံနုနယဒိပန၊ အကင်၍ကား၊ မယံ
 ငါတို့သည်၊ ဒေဝါနမိန္ဒွ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊
 တေမတ္ထံ၊ ထိုမင်္ဂလာဟု အကြံအစည်ကို၊ ဝုဋ္ဌေယျာမ၊ မေးကြကုန်အံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒြေသုံ၊ ကြံကြကုန်၏၊ တာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ သက္ကဿ၊
 သိကြားမင်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားကုန်၍၊ ဒေဝါနမိန္ဒွ၊ နတ်တို့
 ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊ တံခဏာနုရူပံ၊ ထိုခဏအားလျော်
 သော၊ နိဝါသနာဘရဏသသမိရိကသမိရံ၊ ဝတ်အပ်သော တန်ခေတို့
 ဖြင့်တင့်တယ်သော အသင်္ဂေရှိသော ကိုယ်ရှိသော၊ အမုတေယျကောမိ
 အတ္တရာဂဏပရိသုတံ၊ နှစ်ဆွဲငါးကုဋေသော နတ်သွီးအပေါင်းခြံရံလျက်၊
 ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ၊ ပင်လယ်ကသပ်ပင်၏အရင်း၌၊ ပဏ္ဍုကမ္မလဝရာသ
 နေ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာမြတ်သောနေရာ၌၊ နိယန္တံ၊ ထိုင်နေသည်ကို၊ အဘိဝါဒေ
 တွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်၍၊ ကေမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်သောအရင်း၌၊ ဝိတာ၊ ရပ်
 ကုန်လျက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ကိံ အဝေါ

ရံ။ အဘယံသိသိကြကုန်သနည်း။ မာရိသ၊ အချင်းသိကြားမင်း။ ယဇ္ဇေ အာ
 စာယာမ၊ ငါတို့တောင်းပန်ပါကုန်၏။ တံ၊ ရှင်သိကြားမင်းသည်။ စာနေယျာ
 သိ၊ သိပါလော၊ တေရုတိ၊ ဤယခု၊ မင်္ဂလာပညာ၊ မင်္ဂလာမည်အံ့သောပြဿနာ
 သည်။ သမုဋ္ဌိတာ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဧကေ၊ အချို့သောနတ်တို့သည်။ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်
 သောရူပါရုံကို၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဧကေ၊ အချို့
 သောနတ်တို့သည်။ သုဘံ၊ ကြားအပ်သော သမ္ဘိရုံကို၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာ
 ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဧကေ၊ အချို့သောနတ်တို့သည်။ မုတံ၊ မုတာရုံ
 ကို၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးသွယ်သော
 အယူဝါဒတို့တွင်၊ မယဉ္ဇ၊ ငါတို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေစ၊ တပါးသော
 နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အနိဋ္ဌိ၊ မပြီးနိုင်သောအဆုံးအဖြတ်သို့၊ ဝတေ၊
 ရောက်ကုန်၏။ သာရဝတ၊ ကောင်းစွာလျှင်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ တံ၊ အရှင်
 သိကြားမင်းသည်။ ယာထာဝတေ၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောအားဖြင့်၊ ဗျာ
 ကရာဟိ၊ ကြားပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ။

ဒေဝာရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်။ ပကတိယာဝိ၊ ပြကတေအားဖြင့်လည်း၊
 ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟိမင်္ဂလကထာ၊ ဤမင်္ဂလာစကားသည်၊
 ကတ္ထ၊ အဘယံအရပ်၌၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သမုဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်စမြစ်
 လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ သတ္တ၊ သိကြားမင်း၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ စာတုမဟာရာဇိကာနံ၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့၏၊ သန္တိကာ၊ အထံ
 မှ၊ အသုမ္ဘာ၊ ကြားရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ တတေ၊
 ထိုနောင်မှ၊ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စာတုမဟာရာဇ် နတ်တို့သည်၊ အာ
 ကာသဋ္ဌဗေဝတာနံ၊ ကောင်းကင်၌ နေကုန်သောနတ်တို့၏၊ အကာသဋ္ဌ
 ဗေဝတာ၊ ကောင်းကင်၌ နေကုန်သော နတ်တို့သည်၊ ဘုဗ္ဗဗေဝတာနံ၊
 ဘုမ္မရိုးနတ်တို့၏၊ ဘုဗ္ဗဗေဝတာ၊ ဘုမ္မရိုးနတ်တို့သည်၊ မနုဿာရက္ခဗေဝ
 တာနံ၊ လူစောင့်နတ်တို့၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ တာဝိ၊ ထိုလူစောင့်နတ်တို့
 သည်လည်း၊ မနုဿလောကေလူ၊ ပြည်၌၊ သမုဋ္ဌိတာတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍၊ အာ
 ဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရ
 သောသိကြားမင်းသည်၊ သမ္ဘာသမ္ဘုရေ၊ သမ္ဘညာဘုရားရှင်သည်၊ ကတ္ထ၊
 အဘယံအရပ်၌၊ ဝသတိ၊ နေတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ ဗေ
 ဝ၊ သိကြားမင်း၊ မနုဿလောကေလူ၊ ပြည်၌၊ ဝသတိ၊ သီတင်းသုံးနေတော်
 မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တံဘဝန္တံ၊ ထိုဘုရားရှင်
 ကို၊ ကောဝိ၊ တရံတလောကံသော သူသည်၊ ဝုန္တိ၊ မေးလျှောက်လေငြိး

၂၆၈

ရဲခွဲကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ထိကြားမင်း၊ ကောဝိ၊
 တစုံတယောက်သော သူသည်၊ နုပုစ္ဆိ၊ မမေးမလျှောက်ချေသေး၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ မာရိယာ၊ အိုအချင်းနတ်တို့၊ တုဓမ္မ၊
 သင်တို့သည်၊ ကိံ၊ နာမ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ အဂ္ဂိ၊ မီးစင်စပ်ကို၊ ဆဇ္ဇတ္တာ၊
 ပစ်စွန့်၍၊ ခန္ဓောပနကံ၊ ပိုရုန်းကျူးကို၊ ဥစ္ဆာလေသ၊ မီးညှို့ရှာလေ
 ကုန်သနည်း၊ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ အနဝသေသမင်္ဂီလဒေသကံ၊
 အကြောင်းမရှိသောမင်္ဂီလာကိုဟောပေတတ်သော၊ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုဘုရား
 ရှင်ကို၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်ကျူး၍၊ ဗံ၊ ငါကို၊ ပုစ္ဆိ၊ တဗ္ဗန္တိ၊ မေးအပ်သော
 သူဟူ၍၊ တုဓမ္မ၊ သင်တို့သည်၊ မညေထ၊ အောက်မေ့ကြကုန်၏၊ မာရိယာ၊
 အိုအချင်းတို့၊ တုဓမ္မ၊ သင်တို့သည်၊ အာဂစ္ဆထ၊ လာကြလှည့်ကုန်၊ တံ
 ဘဂဝန္တံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပုစ္ဆာမ၊ မေးလျှောက်ကြ
 ကုန်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မေးလျှောက်ရသည်ရှိသော်၊ သသိရိကံ၊ အသေရှိ
 သော၊ ပဉ္စာဝေယျာကဏံ၊ ပြဿနာ၏အဖြေကို၊ လတိဿာမာတိ၊ ငါတို့
 ရကုန်လက္ကံ၊ ဟု၊ ကံ၊ တယောက်သော၊ ဧဝံ၊ ဝုတ္တံ၊ နတ်သားကို၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို၊ ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 အာဏာပေသိ၊ စေ၏၊ သောဧဝံ၊ ဝုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တံ၊ ခဏာနု
 ရူပေန၊ ထိုခဏအား လျော်သော၊ အလင်္ကာရေန၊ အဝတ်တန်ဆာဖြင့်၊
 အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ ဗိဇ္ဇုရိ၊ လျှပ်စစ်နွယ်ကဲ့သို့၊ ဝိ၊ ဇ္ဇာတမာ
 နော၊ ထွန်းတောက်ပလျက်၊ ဧဝံ၊ ဝဏ္ဏာပရိဝုတ္တော၊ နတ်အပေါင်းဖြူရုံလျက်၊
 ဧတဝနံ၊ ဧတဝနံ အမည်ရှိသော၊ မဟာဝိဟာရံ၊ ကျောင်းထောင်မြတ်သို့၊
 ဂတိံ၊ သွားလေ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေ
 စွာရှိခိုးဦး၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်သောအမည်၌၊ ပုတွာ၊ ရင်၍၊ မင်္ဂီလဗ္ဗံ၊
 မင်္ဂီလာပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလျှောက် လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုဧဝါ
 မနုဿာစာတိ၊ ဗဟုဧဝံ၊ မနုဿာစာအစရှိသော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊
 အဇ္ဈာဘာသိ၊ လျှောက်လေ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ မင်္ဂီလပဉ္စာသမုဋ္ဌာနံ၊ မင်္ဂီ
 လပဉ္စာဖြစ်ကြောင်းတည်း။

ဣဒံ၊ နိ၊ ဖာရုအခါ၌၊ ဂါထာပဒါနံ၊ ဂါထာပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထဇဏ္ဏနာ၊ အနက်
 ၏ဖွင့်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုတံ၊ လောကုတ္တရ၊ ဗဟုဟူသော
 ဤသဒ္ဓါသည်၊ အနုယတသင်္ချာနိဗ္ဗေသော၊ အမြဲမရှိသော အနေအတွက်
 ကိုညွှန်ကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။ တေန၊ ထိုဗဟုသဒ္ဓါဖြင့်၊ အနေက
 သတော၊ အရာမကကုန်သော၊ အနေက သဟဿာ၊ အထောင်မကကုန်

သော၊ အနေကသတသဟသော၊ အသိန်းမကကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၊
 ဗိဗ္ဗန္တိ၊ ထွန်းပတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဒေဝ၊
 ဒေဝမည်ကုန်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဒေဝကာမဂုဏ်ဟိ၊ နတ်တို့၏
 ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ကိဇ္ဇန္တိ၊ ကစားထတ်ကုန်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သိရိယာ၊
 အသရေဖြင့်၊ ဇောတန္တိ၊ တောက်ပကုန်၏၊ ဣတိ၊ အသိ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဒေဝါတိ၊ ဒေဝါဟူ
 သည်ကား၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သမ္ဗုတိ၊ ဥပပတ္တိ၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ သေန၊ သမ္ဗုတိ
 နတ်ဥပပတ္တိနတ် ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ တိရိစ္ဆာ၊ သုံးပါးအပြားရှိကုန်
 ၏၊ ယထာဟ၊ ကိ၊ အဟ၊ ထုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူ
 ကား၊ ဒေဝါတိတယောဒေဝါ၊ သမ္ဗုတိဒေဝါ၊ ဥပပတ္တိဒေဝါ၊ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါတိ၊
 ဒေဝါတိ တယောဒေဝါ သမ္ဗုတိဒေဝါ ဥပပတ္တိဒေဝါ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါဟူ၍၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောနတ်တို့တွင်၊ သမ္ဗုတိ
 ဒေဝါနာမ၊ သမ္ဗုတိနတ်တို့ မည်သည်ကား၊ ရာဇာနော၊ အစိုးရမင်းတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝိယော၊ မိဖုရားတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ရာဇကု
 မာရာ၊ မင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥပပတ္တိ
 ဒေဝါနာမ၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့မည်သည်ကား၊ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စာတု
 မဟာရာဇ်ဌနေကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အပ်ပြု၍၊ တဒုတ္တရိ၊
 ထိုနတ်တို့၏အထက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့ ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါနာမ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့မည်ကုန်၏
 ဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုသုံးပါးသော နတ်တို့တွင်၊ ဣဓ၊
 ဤအရာ၌၊ ဥပပတ္တိဒေဝါ၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့ကို၊ အဓိဗ္ဗေတာ၊ အလိုရှိအင်
 ကုန်၏ ၊

မနုနော၊ မနုမည်သောသူ၏၊ အပစ္စံ၊ သားတည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
 မနုဿာ၊ မနုဿမည်ကုန်၏၊ ပေါရာဏာပန၊ ရှေးဆရာတို့သည်ကား၊ မနု
 ဥဿန္တတာယ၊ ပိတ်များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မနုဿာ၊ မနုဿမည်ကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တေ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ဓမ္မ၊ ဒီပကား
 ဓမ္မ၊ ဒီပါကျွန်း၌ နေကုန်သောလူတို့ လည်းကောင်း၊ အပရဂေါယာနကား
 အပရဂေါယာကျွန်း၌နေကုန်သောလူတို့ လည်းကောင်း၊ ဥဠုရုက္ခရုကာ၊
 ဥဠုရုက္ခကျွန်း၌နေကုန်သောလူတို့ လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗဝိဇေဟကာ၊ ပုဗ္ဗ
 ဝိဇေဟကျွန်း၌ နေကုန်သောလူတို့ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိဓာ၊

လေးပါးအပြားရှိကုန်၏။ ဣဝံ၊ ဤအရာ၌၊ ဓမ္မုဒိပကာ၊ ဓမ္မုဒိပါကျွန်း၌နေ
 ကုန်သောသူတို့ကို၊ အဓိပ္ပာယ်၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ သတ္တဝါ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ ဣမေဟိ၊ ဤကျင့်ဝတ်တရားတို့ဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်
 ပြောခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာမည်ကုန်၏။
 ဣဒ္ဓံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ပွားများခြင်းသို့လည်းကောင်း၊
 ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ အဝိန္တယုန္တိ၊ အဝိန္တယုံဟူသည်ကား၊ ဝိန္တယံ၊ ကြံကြကုန်
 ၏။ အာကင်္ခမာနာတိ၊ အာကင်္ခမာနာဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယာနာ၊ အလိုရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တယမာနာ၊ တောင့်တ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟယမာ
 နာ၊ ခပ်မွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သောတ္ထာနန္တိ၊ သောတ္ထာနံဟူသည်ကား၊
 သောတ္ထိဘာဝံ၊ ချမ်းသာသောသဘောရှိသောနိဗ္ဗာန်တရားကို၊ သဠေသံ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌဓန္တိကသမ္ပရာယိကာနံ၊ ပဋုဗြဟ္မံ သံသရာအကျိုး
 နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ သောဘဏာနံ၊ တင့်တယ်ကုန်သော၊ သုန္ဓရေနံ၊ ကောင်း
 ကုန်သော၊ ကလျာဏာနံ၊ ကောင်းမြတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားအပေါင်း
 တို့ထက်၊ အတ္ထိတံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြူဟိတိ၊ ဗြူဟိဟူသည်ကား၊ ဒေသေဟိ၊
 ဟောတော်မူပါလော၊ ပကာသေဟိ၊ ပြတော်မူပါလော၊ အင်က္ခ၊ ကြား
 တော်မူပါလော၊ ဝိဝရေ၊ ဖွင့်တော်မူပါလော၊ ဝိဘဇ၊ ဝေဘန် တော်မူပါ
 လော၊ ဥတ္တာနိံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကရေဟိ၊ ပြတော်မူပါလော။ မင်္ဂ
 လန္တိ၊ မင်္ဂလံဟူသည်ကား၊ ဣဒ္ဓိကာရဏံ၊ ပြည့်စုံကြောင်းဖြစ်သောမင်္ဂလာ
 ကို၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိကာရဏံ၊ အလုံးစုံ ချမ်းသာကြောင်းမင်္ဂလာကို။ ဥတ္တ
 မန္တိ၊ ဥတ္တမံဟူသည်ကား၊ ဝိသိဋ္ဌံ၊ ထူးထွင်သော၊ ပဝရံ၊ မြတ်စွာထသော၊
 သဗ္ဗလောကဟိတသုခဝဟံ၊ ခပ်သိမ်းသောလူအပေါင်းတို့၏ စီးပွားချမ်း
 သာကိုဆောင်တတ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဂါထာယ၊ ဗဟူဒေ
 ဝါမနုဿာစ အစရှိသောဂါထာပုဒ်၌၊ အနုပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ၊ အစဉ်တိုင်း
 သောပုဒ်၏အဖွင့်တည်း။ ။

အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာတ္ထော၊ အပေါင်းဖြစ်သောအနက်
 တည်း၊ သောဒေဝဝုတ္တော၊ ထိုဗဟူဒေဝါအစရှိသောဂါထာဖြင့် လျှောက်
 သောနုတ်သားသည်၊ ဒသသဟာသစက္ကဝါဠေသု၊ တသောင်းသောစကြာ
 ဝဠာတိုက်တို့၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ မင်္ဂလပဉ္စံ၊ မင်္ဂလာပြဿနာကို၊
 သောတုကာမတာယ၊ နာခြင်း၌၊ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဣမတ္ထိံ၊ စက္က

ဝါဠုးဤစကြာဠောတိုက်၌၊ သဒ္ဓိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍၊ ကေပလ္လကံ
 ကောဓိမတ္တေ၊ တရသောပလ္လင်၏ အစွန်မျှလောက်သောအရပ်၌၊ ဒသဝိ၊
 တကျိပ်သောနတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝိသံဝိ၊ နှစ်ကျိပ်သောနတ်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ တိသံဝိ၊ သုံးကျိပ်သောနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 စက္ကာလီသံဝိ၊ လေးကျိပ်သောနတ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ ပညာသံဝိ၊
 ငါးကျိပ်သောနတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိဝိ၊ ခြောက်ကျိပ်သော
 နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သတ္တတိဝိ၊ ခုနစ်ကျိပ်သော နတ်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ အသိဘိဝိ၊ ရှစ်ကျိပ်သော နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊
 သုရမတ္တဘဒံသိမ်မွေ့သောကိုယ်၏အဖြစ်ကို၊ နိဗ္ဗိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ သဗ္ဗ
 ဒေဝမာရုဗြဟ္မာနော၊ ခပ်သိမ်းသော နတ်မာရ်နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို၊ သိရိယာ
 စ၊ အသရေ တော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တေဇသာစ၊ တန်ခိုး တော်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အဓိဂ္ဂယ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဝိရောစဓောနံ၊ ထွန်းပတော်မူသော၊
 ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းအပ်သောမြတ်သောဘုရားနေရာတော်၌၊ နိသိန္နံ၊
 ထိုင်နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊
 ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ တတ္ထိ၊ စသမယေ၊ ထိုအခါ
 ၌လည်း၊ အနာဂတာနံ၊ မလာမရောက်ကုန်သော၊ သကဿဓမ္မေ၊ ဒီပကာ
 နံ၊ ဓမ္မုဒိပါ ကျွန်းအလုံး၌ နေကုန်သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ စေတသမ၊
 စိတ်ဖြင့်၊ စေတောပရိဝိတက္ကံ စိတ်၏အကြံအစည်ကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ သဗ္ဗ
 ဒေဝမနုဿာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောနတ်လူတို့၏၊ ဝိဝိကိန္တ သလ္လသမုဒ္ဓုဇောတ္ထံ၊
 ယုံမှားတွေးတောခြင်းတည်းဟူသောငြောင့်ကို နှုတ်တော်မူမိမ့်သောငှါ၊
 ဘန္တေဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးလှသောအရှင်ဘုရား၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊
 ဒေဝါစ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သောတ္တာနံသောတ္တိဘာဝံ၊ ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်ကို၊
 အာကင်္ခမာနာဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊
 အဗိန္ဒယံ၊ ကြံတြကုန်၏၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာတရားတော်
 ကို၊ ပြုဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်ဘုရားသည်၊
 အာဟ၊ နားတော်လျှောက်လေ၏၊ တာသံဒေဝတာနံ၊ ထိုနတ်တို့၏၊ အနု
 မတိယာစ၊ အလိုအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ အနုပ္ပဟေ
 နစ၊ ပြီးမြောက်လိုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဠော၊ မေး
 လျှောက်အပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်တော်မူလျက်၊ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ အလုံး
 ရံသာဖြစ်ကုန်သော၊ အမှောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ကေန္တံ၊ စင်စစ်၊ ဟိတ

သုခါဝဟတော၊ စီးပွားချမ်းသာကိုဆောင်သောအားဖြင့်၊ ယံမဂ်လံ၊ အကြင်
 မဂ်သာသည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ တံ၊ ခင်လံ၊ ထိုမဂ်သာတရားတော်ကို၊ နေ၊
 အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ သနားတော်မူသည်ကို၊ ဥပါ
 ဒါယ၊ စ၍၊ ဘဂဝါ၊ ဆုန်းတော်ကြီးသော၊ ထုံး၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဗြဟ္မာ၊
 ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ အပေါင်းဖြစ်
 သောအနက်တည်း။

ဇော၊ ဤသို့၊ ဒေဝဂုတ္တဿ၊ နတ်သား၏၊ ဇေတဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊
 ကြားတော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အသေဝနာစ၊ ဗာလာနန္တိ
 ဂါထံ၊ အသေဝနာစဗာလာနံ အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်
 မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အသေဝနာတိ၊ အသေဝနာဟူသည်ကား၊ အဘဇ
 နာ၊ မဆည်းကပ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အပယိရူပါသနာ၊ မရှိဘဲခြင်း
 သည် လည်းကောင်း၊ ယေဇနာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ ဗလန္တိ၊ အသ
 သန္တိ၊ အသက်ကိုသာရှုတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုလူ
 တို့သည်၊ ဗာလာ၊ ဗာလမည်ကုန်၏၊ အသာသပသာသမတ္တန၊ ထွက်
 သက်ဝင်သက်ကိုရှုကာမျှဖြင့်၊ ဇိဝန္တိ၊ အသက်ရှင်ကုန်၏၊ ပညာဇိဝိတေ
 န၊ ပညာတည်းဟူသောအသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်၊ နဇိဝန္တိ၊ အသက်မရှင်ကုန်၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တေသံဗာလာနံ၊
 ထိုသူရိုက်တို့အား၊ ယေဇနာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ ပဇ္ဇန္တိ၊ ဉာဏ်ရှိ
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပဇ္ဇိတာ၊ ပဇ္ဇိတ
 မည်ကုန်၏၊ သန္တိဗြဟ္မာသမ္ပရာယိကေသု၊ ပုပ္ဖုပ္ပန္နံဟုဉ်သောအမှုသံသရာ၌
 ဟုဉ်သောအမှုဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ အတ္တေသု၊ အကျိုးစီးပွားတို့၌၊ ဉာဏ
 ဂတိယော၊ ဉာဏ်တည်းဟူသောအလားဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားတတ်ကုန်၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တေသံပဇ္ဇိတာ
 နံ၊ ထိုပညာရှိတို့အား၊ သေဝနာတိ၊ သေဝနာဟူသည်ကား၊ တဇနာ၊
 ဆည်းကပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပယိရူပါသနာ၊ ရှိဘဲခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ တံ၊ ထိုပညာရှိ ဘုံသဟာယတာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့ရခြင်း၏အဖြစ်
 သည်လည်းကောင်း၊ တံ၊ ထိုပညာရှိကို၊ သမဂီတာ၊ ပေါင်းတော်ရခြင်း၏
 အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ပူဇာတိ၊ ပူဇာဟူသည်ကား၊ သက္ကာရမာနနဝဉ္စ
 နာ၊ အရိအသေပြုခြင်း ဖြတ်နိုးခြင်း ရှိခိုးရခြင်း လည်းကောင်း၊ ပူဇနေ
 ယျာနန္တိ၊ ပူဇနေယျာနံဟူသည်ကား၊ ပူဇာရဟာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သော
 သူတို့အား၊ ဇေတံမဂ်လမုတ္တမန္တိ၊ ဇေတံမဂ်လ မုတ္တမံဟူ သည်ကား၊

ဗာလသန်၊ သူမိုက်ဘို့အား၊ ယာအသေဝနာစ၊ အကြင်မရှိမဆည်းကပ်
 ရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသော သူတို့အား၊ ယာ
 သေဝနာစ၊ အကြင်မရှိမဆည်းကပ်ရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပူဇန
 သျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့အား၊ ယာပူဇာစ၊ အကြင်ပူဇော်ရခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ သမ္ပိဏ္ဍိတွာ၊ ပေါင်း၍၊
 ဇေတံမင်္ဂလရတ္တမန္တိ၊ ဇေတံမင်္ဂလရတ္တမံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ တယာ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဗြူတိမင်္ဂလရတ္တမန္တိ၊ ဗြူဟိ
 မင်္ဂလရတ္တမံဟူ၍၊ ဟံမင်္ဂလံ၊ အကြင်မင်္ဂလာကို၊ ပုဋ္ဌံ၊ မေးလျှောက်အပ်၏၊
 တံ၊ ထိုမင်္ဂလာကို၊ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏ္ဍာဟိ၊ မှတ်လေလော၊ ဇ္ဇာတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဇေတိဿာ
 ဂါယာယ၊ ဤအသေဝနာစ ဗာလသန်ဟူသောဂါယာ၏၊ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏
 အဖွင့်တည်း။

အသံ၊ ထိုဂါယာ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏အဖွင့်ကိုကား၊ ဇေတံ၊ ဤ
 သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဒေဝပုတ္တဿ၊ နတ်သား၏၊ ဇေတံ၊ ဝ
 နံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အ
 သေဝနာစဗာလသန်၊ ဣမံဂါထံ၊ အသေဝနာစဗာလသန်ဟူသောဤဂါထာ
 ကိုး၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဂါယာ၊ ဂါယာသည်၊ ပုဋ္ဌိ
 တဂါယာ၊ ပုဋ္ဌိတဂါယာ၎င်း၊ အပုဋ္ဌိတဂါယာ၊ အပုဋ္ဌိတဂါယာလည်း
 ကောင်း၊ သာနုသန္ဓိဂါယာ၊ သာနုသန္ဓိဂါယာ လည်းကောင်း၊ အနုသန္ဓိ
 ဂါယာ၊ အနုသန္ဓိဂါယာ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗြဟ္မာ၊ လေးပါး
 အပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာမျိုးလေးပါးတို့တွင်၊ ပုဋ္ဌာမိတံ၊ ဂေါတမဘုရား
 ပညာ၊ ကထံကရောသဝကော၊ သာမုဟောတိတိစ၊ ပုဋ္ဌာမိတံ၊ ဂေါတမ
 ဘုရားပညာ၊ ကထံကရောသဝကော၊ သာမုဟောတိဟူ၍ လည်းကောင်း၊
 ကထံနုတွံ၊ မာရိသဩဃမတရိတိစ၊ ကထံနုတွံ၊ မာရိသဩဃမတရိဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဝေမာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပုဋ္ဌိတေန၊ မေးသဖြင့်၊
 ကထိတာ၊ ဟောအပ်သော ဂါယာသည်၊ ပုဋ္ဌိတဂါယာ၊ ပုဋ္ဌိတဂါယာ
 မည်၏၊ ဟူရိပညာ၊ မြေကြီးအထူးနှင့်တူသော ပညာရှိသော၊ ဂေါတမ၊
 ဂေါတမအရှင်ဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ပုဋ္ဌာမိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏၊ ကထံ
 ကရော၊ အဘယ်ဘုရားကိုပြုကုသိုလ်သော၊ သာဝကော၊ တပည့်သည်၊ သာမု၊
 ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ မာရိသ၊ အချင်းတွံ၊ သင်သည်၊
 ကထံ၊ အဘယ်သို့သျှင်၊ ဩဃံ၊ ဩဇာကို၊ အတရိနု၊ ကူးလေသနည်း၊ ယံ

ပရေသုခတော အာဟုကဒရိယာအာဟု ခုက္ခတောတိ ဝေမာဒီသုယံပရေသုခတော အာဟုကဒရိယာ အာဟု ခုက္ခတော ဤသို့အစရှိသည် တို့၌ အပုစ္ဆိတေန၊ သူတပါးမမေးသဖြင့်၊ အဇ္ဈာသယဝသေနေဝ၊ အလိုသန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့်လျှင်၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်သောဂါထာသည်၊ အပုစ္ဆိတဂါထာ၊ အပုစ္ဆိတဂါထာမည်၏၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့သည်၊ သုခတော၊ ချမ်းသာ၏ ဟူ၍၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ အာဟု၊ ဆိုတုန်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ခုက္ခတော၊ ဆင်းရဲ၏ ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုတုန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ ဂါထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဂါထာသည်၊ သနိဒါနာဟံဘိက္ခဝေ နေသိဿာမိတိ၊ သနိဒါနာဟံဘိက္ခဝေ နေသိဿာမိဟူ၍၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ သာနုသန္ဓိဂါထာ၊ သာနုသန္ဓိဂါထာမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ သနိဒါနံ၊ နိဒါန်းနှင့် တကွသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နေသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ အနုနုသန္ဓိဂါထာ၊ အနုနုသန္ဓိဂါထာသည်၊ သာသနေးဘုရားရှင်အဆုံးအမသာသနာတော်၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ တောသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့တွင်၊ အယံဂါထာ၊ ဤအသေဝနာ စအစရှိသော ဂါထာသည်၊ ဒေဝပုတ္တေန၊ နတ်သားသည်၊ ပုစ္ဆိတေန၊ မေးလျှောက်သောကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတတ္တာ၊ ဟောတော် မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုစ္ဆိတဂါထာ၊ သူတပါးမေးသော အကြောင်းကြောင့် ဟောအပ်သော ဂါထာမည်၏။

ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဆေကော၊ လိမ္မာသော၊ ပုရိသော၊ ယောက္ခိယ၊ ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဿ၊ ခရီး၌၊ ကုသလံ၊ လိမ္မာသိလိုသောသူသည်၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပုဗ္ဗော၊ မေးမြန်းသည်ရှိသော်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝိဟိတဗ္ဗံ၊ စွန့်အပ်သောခရီးကို၊ အာရိက္ခိတ္တာ၊ ကြား၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်သော ခရီးကို၊ အသုကတ္ထိ နာမဋ္ဌာနေ၊ ဤမည်သော အရပ်၌၊ ဧဝံပထော၊ ခရီးနှစ်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခရီးနှစ်ကြောင်းတို့တွင်၊ ဝါမံ၊ လက်ဝဲခရီးကို၊ မုပ္ပိတ္တာ၊ လွှတ်၍၊ ဧက္ခိဏံ၊ လက်ျာခရီးကို၊ ဂဏ္ဍဝေ၊ ယူကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရိက္ခိတိယထာ၊ ကြားလေသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သေဝိတဗ္ဗာသေဝိတဗ္ဗေသု၊ မှီဝဲအပ်သောသူ မှီဝဲအပ်သောသူတို့တွင်၊ အသေဝိတဗ္ဗံ၊ မှီဝဲအပ်သောသူကို၊ အာရိက္ခိတ္တာ၊ ဟောကြားတော်မူပြီး၍၊ သေဝိတဗ္ဗံ၊ မှီဝဲအပ်သောသူကို၊ အာရိက္ခိတိ၊ ကြား

တော်မူပေ၏။ ဘဝဝါဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ မဂ္ဂကုသလပုရိသ သမိ
သော၊ ခရီး၌လိမ္မာသော ယောကျ်ားနှင့် တူတော်မူ၏။ ယထာဟ၊ ဘုရား
အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ပုရိသောမဂ္ဂကုသလောတိ
ခေါတိဿ (ပ) ကုသလော အမာရ စေပျသသာတိ၊ ပုရိသော မဂ္ဂကုသ
လောတိခေါတိဿ (ပ) ကုသလော အမာရ စေပျသသာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏။ တိဿ၊ တိဿ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပုရိသောမဂ္ဂကုသလောတိ ဇေတိ
ဝစနံ၊ ပုရိသော မဂ္ဂကုသလောဟူသော ဤစကားသည်၊ အယဟတော၊
ပူဇော် အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မပေါက်မပြန်
ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော၊ တထာ ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သောဘဂဝါ၊ ထို့
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမဿလောကဿ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌၊ ကုသလော
လိမ္မာတော်မူ၏။ ပရလောကဿ၊ တမလွန်လောက၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာ
တော်မူ၏။ မစ္စုစေပျဿ၊ သေမင်းနှင့်စပ်သော တရား၌၊ ကုသလော၊
လိမ္မာတော်မူ၏။ အမစ္စုစေပျဿ၊ သေမင်းနှင့်မစပ်သော တရား၌၊ ကုသ
လော၊ လိမ္မာတော်မူ၏။ မာရ စေပျဿ၊ မာရ်နှင့် စပ်သော တရား၌၊ ကု
သလော၊ လိမ္မာတော်မူ၏။ အမာရစေပျဿ၊ မာရ်နှင့်မစပ်သော တရား၌၊
ကုသလော၊ လိမ္မာတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အသေ
ဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်အပ်သော သူကို၊ အာဝိက္ခန္တော၊ ကြားတော် မူလိုသည်
ဖြစ်၍၊ အသေဝနာစပါလာနံ၊ ပဏှိတာနုဉ္စသေဝနာတိ၊ အသေဝနာစပါ
လာနံ၊ ပဏှိတာနုဉ္စ သေဝနာဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝိဇဟိတဗ္ဗ
မဂ္ဂေါပိယ၊ စွန့်အပ်သောခရီးကဲ့သို့၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗာလာ၊ သူရိက်တို့ကို၊
နသေဝိတဗ္ဗာ၊ မဖြစ်အပ်ကုန်၊ နပပိရူပါသိတဗ္ဗာ၊ မဆည်းကပ်အပ်ကုန်၊
တထော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဂဟေတဗ္ဗ မဂ္ဂေါပိယ၊ ယူအပ်သော ခရီးကဲ့သို့၊
ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့ကို၊ သေဝိတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်အပ်ကုန်၏။ ပပိရူပါသိတဗ္ဗာ၊
ဆည်းကပ်အပ်ကုန်၏။ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာကံ၊ ကထေန္တေန၊ ဟောတော်မူသဖြင့်၊
ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗာလာနံ၊ သူရိက်တို့ကို၊ အသေဝနာ၊ မဖြစ်ရခြင်းကို၊ ပဏှိ
တာနုဉ္စ၊ ပညာရှိတို့ကိုလည်း၊ သေဝနာ၊ ဖြစ်ရခြင်းကို၊ ကလိတာ၊ ဟော
တော်မူအပ်လေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ စောဒနာ၊ စောဒနာ
တည်း၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏၊
ဒိဋ္ဌာဒိဿ၊ ရူပါရုံကိုမြင်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာမည်၏ဟု ယူသောသူ

အစရှိသည်တို့တွင်၊ ဣမံမင်္ဂလဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သောမင်္ဂလာ ဟူသောအယူ
 ကို၊ ဗာလသေဝနာယ၊ မိုက်သောသူကံ့ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿာ၊
 နတ်လူတို့သည်၊ ဂဏ္ဍိသုယုတြလေတုနန္တိ၊ သာဝ၊ ထိုရှုပါရုံအစရှိသည်
 ကိုမြင်ရခြင်းသည်လည်း၊ အမင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမဟုတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တေသံ၊ ထိုနတ်လူတို့အား၊ ဣသေသကပရသေသကတ္ထ ဘဉ္ဇကံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်
 သံသရာဘဝနှစ်ပါး၌ အကျိုးစီးပွားကိုဖျက်ဆီးတတ်သော၊ တံအကလျာ
 ဏမိတ္တသံသဂ္ဂံ၊ ထိုမကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းနှင့်ရောနှောပေါင်းဘက်
 ခြင်းကို၊ ဂရဟန္တေန၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူလိုသော၊ ဥဘယ လောကတ္ထ သာဓ
 ကဉ္စ၊ ဘဝနှစ်ပါး၌ အကျိုးကံ့ပြီးစေတတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တံကလျာ
 ဏမိတ္တသံသဂ္ဂံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်းနှင့် ရောနှော ပေါင်းဘော်ခြင်း
 ကို၊ ပသံသန္တေန၊ ခြီးမွမ်းတော်မူလိုသော၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗာလသန္၊ သူမိုက်တို့ကို၊ အသေဝနာစ၊ မဖြစ်ခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ၊ ပညာရှိတို့ကိုလည်း၊ သေဝနာစ၊ ဖြစ်ခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား
 အဖြေတည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဗာလသန္နာမ၊ သူမိုက်တို့မည်သည်ကား၊ ယေကေဝိ၊
 အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ပါဏာတိပါတာဒိအကုသလကမ္မပထသမန္နာဂတာ၊
 ပါဏာတိပါတအစရှိသောအကုသိုလ် ကမ္မပထတရားတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်
 သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့တည်း၊ တေ၊ ထိုသူမိုက်တို့ကို၊ တိဟံ၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အမူအရာတို့ဖြင့်၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ သိအင်ကုန်၏၊
 ယထာဟ၊ ဘုရားအဘဝသို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ တိဏိမာ
 နိတိ ကွဝေဗာလသဗာလ လက္ခဏာနိတ်အာဒိ၊ တိဏိမာနိတိကွဝေဗာ
 လသဗာလ လက္ခဏာနိတိဤသို့အစရှိသော၊ သုတ္တံ၊ ဗာလသုတ်ကို၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗာလသ၊ သူမိုက်အား၊ ဗာလလက္ခ
 ဏာနိ၊ သူမိုက်တို့၏လက္ခဏာတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊
 အပိတံ၊ တနည်းသော်ကား၊ ပူရာဏကသပါဒယော၊ ပူရာဏကသပအစ
 ရှိကုန်သော၊ ဆသတ္တာရော၊ ခြောက်ယောက်သောဆရာတို့လည်းကောင်း၊
 ဒေဝဒတ္တကောကာလိက ကုမ္ဘမေဒက တိဿ ခဏ္ဍဒေဝိယာပုတ္တသမုဒ္ဒ
 ဒတ္တပိဉ္စမာနုပိကာဒယော၊ ဒေဝဒတ် ကောကာလိက ကုမ္ဘမေဒကတိဿ
 ခဏ္ဍမိဗျာရား၏သားသမုဒ္ဒဒတ္တပိဉ္စမာနု ပိကအစရှိကုန်သော သူတို့လည်း
 ကောင်း၊ အတိတာကာယေစ၊ အတိတ်ကာလ၌လည်း၊ ဒိဃပိနယသာတာ၊

ဒိဗ္ဗာရိယာဏ်အင်္ဂါကိုသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဝ၊ ဤသုတ္တံသည်လည်း
 ကောင်း၊ အညေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဇ္ဇပ၊
 ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဗာဿ၊ မိက်ကုန်သော၊ သတ္တ၊ သတ္တဝါတို့
 ကို၊ ဗာဿတိ၊ ဗာဿတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိယဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဒေဝဒတ်
 အစရှိသောသုတ္တံသည်၊ အဂါရုံ၊ အိမ်ကို၊ ဗဒိတ္တံ၊ လောင်သော၊ အဂ္ဂိဣဝ၊
 မီးကဲ့သို့၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဣတ္တိတေန၊ မကောင်းသောအယူဖြင့်၊ အတ္တာ
 နုဉ္ဇေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝေဒနာကရကေစ၊ ဆို
 အပ်သောစကားကိုလိုက်နာကုန်သောသုတ္တံကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနာသေန္တိ
 ဖျက်ဆီးကုန်၏၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဒိဗ္ဗာရိယာဘာဝတာ၊ ဒိဗ္ဗာရိယာဏ်
 အင်္ဂါသည်၊ စတုဗ္ဗန္တရံ၊ ဘုရားလေးဆူတို့၏အကြား၌၊ သဗ္ဗိယောဇန
 မတ္တေန၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အတ္တဘာဝေန၊ အတ္တ
 ဘောဖြင့်၊ ဥတ္တာနော၊ ပက်လက်၊ ပတိတော၊ လည်းသည်ဖြစ်၍၊ မဟာနိရ
 ယေ၊ ငရဲကြီး၌၊ ပစ္စတိယထာစ၊ ကျက်ရသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တဿ၊
 ထိုဒိဗ္ဗာရိယအင်္ဂါ၏၊ ဒိဗ္ဗိ၊ အယူကို၊ အဘိရုဗိကာနိ၊ အလွန်နှစ်သက်ထုန်
 သော၊ ပဉ္စကုလသတိနိ၊ ငါးရာသောအမျိုးတို့သည်၊ တဿေဝ၊ ထိုဒိဗ္ဗာ
 ရိယအင်္ဂါ၏သာလျှင်၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပန္နာ
 နိ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာနိရယေ၊ ငရဲကြီး၌၊ ပစ္စန္တိ ယထာစ၊ ကျက်
 ရကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တေ၊ ထိုဒေဝဒတ်အစရှိ
 သောသုတ္တံသည်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝိနာသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏။

တေ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သေယျထာ
 ဝိဘိက္ခဝေ(ပ) အနုပသစ္စေါပဏ္ဍိတောတိ။ သေယျထာဝိဘိက္ခဝေ(ပ) အနု
 ပသစ္စေါပဏ္ဍိတောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ နုဉ္ဇေဝါရာဝါ၊ ကျွန်ုပ်တို့သောအိမ်မှလည်းကောင်း၊ ဝိကာ
 ဝါရာဝါ၊ မြက်ဖြင့်မီးသောအိမ်မှလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိဝုဉ္ဇော၊ မီးထသည်
 ရှိသော်၊ ဥဗ္ဘိတ္တဝဗိတ္တာနံ၊ အတွင်းအပလိမ်းကျ၊ အပ်ကုန်သော၊ နိဝါတာ
 နိ၊ တိတ်ဆိတ်သော လေရှိကုန်သော၊ သုဗုသိတဂ္ဂန္ဓာနိ၊ ကောင်းစွာထား
 အပ်လျှှူ အပ်သောမင်းတုတ်သံကောက်ရှိကုန်သော၊ ဝိဟိတဝါတပါနာနိ၊
 ပိတ်အပ်သောလေသာ တံခါးရှိကုန်သော၊ ကုဋ္ဌာဝါရာနိဝိ၊ စုလစ်မွန်ချွန်
 တပ်သော အိမ်တို့ကိုလည်း၊ ဗဟာတိ သေယျထာဝိ၊ လောင်သကဲ့သို့၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယာနိကာနိဝိသယာနံ၊
 အကြင် တစ်တစ် အမှတ်မရှိသော ဘေးတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုဘေးတို့သည်၊ ဗာလတော၊ မိုက်
သော သူကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတတော၊ ပညာရှိသော သူ
ကြောင့်၊ နောဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ယေကေမိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ဥ
ပဒ္ဒဝါ၊ ဥပဒ္ဒဝေါတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေကေမိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိ
ကုန်သော၊ ဥပသဂ္ဂါ၊ အနှောင့်အရှက်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊
ထိုဥပဒ္ဒဝါနှောင့်ရှက်ခြင်း တို့သည်၊ ဗာလတော၊ မိုက်သောသူကြောင့်၊
ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ (ပ)၊ ပဏ္ဍိတတော၊ ပညာရှိသော သူကြောင့်၊ နော
ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့သော
အားဖြင့်၊ ဗာလေသ၊ သူမိုက်သည်၊ သပ္ပဒိုဘယော၊ ဘေးရှိ၏၊ ပဏ္ဍိတော၊
ပညာရှိသည်၊ အပ္ပဒိုဘယော၊ ဘေးမရှိ၊ ဗာလေသ၊ သူမိုက်သည်၊ သဥပဒ္ဒဝေါ
ဥပဒ္ဒဝေါရှိ၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ အနုပဒ္ဒဝေါ၊ ဥပဒ္ဒဝေါမရှိ၊ ဗာလေသ၊
သူမိုက်သည်၊ သဥပသဂ္ဂေါ၊ ငြိတွယ်ခြင်းရှိ၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊
အနုပသဂ္ဂေါ၊ ငြိတွယ်ခြင်းမရှိ၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဗာလေသ၊
သူမိုက်သည်၊ ပူတိမန္တိ သဒိသော၊ ဝှုပ်သောငါးနှင့်တူ၏၊ တနုပသေဝီ၊ ထို
သူမိုက်ကဲ့သို့ဆည်းကပ်သောသူသည်၊ ပူတိမန္တိ ဗန္ဓုပတ္တပုရ သဒိသော၊
ငါးဝှပ်ကဲ့သို့ဆည်းကပ်သော သစ်ရွက်နှင့်တူ၏၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့အား၊ ဆန္ဒ
နိယတဉ္စ၊ စွန့်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဖိရုန္တိ နိယတဉ္စ၊ စက်
ဆုပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဧတံ၊
ထိုအကြောင်းကို၊ ပူတိမန္တိ ကုသဂ္ဂေန၊ ယောနုရောဥပနယှတိ၊ ကုသာပိ
ပူတိဝါယန္တိ၊ ဧဝံဗာလုပသေဝနာတိ၊ ပူတိမန္တိ ကုသဂ္ဂေန၊ ယောနုရောဥပ
နယှတိ၊ ကုသာပိပူတိဝါယန္တိ၊ ဧဝံဗာလုပသေဝနာဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယောနုရော၊ အကြင်သူသည်၊
ပူတိမန္တိ၊ ငါးဝှပ်ကဲ့၊ ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်းမြက်ဖြင့်၊ ဥပနယှတိ၊ ထုပ်၏၊ ကု
သာပိ၊ သမန်းမြက်တို့သည်လည်း၊ ပူတိ၊ အဝှပ်နံတို့သည်၊ ဝါယန္တိ၊ ထိုင်
ကုန်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗာလုပသေဝနာ၊ သူမိုက်တို့ကို ဖြစ်ဆည်း
ကပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အာကတ္တိပဏ္ဍိတောစာပိ၊ အာကတ္တိပညာရှိသည်လည်း၊ ဒေဝါနမိဇ္ဇေန၊
နတ်ဟာကာတို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဝရေ၊ ဆုကို၊
ဒိယူမာနေ၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောဂါထာကို၊ အာဟ
ဆို၍၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ သက္က၊ သိကြားမင်း၊ ဗာလံ၊ သူမိုက်
ကို၊ နုပသေ၊ မမြင်ရလျှ်၊ နုသုတော၊ မကြားရလျှ်၊ ဗာလေန၊ သူမိုက်နှင့်၊ သဟ၊

တက္ကနစသံဝဿေ၊ မနေရေလို့၊ ဗာလေန၊ သူမိုက်နှင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊
 အလ္လပ၊ သလ္လပ၊ စကားပြောဟောခြင်းကို၊ နကရေ၊ မပြုရလို့၊ နစရာ
 စယေ၊ မနှစ်သက်ရလို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊
 တေ၊ သင်အား၊ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်၊ ကိ၊ အဘယ်အမှုကို၊ အကရံန၊
 ပြုဘူးသနည်း၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဝဒ၊ ဆိုပါလော၊ ကေန၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ဗာလသ၊ သူမိုက်ကို၊ ဒဿနံ၊ မြင်ရခြင်းကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ နာသိ
 ကင်္ဂတိ၊ အလိုမရှိလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
 သတ္တ၊ သိကြားမင်း၊ ဒုဗ္ဗေခေ၊ ပညာမရှိသော သူမိုက်သည်၊ အနယံ၊
 မဆောင်အပ်သည်ကို၊ နယတိ၊ ဆောင်တတ်၏၊ အရုရာယ၊ ချွတ်ယွင်း
 သောအမှု၌၊ နိယုတ္တတိ၊ ယှဉ်တတ်၏၊ ဒုန္နယော၊ မကောင်းသည်ကိုဆောင်
 ရွက်၍၊ သေယျသော၊ အိပ်သောသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗာ၊
 ကောင်းစွာ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ပ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်တတ်
 ၍၊ သောဗာသော၊ ထိုသူမိုက်သည်၊ ဝိနယံ၊ အဆုံးအမစကားကို၊ နဇာနာ
 တိ၊ မသိ၊ တဿ၊ ထိုသူမိုက်ကို၊ အဒဿနံ၊ မမြင်ရခြင်းသည်၊ သာဓု၊
 ကောင်းလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သဂဂါ၊ ဖြတ်စွာ
 တုရားသည်၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဗာလု
 ပသေဝနံ၊ သူမိုက်တို့ကိုမှီဝဲခြင်းကို၊ ဝရဟန္တာ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီး၍၊ ဗာ
 လာနံ၊ သူမိုက်တို့ကို၊ အသေဝနံ၊ မမှီဝဲခြင်းကို၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊
 ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနံ၊ ဤယခုအခါ၌၊ ပဏ္ဍိတသေဝနံ၊ ပညာရှိ
 တို့ကိုမှီဝဲခြင်းကို၊ ယသံသန္တာ၊ ပြီးပွန်းပြီးမြောက်တော်မူလိုသည်ဖြစ်
 ၍၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့ကို၊ သေဝနံ၊ မှီဝဲခြင်းသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်
 ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုပညာရှိကို ပေါင်းရခြင်းမင်္ဂလာ၌၊ ပဏ္ဍိတာနာမ၊ ပညာရှိတို့
 မည်သည်ကား၊ ယေကေဝိသတ္တာ၊ အကြင်အမှတ်မရှိသော သတ္တဝါတို့
 သည်၊ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ အာဒိဒသကုသလ ကမ္မပထ သမန္နာ
 ဝတာ၊ ပါဏာတိပါတာမှ ကြဉ်ခြင်း အစရှိ သည်ဖြစ်၍ ဆယ်ပါးသော
 ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားတို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပညာရှိတို့ကို၊ ဝေပိ၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်
 ကုန်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟု မူကား၊ ဝေ
 ဏိ၊ ဘနိ သိက္ခဝေ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပဏ္ဍိတလက္ခဏာနိတိ၊ ဝေဏိ၊ ဘနိ သိက္ခဝေ
 ပဏ္ဍိတဿ၊ ပဏ္ဍိတလက္ခဏာနိ အစရှိသော၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်

မူ၏ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓအဝိတိမဟာသာဝကော
 စ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါအဝိတိမဟာသာဝကတို့ကို လည်းကောင်း၊ အညေ
 စ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝ
 ကာစ၊ တပည့်တော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုနေတ္တမဟာဂေါဝိဒ္ဓိဝိဒ္ဓုရသရ
 ဘင်္ဂမဟောသသေတသောမနိမိရာဇာအယောဗာရကုမာရအကတ္တိပဏ္ဍိ
 တာဒယောစ၊ သုနေတ္တမဟာဂေါဝိဒ္ဓိဝိဒ္ဓုရ သရဘင်္ဂရသေ့ မဟောသဓာ
 သုတသောမနေမိမင်းအယောဗာရသတို့သားအကတ္တိပညာရှိအစရှိသော
 သူတို့ကို၊ ပဏ္ဍိတာတိ၊ ပဏ္ဍိတတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ တေ၊
 ထိုပညာရှိတို့သည်၊ တယ၊ တေးဖြစ်သော အခါ၌၊ ရက္ခာဝိယ၊ စောင့်
 ရှောက်ပေးသော သူတို့ကဲ့သို့၊ အန္တကာရေ၊ အချက်တိုက်၌၊ ပဒီပေါဝိယ၊
 ဆီမီးကဲ့သို့၊ ဝိပါသာဒိ ခုက္ခာဘိဘဝေ၊ ငတ်မွတ်ဆာလောင်ခြင်း အစရှိ
 သည်ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သောအခါ၌၊ အနုပါနာဒိပဋိဿဘောဝိယ၊ ထမင်း
 အပျော်အစရှိသည်ကိုစားရသောသူကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝစနကာရာ
 နံ၊ စကားကိုလိုက်နာကုန်သောသူတို့အား၊ သဗ္ဗဘယဥပဒ္ဓဝုပသဂ္ဂဝိဒ္ဓံသန
 သမတ္တာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘေးမှန် ဥပဒ္ဓဝေါဋြိတွယ်ခြင်းတို့ကို ဖျက်ဆီး
 ခြင်းတို့၌ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယထာဟ၊ ဆရာတို့
 အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ တထာဂတံ၊ လာခြင်းကောင်း
 သောဘုရားကို၊ အာဝဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍၊ အသင်္ချေယျာ၊ မနေ့တွက်အပ်
 ကုန်သော၊ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ ဧဝမနုဿာ၊
 နတ်လူ တို့သည်၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါ တရားတို့၏ ကုန်ခြင်းသို့၊
 ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၍၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်
 ၏၊ ဧဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်လေကုန်၏၊ သာရိဂုတ္တထေရေ၊
 သာရိဂုတ္တရာမထေရ်၌၊ ဗ်တ္တံ၊ ပိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ စတု
 ဟိ၊ လေးပါးသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊
 လုပ်ကျွေးကုန်၍၊ အသိတိကုလသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းသောအမျိုးတို့
 သည်၊ သက္ကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ မဟာ
 မောဂ္ဂလဒန မဟာကဿပ ပာဘုတိသု၊ မဟာမောဂ္ဂလဒန မဟာကဿပ
 အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗမဟာသာဝကောသု၊ ခပ်သိမ်းသော မဟာသာဝက
 တို့၌၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၍၊ အသိတိကုလသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း
 သော အမျိုးတို့သည်၊ သက္ကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သုနေတ္တ
 သာ၊ သုနေတ္တအမည်ရှိသော၊ သတ္တုနော၊ ဆရာ၏၊ သာဝကော၊ အဆုံးအမ

ကိုနာခံသော တပည့်တို့သည်၊ အပ္ပေကဇ္ဈ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊
 ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇိသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အပ္ပေကဇ္ဈ၊ အချို့
 သောတပည့်တို့သည်၊ ပရနိဇ္ဈိတဝဿဝတ္တိနံ၊ ပရနိဇ္ဈိတဝဿဝတ္တိဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇိ
 သု၊ ရောက်ကုန်၏၊ အပ္ပေကဇ္ဈ၊ အချို့သော တပည့်တို့သည်၊ ဂဟပတိ
 မဟာသာလ ကုလဒနံ၊ ဂဟပတိမဟာသာလ အမျိုးတို့၏၊ သဟဗျတံ၊
 အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇိသု၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်း
 ကို၊ နတ္ထိဘိက္ခဝေ(ပ)၊ နတ္ထိပဏ္ဍိတတော ဥပသဂ္ဂေါတိ၊ နတ္ထိဘိက္ခဝေ(ပ)
 နတ္ထိပဏ္ဍိတတော ဥပသဂ္ဂေါဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဏ္ဍိတတော၊ ပညာရှိသောကြောင့်၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပဏ္ဍိတတော၊ ပညာရှိသောကြောင့်၊ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ ဘေးရန်သည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပဏ္ဍိတတော၊ ပညာရှိသောကြောင့်၊ ဥပသဂ္ဂေါ၊ ဗြဟ္မာလံခြင်း
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ တဂ္ဂ
 ရမာလာဒိဂန္ဓဗန္ဓသဒိသော၊ တောင်ဇလဝပ်ပန်းအစရှိသော အနံ့ကောင်း
 သောပန်းစည်းနှင့် တူသော သဘောရှိ၏၊ တဗ္ဗပသေဝိ၊ ထိုပညာရှိကိုမှီဝဲ
 ဆည်းကပ်သော သူသည်၊ တဂ္ဂရမာလာဒိ ဂန္ဓဗန္ဓ ပဝိဝေဋ္ဌနပတ္တ သဒိ
 သော၊ တောင်ဇလဝပ်ပန်းအစရှိသော အနံ့ကောင်းသော ပန်းစည်းကိုထုပ်
 သောသစ်ရွက်နှင့်တူသော သဘောရှိ၏၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ ဘာဝနိယ
 တဗ္ဗ၊ မေတ္တာပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ မနုဉ္ဏတဗ္ဗ၊ နှစ်
 သက်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ဧတံ၊
 ထိုအကြောင်းကို၊ တဂ္ဂရဉ္စပလာသေန၊ ယောနုရောဥပနယတိ၊ ပတ္တာပိသုရ
 ဘိဝါယန္တိ၊ ဧဝံဓိဉ္စပသေဝနာတိ၊ တဂ္ဂရဉ္စပလာသေန၊ ယောနုရောဥပနယ
 တိ၊ ပတ္တာပိသုရဘိဝါယန္တိ၊ ဧဝံဓိဉ္စပသေဝနာဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်
 ၏၊ ယောနုရော၊ အကြင်သူသည်၊ တဂ္ဂရဉ္စ၊ တောင်ဇလဝပ်ပန်းကိုလျှော်၊
 ပလာသေန၊ ပေါက်ရွက်ဖြင့်၊ ဥပနယတိ၊ ထုပ်၏၊ ပတ္တာပိ၊ ပေါက်ရွက်တို့
 သည်လည်း၊ သုရဘိ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါယန္တိ၊ ထိုင်
 ကုန်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တေဓိဉ္စပသေဝနာ၊ ထိုပညာရှိကိုမှီဝဲဆည်း
 ကပ်သော သူတို့သည်၊ သုရဘိ၊ ကောင်းသော သတင်းကျော်စောခြင်းရှိ
 ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဝါယန္တိ၊ ထိုင်ကုန်၏၊ အကတ္တိပဏ္ဍိတော စာပိ၊
 အကတ္တိပညာရှိသည်လည်း၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈေန၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္က
 န၊ သိကြားသည်၊ ဝရေ၊ လူကို၊ ဗိယျမာနေ၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤ

၅၀၂

ရန္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဆိုလတ္တံ့ သောဂါထာကို အာဟာဆို၏၊ ကိ အာဟာ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊
 သက္က၊ သိကြားမင်း၊ ဇိရံ၊ ပညာရှိကို၊ ပသော၊ မြင်ရပါလို၏၊ ဇိရံ၊ ပညာရှိကို၊
 သုဏေ၊ ကြားရပါလို၏၊ ဇိရေန၊ ပညာရှိနှင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ သံဝါသော၊
 ရောနှောပေါင်းစပ်ရလို၏၊ ဇိရေန၊ ပညာရှိနှင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ အလ္လ္လ
 ပသလ္လ္လပံ၊ စကားပြောဟောခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ ကရေ၊
 ပြုရပါလို၏၊ တဉ္စ၊ ထိုပညာရှိကိုသာလျှင်၊ ရောစယေ၊ နှစ်သက်ပါ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟာဆို၏၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ စော၊ သင့်အား၊ ဇိရော၊ ပညာရှိ
 သည်၊ ကိ အာဟာ အဘယ်အမှုကို၊ အကရံနု၊ ပြုဘူးပါသနည်း၊ ကဗရဏံ၊ အ
 ကြောင်းကို၊ ဝဒ၊ ဆိုတော်မူပါလော့၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ ကေန၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ဇိရဿ၊ ပညာရှိကို၊ ဒဿနံ၊ မြင်ရခြင်းကို၊ အဘိကဗိသိ၊ တောင်း
 တလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သက္က၊ သိကြား
 မင်း၊ မေခေဝိ၊ ပညာရှိသော သူသည်၊ နယံ၊ ဆောင်အပ်သော အမှုကို၊
 နယတိ၊ ဆောင်ပေတတ်၏၊ နာရရာယံ၊ မချွတ်မယွင်းသော အမှု၌၊ နိယုဉ္ဇတိ၊
 ယဉ်တတ်၏၊ သုနယော၊ ကောင်းမွန်စွာ ဆောင်ရွက်သည်ဖြစ်၍၊ သေယျ
 သော၊ တဆင့်ထက်တဆင့်မြင့်မြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္ဗော၊ ကောင်း
 စွာ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နက္ခပ္ပတိ၊ အမျက်မထွက်၊ သော၊ ထို
 ပညာရှိသည်၊ ဝိနယံ၊ အဆုံးအမကို၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ တေန၊ ထိုပညာရှိနှင့်၊
 သမာဂမော၊ ရောနှော ပေါင်းစပ်ရခြင်းသည်၊ သာရ၊ ကောင်း၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသော
 အခြင်း အရာဖြင့်၊ ပဏ္ဍိတသေဝနံ၊ ပညာရှိတို့ကဲ့သို့စည်းကပ်ခြင်းကို၊ ပ
 သံသန္တော၊ ပြီးပွင်းတော်မူ၍၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့ကို၊ သေဝနံ၊ ဖြစ်ရခြင်း
 သည်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟု၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊
 ဗာလသနံ၊ သူရိက်တို့ကို၊ တာယအသေဝနာယစ၊ ထိုသို့သောမဖြစ်ခြင်း
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့ကို၊ တာယသေဝနာယစ၊ ထိုသို့
 သောဖြစ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပူဇနေယျာဘာ
 ဝံ၊ ပူဇော်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတာနံ၊ ကပ်ကုန်သော သူတို့အား၊
 ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ပသံသန္တော၊ ပြီးပွင်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပူဇာစပူဇ
 နေယျာနံ၊ မင်္ဂလန္တိ၊ ပူဇာစပူဇနေယျာနံ၊ မင်္ဂလံဟူ၍၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၊ ပူဇနေယျာနာမ၊ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ မည်သည်ကား၊
 သဗ္ဗဒေါသဝိရဟိတတ္တာစ၊ အလုံးစုံသောအပြစ်တင်ဝှုပ် ကင်းသည်၏

အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဂုဏသမန္နာဂတတ္ထာစ၊ ခပ်သိမ်းသော
 ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါ၊
 သစ္စာလေးပါးကိုသိကုန်ပြီးသော၊ ဘဂဝန္တောစ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ တတောပစ္ဆိမ၊ ထိုနောင်မှ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရား
 ရှင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အရိယသဘာဝကာစ၊ အရိယတို့၏တပည့်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 တေသံ၊ ထိုဘုရားအစ ဤသော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့အား၊ ပူဇာ၊ ပူဇော်ရခြင်း
 သည်၊ အပ္ပကာပိ၊ အနည်းငယ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော
 နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သုမနမာလာကာရာဒယောစ၊ သုမနပန်းသည်
 အစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ နိဒဿနံ၊ သက်သေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုသက်သေ တို့တွင်းကော်၊ တရသော၊ နိဒဿနမတ္ထံ၊ သက်သေမှု
 ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။ ။

ဟိဝိဇ္ဈာရေမိ၊ ထိုစကားကိုရှုဦးအံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကဒိ
 ဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ပုပ္ဖန္နသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုဝတ်
 တော်မူ၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူတော်မူ၍၊ ရာဇ
 ဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဝိဇ္ဈာယ၊ ဆွမ်းအလို ငှါ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုမနမာလာကာရာ၊ သုမနပန်းသည်သည်၊ မာဂ
 ဓဿ၊ မဂရောဇိပြည်ကိုအစိုးရသော၊ သေနိယဿ၊ များသောစစ်သည်
 ရှိသော၊ ဗိမ္ဗိသာရဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ၊ ပုပ္ပါနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိ
 သော်၊ နဂရန္တိရံ၊ မြို့တံခါးသို့၊ အနုပ္ပတ္တံ၊ ရောက်တော်မူသော၊ ပါသာဒိကံ၊
 ကြည်ညိုခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဿာဒနိယံ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသော၊
 ဧတ္တံ၊ သ မဟာပုရိသ လက္ခဏာဝိတာနံ ဗုဒ္ဓနုပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သုံးဆွေနှစ်ပါး
 သောယောဂျားမြတ်တို့၏လက္ခဏာ၊ ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာတော်ငယ်
 တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသော၊ ဗုဒ္ဓသိရိယာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အသေရ
 တော်ဖြင့်၊ ဇယန္တံ၊ ထွန်းတောက်ပသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 အဗ္ဗဿ၊ မြင်စေ၏၊ ဒိသ္မာနံ၊ မြင်ရ၍၊ အသု၊ ထိုသုမနပန်းသည်အားတော်၊
 ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊
 ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်၊ ပုပ္ပါနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ သိမ်းယူ၍၊
 သတံဝါ၊ အသပြာတရာကို လည်းကောင်း၊ သဟာသံဝါ၊ အသပြာတ

ထောင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဝယျ၊ ပေးရာ၏၊ တဉ္စ၊ ထိုရေအပ်သောအသပြာ
 သည်ကား၊ ဣဝေသကမတ္တမေဝ၊ ဤလောကမျှသည်သာလျှင်၊ သုခံ၊ ချမ်း
 သံသသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဘဂဝတောပန၊ မြတ်စွာဘုရားအားကား၊
 ပူဇာ၊ ပူဇော်လှူဒါန်းခြင်းသည်၊ အပ္ပမေယျအသင်္ချေယျပလော၊ မနှိုင်းယှဉ်
 နှိုင်း မရေတွက်နိုင်သော အကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော
 နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတသုခေါဝဟာ၊ စီးပွားချမ်းသာကိုဆောင်လတ္တံ့သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟန္တ၊ ယခု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမေဟိပုဗ္ဗေဟိ၊ ဤပန်းတို့
 ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇေမိ၊ ပူဇော်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဿန္တရိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကပုပ္ဖမုဋ္ဌိံ၊
 တဆုတ်သောပန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ပဋိမုခံ၊ ရှေးရှု၊ ခိဝိ၊ ပစ်၏၊ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့သည်၊ အာကာသေန၊ ကောင်း
 ကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ မာ
 လာဝိတာနံ၊ ပန်းဗိတာန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏၊ မာလာ
 ကာရော၊ သုမနပန်းသည်သည်၊ တံအာနုဘာဝံ၊ ထိုသို့သောအာနုဘောဝ်
 ကိုး ဒိသွာ၊ မြင်ရ၍၊ ပဿန္တရိတ္တော၊ အလွန်ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဧကပုပ္ဖမုဋ္ဌိံ၊ တဆုတ်သောပန်းကို၊ ခိဝိ၊ ပစ်ပြန်၏၊ တာနိ
 ဝိ၊ ထိုပန်းပွင့်တို့သည်လည်း၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ မာလာဂုဏကဉ္စကံ၊ ပန်းတုံး
 သင်တိုင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏။

ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အဋ္ဌပုပ္ဖမုဋ္ဌိယောဝိ၊ ရှစ်ဆုတ်သောပန်းတို့ကိုလည်း၊ ခိဝိ၊
 ပစ်၏၊ တာနိ၊ ထိုပန်းတို့သည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပုပ္ဖကုဋ္ဌာဂါရံ၊ ပန်းရလစ်
 ပွန်ချွန်တပ်သော အိမ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အန္တောကုဋ္ဌာဂါရေ၊ ပန်းဖြင့်ပြီးသော ကျောင်း၏
 အတွင်း၌၊ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေတော်မူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မကာဇန
 ကာယော၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည်၊ သန္နိပတိ၊ စည်းဝေး၏၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာလာကာရံ၊ သုမနပန်းသည်ကို၊ ပဿန္တော၊ ကြည့်
 တော်မူလျက်၊ သိတံ၊ ပြုံးတော်မူခြင်းကို၊ ပါတွာကာသိ၊ ထင်ရှားပြုတော်
 မူ၏၊ အာနန္ဒတ္ထရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရား ရှင်တို့သည်၊
 အဟောတု၊ အကြောင်းမရှိကုန်ဘဲလျက်၊ အပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့မရှိ
 ကုန်ဘဲလျက်၊ သိတံ၊ ပြုံးတော်မူခြင်းကို၊ နပါထုကာရောန္တိ၊ ထင်ရှားပြု
 တော်မူကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တော၊ ကြံ၍၊ သိတကာရတံ၊ ပြုံးတော်
 မူကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟာ၊

မိန့်တော်မူ၏။ ကိံအာဟ၊ အဘယံသိမိန့်တော်မူသနည်း။ အာနန္ဒ၊ အာ
 နန္ဒ၊ ဧသောမာယာကာရော။ ဤသုမနပန်းသည်သည်။ ဣမိဿာပူဇာယ။
 ဤသို့ ပူဇော်သောအတ္ထု၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော် အားဖြင့်၊ သက
 သဟဿကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းတို့ ပတ်လုံး။ ဧဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌
 လည်းကောင်း၊ မနုဿေသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း။ သံသရိတွာ
 ကျင်လည်ပြီး၍၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ သုမနိဿရောနာမ၊ သုမနိဿရ
 အမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝစနပရိယောသာနေ၊ စကား၏အဆုံး
 ၌၊ ဓမ္မဧသနတ္ထံ၊ တရားဟောတော်မူအံ့သောဌ၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား။
 ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြုသောကြောင့်၊ နာနုတပ္ပတိ၊ ပူပန်ခြင်း
 မရှိ၊ ပတိတော၊ နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိသေဝတိ၊ ခံစားရ၏။ တဉ္စကမ္ဘံ၊ ထိုအမှုကိုလည်း။
 ကတံ၊ ပြုရမူကား၊ သာရ၊ ကောင်း၏။ ဣတိဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာ
 သိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဂါထာဝသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ စတုရာသိ
 တိယာပါဏသဟဿာနံ၊ နှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။
 ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကိုရခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧံ၊ ဤသို့၊
 တေသံ၊ ထိုပူဇော်ထိုက်သော ဂုရုလံမြတ်တို့အား။ အပ္ပကာဝိ၊ အနည်း
 ငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ပူဇာ၊ ပူဇော်လှူဒါန်းခြင်းသည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရည်မြင့်
 စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်း၌၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်း
 ၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သီအပ်၏။

သာစ၊ ထိုပူဇော်လှူဒါန်းခြင်းသည်လည်း။ အာမိသပူဇာဝ၊ အာမိသဖြင့်
 ပူဇော်ခြင်းသာတည်း။ ဗဒ္ဓိပတ္တိပူဇာယ၊ အကျင့်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၌ကား။
 ကောပနဝါဒေါ၊ အဘယံ ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ယေကုလပုတ္တာ၊ အကြင်
 အမျိုးသားတို့သည်။ သရဏဂမနသိက္ခာပဒ ပဋိဂ္ဂဟဏေနစ၊ သရဏဂုံ
 သိက္ခာပုဒ်ကို ခံယူသဖြင့် လည်းကောင်း။ ဥပေါသထင်္ဂံ သမာဓါနေနစ၊
 ဥပုသ်အင်္ဂါကိုခံယူ ဆောက်တည်သဖြင့် လည်းကောင်း။ စတုပါရိသုဒ္ဓိ
 ထိယာဒိဟိစ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ဂုဏောဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ ကော၊ အဘယံသုသည်။ တေသံ၊ ထိုသဏရဂုံသီလ
 ကိုဆောက်တည်သော သူတို့၏။ ပူဇာဖလံ၊ ပူဇော်သော အကျိုးတရား
 ကို၊ ဝဏ္ဏပိ၊ သတိ၊ ဖွင့်နိုင်လတ္တံ့ နည်း။ ဟိသမ္ဘံ၊ ထိုစကားသည်၌ရှိ၏။ ဇော

ထိုသီလဆောက်တည်သောသူတို့သည်၊ တထာဂတံ၊ လာခြင်းကောင်း
 တော်မူသောဘုရားကို၊ ပရမာယ၊ ဖြတ်စွာထသော၊ ပူဇာယ၊ ပူဇော်ခြင်း
 ဖြင့်၊ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်သည်မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တ၊ မိန့်အပ်၏၊ ယထာ
 ဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ ယောခေါအာနန္ဒ
 ဘိက္ခုဝါ(ဗ)ပရမာယ ပူဇာယာတိ၊ ယောခေါအာနန္ဒဘိက္ခုဝါ(ပ)ပရမာယ
 ပူဇာယဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယော
 ဘိက္ခုဝါ၊ အကြင်ရဟန်းယောကျ်ားသည် လည်းကောင်း၊ ယာဘိက္ခုနီ
 ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ယောဥပါသကောဝါ၊ အကြင်
 ဥပါသကာသည်လည်းကောင်း၊ ယာဥပါသိကာဝါ၊ အကြင်ဥပါသိကာမ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပနိပန္နော၊ တရားတော်အား ထျော်သော
 အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သာမိပိပနိပန္နော၊ ရှိသေ့စွာကျင့်၏၊
 အနုဓမ္မစာရီ၊ တရားသို့ အစဉ်လိုက်လေ့ရှိ၏၊ သော၊ ထိုတရားကိုကျင့်
 သောသူသည်၊ တထာဂတံ၊ လာခြင်းကောင်းသော ငါဘုရားကို၊ သက္က
 ရောတိ၊ ရှိသေ့စွာပြုသည်မည်၏၊ ဂရုံကရောတိ၊ အလေးအမြတ်ပြုသည်
 မည်၏၊ မာနေတိ၊ ဖြတ်နိုး၏၊ ပရမာယ၊ ဖြတ်စွာသော၊ ပူဇာယ၊ ပူဇော်ခြင်း
 ဖြင့်၊ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်သည်မည်၏၊ ဧတေနအနုဿရေန၊ ထိုဘုရားရှင်
 ကိုအစဉ်အတိုင်း အောက်မေ့သဖြင့်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ အရိယသာဝကာနန္ဒိ၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ အရိယာ သာဝကတို့အားလည်း၊ ပူဇာယ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊
 ဟိတသုခါဝဟတာ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်ရွက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အပိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဂဟဋ္ဌာနံ၊ လူတို့အား၊
 ကနိဋ္ဌဿ၊ ညီငယ်သည်၊ ဇေဋ္ဌော၊ ကြီးသော၊ ဘာတာဝိ၊ အစ်ကို ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဘာဝိနိပိ၊ အစ်မကြီးကို လည်းကောင်း၊ ပူဇနေယျာ၊ ပူဇော်ထိုက်
 ၍၊ ဂုတ္တဿ၊ သားသည်၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ ပူဇနေယျာ၊
 ပူဇော်ထိုက်ကုန်၏၊ ကုလဝရနံ၊ အမျိုး ချွေးမတို့သည်၊ သာမိကသဿု
 သဿုရာ၊ မိမိလင်ယောက္ခမဖြစ်သောမိန်းမယောကျ်ားတို့ကို၊ ပူဇနေယျာ၊
 ပူဇော်ထိုက်ကုန်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအသေဝနာစ ဗာလာနံအစရှိ
 သောပါဌ်၌၊ ပူဇနေယျာ၊ ပူဇော်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိ
 အပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊
 ပူဇာ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်၊ ကုသလဓမ္မ သင်္ခတတ္တာစ၊ ကုသိုလ်တရားဟုရေ
 တွက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အာယုအာဒိ ဂုဗ္ဗိယော
 ဘုတ္တာစ၊ အသက်ရှည်ခြင်း အစရှိသောပွားစီးခြင်းအကြောင်း၏ အဖြစ်

ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလာယောဝ၊ မင်္ဂလာမည်သည်သာလျှင်တည်း၊
 ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ တေ၊ ထိုသားသို့တို့သည်၊ မေတ္တေယျာ၊
 မိခင်တို့အား ပူဇော်အပ်ကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ပေတ္တေ
 ယျာ၊ ဘခင်တို့အား ပူဇော်အပ်ကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊
 သာမညာ၊ ရဟန်းတို့အား ပူဇော်အပ်သည်၏အဖြစ်တို့သည်၊ ပြဟူညာ၊
 မြတ်သော သူတို့အား ပူဇော်အပ်သည်၏ အဖြစ်တို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ကုဿ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာပစာယိနော၊ ကြီးသူတို့ကို ရိုသေ
 အပ်ကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣဒံကုသလဓမ္မံ၊ ဤအမျိုးတို့
 အား ကျင့်ရာသော ကုသိုလ် တရားကို၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊
 ဝတ္တိဿန္တိ၊ ကျင့်ကုန်လတ္တံ့၊ တေ၊ ထိုသားသို့ တို့သည်၊ ကုသလာနံ၊
 ကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ သမာဒါနဟေတု၊ ဆောက်
 တည်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အာယုနာဝိ၊ အသက်ရှည်ခြင်း
 ဖြင့်လည်း၊ ဝဇီဿန္တိ၊ ပွားများကုန်လတ္တံ့၊ ဝဇ္ဈေနဝိ၊ အဆင်းလှခြင်းဖြင့်
 လည်း၊ ဝဇီဿန္တိ၊ ပွားများ ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော၊
 ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ ယံယတ္ထမင်္ဂလံ၊ ဝတ္ထုပေတွာတံတဿ၊ မင်္ဂလတ္ထံ၊
 ဝိဘာဝယေဣတိ၊ ယံယတ္ထမင်္ဂလံ၊ ဝတ္ထုပေတွာတံတဿ၊ မင်္ဂလတ္ထံ၊ ဝိဘာ
 ဝယေဟူ၍၊ မာတိကာ၊ မာတိကာကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိက္ခိတ္တာ၊
 ထားအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကို၊ ဝုတ္တတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဇေတိဿာဂါယာယ၊ ထိုဗာသာနံ အသေဝနာစ
 အစရှိသောဂါယာ၌၊ ဗာသာနံ၊ သူမိက်တို့ကို၊ အသေဝနာစ၊ မရှိရခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို၊ သေဝနာစ၊ ရှိရခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ပူဇေနယျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့ကို၊ ပူဇာစ၊ ပူဇော်
 ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏှိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂ
 လာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဒ်၌၊ ဗာသာနံ၊ သူမိက်တို့ကို၊
 အသေဝနာစ၊ မရှိရခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဗာသသေဝနပစ္စယာယာဒိ
 ဝရိတ္တာဏေန၊ သူမိက်တို့ကို ရှိမိခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်
 သော ဘေးအစရှိသည်ကို တားတတ် သဖြင့်၊ ဥာယာလောကတ္ထ ဟေ
 တုတ္တာ၊ ပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်လောကဟူသော နှစ်ပါးသောအကျိုး၏
 အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့ကို၊ သေဝနာစ၊ ရှိရ

ဆည်းကပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပူဇနယျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့
 ကို၊ ပူဇာစ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တာသံ၊ ထိုပညာရှိတို့ကိုမှီဝဲခြင်း
 ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့ကို ပူဇော်ခြင်းတို့၏၊ ဗလဝိဘူတိ ဝတ္ထု နာယံ၊
 အကျိုးကိုထင်စွာဖွင့်ရာ၌၊ ဝုတ္တနယောနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ
 သျှင်၊ နိဗ္ဗာနသုဂတိဟောတုတ္ထာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းသုဂတိသို့ရောက်
 ကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊
 ဣတော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ၊ ပရံတု၊ နောက်၌ကား၊ မာတိကံ၊ မာတိကာ
 ကို၊ အဒေသတွာဝေ၊ မပြုမူ၍လျှင်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ဂါထာပုန်၌၊ ယံမင်္ဂလံ၊
 အကြင်မင်္ဂလာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာကို၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊
 ဝိုင်းခြားမှတ်သား၍၊ တဿ၊ ထိုပုန်၏၊ မင်္ဂလတ္ထံ၊ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကို၊ ဝိတာ
 ဝယိဿာမ၊ ထင်ရှားစွာပြကုန်အံ့၊ အသေဝနာစဗာလာနန္တိ ဣမိဿာ
 ဂါထာယ၊ အသေဝနာစ ဗာလာနံဟူသော ဤဂါထာ၏၊ အတ္ထဝတ္ထနာ၊
 အနက်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

ဝေ၊ ဤသို့တကဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြူဟိမင်္ဂလမုတ္တမန္တိ၊ ဗြူဟိ
 မင်္ဂလမုတ္တမံဟူ၍၊ ဧကံ၊ တခုသောမင်္ဂလာကို၊ အဇ္ဈေထိတောဝိ၊ တောင်း
 ပန်အပ်သော်လည်း၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်ကို၊ ယာမိတော၊ တောင်းအပ်သည်
 ရှိသော်၊ ဗဟုဒါယကော၊ အများကိုပေးတတ်သော၊ ဥဇ္ဇာရဓုရိသောဝိယ၊
 မြတ်သောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဧကာယ၊ တခုသော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊
 တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး
 ၍၊ တတော၊ ထိုထက်၊ ဥတ္တရိဝိ၊ အလွန်လျှင်၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ သော
 တုကာမတာယ၊ နာလိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မင်္ဂလာနံ၊ မင်္ဂလာတို့၏၊ အတ္ထိတာ
 ယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယေသံယေသံ၊ အကြင်အကြင်သတ္တဝါတို့
 အား၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်မင်္ဂလာသည်၊ အနုကုလံ၊ လျော့၏၊ တေတေ
 သတ္တေ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ တတ္ထတတ္ထမင်္ဂလေ၊ ထိုထိုမင်္ဂလာ၌၊ နိယော
 ဇေတု ကာမတာယစ၊ ယဉ်စေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်
 လည်း၊ ပတိဂ္ဂုပဒေသဝါသောစာတိ အာဒိတိ၊ ပတိဂ္ဂုပဒေသ ဝါသောစ
 အစရှိကုန်သော၊ ဂါထာယံ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ အနေကာနိ၊
 များကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူလိုသောငှါ၊
 အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပတိဂ္ဂုပအစရှိသောဂါထာပုန်
 ၌၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၌၊ တာဝ၊ ငှားဦးစွာ၊ ပတိဂ္ဂုပေါတိ၊ ပတိဂ္ဂုပေါ
 ဟူသည်ကား၊ အနုန္တဝိကော၊ လျောက်ပတ်သော၊ ဒေသောတိ၊ ဒေသော

ဟူသည်ကား၊ ဂါမောပိ၊ ရွာသည် လည်းကောင်း၊ နိဂမောပိ၊ နိဂုံးသည်
လည်းကောင်း၊ နဂရံပိ၊ မြို့သည် လည်းကောင်း၊ ဇနပဒေါပိ၊ ဇနပုဒ်သည်
လည်းကောင်း၊ ယောကောပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သတ္တဝနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊
နိဝါသော၊ နေရာဖြစ်သော၊ ဩကာသော၊ အရပ်တည်း၊ ဝါသောတိ၊ ဝါ
သောဟူသည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ နိဝါသော၊ နေခြင်းတည်း၊ ဝုဗ္ဗတိ၊
ဝုဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ဝုရားရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတိတာသု၊
လွန်လေကုန်ပြီးသော၊ ဇာတိသု၊ ဘဝတို့၌၊ ကတပုညတာတိ၊ ကတပုည
တာဟူသည်ကား၊ ဥပပိတကုသလတာ၊ ဆည်းဘူးအပ်သော ကုသိုလ်ရှိ
သောသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အတ္တဘိ၊ အတ္တဘဟူသည်ကား၊ မိတ္တံ၊
မိတ်ကို၊ ဝုဗ္ဗတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သကလော၊ အလုံးစုံသော၊
အတ္တဘာဝေါ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်ကို၊ အတ္တဘိ၊ အတ္တဘဟူ၍၊ ဝုဗ္ဗတိ၊ ဆိုအပ်
၏၊ သဗ္ဗပဏီဇိတိ၊ သဗ္ဗပဏီဇိဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အတ္တ
နော၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဏီဓာနံ၊ ဆောက်တည်ခြင်း၊ နိယုဇ္ဇ
နံ၊ အမြဲဗျဉ်ခြင်း၊ ဌပနံ၊ ထားခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနုယမေဝ၊
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းရှိသည် သာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
ဧတ္ထ၊ ဤပတ်စူပ ဒေသဝါသောစ ဂါထာ၌၊ ပဒဝတ္ထနာ၊ ဝုဒ်၏ အဖွင့်
တည်း။ ။

အတ္တဝတ္ထနာပန၊ အနက်၏ အဖွင့်ကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိ
အပ်၏၊ ပတိရူပဒေသဝါသောနာမ၊ ပတိရူပဒေသဝါသ မည်သည်ကား၊
ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ စတာသေသံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသာ၊ ရဟန်း
ယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမ လူယောကျ်ား လူမိန်းမတို့သည်၊ ဝိစရန္တိ၊ ယဉ်
လည်ကုန်၏၊ ဒါနာဒိနိ၊ အလှူအငှါကုန်သော၊ ဝုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ဝုညကိ
ရိယာဝတ္ထုတို့သည်၊ ပဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နဝဂံ၊ အင်္ဂါကိုးပါးရှိသော၊
သတ္တုဿာသနံ၊ သုရားရှင်သာသနာတော်သည်၊ ဗိဗ္ဗတိ၊ ထွန်းပ၏၊ တတ္ထ၊
ထိုအရပ်၌၊ နိဝါသော၊ နေခြင်းကို၊ သတ္တဝနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဝုညကိရိ
ယာယ၊ ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်း၏၊ ပစ္စယတ္တာ၊ အကြောင်းဖြစ်သည်၏အဖြစ်
မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုဗ္ဗတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအမှာ၌၊ ဝိဟဋ္ဌေဒိ
ပံ၊ ဝိဟိန္တိကျွန်းသို့၊ ပဝိဋ္ဌကောဝုဒ္ဓာဒယော၊ ဝင်သောတငါ အစရှိသည်တို့
သည်၊ နဒဿနံ၊ သက်သေတည်း၊ အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်း
ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ ပတိရူပဒေသဝါသောနာမ၊ ပတိ

ရူပဒေသဝါသမည်သည်ကား၊ တဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗောဓိမဏ္ဍာ
 ပဒေသော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အရပ်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တိတပဒေသော
 ဓမ္မစက္ကတရားဖြစ်ရာ အရပ်လည်းကောင်း၊ ခွါဒသယောဇနပရိသာယ၊
 တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသောပရိသာတိ၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ သဗ္ဗတိတ္ထိယမတိ၊
 ခပ်သိမ်းသောတိတ္ထိဘူ၏၊ အယူကိုးဆီ၌တွင်၊ ဖြတ်တော်မူ၍၊ ယမကပါဒိ
 ဟာရိယဒသိတကဏ္ဍမ္ပရက္ခမူလပဒေသော၊ ယရိက်ပြာနိဟာကိုပြတော်
 မူရာဖြစ်သောကဏ္ဍအမည်ရှိသောသရက်ပင်ရင်းအရပ်လည်းကောင်း၊ ဇေ
 ဝေါရောဟနပဒေသော၊ နတ်ပြည်မှ သက်တော်မူရာအရပ်လည်းကောင်း၊
 အညောပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော၊ သာဝတ္ထိရာဇဂဟာဒိ၊ သာဝတ္ထိရာ
 ဇဂြိုဟ်ပြည် အစရှိသော၊ ယောဝါပန ဗုဒ္ဓါဒိဝါသပဒေသော၊ အကြင်
 ဘုရားရှင်အစရှိသည်တို့၏ နေအပ်သောအရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုအရပ်၌၊ နိဝါသော၊ နေခြင်းကို၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သအနုတ္တရိ
 ယပနိလာဘ ပစ္စယတော၊ ခြောက်ပါးသော အနုတ္တရိယတရားရခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊

အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတော၊ ဆိုဦး
 အံ၊ ဝုရုတ္တိမာယဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်၌၊ ဂဇင်္ဂလံနာမ၊ ဂဇင်္ဂလအမည်ရှိ
 သော၊ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုဂဇင်္ဂလနိဂုံးရှာ၏၊ အပ
 ရေန၊ ပြင်ဘက်ဖြင့်၊ မဟာသာလာ၊ အင်ကြင်းပင်ကြီးတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ တတော၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကြီးတို့မှ၊ ပရံ၊ ပြင်ဘက် တို့သည်၊
 ပစ္စန္တိမာဇနပဒါ၊ ပစ္စန္တရုဇနဇနပုဒ်မည်ကုန်၏၊ ဩရတော၊ အတွင်းအား
 ဖြင့်၊ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမဒေသမည်၏၊ ဒက္ခိဏဝုရုတ္တိမာယဒိသာယ၊ အရှေ့တောင်
 ထောင့်အရပ်၌၊ သလ္လာဝတိနာမ၊ သလ္လာဝတိအမည်ရှိသော၊ နဒိ၊ မြစ်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတော၊ ထိုသလ္လာဝတိ အမည်ရှိသောမြစ်မှ၊ ပရံ၊ ပြင်ဘက်
 တို့သည်၊ ပစ္စန္တိမာ၊ ပစ္စန္တရုဇနဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ် မည်ကုန်၏၊
 ဩရတော၊ အတွင်းအားဖြင့်၊ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမဒေသမည်၏၊ ဒက္ခိဏာယဒိသာ
 ယ၊ တောင်အရပ်၌၊ သေတကဏ္ဍိကံနာမ၊ သေတကဏ္ဍိကအမည်ရှိသော၊
 နိဂမော၊ နိဂုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတော၊ ထိုသေတ ကဏ္ဍိကနိဂုံးမှ၊ ပရံ၊
 ပြင်ဘက်တို့သည်၊ ပစ္စန္တိမာဇနပဒါ၊ ပစ္စန္တရုဇနဇနပုဒ်မည်ကုန်၏၊ ဩရ
 တော၊ အတွင်းအားဖြင့်၊ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမဒေသမည်၏၊ ပစ္စိမာယဒိသာယ၊
 အနောက်အရပ်၌၊ ဝုဏ်နာမ၊ ဝုဏ်မည်သော၊ ပြာဟုတဝါမော၊ ဝုဏ္ဏား
 ရှာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတော၊ ထိုဝုဏ္ဏားရှာမှ၊ ပရံ၊ ပြင်ဘက်တို့သည်၊

ပစ္စန္နိမာဇနပဒါ၊ ပစ္စန္နရုဇနပုဒ် မည်ကုန်၏၊ ဩရတော၊ အတွင်းအား
 ဖြင့်၊ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမဒေသမည်၏၊ ဥတ္တရာယဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်၌၊ ဥသီ
 ရန္တဒေသနာမ၊ ဥသီရန္တဒေသမည်သော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တဟော၊ ထိုတောင်မှ၊ ပရံ၊ ပြင်ဘက်တို့သည်၊ ပစ္စန္နိမာဇနပဒါ၊ ပစ္စန္နရုဇ
 ဇနပုဒ်မည်ကုန်၏၊ ဩရတော၊ အတွင်းအားဖြင့်၊ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမဒေသမည်၏၊
 အယံမဇ္ဈိမဒေသော၊ ဤမဇ္ဈိမဒေသသည်၊ အာယာမေန၊ အလျားအားဖြင့်၊
 တိဏိယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာသုံးရာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝိဗ္ဗာ
 ရေန၊ အနံအားဖြင့်၊ အဘတယျာနိ၊ ယူဇနာတရာဝါးလယ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ပရိက္ခပေန၊ အဝန်းအားဖြင့်၊ နဝယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာ
 ကိုးရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧသော၊ ဤမဇ္ဈိမဒေသအရပ်သည်၊
 ပတိဂ္ဂပဒေသောနာမ၊ ပတိဂ္ဂပဒေသမည်၏၊ ။

တ္ထေ၊ ဤမဇ္ဈိမဒေသအရပ်၌၊ စတုန္နိမဟာဒီပါနဉ္စ၊ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒွိသဟဿာနံ၊ နှစ်ထောင်ကုန်သော၊ ပရိတ္တဒီပါနဉ္စ၊
 ခြံရံသော ကျွန်းငယ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဣသာရိယာဓိပစ္စကာရကော၊
 အစိုးရသည်၏အဖြစ်အကြီးအမှူး၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊
 စကြာမင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဧကံအသင်္ချေယျံ၊ ကပ္ပသတသဟ
 သဉ္စ၊ တခုအသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတလံးပတ်လုံးလည်း၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီ
 တို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနာဒယော၊ သာရိပုတ္တရာ
 မောဂ္ဂလာနံ အစရှိကုန်သော၊ မဟာ သာဝကော၊ တပည့်ကြီး တို့သည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧေ အသင်္ချေယျာနိ၊ နှစ်သင်္ချေတို့ လည်းကောင်း၊
 ကပ္ပသတသဟဿဉ္စ၊ ကမ္ဘာတလံးလည်းကောင်း၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီ
 တော်တို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူကုန်၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စတ္တာရိ အဋ္ဌ သောဋ္ဌသ
 အသင်္ချေယျာနိ၊ လေးသင်္ချေ ရှစ်သင်္ချေ တဆဲ့ မြောက်သင်္ချေတို့ လည်း
 ကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟဿဉ္စ၊ ကမ္ဘာတလံးတို့လည်းကောင်း၊ ပါရမိ
 ယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူကုန်၍၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓါ၊ သုရား
 ရှင်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမဇ္ဈိမဒေသ အရပ်၌၊
 ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ စက္ကဝတ္တိရုညော၊
 စကြာဝတေးမင်း၏၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပဉ္စသု၊ ငါး
 ပါးကုန်သော ၊ လိလေသု၊ လိလတို့၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၏၊ သပ္ပပရာယနာ၊
 နတ်ရွာသို့လားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္စေက

၉

ဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ သဂ္ဂပရာယနာ၊ နတ်ရွာသို့လားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓသဘဝကာနံပန၊ ဘုရားဘုရားတပည့်တော်တို့၏ကား၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမတော်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ သဂ္ဂပရာယနာစ၊ နတ်ရွာသို့လားကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နိဗ္ဗာနပရာယနာစ၊ နိဗ္ဗာန်သို့လားကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုမဇ္ဈိမဒေသအရပ်၌၊ ဝါသော၊ နေခြင်းကို၊ ဣမာသံသမ္ပတ္တိနံ၊ ဤသို့သောပြည့်စုံခြင်းတို့၏၊ ပစ္စယတော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ပုဗ္ဗေကတပုညတာနာမ၊ ပုဗ္ဗေကတပုညတာ မည်သည်ကား၊ အတိတဇာတိယံ၊ လွန်လေပြီးသောဘဝ၌၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓနိကာသဝေ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့ကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပစိတ ကုသလတာ၊ ဆည်းဘူးအပ်သော ကုသိုလ်ရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သာပိ၊ ထိုဆည်းဘူးအပ်သော ကုသိုလ်ရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓတော၊ ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို မျက်မှောက်တွေ့သော အားဖြင့်၊ ဒေသတော၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ဗုဒ္ဓါနံဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသဘဝကာနံဝါ၊ ဘုရားတပည့်တော်တို့၏ လည်းကောင်း၊ သမ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ၊ သုတာယ၊ ကြားနာအပ်သော၊ စတုပ္ပဒါယပိ၊ လေးပုဒ်မျှရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဂါယာယ၊ ဂါထာ၏၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေတတ်၏၊ ဣတိကတွာ၊ ဤသို့လုံးထီး၍၊ ယောစမနူဿော၊ အကြင်လူသည်လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသံသရာဘဝ၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဿန္တကုသလမူလော၊ များသောကုသိုလ်အရင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုရှေး၌ကုသိုလ်ရှိသောသူသည်၊ တေနောကုသလမူလေန၊ ထိုကုသိုလ်လျှင်အရင်းရှိသဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ယထာ၊ အဘယ်သူတို့ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ရာဇာမဟာကပ္ပိနော၊ မဟာကပ္ပိနမင်းသည် လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂမဟေသီစ၊ အနောဇာ မိဖုရားကြီးသည် လည်းကောင်း၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပုဗ္ဗေကတပုညတာ မင်္ဂလန္တိ၊ ပုဗ္ဗေကတပုညတာ မင်္ဂလံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

အတ္တသမ္ဘာပဏိဓိနာမ၊ အတ္တသမ္ဘာပဏိဓိမည်သည်ကား၊ ဣဝ၊ ဤသော
ကန္တ၊ ကေရွာ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒုသိလံ၊
သိသမရှိသည်ကို၊ ဝီလေ၊ သိလည်း၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏၊ အသန္တံ၊
မသန္တသည်ကို၊ သန္တသမ္ဘဒါယ၊ သန္တ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်
စေ၏၊ မန္တရိယံ၊ ဝန်တိုခြင်းကို၊ စာဂသမ္ဘဒါယ၊ စာဂ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ပတိ
ဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အတ္တသမ္ဘာပဏိဓိတိ၊ အတ္တ
သမ္ဘာပဏိဓိဟူ၍၊ ဂုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧသောစ၊ ဤသို့မိမိကိုယ်ကို ကောင်း
စွာဆောက်တည်ရခြင်းသည်လည်း၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်သည်၊ ဟောသိ၊
ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဗိဋ္ဌဓမ္မက သမ္ပရာယိက
ဝေရပဟာနုပိဓိဓာနိသံသာမိဂမဟေတုတော၊ ပဉ္စုပ္ပန်သံသရာ၌ဖြစ်သော
ရန်ကိုပယ်၍အထူးထူးသောအကျိုးဆက်ကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော
အားဖြင့်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမိဿာပိ ဂါယာယ၊ ဤ
ပတိရူပဒေသ ဝါသောစ အစရှိသောဂါယာ၌၊ ပတိရူပဒေသဝါသောစ၊
တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌နေရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗ၊
ရှေးဘဝ၌၊ ကတပုညတာဝ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိသောသူ၏အဖြစ်
သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တသမ္ဘာပဏိဓိစ၊ မိမိကိုယ်ကိုကောင်းစွာဆောက်
တည်ရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏိယေဝ၊ သုံးပါးသာ
ထွင်ဖြစ်ကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဂုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်
၏၊ နေသံ၊ ထိုလူတို့၏၊ မင်္ဂလတ္တံ၊ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကို၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို
သောအရပ်တို့၌၊ ဝိဘာဝိတမေဝ၊ ထင်စွာပြုအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊
ပတိရူပဒေသဝါသောစာတိ ဣမိဿာဂါယာယ၊ ပတိရူပဒေသ ဝါသော
စ ဟူသောဤဂါယာ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတား၊ ငြိ
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗာဟုဿစ္စန္ဒာတိဇ္ဇေ၊ ဗာဟုဿစ္စန္ဒအစရှိသောဤ
ဂါယာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဗာဟု
ဿစ္စန္ဒိ၊ ဗာဟုဿစ္စံဟူသည်ကား၊ ဗဟုသုတဘာဝေါ၊ များသောအကြား
အမြင်ရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်း၊ သိပ္ပန္နိ၊ သိပ္ပံဟူသည်ကား၊ ယံကိဗ္ဗိ၊
အမှတ်မရှိတခုခုသော၊ ဣတ္ထကောသလံ၊ လက်အတတ်ကို တတ်သော
သူ၏အဖြစ်တည်း၊ ဝိနယောတိ၊ ဝိနယောဟူသည်ကား၊ ကာယဝါစာစိတ္တ
ဝိနယံ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကိုဆုံးမကြောင်းတည်း၊ သုသိက္ခိတောတိ၊ သုသိက္ခိ
တောဟူသည်ကား၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ သိက္ခိတော၊ သင်ကြားခြင်းတည်း၊

သုဘာသိတာတိ၊ သုဘာသိတာဟု သည်ကား၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ဘာသိ
 တာ၊ ဆိုအပ်သော၊ ယာတိသောသန္ဓေ၊ ယာဟူသောဤသန္ဓေသည်၊ အနိ
 ယာတနိဋ္ဌေသော၊ အနိယတ်ကိုပြုကြောင်းဖြစ်သောသန္ဓေတည်း၊ ဝါစာတိ၊
 ဝါစာဟု သည်ကား၊ ဂိရာ၊ နှုတ်မြွက်ခြင်းတည်း၊ ဗျပထော၊ အထူးဖြစ်ခြင်း
 ၏အကြောင်းတည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယ
 မေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏အဖွင့်တည်း၊ ။

အတ္ထဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏ အဖွင့်ကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိ
 အပ်၏၊ ဗာဟု သာဓွံနာမ၊ ဗာဟု သာဓွမည်သည်ကား၊ ယံတံ၊ အကြင်ကြား
 အပ်သောစကားကို၊ သုတဓရော၊ အကြားအမြင်ကိုဆောင်သည်၊ သုတ
 သန္တိဝယော၊ အကြားအမြင်ကို ဆည်းကူးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိစ၊
 ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣစ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စသ၊ အချို့သောသူ
 အား၊ ဗဟုကံ၊ များစွာသော၊ သုတံ၊ အကြားအမြင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သုတ္တံ၊ သုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂေယျာ၊ ဂေယျကိုလည်းကောင်း၊ ဝေယျာ
 ကရုဏံ၊ ဗျာကရုဏံ၊ ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း၊ ဧဝ
 မာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာ
 သနဓရတ္ထံ၊ သာသနာတော်ကိုဆောင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝဏ္ဏိတံ၊ ဖွင့်အပ်
 ၏၊ တံ၊ ထိုသူရား တရားတော်၌အကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အကု
 သလပဟာနကုသလာမိဂမ ဟေတုတောစ၊ အကုသိုလ်ကိုပယ်ခြင်းကု
 သိုလ်ကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနုဝုဗ္ဗေန၊
 အစဉ်သဖြင့်၊ ပရမတ္ထသစ္စသန္တိ ကိရိယာဟေတုတောစ၊ ပရမတ္ထသစ္စာကို
 မျက်မှောက် ပြုခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ မဂ်
 လန္တိ၊ မဂ်လာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေံ၊
 ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုတဝါခေါသိက္ခ
 ဝေ(ပ)ပရိဟရတိတိ၊ သုတဝါခေါ သိက္ခဝေ(ပ)ပရိဟရတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်နှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ အရိယသဘဝကော၊ ဘုရားတပည့်သားတော်သည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ပဗဟတိ၊ ပယ်နှင်၏၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊
 ဘာဝေတိ၊ ပွားစေနှင်၏၊ သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိသည်ကို၊ ပဗဟတိ၊ ပယ်နှင်
 ၏၊ အနုဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသည်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေနှင်၏၊ သုန္ဓံ၊ စင်ကြယ်စွာ၊
 အတ္ထာနံ၊ ပိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ဆောင်နှင်၏၊ အပရုတ္တိ၊ တပါးလည်း

ဖြစ်သော၊ ဓာတာနံ ဓမ္မာနံ (ပ) အဘိဝဇ္ဇာပဿတိတိ၊ ဓာတာနံ ဓမ္မာနံ (ပ) အဘိ
 ဝဇ္ဇာပဿတိဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဓာတာနံ၊ ဆောင်အပ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဥပပရိက္ခတိ၊ စုံစမ်းဆင်
 ခြင်နှိုင်း၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဥပပရိက္ခတော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သောသူအား၊
 ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ နိဇ္ဈာနက္ခမန္တံ၊ ဉာဏ်အားရှေးရှုထင်ကုန်၏၊ ဓမ္မာ၊ တ
 ရားတို့သည်၊ နိဇ္ဈာနက္ခမန္တံ ယသ၊ ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိ
 သော၊ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဆန္ဒဇာတော၊ ဖြစ်သောဆန္ဒရှိ
 သောသူအား၊ ဥဿဟတိ၊ အားထုတ်၏၊ ဥဿဟန္တော၊ အားထုတ်သောသူ
 သည်း၊ တုလယတိ၊ ချိန်နှိုင်း၏၊ တုလယန္တော၊ ချိန်နှိုင်းသောသူသည်၊ ပဒဟတိ
 စီးဖြန်း၏၊ ပဒဟန္တော၊ စီးဖြန်းသောသူသည်၊ ကာယေနစေတ၊ ကိုယ်ဖြင့်
 လည်း၊ ပရမတ္ထသစ္စံ၊ ပရမတ္ထသစ္စာကို၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှော်ပြုနိုင်၏၊
 ပညာယာစ၊ ပညာဖြင့်လည်း၊ အဘိဝဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်း၍၊ ပဿတိ၊ မြင်နိုင်၏၊ အဝိ
 စ၊ တနည်းသော်ကား၊ အဂါရိကဗာဟုဿစ္စန္ဒိ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏
 များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ယံ၊ အကြင်အကြား
 အမြင်သည်၊ အနုဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ၊ တံ၊ ထိုအပြစ်မရှိသော အကြားအမြင်
 ကို၊ ဉာယ လောကာဟိတသုခါဝဟနတော၊ ဘဝနှစ်ပါး၌စီးပွားချမ်းသာ
 ကို ဆောင်တတ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တံ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
 အပ်၏။

သိပ္ပံနာမ၊ အတတ်မည်သည်ကား၊ အဂါရိကသိပ္ပန္တံ၊ အိမ်ရာထောင်
 သောလူတို့၏အတတ်သည် လည်းကောင်း၊ အနာဂါရိကသိပ္ပန္တံ၊ ရဟန်း
 တို့၏အတတ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော
 သူတို့၏အတတ်တို့တွင်၊ အဂါရိကသိပ္ပံနာမ၊ လူတို့၏ အတတ်မည်သည်
 ကား၊ ယံသိပ္ပံ၊ အကြင်အတတ်သည်၊ ပရပရောဓိမုဟိတံ၊ သူတပါးတို့
 ကိုနှိပ်စက်ခြင်းမှကင်း၏၊ အကုသလပိဝဇ္ဇိတံ၊ အကုသိုလ်မှ ကင်း၏၊
 မဏိကာရသုဝဇ္ဈကာရကမ္မာဒိကံ၊ ကျောက်ပွတ်သွား၊ ရွှေပန်းထိပ်သွား
 အမှုအစရှိသောအတတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံအနုဝဇ္ဇသိပ္ပံ၊ ထိုအပြစ်မရှိ
 သောအတတ်သည်၊ ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ လောကတ္ထာဝဟနတော၊ လူတို့
 ၏အကျိုးကို ဆောင်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏၊ အနာဂါရိယ
 သိပ္ပံနာမ၊ ရဟန်းတို့၏အတတ်မည်သည်ကား၊ စိဝရိစာရဏသိပ္ပနာဒိ၊
 သင်္ကန်းကိုစီရင်ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်းအစရှိသော၊ သမဏပရိက္ခရာဘိသင်္ခရဏံ
 ရဟန်းတို့၏ပရိက္ခရာကိုစီရင်ပြုပြင်ခြင်းတည်း၊ ယံတံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့၏

အတတ်ကိုးသိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤတရားသာသနာတော်၌၊ သိက္ခ၊
 ရဟန်းသည်၊ ဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်း သုံးသော်တို့အား၊ ယာနိတာနိ၊ အမှတ်
 မရှိကုန်သော၊ ဥတ္တဝစာနိ၊ အငယ်အကြီးဖြစ်ကုန်သော၊ ကိံကရုဏီယာ
 နိ၊ အတတ်သို့နည်းဟု မေးမြန်း၍ပြအပ်ကုန်သော အမှုတို့သည်၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအမှု၌၊ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိ
 နာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသုတ်၌၊ သံ
 ဝတ္ထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပသံသိပ္ပံ၊ အကြင်အပြစ်မရှိသော အတတ်
 ကို၊ နာထကရော၊ ကိုးကွယ်ရာကိုပြပေတတ်သော၊ ဓမ္မောတိစ၊ တရားဟူ၍
 လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ တံ၊ ထိုအပြစ်မရှိသော အတတ်ကို၊ အတ္တနောစ၊
 မိမိအားလည်းကောင်း၊ ပရေသဉ္စ၊ သူတပါးတို့အားလည်းကောင်း၊ ဥဘယ
 လောကဟိတ သုခါဝဟနတော၊ နှစ်ပါးသော ဘဝ၌ စီးပွားချမ်းသာကို
 ဆောင်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊

ဝိနယောနာမ၊ ဝိနည်း မည်သည်ကား၊ အဂါရိကဝိနယောစ၊ လူတို့၏
 ဝိနည်းသည်လည်းကောင်း၊ အနာဂါရိက ဝိနယောစ၊ ရဟန်းတို့၏ဝိနည်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဝိနည်းတို့
 တွင်၊ အဂါရိကဝိနယောနာမ၊ လူတို့၏ ဝိနည်းမည်သည်ကား၊ ဒသအကု
 သကမ္မပထဝိရမဏံ၊ ဆယ်ပါးသော အကုသလကမ္မပထ တရားမှတစ်
 စွာကြည်ခြင်းတည်း၊ သောအဂါရိကော၊ ထိုခရီးရာထောင်သောလူသည်၊
 တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးသော အကုသိုလ်တရားတို့၌၊ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်း
 စွာသင်သည်ကျင့်သည်ရှိသော်၊ အသံတိလေသာပဇ္ဇနေန၊ ညစ်နွမ်းခြင်း
 သို့မရောက်စေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာစာရဂုဏဝ ဝတ္ထာနေနစ၊ အကျင့်
 ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မှတ်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥဘယလောကဟိတ သုခါ
 ဝဟနတော၊ နှစ်ပါးသောဘဝ၌စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သောအား
 ဖြင့်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏၊ သတ္တာပတ္တိက္ခန္ဓအနာပဇ္ဇနံ၊ အာပတ်ခုနစ်ပုံသို့
 မရောက်စေခြင်းတည်း၊ သောပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ ဝုတ္တနယေနစ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်သည်
 ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ဥဘယလောကဟိတ သုခါဝဟနတော၊ နှစ်ပါးသော
 ဘဝ၌ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလသည်၊ အနာဂါရိက
 ဝိနယော၊ ရဟန်းတို့၏ဝိနည်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိနည်း၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ အရ

၆၆

ဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်း
 ဖြင့်၊ သိက္ခာနေန၊ ကျင့်ခြင်းဖြင့်၊ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော
 အကျင့်ကို၊ လောကီယံ လောကုတ္တရသုခါမိဒမ ဟေတုတော၊ လောကီ
 လောကုတ္တရပျမ်းသာကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလာန္တိ
 မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊ ဝါစာနာမ၊ စကားမည်သည်
 ကား၊ မုဿဝါဒါဒိ ဒေါသဝိရဟိတာ၊ မုဿဝါဒ အစရှိသော အပြစ်မှ
 ကင်းသောစကားတည်း၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသ
 နည်းဟူမူကား၊ စတုဟိ သိက္ခဝေ အင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတာဝါစာသုဘာသိ
 တာဟောတိ ဘိ၊ စတုဟိ သိက္ခာဝေ အင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတာ ဝါစာ၊ သုဘာသိ
 တာဟောတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ
 သော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းသော စကားသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အသမ္ပပ္ပလာပါ၊ အပြန်အလှန်မဟုတ်
 သော၊ ဝါစာဝေ၊ စကားသည်သာလျှင်၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းသော
 စကားမည်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူ
 ကား၊ သုဘာသိတံဥတ္တမ မဟုသန္တော၊ ဓမ္မာဘဏေန ဓမ္မတံဒုတိယံ၊ ဝိယံ
 ဘဏေန ဝိယံတံတတိယံ၊ သမ္ဘာဘဏေန လိကံတံ စတုတ္ထန္တိ၊ သုဘာသိ
 တံဥတ္တမ မဟုသန္တော၊ ဓမ္မာဘဏေန ဓမ္မတံဒုတိယံ၊ ဝိယံဘဏေန ဝိယံ
 တံတတိယံ၊ သမ္ဘာဘဏေန လိကံ တံစတုတ္ထံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်
 မူ၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို၊ ဥတ္တမံ၊ ခြံဝံ၏
 ဟူ၍၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းကိုသည်။ အာဟ၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 သောစကားကို၊ ဘဏေ၊ ဆိုရာ၏၊ အဓမ္မံ၊ မတရားသောစကားကို၊ နာဘဏေ၊
 မဆိုမပြောရာတံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော စကား
 တည်း၊ ဝိယံ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားကို၊ ဘဏေ၊ ပြောဆိုရာ၏၊ အဝိယံ၊ မချစ်
 ဖွယ်သောစကားကို၊ နာဘဏေ၊ မပြောမဆိုရာတံ၊ ထိုစကားသည်၊ တတိ
 ယံ၊ သုံးခုမြောက်သော စကားတည်း၊ သမ္ဘံ၊ မှန်သောစကားကို၊ ဘဏေ၊
 ပြောဆိုရာ၏၊ အလိကံ၊ မမှန်သောစကားကို၊ နာဘဏေ၊ မပြောမဆိုရာတံ၊
 ထိုစကားသည်၊ စတုတ္ထံ၊ လေးကြိမ်မြောက်သောစကားတည်း၊ အယံပိ၊
 ဤသုဘာသိတစကား ကိုလည်း၊ ဥဘယလောကဟိတ သုခါဝဟနတော၊
 နှစ်ပါးသောလောကနှစ်စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သော အားဖြင့်၊ မင်္ဂ

လန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအင်၏။ အယံ၊ ဤသုဘာသိတဟူသော
မင်္ဂလာသည်။ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ ဝိနယပရိယာပန္နာဝေ၊
ဝိနယောစ သုသိက္ခိတောဟူသော မင်္ဂလာဝန်၌ အကျုံးဝင်ပြီးသည်သာ
တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိနယဂဟဏေန၊ ဝိနယသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဇော၊ ဤသု
ဘာသိတာစဝါသဟူသော စကားကို၊ အသင်ဤတွာ၊ မရေတွက်မူ၍၊
ဝိနယော၊ ဝိနည်းသို့၊ သင်္ဂဟေတဗ္ဗာ၊ သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်အပ်၏။ အယဝါ၊
တနည်းသော်ကား၊ ဣမိနာပရိယာပန္နန၊ ဤသို့သောဝိနည်း၌ အကျုံးဝင်၍
ပြီးသဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်
ရှိသော်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဓမ္မဗေသနာဒိဝါစာ၊ တရားပြောခြင်း
အစရှိသောစကားကို၊ ဣမေ၊ ဤအရာ၌၊ သုဘာသိတဝါစာတိ၊ သုဘာသိတ
ဝါစာမည်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအင်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။
သာ၊ ထိုသုဘာသိတစကားကို၊ ပတိရူပဗေသဝါသော၊ ပတိရူပဗေသဝါ
သသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေတ
ထာ၊ ထိုအတူ၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဥဘယသောကဟိတသုခနိဗ္ဗာ
နာဓိဂမပစ္စယတော၊ နှစ်ပါးသောလောက၌စီးပွားချမ်းသာနိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်း
၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်
၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကိရိယာယ၊
အဆုံးကိုပြုအံ့သောငှါ၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊
ရောက်မိမ့်သောငှါ၊ ယံဝါစံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်
မူ၏။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သာဝါစာ၊ ထိုစကားတော်သည်၊ ဝါစာနံ၊ စကားကောင်း
တကာဘို့ထက်၊ ဥတ္တမာ၊ ဖြတ်သောစကားပေတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ
စ၊ ဟောလည်း၊ ဟောတော်မူ၏။ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဣမိသံဂါယာယံ၊ ဤဗဟုသုတ္တ
ဉ္စအစရှိသောဂါယာဉ္စ၊ ဗဟုသုတ္တံ၊ ချားသောအကြားအ၊ ဖြစ်ရှိသောသူ၏
အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သိပ္ပံ၊ အပြစ်မရှိသောအတတ်ကိုတတ်ရခြင်းလည်း
ကောင်း၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းတရားကို၊ သုသိက္ခိတောစ၊ ကောင်းစွာကျင့်ရ
ခြင်းလည်းကောင်း၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော၊ ဝါစာစ၊
စကားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊
မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုဝန်တို့၏၊ မင်္ဂ
လတ္တဉ္စ၊ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုသို့သောဝန်တို့၌၊ ဝိ
ဘာဝိတမေဝ၊ ထင်စွာပြုအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဣမိနာဝုတ္တက္ကမေ
န၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဗဟုသုတ္တဉ္စာတိ၊ ဣမိသံဂါယာ

ယ၊ဗာဟုသမ္ပန္န ဟူသောဤ ဂါထာ၏၊ အတ္ထဝတ္ထနာမ၊ အနက်၏အဖွင့် သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

☞ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနန္တိဧတ္ထ၊ မာတာပိတုဥပဋ္ဌာနံ ဟူသောဤဂါထာ၌၊အတ္ထာ၊အနက် ၊ ဇံ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ် ၏၊မာတုစ၊ မိခင်လည်း၊ပိတုစ၊ဘခင်လည်း၊မာတာပိတု၊ မိခင်ဘခင်တို့၊ ဥပဋ္ဌာနန္တိ၊ဥပဋ္ဌာနံဟူသည်ကား၊ဥပဋ္ဌဟနံ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြင်းတည်း၊ ဝုတ္တနန္တု၊ သားသွီးတို့အားလည်း၊ဒါနုနန္တု၊ မယားတို့အားလည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝုတ္တဒါရဿ၊ ဝုတ္တဒါရဿမည်၏၊ သင်္ဂဏ္ဌာနံ၊သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း၊ သင်္ဂဟော၊သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း၊ အာကုလသ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်း ရှိကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊အနာကုလသ၊နှောင့်ရှက်ခြင်းမရှိကုန်၊ကမ္မာနိဝေ၊ပြုအပ်သော အမှုတို့သည်သာလျှင်၊ ကမ္မန္တာ၊ ကမ္မန္တမည်ကုန်၏၊ သေသံ၊ဆိုအပ်ပြီး သည်မှအကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်၊ဝုတ္တနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း ရှိသည်သာတည်း၊ဣတိအယံ၊ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ပဒဝတ္ထနာမ၊ပုဒ်၏ အဖွင့်တည်း။ ။

အတ္ထဝတ္ထနာမန၊ အနက်၏အဖွင့်ကိုကား၊ ဇံ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိ အပ်၏၊ဇနိကာ၊ဖြစ်စေတတ်သောသူကို၊ မာတာနာမ၊ မာတာမည်၏ဟု၊ ဝုတ္တိ၊ဆိုအပ်၏၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ ဇနကော၊ ဖြစ်စေတတ်သော သူကို၊ ပိတာနာမာတိ၊ပိတာမည်၏ဟု၊ ဝုတ္တိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဥပဋ္ဌာနံနာမ၊လုပ်ကျွေး မွေးမြင်းမည်သည်ကား၊ပါဒရောဝနသမ္ပာဟနုတ္တု၊အနန္တာပနေဟိစ၊ခြေကို ဆေးခြင်း ဆုပ်နတ်ခြင်း ပိုက်လွယ် ချိရိုးခြင်း ရေချိုးခြင်းတို့ဖြင့် လည်း ကောင်း၊စတုပစ္စယသမ္ပဒါနေနစ၊လေးပါးသော ပစ္စည်းတို့ကိုကောင်းစွာ ပေးဝေခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပကာရကရုဏံ၊ အထောက်အပံ့ ကိုပြု ခြင်းတည်း၊တတ္ထ၊ထိုသို့ပြုခြင်း၌၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ ဝုတ္တနံ၊သားသွီးတို့အား၊ ဗဟုပကာရော၊များစွာကျေးဇူးရှိကုန်၏၊ အတ္ထ ကာမာ၊အကျိုးကိုသာအလိုရှိကုန်၏၊ အနုကမ္မကာ၊အစဉ်သနားကုန်၏၊ ဗဟိ၊အပဉ္စ၊ကိုဋ္ဌိတွာ၊ကစားကုန်၍၊ပံသုမက္ခိတသရီရကေ၊မြေမှုန့်အလိပ်၊ ကပ်သောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ အာဝတော၊ရောက်လာကုန်သော၊ ယေဝုတ္တ ကေ၊အကြင်သားသွီးငယ်တို့ ၊ နိသွာ၊မြင်ကုန်၍၊ ဝုတ္တိတွာ၊သုတ်သင် ၍၊မတ္တကံ၊ဦးခေါင်းကို၊ဥပသိဗာသယန္တာစ၊ နမ်းကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ ပရိဝုပ္ပန္တာစ၊ရပ်ကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ သိနေဟံ၊ချစ်ခြင်းကို၊ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ဥပ္ပါဒေန္တိ၊ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဝဿသတမ္ပိ၊အနှစ်တရာပတ်

ထိုးလည်း၊ မာတာပိတာရော၊ မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ သိသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်၊
 ဟရန္တာ၊ ဆောင်ရွက်ကုန်လျက်၊ ဝုတ္တံ၊ သားသွီးတို့သည်၊ တေသံ၊ ထို
 မိခင်ဘခင်တို့အား၊ ပတိကသရံ၊ ကျေးဇူးဆပ်သည်ကို၊ ကာတု၊ ပြုအံ့သော
 ဌ၊ အသမတ္ထံ၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရာ၊ တေ၊ ထိုမိခင်ဘခင်တို့သည်၊ အာပါ
 ဒကာ၊ အကြောင်းရှင်းဖြစ်ကုန်၏၊ ပေါသကာ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ ဣမဿ
 လောကဿ၊ ဤလူအပေါင်းကို၊ ဒေသတာရော၊ ပြုတတ်ကုန်၏၊ ဗြဟ္မသမ္ပ
 တာ၊ ဗြဟ္မာနတ်ဟုသမုတ်အပ်ကုန်သည်၊ ဝုဗ္ဗာစနိယသမ္ပတာ၊ ရှေးဦးစွာ
 သောဆရာဟုသမုတ်အပ်ကုန်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုမိခင်ဘခင်တို့အား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊
 လုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ပသံသပ္ပ၊ ခြီးမွမ်းခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ သဂ္ဂသုခဉ္စ၊ နတ်ပြည်ချမ်းသာကိုလည်း
 ကောင်း၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊
 မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သဂ္ဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြဟ္မာတိ(ပ)ပမောဒတိတိ၊ ဗြဟ္မာတိ(ပ)ပမောဒတိ
 ဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ မာတာပိတာရော၊ မိခင်
 ဘခင်တို့ကို၊ ဗြဟ္မာတိစ၊ ဗြဟ္မာနတ်တို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စရေ၊ ဆိုအပ်ကုန်
 ၏၊ ဝုဗ္ဗာ စရိယာတိစ၊ လက်ဦး ဆရာတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စရေ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဝုတ္တာနံ၊ သားသွီးတို့၏၊ အာဟုနေယျာစ၊ အပူဇော်ကိုလည်း ခံခြင်းငှါ
 ထိုက်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဇာယ၊ သားသွီးအပေါင်းအား၊ အ
 နူကမ္ပကာ၊ အစဉ်သနားကုန်၏၊ ယသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နေ၊
 ထိုမိခင်ဘခင်တို့ကို၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသည်၊ နမဿယျ၊ ရှိခိုးရာ၏၊
 သက္ကဓေယျာစ၊ ရိုးသလည်း ရိုးသရာ၏၊ အန္ဓေနစ၊ ထမင်းဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ ပါနေနစ၊ အပျော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တ
 နစ၊ အဝတ်ပုဆိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ သယနေနစ၊ အိပ်ရာနေရာဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဥစ္ဆာဒနေနစ၊ ဖုံးလွှမ်းသဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှာပနေနစ၊
 ရေချိုးသဖြင့်လည်း၊ ပါဒါနံ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝေဝနေနစ၊ ဆေးကြောသဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ မာတာပိတာသု၊ မိခင်ဘခင်တို့၌၊ တာယပါရိယာယာယ၊
 ထိုသို့သော လုပ်ကျွေးခြင်းဖြင့်၊ နံ၊ ထိုသားသွီးကို၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိတို့
 သည်၊ ဣဓေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပင်လျှင်၊ ပသံသန္တိ၊ ခြီးမွမ်းကုန်၏၊ ပေစ္စ၊
 တမလွန်ဘဝ၌၊ သဂ္ဂေနတ်ပြည်၌၊ ပမောဒတိ၊ ပွေ့လျော်ရ၏။

အပရော၊တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊မယာ၊ငါသည်၊ ဂုတ္တတေ၊ဆို
 ဦးအံ၊ ဥပဋ္ဌာနံနာမ၊လုပ်ကျွေးခြင်းမည်သည်ကား၊ ဘရဏကိစ္စ ကရော
 ကုလဝံသဋ္ဌပနာဒိပဉ္စဝိဝံ၊ ကျွေးတုန်ကို ကျွေးမွေးခြင်း မိဘတို့၏ အမှုကို
 ပြုခြင်း မိဘအမျိုးကုန်စောင့်ရှောက်တည်စေခြင်းအစရှိသည်ဖြစ်၍ငါးပါး
 အပြားရှိ၏၊တံ၊ထိုမိခင်ဘခင်တို့အားလုပ်ကျွေးမွေးခြင်းကို၊ပါပနိဝါရေ၊
 ဒိပဉ္စဝိဝံဒိဋ္ဌဓမ္မိကဟိတသုခဟေတုတော၊မကောင်းမှုမှဖြစ်ခြင်းအစရှိသော၊
 ငါးပါးအပြားရှိသော ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောစီးပွားချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်း
 ဖြစ်သောကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ဇေတံ၊ထို
 အကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စဟိခေါ ဂဟပတိ
 ဂုတ္တ(ပ၊ဒါယန္တံနိယျာတေန္တိတိ၊ ပဉ္စဟိခေါဂဟပတိဂုတ္တ(ပ)ဒါယန္တံနိယျာ
 တေန္တိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဂဟပတိဂုတ္တ၊ သူကြွယ်သား၊
 ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဌာနေဟိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဂုတ္တေန၊သားသည်၊
 ဂုရုတ္တိမာဒိသာ၊ အရှေ့အရပ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊မာတာဝိတရော၊မိခင်
 ဘခင်တို့ကို၊ပစ္စုပ္ပန္နာတဗ္ဗာ၊ ထောက်ပံ့အပ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ထိုအမိအဘ
 တို့ကို၊ဘတော၊လုပ်ကျွေးတုန်၊ဘရိဿာမိ၊ငါကျွေးမွေးအံ့၊နေသံ၊ထိုမိခင်
 ဘခင်တို့၏၊ကိစ္စံ၊အမှုကိစ္စကို၊ ကရိဿာမိ၊ငါပြုအံ့၊ ကုလဝံသံ၊ အမျိုးအ
 နွယ်ကို၊ဌာပေဿာမိ၊ တည်စေအံ့၊ ဒါယန္တံ၊ဥစ္စာအမွေကို၊ ပဋိပဋ္ဌိဿာမိ၊
 ငါသို့ရောက်အောင်ကျင့်အံ့၊ အထဝါပန၊တနည်းကား၊ ပေတာနံ၊တမလွန်
 ဘဝသို့သွားကုန်သော၊ ကာလကံတာနံ၊သေသောမိဘတို့၏၊ အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ၊ဇက္ခိဏံ၊အလ္လကို၊ အနုပဒဿာမိ၊ပေးလှူအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဂဟ
 ပတိဂုတ္တ၊သူကြွယ်သား၊ ဣမေဟိပဉ္စဟိဌာနေဟိ၊ ဤငါးပါးကုန်သောအ
 ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ဂုတ္တေန၊သားသည်၊ ဂုရုတ္တိမာဒိသာ၊ အရှေ့အရပ်ဟုဆို
 အပ်ကုန်သော၊မာတာဝိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ ပစ္စုပ္ပန္နာတဗ္ဗာ၊ထောက်
 ပံ့အပ်ကုန်၏၊ ပဉ္စဟိဌာနေဟိ၊ငါးပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ဂုတ္တေန၊
 သားကို၊မာတာဝိတရော၊အမိအဘတို့သည်၊အနုကမ္မန္တံ၊စောင့်ရှောက်တုန်
 ၍၊ပါပါ၊မကောင်းမှုမှ၊ နိဝါရေန္တိ၊မြစ်ကုန်၏၊ ကလျာဏေ၊ကောင်းသော
 အမှု၌၊နိယောဇေန္တိ၊ယှဉ်စေတတ်ကုန်၏၊သိပ္ပံ၊အတတ်ပညာကို၊သိက္ခာ
 ပေန္တိ၊သင်စေကုန်၏၊ပတိရူပေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော၊ ဒါနေန၊
 မယားနှင့်၊သံယောဇေန္တိ၊ယှဉ်စေကုန်၏၊ သမယေ၊အခါရောက်သည်၌၊
 ဒါယန္တံ၊အမွေဥစ္စာကို၊နိယျာတေန္တိ၊ဆောင်နှိုင်းကုန်၏။

အဝိစ၊ တနည်းကား၊ ယော၊ အကြင်သားသည်။ မာတာဝိတရော၊ အမိ
 အဘတို့ကို၊ တိသုဝတ္ထု၊ သု၊ ရတနာသုံးပါးတို့၌၊ ပဿာဒုပ္ပါဒနေနဝါ၊ ကြည်
 ညိုစေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သိတသမာဒါပနေနဝါ၊ သိလဆောက်တည်
 စေခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇေယဝါ၊ ရဟန်းပြုသဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဥပဋ္ဌဟတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ မာတာဝိတု ဥပဋ္ဌာကာနံ၊
 မိဘတို့အား လုပ်ကျွေးခြင်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တဿ၊ ထိုသားအား၊ တံမာတာဝိတုဥပဋ္ဌာနံ၊ ထိုမိဘတို့အား လုပ်ကျွေး
 ခြင်းကို၊ မာတာဝိတုဟိ၊ အမိအဘတို့သည်၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ ဥပ
 ကာရဿ၊ ကျေးဇူးကို၊ ပစ္စုပကာရဘူတံ၊ တဖန်ကျေးဇူးကိုဆပ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ အနေကေသံ၊ များစွာကုန်သော၊ ဗိဇ္ဇမ္ဗိကာနုဉ္စ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ သမ္ပရာယိကာနုဉ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အတ္တာ
 နံ၊ အကျိုးတို့၏၊ ပဒဋ္ဌာနတော၊ နီးစွာသောအကြောင်းရင်းဖြစ်သောကြောင့်
 မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ပုတ္တဒါရဿာတိတ္ထေ၊ ပုတ္တဒါရဿာဟူသောဤပုန်၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိမှ၊
 ဇေတာ၊ ဖြစ်သော၊ ပုတ္တာဝိ၊ သားငယ်ယောက်ျားတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဝိတရောဝိသွီးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပုတ္တာဇ္ဈေဝသဗျံ၊ ပုတ္တာဟူသော
 အရေအတွက်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဒါရာတိ၊ ဒါရာ ဟူသည်ကား၊
 ဝိသတိယာဘရိယာနံ၊ ရှစ်ကျိပ်သော မယားမျိုးတို့တွင်၊ ယာကာမိ၊ တရံ
 တယောက်သော၊ ဘရိယာ၊ မယားတည်း၊ ပုတ္တာစ၊ သားသွီးတို့လည်း၊
 ဒါရာစ၊ မယားတို့လည်း၊ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယား၊ တဿပုတ္တဒါရဿ၊ ထို
 သားမယားအား၊ သင်္ဂဟောတိ၊ သင်္ဂဟောဟူသည်ကား၊ သမ္မာနနာဒိဟိ၊
 မြတ်နိုးခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဥပကာရ ကရဏံ၊ အထောက်အပံ့ကို
 ပြုခြင်းတည်း၊ တံသုသံဝိဟိတကံ၊ ဗုဒ္ဓတာမိ၊ ထိုကောင်းစွာစီရင်ခြင်းအမှု
 အစရှိသည်ကို၊ ဗိဇ္ဇမ္ဗိကဟိတသုခယောတုတော၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော
 စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဇေတံ၊ ထိုအကြောင်း
 ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပစ္ဆိမာဒိသာပုတ္တဒါရာ ဝေဒိတဗ္ဗာ
 တိ၊ ပစ္ဆိမာဒိသာပုတ္တဒါရာဝေဒိတဗ္ဗာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။
 ပုတ္တဒါရာ၊ သားမယားတို့ကို၊ ပစ္ဆိမာဒိသာ၊ အနောက်အရပ်ဟူ၍၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။ ဣ၊ ဤပုတ္တဒါရဿဟူသောပုန်၌၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ၊ ပြုအပ်
 သော၊ ပုတ္တဒါရံ၊ ပုတ္တသဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်သော ဒါရသဒ္ဓါကို၊ တရိယာသဇ္ဈေန၊

ဘရိယာသန္ဒါဖြင့်၊ သင်္ဂဏိတွာဝါ၊ သင်္ဂြိုဟ်၍လည်း၊ ဂဟပတိပုတ္တ၊ သူ
 ကြွယ်သား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းအရာတို့ဖြင့်၊
 သာမိကေန၊ လင်သည်၊ ပစ္ဆိမာဒိသာ၊ အနောက်အရပ်ဟု ဆိုအပ်သော၊
 ဘရိယာ၊ မယားကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ထောက်ပံ့အပ်၏၊ သမ္ဗာနနာယ၊
 မြတ်နိုးအပ်သောချစ်ဖွယ်သော စကားကိုပြောဆိုသဖြင့် လည်းကောင်း၊
 အမိမာနနာယ၊ မထေမဲ့မြင်မပြောမဆိုသဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုတိစရိ
 ယာယ၊ မိမိမယားမှ တပါးသော မိန်းမတို့၌ မလွန်ကျူးသဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဣသရိယဝေါသဂ္ဂေန၊ တဒိမ်လုံးကို အစိုးတရ ဆောင်နှင်း
 သဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသင်္ဂါရာနုပ္ပဒါနေန၊ အဝတ်တန်ဆာပေးသဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဣမေဟိခေါပဉ္စဟိဌာနေဟိ၊ ဤငါးပါးသော အကြောင်း
 အရာတို့ဖြင့်၊ ဂဟပတိပုတ္တ၊ သူကြွယ်သား၊ သာမိကေန၊ လင်သည်၊ ပစ္ဆိ
 မာဒိသာ၊ အနောက်အရပ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဘရိယာ၊ မယားကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊
 ထောက်ပံ့ အပ်၏၊ ပဉ္စဟိ ဌာနေဟိ၊ ငါးပါးသော အကြောင်း တို့ဖြင့်၊
 သာမိကံ၊ လင်ကို၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်၊ အနုကမ္ပတိ၊ စောက်ရှောက်၏၊
 သုသံဝိဟိတကမ္မန္တာစ၊ ကောင်းစွာစီရင်၍အမှုကိုပြုသည်လည်း၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏၊ သင်္ဂဟိတပရိနောစ၊ အခြံအရံ လူအပေါင်းကိုသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ အနုတိစရိနိစ၊ မိမိလင်မှတပါးသောယောက်ျား၌ မလွန်ကျူး
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ သမ္ဘတံ၊ လင်သည်ဘူးအပ်သောဥစ္စာကို၊ အနုရုက္ခ
 တိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ သဗ္ဗကိစ္စေသု၊ အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့၌၊ အနုလ
 သာ၊ ပျင်းရိခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧက္ခာစ၊ လိမ္မာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ။

အယံဝါ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်လည်း၊ အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊
 နည်းတည်း၊ သင်္ဂဟောတိ၊ သင်္ဂဟာဟုသည်ကား၊ ဓမ္မိကာတိ၊ တရား
 နှင့်လျော်ကုန်သော၊ ဒါနဝိယဝါစာတ္ထစရိယာဟိ၊ ပေးကမ်းခြင်း ချစ်ဖွယ်
 သောစကားကို ဆိုခြင်းအကျိုးကို ကျင့်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဏှနံ၊ သင်္ဂြိုဟ်
 ခြင်းတည်း၊ သေယျဝိဒံသေယျထာကတမံ၊ ထိုပေးကမ်းခြင်းမည်သည်
 အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဥပေါသထဒိဝသေသု၊ ဥပုသ်နေ့တို့၌၊ ပရိနုယဒါ
 နံ၊ မျိုးရိက္ခာကိုပေးခြင်းလည်းကောင်း၊ နက္ခတ္တဒိဝသေသု၊ ဝှဲသတင်နေ့တို့၌၊
 နက္ခတ္တဒဿပနံ၊ ဝှဲသတင်ကို ကြည့်ရှုစေခြင်း လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလဒိဝ
 သေသု၊ မင်္ဂလာနေ့တို့၌၊ မင်္ဂလကရုဏံ၊ မင်္ဂလာကံပြုခြင်း လည်းကောင်း၊
 ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကေသု၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာနှင့်သွဉ်ကုန်သော၊ အတ္ထေသု၊

၁၁

အကျိုးစီးပွားတို့၌၊ ဩဝါဒါနသဒ္ဓါသနံဆုံးမသွန်သင်ခြင်း လည်းကောင်း၊
 တံ၊ သိသင်္ဂဟမင်္ဂလာကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ဗိဇ္ဇေဓိကဟိတဟောတုတောစ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သောစီးပွားခြင်း၏
 အကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပရာယိကဟိတဟောတုတောစ၊ ထမ
 လွန်၌ဖြစ်သောစီးပွားခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ နမသိယတာဝဟောတုတောစ၊ ဂှိခိုးအပ်သည်၏
 အဖြစ်အကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ
 သိအပ်၏၊ ယထာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုဘူးလေသနည်းဟူမူ ကား၊ ဒေဝါနမိန္ဒော
 နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ မာတလိ၊ မာတလိ
 နတ်သား၊ ယေဝဟန္တာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ ပုညကရာ၊ ကုသိုလ်ကောင်း
 မှာရှိပြုကုန်၏၊ သီလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်၏၊ ဥပါသကာ၊ ရတနာသုံးပါးသို့
 ဆည်းကပ်သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်လျော်သဖြင့်၊ ဧါရံ
 မယားကို၊ ပေါသေန္တိ၊ ကျွေးမွေးတတ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုလူတို့ကို၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ နမသမာမိ၊ ဂှိခိုးပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုဘူး၏။

အနာကုလသ၊ အနှောင့်အရှက်မရှိကုန်သော၊ ကမ္မန္တာနာမ၊ အမှုတို့မည်
 သည်ကား၊ ကာလညကယထ၊ အခါကို သိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ပတိရူပကာရိတယထ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သည်ကို ပြုလေ
 ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုလသတယထ၊ မပျင်းရိသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဋ္ဌာနဇိရိယသမ္ပာဒနတယထ၊ ထကြွလုံ့လနှင့်
 ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဗျသနိယတယထ၊ မပျက်မစီး
 ဆောင်ရွက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကာလသတိက္ကမအပတိရူပ
 ကရုဏသိတိယ ကရုဏာမိ အာကုလဘာဝပရိဟိတာ၊ ကာလလွန်မှအမှု
 ကိုပြုခြင်းမသင့်တင့်သည်ကိုပြုခြင်း လျော့လျော့ပြုခြင်းအစရှိသောနှောင့်
 ရှက်သည်၏ အဖြစ်မှ ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကသိဂေါရက္ခ ဝါဏိဇာဓ
 ယော၊ လယ်ထွန်ခြင်း ခွားကျောင်းခြင်း ကုန်သွယ်ခြင်း အစရှိကုန်သော
 အမှုတို့သည်၊ ကမ္မန္တာ၊ ကမ္မန္တမည်ကုန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုအနှောင့်အရှက်မရှိ
 ပြုသောအမှုတို့ကို၊ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏ လည်းကောင်း၊ ပုတ္တဇာ၊ လေးဝါ၊
 သားမယားတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဒါသကမ္မကရာနံဝါ၊ ကျွန်အမှုလုပ်တို့၏
 လည်းကောင်း၊ ဗျတ္တတာယ၊ လိမ္မာခြားနားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ပယောဇိတာ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအနာကုလကမ္မန္တတရားကို၊
 ဗိဇ္ဇေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ ဝနဓညဝုပ္ပိပဋိ

ဇောတိ ဟောတုတော။ ဥစ္စာစပါး ပွားများခြင်း တဖန် ဥစ္စာရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အားဖြင့် မင်္ဂလာန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ထိုအပ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောဝုရိသော၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်၊ ပတိရူပကာရိ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သည်ကို ပြုလေ့ရှိ၏။ ခုရဝါ၊ ပညာနှင့် လည်းပြည့်စုံ၏၊ ဥဋ္ဌာတာ၊ လုံ့လရှိ၏၊ သောဝုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဝိန္နတော၊ ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဖိဝါ၊ နေအခါ၌၊ သုပ္ပထိလေန၊ အိပ်လေ့ရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်ကာလ၌၊ ဥဋ္ဌာနဒေသိနာ၊ ထခြင်းကိုမုန်းသဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗံ၊ အမြဲမထွေးန၊ မေုလျော့သဖြင့် လည်းကောင်း၊ သောဇဗ္ဗန၊ သောအရက်ကိုသောက်ကျူးသဖြင့်လည်းကောင်း၊ စာရံ၊ အိပ်၌၊ အဝသိဝရံ၊ အမြဲနေအံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်၊ အတိသိတံ၊ အလွန်ချင်းသေး၏၊ အတိဥဿု၊ အလွန်ပူသေး၏၊ ဣဒံ၊ ဤအခါသည်၊ အတိသာပံ၊ အလွန်ရိုးချပ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မသဏဝေ၊ လေ့လပ်သည်၊ ဝိသဝဇ္ဇကမ္မန္တံ၊ ပြုသောအမှုကို လွတ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တဝ၊ အကျိုးတို့သည်၊ အတ္တန္တိ၊ ကာလကိုလွန်စေကုန်၏၊ ယောဝ၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်ကား၊ သိတဉ္စ၊ အချင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဗဉ္စ၊ အပူကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇာ၊ မြက်ထက်၊ ဝိယျော၊ အလွန်၊ နမညတိ၊ မအောက်မွေ၊ ဝုရိသကိစ္စာနိ၊ ယောကျ်ားတို့ပြုအပ်သောအမှုကိစ္စတို့ကို၊ ကရံကဗျေန္တော၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာခြင်းမှ၊ နဝိဟာယတိ၊ မပခုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဘောဂေ၊ ဥစ္စာတို့ကို၊ သံဟရမာနသမ၊ ရုံးဝူသောသူသည်၊ ဘမရသေဝ၊ ပျားဝိဝုန်းကဲ့သို့၊ ဥပစိတော၊ ဆည်းဘူးအပ်၏၊ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာတို့သည်၊ သန္နိစယံ၊ ဆည်းဘူးခြင်းသို့၊ ယန္တိ၊ ချောက်ကုန်၏၊ ဝဇ္ဇိကောဝ၊ တောင်ရှိကဲ့သို့၊ ဥပစယတိ၊ ဆည်းဘူးအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝေမာမိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမိသသဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၌၊ မာတုဥပဋ္ဌာနံ၊ မိခင်အား လုပ်ကျွေးခြင်း၊ ဝိတုဥပဋ္ဌာနံ၊ ဘခင်အား လုပ်ကျွေးခြင်း၊ ဝုတ္တဒါရဿ၊ သားမယားတို့ အား၊ သင်္ဂဟော၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း၊ ကမ္မန္တော၊ အမှုတို့ကို၊ အနာတုလော၊ အနှောင့်အရှက် မရှိပြုရခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝုတ္တ

ဒါရဿပဒံ၊ ဝုတ္တဒါရဿဟူသောပုဒ်ကို၊ ဗွိစာ၊ နှစ်ဖြားကတွားပြု၍၊ ပဉ္စ၊
 ငါးပါးသော မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မာ
 တာပိတုဥပဋ္ဌာနံ၊ မာတာပိတုဥပဋ္ဌာနံပုဒ်ကို၊ ဧကမေဝ၊ တပေါင်းတည်း
 ကိုသာလျှင်၊ ကတွားပြု၍၊ တိဏံ၊ သုံးပါးသော မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်
 အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နေသံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏၊ မင်္ဂလတ္ထု၊ မင်္ဂလာအဖြစ်ကို
 လည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရာတို့၌၊ ဝိဘာပိတမေဝ၊ ထင်ရှား
 ပြအပ်ပြီးသည် သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဣမိနာဝုတ္တတ္ထမေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော
 စကား အစဉ်ဖြင့်၊ မာတာပိတုဥပဋ္ဌာနန္တိ ဣမိဿာ ဂါယာပန၊ မာတာ
 ပိတုဥပဋ္ဌာနံဟူသောဤဂါယာ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်ကိုဖွင့်ခြင်းသည်၊
 နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒါနုဇ္ဈာတိဇေတ္ထ၊ ဒါနုဇ္ဈဟူသောဤပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗြော၊ သိအပ်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤလျှာတွယ်ဝတ္ထုဖြင့်၊ ပရံ၊
 သူတပါးကို၊ ဒိဃတေ၊ ပေးအပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုပေးကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊
 ဣမိနာတိပဒေန၊ ဣမိနာဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ နိဋ္ဌိဋ္ဌံ၊ ပြအပ်သော၊ တံပဒံ၊ ထိုပုဒ်
 သည်၊ ဒါနံ၊ ဒါနမည်၏၊ အတ္ထုနော၊ မိမိ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ ပရဿ၊ သူတ
 ပါးအား၊ ငဇိုပါဒိယတိ၊ ဆောင်နှင်းအပ်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလို
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မဿ၊ တရားကို၊ စရိယာ၊ ကျင့်ခြင်းသည်၊ ဓမ္မစရိ
 ယာ၊ ဓမ္မစရိယာ မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဓမ္မာ၊ တရားမှ၊ အနုပေတာ၊
 မကင်းသည်ဖြစ်၍၊ စရိယာ၊ ကျင့်ခြင်းတည်း၊ ဓမ္မစရိယာ၊ တရားမှမကင်း
 သည်ဖြစ်၍၊ ကျင့်ခြင်း၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့သည်၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကို၊ သမ္ပန္နာ၊
 အမျိုးစပ်ရှာဘိသောသူဟူ၍၊ ဥာယန္တေ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဥာတကာ၊ ဥာတကာမည်ကုန်၏၊ အဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်ရှိကုန်သည်၊ န၊ ဟုတ်
 ကုန်၊ အနုပဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်၊ အနိဗ္ဗိတာနိ၊ မျက်ကွယ်လည်းမကွဲရဲ့အပ်
 ကုန်သောအမှုတို့ကို၊ အဂရဟိတာနိ၊ မျက်မှောက်လည်းမကွဲရဲ့အပ်ကုန်
 သောအမှုတို့ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊
 ကြွင်းကျန်သော စကားသည်၊ ဝုတ္တနယ မေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိ
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ အပံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ငဒဝဏ္ဏနာ၊
 ပုဒ်၏အဖွင့်တည်း၊ ၊

အတ္ထဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏အဖွင့်ကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗြော၊ သိအပ်
 ၍၊ ဒါနံ၊ ဒါနမည်သည်ကား၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ သုဗုဒ္ဓိ
 ပုဗ္ဗိကာ၊ ကောင်းသောပညာလျှင် ရှေးသွားရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပဒေသဒါန

ဝတ္ထုပရိစ္ဆာဒစေတနာ၊ သွင်းအလှူအစရှိသောဆယ်ပါးသော ဗျာသွယ်
ဝတ္ထု၊ ဘုံစွန့်ကြဲခြင်းစေတနာတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တံသမ္ပယုတ္တော၊
ထိုဒါနစေတနာနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော၊ အလောဘာစ၊ အလောဘသည်
လည်းကောင်း၊ အဒေါသာစ၊ အဒေါသသည်၎င်း၊ ဒါနံနာမ၊ ဒါနမည်၏၊ ဟိ
သန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တံဝတ္ထု၊ ထိုဗျာသွယ်ဝတ္ထု၊
ကို၊ ပရဿ၊ သူတပါးအား၊ ပဋိပါဒေတိ၊ ဆောင်ရှင်းပေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
ဒိယတေဣဒိနာတိဒါနန္တိ၊ ဒိယတေ ဣဒိနာတိဒါနံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
တံ၊ ထိုဒါနမင်္ဂလာကို၊ ဗဟုဇနပိယမနာပတောဒိနံ၊ များစွာသောလှူအပေါင်း
တို့သည်ချစ်ခြင်းနှစ်လိုခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကာနံ၊
မျက်မှောက်တမလွန်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပသဝိသေသနံ၊ အကျိုးထူ တို့၏၊
အဓိကမဟေတုတော၊ မြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊
မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဝိဟ၊ ဝိဟ၊ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်ဖြစ်သော၊
ဒါယကော၊ ဒါယကာကို၊ ဗဟုဇနဿ၊ များစွာသော လှူအပေါင်းသည်၊
ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနာပေါ၊ နှစ်လိုအပ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေမာဒိနိစ၊ ဤသို့အစရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သုတ္တံ၊
နိ၊ သုတ်ဘို့ကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒါနဉ္စဟူသောဝုဒ်၌၊ အနုသရိတဗ္ဗာနိ၊ အောက်စေ့
အပ်ကုန်၏၊ အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စ
တေ၊ မိန့်ဦးအံ့၊ ဒါနံနာမ၊ ဒါနမည်သည်ကား၊ အာမိသဒါနဉ္စ၊ အာမိသဒါန
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒါနဉ္စ၊ ဓမ္မဒါနဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဓုပိဓံ၊ နှစ်ပါး
အပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ အာမိသဒါနံ၊ အာမိသဒါနသည်၊
ဝုတ္တပ္ပကာရမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသည်သာတည်း၊ ဣလောက
ပရလောကဒုက္ခက္ခယ သုခ၊ ဝဟသယနံ၊ ဤလောကတမလွန် လောက၌
ဆင်းရဲ ဘုံကုန်စေသည်ဖြစ်၍ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သော၊ သဗ္ဗသမ္ပန္န
ပဝေဒိတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော် မူအပ်သော၊ ဓမ္မဿ၊
တရားတော်ကို၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဟိတကာမတာဿ၊ အစီးအပွား
ကိုအသိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ပောခြင်းသည်၊ ဓမ္မဒါနံနာမ၊ ဓမ္မဒါ
နမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမေသဉ္စ၊ ဤသို့လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊
နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒါနာနံ၊ အလှူတို့တွင်၊ ဧတဒေဝ၊ ဤဓမ္မဒါန အလှူသည်
သာလျှင်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူ
သနည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗဒါနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အလှူဘုံ၊ ဓမ္မဒါနံ၊ တရားဟူ
သောအလှူသည်၊ ဇိနာတိ၊ အောင်၏၊ သဗ္ဗရသံ၊ ခပ်သိမ်းသော အရသော

၃၀၈

ရုဒ္ဒကပါဠိအဋ္ဌကဟာနိသျှ

ကရို၊ ဓမ္မရသော၊ တရားဟူသော အရသာသည့်၊ ဇိနာတိ၊ အောင်၏၊ သဗ္ဗရတိ၊
 ခပ်သိမ်းသော ဓမ္မလျော်ခြင်းကို၊ ဓမ္မရတိ၊ တရား၌ ဓမ္မလျော်ခြင်းသည်၊
 ဇိနာတိ၊ အောင်၏၊ တဗျက္ခယော၊ တဗျာဇ်ကုန်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗရတံ၊
 ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲကို၊ ဇိနာတိ၊ အောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော အာမိသဒါနဓမ္မဒါနတို့တွင်၊ အာမိ
 သဒါနဿ၊ အာမိသဒါန၏၊ မင်္ဂလတ္ထံ၊ မင်္ဂလာ၏ အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တမေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊ ဓမ္မဒါနံပန၊ ဓမ္မဒါနကိုကား၊ အတ္ထပဋိသံဝေဒီ
 တာဒီနံ၊ အကျိုးကိုခံစားခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏၊
 ပဒဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းရင်းသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်း
 အရာအားဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယထာသုတံ၊ ကြားတိုင်းသော၊ ယထာ
 ပရိယတ္တံ၊ သင်တိုင်းသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝိတ္ထာနေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊
 ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဧဝေသတိ၊ ဟောပြော၏၊ တထာတထာ၊ ထိုထို
 သောအခြင်းအရာအားဖြင့်သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တသ္မိံ၊ ဓမ္မံ၊ ထိုတရား
 ၌၊ အတ္ထပဋိသံဝေဒီစ၊ အကျိုးကိုသိသောသဘောရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဓမ္မပဋိသံဝေဒီစ၊ အကြောင်းကိုသိသော သဘောရှိသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ။

ဓမ္မစရိယာနာမ၊ ဓမ္မစရိယာ မည်သည်ကား၊ ဒသကုသလ ကမ္မပထ
 စရိယာ၊ ဆယ်ပါးသော ကုသိုလ်ကမ္မပထကိုကျင့်ခြင်းတည်း၊ ယထာဟ၊
 ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဂဟပတယော၊ ဒါယ
 ကာတို့၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဓမ္မစရိယာ၊ တရားကို ကျင့်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗ
 စရိယာ၊ ကောင်းစွာကျင့်ခြင်းသည်၊ တိဝိဓ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 သာပနေသာ သာပနသော ဓမ္မစရိယာ၊ ထိုသို့သော တရားကို ကျင့်
 ခြင်းကို၊ သဝ္ဗလောကုပပတ္တိဟေတုတော၊ သုဂတိလောကသို့လားအံ့သော
 အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒီတဗ္ဗာ၊ လိအပ်
 ၍၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့၊ ဓမ္မစရိယာဟေတု၊ တရား

ကိုကျင့်ခြင်းအကြောင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သမ္မစရိယာဟောတု၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း အကြောင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဣမံ၊ ဤလောက၌၊ ကေဝုဗ္ဗ၊ အမျှကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဘေဒ၊ ပျက်စီးသည်မှ၊ ပရိမေ၊ ထော၊ သေသည်မှ၊ နာဂံ၊ ကလေး၌၊ သုဂတိ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ နတ်ပြည်ဖြစ်သော၊ လောကံ၊ လောက၌၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

▣ ဥပတကာနာမ၊ အဆွအမျိုးသို့မည်သည်ကား၊ မတိတောဝါ၊ အမိမှလည်းကောင်း၊ ပိတိတောဝါ၊ အဘမှလည်းကောင်း၊ ယာဝသတ္တမာ မတောမဟပိတာမဟယုဂါ၊ အဖိုးအဘိုး ခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်၊ သမ္ပန္နာ၊ စပ်ကုန်၏၊ ဘောဂပါရိဇုညေနဝါ၊ ဥစ္စာပျက်စီးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗျာဓိပါရိဇုညေနဝါ၊ အနာလျှင်ပျက်စီးခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတိဟတာနံ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သမိပံ၊ အနီးသို့၊ အာဂတာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုဆွေမျိုးဥပတိတို့အား၊ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းသတ္တိ သင်္ဂြိုဟ်နိုင်သည်အား လျှော့စွာ၊ ဗာသသတ္တဝနေ နေညော ဒီဟိ၊ အစား အဝတ်ဥစ္စာစပါး အစရှိသည် တို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဟော၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို၊ ပသံသာဒီနံ၊ ပြီးပွမ်းခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကဝနံ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိသေသာဓိဂမာနဉ္စ၊ အထူးကိုးခြင်းတို့၏လည်းကောင်း၊ သုဂတိဂမနာဒီနံ၊ သုဂတိသို့လားခြင်းအစရှိကုန်သော၊ သမ္ပရာယိကာနံ၊ တမလွန်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိသေသာဓိဂမာနဉ္စ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်အထူးကိုးခြင်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဟောတုတော၊ အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏။ အနဝဇ္ဇာနံ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ကမ္မာနိနာမ၊ အမှုတို့မည်သည်ကား၊ ဥပပါသထင်္ဂသမာဒါနုဝေယျာဝတ္ထကရဏာအာရာမဝနရောပနသေတုကရဏာဒီနိ၊ ဥပုသ်သောက်တည်ခြင်း အမှုကြီးငယ်ကိုပြုခြင်း အရံဥပျာဉ်စိုက်ပျိုးခြင်း တံတားခင်းခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းအစရှိသည်တို့တည်း၊ ဗိသုတ္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တာနံ၊ ထိုအမှုတို့ကို၊ နာနုပ္ပကာရပိတာသုခ မိဂမဟောတုတော၊ အထူးထူးအပြာ ပြားသောစီးပွားချမ်းသာတို့ကိုရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဝိသာဓေ၊ ဝိသာခါ၊ ဣမ၊ ဤသူရား သာသနာတော်၌၊ ဧကေဝ္ဋော၊ အမျှသော၊ ဣတ္ထိဝါ၊ ခန်းသော်လည်းကောင်း၊ ပုရိ သောဝါ၊ ယောက်ျားသည် လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌင်္ဂ

၃၀၀

ရုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ။

သမန္တာဝထံ၊ အင်္ဂါ ဂန္ထာပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယဉ်ပေါသထံ၊ အကြင်ဥပုသ်
 ကို၊ ဥပဝသိ၊ သုံး၏။ ထံ၊ ထိုဥပုသ် ကို၊ ဥပဝသိတွာ၊ သုံးပြီး၍၊ ကာယသမ္ပ၊
 ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ တေဒါ၊ ပျက်စီး သည်မှ၊ ပရိမရဏာ၊ သေသည်မှ နောက်ကာ
 လန္တံ၊ စာတုမဟာရာဇိကာနံ၊ စတုမဟာရာဇိသံဃနကုန်သော၊ ဇေဝါနံ၊ နတ်
 တို့၏၊ သာဗျထံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊
 ဣတိဝေမာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သုတ္တာနံ၊ သုတ်တို့ကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤအန
 ဝဇ္ဇာနိကမ္မာနိဟူသော မင်္ဂလာပုဒ်တို့၌၊ အနုသရိတဗ္ဗာနံ၊ အစဉ်အောက်
 မှေအပ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမိဿာ ဂါထာယ၊ ဤဒါနဉ္စ၊ ဓမ္မစရိယာ
 အစရှိသော ဂါထာပုဒ်၌၊ ဒါနဉ္စ၊ အလှူပေးခြင်း၊ ဓမ္မစရိယာစ၊ မြတ်သော
 အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း၊ ဥာတကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့အား၊ သင်္ဂဟောစ၊ သင်္ဂြိုဟ်
 ထောက်ပံ့ခြင်း၊ အနဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်အရှိကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုတရားတို့၌၊ မင်္ဂလတ္ထဉ္စ၊ မင်္ဂလာ၏ အဖြစ်
 ကိုလည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသော အရာတို့၌၊ ဝိဘာဝိတမေဝ၊ ထင်
 ရှားပြအပ်ပြီးသည် သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဣမိနာ ဝုတ္တက္ကမေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီး
 သော စကား အစဉ်ဖြင့်၊ ဒါနဉ္စာတိ ဣမိဿာ ဂါထာယ၊ ဒါနဉ္စဟူသော
 ဤဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီး ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အာရတိ ဝိရတိတိဇ္ဈ၊ အာရတိဝိရတိ ဟူသောဤ
 ပုဒ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထာ၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အာရတိတိ၊
 အာရတိ ဟူသည်ကား၊ အာရမနံ၊ ကြဉ်ခြင်း၊ ဝိရတိတိ၊ ဝိရတိ ဟူသည်
 ကား၊ ဝိရမနံ၊ အထူးသဖြင့်ကြဉ်ခြင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
 တို့သည်၊ တောယ၊ ထိုသောက်တည်ခြင်းဖြင့်၊ အကုသလတော၊ အကု
 သိုလ်တရားမှ၊ ဝိရမန္တိ၊ အထူး ကြဉ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့
 အထူးကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ဝိရတိ၊ ဝိရတိမည်၏၊ ပါပါတိ၊ ပါပါ
 ဟူသည်ကား၊ အကုသလ၊ အကုသိုလ်တရားမှ၊ မဒနိယဇ္ဈေန၊ ယစ်တတ်
 သောအနက်ဖြင့်၊ မဇ္ဈံ၊ မဇ္ဈမည်၏၊ မဇ္ဈဿ၊ ယစ်မျိုးကို၊ ပါနံ၊ သောက်ခြင်း
 တည်း၊ မဇ္ဈပါနံ၊ ယစ်မျိုးကို သောက်ခြင်း၊ တတောမဇ္ဈပါနာထိယစ်မျိုး
 ကိုသောက်ခြင်းမှ၊ သံယမနံ၊ စောင့်စည်းခြင်း၊ သံယမေဝ၊ စောင့်စည်းခြင်း၊
 အပမဇ္ဈနံ၊ မမှေမလျော့ခြင်း၊ အပ္ပမာဒေါ၊ မမှေမလျော့ခြင်း၊ ဓမ္မေသုတိ၊ ဓမ္မ
 သုဟူသည်ကား၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်

သော စကားသည်၊ ဂုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသည်ကား၊ ပဒဝတ္ထနာမ၊ ဝုဒ္ဓိ၏အဖွင့်တည်း။ ၊

အတ္တဝတ္ထနာမန၊ အနက်၏အဖွင့်ကိုကား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အာရုတိနာမ၊ အာရုတိမည်သည်ကား၊ ပါပေ၊ မကောင်းမှု၌၊ အာဒိနဝဒဿာဝိနာ၊ အပြစ်ကိုမြင်လေ့ရှိသောသူအား၊ မနဿာဇေဝ၊ နှလုံးဖြင့်သာလျှင်၊ အနာဘိရုတိ၊ မပွေ့လျော်ခြင်းတည်း၊ ဝိရုတိနာမ၊ ဝိရုတိမည်သည်ကား၊ ကမ္မဒ္ဓါရဝသေန၊ ကံဒ္ဓါရု၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကာယဝါစာတိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊ ဝိရမဏံ၊ ဩဉ်ခြင်းတည်း၊ သာစေသာ သာဝသေဝိရုတိနာမ၊ ထိုဝိရုတိမည်သည်ကား၊ သမ္ပတ္တဝိရုတိ သမာဒါနဝိရုတိ သမုဇ္ဈေဒဝိရုတိဘိ၊ သမ္ပတ္တဝိရုတိသမာဒါနဝိရုတိ သမုဇ္ဈေဒဝိရုတိဟူ၍၊ တိဝိဓာ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော ဝိရုတိတို့တွင်၊ ကုလဂုတ္တဿ၊ အမျိုးသားအား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇေတိဝါ၊ ဇေတိကိုလည်းကောင်း၊ ကုလံ၊ ကုလံ၊ အမျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဂေါတ္တံဝါ၊ အနွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဒိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ယွာဟံယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ ဣမံ၊ ဤသတ္တဝါကို၊ ဟနယျံ၊ သတ်ငြားအံ့၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးသောသူ၏ဥစ္စာကို၊ အာဒိယေယျံ၊ ယူငြားအံ့၊ ဇေတံ၊ ဤသို့ယူခြင်းသည်၊ နပတိဇ္ဈပံ၊ မလျှောက်ပတ်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ သမ္ပတ္တဝတ္ထုတော၊ ရောက်သောဝတ္ထုမှ၊ ယာဝိရုတိ၊ အကြင်ဩဉ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤသို့သောဝိရုတိသည်၊ သမ္ပတ္တဝိရုတိ၊ သမ္ပတ္တဝိရုတိမည်၏၊ သိက္ခာပဒသမာဒါနဝသေန၊ ပါဏာတိပါတာဝေရမလိအစရှိသည်တို့ဖြင့်သိက္ခာဝုဒ္ဓိကိုဆောက်တည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္ထာ ဖြစ်သော၊ ဝိရုတိ၊ ဝိရုတိသည်၊ သမာဒါနဝိရုတိနာမ၊ သမာဒါနဝိရုတိမည်၏၊ ဟသော၊ အကြင်ဝိရုတိ၏၊ ပဝတ္ထိတော၊ ဖြစ်သည်မှ၊ ပဘုတိ၊ အစပြု၍၊ ကုလဂုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်၊ ပါဏာတိပါတာဒိနံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသည်တို့ကို၊ နာရောတိ၊ မပြု၊ အရိယမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာ၊ အရိယမဂ်နှင့် ယှဉ်သော၊ ဝိရုတိ၊ ဝိရုတိသည်၊ သမုဇ္ဈေဒဝိရုတိနာမ၊ သမုဇ္ဈေဒဝိရုတိမည်၏၊ ဟသော၊ အကြင်သမုဇ္ဈေဒဝိရုတိ၏၊ ပဝတ္ထိတော၊ ဖြစ်သည်မှ၊ ပဘုတိ၊ အစပြု၍၊ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယသာဝကပည့်အား၊ ပဉ္စဘယာနိ၊ ငါးပါးသောသော ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဇေရာနိ၊ ရှေ့တို့သည်၊ ဝုပသန္တာနိ၊ ငြိမ်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယံပါပံနာမ၊ အကြင်မကောင်းမှု မည်သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ထံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို၊ ဂဟပတိဂုတ္တ၊ သူဌေးသား၊ ပါဏာတိ

ပါတောသုန္နိအသင်္ကကို ယျင်စွာချခြင်းသည်။ ကမ္မကိလေသော၊ ညစ်
 နွမ်းသောကံတည်း။ အနိန္ဒာဒါနံ၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းသည်။ ကမ္မ
 ကိလေသံ၊ ညစ်နွမ်းသောကံတည်း။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရော၊ ကာမတို့၌
 လွန်ကျူး၍ကျင့်ခြင်းသည်။ ကမ္မကိလေသော၊ ညစ်နွမ်းသော ကံတည်း။
 မုသာဝါဒေါ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကိုဆိုခြင်းသည်။ ကမ္မကိလေသော၊
 ညစ်နွမ်းသောကံတည်း။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇာရေတပ္ပံ၊ အကျယ်ချဲ့အပ်၏။
 ပါဏာတိပါတောစ၊ သုန္နိအသင်္ကကို ယျင်စွာချခြင်းကို လည်းကောင်း။
 အနိန္ဒာဒါနံ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းကိုလည်းကောင်း။ မုသာဝါဒေါ
 စ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကိုဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း။ ပရဒါရဂမနဉ္စ၊
 သူတပါး၏မယားကိုသွားလာခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ကမ္မကိလေသောတိ၊
 ညစ်နွမ်းသောကံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ နပသံ
 သန္တိ၊ မပြီးစွမ်းကုန်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဂါယယ၊ ဂါယာဖြင့်၊ သင်္ဂဟံ၊
 သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော၊ ကမ္မကိလေသသင်္ဂဟံ၊ ကမ္မကိလေသဟု ဆိုအပ်
 သော၊ စတုဗ္ဗိမံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ ယံအကုသလံ၊ အကြင်အကုသိုလ်
 သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တတောပါပါ၊ ထိုအကုသိုလ်တည်းဟူသော မကောင်း
 မှမှု၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သောအာရတိစ၊ ဤသို့သောကြည်
 ခြင်းကို လည်းကောင်း။ သောဝိရတိစ၊ ဤသို့သော အထူးကြည်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း။ ဗိဇ္ဇဓမ္မ သမ္ပရာယိကဘယဝေဓမ္မဟာနာဒိ၊ ယု၊ ပွန် သံသရာ
 ၌ဖြစ်သောဘေးရန်ကို ပယ်ခြင်းအစရှိသော၊ နာနုဗ္ဗကာရေဝိသေသာမိဂမ
 ဟေတုတော၊ အထူးထူးအပြားပြားသော အထူးဝိသေသာကို ရခြင်း၏အ
 ကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဂဟ
 ပတိဝုတ္တံယူဠသား၊ အရိယသမာဝကော၊ အရိယာ၏ တပည့်သည်။ ပါ
 ဏာတိပါတာ၊ သုန္နိအသင်္ကကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ပမ္ပိဝိရတော၊ ကြည်၏။ ဣတိ
 အာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သုညာနိ၊ သုတ်တို့ကိုလည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ
 ၌၊ အနုဿရိတဗ္ဗာနိ၊ အဖန်ဖန်အောက်မှအပ်ကုန်၏။ မဇ္ဇပါနသံယမောနာ
 မ၊ မဇ္ဇပါနသံယမမည်သည်ကား၊ ဝုဇ္ဇေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တသုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒ
 ဌာနာဝေရမဏိယာဝေ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒ ဌာနာ
 ဝေရမဏိ၏သာယျင်၊ ဇေတံအဓိဝစနံ၊ ဤအမည်တည်း။ ယသ္မာပန၊ အကြင်
 ကြောင့်ကား၊ မဇ္ဇပါယိ၊ ယစ်မျိုးကို သောက်လေ့ရှိသော သူသည်။ အတ္တံ၊
 အကျိုးတရားကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဓမ္မံ၊ အကြောင်းတရားကို၊ နဇာနာတိ၊
 မသိ၊ မာတု၊ မိခင်အား၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကရေတိ၊ ပြုတတ်၏။

ဝိတု၊ ဘခင်အား။ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယံကို။ ကာရောဟိ၊ ပြုတတ်၏။ ဗုဒ္ဓ
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓတထာဝကထာသာဝကနန္ဒိ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့အား
 လည်း။ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယံကို။ ကာရောဟိ၊ ပြုတတ်၏။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်
 မှောင်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဂရဟိ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့။ ပါဝုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်
 ၏၊ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့။ ပါဝုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်၏၊
 အပရာပရိယေ၊ အထက်သာလတ္တံ့သောဘဝ၌၊ ဥဗ္ဗာဒဉ္စ၊ ရူးခြင်းသို့လည်း။
 ပါဝုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ မဇ္ဇပါနာ၊ ယစ်မျိုးကို သောက်ခြင်းမှ၊ သံယ
 မော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်ကား၊ တေသံဒေါသာနံ၊ ထိုဆီအပ်ခဲ့ပြီးသော
 အပြစ်တို့၏၊ ဂူပသမညွှင်းငြိမ်းခြင်းကို လည်းကောင်း၊ တဗ္ဗိပရိတဂုဏသမ္ပ
 ခန္ဓ၊ ထိုမှဖောက်ပြန်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊
 ပါဝုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ မဇ္ဇပါနာ၊ ယစ်မျိုးကိုသောက်
 ခြင်းမှ၊ အယံသံယမော၊ ဤသို့သောစောင့်စည်းခြင်းကို၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာ
 ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ အပ္ပမာဒေါ
 နာမ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းမည်သည်ကား၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မာနံဝါ၊ တရား တို့ကိုလည်း၊ ဘာဝနာယ၊ ပွားစေခြင်းငှါ၊ အသက္ကစ္စ
 ကိရိယတာ၊ ရိုသေစွာ မပြုသည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ အသာ
 တစ္စကိရိယတာ၊ အမြဲမပြုသည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အနဗ္ဗိတ
 ကိရိယတာ၊ အတည်မပြုသည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ဩသိန
 ဝုတ္တိတာ၊ တွန့်တိုသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊
 နိက္ခိတ္တသန္ဓတာ၊ ချအပ်သောအလိုရှိသည်၏အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊
 နိက္ခိတ္တရုရတာ၊ ချအပ်သော ဝန်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊
 အနာသေဝနာ၊ ကုသိုလ်ကို မမှီဝဲခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အဘာဝနာ၊
 ကုသိုလ်ကို မပွားများခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အဗဟုလိကမ္ပံ၊ အကြိမ်
 များစွာမပြုခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အနဓိဋ္ဌာနံ၊ ကုသိုလ်ကို မဆောက်
 တည်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အနန္တယောဂေါ၊ မပွင့်ခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ပမာဒေါ၊ ပမာဒတရားမည်၏၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ယောပမာဒေါ၊ အကြင်မေ့လျော့ခြင်းသည်၊ ယောပမဇ္ဇနာ၊ အကြင်မေ့လျော့
 သောအခြင်းအရာသည်၊ ယံပမဇ္ဇိတတ္ထံ၊ အကြင်မေ့လျော့သည်၏အဖြစ်
 သည်းအတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤသို့မေ့လျော့ခြင်းကို၊ ပမာဒေါဟိ၊ ပမာဒဟူ၍၊
 ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအပ္ပမာဒေါဝဓမ္မေသုဟူသောဝုန်၌၊ ဝုပ္ပဿ၊ ဆို

အပ်ပြီးသော။ ပမာဒဿ။ ဓမ္မဓမ္မာရုံခြင်း၏။ ပဋိပက္ခဝသေန။ ဆန့်ကျင်တက်
 ၏အစွမ်းဖြင့်။ အတ္တတော။ အနက်အားဖြင့်။ ကုသလေသုဓမ္မေသု။ ကုသိုလ်
 တရားတို့၌။ သတိယာ။ သတိနှင့်။ အဝိပ္ပဝါသော။ မတွေမကွင်းခြင်းကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ သော။ ထိုအပ္ပမာဒတရားကို။ နာနပ္ပကာရကုသလသမိ
 ဂမ ဟေတုတောစ။ အထူးထူး အပြားပြားသော ကုသိုလ်ကို ရခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း။ အမတာမိဂမဟေတုတော
 စ။ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ မင်္ဂလ
 န္တိ။ မင်္ဂလာဟူ၍။ ဝုတ္တတိ။ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ။ ထိုအပ္ပမာဒတရား၌။ အပ္ပမတ္တဿ
 အာတာပိနောတိစ။ အပ္ပမတ္တဿအာတာပိနောဟူ၍ လည်းကောင်း။ အပ္ပ
 မာဒေါအမတံ ပဒန္တိစ။ အပ္ပမာဒေါအမတံပဒံဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဇေမာ
 ဒိ။ ဤသို့အစရှိသော။ သတ္ထုသဒသနံ။ သုရားရှင်၏ အဆုံးအမတော်ကို။
 အနုဿရိတဗ္ဗံ။ အဖန်ဖန်အောက်ငုံအပ်၏။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ ဣမိဿဂါထာ
 ယံ။ ဤဂါထာ၌။ ပါပဝိရတိ။ မကောင်းမှုကြွင်းခြင်း။ မဇ္ဇပါနသံယမော။ သေ
 အရက်ကိုသောက်ခြင်းမှကြွင်းခြင်း။ ကုသလေသုဓမ္မေသု။ ကုသိုလ်တရား
 တို့၌။ အပ္ပမာဒေါ။ မမေ့မလျော့ခြင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ တိဏိ။ သုံးပါးကုန်သော။
 မင်္ဂလာနိ။ မင်္ဂလာတို့ကို။ ဝုတ္တာနိ။ မိန့်အပ်ကုန်၏။ နေသံ။ ထိုဝုန်တို့၏။ မင်္ဂလ
 ဣဉ္ဇာ။ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကိုလည်း။ တတ္ထတတ္ထ။ ထိုထိုသောအရာတို့၌။ ဝိတာ
 ပိတမေဝ။ ထင်ရှားစွာပြအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ ဣတိဣမိနာဝုတ္တက္ကမေ
 န။ ဤဆိုအပ်ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ အာရတိတိဣမိဿာ ဂါထာယ။
 အာရတိဟူသော ဤဂါထာ၏။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ။ အနက်၏ အဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိ
 တာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ဂါရဝေါတတိတ္ထေ။ ဂါရဝေါဟူသော ဤဝုန်၌။
 အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဂါရဝေါတိ။ ဂါရ
 ဝေါဟူသည်ကား။ ဂရုဂါရဝေါ။ ရိုသေသည်၏ အဖြစ်တည်း။ နိဝါတော
 တိ။ နိဝါတောဟူသည်ကား။ နိဝုတ္တိတာ။ နှိပ်ချသောဖြစ်ခြင်း ရှိသည်၏
 အဖြစ်တည်း။ သန္တုဋ္ဌိတိ။ သန္တုဋ္ဌိဟူသည်ကား။ သန္တုသော။ ရောင့်ရဲ
 ခြင်းတည်း။ ကတဿ။ သူတံပါးပြုအပ်သောကျေးဇူးကို။ ဧနနတာ။ သိ
 သောသူ၏အဖြစ်သည်။ ကတညတာ။ ကတညတာမည်၏။ ကာလေနာတိ။
 ကာလေနဟူသည်ကား။ ခဏေနသမယေန။ အခါ၌။ ဓမ္မဿ။ တရားတော်
 ကို။ သဝနံ။ နာခြင်း။ ဓမ္မသဝနံ။ တရားတော်ကိုနာခြင်း။ သေသံ။ ကြွင်းကျန်

သောစကားသည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ခရီးအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း။
ဣဒိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဓဝဏ္ဏနာ၊ မုနိ၏အဖွင့်တည်း။ ။

အတ္ထဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏ အဖွင့်ကိုကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊
သိအပ်၏၊ ဂါရဝေါနာမ၊ ဂါရဝမည်သည်ကား၊ ဂရုကာရဗ္ဗယောဂါရဟေ
သု၊ အလေးပြုခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓတထာ
ဂတသာဝက အာစရိယုပဇ္ဈာယ မာတာသိဝု ဇေဋ္ဌကတာသိက သင်္ကနိ
အာဒိသု၊ သုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ သုရားတပည့် သားတော် ဆရာဥပဇ္ဈာယ်
မိခင်ဘခင်အစ်ကိုအကြီး အမအကြီး အစရှိသည်တို့၌၊ ယထာနုရူပံ၊ အ
ကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ဂရုကာရော၊ အစိုအသေပြုခြင်းတည်း၊ ဂရုကာရ
တံ၊ အလေးအမြတ်ပြုခြင်းသည်၊ သဂါရဝတာ၊ ရှိသေသည်၏အဖြစ်နှင့်
တက္ခဖြစ်၏၊ သွာစာယံ သောစအယံ ဂါရဝေါ၊ ထိုဂါရဝ တရားသည်၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သုဂတိဂမနာဒိနံ၊ သုဂတိသို့လားခြင်းအစရှိသည်
တို့၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဟ၊ သုရားအတတ်
သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဂရုကာတဗ္ဗံ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်
သောသူကို၊ ဂရုံကာရောတိ၊ အလေးအမြတ်ပြု၏၊ မာနေတဗ္ဗံ၊ မြတ်နိုးအပ်
သောသူကို၊ မာနေတိ၊ မြတ်နိုး၏၊ ပူဇေတဗ္ဗံ၊ ပူဇော်အပ်သောသူကို၊ ပူဇေ
တိ၊ ပူဇော်၏၊ သော၊ ထိုဂါရဝတရားနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်၊ ဇေသမတ္ထ
န၊ ဤသို့ ပြည့်စုံသော၊ ဇေသမာဒိန္ဓေန၊ ဤသို့ဆောက်တည်သော၊ တေန
ကဗ္ဗေန၊ ထိုကုသိုလ်ဂါရဝတရားဖြင့်၊ ကာယသမ္ပာကိုဟိန္ဒာ၏၊ ဘေဒါ၊
ပျက်စီးသည်မှ၊ ပရံမရဏာ၊ သေသည်မှနေသော်ကာလ၌၊ သုဂတိ၊ ကောင်း
မှုကိုပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံလောကံ၊ နတ်ပြည်ဖြစ်သော
လောကသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ကာယသမ္ပာကိုဟိန္ဒာ၏၊ ပျက်စီးသည်
မှ၊ ပရံမရဏာ၊ သေသည်မှနေသော်ကာလ၌၊ သုဂတိ၊ ကောင်းသောသူတို့
၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ နောစေဥပပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်
အံ့၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့၊ သစေအာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍လာရောက်
အံ့၊ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်အဖြစ်၌၊ ပစ္စာဇေယတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊
တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝတော်၌၊ ဥပ္ပာကုလိနေ၊ မြတ်သောအမျိုး
နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်၏၊ ယ
ထာဟ၊ သုရားအတတ်သို့ ဟောတော် မူသနည်းဟူမူကား၊ သိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ အပရိဟာဒနိယာ၊ မလျော့အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊
ဣမေသတ္ထ၊ ဤခုနစ်ပါး တို့တည်း၊ ကတမေသတ္ထ၊ အတတ်ခုနစ်ပါးတို့

နည်းဟူမူကား၊ သတ္တုဂါရဝတာ၊ ဘုရားကိုရှိသေသည်၏ အဖြစ်တည်း၊
ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
တံသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊

နိဝါတောနာမ၊ နိဝါတမည်သည်ကား၊ နိဝေဒနာ၊ နှိမ့်ချသောမိတ်ရှိ
သည်၏အဖြစ်တည်း၊ နိဝုတ္တိတာ၊ နှိမ့်ချသောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်
တည်း၊ ယောဝုတ္တလော၊ အကြင်ဝုတ္တုလ်သည်၊ နိဝါတဝုတ္တိတာယ၊ နှိမ့်ချ
အပ်သော အနေအထိုင် ရှိသည်၏ အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊
နိဟတမာနော၊ မာန်မာနကိုသတ်၏၊ နိဟတဒဗ္ဗော၊ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ၍၊ ပါဒ
ဝုတ္တနုကစောဠသဒိသော၊ ခြေသုတ်ပုဆိုးနှင့်တူ၏၊ ဆိန္ဒုရိသာဏ ဥဿာ
သမော၊ ဦးချိုကျိုးသောခွားဥဿာနှင့်တူ၏၊ ဥဒ္ဓုဓုမ္ပိဋ္ဌသပ္ပသမောစ၊ နှုတ်
အပ်သောအစွယ်ရှိသောမြွေနှင့်တူသည်လည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဏ္ဌော၊
နူးညံ့၏၊ သဝိသော၊ ပြေပြစ်၏၊ သုခသမ္ဘာသော၊ နားချမ်းသာသောစကား
ကိုဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသို့သော အကျင့်သည်၊ နိဝါ
တော၊ နိဝါတမည်၏၊ သွာယံ သောအယံနိဝါတော၊ ထိုသို့ နှိမ့်ချခြင်းကို၊
ယသဒိဂုဏပဋိလာဘဟေတုတော၊ အခြံအရံအစရှိသောဂုဏ်ကိုရခြင်း
၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆင်အပ်၏၊
နိဝါတဝုတ္တိ၊ နှိမ့်ချ၍ နေလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အထဋ္ဌေါ၊ မခက်ထန်သည်ဖြစ်
၍၊ တာဒိသော၊ သည်းခံသော သဘောရှိသောသူသည်၊ ယသံ၊ အခြံအရံ
အကျော်အစောကို၊ လဘတေ၊ ရ၏၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ အာဟစ၊ ဟောသည်၊ ဟောတော်မူ၏၊

သန္တုဋ္ဌိစနာမ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမည်သည်ကား၊ ဣတမိတရပစ္စယသန္တော
သော၊ ရတိုင်းရတိုင်းသောပစ္စည်း၌ကောင်းစွာနှစ်သက်ခြင်းတည်း၊ သော၊
ထိုသန္တောသသည်၊ ခွါဒသဝိဓော၊ တဆဲ့နှစ်ပါး အပြားရှိသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ သေယျထိဒံသေယျတာကတံ၊ ထိုတဆဲ့နှစ်ပါးသောသန္တော
သအဘယ်နည်းဟူမူကား၊ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ယထာလာဘသန္တောသော
ယထာလာဘ သန္တောသ လည်းကောင်း၊ ယထာမလ သန္တောသော၊
ယထာမလ သန္တောသ လည်းကောင်း၊ ယထာသာရပ္ပ သန္တောသော၊
ယထာသာရပ္ပ သန္တောသ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဓော၊ သုံးပါး
အပြားရှိ၏၊ ပိဏ္ဍပါတာဒိသု၊ ဆွမ်းအစရှိသည်တို့၌၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
တိဝိဓော၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုသန္တောသ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
သည်ကား၊ ပဘောဒသံဝဏ္ဏနာ၊ အပြားကို ဘွင့်မြှင်းတည်း၊ ဣစ၊ ဤသာ

သနာတေသံ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ သုန္ဓရံဝါ၊ ကောင်း
သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အသုန္ဓရံဝါ၊ မကောင်းသည်ကို လည်းကောင်း၊
လဘတိ၊ ရ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေနေဝ၊ ထိုရတိုင်းသော
သင်္ကန်းဖြင့်လျှင်၊ ယာပေတိ၊ မျှ၏၊ အညံ၊ တပါးသော သင်္ကန်းကို၊ နပစ္ဆေ
တိ၊ မတောင့်တ၊ လဘန္တေ၊ ရကြားသော်လည်း၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မယူ၊ အယံ
သန္တောသော၊ ဤသန္တောသသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ စိဝရေ၊
သင်္ကန်း၌၊ ယထာဗလသန္တောသော၊ ရတိုင်းသောသင်္ကန်းဖြင့်နှစ်သက်
ခြင်းမည်၏၊ အထပန၊ အကယ်၍လည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဗာဓိကော၊
အနာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂရံ၊ လေးသော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပါရု
ပေန္တော၊ ဝတ်ရုံသည်ရှိသော်၊ ဩဏမတိဝါ၊ ကုန်းကွမူလည်း ကုန်းကွ၏၊
ကိလမတိဝါ၊ ပင်ပန်းမူလည်းပင်ပန်း၏၊ သော၊ ထိုနာသော ရဟန်းသည်၊
သဘာဂေန၊ သဘောတူသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းနှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ တံ၊
ဝရံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို၊ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ဗလထံ၍၊ လဟုကေန၊ ပေါသော
သင်္ကန်းဖြင့်၊ ယာပေန္တောပိ၊ ရှုသော်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာ၊
လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသန္တောသသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊
စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ယထာဗလသန္တောသော၊ ယထာဗလသန္တောသသည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပရောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
ပဏိတပစ္စယလဘာတိ၊ မြတ်သောသင်္ကန်းအစရှိသော ပစ္စည်းကို ရလေ့ရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပတ္တစိဝရာ၊ မိန်း
သဝိတ်သင်္ကန်း အစရှိသည်တို့တွင်း၊ အညတရံ၊ တပါးတပါးဖြစ်သော၊
မဟန္တစိဝရံ၊ အဖိုးများစွာထိုက်သောသင်္ကန်းကို၊ လဘိတွာ၊ ရှေး၊ ရှေ့
စိဝရံ၊ ဤသင်္ကန်းသည်၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊ စိရပဗ္ဗဇိတေ၊
နန္ဒ၊ ကြာမြင့်စွာရဟန်းပြုသောသူတို့အားလည်းကောင်း၊ ဗဟုသုတောနန္ဒ၊
များသော အကြား အမြင်ရှိသော သူတို့အား လည်းကောင်း၊ အနုစ္စပ်၊
ထောက်ပတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုမထေရ်ကြီးတို့အား၊ ဝေဠာလေး
လှ၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ သင်္ကာရကုဋ္ဌာဝါ၊ တမြက်ချေးရရာ အရင်၌
လည်းကောင်း၊ အညတောဝါ၊ တပါးသောအရပ်မှလည်းကောင်း၊ ကုဋ္ဌာဝါ၊
စိတရံတရသောအရပ်မှ၊ နန္တကာနိ၊ အနားမရှိကုန်သော အဝတ်တို့ကို၊
ဥတ္တိနိတွာ၊ ရှေးချယ်၍၊ သံဃာမိတ်၊ နူးကုန်ကို၊ ကာရိတွာ၊ ပြု၍၊ ခေတုဋ္ဌော
ဝါ၊ ဆောင်သော်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ယ

၃၁၈

ရဲဒုက္ခပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

ထာသာရူပသန္တောသော၊ ယထာသာရူပသန္တောသမညံသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။

ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ လူခံဝါ၊ ကြမ်း
ထင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဏိတံဝါ၊ ပွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိဇ္ဇာ
ပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေနေဝ၊ ထိုရသော
ဆွမ်းဖြင့်လျှင်၊ ယာပေတိ၊ မျှနိုင်၏။ အညံ၊ တပါးသောဆွမ်းကို၊ နပတ္ထေတိ၊
မတောင့်တ၊ သဘန္တောပိ၊ ရငြားသော်လည်း၊ နဂဏ္ဍတိ၊ မပူ၊ အယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ဆွမ်း၌၊ ယထာသာသ
သန္တောသော၊ ရတိုင်းသောဆွမ်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ အာဗာဓိကော၊ အနာဂါသည်၊ အထပနဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ လူ
ခံ၊ ကြမ်းထင်းသော၊ ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စားရ၍၊ ဗမ္မရာဂတံ
ပြင်းပြသောရာဂါ၏ အဖြစ်သို့၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်ခဲ့အံ့၊ သော၊ ထိုရဟန်း
သည်၊ တံ၊ ထိုကြမ်းသောဆွမ်းကို၊ သဘာဂဿ၊ သဘောတူသော၊ ဘိက္ခု
နော၊ ရဟန်းအား၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်၌၊
သပ္ပိမရုစိရာဒိနိ၊ ထောပတ်ပျား၌အစရှိသည်တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍၊ သမဏ
ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသော်လည်း၊ သန္တုဇ္ဈောဝ၊ ရောင့်ရဲ
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား
ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ဆွမ်း၌၊ ယထာဗလသန္တောသော၊ ယထာဗလသန္တောသ
မည်၏။ အပရော၊ တပါးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဏိတံ၊ ပွန်မြတ်သော၊
ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ အယံဝိဇ္ဇာပါတော၊ ဤဆွမ်းသည်၊
ဝိပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းပြု၍ ကြွာမြင့်ကုန်သော၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့အား၊
အနုရူပေါ၊ လျောက်ပတ်၏။ ပဏိတဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ပွန်မြတ်သောဆွမ်းကို၊
ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ အယာပေန္တနံ၊ မမျှနိုင်ကုန်သော၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်
သော၊ သပြိဟ္မစာရီနဉ္စ၊ သိတင်း သုံးဘော်တို့အားလည်း၊ အနုရူပေါ၊
လျောက်ပတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုသိတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ ဒတွာ၊
ပေးလှူပြီး၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ စရိတွာ၊ ယဉ်
လည်၍၊ မိဿာကာဟာရံ၊ အရောရောဖြစ်သောအာဟာရကို၊ ဘုဉ္ဇိန္တောပိ၊
စားသော်လည်း၊ သန္တုဇ္ဈောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ဆွမ်း၌၊ ယထာ
သာရူပသန္တောသော၊ ယထာသာရူပသန္တောသမည်၏။

ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ သေနာ
 သနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည်၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ တေနေဝ၊ ထိုရတိုင်းသောကျောင်းအိပ်ရာနေရာဖြင့်လျှင်၊ သန္တ၊ သာ
 တိ၊ ရောရဲ၏၊ ပုန၊ တပနံ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ သုန္ဓရတရေဓိအထူးသဖြင့်ကောင်း
 သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါဝုဏ္ဏန္တံ၊ ရောက်သောကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊
 နဂဏ္ဌာတိ၊ မယူ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အသ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သေနာ
 သနေး၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ ယထာလာတ သန္တောသော၊ ရတိုင်း
 သောကျောင်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဗာမိ
 ကော၊ အနာရှိသည်၊ အထပနဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ နိဝါတသေနာ
 သနေး၊ လေတိတ်သောကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်
 အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပိတ္တရောဂါဒိတိ၊ သည်းခြေပျက်ရောဂါအစရှိသည်
 တို့ဖြင့်၊ အာဘုရိယတိ၊ နာကျင်ခဲ့၏၊ သော၊ ထိုနာသောရဟန်းသည်၊ တံ၊
 ထိုကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ သဘာဝဿ၊ သဘောတူသော၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်းအား၊ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူ၍၊ တသ၊ ထိုသဘောတူသော ရဟန်းအား၊
 ပါဝုဏ္ဏန၊ ရောက်အပ်သော၊ သဝါတေ၊ လေ့၌တကွသော၊ သိတလသေ
 နာသနေး၊ ချမ်းမြေ့သောကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ ဝသိတ္တာ၊ နေ၍၊ သမဏ
 ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသော်လည်း၊ သန္တ၊ ဓမ္မာဝ၊ ရောင့်ရဲ
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အသ၊ ထိုရဟန်း
 အား၊ သေနာသနေး၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ ယထာဗလ သန္တောသော၊
 ယထာဗလသန္တောသမည်၏၊ အပရော၊ တပါးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 သုန္ဓရံ၊ ကောင်းသော၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ ပတ္တန္တိ၊ မိမိသို့
 ရောက်သည်ကိုလည်း၊ သုန္ဓရံ၊ ကောင်းသော၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ
 နေရာသည်၊ ပမာဒဋ္ဌာနံ၊ ကုသိုလ်တရားမှ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်း
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နသမ္ပုဋိန္ဒတိ၊ ဝန်မခံ၊ တဩ၊ ထိုကောင်းမွန်သော
 ကျောင်း၌၊ နိသိန္နဿ၊ ဝိုင်နေသော ရဟန်းအား၊ ထိနမိန္ဒံ၊ ထိနမိန္ဒသည်၊
 ဩက္ကမတိ၊ သက်တတ်၏၊ နိဗ္ဗာဘိတူတဿစ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသည် နိုင်စက်
 သောရဟန်းအားလည်း၊ ပုန၊ တပနံ၊ ပဋိဗုဏ္ဏတော၊ နိုးလတ်သော်၊ ကာမ
 ဝိတက္ကော၊ ကာမဝိတက်သည်၊ သမုခါစရတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 စိန္တေတ္တာ၊ ဩ၍၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံ၊ ထိုကောင်းသောကျောင်းကို၊
 ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ အဇ္ဈောကာသရုက္ခမူလပဏ္ဍကုရိယ၊ လွင်ဝေးခေါင်
 သစ်ပင်ရင်းသစ်ရွက်ရိုးသောကုရိတို့တွင်၊ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ တရံတရသော

အရပ်၌၊ ဝသန္တောပိ၊ နေသော်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာ
 လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သေနာ
 သနေ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ ယထာသာရပ္ပ သန္တောသော၊ ယထာသာ
 ရပ္ပသန္တောသမည်၏။ ။

ဣပေန၊ ဤသာသနာ၊ တော်၌ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘောသန္တံ၊
 ဆေးကို၊ ဟရိတကံဝါ၊ ကြေရသဖန်းခါးသီးကို လည်းကောင်း၊ အာမလ
 ကံဝါ၊ ဆီးဖြူရှစ်ရှားသီးကိုလည်းကောင်း၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ တေနော၊ ထိုကြေအစရှိသော သစ်သီးဖြင့်သာလျှင်၊ ယာပေတိ၊
 မျှ၏၊ အညေဟိ၊ တပါးသော ရဟန်းတို့သည်၊ လန္ဓ၊ ရအပ်သော၊ သပ္ပိမရ
 ဟိ၊ ဖိတံ၊ ထောပတ်ပျားတင်လဲအစရှိသည်ကို၊ နပတ္ထေတိ၊ မတောင့်
 တ၊ လဘန္တောပိ၊ ရသော်လည်း၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မယူ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အဿ၊ ကိုရဟန်းအား၊ ဂိလာနပစ္စယေ၊ သူနာတို့၏ပစ္စည်း၌၊ ယထာသာသာ
 သန္တောသော၊ ရတိုင်းသောဆေးပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ အာမာမိကော၊ အနာရှိသည်၊ အထပနဟောတိ၊ အကပ်၍
 ဖြစ်အံ့၊ တေလေန၊ ဆီဖြင့်၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသောသူသည်၊ ဟိ၊ ဖိတံ၊
 တင်လဲကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ သော၊ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံ၊ ထိုတင်လဲကို၊
 သဘာဂဿ၊ သဘောထူသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ
 ၍၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ တေလေန၊ ဆီဖြင့်၊ ဘောသန္တံ၊
 ဆေးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တောပိ၊ ပြု
 သော်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဂိလာနပစ္စယေ၊ သူနာတို့၏ပစ္စည်း၌၊
 ယထာဗလသန္တောသော၊ ယထာဗလ သန္တောသမည်၏၊ အပရော၊ တပါး
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဧကသ္မိံ၊ ဘာဇနေ၊ တလုံးသောအိုး၌၊ ပူတိ၊ မုတ္တ
 ဟရိတကံ၊ နွားသေးပုတ်ဖြင့် မိပ်အပ်သောကြေသီးကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊
 ဧကသ္မိံ၊ တလုံးသောအိုး၌လည်း၊ စတုမရရံ၊ စတုမရကို၊ ဌပေတွာ၊
 ထား၍၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယံ၊ အကြင်ဆေးကို၊ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏၊
 တံ၊ ထိုဆေးကို၊ ဂဏ္ဍာထ၊ ယူတော်မူကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပမာနော၊
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တေသံ၊ ဦးနှုန်း၊ ထိနှစ်ပါးသော
 ဆေးတို့တွင်၊ အညတရေနပိ၊ တပါးပါးသောဆေးဖြင့်လည်း၊ ဗျာမိ၊ အနာ
 သည်၊ သဓေဂူပဿမတိ၊ အကပ်၍ငြိမ်းအံ့၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပူတိ၊ မုတ္တ
 ဟရိတကံနာမ၊ နွားသေးပုတ်ဖြင့် မိပ်အပ်သော ကြေသီးမည်သည်ကို၊

ဗုဒ္ဓါဒိတိ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝဏ္ဏိတံ၊ မြီးမွမ်း
 အပ်၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ပူတိမုတ္တဘေသန္တံ၊ နွားသေးပုပ်ဖြင့်
 မိပ်အပ်သော ဆေးကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ယာပဗ္ဗန္ဓာ၊ အကြင် ရဟန်း၏
 အဖြစ်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနွားသေးပုပ်ဖြင့် မိပ်အပ်သောဆေး၌၊
 တေတယာ၊ သင်ပဉ္စင်း သစ်သည်။ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဥဿံ
 ဟော၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရေဏိယောတိ၊ ပြုအပ်၏ဟု၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်
 မူအပ်၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ စိန္တေန္တော၊ ကြံ့သျှက်၊ စတုမရေ
 ဘေသန္တံ၊ စတုမရေဆေးကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ ပူတိမုတ္တဟရိတကေန၊
 နွားသေးပုပ်ဖြင့် မိပ်အပ်သော ကြေရသီးဖြင့်၊ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို၊ ကရော
 န္တောပိ၊ ပြုသော်လည်း၊ ပရမသန္တုဋ္ဌော၊ အလွန်မြတ်သော ရောင့်ရဲခြင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဂိလာနပစ္စယေ၊ သူနာတို့၏
 ပစ္စည်း၌၊ ယထာသာရူပသန္တောသော၊ ယထာသာရူပသန္တောသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပဘေဒေါ၊ ပြားသော၊ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊
 ဒေသာသန္တောသော၊ ဤသို့သော သန္တောသကို၊ သန္တုဋ္ဌိတိ၊ သန္တုဋ္ဌိ
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏။ သာ၊ ထိုရောင့်ရဲခြင်းသန္တုဋ္ဌိတရားကို၊ အတြိန္ဒ
 တာမဟိန္ဒတာ ပါပိန္ဒတာဒိနံ၊ အလွန်အလိုကြီးသည်၏အဖြစ် ယုတ်မာ
 သော အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်အပရှိကုန်သော၊ ပါပဓမ္မာနံ၊ ယုတ်မာကုန်
 သောတရားတို့ကို၊ ပဟာနာမိဂမဟေတု တောစးပယ်ခြင်းကို ရခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်သော အားဖြင့် ၎င်း၊ သုဂတိ ဟေတု တောစး သုဂတိ၏
 အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရိယမဂ္ဂသမ္ဘာရေတောစ၊
 အရိယမဂ်၏အထောက်အပံ့ ဖြစ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ စာတုဒ္ဓိ
 သာဒိကာဝဟေတုတောစ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌အပိတ်အပင်မရှိထင်ရှား
 စွာသွားရသော အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလန္တိ၊
 မင်္ဂလာဟူ၍၊ ပေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တဂတိ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဣတိတရိတရေန၊ မှတိုင်းသောပစ္စည်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌိသမာနေသ၊
 ရောင့်ရဲသောဝတ္ထုလ်သည်၊ စာတုဒ္ဓိသော၊ အရပ်လေးမျက်နှာရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ အပဋိန္ဒသာစ၊ ရန်မရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့
 အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊

၉

ကတညုတာနာမ၊ သူတပါး၏ကျေးဇူးကိုသိသောသူ၏အဖြစ်မည်သည်
 ကား၊ ယေနကေနပိ၊ တရံတယောကံသောသူသည်၊ အပ္ပဿာဝါ၊ အနည်း
 (၄၁)

လယ်လည်း ဖြစ်သော၊ ဗဟုဿဝါ၊ အများလည်း ဖြစ်သော၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ ဥပကာရဿ၊ အထောက်အပံ့ ကျေးဇူးကို၊ ပုနပ္ပနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ အနုဿရဏတာဝေန၊ အစဉ်အောက်မေ့သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇာနနတာ၊ သိသောသူ၏အဖြစ်တည်း၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ နေရယိ ကာဒိဒုက္ခပရိတ္တာဏတော၊ ငရဲ၌ ခံရခြင်းအစရှိသော ဆင်းရဲတို့ကို ထားဝိတ်တတ်သောအားဖြင့်၊ ပုညာနိဇေ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့သည်သာလျှင် ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဗဟုပကာရာနိ၊ များစွာကျေးဇူးရှိသည်မည်ကုန်၏၊ တေသန္တိ၊ ထိုသူတို့အားလည်း၊ ဥပကာရာနုဿရဏတာ၊ သူတပါးပြုသောကျေးဇူးအထောက်အပံ့ ကိုအဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့သောသူ၏အဖြစ်ကို၊ ကတညတတိ၊ ကတညတဟူ၍၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ သာ၊ ထိုကျေးဇူးကိုသိတတ်သောသူ၏အဖြစ်ကို၊ သပ္ပုရိသေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပသံသနိယာဒိနာနုပ္ပ ကာရဝိသေသာမိဂမဟေတုတော၊ ခြီးမွမ်းခြင်း အစရှိသော အထူးထူးအပြားပြားသောကျေးဇူးအထူးကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော အားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဝ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေဓွေပုဂ္ဂလော၊ ဤနှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲကုန်၏၊ ကတမေဓွေ၊ အဘယ် နှစ်ယောက်တို့နည်း ဟူမူကား၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ပုဗ္ဗကာရိ၊ ရှေးဦးစွာတင်၍ပြုလေ့ရှိ၏၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ကတညူကတဝေဒိ၊ သူပြုဘူးသော ကျေးဇူးကို သိလေ့ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဓွေပုဂ္ဂလော၊ ဤနှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကာလေနဓမ္မသဝနံနာမ၊ ကာလေနဓမ္မသဝနံမည်သည်ကား၊ ယသ္မိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟိတံ၊ ဥဒ္ဓစ္စနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ ယောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမဝိတက္ကာဒိနံဝါ၊ ကာမဝိတက်အစရှိသည်တို့တွင်လည်း၊ အညတရေန၊ တပါးပါးသော ဝိတက်သည်၊ အဘိဘူတံ၊ နှိုက်စက်အပ်၏၊ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုဝိတက်ပြောသောအခါ၌၊ တေသံ၊ ထိုဝိတက်တို့ကို၊ ဝိနောဒနုတ္တံ၊ ဖျောက်အံ့သောငှါ၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားတော်ကို နာခြင်းသည်၊ ဓမ္မသဝနံနာမ၊ ဓမ္မသဝနမင်္ဂလာမည်၏။ အပရေ၊ တပါးကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ပဉ္စမပဉ္စမေဒိဝသေ၊ ငါးရက်ငါးရက်မြောက်

သောနေဋ္ဌိ၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားတော်ကို နာရခြင်းသည်၊ ကာလေန၊ အခါ၌၊
 ဓမ္မသဝနံနာမ၊ တရားတော်ကို နာခြင်းမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ခိုကြ
 ကုန်၏၊ ယထာဟ၊ အတတ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အာယသ္မာ
 အနုရုဇ္ဈ၊ အရှင်အနုရုဇ္ဈသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 သည်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ပဉ္စာဟိကံ၊ ငါးရက်တကြိမ်၊ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်
 လုံး၊ ခန္တိယာကသာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္တိသီဒါမ၊ စည်ငေးကြပါကုန်
 အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ခိုဘူး၏၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ယသ္မိံ
 ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကလျာဏမိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သို့၊
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကင်္ခါရိနောဒကံ၊ ယုံမှားကို
 ဖျောက်တတ်သော၊ ဓမ္မ၊ တရားကို၊ သောတု၊ နာခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မိံ ကာလေဝိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဓမ္မသဝ
 နံ၊ တရားတော်ကိုနာခြင်းကို၊ ကာလေနဓမ္မသဝနန္တိ၊ ကာလေနဓမ္မသဝနံ
 ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ယထာဟ၊ အတတ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း
 ဟူမူကား၊ တေ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သို့၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါ
 အခါ၌၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ပရိပုစ္ဆတိ၊ မေးမြန်း၏၊ ပရိပဉ္စတိ၊ ဆွေး
 နွေး၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောဘူး၏၊ ထဇေ
 တံတံတေတေနကာလေနဓမ္မသဝနံ၊ ထိုအခါအခါ၌ တရားတော်ကိုနာရ
 ခြင်းကို၊ နိဝရဏ ပဟာန စတုရာနိသံသ အာသဝက္ခယာဒိ နာနပ္ပကာရ
 ဝိသေသာမိဂမဟေတုတော၊ နိဝရဏကိုပယ်ခြင်းလေးပါးသော အကျိုး
 ဆက်ကိုရခြင်း အာသဝေါကုန်ခြင်း အစရှိသောအထူးထူး အပြားပြား
 အထူးဝိသေသတရားကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊
 မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတံ၊
 ထိုအကြောင်းကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊
 အရိယသာဝကော၊ ဘုရား၏တပည့်သည်၊ အဗ္ဗိကတွာ၊ အရိအသေပြု၍၊
 မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာ
 ဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်၍၊ ဩဟိတသောတော၊ နားချ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ သုဏ္ဍာတိ၊ နာအံ၊ တသ၊ ထိုဘုရား၏တပည့်အား၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော
 နိဝရဏာ၊ နိဝရဏတို့သည်၊ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်
 ကုန်၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောတာနုဂတာ
 နံ၊ သောတာပိညာဉ်သို့ ရောက်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ (ပ)၊ သုပ္ပဒ္ဓိ
 ဝိဒ္ဓါနံ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ စတ္တာရော၊

၉၂၄ မုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

လေးပါးကုန်သော၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့ကို၊ ပါဠိကင်္ခါ၊ အလိုရှိ
 အပ်ကုန်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဇုဟန်းတို့၊ စတ္တာရော၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ
 ဌီးသဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဘာဝယမာနာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗာ၊
 ကောင်းစွာ၊ အနုပရိဝတ္တိယမာနာ၊ အစဉ်အတိုင်းလိုက်၍ ကျင့်ကုန်သည်
 ရှိသော်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊
 ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပေန္တိ၊ ရောက်စေတတ်ကုန်၏၊ ကတမေစတ္တာရော၊
 အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူကား၊ ကာလေနဓမ္မသဝနံ၊ အခါအခါ၌တရား
 တော်နာခြင်းတည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဇေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမိသံဂါထာယံ၊ ဤ
 ဂါရဝေါစအစရှိသောဂါထာ၌၊ ဂါရဝေါ၊ ရိုသေအပ်သောသူကို ရိုသေ
 ခြင်း၊ နိဝါတော၊ နှိပ်ချခြင်း၊ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၊ ကတညတော၊
 သူတပါး၏ကျေးဇူးကိုသိခြင်း၊ ကာလေန၊ အခါ၌၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားတော်ကို
 နာခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊
 မိန့်အပ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏၊ မင်္ဂလတ္ထဉ္စ၊ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောအရာတို့၌၊ ဝိဘာဝိတမေဝ၊ ထင်ရှားစွာ
 ဖြစ်အပ်သည် သာတည်း၊ ဣတိဣမိနာ ဝုတ္တက္ကမေန၊ ဤဆို အပ်ပြီးသော
 စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဂါရဝေါစာတိဣမိဿာ ဂါထာယ၊ ဂါရဝေါစ ဟူသော
 ဤဂါထာ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ခန္တိစာတိတ္ထေ၊ ခန္တိစဟူသောဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော
 အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ခမနံ၊ သည်းခံခြင်း၊ ခန္တိ၊
 သည်းခံခြင်း၊ အတ္ထိ၊ ထိုသူ၌၊ ပဒက္ခိဏာ ဂါဟိတာယ၊ အရိုအသေနား
 ထောင်လွယ်ယူလွယ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သုခံ၊ လွယ်သော၊ ဝစော၊ စကား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဝစော၊ သုဝစမည်၏၊ သုဝစဿ၊
 စကားကိုဆိုလွယ်သောသူ၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုတည်း၊ သောဝစဿံ၊ စကားကို
 ဆိုလွယ်သောသူ၏၊ အမှု၊ သောဝစဿဿ၊ စကားကိုဆိုလွယ်သောသူ၏
 အမှု၏၊ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း၊ သောဝစဿတာ၊ စကားကိုဆိုလွယ်
 သောသူ၏အမှု၏အဖြစ်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ သမိတတ္ထာယ၊
 ငြိမ်းပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမဏာ၊ သမဏမည်ကုန်၏၊ ဒဿနန္တိ၊
 ဒဿနံဟူသည်ကား၊ ပေက္ခနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းတည်း၊ ဓမ္မဿ၊ တရားကို၊ သာ

ကန္တာ၊ တကွဆွေးနွေးခြင်းတည်း။ ဓမ္မသာကန္တာ၊ တရားကို တကွဆွေး
နွေးခြင်း။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားတည်း။ ဝုတ္တနုယမေဝ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသည်ကား၊
မဒဝဏ္ဏနာ၊ ဝုဒ္ဓါ၏အဖွင့်တည်း။ ။

အတ္ထဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏အဖွင့်ကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ခန္တိနာမ၊ ခန္တိမည်သည်ကား၊ အဓိဝါသန၊ အဓိဝါသန
ခန္တိတည်း၊ တာယ၊ ထိုအဓိဝါသနခန္တိနှင့်၊ သမန္တဝဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဒသဟိ၊ သယ်ပါးကုန်သော၊ အက္ကောသဝတ္ထုဟိ၊
အက္ကောသဝတ္ထုကိုဖြင့်၊ အက္ကောသန္တေ၊ ဆဲရေးကုန်သော၊ ဝုတ္တလေဝါ၊
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဗန္ဓာဒီဟိ၊ ညည်းဆဲခြင်း သတ်ခြင်းနှောင်
အိမ်သွင်းခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိဟေသန္တေ၊ ညည်းဆဲကုန်သော၊ ဝုတ္တ
လေဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အသုဏန္တာဝိယ၊ မကြာသကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ အပဿန္တာဝိယစ၊ မမြင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိကာ
ရော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခန္တိဝါဒီဝိယ၊ ခန္တိဝါဒီ
ရသေ့ကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗိကာရော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာ
ဟ၊ ထုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ အတိတံ၊ ကာလ
ရှည်စွာ၊ အန္ဓါနံ၊ အစွန့်ရှည်စွာ၊ သမဏော၊ ရသေ့သည်၊ ခန္တိဒီပနော၊ သည်း
ခံခြင်းခန္တိကိုသာပြတတ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ခန္တိယာယေဝ၊ ခန္တိတရား
၌သာလျှင်၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ တံ၊ ထိုရသေ့ကို၊ ကာသိရာဇာ၊ ကာသိမင်း
သည်၊ အဆေဒယိ၊ ဖြတ်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ တတော၊ ထိုသည်းခံခြင်းတရားတက်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ အပ
ရာဓာတာဝေ၊ သူတပါးအပြစ်တင် နှိပ်စရာမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ခေဒြ
ကတော၊ ကောင်းမွန်စွာ ပြုအပ်သောတရားဟူ၍၊ မနထိကရေတိ၊ နှလုံး
သွင်း၏၊ အာယသ္မာဝုဏ္ဏံ၊ ထေရောဝိယ၊ အရှင်ပုဏ္ဏံ၊ မထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊
ဟထာဟ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ဆိုဘူးသနည်း ဟူမူကား၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏံထေရ်
သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သုနာပရန္တကာ၊ သုနာပရန္တ တိုင်း၌နေကုန်
သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ သမေအက္ကော သိဿန္တိ၊
အကယ်၍ဆဲရေးကုန်အံ့၊ သမေပရိဘာသိဿန္တိ၊ အကယ်၍ရေလွှတ်ကုန်
အံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဇေဝိတက္ကံ၊ ဤသို့သောအကြံ
သည်၊ ဘဝိဿာလိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သုနာပရန္တကာ၊ သုနာပရန္တ တိုင်းသား
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေမနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်၊ ဘဒြိကာဝတ၊ ကောင်း

ပေကုန်စွ တကား၊ သုနာ ပရန္တကား၊ သုနာပရန္တ တိုင်းသား ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဣမေမနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်၊ သုတဒြိကာဝတ၊ အလွန်ကောင်း
 ပေကုန်စွတကား၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ယေ၊ အကြင်သုနာပရန္တ တိုင်းသား
 တို့သည်၊ အက္ကောသိဿန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်ဘိ၏၊ ပရိဘာသိဿန္တိ၊ ရေ
 ရွတ်ကုန်ဘိ၏၊ ဣမေ၊ ဤသုနာပရန္တတိုင်းသားတို့သည်၊ ပါဏိနာ၊ လက်
 ဖြင့်၊ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ နဒဿန္တိ၊ မပေးကုန်သေး၊ ဣတိအာဒိ၊
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုဘူး၏၊ ယာယစ၊ အကြင်သည်းခံ
 ခြင်းနှင့်လည်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဣသိနန္ဒိ၊ ဘုရားအစ
 ရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်လည်း၊ ပသံသနီယော၊ ခြီးမွမ်းထိုက်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဟ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူ
 ကား၊ သရဘဇင်္ဂါ၊ သရဘင်္ဂအမည်ရှိသော၊ ဣသိ၊ ရသေ့သည်၊ ကောဇံ၊
 အမျက်ဒေါသကို၊ ဝမိတွာ၊ သတ်သောကြောင့်၊ ကဒါမိ၊ တရံတခါ၌၊ နသော
 စတိ၊ ပိုးရိပ်ခြင်းမရှိ၊ မက္ခပဟာနံ၊ မက္ခတရားကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဣသယော၊
 သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝဇ္ဈယန္တိ၊ ခြီးမွမ်းတော်မူကုန်၏၊ သဗ္ဗေသံ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့၏၊ ပရတ္တံ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်သော၊ ဖရုသံ၊
 ကြမ်းတမ်းသော စကားကို၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ခမေထ၊ သည်းခံကုန်
 လော၊ ဧဝံခန္တိ၊ ဤသို့သောသည်းခံခြင်းကို၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း
 တို့သည်၊ ဥတ္တမန္တိ၊ မြတ်သောတရားဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုဘူး၏၊ နေဝတာနန္တိ၊ နတ်တို့ သည်လည်း၊ ပသံသိ
 ယော၊ ခြီးမွမ်းအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း
 ဟူမူကား၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊ နတ်တကာတို့ကိုအပိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြား
 မင်းသည်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသည်၊
 သန္တော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဗုဗ္ဗလဿ၊ အားနည်းသောသူအား၊ တိတိက္ခတိ၊ သည်း
 ခံ၏၊ တံခန္တိ၊ ထိုသည်းခံခြင်းကို၊ ပရမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ သန္တော၊ သူတော်
 ကောင်းတို့သည်၊ အာဟ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဗုဗ္ဗလော၊ အားနည်းသောသူသည်၊
 နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ခမတိ၊ သည်းခံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဗုဒ္ဓါနန္တိ၊ ဘုရားရှင်
 တို့သည်လည်း၊ ပသံသနီယော၊ ခြီးမွမ်းခြင်းငှါ ထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အက္ကော
 သဉ္စ၊ ဆဲရေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝဗေန္တနန္တိ၊ သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ အနုဋ္ဌော၊ အမျက်မထွက်သည်ဖြစ်၍၊ တိတိက္ခတိ၊ သည်း

ခံ၏။ ခန္တိဗလံ။ သည်းခံခြင်းအားသည်။ ဗလသဏိကံ။ ဗလသဏိကမည်၏။
 ထံ။ ထိုသည်းခံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ။ ငါတုရားသည်။ ပြာဟ္မဏန္တိ။ ပြာဟ္မ
 ဏဟူ၍။ ပြုမ်းဟောတော်မူ၏။ နှုတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆိုဘူး၏။ သာပနေသာ
 သာပနသောခန္တိ။ ထိုခန္တိကို။ ဣမေ။ ဤအရာ၌။ ဝဏ္ဏိတာနံ။ ဖွင့်အပ်ကုန်သော
 ဧတေသဉ္စ။ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏လည်းကောင်း။ အညေသံ။ တပါးကုန်
 သော။ ဂုဏာနဉ္စ။ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏လည်းကောင်း။ အဓိဂမဟေတုတော။
 ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်။ မင်္ဂလန္တိ။ မင်္ဂလာဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။
 ထိအပ်၏။ ၊

သောဝစသတတာနာမ။ သောဝစသတတာမည်သည်ကား။ သဟခန္တိ
 ကော။ သီတင်းသုံးဘော်သည်။ ဝုပ္ပမာနေ။ ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။ ဝိက္ခ
 ဝံဝါ။ ပစ်ပယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ တုဏှိ ဘာဝံဝါ။ တိတ်တိတ်နေ
 သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဂုဏာဒေါသဝိန္တနံဝါ။ ကျေးဇူးအပြစ်ကို
 ဤခြင်းကို လည်းကောင်း။ အနာပဗ္ဗိတွာ။ မဆောက်စေမူ၍။ အတိဝိယာ။
 အလွန်လျှင်းအာဒရဉ္စ။ ရှိသေခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝါရဝဉ္စ။ အလေးပြု
 သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပုရက္ခိတွာ။ ရှေးရှုပြု၍။ သာဂူတိဝစနကရ
 ဏာတာ။ ကောင်းပြီဟု စကားလိုက်နာ၍ ပြုသည်၏အဖြစ်တည်း။ သံ။ ထို
 သောဝစသတတာမင်္ဂလာကို။ သဗြဟ္မစာရိနံ။ သီတင်းသုံးဘော်တို့၏။ သန္တိ
 ကာ။ အတံမှ။ ဩဝါဒါနုသာသနိ ပဋိလာဘ ဟေတုတောစ။ ဆုံးမခြင်း
 ကံဖြစ်ခြင်းကိုရခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒေါ
 သပ္ပဟာနဂုဏာဓိဂမဟေတုတောစ။ ဒေါသကိုပယ်ခြင်း ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
 ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း။ မင်္ဂလန္တိ။ မင်္ဂလာ
 ဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ။ ဆိုအပ်၏။ ၊

သမဏာနံ။ ရဟန်းတို့ကို။ ဒဿနံနာမ။ ဖူးမြင်ခြင်း မည်သည်ကား။
 ဥပသမိတကိလေသာနံ။ ငြိမ်းပြီးသောကိလေသာ ရှိကုန်သော။ ဘာဝိတ
 ကာပဗိတ္တပညာနံ။ ပွားစေအပ်သောကိုယ်စိတ်ပညာရှိကုန်သော။ ဥတ္တမဓ
 မထသမထသမန္နာဂတာနံ။ ဖြတ်သောဇ္ဈန္တေကိုဆုံးမခြင်းငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတာနံ။ ရဟန်းတို့ကို။ ဥပသကံမ' နုပဋ္ဌာနုဿရုဏ
 သဝနဒဿနံ။ ချဉ်းကပ်ခြင်း လုပ်ကျွေးမွေးခြင်း အောက်မေ့ခြင်းကြားနာ
 ခြင်းဖူးမြင်ခြင်းတည်း။ သဗ္ဗိတိ။ အလုံးစုံကိုလည်း။ ဝိလာသိတဓေသနာယ။
 တန်ဆာဆင်၍ ဟောအပ်သောကြောင့်။ ဒဿနန္တိ။ ဒဿနံဟူ၍။ ဝုပ္ပံ။
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ထံ။ ထိုကြည့်ရှုရခြင်းကို။ မင်္ဂလန္တိ။ မင်္ဂလာဟူ၍။

ဝေဒိယဗျူဟာ၊ သိအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ဗဟုပကာ
 ရတ္တာ၊ များစွာကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်လည်း။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေသံသိက္ခန္တံ၊ ထိုရဟန်းတို့
 အား၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗဟုပကာရန္တံ၊ များ
 စွာကျေးဇူးရှိ၏ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယတောယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်
 အခါ၌၊ ဟိတကာမေန၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိသော၊ ကုလပုတ္တေန၊ အ
 မျိုးသားသည်၊ သီလဝန္တေန၊ သီလ ရှိကုန်သော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊
 စာရန္တိ၊ အိပ်တံခါးသို့၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လာသည်တို့ကို၊ နိသွာ၊ မြင်ရ
 သည်ရှိသော်၊ ဧယုဓမ္မော၊ ယူဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ ယဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍
 ရှိအံ့၊ ယထာပလံ၊ အစွမ်းသတ္တိအားလျော်စွာ၊ ဧယုဓမ္မေန၊ ယူဘွယ်ဝတ္ထု
 ဖြင့်၊ ပဋိမာနေတဗ္ဗော၊ မြတ်နိုးအပ်၏။ ယဒိနတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိအံ့၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိ
 တံ၊ ငါးပါးသောအရာ၌တည်ခြင်းရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝန္တိတဗ္ဗာ၊ ရှိခိုး
 အပ်ကုန်၏။ တသ္မိမ္မိ၊ ထိုပဉ္စပတိဋ္ဌိတကိုလည်း၊ အသမ္ပတ္တမာနေ၊ မပြည့်စုံ
 နှိုင်းခဲ့သော်၊ အည္ဗလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီ၍၊ နမသယိတဗ္ဗာ၊ ရှိခိုး
 အပ်ကုန်၏။ တသ္မိမ္မိ၊ ထိုလက်အုပ်ချီကာမျှကိုလည်း၊ အသမ္ပတ္တမာနေ၊ မပြည့်
 စုံနှိုင်းခဲ့သော်၊ ပသန္နပိတ္တေန၊ ကြည်ညိုစွာသော ဗိတ်ဖြင့်၊ ဝိယစက္ခုဟိ၊
 ချစ်ခင်သော မျက်စိတို့ဖြင့်၊ သမ္ပဿိ တဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ ကြည့်ရှုအပ်
 ကုန်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒဿနမူလကေနပိ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းလျှင် အရင်းရှိသော၊ ပုည
 န၊ ကောင်းမှုကြောင့်၊ အနုကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဇာတိသဟဿနိ၊
 ဘဝတထောင်တို့တိုင်အောင်၊ စက္ခုမ္ပိ၊ မျက်စိ၌၊ ရောဂေါဝါ၊ အနာသည်
 လည်းကောင်း၊ ဒေါသောဝါ၊ အပြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ဥဿဒေါဝါ၊ မှိုင့်
 ဝေသီဌောင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇကာဝါ၊ ပုလဲစွဲခြင်း တိပ်ထွင်း
 ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝိပ္ပဿန္တပဉ္စဝတ္ထုသဿိ
 ရိကာနိ၊ ကြည်လင်သောငါးပါးသော အဆင်းရှိသော အသရေတို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စက္ခုနိ၊ မျက်စိတို့သည်၊ ဝိမာနေ၊ ဝိမာန၌၊ ဥဒ္ဓါနိတ
 မဏိကဝါ၊ ဓုသဒိဿနိ၊ ခွါအပ်လှစ်အပ်သော ပတ္တမြားညို တံခါးရှက်နှင့်
 တူကုန်၏။ သတသဟဿကပ္ပမတ္တံ၊ ကန္တာတထိန်း အတိုင်းအရှည်ကာ
 လတိုင်အောင်၊ ဒေဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ မနုဿေသုစ၊
 လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သမ္ပဿမ္ပတ္တိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်း

သာတို့ကိုလောဘီ၊ရခြင်းရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊မနုဿဘူတော၊လူဖြစ်၍
 ဖြစ်သော၊ သပ္ပညာဇာတိကော၊ ပညာသဘောရှိသော သူသည်၊ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ၊ပဝတ္တိတေန၊ဖြစ်စေအပ်သော၊သမဏဒဿနမယေန၊ရဟန်း
 တို့ကိုဖူးမြင်ရခြင်းဖြင့်ပြီးသော၊ ဝုညေန၊ကောင်းမှုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ယံဝိပါကသမ္ပတ္တိံ၊ အကြင်အကျိုး၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊အနု
 ဘဝေယျ၊ခံစားရာ၏၊ ဧဝံ၊ဤလူနတ်ဖြစ်၍ ခံစားရခြင်းသည်၊ အနုန္တရိ
 ယဉ္ဇ၊အံ့သွယ်မရှိသေးသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ယတ္ထ၊အကြင်အခါ
 ၌၊တိရစ္ဆာန်ဂတာနန္တိ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုးတို့အားလည်း၊ ကေဝလံ၊စင်စစ်၊
 သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ကြည်ညို ကာမှုဖြင့်၊ ကတဿ၊ပြုအပ်သော၊ သမဏ
 ဒဿနဿ၊ရဟန်းတို့ကို ဖူးမြင်ရခြင်း၏၊ဝိပါကသမ္ပတ္တိံ ၊ အကျိုး၏ပြည့်
 စုံခြင်းကို၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝတ္ထိယန္တိ၊ ပြီးပွင်းတော်မူကုန်၏၊ မဏ္ဍုလကွိုကော၊
 ဝန်းဝိုင်းသော မျက်စိရှိသော၊ ဝေဒိသကော၊ ဝေဒိသကတောင်၌၊ စိရ
 ဒိဃဝါသိကော၊ ကာလမြင့်ရှည်စွာ နေလေ့ရှိသော၊ သုခိတော၊ ချမ်း
 သာခြင်းသို့ ရောက်သော၊ ကောသိယော၊ ကောသိယအနွယ် ဖြစ်တ
 သော၊ အယံဥလူကော၊ဤခင်ပုဂံဌက်သည်၊ ကာလုဋ္ဌိတံ၊ နံနက်အခါ၌
 ထတော်မူသော၊ဗုဒ္ဓဝရံ၊ဘုရားမြတ်ကို၊ပဿတိဝတ၊မြင်လေ၏တကား၊
 သော၊ထိုခင်ပုဂံဌက်သည်၊မယိ၊ငါဘုရား၌၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ပဿာဒေတွာ၊
 ကြည်ညိုစေ၍၊ အနုတ္တရေ၊မြတ်သော၊ ဘိက္ခုသံဃေစ၊ ရဟန်းသံဃာ၌
 လည်း၊ပဿာဒေတွာ၊ကြည်ညိုစေ၍၊ကပ္ပါနံ၊ကမ္ဘာတို့၏၊သတသဟဿာ
 နိ၊တသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ဒုဂ္ဂတိံ၊ဒုဂ္ဂတိသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊မသွားရ၊ သော၊ထိုခင်
 ပုဂံဌက်သည်၊ ဒေဝလောကော၊နတ်ပြည်မှ၊ စပိတွာ၊ရတေ၍၊ ကုသလ
 ကမ္မေန၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ စောဒိတော၊တိုက်တွန်း နှိုးဆော် အပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ အနုန္တညာဏော၊ အဆုံးမရှိသော ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောမ
 နသောတိ၊သောမနဿဟူ၍၊ ဝိဿုတော၊ကျော်စောသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 သည်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်ကြားတော်
 မူ၏ ၊

ကာလေန၊အခါ၌၊ ဓမ္မသာကန္တာနာမ၊ အတူတကွ တရားဝကားကို
 ဆွေးနွေးခြင်း မည်သည်ကား၊ ပဒေါသေဝါ၊ညဉ့်အခါ၌ လည်းကောင်း၊
 ပတ္တုသေဝါ၊ မိဗ်းသောက်သောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ နွေနှစ်ယောက်
 ကုန်သော၊သုတ္တန္တိကာ၊ သုတ္တန်ကို ဆောင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့
 သည်၊အညမညံ၊အချင်းချင်း၊သုတ္တန္တံ၊သုတ္တန်ကို၊ သာကန္တန္တိ၊ဆွေးနွေး

ကုန်၏။ ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။
 ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သာကန္တန္တိ၊ ဆွေးနွေးကုန်၏။
 အဘိဓမ္မိကာ၊ အဘိဓမ္မာကို ဆောင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။
 အဘိဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာကို။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သာကန္တန္တိ၊ ဆွေးနွေး
 ကုန်၏။ ဇာတကတာဏကာ၊ ဇာတ်ကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်း
 တို့သည်။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သာကန္တန္တိ၊ ဆွေး
 နွေးကုန်၏။ အဋ္ဌကထိကာ၊ အဋ္ဌကထာကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်း
 တို့သည်။ အဋ္ဌကထံ၊ အဋ္ဌကထာကို။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သာကန္တန္တိ၊
 ဆွေးနွေးကုန်၏။ လိနုန္ဒတ ဝိမိကိန္ဒာပရေတ ဗိတ္တဝိသောဓနတ္ထံဝါ၊ ဖျင်း
 ခြင်း၊ ဖျံလွင့်ခြင်း၊ ယုံမှားသင်္ကာခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သော စိတ်ကို ပျောက်
 အံ့သောဌာလည်း၊ တမိတမိကာလေ၊ ထိုထိုသောကာလ၌၊ သာကန္တန္တိ၊
 အတူတကွဆွေးနွေးကုန်၏။ အယံ၊ ဤသို့တရားစကားကို ဆွေးနွေးခြင်း
 သည်။ ကာလေန၊ အခါ၌၊ ဓမ္မသာကန္တာနာမ၊ ဓမ္မ သာကန္တာ မည်၏။
 သာ၊ ထိုတရားစကားကို ဆွေးနွေးခြင်းကို။ အာဂမဗျတ္တိအာဒိနံ၊ အာဂုဏ်
 ဗျတ္တိအစရှိကုန်သော၊ ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏။ ဟေတုတော၊ အ
 ကြောင်းဖြစ်သော အားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်လည်း၊ ဣမိသံဂါထာယံ၊
 ဤဂါထာ၌၊ ခန္တိ၊ သည်းခံခြင်း၊ သောဝစသတော၊ စကားကိုဆိုလွယ်သော
 သူ၏အဖြစ်၊ သမဏဒဿနံ၊ ရဟန်းတို့အားဖူးမြင်ခြင်း၊ ကာလေနဓမ္မသာ
 ကန္တာ၊ အခါ၌တရားကို ဆွေးနွေးခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဂုတ္တာနိ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုတရား
 တို့၏။ မင်္ဂလတ္တဉ္စ၊ မင်္ဂလာ၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသော
 အရာတို့၌၊ ဝိဘာဝိတ မေဝ၊ ထင်ရှား ပြအပ်သည် သာတည်း။ ဣတိ
 ဣမိနာ ဂုတ္တက္ကမေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ခန္တိစာတိဣ
 မိဿာဂါထာယံ၊ ခန္တိစဟူသောဤဂါထာ၏။ အတ္ထဝဇ္ဈာနာ၊ အနက်၏
 အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

≡ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တပေါတတိဇ္ဈေ၊ တပေါစဟူသောဤဝန်၌၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယောသဘာဝေါ၊ အ
 ကြင်သဘောတရားသည်၊ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ အကုသိုလ်
 တရားတို့ကို၊ တပတိ၊ ပူပန်စေတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သောသဘာဝေါ၊
 ထိုသဘောတရားသည်၊ တပေါ၊ တပမည်၏။ ဖြဟ္မံ၊ မြတ်သော၊ စရိယံ၊

အကျင့်တည်း။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဗြဟ္မာနံ၊ မြတ်သောသူတို့၏၊ စရိယံ၊
 အကျင့်တည်း။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော သူတို့၏အကျင့်၊ သေဋ္ဌစရိယံ၊
 မြတ်သောသူတို့၏အကျင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းတည်း။ အရိ
 ယသစ္စာနုဒဿနံ၊ အရိယသစ္စာ တို့ကိုမြင်ခြင်း။ ဧကော၊ အချို့သောဆရာ
 တို့သည်၊ အရိယသစ္စာနံ ဒဿနန္တိ၊ အရိယသစ္စာနံ ဒဿနံဟူ၍၊ ပဋ္ဌန္တိ၊
 ရွတ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့ရွတ်ခြင်းသည်၊ နာယန္တရံ၊ မကောင်း၊ ဝါနတော၊ တဏှာ
 ၅၊ နိက္ခန္တံ၊ ထွက်မြောက်သတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏၊
 သန္တိကရဏံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်၊ သန္တိကိရိယာ၊ သန္တိကိရိယာ
 မည်၏၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်၊
 နိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယာ၊ နိဗ္ဗာနသန္တိ ကိရိယာမည်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်
 သောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိ သည်သာ
 တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဒဝတ္ထနာ၊ ပုဒ်၏အဖွင့်တည်း။

အတ္ထဝတ္ထနာပန၊ အနက်၏ အဖွင့်ကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ တပေါနာမ၊ တပမည်သည်ကား၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာဒိနံ၊ အ
 ဘိဇ္ဈာဒေါမနဿအစရှိသောအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ တပနတေ၊ ပူပန်ဝေ
 တတ်သောအားဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ ဣန္ဒြိယသံဝရတည်း။ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ကောသန္ဓဿ၊ ဖျင်းရှိခြင်းကို၊ တပနတော၊ ပူပန်ဝေတတ်သောအား
 ဖြင့်၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုဣန္ဒြိ
 ယသံဝရဝီရိယတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝုပ္ပဇ္ဇော၊ ဝုပ္ပုလ်
 ကို၊ အာတာပိတိ၊ အာတာပိဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သွာယံသောအယံ
 တပေါ၊ ဤတပတရားကို၊ အဘိဇ္ဈာဒိ ပဟာနုဗျာနာဒိ ပရိယာသာ ဟောတု
 တော၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသည်ကို ပယ်၍ဗျာန်အစရှိသော တရားကိုရခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်သော အားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏။

ဗြဟ္မစရိယံနာမ၊ ဗြဟ္မစရိယ မည်သည်ကား၊ မေထုနရိရတိ သမထာ
 ဓမ္မသာသနမဂ္ဂါနံ၊ မေထုနမှ ကြည်ခြင်းရဟန်းတို့၏တရားသာသနာမဂ်တို့
 ၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ တထာဟိတတော၊ ဧဝံ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
 အဗြဟ္မစရိယံပဟာယဗြဟ္မစရိယောတိတိ ဧဝမာဒိသု၊ အဗြဟ္မစရိယံ
 ပဟာယဗြဟ္မစရိယောတိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ မေထုနရိရတိ၊ မေထုနမှ
 ကြည်ခြင်းကို၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အဗြဟ္မစရိယံ၊ မေထုန်အကျင့်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဗြဟ္မစရိ၊ မြတ်သော
 အကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝတိခေါ အာရုဿော
 ဗြဟ္မစရိယံ ဝုဿတိတိ ဇေမာဒိသု၊ ဘဂဝတိခေါ အာရုဿော ဗြဟ္မစရိ
 ယံဝုဿတိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သမဏဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားကို၊ ဗြဟ္မ
 စရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊
 ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ဝုဿတိ၊ သုံး၏။
 နဘာဝါဟံပါဝိမပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ ယာဝမေ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ နဣဒ္ဓဉ္စေတိ
 ဘဝိဿတိဖိတဉ္စရိတံ ဗာဟုဇညန္တိ ဇေမာဒိသု၊ နဘာဝါဟံ ပါဝိမ
 ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ ယာဝမေဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံနဣဒ္ဓဉ္စေတိ ဘဝိဿတိဖိတဉ္စ
 ရိတံဗာဟုဇညံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်
 ကို၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပါဝိမ၊ မာရ်
 နံတံ၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ မေ၊ ငါဘုရား၏၊ ဣဒံ
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤသာသနာတော်သည်၊ ဣဒ္ဓဉ္စေတိ၊ ပြည့်စုံသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဖိတဉ္စရိတံ၊ ဝပြောသည်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရိတဉ္စ၊ ကျယ်ပြန့်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဗာဟုဇညန္တိ၊ များစွာသောသူတို့သည် သိအပ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်
 လုံး၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်တော်မမူအံ့။
 အယမေဝခေါဘိက္ခဝေ အရိယောအဋ္ဌာရိကော မဂ္ဂေါဗြဟ္မစရိယံ၊ သေယျ
 ထိဒံသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိတိဇေမာဒိသု၊ အယမေဝခေါဘိက္ခဝေအရိယောအဋ္ဌာရိကော
 မဂ္ဂေါ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သေယျထိဒံသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိဤသို့ အစရှိသည် တို့၌၊ မဂ္ဂေါ၊
 အဋ္ဌာရိကမဂ်ကို၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌာရိကော၊
 အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်တရားသည်လျှင်၊ ဗြဟ္မစရိ
 ယံ၊ ဗြဟ္မစရိယမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယျထိဒံသယျထာကတ
 ခံ၊ ထိုအရိယမဂ္ဂင်္ဂါရှစ်ပါးအဘယ်နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိတိ၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိ
 အစရှိသည်တည်း။ ဣပေသု၊ ဤအရာ၌ကား၊ အရိယသစ္စ ဒဿနေန၊
 အရိယသစ္စကိုမြင်သဖြင့်၊ သေခတော၊ သေပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ္ဂင်
 ချစ်ပါး၏၊ သင်္ဂတိတတ္ထာ၊ သဗ္ဗိုဟ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝသေ
 သံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသော၊ သဗ္ဗံပိ၊ အလုံးစုံသောဗြဟ္မစရိယသည်
 လည်း၊ ဝုစ္စတိ၊ သင့်မြတ်၏၊ တဉ္စေတံတဉ္စေတံ၊ ထိုဗြဟ္မစရိယကိုလည်း၊
 ဥပရူပရိ၊ အထက်အထက်၌၊ နာနပ္ပကာရပိသေဿာမိဂမ ဟေတုတော၊

အထူးထူး အပြားပြားသော အထူးဝိသေသကို ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

အရိယသစ္စာနု ဒဿနံနာမ၊ အရိယသစ္စာနု ဒဿန မည်သည်ကား၊
ကုမာရပဉ္စေ၊ ကုမာရပဉ္စာ၌၊ ဂုတ္တာနံ၊ ဟောအပ်ကုန်သော၊ စတုနံ၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ အဘိသမယ ဝသေန၊
ထိုးထွင်း၍သိသည်၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ မဂ္ဂဒဿနံ၊ မဂ်ကိုပြုခြင်းတည်း၊
တံ၊ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို၊ သံသာရဒုက္ခဝိတိက္ကမဟေတုတော၊ သံသာရာဝဋ်မှ
လွန်မြောက်နိုင်သော အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ
၍၊ ဂုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

နိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယာနာမ၊ နိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယာမည်သည်ကား၊ ဣဓ၊
ဤပါဌ၌၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊
တိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တမ္ဗိ၊ ထိုနိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယာဟူသောဝုန်ကို
လည်း၊ ပဉ္စဂတိဋ္ဌာနာ၊ ငါးပါးသောဂတိ၌ တည်သော၊ ဝါနသညိတာယ၊
ဝါနဟုမှတ်အပ်သော၊ တဗျာယ၊ တဗျာမှ၊ နိက္ခန္တတ္တာ၊ ထွက်မြောက်
တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ နိဗ္ဗာနဟူ၍၊ ဂုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊
ထနည်းကား၊ တဿ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိဝါ၊ ရောက်ခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ပစ္စဝေက္ခကာဝါ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သန္တိကိရိယာ
တိ၊ သန္တိကိရိယာဟူ၍၊ ဂုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတရဿ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်
မှတစ်ပါးသော၊ နိဗ္ဗာနဿပန၊ နိဗ္ဗာန်ကိုကား၊ အရိယသစ္စာနုဒဿနေနေဝ၊
အရိယသစ္စာကိုမြင်သဖြင့်သာလျှင်၊ သန္တိကိရိယာ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း
သည်၊ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊
နအဓိပ္ပေတံ၊ အလိုမရှိအပ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သောနိဗ္ဗာန သန္တိကိရိယာ၊ ဤ
အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းကို၊ ဒိဋ္ဌဓိဓိကသုခဝိဟာရ ဟေတု
တော၊ မျက်မှောက်၌ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းဟူသော အကြောင်းအားဖြင့်၊
မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိသံဂါထာ
ယံ၊ ဤဂါထာ၌၊ တပေါ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောအကျင့်၊ ဗြဟ္မ
စရိသံ၊ မြတ်သောအကျင့်၊ အရိယသစ္စာနုဒဿနံ၊ အရိယသစ္စာကို မြင်
ခြင်း၊ နိဗ္ဗာန သန္တိကိရိယာ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
စတ္တာရိ၊ လေးပါးတုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဂုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်
ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုတရားတို့၏၊ မင်္ဂလက္ခဏံ၊ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ တတ္ထ
တတ္ထ၊ ထိုထိုသောအရာတို့၌၊ ဝိဘာဝိတမေဝ၊ ထင်ရှားပြအပ်သည်သာ

တည်း၊ ဣတိဣမိနာ ဝုတ္တက္ကမေန၊ ဤဆိုအပ် ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ တပေါတတိဣမိသာဝဂါယာယ၊ တပေါတဟူသောဤဝါယာ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဖုဋ္ဌဿလောကဓမ္မေဟိတိတ္ထေ၊ ဖုဋ္ဌဿလောကဓမ္မေဟိဟူသောဤပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဖုဋ္ဌဿာတိ၊ ဖုဋ္ဌဿဟူသည်ကား၊ ဖုသိတဿဆုပိတဿ၊ တွေအပ်သော၊ သံပတ္တဿ၊ ရောက်အပ်သော၊ လောကေ၊ လူ၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့တည်း၊ လောကဓမ္မော၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ လောကပဝတ္တိ၊ လူ၌ဖြစ်ခြင်း တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ အနိဝတ္တိကာ၊ မလွန်နိုင်ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗိတ္တန္တိ၊ ဗိတ္တံဟူသည်ကား၊ မနော၊ နှလုံးတည်း၊ မာနသံ၊ စိတ်တည်း၊ ယဿာတိ၊ ယဿဟူသည်ကား၊ နဝဿဝါ၊ သိတင်းငယ်သော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမဿဝါ၊ အလတ်သောရဟန်းအား လည်းကောင်း၊ ထေရဿဝါ၊ မထေရ်ကြီးအား လည်းကောင်း၊ နကမ္မတိတိ၊ နကမ္မတိ ဟူသည်ကား၊ နစလတိနဝေခေတိ၊ မတုန်ထွက်၊ အသောကန္တိ၊ အသေခံကံဟူသည်ကား၊ နိဿောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ၊ အဗ္ဗုဋ္ဌသောကသလ္လိန္နတံအပ်သော စိုးရိမ်ခြင်း တည်းဟူသောငြောင့်ရှိ၏၊ ဝိရဇန္တိ၊ ဝိရဇံဟူသည်ကား၊ ဝိဂတရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြှူကင်း၏၊ ဝိဒ္ဓံသနရဇံ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော ကိလေသာ တည်းဟူသောမြှူရှိ၏၊ ခေမန္တိ၊ ခေမံဟူသည်ကား၊ အဘယံ၊ သေးမရှိ၊ နိရုပဒ္ဓံ၊ ဥပဒ္ဓဝေါမရှိ၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းရှိသည်သာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ် ပြီးသည်ကား၊ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏ အဖွင့်တည်း။ ။

အတ္ထဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏ အဖွင့်ကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေထသော၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နကမ္မတိ၊ မတုန်ထွက်၊ လာဘာ လာဘာဒိဟိ၊ လာဘ်ရခြင်း လာဘ်မရခြင်း အစရှိကုန်သော၊ လောက ဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရားတို့နှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေထသော၊ အဇ္ဈောတ္တဗုဿ၊ ယွမ်းရိုးအပ်ထသော၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နကမ္မတိ၊ မတုန်ထွက်၊ နစလတိ၊ မရွေ့၊ နဝေခေတိ၊ မတုန်

တဿ၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ကေနမိ၊ တစုံတခုသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ အကမ္မနိယံ၊ မတုန်လှုပ်ခြင်းကို၊ လောကုတ္တမသာဝါ
 ဝဟနတော၊ လူတို့ထက်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆောင်နိုင်သောကြောင့်၊
 မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ကဿစ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်လည်း၊ ဧတေဟိ၊ ထိုလောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်၊ ဖုဗ္ဗဿ၊ တွေ
 သည်ရှိသော်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ နကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 စေဝဇေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံတော်
 မူထိုက်သော၊ ဝိဏာသဝဿ၊ အာသဝေါကုန်ပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 မြတ်၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ နကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ အညဿ၊ ရဟန္တာဌတပါး
 သော၊ ကဿမိ၊ တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်
 သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ကမ္မတိဇေဝ၊ တုန်လှုပ်သည်သာတည်း၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ကေဗ္ဗနေ၊ တခဲနက်ကျောက်အတိ
 ပြီးသော၊ သေလော၊ ကျောက်တောင်သည်၊ ဝါတေန၊ လေထိုက်သော
 ကြောင့်၊ နသဿိရုတိယထာ၊ မတုန်လှုပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တာ
 ဒိနေ၊ သည်းခံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ ဝယဉ္ဇ၊ ပျက်ခြင်းကိုလည်း၊ အနု
 မဿတော၊ အဖန်ဖန်ရှုထသော၊ အဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိပ္ပမုတ္တံ၊
 ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော၊ ဌိတံ၊ တည်ကြည်သော၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဣဋ္ဌာစ၊
 အလိုရှိအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အနိဋ္ဌာစ၊ အလိုမရှိအပ်သည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣပါစ၊ ဣပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရဿာစ၊ ရဿာရုံတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါစ၊ သဒ္ဓါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇာစ၊ ဝဇ္ဇာ
 ရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗဿာစ၊ ဗောဓဗ္ဗာရုံတို့သည် လည်းကောင်း၊
 ဓမ္မာစ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကေဝလံ၊ အဆုံးစုံကုန်သောအာရုံ
 တို့သည်၊ နပ္ပဝေဝေတိ၊ မလှုပ်စေနိုင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ ။

☞ အသောကံနာမ၊ အသောကံမည်သည်ကား၊ ဝိဏာသဝဿ၊ အာသ
 ဝေါကုန်ပြီးသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်တည်း၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ တံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ဗိတ်သည်၊ ယွာပင်ယောအပင်သော
 ကော၊ အကြင်ဖိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ ယာသောစနာ၊ အကြင်ဖိုးရိပ်သောအခြင်း
 အရာသည်၊ ယံသောဗိတတ္တံ၊ အကြင်ဖိုးရိပ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ယော
 အန္တောသောကော၊ အကြင်အတွင်း၌ ဖိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ ယောအန္တော
 ပရိသောကော၊ အကြင်အတွင်း၌ အဖန်တလဲလဲဖိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ စေတ

သော၊ စိတ်၏၊ ယံပရိစ္ဆာယိတတ္ထံ၊ အကြင် တစ်ဝှမ်းဝှမ်း ကြံစည်သည်၏
 အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊
 ဝုပ္ပတိ၊ မိန့်အပ်၏၊ သောသောကော၊ ထိုစိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ တဿ၊ ထို
 ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊ အသောကံ၊
 အသောက မည်၏၊ ကေမိ၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
 အသောကန္တိ၊ အသောကဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံ၊ ထိုကေမိဆရာတို့၏
 စကားသည်၊ ပုရိမပဒေန၊ ရှေးဖြစ်သောစိတ္တယဿနကမ္မတိ ဟူသောပုဒ်
 နှင့်၊ နာနုသန္တိယတိ၊ မစပ်၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ
 ယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိရဇ်ဓမ္မန္တိ ဝိ၊ ဝိရဇ်ဓ
 မံဟူသည်လည်း၊ ဝိကာသဝသေဝ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ သာလျှင်၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တံ၊ ထိုရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည်၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ ရဇ ဝိဂတတ္ထာ၊ ရာဂဒေါသ
 မောဟ တည်းဟူသော ဖြူကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရဇ်၊ ဝိရဇ်မည်
 ၏၊ စတုဟိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယောဂေဟိ၊ ယောဂတရား
 တို့မှ၊ ဓမ္မတ္တာ၊ ကုန်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ခေမံ၊ ခေမမည်၏၊ ယတော
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေနတေနာကာရေန၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်း
 အရာအားဖြင့်၊ တမ္ပိတမ္ပိ ပဝတ္တိက္ခဏေ၊ ထိုထိုဖြစ်သောစကား၊ ဂဟေ
 တွာ၊ ယူ၍၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌဝသေန၊ ညွှန်ပြအပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ တိပိဓံဝိ၊ သုံးပါး
 အခြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧတံအသောကံဝိရဇ်ဓမ္မန္တိ ပဒံ၊ ဤအသော
 ကံဝိရဇ်ဓမ္မံ ဟူသောပုဒ်ကို၊ အပဝတ္တက္ခန္ဓတာဒိ လောကုတ္တမ ဘာဝါ
 ဝဟနတောစ၊ မဖြစ်သေးသော ခန္ဓာအစရှိသောလူတို့ထက် မြတ်သော
 အဖြစ်ကိုဆောင်တတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဟုနေယျာဒိတာ
 ဝါဝဟနတောစ၊ ဧည့်သည်တို့အားရည်၍ပေးအပ်သောအလှူကို ခံထိုက်
 သည်ကိုဆောင်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေ
 ဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမိသံဂါယာယံ၊ ဤဂါယာသံ၊ အဋ္ဌလော
 ကဓဇ္ဇဟိ၊ ရှစ်ပါးသော လောမံတရားတို့မှ၊ အကမ္ပိတစိတ္တံ၊ မတုန်လှုပ်
 သောစိတ်၊ အသောက စိတ္တံ၊ မစိုးရိမ်သောစိတ်၊ ဝိရဇ်စိတ္တံ၊ ဖြူကင်း
 သောစိတ်၊ ဓမ္မစိတ္တံ၊ ဘေးရန်မရှိသောစိတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာရိ၊ လေး
 ပါးတုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊
 နေသံ၊ ထိုတရားတို့၏၊ မင်္ဂလတ္ထုဉ္ဇ၊ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊
 ထိုထိုအရာတို့၌၊ ဝိဘာဝိတုမေဝ၊ ထင်ရှားပြီအပ်သည်သာတည်း၊ ဣတိ

ဣဒိနာ ဝုတ္တတ္ထမေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဿလောက
ဓမ္မေဟိတိဣဒိဿာဂါထာယ၊ ဗုဒ္ဓဿလောကဓမ္မေဟိဟူသောဤဂါထာ၏၊
အတ္ထဝတ္ထနာ၊ အနက်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ၊

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အသေဝနာစ ဗာလာနန္တိ
အာဒိပဟိ၊ အသေဝနာစဗာလာနံဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဒသဟိဂါထာဟိ၊
ဆယ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဋ္ဌတိ သမင်္ဂလာနိ၊ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာတို့
ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္ထာနံ၊ ကိုယ်
တော်မြတ်သည်၊ ဧတာဒနဝ၊ ထိုသို့သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယထာဝုတ္တ
မင်္ဂလာနိ၊ အကြင်အကြင် ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီးသော မင်္ဂလာတို့ကို၊
ထုနုန္တော၊ မြီးပွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧတာဒိသာနိကတွာနာတိအဝ
သာနဂါထံ၊ ဧတာဒိသာနိ ကတွာနအစရှိသော အဆုံးဂါထာကို၊ အဘာ
သိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုဝတ္ထံ၊ သည်ကား၊
အတ္ထဝတ္ထနာ၊ အနက်၏ အဖွင့်တည်း၊ ၊ ဧတာဒိသာနိတိ၊ ဧတာဒိသာနိ
ဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဧတာနိဤဒိသာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိ
ကုန်သော၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာနိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိကုန်သော၊ ဗာလာနံ၊
သူရိက်တို့ကို၊ အသေဝနာဒိနိ၊ မမြီဝဲခြင်းအစရှိသောမင်္ဂလာတို့ကို၊ ကတွာ
နာတိ၊ ကတွာန ဟူသည်ကား၊ ကတွာ၊ ပြုရသောကြောင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
စကားသည်မှန်၏၊ ကရိတွာတိပဒဿ၊ ကရိတွာဟူသော ပုဒ်၏၊ အတ္ထ
တော၊ အနက်အားဖြင့်၊ အနညံ၊ တပါးမဟုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သဗ္ဗတ္ထ မဗ္ဗရာဇိတာတိ၊ သဗ္ဗတ္ထမဗ္ဗရာဇိတာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်
ထိမ်းသော အရပ်တို့၌၊ ခန္ဓကိလေသာဘိသင်္ခါရေဒေဝုတ္တ မာရေဗောဓေ
သု၊ ခန္ဓမာရ် ကိလေသာမာရ် အဘိသင်္ခါရမာရ် ဒေဝုတ္တမာရ် အပြားရှိ
ကုန်သော၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စတ္ထိကေသု၊ ရန်သူတို့တွင်း၊ ဧကေ
နာပိ၊ တပါးပါးသော မာရ်သည်လည်း၊ အပ္ပရာဇိတာ၊ မအောင်အပ်ကုန်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုလျှင်၊ တေဝတ္ထာရော
မာရေ၊ ထိုလေးပါးသောမာရ်တို့ကို၊ ပရာဇေတွာ၊ ရှုံးစေ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
သဗ္ဗတ္ထမဗ္ဗရာဇိတာ ဟူသောပုဒ်၌၊ မကာရော၊ မအက္ခရာကို၊ ပဒသန္တိက
ရမတ္ထောတိ၊ သန္တိပုဒ်စပ်ကာမျှတည်းဟု၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ၊

သဗ္ဗတ္ထသောတ္ထိ ဝန္တိတိ၊ သဗ္ဗတ္ထသောတ္ထိ ဝန္တိတိ ဟူသည်ကား၊
ဧတာဒိသာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတရားတို့ကို၊

ကတ္တာ၊ ပြုသောကြောင့်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မာရေဟိ၊ မာရ်တို့
သည်၊ အပ္ပရာဇိတာ၊ မအောင်နိုင်ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံး
စုံကုန်သော၊ ဣဝေဝါကပရဝေဝါကေသုစ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်လော
ကတို့၌လည်းကောင်း၊ ဌာနစက်မနာဒိသုစ၊ ရပ်ခြင်း သွားခြင်းအစရှိသည်
တို့၌၎င်း၊ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဗာလသေ
ဝနာဒိဟိ၊ သူရိက်တို့ကိုမှီဝဲခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ယေဝိစာတာပရိဇ္ဇာ
ဘာ၊ အကြင်ပင်ပန်းခြင်း ပူပန်ခြင်းတို့သည်၊ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊
တေသံ၊ ထိုပင်ပန်းခြင်း ပူပန်ခြင်းတို့၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိသောကြောင့်၊
သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ အနုပဒ္ဒဝါ၊ ဥပဒ္ဒဝေါ
မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပသဋ္ဌာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခေမိနော၊
ဘေးမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဒိုဘယာ၊ ရန်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊
သွားရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထ၊
ဤသောတ္ထိံ ဟူသောပုဒ်၌၊ အနုနာသိကော၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကိုလည်း၊ ဂါထာ
ဗန္ဓသုခတ္ထံ၊ ဂါထာဗန္ဓကို ရွတ်လွယ်စိတ်သောဌာ၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တံတေသံမင်္ဂလရတ္တမန္တိ၊
တံတေသံမင်္ဂလရတ္တမဟူသည်ကား၊ ဣမိနာဂါထာပဒေန၊ ဤဂါထာပုဒ်
ဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဇ္ဈပေသိ၊ ပြီးစေ၏၊ ကထံနိဇ္ဈပေသိ၊ အဘယ်
သို့ပြီးစေသနည်းဟူမူကား၊ ဒေဝဗုတ္တ၊ နတ်သား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယေ၊ အကြင်
နတ်လူတို့သည်၊ တောဒိသာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော မင်္ဂလာတို့ကို၊
ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုနတ်လူ တို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော
အရပ်တို့၌၊ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွား
ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗာလသနံ၊ သူရိက်တို့ကို၊ အသေဝနာဒိ၊ မမှီဝဲ
ခြင်းအစရှိသော၊ အဋ္ဌတိံ၊ သိဝိမိ၊ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါး အပြားရှိသည် လည်း
ဖြစ်သော၊ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာကို၊ တေသံတောဒိသကာနံ၊ ထိုသို့သဘော
ရှိကုန်သောနတ်လူတို့အား၊ ဥတ္တမံသေဋ္ဌိပဝရန္တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ တံ၊ သင်
နတ်သားသည်၊ ဂဗ္ဘာဟိ၊ ဖွတ်ယူ လေလော၊ ဣတိဝေဝု၊ ဤသို့လည်း၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဇ္ဈာ
ပိတာယ၊ ပြီးစေအပ်ပြီးသော်၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ ကောနိသတ
သဟာသဒေဝတာယော၊ ကုဇေတသိန်းသော နတ်တို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဟိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏၊ သောတာပတ္တိသကာဒါဂါမိ
အနာဂါမိပလာသမ္ပတ္တာနံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သကာဒါဂါမိဖိုလ်အနာဂါမိ

ဖိုလ်သို့ရောက်သောသူတို့ကို၊ ဂဏာ၊ ဂဏန်းအားဖြင့်၊ အသင်္ချေယျားမရ
 တွက်နိုင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 သုရားသည်၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ မိန့်သောသောသော နေ၍၊ အာနန္ဒထေရ်၊
 အာနန္ဒမထေရ်ကို၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာမန္တေသိ၊ အဘပင်
 သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒ၊ ဣမံရတ္တိံ၊ ဤလွန်လေပြီး
 သောညဉ့်အခါ၌၊ အညတရာ၊ မထင်ရှားသော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊
 ဖံ၊ ငါသုရားသို့၊ ဥပသကံမိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ မင်္ဂလပဉ္စ၊ မင်္ဂလာပြဿနာကို၊
 ဝုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသော၊ ထိုနတ်သားအား၊ အဟံ၊ ငါသုရား
 သည်၊ အဋ္ဌတိံ သမင်္ဂလသနိ၊ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါးသောမင်္ဂလာတရားတို့ကို၊ အဘာ
 သိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ဣမံမင်္ဂလပရိယာ
 ယံ၊ ဤမင်္ဂလာဒေသနာကို၊ ဥဂ္ဂတ္ထာဟိ၊ မှတ်ယူ သင်ကြားလော၊ ဥဂ္ဂဟေ
 တွာ၊ မှတ်ယူသင်ကြားပြီး၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝါစေဟိ၊ ပို့ချလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထေရော၊ အာနန္ဒမထေရ်သည်၊
 ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ကြားပြီး၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝါစေဟိ၊ ပို့ချ၏၊ တပေ
 ခံတံဣဒံမင်္ဂလသုတ္တံ၊ ထိုမင်္ဂလသုတ်တော်ကို၊ အါစရိယပရံပရာယ၊ ဆရာ
 အဆက်ဆက်ဖြင့်၊ ပဝတ္တန္တံ၊ ဖြစ်စေလျက်၊ ယသဝစ္စတနာ၊ ယနေ့ထက်
 တိုင်အောင်၊ အဘာတံ၊ ဆောင်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤသာ
 သနာတော်မြတ်သည်၊ ဣဒ္ဓဇ္ဈေဝ၊ ပြည့်စုံသည် လည်းကောင်း၊ ဗီတဇ္ဈေ
 စည်ပင်ပြန့်ပြောသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဗ္ဗာရိတဇ္ဈ၊ ကျယ်ဝန်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဗာဟုဇညဇ္ဈ၊ များစွာသောလူတို့ သိအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝု
 ထုတုတဇ္ဈ၊ ထူထဲသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ယာဝ အတိဝိယ၊
 အံလွန်လျှင်းဒေဝမနုဿဟိ၊ နတ်လူတို့သည်၊ သုပ္ပကာသိတဇ္ဈ၊ ကောင်းစွာ
 ပြအပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏။

ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ ဧတေသွေဝမင်္ဂလေသု၊ ထိုမင်္ဂလာတရားတို့၌
 လျှင်းဥာဏပရိစယပါဝတ္တံ၊ ဥာဏအလေ့အကျက်၌ လိမ္မာမိမ့်သောငှါ၊
 အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပာသုတိ၊ အစပြု၍၊ ယော
 ဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမလောကပရလောကလောကုတ္တ
 ရသုခကာမာ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်လောက၌မြတ်သောချမ်းသာကို
 အသိရှိကုန်သော၊ ဣမေသတ္တားဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ဗာလဇနသေဝနံ၊
 သူမိုက်တို့ကိုမှီဝဲခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဏှိတေ၊ ပညာရှိတို့ကို၊ နိဿာ

ယ၊ ခြံ၊ ပူဇနယော၊ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍၊ ပတ်
 နှုပဒေသ ဝါသေန၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရသဖြင့်၊
 ဝုဗ္ဗေစ၊ ငှေးဘဝ၌လည်း၊ ကတပုညတာယ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသည်
 ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကုသလပ္ပဝတ္တိသံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၌၊ စောဒိယမာနာ၊ တိုက်
 တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဏိဝာ
 ယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဗာဟုသစ္စသိပ္ပဝိနယေဟိ၊ များသောအကြားအမြင်
 အပြစ်မရှိသော အတတ်ဝိနည်း တရားတို့ဖြင့်၊ အလက်တဘာဝါ၊ တန်
 ဆာဆင်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိနယာနုရူပံ၊ ဝိနည်းအားလျော်စွာ၊
 သုသာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားကို၊ ဘာသမာနာယ၊ ပြော
 ဆို၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ ဂိဟိဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ အဝိဇ္ဇေဟိ
 တာ၊ မစွန့်နိုင်သောသူတို့သည်၊ မာတာပိတုပဋ္ဌာနေန၊ မိခင်ဘဝင်တို့ကို
 လုပ်ကျွေးမွေးမြူခြင်းဖြင့်၊ ပေါရာဏံ၊ ငှေးတင်ဘူးသော၊ ဣဏမူလံ၊ မြို့ရင်း
 ကို၊ ဝိသောဓယမာနာ၊ သုတ်သင်ကုန်လျက်၊ ပုတ္တဒါရသင်္ဂဟေန၊ သား
 မယားတို့ကိုသင်္ကြိုဟ်သဖြင့်၊ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ ဣဏမူလံ၊ မြို့ဟူသော
 အရင်းကုသိုလ်ကို၊ ပယောဇနမာနာ၊ ယဉ်ကုန်လျက်၊ အနာကုလကမ္မန္တ
 တာယ၊ အနှောင့်အရှက်မရှိသော အမှုကိုပြုသဖြင့်၊ နေဗညာဒိ သမိဒ္ဓိံ၊
 ဥစ္စာစပါး အစရှိသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ပါဝုဏန္တာ၊ ရောက်စေကုန်
 လျက်၊ ဒါနေန၊ အလှူပေးသဖြင့်၊ ဘောဂသာရဉ္စ၊ ဥစ္စာနှစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဓမ္မစရိယာယ၊ တရားကိုကျင့်သဖြင့်၊ ဇိဝိတသာရဉ္စ၊ အသက်ဟူသော
 အနှစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥာတိသင်္ဂဟေန၊ ဆွေမျိုးဥာတိ
 ကို သင်္ကြိုဟ်သဖြင့်၊ သကဇနဟိတံ၊ မိမိလူအပေါင်း၏ အစီးအပွားကို၊
 အနဝဇ္ဇကမ္မန္တတာယ၊ အပြစ်မရှိသောအမှုကို ပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပရ
 ဇနဟိတဉ္စ၊ သူတပါး၏ အစီးအပွားကိုလည်း၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်၊
 ပါပဝိရတိယာ၊ မကောင်းမှုမှ ကြဉ်သဖြင့်၊ ဝရုပဇာတံ၊ သူတပါးအား
 သတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ မဇ္ဇပါနသံယမေန၊ သေအ
 ရက်ကို သောက်ခြင်းမှ စောင့်စည်း သဖြင့်၊ အတ္တပဃာတဉ္စ၊ မိမိကိုယ်
 ကိုနှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုလည်း၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်
 တရားတို့၌၊ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်၊ ကုသလပက္ခံ၊ ကုသိုလ်၏
 အဖို့ကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဝနိတကုသလတာယ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသော
 ကုသိုလ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂိဟိဗျဉ္ဇနံ၊ လူတို့၏ အသွင်ကို၊ ပဟာယ၊
 စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ ဘာဝေ၊ ခုဟန်း၏ အဖြစ်၌၊ ဌတာပိ၊ တည်ကုန်လျက်

လည်း၊ ဗုဒ္ဓသာဝကပုဂ္ဂိုလ်သာစရိယာဒီသု၊ သုရားသာဝကဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ
အစရှိသည်တို့၌၊ ဂါရုဓေနစ၊ ရိသေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဝါတေနစ၊
နှိမ့်ချသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထသမ္ပဒံ၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အာရာ
မေတ္တာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ သန္တုမ္ပိတာ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သဖြင့်၊ ပစ္စယဝေဓံ၊
ပစ္စည်း၌တပ်မက်ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ကတညုတာဟိ၊ သူ၏ကျေး
ဇူးကိုသိသည်၏အဖြစ်တို့ဖြင့်၊ သပ္ပုရိသ ဘူမိယံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏
တုံ့၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဓမ္မသဝနေန၊ တရားတော်ကို ကြားနာသဖြင့်၊ စိတ္တ
လိနတံ၊ စိတ်တွန့်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ခန္တိယာ၊ သည်းခံ
ခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗပရိဿယော၊ ခပ်သိမ်းသော ဘေးရန်တို့ကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊
ပျောက်ရှောင်၍၊ သောဝစသတယ၊ စကားကိုဆိုလွယ်သောသူ၏အဖြစ်
ဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သနာထံ၊ ကိုးကွယ်ရာရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
သမဏဒဿနေန၊ ရဟန်းကိုဖူးမြင်သဖြင့်၊ ပဗ္ဗိပတ္တိပယောဂံ၊ အကျင့်ပဗ္ဗိ
ပတ်နှင့် ယှဉ်သည်ကို၊ ပဿန္တာ၊ ခြီးမွင်းကုန်လျက်၊ ဓမ္မသာကန္တာယ၊
တရားစကားကိုအတူတကွ ဆွေးနွေးခြင်းဖြင့်၊ ကင်္ခိဋ္ဌာနိယေသု၊ ယုံမှား
သင်္ကာရှိသောအရာနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ကင်္ခိ၊ ယုံမှား
ခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပျောက်၍၊ ဣန္ဒြိယသံဝရေတပေန၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ
တည်းဟူသောအကျင့်ဖြင့်၊ သီလဝိသုဒ္ဓိံ၊ သီလ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ သမ္မာ
ဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ သမဏဓမ္မဗြဟ္မစရိယေန၊ ရဟန်းတရား တည်းဟူ
သောမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိံ၊ စိတ်၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ သမ္မာ
ဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ တတော၊ ထိုမှ၊ ပရာ၊ အထက်ဖြစ်ကုန်သော၊ စ
တသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိယော၊ စင်ကြယ်ခြင်းတို့ကို၊ သမ္မာ
ဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဣမာယပဗ္ဗိပဒါယ၊ ဤသို့သောအကျင့်ဖြင့်၊ သမ္မဒဿ
နပရိယာသံ၊ သစ္စာကိုမြင်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော၊ ဥာဏဒဿန
ဝိသုဒ္ဓိံ၊ ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အရဟတ္တဖလသင်္ချိံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ တဏှာမှ ထွက်ခြင်းကို၊ သန္တိ
ကရောန္တိ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်၏၊ ယံ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိ
ကရိတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ သိနေရူပဗ္ဗတော၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည်၊
ဝါတဝုဠိဟိ၊ သည်းစွာသော လေတို့ဖြင့်၊ အကမ္ဘိတောဝိယ၊ မတုန်လှုပ်
သကဲ့သို့၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ သောက ဓမ္မဟိ၊ သောကဓံတရား
တို့ဖြင့်၊ အဝိကမ္မမာနစိတ္တာ၊ မတုန်လှုပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ အသောကာ
ရိးရိဝ်ခြင်းမရှိကုန်သည်၊ ဝိရဇာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောဖြူကင်းကုန်

သညံ၊ ခေမိနော၊ ဘေးမရှိကုန်သညံ၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေဝ၊ အကြင်
 ဝုတ္တိလံတို့သည်လည်း၊ ခေမိနော၊ ဘေးမရှိမရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌၊ ဧကေနပိ၊
 တယောဘိတယောကံသောရန်သူသည်လည်း၊ အပ္ပရာဇိတာ၊ မအောင်
 အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်း
 သော အရပ်တို့၌၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတာဒိသာနိ(ပ)တံတေသံ
 မင်္ဂလဓုတ္တမန္တိ၊ ဧတာဒိသာနိ(ပ)တံတေသံမင်္ဂလဓုတ္တမံဟူ၍၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိ
 သော၊ ရဲဒွကဋ္ဌကထာယ၊ ရဲဒွကပါဌအဋ္ဌကထာ၌၊ မင်္ဂလသုတ္တဝတ္ထနာ၊ မင်္ဂ
 လသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

ရတနသုတ္တဝတ္ထနာ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယာနိဘူယာနိတိ ဝေမာဒိနာ၊ ယာနိဘူတာနိ
 ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ မင်္ဂလသုတ္တဝါနန္တရံ၊ မင်္ဂလသုတ်၏ အခြားမဲ့၌၊
 နိက္ခိတ္တဿ၊ ထားအပ်သော၊ ရတနသုတ္တဿ၊ ရတနသုတ်၏၊ အတ္ထဝတ္ထ
 နာတ္ထမေ၊ အနက်ကိုဖွင့်သောအစဉ်သည်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ တဿ
 ထိုရတနသုတ္တန်ကို၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ နိက္ခေပပယောဇနံ၊ ထားခြင်း၏အကျိုး
 ကို၊ ဝတ္တာ၊ ဆိုပြီး၍၊ တေတာ၊ ထိုနိက္ခေပကိုဆိုပြီးသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊
 သုပရိသုဇ္ဈေန၊ ကောင်းစွာသန့်ရှင်းသော၊ တိတ္ထေန၊ ခပ်ဖြင့်၊ နဒိဘဠာကာ
 ဒိသု၊ မြစ်တဖက်သည်ကန် အစရှိသည်တို့၌၊ သလိလဇ္ဇောဂါဟမိဝ၊ ရေကို
 ဝင်၍ခပ်ယူသကဲ့သို့၊ သုပရိသုဇ္ဈေန၊ ကောင်းစွာသန့်ရှင်းသော၊ နိဒါနေန၊
 အကြောင်းဖြင့်၊ ဣမဿသုတ္တဿ၊ ဤရတနသုတ်၏၊ အတ္ထဇ္ဈောဂါဟနံ၊
 အနက်ကို ဝင်၍ယူခြင်းကို၊ ဒဿေတုံ၊ ပြအံ့သောငှါ၊ ယေနဘဂဝ
 တာ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊
 ယတ္ထ၊ အကြင်အရာ၌၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ တေ၊ ဤရတနသုတ်ကို၊ ယသ္မာ
 စ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဣမံနယံ၊ ဤသို့သောနည်းကို၊
 ဒဿေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ တေဿ၊ ထိုရတနသုတ်၏၊ အတ္ထဝတ္ထနံ၊ အနက်၏
 အဖွင့်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ တတ္ထဝဇ္ဇေန၊ ထို
 စကား၌၊ မင်္ဂလသုတ္တေန၊ မင်္ဂလသုတ်ဖြင့်၊ အကလျာဏာ ကရုဏာ ကလျာဏာ

ကရုဏာပစ္စယာနန္တ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း တို့သည်ပြုခြင်း အ
 သောက်အပ် ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း တို့သည်ပြုခြင်း အသောက်
 အပ်ရှိသော သူတို့အားလည်း၊ အတ္တရုက္ခာ၊မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်
 သောကြောင့်၊အာသဝါနန္တ၊ အာသဝါတရားတို့၏လည်း၊ပဋိဗ္ဗာတော၊
 ပျက်စီးခြင်းကို၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဒသိတော၊ပြအပ်၏၊ဣမဉ္ဇသုတ္တံ၊
 ဤရတနသုတ်ကိုကား၊ အမနုဿာဒိပစ္စယာနန္တ၊ဘီလူးဘေး အစရှိသော
 အကြောင်းရှိသောသူတို့အားလည်း၊ ဗရာရက္ခံ၊သူတပါးကို စောင့်ရှောက်
 ခြင်းကို၊သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏၊ အာသဝါနန္တ၊ အာသဝါတရားတို့၏
 လည်း၊ပဋိဗ္ဗာတံ၊ပျက်စီးခြင်းကို၊ သာဓေတိ၊ပြီးစေတတ်၏၊ တသ္မာ၊ထို
 ကြောင့်၊တဒနန္တရံ၊ထိုမင်္ဂလသုတ်၏အခြားမဲ့၌၊ ရတနသုတ္တံ၊ရတနသုတ်
 ကို၊နိက္ခိတ္တံ၊ထားအပ်သည်၊ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊
 တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊အာသ၊ထိုရတနသုတ်၏၊ နိက္ခေပပယောဇနံ၊ထားခြင်း၏
 အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊

ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ယေနုရတ္တံယဒါယတ္တယသ္မာ စေတန္တိတ္ထေ၊ ယေန
 ရတ္တံယဒါ ယတ္တယသ္မာစေတံ ဟူသောဤဝန်၌၊ ကေန၊ အဘယ်ဝုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤရတနသုတ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်သနည်း၊ ကဒါ၊အ
 ဘယ်အခါ၌၊ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်သနည်း၊ကတ္ထ၊အဘယ်အရပ်၌၊ ဝုတ္တံ၊ဟော
 အပ်သနည်း၊ ကသ္မာစ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်သနည်း၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ဗောဓကော၊ စောဒကဆရာသည်၊ အာဟ၊ဆို၏၊ ဣဒံသုတ္တံ၊
 ဤရတနသုတ်ကို၊ ဘဂဝတာဇေ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်လျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ငါနို့
 တော်မူအပ်၏၊သာဝကာဒိဟိ၊ တပည့်အစရှိသောသူတို့သည်၊ နုရတ္တံ၊
 မဟောအပ်၊ထဉ္စ၊ ထိုရတနသုတ်တော်သည်လျှင်၊ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊
 ဒုန္တိက္ခာဒိဟိ၊ငတ်မွတ်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ဥပဒ္ဒဝေဟိ၊ဥပဒ္ဒဝေါတို့သည်
 ဥပဒ္ဒုတာယ၊ နှိပ်စက်ခြင်းရှိသော၊ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊
 လိန္တဝိဟိ၊ လိန္တဝိမင်းတို့သည်၊ ရာဇဂဟတော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ယာ
 ဝိတွာ၊တောင်းပန်၍၊တဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝေသာလိ၊ ဝေသာလီ
 ပြည်သို့၊ အာနိတော၊ ပင့်ဆောင်အပ်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဝေသာလိယံ၊
 ဝေသာလီပြည်၌၊ တေသံဥပဒ္ဒဝါနံ၊ ထိုဥပဒ္ဒဝေါ ဘေးရန်တို့ကို၊ ပဋိဗ္ဗာ
 တတ္ထာယ၊ ပျောက်စိမ့်သောငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ တေသံပဉ္စာနံ၊ ထိုကေန ကဒါ ကတ္ထကသ္မာ အစရှိသော
 ပြဿနာဝန်တို့၏၊သင်္ခပဝိဿန္တနာ၊အကျဉ်းဖြစ်သောအဖြေတည်း။ ၊

ဝိတ္ထုဒရတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ ဝေသာလိ ဝတ္ထုတော၊ ဝေသာလိဝတ္ထု၊ ဟုသာ၊ အစပြု၍၊ ပေါရာဏတိ၊ ရှေးဆရာတို့သည်၊ ဝတ္ထုတိ၊ ဖွင့်တော်မူအပ်၏၊ တတြိ၊ ထိုစကား၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝတ္ထုနာ၊ အဖွင့်တည်း၊ ဗာရာဏသီရဉ္ဇေ၊ ဗာရာဏသီမင်း၏၊ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရားကြီး၏၊ ကုန္တိမိ၊ ဝမ်း၌၊ ဂဟေ၊ ကိုယ်ဝန်သည်၊ သတ္တသိကိရ၊ တည်သတတ်၊ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ရဉ္ဇေ၊ ဗာရာဏသီမင်းအား၊ နိဝေတိ၊ ကြား၏၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ဂဟေပရိဟာရံ၊ ကိုယ်ဝန်အစောင့်အရှောက်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိဟာရိယမာနာ၊ ဆောင်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ ဂဟေပရိပါက ကာလေ၊ ကိုယ်ဝန် မရင့်သော အခါ၌၊ ဝိဇာယနဃရံ၊ သားဖွားအိမ်သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏၊ ဗုညဝတိနံ၊ ဘုန်းရှိသောမိန်းမတို့အား၊ ပဗ္ဗုသ သမယေ၊ ချမ်းသောကာလအခါ၌၊ ဂဟေဝဋ္ဌာနံ၊ ကိုယ်ဝန် ထမြောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်လည်း၊ ထာသံ၊ ထိုဘုန်းရှိသောမိန်းမတို့တွင်၊ အညတရာ၊ တယောက်သောမိန်းမတည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပဗ္ဗုသ သမယေ၊ ချမ်းသောကာလအခါ၌၊ အလတ္တကပရုလဗန္ဓု၊ ဇီဝကပုပ္ဖသဒိသံ၊ ထိုက်လျောက်သောအခင်းအပြင်၌ထားအပ်သော မိုးစွေပန်းပွင့်အဆင်းနှင့် တူသော၊ ဓံသပေသိ၊ အသားတစ်ကို၊ ဝိဇာယိကိရ၊ ဖွားသတတ်၊ တတောတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အညာဒေဝိယော၊ တပါးသောမိဖုရားတို့သည်၊ သုဝဏ္ဏဗိမ္ဗသဒိသော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဝုတ္တေ၊ သားတို့ကို၊ ဝိဇာယန္တိ၊ ဖွားကုန်၏၊ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားကြီးသည်၊ ဓံသပေသိ၊ သားတစ်ကို၊ ဝိဇာယိတိ၊ ဖွား၏ဟု၊ ရဉ္ဇေ၊ မင်းကြီး၏၊ ဝုရတော၊ ရှေ့မှ၊ မမ၊ ငါ၏၊ အဝဇ္ဈော၊ ကျေးဇူးမဲ့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ကြံ၍၊ တေန အဝဏ္ဏဘယန၊ ထိုအကျော်အစောကျေးဇူးမဲ့ ကိုကြောက်သဖြင့်၊ တံဓံသပေသိ၊ ထိုသားတစ်ကို၊ ဧကသ္မိံ၊ တာဇန၊ တလုံးသောအိုး၌၊ ပက္ခိဝိတွာ၊ ထည့်၍၊ အညတရေန၊ တလုံးသောအိုးဖြင့်၊ ပဋိကုန္တိတွာ၊ မှောက်၍၊ ရာဇမုနိကာယ၊ မင်းတို့တံဆိပ်ဖြင့်၊ လတ္တိတွာ၊ ခပ်၍၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ သောတေ၊ ရေအယဉ်၌၊ ပက္ခိပါပေသိ၊ ပစ်စေ၏၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်၊ ဆဋ္ဌိတမတ္တေ၊ ပစ်ကာရှ၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ သံဝိဒဟိ၊ သု၊ စီရင်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအိုး၌၊ သုဝဏ္ဏပနုကံ၊ ရွှေပြားကို၊ ဇာတိဟိဂုံလကေန၊ ဆေးခန်းမြင်းသို့လာဖြင့်၊ ဗာရာ

ဏသိရညော၊ဗာမာဏသိမင်း၏၊ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရားကြီး၏၊ ပဇာ
တိ၊သားတည်းဟု၊လိက္ခိတွာ၊ရေး၍၊ဗန္ဓိ'သု၊ဖွဲ့ကုန်၏၊ တတော၊ထိုနောင်
မှ၊တံဘာဇနံ၊ထိုဒိုးသည်၊ ဥမိဘယာဒိဟိ၊ဝံ့ထိုက်သောဘေးအစရှိသည်
တို့ဖြင့်၊အနုပဒ္ဒ၊တံ၊မနှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ဂင်္ဂါသောတေန၊ဂင်္ဂါရေ
ယဉ်ဖြင့်၊ပါယာသိ၊သွား၏။

၂၂

တေနုစသမယေန၊ ထိုအခါ၌ကား၊ အညတရော၊တပေသက်သော၊
တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ဂေါကုလံ၊ နွားကျောင်းသားအမျိုးကို၊ နိဿာ
ယ၊ဖြစ်၍၊ဂင်္ဂါတိရေ၊ဂင်္ဂါမြစ်ကင်းနား၌၊ ဝိဟရတိ၊နေ၏၊သော၊ထိုရသေ့
သည်၊ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်၊ ဂင်္ဂါ'ဂင်္ဂါမြစ်သို့၊ဩတရေန္တော၊
သက်သည်ရှိသော်၊ဘာဇနံ၊ဒိုးကို၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊လာသည်ကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်
၍၊ပံသုကူလသညာယ၊ပံသကူအမှတ်ဖြင့်၊အဂ္ဂမဟေသိ၊ကိုင်၏၊တတော၊
ထိုကိုင်ပြီးသည်နောင်မှ၊ တတ္ထ၊ထိုဒိုး၌၊ တံအက္ခရ ပဋကံ၊ ထိုအက္ခရာ
ရေးအပ်သောရွှေပြားကို၊ရာဇမုဒ္ဓိကာလဉ္စနဉ္စ၊ မင်းတို့၏တံဆိပ်ခတ်သည်
ကိုလည်း၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊မုဋ္ဌိတွာ၊ဖွင့်လစ်သည်ရှိသော်၊ တံမံသပေသိ၊ထို
သားတစ်ကို၊အဗ္ဗသ၊မြင်လေ၏။

အဿ၊ထိုရသေ့အား၊ ဧတံ၊ထိုအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ကိ'
အဟောသိ၊ အတတ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ဂန္တော၊ပဋိသန္ဓေသည်၊ သိယာ၊ဖြစ်
ရာ၏၊ တထာဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ထိုသားတစ်
အား၊ဒုဂ္ဂန္ဓပူတိဘာဝေါ၊ အနံ၊မကောင်းပုပ်သော သဘောရှိသည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ အဿမံ၊ကျောင်းသစ်သီးသို့၊နေတွာ၊
သောင်၍၊ သုဇ္ဈေ၊စင်ကြယ်သော၊ ဩကာသေ၊အရပ်၌၊ ဌပေသိ၊ထား၏၊
အထ၊ထိုအခါ၌၊ အဗ္ဗမာသစ္စယေန၊လခွဲလွန်သဖြင့်၊ဇေဓံသပေသိယေန၊
နှစ်ခုသော သားတစ်တို့သည်၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တာပသော၊ရသေ့
သည်၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊သာရတရံ၊ကောင်းမွန်စွာ၊ ဌပေသိ၊ထား၏၊တတော၊
ထိုနောင်မှ၊ဝုန၊တဖန်၊အဗ္ဗမာသစ္စယေန၊လခွဲလွန်သဖြင့်၊ဧကမေကံ၊သော၊
တခုတခုသော၊ ပေသိယာ၊ သားတစ်၌၊ ဟဉ္ဇပပါဒသိသာနံ၊ လက်ခြေ
ဦးခေါင်းတို့၏၊အတ္ထာယ၊အလို၊ဌ၊ ပဉ္စဝိဇ္ဇကာ၊ငါးခုသော အဖုတို့သည်၊
အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တာပသော၊ရသေ့သည်၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ဝုန၊တဖန်၊
သာရတရံ၊ကောင်းမွန်စွာ၊ဌပေသိ၊ထား၏၊ အထ၊ထိုနောင်မှ၊အဗ္ဗမာသစ္စ
ယေန၊လခွဲလွန်သဖြင့်၊ ဧကာ၊ တခုသော၊မံသပေသိ၊ သားတစ်သည်၊
သုဝဏ္ဏ ဗိမ္ဗ သဒိသော၊ ရွှေအဝင်းနှင့် တူသော၊ ခါရကော၊ သူငယ်

ယောကျ်ားသည်။ အဟောသိဖြစ်၏။ ကော၊ တရုသော၊ ခံသပေသိ၊ သား
 တစ်သည်။ ဒါရိကာ၊ သူငယ်မသည်။ အဟောသိဖြစ်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်
 ယောက်တို့၌၊ တာပသဿ၊ ရသေ့အား၊ ပုတ္တသိနေဟော၊ သား၏ချစ်ခြင်း
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုရသေ့၏၊ အင်္ဂုဋ္ဌကတောစ၊ လက်မမှလည်း၊
 ခီရံ၊ နို့ရည်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပတုတိစ၊ စ၍လည်း၊
 တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ ခီရတတ္တံ၊ နို့ထမင်းကို၊ သုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍၊ ခီရံ၊ နွား
 နို့ရည်ကို၊ ဒါရကာနံ၊ သူငယ်တို့၏၊ မုခေ၊ ခံတွင်း၌၊ အာသိပ္ပိ၊ သောင်း၏၊
 တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့၏၊ ဥဒရံ၊ ဝမ်းသို့၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင် စားဖွယ်
 သည်၊ ပရိဋ္ဌံ၊ ဝင်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံဝင်သောအစသည်၊ မဏိဘာဇ
 နဂတံဝိယ၊ ပတ္တမြားခွက်၌တည်သကဲ့သို့၊ ဒိဿတိ၊ ထင်မြင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 နိစ္ဆိဝိ၊ အရေမရှိကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပရေပန၊ တပါး
 သောဆရာတို့သည်ကား၊ သိပ္ပေတွာ၊ ချုပ်၍၊ ဌပိတာဝိယ၊ ထာ၊ အပ်သကဲ့
 သို့၊ နေသံ၊ ထိုသူငယ်နှစ်ယောက်တို့အား၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ လိနာ၊
 တွန့်သော၊ ဆဝိ၊ အရေသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုသူငယ်
 တို့သည်၊ နိစ္ဆိဝိတာယဝါ၊ အရေမရှိသကဲ့သို့ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ လိနန္တဝိတာယဝါ၊ အရေ တွန့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ လိစ္ဆဝိတိ၊ လိစ္ဆဝိဟူ၍၊ ပညာယိံ၊ သု၊ ထင်ကုန်၏။
 တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို၊ ပေါသေန္တော၊ ကျွေးမွေး
 ၍၊ ဥသုရေ၊ နေမြင့်သောကာလ၌၊ ဂါမံ၊ နွားကျောင်းသားရှာသို့၊ ဘိက္ခာ
 ယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပရိသတိ၊ ဝင်၏၊ အတိဒိဝါ၊ အလွန်နေမြင့်မှ၊ ပဋိက္ကမတိ၊
 ဖဲ၏၊ တဿ၊ ထိုရသေ့၏၊ တံဗျာပါရံ၊ ထိုသို့သောဗျာပါရကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊
 ဂေါပါလကာ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပဗ္ဗဇိ
 တာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဒါရကပေါသနံ၊ သူငယ်ကို ထုတ်ကျွေးရခြင်းသည်၊
 ပလိဗောဇော၊ ကြောင်းကြွှဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဋ္ဌာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 အား၊ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို၊ ဧဝေ၊ ပေးတော်မူပါကုန်လော့၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
 တို့သည်၊ ပေါသိဿမ၊ ကျွေးမွေးပါကုန်အံ့၊ တုဌေ၊ ရှင်ရသေ့ တို့သည်၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္ဘံ၊ ရဟန်းတို့၏ပြုအပ်သောအမှုကို၊ ကဓာထ၊ ပြုတော်
 မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ချိုကြကုန်၏။ တာပသော၊ ရသေ့
 သည်၊ သာဓူတိ၊ ကောင်း၏ဟု၊ ပဋိသုဏိ၊ ဝန်ခံ၏။ ဂေါပါလကာ၊ နွား
 ကျောင်းသားတို့သည်၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ မဂ္ဂံ၊
 ခရီးကို၊ သဓိကတွာ၊ ညီညွတ်စွာပြုပြင်၍၊ ဗုပ္ပေတိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဩကိရိတွာ၊

ကြ၍၊ ဓဇပဋ္ဌာနကော၊ တင်းခွန်ကုက္ကားတို့ကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ ပိုက်ထောင်
 ၍၊ ဝဇ္ဇမာနေဟိ၊ တီးအပ်ကုန်သော၊ တူဇိုယေဟိ၊ စည်းစောင်းညှင်းတို့
 ဖြင့်၊ အဿမံ၊ ကျောင်းသင်ခမ်းသို့၊ ဝတာ၊ သာကုန်၏။ ။ တာပသော၊
 ရသေ့သည်၊ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်၊ မဟာဝုညာ၊ ကြီးသောဘုန်းရှိကုန်
 ၍၊ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်၊ အပ္ပမာဓေန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေ၊ ကြီးရင့်
 စေကုန်လော၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြီးရင့်စေပြီး၍လည်း၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊
 အာဝါဟံ၊ ပေးစား၊ ထိမ်းမြားခြင်းကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော၊ ပစ္ဆဂေါရ
 သေန၊ ငါးပါးသော နွားနို့၊ အရသာဖြင့်၊ ရာဇေနံ၊ မင်းကို၊ တောသေတွာ၊
 နှစ်သက်စေ၍၊ ဘူမိဘာဝံ၊ မြေအဖို့ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ မာ
 ပေထ၊ ပန်ဆင်းကုန်လော၊ တတ္ထ၊ ထိုမြို့၌၊ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊ အဘိသိဇ္ဇ
 ထ၊ အဘိသိက်သွန်းကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဒါရကော၊ သူငယ်
 တို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလိုက်၏။ ။

တော၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည်၊ သာဓူတိ၊ ကောင်း၏ဟု၊ ပဋိသုဏိတွာ၊
 ဝန်ခံ၍၊ ဒါရကော၊ သူငယ်မောင်နှမတို့ကို၊ နေတွာ၊ ဆောင်ကုန်၍၊ ပေါသေ
 သံ၊ ကျွေးမွေးကုန်၏။ ။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးသောအရွယ်
 သို့၊ အနွာယ၊ ရောက်၍၊ ကိဇ္ဇန္တာ၊ ကစားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဝါဒဋ္ဌာ
 နေသု၊ ကစားငြင်းခုံရာအရပ်တို့၌၊ ဝေါပါလကဒါရကော၊ နွားကျောင်းသား
 သူငယ်တို့ကို၊ ဟတ္ထေနဗိ၊ သက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါဓေနဗိ၊ ခြေဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ပဟရန္တိ၊ ပုတ်ခတ်ကြကုန်၏။ တော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသူငယ်
 တို့သည်၊ ရောဒန္တိ၊ ပိုကုန်၏။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်၊ ဂိဿ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ရောဒထ၊ ပိုကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ မာတာပိတုဟိ၊
 မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗာတာ၊ အမိမရှိ
 ကုန်သော၊ နိဝိတိကာ၊ အဘမရှိကုန်သော၊ တာပသပေါသိတာ၊ ရသေ့မွေး
 အပ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ အမ္မေ၊ ငါတို့ကို၊ အတိဝ၊ အလွန်လျှင်၊ ပဟရန္တိ၊
 ပုတ်ခတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
 တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့၏၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ ဣမေဒါ
 ရကာ၊ ဤသူငယ်တို့သည်၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဒါရကော၊ သူငယ်တို့
 ကို၊ ဝိဟေဋ္ဌန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်၏။ ဒုက္ခာပေန္တိ၊ ဆင်းရဲစေကုန်၏၊ ဣမေသံ၊
 ဤသူငယ်တို့၏၊ ပဟရန္တိ၊ ပုတ်ခတ်သည်တို့ကို၊ နဂဟေတဗ္ဗာ၊ မယူအပ်
 ကုန်၊ ဣမေ၊ ဤသူငယ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ ကြဉ်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ။ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ သောပဒေ

၃၄၈

ရုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိသျှ၊

သော၊ ထိုအရပ်ကို၊ တိယောဇနသတပရိမာဏေန၊ ယူဇနာသုံးရာအတိုင်း
 အရှည်ဖြင့်၊ ဝဇ္ဇိတိ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိကိရ၊ ဆိုအပ်လေ သတတ်၊
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ ဂေါပါလကာ၊ နွားကျောင်းသား
 တို့သည်၊ ရာဇာနံ၊ လိစ္ဆဝိမင်းကို၊ တောသေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ အဂ္ဂဟေ
 သံ၊ သိမ်းပိုက် စေကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ မာပေတွာ၊ ဗန်
 ဆင်း၍၊ သောဠသဝသုဋ္ဌေသိကံ၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ် မြောက်လတ်သော်၊
 ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊ အဘိသိပ္ပိတွာ၊ အဘိသိက်သွန်း၍၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊
 အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ အသ၊ ထိုမင်းသားအား၊ တာယဝဒါရိကာယ၊ ထို
 သတို့သမီးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝါရေယျံ၊ ထိမ်းမြားခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကတိ
 ကံ၊ ကတိကဝတ်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ကိံ အကံသု၊ အဘယ်သို့ပြု
 ကုန်သနည်း၊ ဗာဟိရတော၊ ပြင်အပမ္၊ ကုမာရေသ၊ သတို့သား၏၊ အတ္ထာ
 ယ၊ အလို၊ ဌ၊ ဒါရိကာ၊ သတို့သမီးကို၊ နအာနေတဗ္ဗာ၊ မသေင်အပ်၊ ဣတော၊
 ဤငါတို့မှ၊ ဒါရိကာ၊ သူငယ်မကို၊ ကဿမိ၊ တရံ တယောက် သော
 ယောကျ်ားအား၊ နဒါတဗ္ဗာ၊ မပေးအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကတိတံ၊ ကတိကဝတ်
 ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော သတို့အား၊ ပဌမံ၊
 ရှေးဦးစွာ၊ သံဝါသေန၊ ယှဉ်တွဲကြသဖြင့်၊ ဝိတဘစ၊ သွီးလည်းကောင်း၊
 ဝုတ္တောစ၊ သားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နွေဒါရကာ၊ သူငယ်နှစ်ယောက်
 တို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖွားကုန်၏၊ ဇေံ၊ ဤအတူ၊ သောဠသက္ခတ္တံ၊ တဆဲ့ခြောက်
 ကြိမ်၊ နွေနှစ်ယောက် နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖွားကုန်၏၊ တ
 တော၊ ထိုနောင်မှ၊ တေသံဒါရကာနံ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်၊ ယထာဏ္ဏမံ၊
 အစဉ်အတိုင်း၊ ဝစုန္တာနံ၊ ပွားစီးကုန်သည်ရှိသော်၊ အာရာမယျာနနိဝါ
 သဌာနပရိဝါရသမ္ပတ္တိံ၊ အရံဥယျာဉ်နေရာဌာနအဖြစ်အရံတို့၏ပြည့်စုံခြင်း
 ကို၊ ဂဟေတံ၊ ယူအံသောဌ၊ အပ္ပဟောန္တံ၊ မလောက်သည်ဖြစ်၍၊ တံနဂရံ၊
 ထိုမြို့ကို၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ဝါဂုတန္တရေန ဝါဂုတန္တရေန၊ တဝါဂုတ်
 တဝါဂုတ်စီခြားသဖြင့်၊ ပရိက္ခိပိံသု၊ ရံကုန်၏၊ တဿနဂရေသ၊ ထိုမြို့၏၊
 ဝုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဝိသာလိကတ္တာ၊ အကျယ်ချဲ့၍ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဝေသာလိတေဝ၊ ဝေသာလိဟူ၍သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်သည်၊
 ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝေသာလိဝတ္ထု၊ ဝေသာလိပြည်၏အ
 ကြောင်းတည်း။ ၊

အယံပန ဝေသာလိ၊ ဤဝေသာလိမြို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာ
 တုရား၏၊ ဥပ္ပန္နကာလေ၊ ဖြစ်တော်မူသော ကာလ၌၊ ဣဒ္ဓါ၊ ပြည့်စုံသည်၊

ဝေပုလ္လပတ္တဝါ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိဝိတ္ထာရ၊
 ယိသသာမိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုဝေသာလီပြည်
 ၌၊ ရာဇနံယေဝ၊ မင်းတို့၏လျှင်၊ သတ္တသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင်သောမင်း
 တို့သည် လည်းကောင်း။ သတ္တသတဘနိစ၊ ခုနစ်ရာသော မင်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ သတ္တရာဇာနော၊ ခုနစ်ယောက်သောမင်းတို့သည်လည်း
 ကောင်း။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယဝရာဇသေနာပတိ၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကပထု
 တိနဉ္စ၊ အိမ်ရှေ့မင်း၊ စစ်သူကြီးဘဏ္ဍာဝိုးအစရှိကုန်သော သူတို့၏လည်း။
 တထာ၊ ထိုအတူ။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယထာဟ၊ ထုရားအဘယ်သို့
 ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ ထေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေ
 သာတိ၊ ဝေသာလီပြည်သည်၊ ဣဒ္ဓါဝေဝ၊ ပြည့်စုံသည် လည်းကောင်း၊ ဖိ
 တာစ၊ ဝပြောသည် လည်းကောင်း၊ ဗဟုဇနာစ၊ များစွာသော လူရှိသည်
 လည်းကောင်း၊ အာကိဏ္ဏ မနုဿာစ၊ ငြိမ်းသော လူမျိုးရှိသည် လည်း
 ကောင်း၊ သုဘိက္ခာစ၊ ရလွယ်သောအစာရှိသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ သတ္တစပါသာဒသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင်သောဌာသန်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ သတ္တစပါသာဒသတဘနိ၊ ခုနစ်ရာသောဌာသန်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ သတ္တစပါသာဒါ၊ ခုနစ်ထောင်သော ဌာသန်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သတ္တစ ကုဋ္ဌာဂါရ သဟဿာနိ၊
 ခုနစ်ထောင်သောရလစ်ပွန်ချွန်အထွဋ်တပ်သော နန်းအိမ်တို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ သတ္တစကုဋ္ဌာဂါရသတဘနိ၊ ခုနစ်ရာသောရလစ်ပွန်ချွန် အထွဋ်
 တပ်သောနန်းအိမ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သတ္တစ ကုဋ္ဌာဂါရာနိ၊ ခုနစ်
 ထောင်သော ရလစ်ပွန်ချွန် အထွဋ်တပ်သော နန်းအိမ်တို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သတ္တစအာရာမသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင်
 သောအရံဥယျာဉ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သတ္တစ အာရာမသတဘနိ၊
 ခုနစ်ရာသော အရံဥယျာဉ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သတ္တစအာရာမာနိ၊
 ခုနစ်ရာသောအရံဥယျာဉ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 သတ္တစပေါက္ခရဏိသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင်သော လေးထောင့်ကန်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တစပေါက္ခရဏိ သတဘနိ၊ ခုနစ်ရာသောလေး
 ထောင့်ကန်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သတ္တစပေါက္ခရဏိယော၊ ခုနစ်ရာ
 သောလေးထောင့်ကန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာဝေသာလိ၊ ထိုဝေသာလီမြို့သည်၊
 အပရေနသမယေန၊ အခါတပါး၌၊ ခုတ္တိက္ခာ၊ အစာငတ်ပွတ်သည်၊ ခုဗ္ဗုဗြိ

တဝါရိဗင်းခေါင်သည်၊ နုသာသာ၊ ရဲဒေသာဝပါးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပဌမံ၊ ငှေးဦးစွာ၊ နုဂ္ဂတမနုဿာ၊ ဆင်းရဲသောလူတို့သည်၊ မရန္တိ၊ သေကုန်
 ၏၊ တေ၊ ထိုလူကောင်တို့ကို၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ မြို့၏အပ၌၊ ဆရန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ မတ
 မနုဿာနံ၊ လူသေကောင်တို့၏၊ ကုဏပဂဇ္ဇေန၊ မကောင်းသောအနံဖြင့်၊
 အမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့သည်၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပရိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏၊ တတော၊
 ထိုတိသူးဘေးကြောင့်၊ ဗဟုတရားများစွာသောလူတို့သည်၊ မရန္တိ၊ သေ
 ကုန်၏၊ တာယပဋိကူလတာယ၊ ထိုသို့သောစက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ အဟိဝါတရောဂေါ၊ ယဉ်းအနာသည်၊
 ဥပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ နုတ္တိ၊ ကွအမနုဿရောဂဘ
 ယေဟိ၊ ငတ်မွတ်သောဘေးဘီလူးဘေးအနာဘေးတို့သည်၊ ဝေသာလိယာ
 ဝေသာလိပြည်ကို၊ ဥပဒ္ဓ၊ တာယ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ရှိသော်၊ နဂရဝါသိနော
 ပြည်သူတို့သည်၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ရာဇာနံ၊ လိစ္ဆဝိမင်းကို၊
 အာဟံသု၊ တင်လျှောက်ကုန်၏၊ ကိံအာဟံသု၊ အဘယ်သို့ တင်လျှောက်
 ကုန်သနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣမသ္မိံနဂရေ၊ ဤမြို့တော်၌၊ တိဝိဓံ၊
 သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ ဥပဒ္ဓံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတော၊ ဤကာလ
 ဌ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ငှေးကာလ၌၊ ယာဝသတ္တမာ ရာဇကုလဝဇ္ဇာ၊ မင်းမျိုးချစ်ဆက်
 တိုင်အောင်၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်၊ အနုပဉ္စံ၊ မဖြစ်ဖူးသေး၊ တုမှာ
 ကံ၊ ရှင်မင်းကြီးတို့၏၊ အဓမ္မိကတ္တေန၊ တရားမဝေငံ့သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊
 တံ၊ ထိုဥပဒ္ဓဝေါသည်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥပဒ္ဓံမညေ၊ ဖြစ်သည်ထင်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ တင်လျှောက်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ လိစ္ဆဝိ မင်းသည်၊
 သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောပြည်သူတို့ကို၊ သန္ဓာဝါရေ၊ မင်းကွန်း၌၊ သန္နိပါတာ
 ပေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ အဓမ္မိကဘာဝံ၊ တရားမကျင့်သည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဝိဇာနာယ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ထို၏
 တေ၊ ထိုပြည်သူအပေါင်းတို့သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပဝေဏိံ၊ အစဉ်
 အဆက်ကို၊ ဝိဝိနန္တော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခု
 သောတရားချွတ်ယွင်းခြင်းကို၊ နအဒ္ဓသံသု၊ မမြင်ကုန်၊

တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရုညော၊ လိစ္ဆဝိမင်း၏၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ အနိ
 တ္တာ၊ မမြင်ကုန်၍၊ ဣမံဘယံ၊ ဤဘေးကို၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ ကထံ၊
 အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝုပသမေယျ၊ ပြင်းစေရမည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိနန္တသုံ၊
 ကြံကြကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဇ္ဈေ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ ဓာသတ္တာ
 ရေ၊ ခြောက်ယောက်သော တိတ္ထိဆရာတို့ကို၊ အပဒိသိံသု၊ ယွှန်ပြကုန်၏၊

ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တေ၊ ထိုမက္ခလိဂေါသာလ အစရှိသော
 ခြောက်ယောက်သောဆရာတို့သည်၊ ဩက္ခန္တိမတ္တေ၊ သက်အပ်ရောက်
 အပ်ကာမျှ၌၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ ဂူပသမတိ၊ ငြိမ်းရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ လောကေးလော
 က၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နောကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုဘုရား
 သည်၊ သဗ္ဗသတ္တဟိတဿ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏အကျိုး၌၊ ဓမ္မံ၊
 တရားတော်ကို၊ ဒေသေတိကိရ၊ ဟောတော် မူသတတ်၊ မဟိန္ဒိကော၊
 ကြီးသော တန်ခိုးရှိတော်မူ၏၊ မဟာနုဘာဂေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ
 တော်မူ၏၊ တေနဘဂဝတ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩက္ခန္တိမတ္တေ၊ သက်
 အပ်ကာမျှ၌၊ သဗ္ဗဘယာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘေးတို့သည်၊ ဂူပသမေယျံ၊
 ငြိမ်းကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပြည်သူ
 အပေါင်းတို့သည်၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊
 ဖြစ်ကုန်၍၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဟံပန၊ အဘယ်အရပ်
 ၌ကား၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူသနည်း၊ အမ္ဘေဟိဝါ၊
 ငါတို့သည်လည်း၊ ပေသိတေ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ နုအာဂစ္ဆေယျ၊
 မလာရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အပဇေ၊
 တပါးသောသူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့ မည်သည်ကား၊ အနုကမ္မ
 ကာ၊ သတ္တဝါတို့ကိုသနားတတ်ကုန်၏၊ ကိံနာဂစ္ဆေယျ၊ အဘယ်ကြောင့်
 မကြွလာနေပေအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ သောဘဂဝါ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်၌၊
 ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော၊ ခုခေတ်
 မင်းသည်လည်း၊ နံ၊ ထိုဘုရားကို၊ ဥပ္ပဉ္စဟတိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ သော၊ ထိုဗိမ္ဗိ
 သာရမင်းသည်၊ အာဂန္တု၊ ကြွလာမိမ့်သော၌၊ နုအေယျ၊ မပေးရာ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ဘဇေ၊ အချင်း
 တို့၊ ရာဇာနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊ သညာပေတွာ၊ သိစေ၍၊ အာနေယျ၊ မပင့်
 ဆောင်ကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍၊ ခွေနှစ်ယောက်ကုန်သော၊
 လိန္တဝိရာဇေနာ၊ လိန္တဝိမင်းတို့ကို၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ ဗလကာ
 ပေခန၊ ဗိုလ်အပေါင်းဖြင့်၊ ဗဟုတံ၊ များစွာသော၊ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်
 ကိုး၊ ဒတွာ၊ ပေးလိုက်၍၊ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ သန္တိကံ၊ အသံသို့၊ ဗိမ္ဗိ
 သာရံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊ သညာပေတွာ၊ သိစေ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ အာနေထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေသံ၊ စေလေကုန်၏၊

တော၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ ဂတိံ၊ သွားလေကုန်၍၊ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရ
 မင်းအား၊ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို၊ ဒေတွာ၊ ပေးပြီး၍၊ တံပဝတ္တံ၊ ထို
 အံကြောင်းကို၊ နိဝေဒေတွာ၊ ကြားသိစေ၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဋ္ဌာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ နဂရံ၊ ဝေသာလီ မြို့သို့၊ ဝေ
 သေဟိ၊ လွှတ်တော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ရာဇ၊ ဗိမ္ဗိ
 သာရမင်းသည်၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ ဝန်မခံ၊ တုမေယေဝ၊ သင်တို့သည်သာလျှင်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇာနာယ၊ လျှောက်ကြ ကုန်လော့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆို၏။

တော၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္က
 မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ကြကုန်၏၊ ကိ' အာဟံ
 သု၊ အာဟံသိသို့ လျှောက်ကြကုန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော
 အရှင်ဘုရား၊ အဋ္ဌာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ ဘယာနိ၊ ဘေးတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သစေအာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ ကြွတော်မူပါသည်ဖြစ်အံ့၊ နော၊
 အကျွန်ုပ်တို့အား၊ သောတ္တိ၊ ချမ်းသာသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၍၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊
 ရတနသုတ္တေ၊ ရတနသုတ်ကို၊ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် ရှိသော်၊
 သာရက္ခာ၊ သုံးပါးသောဘေးကို ကွယ်ကာ စောင့်ရှောက်တတ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ကောဋိသတသဟသစက္ကဝါဠံ၊ ကုဋေတသိန်းသော စကြာဝဠာတိုင်
 တိုင်၊ ပရိသတိ၊ နှံ့လတ္တံ့၊ သုတ္တပရိယောသာနေ၊ ရတနသုတ်ဒေသနာ၏
 အဆုံး၌၊ စတုရာသိတိယာပါဏ သဟသသနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်
 သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာတိသမယော၊ တရားကိုမူခြင်းသည်၊ ဘဝိသံ
 တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ အထ၊ ထို
 အခါ၌၊ ရာဇ၊ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ အဝိဝါသနံ၊ သည်းခံတော်မူကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသာလိဂမနံ၊ ဝေသာလီပြည်သို့ကြွတော်မူ
 ခြင်းကို၊ အဝိဝါသိတံ၊ သည်းခံတော်မူအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊
 စောသနံ၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝေသာလိ
 ဂမနံ၊ ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွတော်မူခြင်းကို၊ သမ္ပဒိန္ဒြိယကံ၊ ဝန်ခံတော်

မူကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ အာမ၊ ဝန်ခံတော်မူသည်ဟုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တု၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ မဂ္ဂံ၊ ကြွတော်မူရာခရီးကို၊ ပဗ္ဗိယာဒေသိ၊ စီရင်ပေါ်ဦးအံ့၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ အာဂမေယ၊ ငုံ့တော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းသည်၊ ရာဇဂဟဿစ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏လည်းကောင်း၊ ဂင်္ဂါယစ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏လည်းကောင်း၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ပဉ္စယောဇနံ၊ ငါးယူဇနာရှိသော၊ ဘူမိံ၊ မြေကို၊ သမံကတွာ၊ ညီညွတ်စွာပြု၍၊ ယောဇနေယောဇနေ၊ တယူဇနာတယူဇနာ၌၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ မာပေတွာ၊ ပန်ဆင်း၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဂမနကာသံ၊ ကြွတော်မူအံ့သောအခါကို၊ ပဗ္ဗိဝေဒေသိ၊ လျှောက်ကြားစေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သောရဟန်းတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံတော်မူလျက်၊ ပါယာသိ၊ ကြွတော်မူလေ၏၊ ရာဇာဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ပဉ္စယောဇနမဂ္ဂံ၊ ငါးယူဇနာရှိသောခရီးကို၊ ပဉ္စဝဏ္ဏေဟိ၊ ငါးပါးသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ပုဗ္ဗေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဇာဏုမတ္တံ၊ ပဆစ်ခူးမျှတိုင်အောင်၊ ဩကိရာပေတွာ၊ ဖြိုင်းစေ၍၊ ဇေပဇ္ဇာကဝုတ္တံ၊ စာဇုကဒလိအာဒိနိ၊ တမ်းခွန်ကုက္ကာ၊ ရေပြည့်အိုး၊ ဌက်ပျောပင်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ မိုက်ထောင်စေ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဿေ၊ နံပါးတဖက်၌၊ ဇေဓသတဆတ္တာနိ၊ နှစ်စင်းသောထီးမြို့တို့ကို၊ ဧကမေကဿ၊ တယောက်တယောက်သော၊ ဘိက္ခုသစ၊ ရဟန်း၏လည်း၊ ပဿေ၊ နံပါး၌၊ ဧကမေကံ၊ တစင်းစီသောထီးမြို့တို့၊ ဥက္ကိပါပေတွာ၊ ချီစေ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝုပ္ပဂန္ဓာဒိဟိ၊ ပန်းနံသာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရာဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ ဧကမေကတ္ထိံ၊ ဝိဟာရေ၊ တဆောင် တဆောင်သောကျောင်း၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဿာပေတွာ၊ သီတင်းသုံးစေ၍၊ မဟာဒါနာနိ၊ အယူကြီးတို့ကို၊ ဒတွာ၊ ယူဒါန်း၍၊ ပဉ္စဟိဒိဝသေဟိ၊ ငါးရက်တို့ဖြင့်၊ ဂင်္ဂါ၊ ဝိတိရံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နားသို့၊ နေထီးဆောင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ သဗ္ဗာလကံ၊ ရေန၊ ခင်သိမ်းသောတန်ဆာဖြင့်၊ နာဝံ၊ လှေကို၊ အလကံ၊ ရောဇ္ဇော၊ တန်ဆာ ဆင်လျက်၊ ဝေသာလိကာနံ၊ ဝေသာလိမင်းတို့၏၊ သန္တိကံ၊ အဝတ်သို့၊ လေခံ၊ သဝဏ်

စာကိုးပေသေသိ၊ စေတ္တဝါလိုက်၏၊ ဝေသာလိကရာဇာနော၊ ဝေသာလိ
မင်းတို့၊ ကုမ္ဘော၊ သင်မင်းမြတ်တို့သည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာ
ဂတော၊ ကြွလာတော်မူသည်ရှိသော်၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်
၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦး ကြိုဆို မြင်းကို၊
ကရာဇာသတိ၊ ပြုလေကုန်ဟူ၍၊ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏၊ တေ၊ ထိုဝေသာ
လိမင်းတို့သည်၊ နိဂုဏံ၊ နှစ်ဆတက်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
ကရိယာမာတိ၊ ပြုကြကုန်အံ့ဟု၊ ဝေသာလိယာစ၊ ဝေသာလိပြည်၏လည်း
ကောင်း၊ ဂင်္ဂါ၊ ယစ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏လည်းကောင်း၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ တိယော
ဇနံ၊ သုံးယူဇနာ ရှိသော၊ ဘူမိံ၊ မြေအရပ်ကို၊ သမံ၊ ညီညွတ်သည်ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ စတ္တာရိ၊ လေးစင်းသော
တီးမြို့တို့ကို၊ ဧကမေကဿ၊ တပါးတပါးသော၊ ဘိက္ခု၊ သာစ၊ ရဟန်းအား
လည်း၊ ဧဒ္ဓေသေတသတ္တာနိ၊ နှစ်စင်းနှစ်စင်းသော တီးမြို့တို့ကို၊ သဇ္ဇေ
တွာ၊ စီရင်၍၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကုရမာနာ၊ ပြုကုန်လျက်၊ ဂင်္ဂါ၊ ဝီရိ၊ ဂင်္ဂါ
နားသို့၊ အာဂတိံ၊ လာကုန်၍၊ အဋ္ဌံ၊ တည်ကြကုန်၏။ ၊

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ဧနာဝါယော၊ နှစ်
စင်းသောလှေတို့ကို၊ သံဃာဓဇေတွာ၊ စပ်၍၊ မဏ္ဍဝံ၊ မဏ္ဍပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ဓုပ္ပဒါမာဒိဟိ၊ ပန်းဆိုင်းအစရှိသည်ကိုဖြင့်၊ အသကံရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်
၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌၊ သဗ္ဗရတနမယံ၊ အလုံးစုံသောရတနာဖြင့်ပြီးသော၊
ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရားရှင်၏ နေရာတော်ကို၊ ပညပေသိ၊ ခင်း၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုနေရာတော်၌၊ နိဝီဇိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ ပဉ္စသတ၊
ငါးရာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ နာဝံ၊ ဟောထက်သို့၊ အဘိရုယိ
တွာ၊ တက်ကုန်ပြီး၍၊ ယထာနုရူပံ၊ သင့်တင့်သည်အား၊ လျော်စွာ၊ နိဝီဇိ
သု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ အနုဂစ္ဆန္တော၊ ပို့လိုက်သော်၊ ဂလပမာဏံ၊ လည်ပင်းအတိုင်းအရှည်
ရှိသော၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ဩဂါဟေတွာ၊ သက်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယာ
ဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွတော်
မူလာ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဓေဂဂင်္ဂါ၊ ဝီရေ၊
ဤဂင်္ဂါမြစ်နား၌ ပင်လျှင်၊ ဝသိယာမိ၊ စောင့်နေရပ်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတွာ၊ လျှောက်ဆို၍၊ နိဝတ္တော၊ ရေမှတက်လေ၏။ ၊

ဥပရိဒေဝတာ၊ အထက်နတ်သည်၊ ယာဝအကနိဋ္ဌဘဝနံ၊ အကနိဋ္ဌ
ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ဟေဋ္ဌာ

ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါအောက်မှ၊ နိဝါသိနေသော၊ နေကုန်သော၊ နာဂရာဇာနေသော၊ နဂါး
မင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကမ္မလသေ တရုဒယော၊ ကမ္မလအသေ
တရုဒအစရှိကုန်သော၊ နာဂရာဇာနေသော၊ နဂါးမင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာတိယာ၊ များစွာသော၊ ပူဇာယ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌၊ ယောဇနမတ္တံ၊ တယူဇနာမျှ
သော၊ အဋ္ဌါနံ၊ ခရီးအခွန်သို့၊ ဂန္တံ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဿလိကာနံ၊
ဝေဿလီမင်းတို့၏၊ သိမန္တရုံ၊ နိုင်ငံအပိုင်းအခြား အတွင်းသို့၊ ပရိဇ္ဈော၊
ဝင်တော်မူသည် ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုသို့ဝင်တော်မူပြီးသည်မှ၊ လိန္တ
ဝိရာဇာနေသော၊ လိန္တဝိမင်းတို့သည်၊ ဗိဗ္ဗိသာရေန၊ ဗိဗ္ဗိသာရ မင်းသည်၊
ကတ ပူဇာယ၊ ပြုအပ်သော ပူဇော်သကာထက်၊ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ဆထက်၊
ကရာဇန္တော၊ ပြုကုန်လျက်၊ ဂလပမာဏေ၊ လည်ပင်းအတိုင်း အရှည်ရှိ
သော၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ သု၊ ခရီးဦးကြို
ဆိုကုန်၏၊ တေနဝခဏေန၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ တေနမဟုတ္တေန၊ ထိုမူ
ဟုတ်၌၊ ဝိဇ္ဇုပ္ပဘာဝိနန္တန္တာရဝိသာခူကူဇော၊ လျှပ်စစ်ရောင်ဖြင့်မှေးအပ်
သည်ဖြစ်၍မျှောက်အပ်သော အဓိကံတိမ်တိုက်အထွဋ်ရှိသော၊ ဂဠုဂဠု
ယန္တော၊ ထစ်ချုန်းမြည်ကျူးလျက်၊ စတုသုဒ္ဓိသာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာ
တို့၌၊ မဟာမေဓော၊ သည်းစွာသောရိပ်းသည်၊ ဂုဠာသိ၊ တက်၏၊ အထ၊
ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဌမပါဓေ၊ ရှေးဦးစွာသော
ခြေတော်ကို၊ ဂင်္ဂါတိရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊ နိက္ခိတ္တမတ္တေ၊ ချကာမျှ၌၊ ပေါက္ခရ
ဝဿံ၊ ပေါက္ခရရိပ်းသည်၊ ဝဿိ၊ ရွာ၏၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ တေ
မေတုကာမာ၊ စွတ်စေခြင်းငှါအလိုရှိကုန်၏၊ တေဇေ၊ ထိုစွတ်စေလိုသော
သူတို့သည်သာလျှင်၊ တေမေန္တံ၊ စွတ်ကုန်၏၊ အတေမေတုကာမာ၊ စွတ်
စေခြင်းငှါအလိုမရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ နတေမေန္တံ၊ မစွတ်ကုန်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊
အရပ်ထက်ဝန်းကျင်၌၊ ဇာဏုမတ္တံ၊ ဝုဆစ်နူး အတိုင်းအရှည်၊ ဥရုမတ္တံ၊
ပေါင်အတိုင်းအရှည်၊ ကနိမတ္တံ၊ ခါးအတိုင်းအရှည်၊ ဂလပမာဏံ၊ လည်
ပင်းအတိုင်းအရှည်၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဝဟတိ၊ စီး၏၊ သဗ္ဗကုဏပါနိ၊ အလုံး
စုံသောအကောင်ဝပ်တို့ကို၊ ဥဒကေန၊ စီးသောရေအယဉ်သည်၊ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါ
မြစ်သို့၊ ပဝေသိတာနိ၊ သွင်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်
သော၊ ဘူမိဘာဂေါ၊ မြေအပြင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ လိန္တဝိရာဇာ
နေသော၊ လိန္တဝိမင်းတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အန္တရော၊ အကြား

၃၅၆ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

၌၊ ယောဇနယောဇန၊ တယူဇနာတယူဇနာအရပ်၌၊ ဝဿပေတွာ၊ သိ
 တင်းသုံးနေစေ၍၊ မဟာဒါနာနိ၊ အလှူကြီးတို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ တိဟိဒိဝ
 သေဟိ၊ သုံးရက်တို့ဖြင့်၊ ဒိဂုတံ၊ နှစ်ဆတက်သော၊ ပူဇံ၊ ပူဇော် မြင်းကို၊
 ကရောဇန္တာ၊ ပြုတုန်လျက်၊ ဝေဿလိံ၊ ဝေဿလီ ပြည်သို့၊ နယိံသု၊
 ဆောင်ကုန်၏၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဿလိံ၊ ဝေဿလီပြည်
 သို့၊ သဗ္ဗတ္ထေ၊ ရောက်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊ နတ်တို့ကိုအပိုး
 ရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဒေဝသံဃပုရေတွတော၊ နတ်အပေါင်း
 ဖြံ့ရံလျက်၊ အာဂန္တိ၊ လာ၏၊ မဟေသံက္ခာနံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊
 ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ သန္နိပါတေန၊ အညီအညွတ် စည်းပေးကြသဖြင့်၊
 အမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့သည်၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ပလ္လာယိံ
 သု၊ ပြေးတုန်၏။ ။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဂရန္ဒါရေ၊ မြို့တံခါး၌၊ ဋ္ဌတွာ၊ ရပ်တော်
 မူ၍၊ အာနန္ဒတ္ထရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣဓိရတနသုတ္တံ၊
 ဤရတနသုတ်တော်ကို၊ တံ၊ သင်ချစ်သားသည်၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ကြား
 ၍၊ ဗဟုလိကဗျူပကရတာနိ၊ ပူဇော်အပ်သောအမှု အသောက်အဥိတို့ကို၊
 ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ လိန္တဝိရာဇကုမာရေဟိ၊ လိန္တဝိမင်းသားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ၊ ဝေဿလိယာ၊ ဝေဿလီပြည်၏၊ တိပါကာရန္တရေ၊ တံတိုင်းသုံး
 စာနံ၏ အကြား၌၊ ဝိစရန္တော၊ တည်ပတ်သွားလာ၍၊ ပရိတ္တံ၊ အရံအတား
 ကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အာ
 မန္တေတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ဧဝံဣမိနာဂုတ္တဝစနေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောစကားဖြင့်၊ ကေန
 ပနေတံသုတ္တံကဒါကတ္တကသ္မာစ ဂုတ္တန္တိ၊ ကေနပနေတံ သုတ္တံကဒါကတ္တ
 ကသ္မာစဂုတ္တံဟူသော၊ ဧတေသံပဉ္စာနံ၊ ဤပြဿနာတို့၏၊ ဝိသုဇ္ဈနာ၊ အဖြေ
 တည်း၊ ဝိက္ခာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝေဿလိဝတ္ထုတော၊ ဝေဿလိ
 ဝတ္ထုမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ ပေါရာဏေဟိ၊ ရှေးဆရာတို့သည်၊ ဝဇ္ဈိယတိ၊ ဖွင့်
 တော်မူအပ်၏။ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဿ
 လိံ၊ ဝေဿလီပြည်သို့၊ အနုပ္ပတ္တဒိဝသေယေဝ၊ ရောက်တော်မူသောနေ့
 ၌ပင်သျှင်၊ ဝေဿလိနဂရန္ဒါရေ၊ ဝေဿလီမြို့တံခါး၌၊ တေသံဥပဒ္ဓဝါနံ၊
 ထိုဥပဒ္ဓဝေတို့၏၊ ပဗ္ဗိဗာတက္ကာယ၊ ပျောက်လွင့်စိမ့်သောငှါ၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်
 တော်မူအပ်သော၊ ဣဒံရတနသုတ္တံ၊ ဤရတနသုတ်တော်ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊
 သင်ယူ၍၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ပရိတ္တတ္ထာယ၊ အရံ

အတားအလို၌၊ ဘာသာမာနော၊ သရဏ္ဍာယ်လိုသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပစ္ဆေဒ၊ သိတ်တော်ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာဒါ
ယ၊ ပူ၍၊ သဗ္ဗဂရံ၊ အလုံးစုံသောမြို့ကို၊ အတ္တ၊ ကြံရန္တော၊ သွတ်ဖျန်းလျက်
အနုဝိစရိ၊ ဟုည့်ပတ်၏။

ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ပသံကိဉ္စိတိ၊ ပသံကိဉ္စိအစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တ
မတ္တဇေ၊ ဆိုကာရွတ်ကာမျှ၌ သာလျှင်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးနတ် သိကြားတို့လာ
သောကာလ၌၊ အပလာတာ၊ မပြေးသေးကုန်သော၊ သင်္ကာရေကုဋိတ္တိဗ္ဗ
ဒေသံဒိနိသိတာ၊ တမြက်ချေးရရာ တိုက်နံရံအရပ် အစရှိသည်တို့ကို
ရှိ၍နေကုန်သော၊ တေအမနုဿာ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်၊ စတုဟိန္ဒါရေဟိ၊
တံခါးလေးမျက်နှာတို့ဖြင့်၊ ပလာယိံ၊ သု၊ ပြေးကြကုန်၏၊ န္ဒါရာနိ၊ မြို့တံခါးတို့
သည်၊ အနောကာသာနိ၊ အခွင့်မရနိုင်ကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
တတော၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကေစ္စ၊ အချို့သောဘီလူးတို့သည်၊ န္ဒါရေသု၊ တံခါး
တို့၌၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ အလတမာနာ၊ မရကုန်သည်ရှိသော်၊ ပါကာရံ၊
မြို့တံတိုင်းကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ပလာတာ၊ ပြေးလေကုန်၏၊ အမနုဿ
သု၊ ဘီလူးတို့သည်၊ ဂတမတ္တေသု၊ ပြေးသွားကုန်ပြီးသော်၊ မနုဿာနံ၊ လူ
တို့၏၊ ဂတ္တေသု၊ ကိုယ်တို့၌၊ ရောဂေါ၊ အနာသည်၊ ဝုပသန္တော၊ ငြိမ်းသည်
ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ကုန်၍၊ ပုဗ္ဗဂန္ဓာ
ဒိဟိ၊ ပန်းနံသာ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ပုဗ္ဗေသံ၊ ပုဗ္ဗေသံကြ
ကုန်၏၊ မဟာဇနော၊ လူများသည်၊ နဂရေ၊ မဏ္ဍေ၊ မြို့၏အလယ်၌၊ သန္ဓာဂါရံ၊
မဏ္ဍပ်ကို၊ သဗ္ဗဂန္ဓေဟိ၊ အလုံးစုံသောနံသာတို့ဖြင့်၊ လိဒ္ဓိတွာ၊ လိမ်းကုန်၍၊
ဝိတာနံ၊ မိတာနံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဗ္ဗာလင်္ကာရေဟိ၊ အလုံးစုံသောတန်
ဆာတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌၊ ဗုဒ္ဓါသနံ၊
မြတ်စွာဘုရားနေရာတော်ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အာနေသိ၊ ပင့်ဆောင်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္ဓာ
ဂါရံ၊ မဏ္ဍပ်တွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ ပညဗ္ဗေ၊ ခင်းထားအပ်
သော၊ အာသနော၊ နေရာတော်၌၊ နိသိမိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ ဘိက္ခုသံသေသ
ပိခေါ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည် လည်းကောင်း၊ ရာဇဝနောစ၊ မင်းတို့သည်
လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဝိရူပပဝတ်ရူပေ၊
လျှောက်ပတ်လျှောက်ပတ်ရာဖြစ်သော၊ ဩကာသေ၊ အရပ်၌၊ နိသိမိံ၊ သု၊
ထိုင်နေကြကုန်၏၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သရဏ္ဍာရိ၊ သိ
ကြားမင်းသည်လည်း၊ နိသုဒ္ဓေဝလောကောသု၊ နှစ်ထပ်သောနတ်ပြည်တို့

၌၊ ဧဝပရိသာယ၊ နတ်ပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဥပနိသိဒိအနိး၌ထိုင်၊
 နေ၏၊ အညေစ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊
 နိဝိဒိံသု၊ ထိုင်နေကြကုန်အံ့၊ အာနန္ဒတ္ထေရောပိ၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်
 လည်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီမြို့ကို၊ အနုပိစရန္တော၊
 ဟုည့်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ခုက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝေသာ
 လီနဂရောဝါသိတိ၊ ဝေသာလီပြည်သူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အာဂတံ၊ ထာကြ
 ကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိံ၊ ထိုင်နေ၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံးစုံသောနတ်လူ
 တို့အား၊ တဒေဝရတနသုတ္တံ၊ ထိုရတနသုတ်ကိုပင်လျှင်၊ အဘာသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ဧတ္ထာဝတာစ ဧတ္ထကေနဝစနတ္ထမေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ
 သောသဒ္ဓါအစဉ် အနက်အစဉ်အားဖြင့်၊ ယေနုရတ္တံ ယဒါယတ္ထ၊ ယသ္မာ
 စေတံဇ္ဇုမံနယံ ပကာသိတွာတိ၊ ယေနုရတ္တံယဒါယတ္ထ ယသ္မာ စေတံဇ္ဇုမံ
 နယံ ပကာသိတွာဟူ၍၊ ယာမာတိကာ၊ အကြင်မာတိကာကို၊ နိက္ခိတ္တာ၊
 ထားအပ်၏၊ သာ၊ ထိုမာတိကာကို၊ သဗ္ဗပကာရေန၊ အလုံးစုံသောအပြား
 အားဖြင့်၊ ပိတ္ထာရိတာ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

☞ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧတဿကရိဿာမတ္ထဝဏ္ဏနန္တိ၊ ဧတဿကရိဿာ
 မတ္ထဝဏ္ဏနံဟူ၍၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်ကို၊ ဝုတ္တတ္တာပနိညာတတ္တာ
 ဝနိခံအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာရဟ္မတေ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ အပ
 ရေပန၊ တပါးသော ဆရာတို့သည်ကား၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဉ္စေဂါ
 ထာ၊ ငါးပါးသောဂါထာတို့ကိုသိသလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ သေသာ၊ တြင်းသောဂါထာတို့ကို၊ ပရိတ္တ
 ကရဏသမယေ၊ ပရိတ်ရွတ်သောအခါ၌၊ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အာနန္ဒာမထေရ်
 သည်၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇန္တိ၊ ခိုင်ကုန်၏၊ ယထာဂါထ
 ထာဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသောဂါထာသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊
 ဣမာယ၊ ဤစကား၌၊ အပရိက္ခတာယ၊ မဆင်ခြင်သဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ပရိက္ခတာယ၊ ဆင်ခြင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ကိံပယော
 ဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ သဗ္ဗထာပိ၊ အလုံးစုံသော အပြားအားဖြင့်
 လည်း၊ ဧတဿရတနသုတ္တံသာ၊ ထိုရတနသုတ်တော်၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊
 အနက်၏အဖွင့်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ယာနိဝ
 ဘူတာနိတိ၊ ယာနိဝဘူတာနိဟူသည်ကား၊ ပဌမဂါထာ၊ ပဌမဂါထာတည်း
 တတ္ထံ၊ ထိုပဌမဂါထာ၌၊ ယာနိတိ၊ ယာနိဟူသည်ကား၊ ယာနိယာဒိသာနိ၊ အ

ကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ အပ္ပေသက္ခာနိဝါ၊ နည်းသော၊ တန်ခိုးရှိသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟေသက္ခာနိဝါ၊ ကြီးသော၊ တန်ခိုးရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ။ ဣဓာတိ၊ ဣဓေပုသညကါး၊ ဣမတ္ထိံ ပဗ္ဗေသေ၊ ဤအရပ်၌၊ တတ္ထိံ ခဏေ
 ထိုခဏ၌၊ သဒ္ဓိပါတဋ္ဌာနံ ဝါ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးရာအရပ်ကို၊ သန္ဓာယ
 ရည်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။ ဘူတာနိတိဇ္ဈေ၊ ဘူတာနိဟူသော ဤပါဌ၌၊
 ဘူတသန္ဓေ၊ ဘူတသန္ဓါသည်၊ ဘူတတ္ထိံ ပါမိတ္တိယ နှိဇေမာဒိသု၊ ဘူတတ္ထိံ
 ပါမိတ္တိယံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိသော အနက်၌၊
 ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ ဘူတတ္ထိံ၊ ကိုယ်၌ရှိသောချာန် မင်ဖိုလ်တရားကိုထင်
 ရှားစွာ ဟုတ်တိုင်းပြောဆိုသောကြောင့်၊ ပါမိတ္တိယံ၊ ပါမိတ်အာပတ်သင့်
 ၏။ ။ ဘူတမိဒံဘိက္ခဝေသမနုပဿထာတိဇေမာဒိသု၊ ဘူတမိဒံဘိက္ခဝေ
 သမနုပဿထာဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ခန္ဓပဉ္စကေ၊ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်း၌၊
 ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ မဟာနန်းတို့၊ ဣဒံဘူတံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးအ
 ပေါင်းကို၊ တုဌေးသင်တို့သည်၊ သမနုပဿထာ၊ ကောင်းစွာရှုကုန်သော၊ ။
 စတ္တာရောခေါဘိက္ခဝေမဟာဘူတာ ဟေတုတိဇေမာဒိသု၊ စတ္တာရောခေါ
 ဘိက္ခဝေမဟာဘူတာဟေဘုဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ စတုဗ္ဗိဓေ၊ လေးပါး
 အပြားရှိသော၊ ပထဝီဓာတွာဒိဇ္ဈပေ၊ ပထဝီဓာတ်အစရှိသော ရုပ်တရား၌၊
 ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ မဟာနန်းတို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊
 မဟာဘူတာ၊ မဟာဘုတ်တို့သည်၊ ဟေတုခေါ၊ အကြောင်း တရားတို့
 တည်း။ ။ ယောစကာလဗာသောဘူတောတိ ဇေမာဒိသု၊ ယောစကာလ
 ဗာသောဘူတာဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိကာသဝေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၌၊
 ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ ယောစဘူတော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း၊
 ကာလဗာသော၊ ခေါင်းပါးသောကာလရှိ၏။ ။ သဗ္ဗေဝနိက္ခိ ဝိဿန္တိဘူ
 တာလောကေသမုဿယ နှိဇေမာဒိသု၊ သဗ္ဗေဝနိက္ခိဝိဿန္တိဘူတာလော
 ကေသမုဿယံဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သဗ္ဗေသတ္တေ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တ
 ဝါ၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ လောကေ၊ လောက၌၊ ပရိယာပန္နာ၊ အကျုံးဝင်
 ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာဖြစ်ကုန်သော၊ ဘူတာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
 သမုဿယံ၊ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းဟုဆိုအပ်သော အတ္တဘောကို၊ နိက္ခိ
 ဝိဿန္တိ၊ ပစ်ချကုန်လတ္တံ့။ ။ ဘူတဂါမပါတဗျတာယာတိ ဇေမာဒိသု၊
 ဘူတဂါမပါတဗျတာယာဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ရုက္ခသဒ္ဓိကေ၊ သင်ပင်အစ
 ရှိသောအပေါင်း၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ ဘူတဂါမပါတဗျတာယာ၊ သင်ပင်
 မြက်အစရှိသည်ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းကြောင့်၊ ပါမိတ္တိယံ၊ ပါမိတ်အာပတ်

ချဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ။

သင်္ဃုတိ။ ဘူတံဘူတတော ပဇာနာတိတိ ဇေမာဒိသု။ ဘူတံဘူတတော
 ပဇာနာတိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ စာတုမဟာရာဇိကာနံ၊ စာတုမဟာရာဇိ
 တံ၌နေကုန်သောနတ်တို့၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ သတ္တနိကာယံ၊ သတ္တဝါ
 အပေါင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ကိဉ္ဇာဝိဝတ္တတိ၊ အကယ်၍ ကားဖြစ်၏၊ ပန
 တထာဝိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ငြားသော်လည်း၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ အဝိသေသတော၊
 အထူးမရှိသော အားဖြင့်၊ အမနုဿေသု၊ လူမှတပါးသော နတ်တို့၌၊ ဒဋ္ဌ
 ဗြောဟ္မတ်အပ်၏။ ဘူတံ၊ ဘုမ္မဝိုးနတ်ကို၊ ဘူတတော၊ ဘုမ္မဝိုးနတ်ဟူ၍၊
 ပဇာနာတိ၊ သိ၏။

သမာဂတာနိတိ၊ သမာဂတာနိဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓိပတိတာနိ၊ အညီ
 အညွတ် စည်းဝေးကုန်သော၊ ဘုမ္မာနိတိ၊ ဘုမ္မာနိဟူသည်ကား၊ ဘူမိယံ၊
 မြေ၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါဇ္ဇတိ၊ ဝါဟူသောပုဒ်သည်၊ ဝိကပ္ပနေ၊
 အထူးကြံခြင်းအနက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုအထူးကြံခြင်းအနက်
 ၌ဖြစ်သောဝါသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘူတာ
 နိဝါ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်ပြီး
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကံ၊ တစ်ခုသော၊ ဣမံဝိကပ္ပံ၊ ဤသို့အထူးကြံခြင်းကို၊ ကတွာ၊
 ပြုပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝိကပ္ပံ၊ အထူးကြံခြင်းကို၊
 ကာတု၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ ယာနိဝအန္တလိက္ခေတိ၊ ယာနိဝအန္တလိက္ခေဟူ၍၊
 အာဟးဝိနိတေဝ်မူ၏၊ အန္တလိက္ခေဝါ၊ ကောင်းကင်၌လည်း၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိဘူတာနိ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ သမာ
 ဂတာနိ၊ အညီ အညွတ် စည်းဝေး ကုန်ပြီး ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘူတာနိတ္ထေစ၊ ဘူတာနိဟူသောဤပုဒ်၌ကား၊
 ယာမာတော၊ ယာမာတံမှ၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အကနိဋ္ဌံ၊ အကနိဋ္ဌ
 တံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘူ
 တာနိ၊ နတ်တို့ကို၊ အါကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ပါတုဘူတဝိမါနေသု၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်သောဗိမာန်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တလိက္ခေ၊
 ကောင်းကင်၌၊ ဘူတာနိတိ၊ နတ်တို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊
 တတော၊ ထိုယာမာတံမှ၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ သိနေရူတော၊ မြင့်မိုရ်တောင်
 မင်းမှ၊ ပာသုတိ၊ စ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ရုက္ခသတော
 ဒိသု၊ သစ်ပင်နွယ်အစရှိသည်တို့၌၊ အဝိဝတ္တနိ၊ စောင့်ကုန်သော၊ ဘူတာ
 နိ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ပထဝိယဉ္စ၊ မြေလည်း၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဘူတာနိ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊

ဘူမိယဉ္ဇ၊ မြေ၌လည်းကောင်း၊ ဘူမိပဋိဗန္ဓေသု၊ မြေနှင့်စပ်ကုန်သော၊ ရုက္ခ
 လတာပဗ္ဗတာဒီသုစ၊ သစ်ပင်နှင့် ယ်တောင်အစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊
 နိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တာ
 နိ၊ ထိုနတ်တို့ကို၊ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော၊ ဘူတာနိတိ၊ နတ်တို့ဟူ၍၊
 ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။

ဇေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိအမနုဿဘူတာနိဝါ၊ အ
 ကြင်ဘုမ္မဇိုးနတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ယာနိအ
 မနုဿဘူတာနိဝါ၊ အကြင် အာကာသဇိုး နတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ခွိဟိပဒေဟိ၊ နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဝိကပ္ပေတွာ၊ အထူးကြံ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊
 ဧကေနပဒေန၊ တပုဒ်တည်းဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းပိုက်တော်မူ၍၊ သဗ္ဗေ
 ဝဘူတာသုမနာဘဝန္တုတိ၊ သဗ္ဗေဝဘူတာသုမနာဘဝန္တုဟူ၍၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုဒ်တို့တွင်၊ သဗ္ဗေတိ၊ သဗ္ဗေဟူသည်ကား၊
 အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ ဧဝံတိ၊ ဧဝဟူသည်ကား၊ အဝ
 ဓာရဏေ၊ အဝဓာရဏအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ဧကမ္ပိတ
 ယောက်မျှကိုလည်း၊ အနုပနေတွာ၊ မပယ်မူ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဘူတာတိ၊ ဘူတာဟူသည်ကား၊ အမနု
 ဿ၊ ဘီလူးတို့သည်၊ သုမနာဘဝန္တုတိ၊ သုမနာဘဝန္တုဟူသည်ကား၊
 သုခိတမနာ၊ ချမ်းသာသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဝီတိသောမနဿဇာတာ၊ နှစ်
 လိုဝမ်းသာသောသဘောရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ကြကုန်လော့၊ အထောဝီ
 တိ၊ အထောဝီဟူသည်ကား၊ ကိစ္စန္တရသန္တိယောဇနတ္ထံ၊ ကိစ္စတပါးကိုယှဉ်
 ခြင်းအကျိုး၌၊ ဝါကျောပါဒါနေ၊ စကားတပါးကို ဖဲ၍ပူရာ၌၊ ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်
 သော၊ နိပါတဒ္ဓယံ၊ နိပါတ်ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းတည်း၊ သက္ကစ္စသုဏန္တု၊ တာသိ
 တန္တိ၊ သက္ကစ္စသုဏန္တု၊ တာသိတံဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌိကတွာ၊ အရိုအသေ
 ပြု၍၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဗေတဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊
 သမန္နာဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်၍၊ နိဗ္ဗဿမ္ပတ္တိ လောကုတ္တရ သုခါ
 ဝယံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာ လောကုတ္တရာချမ်းသာကိုဆောင်
 တတ်သော၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ သုဏန္တု၊ နာကုန်
 သော၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဧက္က၊ ဤအရာ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယာနိ
 ဘူတာနိသမာဂတာနိတိ၊ ယာနိဘူတာနိသမာဂတာနိဟူ၍၊ အနိယာ
 မိတာဝစနေန၊ အမှတ်မရှိသော စကားဖြင့်၊ ဘူတာနိ၊ နတ်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂ

ဟောတွာ၊ သိမ်းဆည်းတော်မူ၍၊ ဝုန်းတဖန်၊ ဘူမာနိဝါယာနိဝ အန္တလိက္ခေ
 တိ၊ ဘူမာနိဝါယာနိဝ အန္တလိက္ခေ ဟူ၍၊ ဒွိဝေ၊ နှစ်ပါး အပြားအားဖြင့်၊
 ပိကပ္ပေတွာ၊ အထူးကြံတော်မူ၍၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သဗ္ဗေဝဘူတာ
 နိတိ၊ သဗ္ဗေဝ ဘူတာနိဟူ၍၊ ဝုန်းတဖန်၊ ကေဇ္ဈ၊ တပေါင်းတည်းကို၊
 ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ သုမနာဘဝန္တ၊ ထို ဣမ်နာဝစနေန၊ သုမနာဘဝန္တ၊
 ဟူသော ဤစကားဖြင့်၊ အာသယသမ္ပတ္တိယဉ္ဇ၊ အလိုသန္ဓေ၏ ပြည့်စုံခြင်း
 ဌ်လည်း၊ ယောဇေန္တော၊ ယှဉ်တော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ သက္ကစ္စံသုကန္တ၊
 ဘာသိတန္တိ ဝစနေန၊ သက္ကစ္စံသုကန္တ၊ ဘာသိတံဟူသော ဤစကားဖြင့်၊
 မယောဂ သမ္ပတ္တိယဉ္ဇ၊ မယောဂ၏ ပြည့်စုံခြင်းဌ်လည်း၊ နိယောဇေတွာ၊
 ယှဉ်တော်မူစေလိုသည် ဖြစ်၍၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ယောနိသောမနသိ
 ကာရသမ္ပတ္တိယဉ္ဇ၊ ယောနိသောမနသိကာရ၏ ပြည့်စုံခြင်းဌ်လည်း၊ နိယော
 ဇေန္တော၊ ယှဉ်တော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပရတော၊ သူတပါး၏၊ စောသ
 သမ္ပတ္တိယဉ္ဇ၊ ကြားရခြင်း၏ အသံနှင့်ပြည့်စုံခြင်းဌ်လည်း၊ နိယောဇေန္တော၊
 ယှဉ်တော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အတ္တသမ္ပာပဏိမိသပ္ပ၊
 သူပနိဿယသမ္ပတ္တိသုစ၊ အတ္တသမ္ပာပဏိမိနှင့် ပြည့်စုံခြင်း သပ္ပ၊ ရိသုပ
 နိဿယ၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့၌ လည်းကောင်း၊ သမာဓိပညာဟေတုသမ္ပတ္တိ
 သုစ၊ သမာဓိပညာ အထောက်အပံ့၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့၌ လည်းကောင်း၊
 နိယောဇေန္တော၊ ယှဉ်တော် မူစေလိုသည် ဖြစ်၍၊ ဂါထံ၊ သဗ္ဗေဝဘူတာ
 အစရှိသောဂါထာကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမာဓပေသိ၊ ကောင်း
 စွာပြည့်စုံစေ၏။ ။

တသ္မာဟိဘူတာတိ၊ တသ္မာဟိဘူတာဟူသည်ကား၊ နုတိယဂါထာ၊
 နှစ်ကြိမ်မြောက်သောဂါထာတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနုတိယဂါထာ၌၊ တသ္မာဟိ
 ပဒံ၊ တသ္မာဟူသောဝုန်သည်၊ ကာရဏဝစနံ၊ အကြောင်းကို ဟောသော
 သဒ္ဓါတည်း၊ ဘူတာတိပဒံ၊ ဘူတာဟူသောဝုန်သည်၊ အာမန္တဝစနံ၊ အာလုပ်
 ကိုဟောသောသဒ္ဓါတည်း၊ နိသာမေထာတိ၊ နိသာမေထဟူသည်ကား၊
 သုတာထ၊ နာကြတုနံလော၊ သဗ္ဗေတိ၊ သဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ အနဝသေ
 သာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ ကိံ ကောအတ္ထော၊ အဘယ်အနက်ကို၊ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တုဌေ၊ သင်နတ်အပေါင်းတို့
 သည်၊ ဗိဗ္ဗဋ္ဌာနာနိစ၊ နတ်နေရာအရပ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်
 ပြည်၌၊ ဥပဘောဂသမ္ပဒဉ္စ၊ အသုံးအဆောင်၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဓမ္မသဝနတ္ထံ၊ တရားတော်ကိုနာအံ့သောငှါ၊ ဣဓ၊ ဤ

ဝေသာလီပြည်သို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်
လောကုန်ငြိ၊ နုခုနာဠုကာဒိဒဿနတ္ထံ၊ ကခြေသည်မိန်းမ အပရှိသည်တို့ကို
ကြည့်ရှုအံ့သောငှါ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နသမာဂတာ၊ အညီအညွတ်
မလာကုန်၊ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့် သာယျင်၊ ဘူတာ၊ နတ်အပေါင်းတို့၊
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘုဌေ၊ သင်နတ်တို့သည်၊ နိဿာမေထ၊ မှတ်နာ
ကြကုန်လော၊ . အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သုမနာဘာဝန္တ၊ သက္ကစုံသုဏန္တ၊
တိဝစနေန၊ သုမနာဘာဝန္တ၊ သက္ကစုံသုဏန္တ၊ ဟူသောစကားဖြင့်၊ တေသံ၊
ထိုနတ်တို့၏၊ သုမနာဘာဝဉ္စ၊ ဝမ်းမြောက်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
သက္ကစုံ၊ ရှိသေစွာ၊ သောတုကမျတဉ္စ၊ နာခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်
ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘုဌေ၊
သင်နတ်တို့သည်၊ သုမနာဘာဝေန၊ ကောင်းသောနှလုံးရှိသည်၏ အဖြစ်
ဖြင့်၊ အတ္တသမ္ဘာပဏီမိယောနိသောမနသိကာရာသယသုဒ္ဓိဟိစ၊ မိမိကိုယ်
ကိုကောင်းစွာ ဆောက်တည်လိုခြင်း အသင့်နှလုံးသွင်းခြင်း ဆန္ဒ၏ သန့်
ရှင်းခြင်းတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ သက္ကစုံ၊ ရှိသေစွာ၊ သောတုကမျတဿ၊
တရားကို နာခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သပ္ပုရိသုပ နိဿယပရ
တောဗောသပဒဋ္ဌာနတော၊ သူတော်ကောင်းကို မြဲရခြင်း သူတပါး၏
တရား ဟောသော အသံလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိသော အားဖြင့်၊
ပယောဂသုဒ္ဓိဟိစ၊ ပယောဂ၏စင်ကြယ်ခြင်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ယုတ္တာ၊
ယှဉ်ကုန်၏၊ တသ္မာဟိတသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဘူတာ၊ နတ်များ
တို့၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘုဌေ၊ သင်နတ်တို့သည်၊ နိဿာမေထ၊
မှတ်နာကြကုန်လော၊ . အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ပုရိမဂါထာယ၊
ရှေးဂါထာ၏၊ အန္တေ၊ အဆုံး၌၊ ဘာသိတန္တိ၊ ဘာသိတံဟူ၍၊ ပံပဒံ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ သိအပ်၏၊ တံပဒံ၊ ထိုဘာသိတံဟူသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ကာရဏာဘာ
ဝေန၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အပဒိသန္တော၊ ညွှန်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
တသ္မာဟိ ဘူတာ နိဿာမေထာဟိ၊ တသ္မာဟိဘူတာ နိဿာမေထဟူ၍၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မမ၊ ငါတရား၏၊ ဘာသိ
တံနာမ၊ ဟောအပ်သောတရားစကားမည်သည်ကို၊ အတိဒုလ္လဘံ၊ အလွန်
ရဲခဲ၏၊ အဋ္ဌက္ခဏပရိဝဇ္ဇိတဿ၊ ရှစ်ပါးသော အဋ္ဌက္ခဏမှ လွတ်သော၊
ခဏဿ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမေဏ၏၊ ဒုလ္လဘတ္တာ၊ ရဲခဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
အနေကာနိသံသဉ္စ၊ တပါးမကများသောအကျိုးဆက်ကိုလည်း၊ ပညာ
ကရဏာ ဂုဏေန၊ ပညာတော် မဟာကရဏာ တော်၏ ကျေးဇူးဖြင့်၊

ပဝတ္တတ္တံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တဉ္စ၊ ထိုအကျိုး ရှိသော
 တရားကိုသာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝတ္တုကမ္မာမော၊ ပြောဟောခြင်း
 ဌာအလိုတော်ရှိ၏၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားစကားကို၊
 ဘူတာ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ သုဏန္တု၊ နာကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တသ္မာဟိဘူတာနိဿယမေထသဗ္ဗေတိဣဒ်ဂါထံ၊
 တသ္မာဟိဘူတာ နိဿယမေထသဗ္ဗေဟူသော ဤဂါထာကို၊ ဣဒ်နာဂါထာ
 ပဓန၊ ဤယာဒီစ ဟူသော ရှေးဂါထာကြောင့်၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဇေတံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ နိရောပေန္တံ၊ ထားတော်
 မူလျက်၊ အတ္တဘာသိတနိဿယမန၊ ကိုယ်တော်သည် ဟောတော်မူအပ်
 သည်ကိုမှတ်စေခြင်း၌၊ နိယောဇေတွာ၊ တိုက်တွန်းတော်မူပြီး၍၊ နိဿာ
 မေထဗ္ဗံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်သည်ကို၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူလိုသောဌာ၊ မေတ္တံ
 ကရောထမာနူသိယာ ပဇာယာတိ၊ မေတ္တံကရောထ မာနူသိယာ ပဇာယာ
 ဟူသော စကားကို၊ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂို
 ၏၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တိဟိဥပဒ္ဓဝေ
 ဟိ၊ သုံးပါးသောဥပဒ္ဓဝေတို့သည်၊ ဥပဒ္ဓုတာ၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ယာယံ
 မာနူသိယာ ပဇာယာ၊ အကြင် လူဖြစ်သော သတ္တဝါသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿာ
 မာနူသိယာ ပဇာယာ၊ ထိုလူဖြစ်သော သတ္တဝါအား၊ မေတ္တံမေတ္တဘာဝံ၊
 ချစ်မြတ်နိုးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဟိတဣာသလတံ၊ အစီးအပွားကုန်လိုသည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ တုဌေ၊ သင်နတ်တို့သည်၊ ပစ္စုပဋ္ဌေထ၊ ဖြစ်စေကုန်လော့၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ကေဝိပန၊ အချို့သော
 ဆရာတို့သည်ကား၊ မာနူသိကံပဇန္တိ၊ မာနူသိကံပဇံဟူ၍၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ဆိုကြ
 ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုကေဝိဆရာတို့၏စကားကို၊ ဘုမဋ္ဌသန္တဝါ၊ မြေ၌တည်လေ
 ပြီးသည် ဖြစ်သောကြောင့်၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်၊ အညော၊ တပါးသော ဆရာ
 တို့သည်၊ ယံဝိစအတ္တံ၊ အကြင်အနက်ကိုလည်း၊ ဝတ္ထုယန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏၊
 သောဝိ၊ ထိုအဖွင့်သည်လည်း၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်၊ ဣ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပါ
 ယောပန၊ အဓိပ္ပါယ်ကိုကား၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဟံ၊
 ငါတုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူ၍၊ ဣဿရိယဗလေန၊ အစိုးရခြင်းဟူ
 သောအားဖြင့်၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ အပိတု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တုမှာ
 ကဉ္စ၊ သင်တို့အား လည်းကောင်း၊ မာနူသိယာ၊ လူစင်စစ် ဖြစ်သော၊ ဣ
 နိဿာပဇာယာစ၊ ဤသတ္တဝါအား လည်းကောင်း၊ ယံဟိတံ၊ အကြင်အစီး

အပွားသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအစီးအပွားရှိသော စကားကို၊ အဟံ၊ ငါ
သုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ မေတ္တံကရောထမာနုသိယာပဇာယာ
တိတ္ထေဝ၊ မေတ္တံကရောထမာနုသိယာ ပဇာယဟူသော ဤဝုဒ္ဓိကား။ ။
ယေရာဇိသယော၊ အကြင်မင်းရဲသေ့တို့သည်၊ ပထဝီ၊ မြေအပြင်၌ရှိသော
သတ္တု၊ ဘဏ္ဍံ၊ ရန်သူအပေါင်းကို၊ ဝိရာဇေတွာ၊ အောင်ပြီးသည် ဖြစ်၍၊
အဿမေဓမ္မ၊ မြင်းကိုသတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂုရိသမေဓမ္မ၊ ယောက်ျား
ကိုသတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မာပါသမ္မ၊ ကောင်းစွာထမ်းမိုးပေါက်၌
ထည့်သွင်းအပ်သော ထမ်းမိုးကျည်းကိုပစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝါဇ
ပေယျံ၊ မန္တန်ဝုဒ္ဓိတို့ဖြင့် ပြုပြင်စီရင်အပ်သော ထောပတ်ပျားကို သောက်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိရုဇ္ဈန္ဓောမိမိဥစ္စာကို မလျှို့ဝှက်မှု၍အကြွင်းမဲ့ ပေး
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တံခါးမရှိရာကို လည်းကောင်း၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်
၍၊ ယဇမာနာ၊ ယဇ်ပူဇော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပရိယဝါ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်
၏၊ တေ၊ ထိုမင်း ရဲသေ့တို့သည်၊ သုဘာဝိတဿ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်
သော၊ မေတ္တဿ၊ မိတ္တဿ၊ မေတ္တာမိတ်၏၊ သောဇ္ဇဿိ၊ တဆဲ့ခြောက်မိတ်
မိတ်သည်ရှိသော်၊ ကလတ္တိ၊ တမိတ်မျှကိုလည်း၊ နာနုဘဝန္တိ၊ မခံစားရကုန်၊
အပရုဇ္ဈမိတ္တော၊ ပြစ်မှားလိုသောမိတ်မရှိသော၊ အရိယော၊ သူတော်ကောင်း
သည်၊ ဧကံပိပါတံ၊ တခုသောသတ္တဝါကိုလည်း၊ ဝေမေတ္တာယတိ၊ အကယ်
၍ချစ်ခြင်းကို ပြုအံ့၊ တေန၊ ထိုသို့ချစ်ခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်၊ ကုသလံ၊
ကုသိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏေဝ၊ သတ္တ
ဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မနုဿေဝ၊ လူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အနုကမ္မံ၊
အစဉ်သနားခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗဟုတံ၊ များစွာသော၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှု
ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိဧဝမာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သုတ္တံ၊ သုတ္တံ၊
သုတ္တံ၊ ဒေသနာတော်တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဧကာဒဿနိသံသာနုပ္ပ၊ တဆဲ့
တပါးသောအကျိုးဆက်တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ယေ၊
အကြင်သူတော် ကောင်းတို့သည်၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာမိတ်ကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြု
ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတော်ကောင်း တို့အား၊ မေတ္တာပတိတာ၊ မေတ္တာ
ကြောင့်ဖြစ်သော အစီးအပွားရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
ကုန်၏၊ ဧဝတာနုကမ္မိတော၊ နတ်တို့သည်အစဉ်စောင့်ရှောက်အပ်သော၊
ပေါသော၊ သတ္တဝါသည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သဒ္ဓါနိ၊ ကောင်းသောအာ
ရုံတို့ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်တွေ့၏၊ ဣတိဧဝမာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သုတ္တံ၊
နံ၊ သုတ္တံတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ယေသု၊ အကြင်သတ္တဝါတို့၌၊ မေတ္တံ၊

၂၆

ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို၊ ကရိယာတိ၊ ပြုအပ်၏။ တေသံပိ၊ ထိုသူတို့အားလည်း၊
ဟိတာတိ၊ အစီးအပွားရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

... ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပသယသမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏လည်း၊ ဟိတာတံ၊
အစီးအပွား ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
မေတ္တံကရောထမာနုသိယာပဇာယာတိ၊ မေတ္တံကရောထ မာနုသိယာပဇာ
ယဟူ၍၊ ဝတ္ထာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥပကာရဗ္ဗိ၊ ကျေးဇူး
ကိုလည်း၊ ဒသေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒိဝါစရတ္တောစဟရန္တိ ယေဗလိံ
တသ္မာဟိနေရက္ခထအပ္ပမတ္တာတိ၊ ဒိဝါစရတ္တောစဟရန္တိ ယေဗလိံ တသ္မာ
ဟိနေရက္ခထအပ္ပမတ္တာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ
ဝုဒ္ဓိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ယေမနုဿာ၊
အကြင်သူတို့သည်၊ စိတ္တကမ္မကမ္မကမ္မာဒိဟိပိ၊ ပန်းချီဆေးရုပ်သစ်သား
ရုပ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဒေဝတာစ၊ နတ်တို့ကိုလည်း၊ ကတွာ၊ ပြ၍၊
စေတိယရက္ခာဒိနိစ၊ စေတီသစ်ပင် တို့သို့လည်းကောင်း၊ ဥပသကံမိတွာ၊
ချဉ်းကပ်၍၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ ဗလိံ၊ ပူဇော်
သကာကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။ ကာဠပက္ခာဒိသုစ၊ လက္ခယံပက္ခအစ
ရှိသည်တို့၌လည်း၊ ရတ္တိံ၊ ည၌အခါ၌၊ ဗလိံ၊ ပူဇော်သကာကို၊ ကရောန္တိ၊
ပြုကြကုန်၏။ သဿကတတ္တာဒိနိဝါ၊ စာရေးတံ ဆွမ်းအစရှိသည်တို့ကို
လည်း၊ ဒတွာ၊ ယူဒါန်း၍၊ အာရက္ခဒေဝတာ၊ ကိုယ်စောင့်နတ်တို့ကို၊ ဥပါ
ဒါယ၊ အစပြု၍၊ ယာဝဗြဟ္မဒေဝတာနံ၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်သောနတ်တို့
အား၊ ပတ္တိဒါနံ၊ ကောင်းမှု၏အဖို့ကို၊ နိယျာတနေန၊ ဆောင်ရှင်းသဖြင့်၊ ဒိဝါ၊
နေ့အခါ၌၊ ဗလိံ၊ ပူဇော်သကာကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ခတ္တောရောပနဒိပမာ
လာသဗ္ဗရတ္တိကမ္မဿာနာဒိနိ၊ ဝမ်းဆောင်းခြင်း ဆီဒီးထွန်းခြင်း တည၌
ပတ်လုံးတရားနာရခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ပတ္တိဒါ
နနိယျာတနေန၊ အလှူ၏အဖို့ကို ဆောင်ရှင်းသဖြင့်၊ ရတ္တိံ၊ ည၌အခါ၌၊
ဗလိံ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသော ပူဇော်သကာကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။
တေ၊ ထိုနေ့ည၌ပတ်လုံးအာမိသပူဇာဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့်ပူဇော်သကာပြုသော
လူတို့ကို၊ ကထံကေနကာရုဏေန၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်၊ နရက္ခိ
ထဗ္ဗာ၊ မစောင့်ရှောက်ဘဲ ရှိလေကုန်အံ့နည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဝါစ၊ နေ့အခါ၌
လည်းကောင်း၊ ရတ္တောစ၊ ည၌အခါ၌ လည်းကောင်း၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်နတ်တို့
ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဗလိံ၊ အာမိသဖြင့်ပူဇော်
ခြင်းဓမ္မဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်

၏၊ တသ္မာဟိတသ္မာဝေ။ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နေ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့ကို၊
 ရုက္ခထ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်လော၊ တသ္မာဗလိကဗ္ဗကရဏာပိ၊ ထိုသို့ပူဇော်
 သကာကိုပြုခြင်းကြောင့်သည်။ တေမနုဿ၊ ထိုလူတို့ကို၊ ရုက္ခထဂေါပါ
 ယထ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်လော၊ နေသံ၊ ထိုလူတို့၏၊ အဘိတံ၊ အကျိုးမရှိ
 သည်ကို၊ အပနေထ၊ ပယ်ကုန်လော၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ ကုန်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တံကတညဘာဝံ၊ ထိုလူတို့ပြုသော ကျေးဇူးကိုသိ
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌၊ ကတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍၊ နိစ္စံ၊ အခြံ၊
 အနုဿရန္တာ၊ အပန်ဖန် အောက်မှေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွား
 ကို၊ ဥပနေထ၊ ဆောင်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာသု၊ နတ်တို့၌၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဥပကာရကဘာ
 ဝံ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ တေသံ၊
 ထိုလူတို့အား၊ ဥပဒ္ဒဝဂ္ဂုပသမနတ္ထံ၊ ဥပဒ္ဒဝေါကိုငြိမ်းစိမ့်သောငှါ၊ ဗုဒ္ဓါဒိ
 ဂုဏပကာသနေနစ၊ ဘုရားအစရှိသည်တို့၏ ဂုဏ်တော်ကို ပြသောအား
 ဖြင့်လည်း၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ ဓမ္မသဝနတ္ထံ၊ တရားတော်ကို
 နာစိမ့်သောငှါ၊ ယံကိပ္ပိဝိတ္တန္တိ အာဒိနာ၊ ယံကိပ္ပိဝိတ္တံ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေ
 န၊ နည်းဖြင့်၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ပယုန္တိဟံ၊ ယှဉ်စိမ့်သောငှါ၊ အာ
 ရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုယံကိပ္ပိအစရှိသော ဂါထာ
 ဝုန်၌၊ ယံကိပ္ပိတိပဒေန၊ ယံကိပ္ပိဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ အနိယမိတဝသေန၊ အ
 မှတ်မရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသည်ကို၊ ပရိယာ
 ဒိယတိ၊ ပိုင်းခြား၍ယူ၏၊ တဗ္ဘတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်တို့၌၊ ယံကိပ္ပိ၊
 အမှတ်မရှိသော၊ ဝေါဟာရူပင်၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းငှါခံ့သော၊ ဝိတ္တန္တိ၊ ဝိတ္တံ
 ဟူသည်ကား၊ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်၊ ဝိတ္တိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ္တမည်၏၊ ဣဝေါတိ၊ ဣဝေါဟူသည်ကား၊ မနုဿလော
 ကံ၊ လူပြည်ကို၊ နိန္ဒိသတိ၊ ညွှန်ပြ၏၊ ဟုရံဝါတိ၊ ဟုရံဝါ ဟူသည်ကား၊
 တတော၊ ထိုလူပြည်မှ၊ ပရံ၊ တပါးသော၊ အဝသေသလောကံ၊ ကြွင်း
 သောသေသကကို၊ တေန၊ ထိုဟုရံဝါဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်၊ မနုဿ၊ လူပြည်
 ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သဗ္ဗသေသကဂဟဏေ၊ အလုံးစုံသော သေသကကို
 ယူအပ်သည်၊ ပတ္တေ၊ ရောက်အပ်သော အနက်ရှိသျက်၊ သဂ္ဂေသုဝါတိ၊
 သဂ္ဂေသုဝါဟူ၍၊ ပနတော၊ နောင်မှ၊ ဂုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ မနုဿစ၊ လူပြည်ကိုလည်းကောင်း၊ သဂ္ဂေစ၊ နတ်ပြည်ကိုလည်း

၃၆၈

သုန္ဒရီပျို့အတ္ထကထာနိဿယ

ကောင်း၊ဌပေဝဉ္စ၊ထား၍၊ အဝသေသာနံ၊ လူ့ပြည်နတ်ပြည်မှကြွင်းကုန်
 သော၊နာဂသုပဏ္ဏာဒိနံ၊နဂါးဂဠုန် အစရှိသောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဂဟဏံ၊
 ယူခြင်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။ဇဝံ၊ဤသို့၊ ဣမေဟိ၊ ဤသို့သတော
 ရှိကုန်သော၊ဒွိဟိပဓေဟိ၊ဣဝေါဟုရံဝါဟူသောနှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊မနုဿာနံ၊
 လူတို့အား၊ဝေါဟာရူပဂဉ္စ၊ ရောင်းဝတ်ခြင်းငှါ ခံသည်လည်းဖြစ်သော၊
 အလကံ၊ရူပရိဘောဂူပဂဉ္စ၊တန်ဆာဆင်ခြင်း သုံးဆောင်ခြင်းငှါခံသော၊
 ဇာတာရူပရူတမုတ္တာမဏိ ဝေဠုရိယပဝါဠုလောဟိတင်္ဂ မသာရဂဠာ
 ဒိဟိ၊ရွှေငွေပုလဲပတ္တမြားကြောင်မျက်နှာသန္တာပတ္တမြားနီပတ္တမြားပြောက်
 အစရှိသော၊ယံဝိတ္တံ၊အကြင်ဥစ္စာသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ မုတ္တာမဏိဝါဝိကတ္တ
 တာယ၊ပတ္တမြားပုလဲတည်းဟူသောအခင်းရှိသော၊ဘူမိယာ၊မြေ၌၊ ရတ
 နမယဝိမာနေသု၊ရတနာဖြင့်ပြီးသော ဗိမာန်ဖြစ်ကုန်သော၊ အနေကာယော
 ဇနသတဝိတ္တတေသု၊ယူဇနာတရာမက ကျယ်သော အပြင်ရှိကုန်သော၊
 ဘဝနေသု၊ဗိမာန်တို့၌၊ ဥပပန္နာနံ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ နာဂ
 သုပဏ္ဏာဒိနံ၊နဂါးဂဠုန် အစရှိသည်တို့၏။ ယံဝိတ္တဉ္စ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်
 လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။တံ၊ထိုဥစ္စာကို၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌံ၊ပြုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။

သက္ခေသုဝါတိ၊သက္ခေသုဝါဟူသည်ကား၊ကာမာဝစရဗျပါဝစရဒေဝ
 လောကေသု၊ ကာမာဝစရဗျပါဝစရ နတ်ပြည်တို့၌၊ တေ၊ ထိုနတ်တို့ကို၊
 သောဘဏေန၊ တင့်တယ် ကောင်းမွန်သော၊ ကမ္မေန၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊
 အဓိပဏ္ဍိ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ သဂ္ဂါ၊သဂ္ဂမည်ကုန်၏၊
 ဝါ၊တနည်းကား၊သုဠု၊ကောင်းစွာ၊ အဂ္ဂါ၊မြတ်ကုန်၏၊ဣတိပိ၊ထိုကြောင့်
 လည်း၊သဂ္ဂါ၊သဂ္ဂမည်ကုန်၏၊ယဏ္ဍိ၊ယံဟူသည်ကား၊ ယံသသာမိကံဝါ၊
 အကြင်အရှင်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံအသာမိကံဝါ၊ အကြင်အရှင်မ
 ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ရတနန္တိ၊ ရတနံဟူသည်ကား၊ ရတိ၊နှစ်သက်
 ခြင်းကို၊ နယတိဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ ဇနယတိ၊ဖြစ်စေတတ်၏၊
 ဝဇေတိ၊ပွားစေတတ်၏၊ ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ ရတနံ၊ရတနမည်၏၊ ယံကိဉ္စ၊
 တရံဘသုသောဥစ္စာသည်၊ဝိတ္တိကတဉ္စ၊ဝိတ်၌ ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊
 မဟာဠုဉ္စ၊အဖိုးများစွာထိုက်သည် လည်းကောင်း၊ အတုလဉ္စ၊ အတူမရှိ
 သည်လည်းကောင်း၊ဒုလ္လဘဒဿနဉ္စ၊မြင်ရခဲသည်လည်းကောင်း၊အနော
 သေတ္တပရိဘောဂဉ္စ၊ မယုတ်သောသတ္တဝါတို့သာ သုံးဆောင်အပ်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဇေတံ၊ဤရတနာ ဟူသော ဝကားသည်၊
 တဿ၊ထိုဥစ္စာ၏။ အဓိဝစနံ၊အမည်တည်း၊ ယထာဟ၊ဘုရား အဘယ်

သို့ဟောတော် မူသနည်းဟူမူကား၊ ဗိတ္တိကတံမဟန္တု(ပ)ရတနံတေန
 ဝုစ္စတိတိ၊ ဗိတ္တိကတံ မဟန္တု(ပ)ရတနံတေန ဝုစ္စတိဟူ၍၊ အာဟာ၊ဟော
 တော်မူ၏၊ဗိတ္တိကတဉ္စ၊ရိသေခြင်းကိုပြုအပ်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
 မဟန္တု၊ အဖိုးများစွာ ထိုက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတုလဉ္စ၊
 အတုမရှိသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဗုလ္လဘဒဿနဉ္စ၊မြင်ရဲသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အနောမ သတ္တပရိတောဂဉ္စ၊ မယုတ်သော သတ္တဝါတို့
 သာသုံးဆောင်အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ရတ
 နံ၊ရတနာဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ပဏိတန္တိ၊ပဏိတံဟူသည်ကား၊ဥတ္တဓိ
 သေဋ္ဌံ၊မြတ်သော၊အနုပ္ပကံ၊ အဘိုးအဘိုင်းမသိ ထိုက်သော၊ဝေံ၊ဤသို့၊
 ဣမိနာဂါထာပဒေန၊ ဤဂါထာပုဒ်ဖြင့်၊ သက္ကေသ၊နတ်ပြည်တို့၌၊ အနေက
 ယောဇနသတပ္ပမာဏသဗ္ဗရတနမယဝိမာနေသု၊ယူဇန တရာမကအတိုင်း
 အရှင်ရှိသော အလုံးစုံသော ရတနာဖြင့်ပြီးသော ဗိမာန်ဖြစ်ကုန်သော၊
 သုဓမ္မဝေဇယန္တပတုတိသု၊သုဓမ္မာဝေဇယန္တ၊ပြာသာဒ်အစရှိသည်တို့၌၊
 သဿမိကံ၊ အရှင်ရှိသော၊ ယံရတနံ၊အကြင်ရတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊
 ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဗိရဟေန၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသောကာလမှကင်းသဖြင့်၊ အပါယ
 မေဝ၊အပါယ်တို့သို့သာလျှင်၊ ပရိပူဇေန္တသု၊ပြည့်လေကုန်သော၊သက္ကေ
 သု၊ သတ္တဝါတို့ကြောင့်၊ သုညဝိမာနပဋိဗန္ဓံ၊ နတ်သား နတ်သမီးမရှိ သိတ်
 ညံခြင်းနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊အဿမိကံ၊အရှင်မရှိသော၊ယံရတနဉ္စ၊အကြင်
 ရတနာသည်လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဝါပနံ၊တနည်းသော်ကား၊အညံပံ၊တပါး
 လည်းဖြစ်သော၊ ပထဝီမဟာသမုဒ္ဒဟိမဝန္တာဒိနိသိတံ၊ မြေကြီးမဟာ
 သမုဒ္ဒရာဟိမဝန္တာ အစရှိသည်ကိုမှီသော၊ အဿမိကံ၊အရှင်မရှိသော၊
 ယံရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံ၊ထိုသဿမိက အဿမိ
 ကရတနာကို၊နိဗ္ဗိဋ္ဌံ၊ပြုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊

နနောသမံအတ္ထိ တထာ ဂတေနာတိဇ္ဇေ၊ နနောသမံအတ္ထိ တထာ
 ဂတေနဟူသောဤပုဒ်၌၊နန္တတိဇ္ဇေသော သဇ္ဈေ၊ နဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊
 ပဋိသေဓနေ၊ ပဋိသေဓအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ နောန္တတိ
 ဇ္ဇေသောသဇ္ဈေ၊ နောဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ အဝဓာရဏေ၊ အဝဓာရဏ
 အနက်၌၊နိပါတော၊နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊သမန္တိ၊သမံဟူသည်ကား၊တုလျှံ၊
 တူ၏၊ အတ္ထိတိ၊ အတ္ထိဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ တထာဂတေနာတိ၊
 တထာဂတေန ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ ကိံ၊ကော
 အတ္ထေ၊ အဘယ်အနက်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ

နည်း၊ ယံတေဝိတ္တဉ္စ၊ အကြင် ဥစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ယံတေဝရတနဉ္စ၊ အကြင်ရတနာကို လည်းကောင်း၊ ပကာသိတံ၊ ပြအပ်ပြီ၊ ဧတ္ထ၊ ဤပြအပ် ပြီးသော ဥစ္စာရတနာတို့တွင်၊ ကေမ္မိတရသော ရတနာမျှ သည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓရတနေန၊ ဘုရားတည်းဟူသောရတနာနှင့်၊ သဒိသံ၊ တူသော၊ ရတနံ၊ ရတနာသည်၊ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ ယံပိရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုရှိသော ရတနာသည်၊ ဗိတ္တိကတဋ္ဌေန၊ ရှိသေခြင်း ပြုအပ်သော အနက်သဘော ကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ သေယျထိဒံသေယျယာ ကံတမံရတနံ၊ ထိုရတနာအဘယ်နည်းဟူမူကား၊ စက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြာဝတေးဖြစ်သော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ စက္ကရတနဉ္စ၊ စကြာရတနာသည်လည်းကောင်း၊ မဏိရတ နဉ္စ၊ ပတ္တမြားရတနာသည် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဒ္မိ၊ အကြင် စကြာရတနာ ပတ္တမြားရတနာသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မဟာဇ နော၊ လူအပေါင်းသည်၊ အညတ္ထ၊ တပါးသောရတနာနှင့်၊ ဗိတ္တိကာရံ၊ ပူဇော် သော အမူအရာကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ကောစိ၊ တရံတယောကံသောသု သည်၊ ဗုပ္ပဂန္ဓာဒိနိ၊ ပန်းနံသာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ယက္ခ ဌာနံဝါ၊ နတ်ရှိရာအရပ်သို့ လည်းကောင်း၊ ဘူတဌာနံဝါ၊ သုဗ္ဗဇိုး ရှိရာ အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ သဗ္ဗေဝါ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ် သော၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ စက္ကရတနမဏိရတနမေဝ၊ စကြာရတနာ ပတ္တမြားရတနာကို သာလျှင်၊ ဗိတ္တိကာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်၏၊ တံတံဝရံ၊ ထိုထိုသို့အပ်သောဆုကို၊ ပတ္ထေတိ၊ တောင်း တ၏၊ အဿ၊ ထိုသူအား၊ ပတ္တိတပတ္တိတဉ္စ၊ တောင်းတတိုင်းတောင်းတ တိုင်းလျှင်၊ ကေတ္တိ၊ တပေါင်းတည်း၊ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ တမ္ပိရတနံ၊ ထိုစကြာရတနာ ပတ္တမြားရတနာ သည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓရတနေန၊ ဘုရားဟူ သောရတနာနှင့်၊ သမံ၊ တူမျှခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ။

“ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဗိတ္တိကတဋ္ဌေန၊ ရှိသေခြင်းကိုပြုအပ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်သည်၊ ယဒိဥပ္ပန္နတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တထာဂတောဝ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်သာလျှင်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ပွင့်တော်မူသည် ရှိသော်၊ ယေနော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ မဟေသက္ခာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန် သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုနတ်လူတို့

သည်။ အညတြိ၊ သုရားမှ တပါးသောသုန္ဒ၊ ဗိတ္တိကာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊
 နကာရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ကိစ္ဆိတရိတမိဿ၊ အညံတပါးသောသုန္ဒကို၊ နပူဇေန္တိ၊
 မပူဇော်ကုန်၊ တထာပတိတထောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဗြဟ္မာသဟံ
 ပတိ၊ သဟံပတိ ဗြဟ္မာမင်းသည်၊ သိနေရမက္ခန္ဓာ၊ မြင့်မိုရ် တောင်လုံးမျှ
 လောက်သော၊ ရတနဒါမေန၊ ရတနာပန်းဆိုင်ဖြင့်၊ တထာဂတံ၊ လာခြင်း
 ကောင်းတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏၊ ယထာပယဉ္ဇ၊
 အားနှင့်လျော်စွာလည်း၊ အညေတပါးကုန်သော၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗိသာရကောသလရာဇအနာထပိဏ္ဍိအာဒယောစ၊ ဗိဗ္ဗိ
 သာရမင်း ကောသလမင်း အနာထပိဏ္ဍိသုဋ္ဌေးအစရှိကုန်သော၊ မနုဿာ
 စ၊ လူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတံပိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူပြီးသည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဆန္ဒဝတိ
 ကောမ္မိနံ၊ ကိုးဆွဲ ခြောက်ကုသေသ ဥစ္စာတို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍၊
 အသောကမဟာရာဇာ၊ အသောက မင်းမြတ်သည်၊ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပေ၊
 အလုံးစုံသော ဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်း၌၊ စတုရာသီတိ ဝိဟာရ သဟဿာနိ၊ ရှစ်
 သောင်း လေးထောင်သော ကျောင်းတို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာ ပေတိ၊ တည်စေ၏၊
 အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ဗိတ္တိကာရာနံ၊ ပူဇော်ကုန်သော သူတို့အား၊
 ကောပနဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း၊ အာပိစအပရောနယော၊
 နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ အညဿ၊ သုရားမှ
 တပါးသော၊ ပရိနိဗ္ဗုတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊
 ဇာတိဗောဓိ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တန ပရိနိဗ္ဗာနဋ္ဌာနာနိဝါ၊ ဖွားရာအရပ်ဗောဓိပင်
 ဓမ္မစကြာဟောရာပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိမာစေတိယာ
 ဒီနိဝါ၊ ဆင်းတုစေတီအစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တိကာရဂဇ္ဈကာရော၊ ပူဇော်ခြင်း အရိအသေပြုခြင်းသည်၊
 ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဝတ္တတိယထာ၊
 နှစ်သက်စွာဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗိတ္တိကာတဋ္ဌေနာပိ၊ ပူဇော်
 ခြင်းကို ပြုအပ်သော အနက်သဘောကြောင့်လည်း၊ တထာဂတသမံ၊
 လာခြင်း ကောင်းတော်မူသော သုရားနှင့်တူသော၊ ရတနံ၊ ရတနာသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ။

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ယံပိရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တံ၊ ထိုရတနာသည်၊ မဟာဋ္ဌဋ္ဌေန၊ များစွာသော အဖိုးထိုက်သောအနက်
 သဘောကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ သေယျဝိဒံ၊ ထိုမြတ်သောအဖိုး

ထိုက်သောရတနာ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ကာသိကံ၊ ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်
သော၊ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးတည်း၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း
ဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇိဇ္ဈန္တိ၊ အိုမင်းဟောင်းပြီးသည်လည်းဖြစ်
သော၊ ကာသိကံ၊ ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးသည်၊ ဝဏ္ဏဝန္တဇ္ဇေဝ၊
အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုခသမ္ပဿဉ္စ၊ ကောင်း
သောအတွေ့နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာဗ္ဗဉ္စ၊ အဖိုးများ
စွာထိုက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ
၏၊ တမ္ပိ၊ ထိုပုဆိုးရတနာသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓရတနေန၊ ဘုရားတည်းဟူသော
ရတနာနှင့်၊ သမံ၊ တူမျှသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တံ၊
ထိုပုဆိုးသည်၊ မဟာဗ္ဗဉ္စေန၊ အဖိုးများစွာထိုက်သောအနက်ကြောင့်၊ ရတ
နံ၊ ရတနာမည်သည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိဝိ၊ ဤသို့ဖြစ်
သော်လည်း၊ တထာဂတောဝ၊ လာခြင်း ကောင်းတော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်သာလျှင်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တထာဂတော၊ လာခြင်း ကောင်းသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့၏၊ ဝံသုကံဝိ၊ မြေမှုန့်ကိုလျက်လည်း၊
ပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ ခံယူတော်မူ၏၊ တေသံ၊ ထိုမြေမှုန့်ကိုလှူသောသူတို့၏၊ တံဒါ
နံ၊ ထိုအလှူသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသံ၊
ကြီးမြတ်သောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေယျထာဝရံ၊ အဘယ်
သူတို့ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အသောကရုညော၊ အသောကမင်း၏၊ မဟပ္ပလံ
ယထာ၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသကဲ့သို့တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးကြီးခြင်း
သည်၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ မဟာဗ္ဗတာယ၊ မြတ်သော အဖိုးဟု
ဆိုအပ်သော အကျိုးရှိခြင်းကြောင့်၊ တထာဂတောဝ၊ လာခြင်းကောင်း
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်တော်မူ
၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာဗ္ဗတာဝစနေနဝ၊ များစွာအဖိုးတည်းဟူသောအကျိုး
ကိုပေးတတ်သောစကားဖြင့်လည်း၊ ဧတ္ထံ၊ ဤအရာ၌၊ ဒေါသာတာဝသာဓ
ကံ၊ အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော၊ ဣဒံသုတ္တပဒံ၊ ဤဆို
လတ္တံ့သောသုတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်ဂုရုလ်တို့၏၊
စိဝရ(ပ)ပရိက္ခာရံ၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်း အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်
သောဆေးတည်းဟူသောအရံအတားကို၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ ခံတော်မူတတ်၏၊ တေသံ၊ ထိုဂုရုလ်
တို့အား၊ တံ၊ ထိုသို့ခံတော်မူခြင်းသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုး

ရှိသည်။ မဟာနိသံသံ၊ ကြီးမြတ်သော အာနိသင်ရှိသည်။ ဟောတီးဖြစ်
၏။ ဣဒံ၊ ဤမြတ်သော အကျိုးသည်။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ မဟန္တ
တာယ၊ မြတ်သော ကုသိုလ်တည်းဟူသော အဖိုးထိုက်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သေယျထာဝရံ၊
ဥပမာသော်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာသိကံ၊ ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်သော၊
တံဝတ္ထံ၊ ထိုပုခင်းသည်။ မဟန္တံ၊ များစွာအဖိုးထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တထူပမံ၊ ထိုကာသိတိုင်း၌ ဖြစ်သောပုခင်း
ကောင်းလျှင်ဥပမာရှိသော၊ ဣမံပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မဟန္တံ၊ အဖိုးများ
စွာထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟန္တဋ္ဌေ
နာဝိ၊ အဖိုးများစွာ ထိုက်သော အနက်ကြောင့်လည်း၊ တထာဂတသမံ၊
မြတ်စွာဘုရားနှင့်တူသော၊ ရတနံ၊ ရတနာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ယဗ္ဗိရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တံ၊ ထိုရတနာသည်။ အတုလျဋ္ဌေန၊ အတုမရှိသောအနက်ကြောင့်၊
ရတနံ၊ ရတနာမည်၏။ သေယျထံဒံ၊ ထိုအတုမရှိသောရတနာသည်အဘယ်
နည်းဟူမူကား၊ ရညောစက္ကဝတ္ထိဿ၊ စကြာဝတေးမင်း၏၊ စက္ကရတနံ၊
စကြာရတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣန္ဒနီလမဏိနာဘိ၊ ဣန္ဒနီလပတ္တမြား
ဖြင့်ပြီးသောအလယ်ချက်ရှိသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ သတ္တရတနမယသဟ
ဿာရံ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော တထောင်သောအကန့်ရှိသည်၊ ဟော
တီးဖြစ်၏။ ပဝါဠနေမိ၊ သန္တာဖြင့်ပြီးသောအကွင်ရှိသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။
ရတ္တသုဝဏ္ဏသန္တိ၊ နိသော ရွှေဖြင့်ပြီးသောအစပ်ရှိသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။
ယဿ၊ အကြင်စကြာရတနာအား၊ ဒသန္တံဒသန္တံ၊ ဆယ်ခုဆယ်ခုတုန်သော
အကန့်တို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝါတံ၊ လေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပူ၍၊ သဒ္ဓကရ
ဏတ္ထံ၊ အသံကိုပြုစဉ်သောငှါ၊ ဧကမုဏ္ဍာရံ၊ တလုံးစီသောချူသည်၊ ဟော
တီးဖြစ်၏။ ယေန၊ အကြင်ချူသည်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ သန္ဓေ၊ အသံ
သည်၊ သုကုသလပတာမ္ပိတပဉ္စဝိကတူရိယသန္ဓေဝိယ၊ ကောင်းစွာလိမ္မာ
တတ်မြောက်သော ယောဂျားသည်တီးအပ်သော ပဉ္စင်တူရိယအသံ
ကဲ့သို့၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ ယဿ၊ အကြင်စကြာရတနာအား၊ နာဘိယာ၊ ချက်
၏၊ ဥဘတောပဿေ၊ နံပါးနှစ်ဖက်၌၊ သိဟမုခါနိ၊ ခြင်္သေ့ခံတွင်းသဏ္ဌာန်
တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်တုန်၏။ အတ္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ သကုစက္ကသေ
ဝ၊ ထည်းတီး စက်ကဲ့သို့၊ သုသိရံ၊ အခေါင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တထာ၊ ထို
စကြာရတနာကို၊ ကတ္တာဝါ၊ ပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊

ကောရေတာဝါ၊ ပြုစေတတ်သော ဝုတ္တိလ်သည် လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ကမ္မ ပစ္စယေန၊ ကံတရားလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဥတုနာ၊ ဥတုဖြင့်၊
 သမုဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံစက္ကရတနံ၊ အကြင်စကြာရတနာကို၊ ရာဇာ၊ စကြာ
 မင်းသည်၊ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော၊ စက္ကဝတ္တိဝတ္တံ၊ စကြာမင်း
 တို့ကျင့်ရာသောဝတ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ တဒဟုပေါသထေ၊ ထို
 ဥပုသ်နေ့ဖြစ်သော၊ ပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ လပြည့်နေ့၌၊ သီသံနာတော၊ ဦးခေါင်း
 ဆေးလျှော်ပြီးသော်၊ ဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်လျက်၊ ဥပရိ
 ပါသာဒဝရုဂတော၊ အထက် နန်းပြာသာဒ်၌ နေသည်ဖြစ်၍၊ သီလာနိ၊
 ဆောက်တည်အပ်သော သီလတို့ကို၊ သောဓေန္တော၊ သုတ်သင်လျက်၊
 နိသိန္နော၊ ထိုင်နေစဉ်၊ ပုဏ္ဏစန္ဒရိယစ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
 သူရိယံရိယစ၊ နေဝန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဇေန္တံ၊ တက်လတ်သည်ကို၊
 ဝဿတိ၊ မြင်၏။ ယဿ၊ အကြင်စကြာရတနာ၏၊ သန္ဓေ၊ အသံကို၊ ခွါဒသ
 ယောဇနတော၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာအရပ်မှ၊ သုယျတိ၊ ကြားအပ်၏။ ယောဇ
 နတော၊ တယူဇနာမှ၊ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ယံစက္က
 ရတနံ၊ အကြင်စကြာရတနာကို၊ မဟာဇနေန၊ လူများ အပေါင်းသည်၊
 ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သောစန္ဒောဝါ၊ လသည်လည်းကောင်း၊ သူရိယော
 ဝါ၊ နေသည် လည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဗိတောမညေ၊ တက်ယောင်တကား၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အတိရိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ကောတုဟလဇာတေန၊ အုတ်အုတ်ကျက်
 ကျက် သဘောဖြင့်၊ နိယမာနံ၊ မှတ်ထင်စေအပ်လျက်၊ နဂရဿ၊ မြို့၏၊
 ဥပရိ၊ အထက်သို့၊ အာဂတိံ၊ ရောက်လာ၍၊ ရုညော၊ စကြာမင်း၏၊ အဇ္ဇေ
 ပုရဿ၊ နန်းတော်၏၊ ပါဝိနပဿ၊ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်၌၊ နာတိ၊
 ဥစ္စနာတိနိဝံ၊ မမြင့်လွန်းမနိမ့်လွန်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာဇနဿ၊
 လူအပေါင်းအား၊ ဝန္တပုပ္ဖာဒိတိ၊ နံသပန်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇေတု၊
 ပူဇော်ပိဋ်သောဌ၊ ယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ သင့်တင့်ရာအရပ်၌၊ အက္ခာဟာဝံရိယ၊
 ဟည်းဝန်ရိုးကျိုးသကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

တဒေဝ၊ ထိုစကြာရတနာသို့သာလျှင်၊ အနုဗန္ဓမာနံ၊ အစဉ်အတိုင်း
 စပ်ကာဖြစ်သော၊ ဟတ္ထိရတနံ၊ ဆင်ရတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗ
 သေးတာ၊ ကိုယ်လုံးပြုသော၊ ရတ္တပါဒေါ၊ နိသောခြေရှိသော၊ သတ္တပတိ
 ဋ္ဌော၊ ခုနစ်ပါးသောအရပ်၌ ကြပ်ကြပ်တည်သော၊ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးရှင်ပြည့်
 စုံသော၊ ဝေဟာသင်္ဂမော၊ ကောင်းကင်သွားနှိုင်းသော၊ ဥပေါသထကုလာ
 ဝါ၊ ဥပေါသထဆင်မျိုးမှလည်းကောင်း၊ ဆန္ဒန္တကုလာဝါ၊ ဆန္ဒနံဆင်မျိုး

မှလည်းကောင်း၊ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်၊ ဥပါသထကုလ၊ ဥပါသထဆင်မျိုးမှ၊ သဗ္ဗဇေဋ္ဌော၊ အလုံးစုံထက် ကြီးမြတ်သော ဆင်သည်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ ဆဒ္ဓန္တကုလ၊ ဆဒ္ဓန်ဆင်မျိုးမှ၊ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်၊ ယော၊ အကြင်ဆဒ္ဓန် ဆင်မင်းသည်၊ သဗ္ဗကနိဋ္ဌော၊ အလုံးစုံ အောက်လပ်သော၊ သိက္ခိတသိက္ခော၊ သင်အပ်ပြီးသောအလေ့ အကျင့်ရှိသော၊ ဒမေဓုပေတော၊ ဆုံးမသွန်သင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောဆင်သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ခွါဒသယောဇနံ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာ ရှိသော၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ ဝဟေတွာ၊ သိမ်းယူ၍၊ သကလဓမ္မဒီပံ၊ အလုံးစုံသောဓမ္မဒီပိ၊ ပါကျွန်းကို၊ အနုပရိယာယိတွာ၊ အစဉ်အတိုင်းထွဋ်ပတ်၍၊ ဝုရေပါတရာ သမေဝနံနက်စာမီလျှင်၊ သကံရာဇဋ္ဌာနံ၊ မိမိ၏ မင်းနေပြည်ရွာနသို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လာနိုင်၏၊ တမ္ပိ၊ ထိုဆင်ရတနာသို့လည်း၊ အနုဗန္ဓမာနံ၊ အစဉ်အတိုင်းစပ်ကာဖြစ်သော၊ အဿရတနံ၊ မြင်းရတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗသေတော၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော၊ ရတ္တပါဒေါ၊ နိသောခြေရှိသော၊ ကာဠကသိသော၊ နက်သောဦးခေါင်းရှိသော၊ မုဉ္ဇကေသော၊ ရှည်သောဦးစွန်းရှိသောမြင်းသည်၊ ဝလာဟကသရာဇကုလ၊ ဝလာဟကမြင်း၏အမျိုးမှ၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသောစကားသည်၊ ဧတ္တ၊ ဤအရာ၌၊ ဟတ္ထိရတနသဒိသမေဝ၊ ဆင်ရတနာနှင့်တူသည်သာတည်း။

တမ္ပိ၊ ထိုသိန္ဓောမြင်း ရတနာသို့လည်း၊ အနုဗန္ဓမာနံ၊ အစဉ်အတိုင်းစပ်ကာဖြစ်သော၊ မဏိရတနံ၊ ကျောက် ရတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောမဏိ၊ ထိုကျောက်သည်၊ ဝေဠုရိယော၊ ကြောင်မျက်ရွဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုဘော၊ တင့်တယ်၏၊ ဇာတိမာ၊ ဇာတိနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ အဋ္ဌိသော၊ ရှစ်မြောင့်ရှိ၏၊ သုပရိကမ္မကတော၊ ကောင်းစွာပြေပြစ်၏၊ အာယာမတော၊ အလျားအားဖြင့်၊ စက္ကနာဘိသဒိသော၊ ထွဋ်းဘီး ပုံတောင်းချက်နှင့်တူ၏၊ ဝေပုလ္လပပ္ပတာ၊ ဝေပုလ္လတောင်မှ၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ သော၊ ထိုကျောက်ရတနာသည်၊ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတော၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အနုကာရေ၊ အရိက်တိုက်၌၊ ခုညော၊ စကြာမင်း၏၊ တဇဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားသို့၊ ဝတော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ယောဇနံ၊ တယူဇနာတိုင်တိုင်၊ ဩဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း၏၊ ယဿ၊ အကြင်ကြောင်မျက်ရွဲရတနာ၏၊ ဩဘာသေန၊ အရောင်ဖြင့်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဒိဝါတိမညမာနာ၊ နေ့ပူသောအမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဇ္ဈ၊ အမှုတို့ကို၊ ပယောဇေန္တိ၊ ယှဉ်ကြကုန်၏၊ အန္တ

၃၇၆ သဒ္ဓကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ။

မသော၊ အယုတ်သဖြင့်၊ ကုန္တကိပ်လွှဲကံ၊ ခြံဝန်းပိုးရှက်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပဿန္တိ၊ မြင်ကြကုန်၏။ ။

တမ္ဘိ၊ ထိုကြောင်မျက်ခွံရတနာသို့လည်း၊ အနုဗန္ဓမာနံ၊ အစဉ်အတိုင်း စပ်ကာဖြစ်သော၊ အတ္တိရတနံ၊ မိန်းမရတနာသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ ပကတိ အဂ္ဂမဟေသိဝါ၊ ပြကတေသောမိဖုရားကြီးသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥတ္တရကုရုတောဝါ၊ ဥတ္တရကုရုကျွန်းမှလည်း၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ မဒ္ဒရာဇကုလတောဝါ၊ မဒ္ဒရာဇမင်း၏ အမျိုးမှလည်း၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ အတိ ဒိဗာဒိသဒေါသဝိဝဇ္ဇိတာ၊ အလွန်မြင့်မြင်းအစရှိသော ခြောက်ပါးသော အပြစ်မှကင်းသော မိန်းမသည်၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို၊ အတိတ္တန္တာ၊ လွန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းသို့၊ အပတ္တာ၊ မရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လာ၏။ ယဿ၊ အကြင်မိန်းမ၏၊ ရညော၊ စကြာမင်း၏၊ သီတကာလေ၊ အေးသောအခါ၌၊ ဥဏ္ဍာနိ၊ ပူကုန်သော၊ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥဏ္ဍကာလေ၊ ပူသောအခါ၌၊ သီတာနိ၊ အေးကုန်သော၊ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတဓာ၊ အကြိမ်တရားပေါ်ထိတကုလဝိရနောဝိယ၊ ဖတ်အပ်သောဝါဂွမ်းစိုက်ကဲ့သို့၊ သမ္ပသော၊ ကောင်းသော အထွေရှိသော ကိုယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာယတော၊ ကိုယ်မှ၊ စန္ဒနဂန္ဓော၊ စန္ဒကူး၏ အနံ့သည်၊ ဝါယတိ၊ လျှိုင်၏၊ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဥပ္ပလဂန္ဓော၊ ကြာညှိပန်း၏အနံ့သည်၊ ဝါယတိ၊ လျှိုင်၏၊ ဂုပ္ပုဋ္ဌာယိကာဒိ အနေကရုဏသမန္နာဂတာ စ၊ ငှေးဦးစွာအိပ်ရာမှ ထခြင်းအစရှိသော များစွာသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

တမ္ဘိ၊ ထိုမိဖုရားရတနာသို့လည်း၊ အနုဗန္ဓမာနံ၊ အစဉ်အတိုင်း စပ်ကာ ဖြစ်သော၊ ဂဟပတိရတနံ၊ သူဌေးရတနာသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊ စကြာမင်း၏၊ ပကတိကမ္ပကရော၊ ပြကတေသောအမှုကို သုဝနေတြဖြစ်သော၊ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးတည်း၊ ယဿ၊ အကြင်သူဌေးအား၊ စတ္တရတနေ၊ စကြာရတနာသည်၊ ဥပ္ပန္နမတ္တေ၊ ဖြစ်ကာမျှ၌၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ စက္ခု၊ မျက်စိသည်၊ ပါတုဘဝတိ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်၏။ ယေန၊ အကြင်နတ်မျက်စိဖြင့်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ယောဇနမတ္တံ၊ ယူဇနာ တိုင်တိုင်၊ အသာမိကမ္ဘိ၊ အရှင်မရှိ သည်လည်း ဖြစ်သော၊ သဿမိကမ္ဘိ၊ အရှင်ရှိ သည်လည်းဖြစ်သော၊ နိမိ၊ ရွှေခိုးကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုသူဌေး ရတနာသည်၊ ရာဇာနံ၊ စကြာမင်းသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဒေဝ၊

အရှင်မင်းကြီး၊ တုံ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်၊ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ ကြောင်းကြမဲ့နေ
တော်မူသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်တော်မူပါသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
တေ၊ အရှင်မင်းကြီး၏၊ ခနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်၊ ခနကရဏီယံ၊ ဥစ္စာပြုစုသက်စွ
ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝါရေတိ၊ ဖိတ်၏။ ၊

တမ္ပိ၊ ထိုသို့၊ ကြွယ်ရတနာသို့သည်၊ အနုဗန္ဓမာနံ၊ အဓဉ်မပြတ်စပ်ကာ
ဖြစ်သော၊ ပရိတာယကရဏံ၊ သားကြီး ရတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
ရညော၊ စကြာမင်း၏၊ ပကတိဇေဋ္ဌဓုက္ကော၊ ပြကတေသောသားကြီးသည်၊
စက္ကရတနေ၊ စကြာရတနာသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အတိဝိယ၊
အလွန်လျှင်၊ ပညာဝေယတ္တိယေန၊ လိမ္မာသောပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခန္ဓာယောဇနာယ၊ တဆွေနှစ်ယူဇနာရှိ
သော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဝေတဿ၊ မိမိဝိတ်ဖြင့်၊ ပရိ
ဇေနိတွာ၊ ပိုင်းခြား သိနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ နိဂ္ဂဟပဂ္ဂဟ သမက္ကော၊ နှိပ်ခြင်း
ပြီးခြောက်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသားကြီးရတ
နာသည်၊ ရာဇာနံ၊ စကြာမင်းသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဒေဝ၊ တခင်
မင်းကြီး၊ တုံ၊ တခင်မင်းကြီးသည်၊ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ ကြောင်းကြမဲ့နေ
သည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်တော်မူပါသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တေ၊ အရှင်
မင်းကြီး၏၊ ရန္တံ၊ မင်းမှုကိစ္စကို၊ အနုဿာသိဿာမိ၊ ဆုံးမပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပဝါရေတိ၊ ဖိတ်၏။ ၊

ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ အညစ္စိ၊ တပါးသည်၊ ဖြစ်သော၊ ဧဝဓူပံ၊
ဤသို့သတောရှိသော၊ အတုလဋ္ဌေန၊ အဖိုးအတိုင်းမသိနိုင်သောအနက်
ကြောင့်၊ ယံ၊ ရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယဿ၊ အကြင်ရတ
နာအား၊ တုလယိတွာ၊ နှိုင်းချိန်၍၊ ဝီရေယိတွာ၊ ကူးခြောက်၍၊ အဋ္ဌော၊
အဖိုးသည်၊ သတံဝါ၊ အရာသောဥစ္စာသည်လည်း၊ အဋ္ဌတိ၊ ထိုက်၏၊
သဟသံဝါ၊ အထောင်သောဥစ္စာသည်လည်း၊ အဋ္ဌတိ၊ ထိုက်၏၊ ကောဝိ
ဝါ၊ တကုဓဇသောအဖိုးသည်လည်း၊ အဋ္ဌတိ၊ ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာ
တံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ တဋ္ဌေဝ၊ ထိုရတနာတို့တွင်လျှင်၊
ကေရတနံပိ၊ တခုသောရတနာသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓရတနေ၊ သုရားပူသော
ရတနာနှင့်၊ သမံ၊ တူသောရတနာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်
မှန်၏၊ အတုလဋ္ဌေန၊ အဖိုးအတိုင်းမသိနိုင်သော အနက်ကြောင့်၊ ရတနံ၊
ရတနာ မည်သည်၊ ယဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ရှိ
သည်ရှိသော်၊ တထာဂတောဝံ၊ လာခြင်း ကောင်းတော်မူသောမြတ်စွာ

ဘုရားသည်သာလျှင်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ကေနိ၊ တရံ တ
 ယောက္ခိယောသုသည်၊ သိလတောဝါ၊ သိလအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 သမာဓိတောဝါ၊ သမာဓိအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပညာဒီနံ၊ ပညာဂုဏ်
 အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရတောဝါ၊ တပါးပါးသော ဂုဏ်ကျေးဇူး
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂုဏယိတွာ၊ နှိုင်းချိန်သည်ဖြစ်၍၊ တိရုယိတွာ၊
 ကူးမြောက်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတ္တကဂုဏောတိဝါ၊ ဤမျှလောက်ဂုဏ်ရှိ၏
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣဒိနာ၊ ဤမည်သောသူနှင့်၊ သမောတိဝါ၊ တူမျှ၏ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ သပ္ပဋိဘာဂေါတိဝါ၊ အတူဖြစ်နိုင်သော အဖိုးရှိ၏ ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆိန္ဒီတု၊ ပိုင်းခြားခွဲသောငှါ၊ နသက္ကံ၊ မတတ်ကောင်း၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတုလဋ္ဌေနိ၊ နှိုင်းချိန်စရာမရှိသော အနက်ကြောင့်လည်း၊
 တထာဂတ သမံ၊ သာခြင်း ကောင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားနှင့်တူ
 သော၊ ရတနံ၊ ရတနာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ယဇ္ဇိရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုရတနာသည်၊ ဒုလ္လဘဒဿနဋ္ဌေန၊ မြင်ရခဲသော အနက်ကြောင့်၊
 ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ သေယျထာဝိ၊ အဘယ်ရတနာကိုမြင်ရခဲသနည်းဟူ
 မူကား၊ ဒုလ္လဘပါတုဘာဝေါ၊ ရခဲသည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားစွာဖြစ်ရခြင်းသည်၊
 ရာဇာစက္ကဝတ္ထိ၊ စကြာဝတေးမင်းတည်း၊ တထာ၊ ထိုစကြာဝတေးမင်း၏
 စက္ကာဒီနိစ၊ စကြာရတနာအစရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရတနာနိ၊ ရတ
 နာတို့တည်း၊ တံ၊ ထိုစကြာဝတေးမင်းရတနာသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓရတနေန၊
 ဘုရားရတနာနှင့်၊ သမံ၊ တူမျှခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏၊ ဒုလ္လဘဒဿနဋ္ဌေန၊ မြင်ရခဲသော အနက်ကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်
 သည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏နှင့်၊ ဧဝံသတိဝိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်
 လည်း၊ တထာဂတောဝ၊ သာခြင်း ကောင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
 သည်သာလျှင်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်တော်မူ၏၊ စက္ကဝတ္ထိအာဒီနံ၊ စကြာဝ
 တေးမင်းအစရှိသည်တို့၏၊ ရတနတ္ထံ၊ ရတနာ၏ အဖြစ်သည်၊ ကုတော
 အတ္ထိ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာရှိခွံနည်း၊ ကေထိ၊ ယေဝကဗျေ၊ တခုသောကန္တဝ
 ဌ်သာလျှင်၊ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ယဒိရတနာနိ၊ အကြင်ရတနာ
 တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ အသင်္ချေ
 ယေ၊ မရေမတွက်နိုင်သော၊ ကဗျေ၊ ကန္တဝဌ်လည်း၊ တထာဂတသုညော၊
 သာခြင်း ကောင်းတော်မူသော ဘုရားမှဆိတ်သော၊ လောကော၊ လောက

သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တထာဂတောဝ၊ လာခြင်း
 ကောင်းတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားသည် သာလျှင်။ ကဒါမိကရဟမိ၊
 တရံတခါသောကင်္ဂကာလန္တံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇနတော။ ဖြစ်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ နုလ္လာ
 ဘဒဿနော၊ မြင်ရခြင်းငှါခဲယဉ်း၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ပရိနိဗ္ဗာနသမယေ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သောအခါ၌။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဒေဝတာ၊
 နတ်တို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ကိံ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့
 ကုန်သနည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာ
 ယ၊ ဖူးမြင်အံ့သောငှါ။ ဒုရာ၊ ဝေးသောအရပ်မှ။ အာဂတာ၊ လာကြကုန်
 သည်။ အမှာဝတ၊ ဖြစ်ကုန်စွတကား။ ကဒါမိကရဟမိ၊ တရံတခါ၌။ လော
 ကော၊ လောက၌။ အရဟန္တာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံတော်မူထိုက်ကုန်သော၊
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို မိမိအလိုလို သိတော်မူကုန်
 သော၊ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၏။
 အဇ္ဇ၊ ယရ၊ ရုတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္စ၊ သဿမယေ၊ မိနင်းသော်အခါ၌။ တထာဂ
 တဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူခြင်းသည်။ ဘဝိဿ
 တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မဟေသက္ခော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ အယဉ္ဇဘိက္ခု၊ ဤ
 ရှင်ဥပဝါဏ ရဟန်းသည်ကား။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရေတော၊
 ရှေ့တော်မှ၊ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ ဩတ္တရေန္တာ၊ ထွင်းရိုးသည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ ငါ
 တို့သည်။ ပစ္ဆိမေကာလေ၊ အဆုံးဖြစ်သောကာလ၌။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်အံ့သောငှါ။ နလတာမ၊ မရကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ ဣတိတေဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တမ္ပိဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နုလ္လာဘဒဿနဋ္ဌေနပိ၊
 မြင်ရခဲသောအနက်ကြောင့်လည်း။ တထာဂတသမံ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်တူ
 သော၊ ရတနံ၊ ရတနာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။

တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ယံပိရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်လည်း။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ တံရတနံ၊ ထိုရတနာသည်။ အနောမသတ္တပရိဘောဂဋ္ဌေန၊ မယုတ်
 သောသတ္တဝါတို့အားသာ သုံးဆောင်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ရတနံ၊
 ရတနာမည်၏။ သေယျထိဒံ၊ ထိုရတနာအဘယ်နည်းဟူမူကား။ နုညော
 စက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြာဝတေးမင်း၏။ စက္ကရတနာဒိ၊ စကြာရတနာ အစရှိ
 သောရတနာတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တံ၊ ထိုစကြာအစရှိ
 သောရတနာသည်။ ကောမ္ဘိသတသဟဿနနာနံပိ၊ ကုဇေတသိန်းသော
 ဥစ္စာတို့ထက်လည်း။ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏။ သတ္တဘူမိကပါသာဒ ဝရတ

၁၅၅ ကပါဌနာဠကထာနိသျှ။

ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အနောမသတ္တပရိဘောဂဋ္ဌေန၊ မယုတ်
သောသတ္တဝါတို့သည်သုံးဆောင်အင်္ဂုလသန္တန်ကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတ
နာမည်သည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်
သည်ရှိသော်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ ရတနံ၊
ရတနာမည်၏။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဩမကသတ္တသမ္ပတာနံ၊ ယုတ်သော
သတ္တဝါဟူသမျှအပ်ကုန်သော၊ အနုပနိဿယသမ္ပန္နာနံ၊ ဥပနိဿယ
နှင့်မပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိပရိတဿနာနံ၊ ပေါက်ပြန်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူ
ရှိကုန်သော၊ ပုရာဏကဿပဒေစရှိကုန်သော၊ ဆန္တံ၊
ခြောက်ယောက် ကုန်သော၊ သတ္တရာနဉ္စ၊ ဆရာတို့အား လည်းကောင်း၊
ဝေရူပါနံ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ အညေသဉ္စ၊ ပုရာဏကဿပဒေစရှိ
သောသူတို့မှတစ်ပါးသောသူတို့အားလည်းကောင်း၊ သုပိနန္တေပိ၊ အိပ်မက်
၌လည်း၊ အပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ မထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ ဥပနိဿယသမ္ပန္နာနံပန၊ ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သူတို့အား
ကား၊ စတုပ္ပဒါယပိ၊ လေးပုဒ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ
၏။ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဓိဂန္တံ၊

ရခြင်းငှါ၊ သမတ္တနံ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ နိဗ္ဗေမိကဉာဏဒဿနာနံ၊ ထိုးထွင်းသောဉာဏ်အမြင်ရှိကုန်သော၊ ဗာဟိရဒါရူပိရိယဗတုတိနဉ္စ၊ ဗာဟိရပရိဗိုဓဒါရူပိရိယအစရှိကုန်သောသူတို့အားလည်းကောင်း၊ အညောသဉ္စ၊ တပါးထုည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာဏုလပာသုတာနံ၊ မြတ်သောအမျိုး၌လေ့ကျက်ကုန်သော၊ မဟာသာဝကာနဉ္စ၊ မြတ်သော တပည့်တို့အား လည်းကောင်း၊ ပရိသောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသဉ္စ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေးထိုမဟာသာဝက အစရှိသောသူတို့သည်၊ ဒဿနာနုတ္တရိယသဝနာနုတ္တရိယ ပါရိဝရိယာနုတ္တရိယဒီနံ၊ အတူမရှိဟုဖူးမြင်ခြင်း အတူမရှိဟု စကားတော်ကိုနာခြင်း အတူမရှိလုပ်ကျွေးမွေးခြင်းခယခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ သာဓေန္တော၊ ပြီးစေကုန်လျက်၊ နံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနောမသတ္တ ပရိဘောဂဋ္ဌေနပိ၊ မယုတ်သော သတ္တဝါတို့သာ သုံးဆောင်အပ်သောအနက်ဖြင့်လည်း၊ တထာဂတသမံ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်တူသော၊ ရတနံ၊ ရတနာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊

ယဓိရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုရတနာသည်၊ အဝိသေသတော၊ သာမည အားဖြင့်၊ ရတိဇနနဋ္ဌေန၊ နှစ်သက်ဖွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သောအနက်ဖြင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ သေယူထိဒံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်စေသနည်းဟုမူကား၊ စက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြာဝတေးဖြစ်သောရုညာ၊ မင်းအား၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဟိတံ၊ ဧဝံ၊ ထိုစကြာရတနာကိုလျှင်၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်၊ ရာဇစက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေး မင်းသည်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမ္ပိ၊ ဤအတူလျှင်၊ တံ၊ ထိုစကြာရတနာသည်၊ ရုညာ၊ စကြာဝတေး မင်းအား၊ ရတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဂုနစပရံ၊ တဖန်လည်း၊ ရာဇစက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ ဝါမေန၊ လက်ဝဲဖြစ်သော၊ ဟဇ္ဈေန၊ လက်ဖြင့်၊ သုဝဏ္ဏသိင်္ဂီရံ၊ ရွှေကရားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ခက္ခိဏေန၊ လက်ျာဖြစ်သော၊ ဟဇ္ဈေန၊ လက်ဖြင့်၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာကို၊ ဘဝံစက္ကရတနံ၊ အရှင်စကြာရတနာသည်၊ ပဝတ္တတု၊ လည်စေသော၊ ဘဝံစက္ကရတနံ၊ အရှင်စကြာရတနာသည်၊ အဘိဝိဇာနာတု၊ ရန်သူတို့ကိုနှိပ်စက်၍ အောင်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တုတ္တိရတိ၊ ရေဖျန်း၏၊ တတော၊ ထိုသို့ဘိသိက် သွန်းပြီးသည်နောင်မှ၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်၊ ပဉ္စဂီကံ၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တုရိယံဝိယ၊

စည်စောင်း၊ ဥင်းသံကဲ့သို့၊ မရရသရ၊ သာယာစွာသော အသံကို၊ နိစ္ဆိ
ရန္တံ၊ မြှောက်၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဝုရုတ္တိဝံ၊ အရှေ့ဖြစ်သော၊
ဒိသံ၊ အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ အနုဒေဝ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြင့်၊ ရာဇာစက္က
ဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ စက္ကာနုဘာဝေန၊ စကြာရတနာ၏ အနု
ဘော်အားဖြင့်၊ နှိဒသယောဇနိဝိတ္တိဣာယ၊ တဆွဲနှစ်ယူစနာ အကျယ်
အပြန့်ရှိသော၊ စတုရေဝိနိယာ၊ အင်္ဂါ လေးပါးရှိသော၊ သေနာယ၊ စစ်သည်
အပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ နာတိဥစ္စံ၊ မြင့်လည်းမမြင့်လွန်းသည်၊ နာတိ
နိဓံ၊ နိမ့်လည်း မနိမ့်လွန်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥစ္စရုက္ခာနံ၊ မြင့်သော
သစ်ပင်တို့၏၊ ဟေဋ္ဌာဘာဝေန၊ အောက်အဖျံဖြင့်၊ နိစရုက္ခာနံ၊ နိမ့်သော
သစ်ပင်တို့၏၊ ဥပရိဘာဝေန၊ အထက်အဖျံဖြင့်၊ ရုက္ခေသု၊ သစ်ပင်တို့၌၊ ပုပ္ဖ
ဖလပလ္လဝါဒိပဏ္ဍာကာရံ၊ အပွင့်အသီးအညွန့်အစရှိသော လက်ဆောင်
အခြင်းအရာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သောသူတို့၏၊
ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ ပဏ္ဍာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကိုလျှင်၊ ဂဏ္ဍန္တော၊
ကိုင်ယူလျက်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ထံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ ဇေတိ၊ ကြွ
တော်မူပါလော၊ ဣတိဇေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ပရမနိပစ္စာကာရေ
န၊ မြတ်သောကျိုးနွဲ့ တုတ်ကုပြုသဖြင့်၊ အာဂတေ၊ ချောက်လာကုန်သော၊
ပတိ ရာဇာနေ၊ ရန်သူမင်းတို့ကို၊ ပါဏော၊ သတ္တဝါကို၊ နဟန္တဗ္ဗော၊
မသတ်အပ်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ အနုသာ
သန္တော၊ ဆုံးမလျက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ယတ္ထပန၊ အကြင်အရပ်၌ကား၊
ရာဇာ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ သုတ္တိတုကာမောဝါ၊ စားခြင်းငှါ အလိုရှိ
သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေယျံဝါ၊ အိပ်ခြင်းကိုမူလည်း၊ ကပ္ပေတု
ကာမော၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ စက္က
ရတနံ၊ စကြာရတနာသည်၊ အာကာသာ၊ ကောင်းကင်မှ၊ ဩရောဟိတွာ၊
ဆင်းသက်၍၊ ဥဒကာဒိ သဗ္ဗကိစ္စက္ခမေ၊ ရေအစရှိသော အလုံးစုံကိစ္စ၌
ခန့်သော၊ သမေ၊ ညီညွတ်သော၊ ဘူမိဘာဝေ၊ မြေအဖျံ၌၊ အက္ခာဟတံဝိယ၊
ဝင်ရိုးကျိုးသကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်ရပ်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ရုညော၊ စကြာဝတေး
မင်း၏၊ ဂမနိဝိတ္တေ၊ သွားလိုသောစိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပုရိ
မနယေနော၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သန္တံ၊ ပဉ္စင်တူရိယာသံကို၊ ကရောန္တံ၊ ပြု
လျက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တံသန္တံ၊ ထိုပဉ္စင်တူရိယာသံကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊
နှိဒသယောဇနိကာဝိ၊ တဆွဲနှစ်ယူစနာရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပရိသာ၊
ပရိသတ်သည်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ စက္က

ရတနံ၊ စကြာရတနာသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပုရတ္ထိမံ၊ အရှေ့၊
 အရပ်ဖြစ်သော၊ သမုန္တံ၊ သမုဒ္ဒရာသို့၊ အဇ္ဈောဂါဟတိ၊ ဝင်၏၊ တသ္မိံ၊ ထို
 စကြာရတနာသည်၊ အဇ္ဈောဂါဟန္တေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်
 ယောဇနပမာဏံ၊ တယူဇနာ ပမာဏ တိုင်တိုင်၊ အပဂစ္ဆံ၊ ဖြတ်၍၊
 ဘိတ္တိဂတံ၊ ဝိယ၊ တိုက်နံရံသဘောကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ မဟာဇနော၊
 လူများသည်၊ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ သတ္တရတနာနိ၊ ခုနစ်ပါးသော
 ရတနာတို့ကို၊ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ရာဇာ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊
 သုဝဏ္ဏဝိကံ၊ ရံ၊ ရွှေကရားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊
 စ၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ ရဇ္ဇန္တိ၊ ပြည်တည်းဟု၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ အဗ္ဘုတ္တိရိတွာ၊
 သွန်းယှန်း၍၊ နိဝတ္တတိ၊ ပြန်၏၊ သေန၊ စစ်သည်အပေါင်းသည်၊ ပုရတော၊
 ရှေ့မှ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်၊ ပစ္ဆိတော၊ နောက်
 မှ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဇာ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ စက္ကရတနေန၊ စကြာရတနာသည်၊ ဩသက္ကိတဩသက္ကိတဋ္ဌာ
 နံ၊ ဆုတ်ရာဆုတ်ရာအရပ်သည်၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ပရိပူရတိ၊ ပြည့်မြဲပြည့်
 ၍၊ ဧတေန ဝဥပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်၊ ဒက္ခိဏ ပစ္ဆိမတ္တဇေယျံ၊
 တောင်အရပ် အနောက်အရပ် မြောက်အရပ်လည်းဖြစ်သော၊ သမုဒ္ဒေ၊
 သမုဒ္ဒရာသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စာတုဒ္ဓိသံ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ
 သို့၊ အနုဘိယာ ဟိတွာ၊ ထည့်ပတ်သွားလာပြီးသော်၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာ
 ရတနာသည်၊ တိယောဇနသတပ္ပမာဏံ၊ ယူဇနာသုံးရာပမာဏရှိသော၊ အာ
 ကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အာရောဟတိ၊ တက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကောင်းကင်
 ၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ရာဇာ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ စက္ကရတနာနုဘာ
 ဝေန၊ စကြာရတနာ၏ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ ဝိဇိတဝိဇယော၊ အောင်အောင်
 သောရန်သူကိုအောင်သည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စသတပရိတ္တဒီပပမ္ဘိမဏ္ဍိတံ၊ ငါးရာ
 သောကျွန်းငယ်တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သတ္တယောဇန သဟဿ
 ပရိမဏ္ဍလံ၊ ယူဇနာခုနစ်ထောင်အဝန်းရှိသော၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟဉ္စ၊ အရှေ့ကျွန်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ကထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အဋ္ဌယောဇနသဟဿပရိမဏ္ဍလံ
 ယူဇနာရှစ်ထောင်အဝန်းရှိသော၊ ဥတ္တရကုရုဉ္စ၊ ဥတ္တရကုရုမည်သောမြေ
 ကျွန်းကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တယောဇနသဟဿပရိမဏ္ဍလံယော၊ ယူဇနာ
 ခုနစ်ထောင်အဝန်းရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အပရဂေါယာနဉ္စ၊ အပရ
 ဂေါယာ မည်သော အနောက်ကျွန်းကို လည်းကောင်း၊ ဒသ ယောဇန
 သဟဿပရိမဏ္ဍလံ၊ ယူဇနာတသောင်းအဝန်းရှိသော၊ ဓမ္မုဒီပဉ္စ၊ ဓမ္မု

ဒိပါက္ခန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ စတုမဟာဒိပနိသဟဿပရိတ္တ
 ဒိပပနိမဏ္ဍိတံ၊ ကျန်းပေ၌နှစ်ထောင်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ ကေ
 စက္ကဝါဠံ၊ စာရသော စကြာဝဠာတိုက်ကို၊ သုဗ္ဗေသုဗ္ဗရိက ဝနံဝိယ၊
 ကောင်းစွာပွင့်သော ကြာတောကဲ့သို့၊ ဩလောကေတိ၊ ကြည့်၏၊ ဇံ၊
 ဤသို့၊ ဩလော ကယတောစ၊ ကြည့်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အဿ၊ ထို
 စကြာဝတေး မင်းအား၊ အနုပ္ပကာ၊ မနည်းသော၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်း
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေတိ၊ ဤသို့လည်း၊ တံစက္ကရတနံ၊ ထိုစကြာရတနာ
 သည်၊ ခုညော၊ စကြာဝတေးမင်းအား၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊
 ဖြစ်စေတတ်၏၊ တဗ္ဗိ၊ ထိုစကြာရတနာသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓရတနသမံ၊ ယုရား
 ရတနာနှင့်တူသောမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ရတိဇနနဋ္ဌေန၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေ
 တတ်သော၊ အနက်ကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်သည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်
 ဤဖြစ်အံ့၊ ဇံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တထာဂတောဂ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်သာလျှင်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ ဇေတံစက္ကရတနံ၊ ထိုစကြာဝတေးမင်း
 ၏စကြာရတနာသည်၊ ကိံကရိဿတိ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း၊ ဟိဝိသေသော၊
 အထူးကား၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊
 ယဿာရတိယာ၊ အကြင်မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊ စက္ကရတနာဒိဟိ၊ စကြာဝ
 တေးမင်း၏ စကြာရတနာ အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေဟိဝိ၊ ခပ်သိမ်းသော
 ရတနာတို့ ထက်လည်း၊ ဇနိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ စက္ကဝဏ္ဏိရတိ
 သင်္ခံဝိ၊ စကြာဝတေးမင်း၏ နှစ်သက်ဖွယ်သော ရတနာ သို့လည်း၊ က
 လံဝိ၊ တစိတ်တဒေသသည် လည်းကောင်း၊ ကလဘာဂံဝိ၊ တစိတ်တဒေ
 သသောအဖို့မျှသည် လည်းကောင်း၊ နဉ္စပေတိ၊ မကပ်မရောက်နိုင်၊ တ
 တောပိရတိတော၊ ထိုနှစ်သက်ဖွယ်သော ရတနာထက်လည်း၊ တထာ
 ဂတရတနံ၊ သူရားဟူသော ရတနာသည်၊ ဥတ္တရိတရဉ္စ၊ ကဲသည်ထက်
 ကဲသောရတနာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဏီတတရဉ္စ၊ မြတ်သည်
 ထက်မြတ်သော ရတနာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်
 တော်ဖြစ်၏၊ ဩဝါဒပနိကာရာနံ၊ အဆုံးအမသို့လိုက်နာကုန်သော၊ အ
 သင်္ချေယျာနဓိ၊ မရေတွက်နိုင်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေဝမနုဿာနံ၊
 နတ်လူတို့အား၊ ပဌမဈာနရတိဉ္စ၊ ပဌမဈာန်တည်းဟူသော မွေ့လျော်ခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုတိယတတိယ စတုတ္ထပဉ္စမဈာနရတိဉ္စ၊ ဒုတိယဈာန်
 တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန် ပဉ္စမဈာန် တည်းဟူသော မွေ့လျော်ခြင်းကို

လည်းကောင်း၊ အာကာသာ နဉ္ဇာယတနရတိဉ္စ၊ အာကာသာနဉ္ဇာယတန
 ဈာန်တည်းဟူသောမ္မေ၊ လျော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝိညာဏဉ္ဇာရတန
 အာကာဉ္ဇညာယတနနေဝသညာနသညာယတနရတိဉ္စ၊ ဝိညာဏဉ္ဇာယတ
 နဈာန်အာကာဉ္ဇညာယတနဈာန်နေဝသညာ နသညာယတနဈာန် တည်း
 ဟူသောမ္မေ၊ လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂရတိဉ္စ၊ သော
 တာပတ္တိမဂ်တည်းဟူသောမ္မေ၊ လျော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သောတာ
 ပတ္တိဖလရတိဉ္စ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် တည်းဟူသော မ္မေ၊ လျော်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိအနာဂါမိအရဟတ္တဖလရတိဉ္စ၊ သကဒါဂါမိ
 မဂ်ဖိုလ်အနာဂါမိမဂ်ဖိုလ်အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသောမ္မေ၊ လျော်ခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ရတိဇနနဋ္ဌေနာဝိ၊
 လောကီလောကုတ္တရာ တည်းဟူသော ဖြတ်သည်ထက် ဖြတ်သောနှစ်
 သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောအနက်ကြောင့်လည်း၊ တထာဂတသမံ၊
 ဖြတ်စွာသုရားနှင့်တူသော၊ ရတနံ၊ ရတနာသည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ ။

အပိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဇေဝံရတနံနာမ၊ ဤရတနာမည်သည်ကား၊
 သဝိညာဏကဉ္စ၊ အသက်ရှိသောရတနာလည်းကောင်း၊ အဝိညာဏကဉ္စ၊
 အသက်မရှိသောရတနာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြား
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောရတနာတို့တွင်၊ အဝိညာ
 ဏကံ၊ အသက်မရှိသောရတနာသည်၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာတည်း၊
 ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ အညမ္ဘိတပါးလည်းဖြစ်သော၊ အနိန္ဒြိယဗန္ဓု၊
 ဣန္ဒြေနှင့်မစပ်ယှဉ်သော၊ သုဝဏ္ဏရတေတိ၊ ရွှေငွေအစရှိသော၊ ယံ၊ အကြင်
 ဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဥစ္စာတည်း၊ သဝိညာဏကံ၊ အသက်ရှိသော
 ရတနာသည်၊ ဟတ္ထိရတနာမိ၊ ပရိကာယက ရတနပရိယောသာနံ၊ ဆင်
 ရတနာအစ သားကြီးရတနာအဆုံးရှိသောရတနာတည်း၊ ဝါပန၊ တနည်း
 သော်ကား၊ အညမ္ဘိတပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဇေဝုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ဣန္ဒြိယဗန္ဓု၊ ဣန္ဒြေနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ယံ၊ အကြင်ရတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 တံ၊ ထိုရတနာတည်း၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓေ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ ဧတ္ထ၊ ဤရတနာ၌၊ သဝိညာဏကရတနံ၊ အသက်ရှိသောရတ
 နာကို၊ အဂ္ဂန္တိ၊ ဖြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဟောအပ်၏။ ကသ္မော၊ အသာယံ
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဝိညာဏကံ၊ အသက်မရှိသော၊ သုဝဏ္ဏရတေ
 မဏိရတ္တာဒိရတနံ၊ ရွှေငွေပတ္တမြားပုလဲအစရှိသောရတနာကို၊ သဝိညာ
 ဏကာနံ၊ အသက် ရှိကုန်သော၊ ဟတ္ထိရတနာဒိနံ၊ ဆင်ရတနာ အစရှိ

သည့်တို့၏။ အလင်္ကာရတ္ထာယ။ တန်ဆာဆင်အံ့သောငှါ။ ယသ္မာ။ အကြင်
 ကြောင့်။ ဥပနိယတိ။ ဆောင်အပ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်တည်း။ သဝိညာ
 ကာကရတနန္တိ။ သဝိညာကာက ရတနာသည်လည်း။ ထိရန္တောန ရတနန္တ။
 ထိရန္တောန ရတနာ လည်းကောင်း။ မနုဿရတနန္တ။ လူရတနာလည်း
 ကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒုဝိသံ။ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ။ ထိုနှစ်ပါးသောရတနာ
 တို့တွင်။ မနုဿရတနံ။ လူရတနာကို။ အဂ္ဂန္တိ။ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ။
 ဟောအပ်၏။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ထိရန္တောနဝတရတ
 နံ။ ထိရန္တောနအမျိုးဖြစ်သော ရတနာကို။ မနုဿရတနဿ။ လူဖြစ်သော
 ရတနာသည်။ ဩပရယံ။ စီးနင်းအပ်သည်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ဟော
 တိ။ ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်တည်း။ မနုဿရတနံပိ။ လူရတနာသည်
 လည်း။ ဣတ္ထိရတနန္တ။ မိန်းမ ရတနာ လည်းကောင်း။ ပုရိသ ရတနန္တ။
 ယောကျ်ားရတနာ လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒုဝိသံ။ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။
 တတ္ထ။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ပုရိသရတနံ။ ယောကျ်ားရတနာကို။ အဂ္ဂန္တိ။
 မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ။ ဟောအပ်၏။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
 မူကား။ ဣတ္ထိရတနံ။ မိန်းမရတနာသည်။ ပုရိသရတနဿ။ ယောကျ်ားရတ
 နာ၏။ ပါရိစာရိကတ္ထံ။ ခြေရင်း အလုပ်အကျွေး၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ။
 ရောက်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်တည်း။ ပုရိသရတနန္တိ။ ယောကျ်ားရတနာ
 သည်လည်း။ အာဂါရိကရတနန္တ။ အာဂါရိကရတနာလည်းကောင်း။ အနာ
 ဂါရိကရတနန္တ။ အနာဂါရိက ရတနာလည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒုဝိသံ။
 နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ တတ္ထ။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အနာဂါရိကရတနံ။ အနာ
 ဂါရိကရတနာကို။ အဂ္ဂန္တိ။ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ။ ဟောအပ်၏။ ကသ္မာ။
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အာဂါရိကရတနောသု။ အာဂါရိကရတ
 နာတို့တွင်။ အဂ္ဂေါ။ မြတ်သော။ စက္ကဝတ္တိစ။ စကြာဝတေးမင်းသည်လည်း။
 ပဉ္စသီလဒါရုဏယုတ္တံ။ ပဉ္စသီလအစရှိသောဂုဏ်နှင့်ယှဉ်သော။ အနာဂါ
 ရိကရတနံ။ အနာဂါရိကရတနာကို။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန။ ငါးပါးသော တည်
 ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိတွားရှိခိုး၍။ ဥပဋ္ဌပတိတွာ။ လုပ်ကျွေး၍။ ပယိရူပါသိတွာ။ ဆည်း
 ကပ်စယ၍။ နိဗ္ဗမာနုဿိကာသမ္ပတ္တိယော။ နတ်၌ဖြစ်သော်လည်းစိတ်ချမ်းသာ
 လှ၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သို့။ ပါဝုဏိတွာ။ ရောက်၍။ အန္တေ။
 အဆုံး၌။ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ။ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ပါဝု
 ဏာတိ။ ရောက်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်တည်း။ ဧဝံ။ ဤသို့။ အနာဂါရိကရတ
 နန္တိ။ အနာဂါရိက ရတနာသည်လည်း။ အရိယပုဂ္ဂိုလ်နဝသေန။ အရိယာ

ရတနာပုထုဇဉ်ရတနာ၏အတွင်းဖြင့်၊ ဒုပိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အရိယရတန
 နှစ်ပါးအရိယာရတနာ သည်လည်း၊ သေခါသေခ ၀သေခ၊ သေခရတနာ
 အသေခရတနာ၏ အတွင်းဖြင့်၊ ဒုပိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အသေခရတနာနှစ်
 အသေခ ရတနာသည်လည်း၊ သုက္ခဝိပဿနာသမထယာနိကာ ၀သေခ၊
 သုက္ခဝိပဿနာရတနာသမထယာနိကာရတနာ၏ အတွင်းဖြင့်၊ ဒုပိဓံ၊ နှစ်ပါး
 အပြားရှိ၏။ သမထယာနိကာရတနာနှစ်၊ ဈာန်သမာပတ်ရသေပုတ္တိလရတနာ
 သည်လည်း၊ သာဝက ပါရမီပတ္တိ၊ သာဝက ပါရမီဉာဏ်သို့ ရောက်
 သော ရတနာ လည်းကောင်း၊ အပတ္တိ၊ မရောက်သော ရတနာ လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ကတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောရတနာ
 တို့တွင်၊ သာဝကပါရမီပတ္တိ၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်သို့ရောက်သော ရတ
 နာကို၊ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယတိ၊ ဟောအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဂုဏမဟန္တတာယ၊ ဂုဏ်ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း၊ သာဝကပါရမီပတ္တိရတနာတော်၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်
 သို့ရောက်သောရတနာထက်လည်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓရတနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓရတနာ
 ကို၊ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယတိ၊ ဟောအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဂုဏမဟန္တတာယ၊ ဂုဏ်ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလသနသဒိ
 သာပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မောဂ္ဂလသန်နှင့် တူသည်လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော၊ အနေကသတာ၊ အရာမကကုန်သော၊ သာဝကား၊ တပည့်သားတို့
 သည်၊ ဧကဿ၊ တဆူသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်
 တို့၏၊ သတဘာဂံ၊ အရာသော အတို့တို့လည်း၊ နဉ္စပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊
 ပစ္စေကသမ္ပုဒ္ဓရတနာတော်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါရတနာထက်လည်း၊ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓ
 ရတနံ၊ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓ ရတနာကို၊ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယတိ၊ ဟော
 အပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဂုဏမဟန္တ တာယ၊
 ဂုဏ်ကြီးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်
 ၏၊ သကလမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မုဒိပံ၊ ဓမ္မုဒိပါတွန်းဝဋ်၊ ပူဇေတွာ၊
 ပြည့်စေ၍၊ ပဗ္ဗကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗကံ၊ ထက်ဝယ်သို့၊ စာဒန္တံ၊
 ထိခိုက်ကုန်သကဲ့၊ နိယန္တံ၊ ထိုင်နေကုန်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 တို့သည်၊ ဧကဿ၊ တဆူသော၊ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ သမ္ပညမြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်တော်တို့၏၊ သင်္ခံ၊ အနေအတွက်သို့၊ နေဉ္စပေန္တိ၊ မရောက်
 ရှိကုန်၊ ကလဘာဂံ၊ အစိတ်အပိုမျှသို့၊ နဉ္စပေန္တိ၊ မရောက်ရှိကုန်၊ ဧတံ၊

၃၀၈

ချစ်ကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဝဝတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ယာဝတံ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ အပဒါဝါ၊ အခြေမရှိသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဒွိပဒါဝါ၊ အခြေ
 နှစ်ချောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ ဝတုပဒါဝါ၊ အခြေလေးချောင်း ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
 သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဗဟုပဒါဝါ၊ များသောအခြေ
 ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 တာဝတံ၊ ထိုမျှလောက်၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းတို့တွင်၊ တထာ
 ဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အပ္ပန္နိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဟောအပ်၏
 ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံဟိဝုတ္တံဧဝ၊ ဟောတော်မူအပ်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကေနမိ၊ တရံတရသော၊ ပရိယာယေန၊
 အကြောင်းအားဖြင့်၊ တထာဂတသမရတနံ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်တူသော
 ရတနာသည်၊ နတ္ထိမေရှိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 နနောသမံအတ္ထိတထာဂတေနာတိ၊ နနောသမံအတ္ထိတထာဂတေနဟူ၍၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓရတနဿ၊ ဘုရားရတနာ
 အား၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ရတနေဟိ၊ ရတနာတို့နှင့်၊ အသမတံ၊
 မတူနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 တေသံသတ္တဝနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ဥပ္ပန္နဥပဒ္ဒဝဂ္ဂပသမနတ္ထံ၊ ဖြစ်သော
 ဥပဒ္ဒဝေါ ငြိမ်းစိတ်သောငှါ၊ ဇာတိ၊ ဇာတ်တော်ကို၊ နိဿယယ၊ ဖြစ်၍၊ နေဝ
 ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်ကို၊ နိဿယယ၊ ဖြစ်၍၊ နဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ ကော
 လဝုတ္တိယံ၊ အမျိုးသားအဖြစ်၌၊ နဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာဒိ၊
 အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏ အဖြစ်အစရှိသည်ကို၊ နိဿယယ၊ ဖြစ်၍၊ နဝုတ္တံ၊
 မဆိုအပ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဝိစိ၊ အဝိစိကို၊ ဥပါဒါယ၊
 စွဲ၍၊ တဝဂ္ဂပရိယန္တေ၊ တဝဂ်အဆုံးတိုင်အောင်သော၊ လောကေ၊ လော
 က၌၊ သီလ သမာဓိက္ခန္ဓာဒီဟိ၊ သီလက္ခန္ဓ သမာဓိက္ခန္ဓအစ ရှိကုန်သော၊
 ဂုဏဟိ၊ ဂုဏ်တော်တို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓရတနဿ၊ ဘုရားရတနာ၏၊ အသဒိသ
 တာဝံ၊ မတူသည်၏အဖြစ်ကို၊ နိဿယယ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒမ္ပိဗုဒ္ဓရတနံ ပဏီတံ
 ဧတေနသစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတူတိ၊ ဣဒမ္ပိဗုဒ္ဓရတနံ ပဏီတံ ဧတေန
 သစ္စေန သုဝတ္ထိဟောတုဟူ၍၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာကောင်းသည်၊ ပယုဇ္ဇတိ၊
 သင့်မြတ်၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ

တဗ္ဗော၊ သိအင်၏၊ ဣဝဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ ဟုရံဝါ၊ နဂါး
 ဂဠုန်ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ သစ္စေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊
 ယံကိစ္ဆံ၊ တစုံတခုအမှတ်မရှိသော၊ ဝိတ္တံဝါ၊ ဥစ္စာသည် လည်းကောင်း၊
 ရတနံဝါ၊ ရတနာသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုသောကီဥစ္စာ
 ရတနာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တေဟိ၊ တေဟိဂုဏေဟိ၊ ထိုထိုသို့သောဂုဏ်
 ကျေးဇူးတော်တို့ကြောင့်၊ အသမတ္တံ၊ မတူနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိဗုဒ္ဓေရတ
 နံ၊ ဤကုရား၊ ရတနာသည်လည်း၊ ပဏိတံ၊ မြတ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသစ္စာစကား
 သံညံ၊ ယဒံသစ္စံ၊ အကယ်၍မှန်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မှန်သည်ရှိသော်၊ ဧတေန
 သစ္စေန၊ ဤသစ္စာစကားဖြင့်၊ ဣမေသံပါဏိနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သေသတ္ထိ၊
 ချင်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ သောဘဏာနံ၊ တင့်တယ်
 ခြင်းတို့၏၊ အတ္ထိတာ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ အရေဂတား၊ အနာ
 မရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ နိရုပဒ္ဒဝတား၊ ဥပဒ္ဒဝါမရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဧတ္ထစ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ စက္ခု၊ ခေါ်၊ စက္ခုသည်
 ကား၊ အတ္ထေနဝါ၊ အတ္တဘောမှလည်းကောင်း၊ အတ္တနိယေနဝါ၊ ကိုယ်ဟူ
 ၍မှတ်အပ်သောသဘောမှ လည်းကောင်း၊ သုညံ၊ ဆိတ်၏၊ ဣတိဝေမေဒီ
 သု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အတ္တဘာဝေနဝါ၊ ကိုယ်ဟူသော သဘောမှ
 လည်းကောင်း၊ အတ္တနိယဘာဝေနဝါ၊ ကိုယ်ဟူ၍မှတ်အပ်သော သဘော
 မှလည်းကောင်း၊ သုညော၊ ဆိတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအင်၏၊ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣတရထာ၊ ဤမှတပါးသော
 အနက်ဖြင့်၊ စက္ခု၊ စက္ခုသည်၊ အတ္တာတိဝါ၊ ကိုယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
 အတ္တနိယန္တိဝါ၊ ကိုယ်ဟူမှတ်အပ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အပ္ပဗ္ဗိသိဒ္ဓံ၊ မဝ၊
 မပြီးသည်သာလျှင်၊ သိယာယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခူ၊
 ရတနံပဏိတန္တိဧတ္ထ၊ ရတနံပဏိတံဟူသောဤဝုဒ်၌၊ ရတနတ္ထံ၊ ရတနာ၏
 အဖြစ်သည်၊ ပဏိတံ၊ မြတ်၏၊ ရတနာဘာဝေါ၊ ရတနာ၏အဖြစ်သည်၊ ပဏိ
 တော၊ မြတ်၏၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအင်၏၊ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣတရထာ၊ ဤမှတပါးသော အနက်ဖြင့်၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရတနန္တိ၊ ရတနာဟူ၍၊ နေဝင်္ဂိန္ဒြေယျ၊ အနက်
 အားဖြင့်မပြီးရာ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊
 ယံရတနံ၊ အကြင်နှစ်သက်ဖွယ်သော ဥစ္စာသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တဗ္ဗော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်၊ ရတနန္တိ၊ ရတနာဟူ၍၊ နတ်ရွာတိ၊ မြီး၊ ယတ္ထ

မန၊ အကြင်ဘုရားတည်းဟူသောရတနာ၌ကား၊ မိတ္တိကတာဒိအတ္ထသင်္ခါ
 တံ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုပြုခြင်းအစရှိသော အနက်အရေအတွက်သည်၊ ယေန
 ဝါထေနဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော၊ မိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်၊ သမ္ပန္နဂတံ၊
 ကောင်းစွာစပ်ခြင်းသဘောသို့ရောက်သော၊ ရတနတ္ထံ၊ မြတ်နိုးအပ်သည်
 ၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထံ၊ ရှိ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံရတနတ္ထံ၊ ထိုသို့
 မြတ်နိုးအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ရတနန္တိ၊ ရတနာဟူ၍၊ ပညာ
 ပိယတိ၊ ခေါ်ဝေါ်ပညတ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿရတနတ္ထဿ၊
 ထိုသို့မြတ်သောရတနာ၏အဖြစ်၏အတ္ထိတာယ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရတနန္တိ၊ ရတနာဟူ၍၊ သိဇ္ဈတံ၊ ပြီး
 ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ယထာရက္ခေနေဝ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်
 သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ပကာရေန၊ အပြားအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ယတောယသ္မာ ကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 တတောတသ္မာကာရဏာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဣမာယဂါထာယ၊ ဤယံကိပ္ပိမိတ္တံ အစရှိသောဂါထာကို၊ ဂုတ္တမတ္တာယ၊
 ဟောတော်မူအပ်ကာမျှ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ရာဇကုလဿ၊ မင်းမျိုးအား၊
 သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဇေတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဘသံ၊ ဘေးသည်၊ ဝုပသန္တံ၊
 ငြိမ်း၏၊ ဣမိသာဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏အယံအာဏာ၊ ဤသို့သောအာ
 ဏာတော်ကို၊ ကောဋိသတသဟဿ စက္ကဝါဠေသု၊ ကုဋေတသိန်းသော
 စကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ အမနုဿေဟိ၊ ဘိလူးတို့သည်၊ ပရိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံယူ
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေန၊ ဘုရားကျေးဇူးတော်ဖြင့်၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ ဝတွာ၊
 ဆိုပြီး၍၊ ဣဒါနိယရအခါ၌၊ နိဗ္ဗာနဓမ္မဂုဏေန၊ နိဗ္ဗာန်တရားတော်၏ ကျေး
 ဇူးဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအံ့သောငှါ၊ ခယံဝိရာဂန္တိ အာဒိ၊ ခယံဝိရာဂံ ဤသို့အစရှိ
 သောဂါထာကို၊ အာရုဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တက္ကံ၊ ထိုဂါထာ၌၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြု
 သဖြင့်၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိသော အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ဝိတာ၊
 ကုန်ကုန်သည်၊ ပရိက္ခိဏာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကုန်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ ကနည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊
 တောသံ၊ ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အနုပ္ပါဒ နိရောဓက္ခယပတ္တံ၊ တဖန်
 မဖြစ်စေခြင်းချုပ်ခြင်း ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ သမ္ပယောဂတောစ၊

သမ္ပယောဂအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏတောစ၊ အာရုံအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ရာဂါဒိဝိပုယုတ္တံ၊ ရာဂအစရှိသော အကုသိုလ်တရားတို့
နှင့်မယှဉ်သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဝါးတနည်းသေင်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ တမ္ဘာ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကတေ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်ရှိသော်
ရာဂအယော၊ ရာဂအစရှိသော အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ အတ္တန္တရိယော၊
စင်စစ်တပ်မက်ခြင်း ကင်းကုန်သည်။ ဝိဂတော၊ ကင်းကုန်သည်၊ ဝိဒ္ဓတ္တာ၊
ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာန်၊
နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ခယန္တိစ၊ ခယဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝိရာဂန္တိစ၊ ဝိရာဂ
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ ထိုစကားကို ထင်ရှားပြဋ္ဌာန်း
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အသော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်အား၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊
နပညာယတိ၊ မထင်၊ ဝယော၊ ဖျက်စီးခြင်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊
ဌိတိ၊ တည်ခြင်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊ တသော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားအား၊
အညထတ္တံ၊ သောကီ၌ဖြစ်သောဥပါဒ်ဌိတင်မှတပါးသောတရား၏အဖြစ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ နဇေယ
တိ၊ ပဋိသန္ဓေနေသည်မဖြစ်၊ နဇိယတိ၊ အိုသည်မဖြစ်၊ ဣတိမနုဝိကတော၊
ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အမတန္တိ၊ အမတဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်
၏။ ဥတ္တမဗ္ဘေဒနစ၊ ဖြတ်သောအနက်ဖြင့်၎င်း၊ အထပ္ပကဗ္ဘေဒနစ၊ ပူပန်ခြင်းကို
မဖြစ်စေတတ်သောအနက်ဖြင့်၎င်း၊ ပဏီတံ၊ ပဏီတမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယဒဇ္ဈဂါတိ၊ ယဒဇ္ဈဂါဟူသည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်
ကို၊ အဇ္ဈဂါဝိဒ္ဓိပဋိသတိ၊ ရတော်မူလေပြီ၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဥာဏပ
လေန၊ ဥာဏ်တော်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သန္တိကသမိ၊ မျက်မှောက်ပြုတော်မူလေ
ပြီ၊ သက္ခမုနိတိ၊ သက္ခမုနိဟူသည်ကား၊ သက္ခမုနိတု၊ ပွသုတဋ္ဌာ၊ သောကီ
ဝင်အမျိုး၌ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သက္ခေ၊ သက္ခမည်၏၊ မောနေယျ
ဓမ္မသမန္နာဂတတ္တာ၊ မောနေယျအကျင့်တရားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ မုနိ၊ မုနိမည်တော်မူ၏။ သက္ခေဝေ၊ သောကီဝင်မင်းသား
သည်လျှင်၊ မုနိ၊ မုနိမည်တော်မူ၏။ သက္ခမုနိ၊ သောကီဝင်မင်းသားသည်
လျှင်မုနိမည်တော်မူ၏။ သမာဟိတောတိ၊ သမာဟိတောဟူသည်ကား၊
အရိယမဂ္ဂသမာဓိနာ၊ အရိယမဂ် တည်းဟူသော သမာဓိဖြင့်၊ သမာဟိ
တစိတ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိတော်မူသော၊ နေတေနဓမ္မေနသမတ္တိ
ကိုဋ္ဌိတိ၊ နေတေနဓမ္မေနသမတ္တိကိုဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ သက္ခမုနိနာ၊ သောကီဝင်
မင်းသားတရားသည်၊ အဓိဂတေန၊ ရတော်မူအပ်သော၊ ခယာဒိနာမဂ္ဂေ

၂

န၊ ခယအစရှိသော အမည်ရှိသော၊ တေနဓမ္မေန၊ ထိုအရိယမဂ် သမာဓိ
 နှင့်၊ သမံ၊ ထူရှည်သော၊ ကိစ္ဆိ၊ တစုံတခုသော၊ ဓမ္မဇာတံ၊ တရားသဘော
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိလေပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုတ္တန္တရေဝိ၊ အထူးအခြားဖြစ်
 သော သုတ္တန်၌လည်း၊ ယာဝတာဘိက္ခဝေဓမ္မာသင်တာဝါအသင်တာဝါဝါ
 ရာဂေါတေသံအဂ္ဂမက္ခာယတိတိအာဒိ၊ ယာဝတာဘိက္ခဝေ ဓမ္မာသင်တာ
 ဝါအသင်တာဝါဝါရာဂေါတေသံအဂ္ဂမက္ခာယတိဤသို့အစရှိသောစကား
 ကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ
 လောက်ကုန်သော၊ သင်တာ၊ ပြုပြင်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာဝါ၊ တရားတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ အသင်တာ၊ မပြုပြင်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာဝါ၊ တရား
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်
 ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုတရားတို့တွင်၊ ဝိရာဂေါ၊ ရာဂမှကင်းသော နိဗ္ဗာန်
 တရားကို၊ အဂ္ဂိအဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ မယာ၊ ငါတရားသည်၊ အက္ခာယတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာန်
 ဓမ္မဿ၊ နိဗ္ဗာန်တရား၏၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့
 နှင့်၊ အသမတံ၊ မတူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝတ္တာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ဥပ္ပန္နဥပဒ္ဒဝရူပသမတ္ထံ၊
 ဖြစ်သောဥပဒ္ဒဝါ ငြင်းမိသောငှါ၊ ခယဝိရာဂါမတပဏီတတာဝုဏေ
 ဟိ၊ ခယသဘောဝိရာဂသဘော အမတသဘောပဏီတသဘော တည်း
 ဟူသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်ဓမ္မရတနဿ၊ နိဗ္ဗာန်တရားတည်းဟူ
 သောရတနာ၏၊ အသဒိသဘာဝံ၊ မတူသည်၏အဖြစ်ကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊
 ဣဒမ္ဓိဓမ္မရတနံ ပဏီတံဧတေနသစ္စေန သုဝတ္ထိဟောတူဟိ၊ ဣဒမ္ဓိဓမ္မ
 ရတနံပဏီတံ ဧတေနသစ္စေန သုဝတ္ထိဟောတူဟူ၍၊ သဗ္ဗဝစနံ၊ သဗ္ဗာ
 စကားကို၊ ပယုဇ္ဇတိ၊ ယှဉ်တော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ဝုရိမဂါထာယ၊ ရှေးဖြစ်သောဂါထာ၌၊ ဝုတ္တန္တယေနဝ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမိဿာပိဂါထာယ၊
 ဤဂါထာ၏လည်း၊ အာဇာ၊ အာဇာတော်ကို၊ ကောဋိသတသဟဿ
 စက္ကဝါဠေသျှံ၊ ကုဋေတသိန်းသော စကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ အမနုဿေဟိ၊
 နတ်အပေါင်း တို့သည်၊ ပရိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 အပြီးတည်း။ ၊

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗာန်ဓမ္မရတနာ၊ နိဗ္ဗာန်တရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ သံစွံ၊
 သစ္စာတရားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မဂ္ဂဓမ္မရတနာ၊ မဂ္ဂင်

တရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအံ့သောငှါ၊ ယံဗုဒ္ဓသေဋ္ဌာတိ၊ ယံဗုဒ္ဓ
သေဋ္ဌာဟူ၍၊ အာရုဇ္ဈေ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊
ဗုဒ္ဓါတာသစ္စာနိတိ အာဒိနာ၊ ဗုဒ္ဓါတာသစ္စာနိဗ္ဗာန်သို့ အစရှိသော၊ နယောန၊
နည်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ ဥတ္တမောစ၊ မြတ်လည်းမြတ်တော်မူ၏၊
ပသံသနိယောစ၊ မြီးလည်းမြီးမွှမ်း အပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သေဋ္ဌာ၊
သေဋ္ဌ မည်တော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓေါစ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိတော်မူပြီးသော
ဘုရားသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတို့ကိုသိတော်
မူပြီးသော ဘုရားဟူသည်၊ သေဋ္ဌာစ၊ မြတ်တော်မူသည်လည်း၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အနုဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓဈေးသု၊ အနုဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓ
ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓေသု၊ ဗုဒ္ဓတို့ထက်၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်တော်မူ၏၊
ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌာ၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌ မည်တော်မူ၏၊ သောဗုဒ္ဓသေ
ဋ္ဌာ၊ ထိုဘုရားမြတ်သည်၊ ယံ၊ အကြင်အရိယမဂ်သမာဓိကို၊ ပရိဝဏ္ဏယိ၊
အာပနိတလဲလဲ မြီးမွှမ်းတော်မူ၏၊ မဂ္ဂါနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း တရား
အပေါင်းတို့တွင်၊ အဋ္ဌာပိကောစ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မဂ်သည်
ကား၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ပရိဝဏ္ဏယိ၊ မြီးမွှမ်းတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ သဥပနိသံ၊ အမှီနှင့်တကွသော၊ သပရိက္ခာရံ၊ အခြံအရံနှင့်
တကွသော၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊
အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဧဝမာဒိနာ၊
ဤသို့အစရှိသော၊ နယောန၊ နည်းဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောတရားအပေါင်း
တို့၌၊ ပသံသိ၊ မြီးမွှမ်းတော်မူ၏၊ ပကာသယိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏၊
သုစိန္တိ၊ သုစိဟူသည်ကား၊ ကိလေသမလသမုဇ္ဈေဒ ကရုဏာတော၊ ကိ
လေသာ တည်းဟူသော အညစ်အကြေး၏ ဖြတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော
အားဖြင့်၊ အတ္တန္တဝေါဒါနံ၊ စင်စစ်ဖြိုဝင်သော၊ သမာဓိမာနန္တရိ ကညမာ
ဟူတိ၊ သမာဓိမာနန္တရိကညမာဟု ဟူသည်ကား၊ ယဉ္ဇ၊ အကြင်အရိယ
မဂ်သမာဓိကိုလည်း၊ အတ္တနော၊ ပိမိ၏၊ ပဝတ္တိသမနန္တရံ၊ ဖြစ်ပြီးသည်၏
ကောင်းစွာ အခြားမဲ့၌၊ နိယမေနေဝ၊ ခြံသော အားဖြင့်လျှင်၊ ဖလပ္ပဒါန
တော၊ အကျိုးကိုပေးတတ်သောအားဖြင့်၊ အာနန္တရိကံ၊ အခြားမရှိအကျိုး
ကိုပေးတတ်သော၊ သမာဓိန္တိ၊ သမာဓိဟူ၍၊ အာဟု၊ ဟောတော်မူကုန်
၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မဂ္ဂသမာဓိဌိ၊ မဂ်တည်းဟူသောသမာဓိ
သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုဂုရုဂုဏ်အား၊ ဖလုပ္ပတ္တိနိဗ္ဗန္တ

တော၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်း၌ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ကောမိ၊ တရံတရသော၊ အန္တရာယော၊ အန္တရာဟိသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အယဉ္ဇဝုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ သောတာပတ္တိဖလသန္တိကိရိယာယ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကပ္ပဿ၊ ကမ္မာ၏၊ ဥဒ္ဓဟ္မနဝေလော၊ ကမ္မာမီးလောင်သောအခါသည်၊ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို၊ နသန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်မပြုသေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ကပ္ပေါ၊ ကမ္မာသည်၊ နေဝဥဒ္ဓဟ္မယျ၊ ကမ္မာမီးမလောင်ရာအယံပုဂ္ဂလော၊ ဤသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဌိတကပ္ပိတိ၊ ဌိတကပ္ပိဟူ၍၊ ဝုဂ္ဂတိ၊ ခိုအပ်၏၊ မဂ္ဂဿမင်္ဂီနော၊ မဂ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝိပုဂ္ဂလော၊ ခပ်သိမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ ဌိတကပ္ပိနော၊ ဌိတကပ္ပိမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာ၊ ဟောတော်မူ၏။

သမောဓိနာတေန သမောနဝိဇ္ဇတိတိ၊ သမောဓိနာတေန သမောနဝိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌပရိဝဏ္ဏိတေန၊ ဘုရားမြတ်သည်အပန်ဖန်ပြီးပွမ်းတော်မူအပ်သော၊ သုစိနာ၊ စင်ကြယ်စွာသော၊ တေနအာနန္တရိကသမောဓိနာ၊ ထိုအခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးခြင်းဖြစ်သောသမောဓိနှင့်၊ သမော၊ တူသော၊ ရူပါဝစရသမောဓိဝါ၊ ရူပါဝစရသမောဓိသည် လည်းကောင်း၊ အရူပါဝစရသမောဓိဝါ၊ အရူပါဝစရသမောဓိသည် လည်းကောင်း၊ ကောမိ၊ တရံတရသောသမောဓိသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တောသံ၊ ထိုရူပါဝစရသမောဓိအရူပါဝစရသမောဓိတို့၏၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တတ္ထတတ္ထဗြဟ္မလောကော၊ ထိုထိုသောဗြဟ္မာပြည်၌၊ ဥပပန္နသဘာဝိ၊ ဖြစ်သောသူအားလည်း၊ ပုန၊ တဖန်၊ နိရယာဒိသုဝိ၊ ငရဲအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဥပပတ္တိသမ္ဘဝတော၊ ပဋိပန္နနေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣမဿစအရဟတ္တသမာဓိဿ၊ ဤအရဟတ္တမဂ်သမာဓိ၏၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယ ပုဂ္ဂလဿ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမ္ဘု၊ ပ ပတ္တိသမ္ဘုတာသမ္ဘဝတော၊ အလုံးစုံသော ပဋိပန္နနေခြင်းဖြစ်၍ ကောင်းစွာဖြစ်တတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ တေန၊ ထိုအရိယမဂ် သမောဓိနှင့်၊ သမော၊ တူသော သမောဓိသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုတ္တန္တရေဝိ၊ တပါးပါးသောသုတ္တန်၌လည်း၊ ယာဝတာဘိက္ခဝေဓမ္မာသင်

တာ(ပ)အရိယော အဋ္ဌဝီကော မဂ္ဂေါတေသံ အဂ္ဂမက္ခာယ ဝီတိ အာဒိ၊
ယာဝတာဘိက္ခဝေဓ္ဓာသင်္ခတာ(ပ)အရိယော အဋ္ဌဝီကောမဂ္ဂေါတေသံ
အဂ္ဂမက္ခာယဘိအစရှိသောစကားကို၊ ဂုတ္တံမိန့်တော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်၊ သင်္ခတာ၊ ပြုပြင်အပ်ကုန်
သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (ပ)၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှ
လောက်၊ တေသံ၊ ထိုတရား အပေါင်းတို့တွင်း၊ အရိယော၊ ခြံစင်သော၊
အဋ္ဌဝီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တရားကို၊ အဂ္ဂံ၊ အဂ္ဂေါ
တိ၊ ခြံစင်၏ဟူ၍၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ အက္ခာယတိ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏။ ဇေံ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ ခြံစင်စွာတုရားသည်။ အာနန္တရိကသမာဓိဿ၊
အခြားမဲ့၌ အကျိုးကိုပေးခြင်းဖြင့်သောလောကုတ္တရာသမာဓိ၏၊ အညေဟိ၊
တပါးကုန်သော၊ သမာဓိတိ၊ လောကီသမာဓိတို့နှင့်၊ အသမင်္ဂံ၊ မတူမျှနိုင်
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝတ္ထာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုရိမနယေ
နေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ မဂ္ဂဓမ္မရတနဿ၊ မဂ်တည်းဟူသော တရား
ရတနာ၏၊ အသဒိသတာဝံ၊ မတူသည်၏အဖြစ်ကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ ဣဒမ္ပိ
ဓမ္မရတနံ ပဏီတံ ဇေတနသစ္စေန သုဝတ္ထိဟောတူတိ၊ ဣဒမ္ပိဓမ္မရတနံ
ပဏီတံဇေတနသစ္စေနသုဝတ္ထိဟောတူဟူ၍၊ သဗ္ဗဝစနံ၊ သဗ္ဗာစကားကို၊
ပယုတ္တတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဟုဉ်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အဗ္ဘော၊
အနက်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊
ဝေဒိတဗ္ဘော၊ သိအပ်၏။ ဣဒိဿာပိဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏လည်း၊ အာဏာ၊
အာဏာတော်ကို၊ ကောဋီသတ သဟဿ စက္ကဝါဠေသု၊ ထူးစွာတစ်နီး
သောစကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ အမနုဿေဟိ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂ
ဟိတာ၊ ခံယူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဇေံ၊ ဤသို့၊ မဂ္ဂဓမ္မရတနာပိ၊ မဂ်တရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်လည်း၊ သစ္စံ
သဗ္ဗာစကားကို၊ ဝတ္ထာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သံဃာဂုဏော
နာပိ၊ သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်လည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအံ့သော
၎၊ ယေဝုပ္ပလာတိအာဒိ၊ ယေဝုပ္ပလာဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာရ
မ္ဘေးအားထုတ်တော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယေတိဇေသောသမ္ဘေ၊
ယေဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ အနိယမေတွာ၊ အမှတ်မရှိမူ၍၊ ဥဒ္ဓေသော၊
ညွှန်းသောသဒ္ဒါတည်း၊ ပုဂ္ဂလာတိ၊ ပုဂ္ဂလာဟူသည်ကား၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
တို့သည်၊ အဋ္ဌာတိ၊ အဋ္ဌဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဂဏန
ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ရေတွက်ခြင်း အပိုင်းအခြားတည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်

မှန်၏။ တေ၊ ထိုရှစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဋိပန္နာစ၊ ကျင့်ဆဲလည်းဖြစ်ကုန်၏။ စတ္တာရောစ၊
လေးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ဗလေ၊ ဖိုလ်တရား၌၊ ဌိတာ၊ တည်
ဆဲဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ သတံပသတ္တာတိ၊ သတံပသတ္တာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗုရိသေဟိ၊
သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝကေဟိစ၊ သူရား
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း၊ အညောဟိ၊ တပါးကုန်သော၊
ဒေဝမနုဿေဟိစ၊ နတ်လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပသတ္တာ၊ ခြီးမွမ်းအပ်
ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ သဟဇာတိလောဒိဂုဏာ
ယောဂါ၊ အတူတကွဖြစ်သော ဘိလအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ယှဉ်
သောကြောင့်တည်း။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တေသံ၊ ထိုရှစ်ယောက်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ စမ္ပကမကုလကုသုမာဒိနံ၊ စကားချရားမလေးစွာပင်
အစရှိသောပန်းတို့၏၊ သဟဇာတဝဏ္ဏဂန္ဓာဒယောဂိယ၊ အတူတကွဖြစ်
သော အဆင်းအနံ့ အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ သဟဇာတာ၊ အတူတကွဖြစ်
ကုန်သော၊ ဘိလသမာဓိအာဒယော၊ ဘိလသမာဓိအစရှိကုန်သော၊ ဂုဏာ၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓာဒိ သမ္ပန္နာနိ၊ အဆင်းအနံ့စသည်နှင့် ပြည့်စုံကုန်
သော၊ ပုပ္ဖာနိရိယ၊ ပန်းတို့ကဲ့သို့၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူဖြစ်ကုန်သော၊ သ
တံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝိယာစ၊ ချစ်အပ်ကုန်သည်တို့၊ မနာပါစ၊ နှစ်
လိုအပ်ကုန်သည် လည်းကောင်း၊ ပသံသနိယာစ၊ ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်သည်
လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယေဝုဂ္ဂလာအဋ္ဌသ
တံပသတ္တာတိ၊ ယေဝုဂ္ဂလာအဋ္ဌသတံပသတ္တာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်
၏။ အယဝါ၊ တနည်းကား၊ ယေတိသေသသဒ္ဓေါ၊ ယေဟူသော ဤသဒ္ဓါ
သည်၊ အနိယမေတွာ၊ အမှတ်မရှိမူ၍၊ ဥဒ္ဓေသော၊ ညွှန်းသောသဒ္ဓါတည်း။
ဝုဂ္ဂလာတိ၊ ဝုဂ္ဂလာဟူသည်ကား၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အဋ္ဌသတန္တိ၊
အဋ္ဌသတံဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုအရိယပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝဏ္ဏနပရိစ္ဆေ
ဒေါ၊ အရေအတွက်ကို ဝိုင်းခြားခြင်းတည်း။ ဟိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့။ တေ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်၊ ဧကဗီဇိ၊ ဧကဗီဇိပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ကောလံ
ကောလော၊ ကောလံကောလပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ သတ္တက္ခတ္တပရမော၊
သတ္တက္ခတ္တပရမပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးယောက်
ကုန်သော၊ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်

။ ကာမရူပါရူပသာဝဿု၊ ကာမသံရူပသံ အရူပသံတို့၌၊ အဓိဂတဖလသ၊ ရ
 အပ်သောသကဒါဂါမိဗိုလ်ရှိကုန်သော၊ တယော၊ သုံးယောက် ကုန်သော၊
 သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ
 ဝိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသုံးယောက်သော သောတာပန်
 သုံးယောက်သောသကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ပဗ္ဗိပဒါနံ၊ ပဗ္ဗိပဒါတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ စတုဇိသတိ၊ နှစ်ကျိပ်လေး
 ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာပဿိ၊
 အန္တရာပရိနိဗ္ဗာပဿိအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ဥပဟတ္ထပရိနိဗ္ဗာပဿိ၊
 ဥပဟတ္ထပရိနိဗ္ဗာပဿိ အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာ
 ပဿိ၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာပဿိအနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ အသင်္ခါရပရိ
 နိဗ္ဗာပဿိ၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာပဿိ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓံသော
 တအကနိဋ္ဌဂါမိ၊ ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိဟောသု၊ အဝိဟာသံတို့၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်ကုန်သောအနာဂါမ်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အတပ္ပါသုဒဿာ
 သုဒဿိသု၊ အတပ္ပါသံသုဒဿာသံသုဒဿိသံတို့၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်ကုန်
 သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အကနိဋ္ဌသုပန၊ အ
 ကနိဋ္ဌသံတို့၌ကား၊ ဥဒ္ဓံသောတဝဇ္ဇာ၊ ဥဒ္ဓံသောတအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို
 ကြဉ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနာဂါမ်နော၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ စတုဇိသတိ၊ နှစ်ကျိပ် လေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သုက္ခဝိပဿကော၊ ဈာန်မရသော သုက္ခဝိပဿက
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ သမထယာနိကော၊ ဈာန်သမာပတ်ရသော
 ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော၊
 အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စတ္တာရော၊ လေး
 ယောက်ကုန်သော၊ မဂ္ဂဋ္ဌာ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာနံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ စတုပညာသ၊ ငါးကျိပ် လေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ သဒ္ဓါရရပညာရရား၊ သဒ္ဓါရရပညာရရတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်း
 ဖြင့်၊ နိဂုဏာ၊ နှစ်ဆတက်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အဋ္ဌသတံ၊ တဌ
 ရှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကား
 သည်၊ ဝတ္ထုနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း။

စက္ကာရိတောနိ ယုဂါနိဟောန္တိတိ၊ စက္ကာရိ တောနိယုဂါနိ ဟောန္တိ
ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့
ကို၊ အဋ္ဌဝါ၊ ရှစ်ယောက်တို့လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသတံဝါ၊ တရာရှစ်ယောက်
တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္ထာရဝသေန၊ အကျယ်ချဲ့သည်၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ၊ ပြအပ်ကုန်သော၊ ဝုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း၊ သင်္ခပဝသေန၊
အကျဉ်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌော၊ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂဋ္ဌာန်
ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဗလဋ္ဌော၊ ဗလဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဧကယုဂံ၊ တခုသောအစုံလည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဗာဝအရ
ဟတ္တမဂ္ဂဋ္ဌော၊ အရဟတ္တမဂ်တိုင်အောင်၊ ယာဝဗလဋ္ဌော၊ ဗလဋ္ဌာန်တိုင်
အောင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကယုဂံ၊ တခုသောအစုံ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ စက္ကာရိယုဂါနိ၊ လေးယောက်သော အစုံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ တေ ခက္ခိဏေယျာ တိဋ္ဌေ၊ တေခက္ခိဏေယျ ဟူသော ဤပုဒ်
၌၊ တေတိ၊ တေဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အနိယမေတွာ၊ မမှတ်မူ၍၊
ဥဒ္ဓိဋ္ဌာနံ၊ ပြအပ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ နိယာမေတွာ၊ မှတ်၍၊ နိဗ္ဗေသော၊
ပြကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ ယေဝုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝိတ္ထာ
ရဝသေန၊ အကျယ်ချဲ့သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဋ္ဌဝါ၊ ရှစ်ယောက်တို့ဟူ၍
လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသတံဝါ၊ တရာရှစ်ယောက်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
သင်္ခပဝသေန၊ အကျဉ်းရုံးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ စက္ကာရိယုဂါနိ၊ လေး
ယောက်သောအစုံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္ထာ၊ မိန့်
အပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့
သည်၊ ခက္ခိဏံ၊ မြတ်သောအလှူကို၊ အရဟန္တိ၊ ခံထိုက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို
ကြောင့်၊ ခက္ခိဏေယျာ၊ ခက္ခိဏေယျမည်ကုန်၏၊ ခက္ခိဏာနာမ၊ မြတ်သော
အလှူမည်သည်ကား၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မဝိပါကဉ္စ၊ ကံ၏
အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍၊ သေသောဝုဂ္ဂလော၊
ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣဒံဝေဇ္ဇကမ္ပံဝါ၊ ဤသို့သော ဆေးကုသော
အမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒံဇာတိပေသနိကံဝါ၊ ဤသို့သော မြင်းခေါင်းအစေ
အပါးအမှုကိုလည်းကောင်း၊ ကံရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့
အံစရှိသောအမှုတို့ကို၊ အနုပေက္ခိတွာ၊ မဝံ့မကွက်မူ၍၊ ဒိယျမာနော၊ လေး
လှူအပ်သော၊ ဒေယျမေဋ္ဌော၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုတည်း၊ တံ၊ ထိုသို့ပစ္စုပ္ပန်ကိုမဝံ့
ကံကံ၏အကျိုးကို ဝံ့၍လှူအပ်သောအလှူကို၊ သီလာဒိဂုဏ ယုတ္တာ၊ သီလ
အစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ တာဒိဿ၊ ထိုသို့သဘော

ရှိကုန်သော။ ဣမေဝပုဂ္ဂလာ။ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်ကား။ အရဟန္တိနာမ။
ခံထိုက်သည်မည်ကုန်၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ ဒက္ခိဏေယျာတိ။ ဒက္ခိဏေယျ
တို့ဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ။ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။

သုဂတဿသဘဝကာတိ။ သုဂတဿသဘဝကာယူသည်ကား။ ဘဂ
ဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သောဘဏေန။ တင့်တယ်သော။ ဂမနေန။ သွား
တော်မူခြင်းနှင့်။ ယုတ္တတ္တာ။ ယှဉ်တော်မူသောကြောင့်လည်း။ သုဂတော။
သုဂတမည်တော်မူ၏။ သောဘဏဉ္စ။ တင့်တယ်သည်လည်း။ ဖြစ်သော။
ဌာနံ။ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ ဂတတ္တာစ။ ကြွတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။
သုဂတော။ သုဂတမည်တော်မူ၏။ သုဋ္ဌုစ။ ကောင်းစွာလည်း။ ဂတတ္တာစ။
တည်တော်မူသောကြောင့်လည်း။ သုဂတော။ သုဂတမည်တော် မူ၏။
သုဋ္ဌုဇေ။ ကောင်းစွာလျှင်။ ဂဒတ္တာစ။ ဆိုတော်မူသောကြောင့်လည်း။ သုဂ
တော။ သုဂတမည်တော်မူ၏။ တဿသုဂတဿ။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။
ဝစနံ။ စကားတော်ကို။ သဗ္ဗေပိ။ အလုံးစုံလည်း။ ဖြစ်ကုန်သော။ တေ။ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သုဏန္တိ။ ကြားနာတတ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ သာဝ
ကာ။ သာဝကမည်ကုန်၏။ အညေပိ။ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။
ဝစနံ။ စကားတော်ကို။ ကာမဉ္စသုဏန္တိ။ အကယ်၍ကား ကြားနာကုန်၏။
ပနတယာပိ။ ထိုသို့ပင် ကြားနာကုန်သော်လည်း။ သုတ္တာ။ ကြားနာကုန်ပြီး
၍။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ။ ပြုအပ်သောကိစ္စကို။ နကရောန္တိ။ မပြုကုန်။ ဣမေပန။ ဤ
အနိယာသံဃာတော်တို့သည်ကား။ သုတ္တာ။ ကြားနာကုန်ပြီး၍။ ကတ္တဗ္ဗံ။
ပြုအပ်သော။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိံ။ တရားအားလျော်သောအကျင့်ကို။ ကတော
ပြုကုန်ပြီး၍။ မဂ္ဂပလာနိ။ မဂ်ဖိုလ်တရားတို့သို့။ ပတ္တာ။ ရောက်ကြကုန်၏။
တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သာဝကာတိ။ သာဝကတို့ဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ။ ဆိုအပ်ကုန်
၏။ ဧတေသုဒ္ဓိန္နာနိမဟာဗ္ဗလာနိတိ။ ဧတေသုဒ္ဓိန္နာနိ မဟာဗ္ဗလာနိဟူသည်
ကား။ ဧတေသု။ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ သုဂတဿသဘဝကေသု။ ဘုရား
တပည့်တော်တို့၌။ ဓမ္မကာနိပိ။ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒါနသနံ။
အတ္တတို့ကို။ ဒိန္နပနိ။ ဂ္ယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပဋိဂ္ဂါဟကတော။ အလှူခံ
ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့်။ ဒက္ခိဏာ။ အတ္တတို့သည်။ ဝိသုဒ္ဓဘာဝံ။ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်
သည်၏အဖြစ်သို့။ ဥပဂတတ္တာ။ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာဗ္ဗလာ
နိ။ များမြတ်သော အကျိုးရှိကုန်သည်။ ဘောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ။ ထို
ကြောင့်။ သုတ္တန္တရေပိ။ တပါးသော သုတ္တန်၌လည်း။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။
ယာဝတာ။ အကြိမ်မျှလောက်။ သံဃာဝါ။ အပေါင်းအရပ်တို့သည်လည်း။

ဇောံ၊ ဤသို့၊ မဂ္ဂဋ္ဌမလဋ္ဌာနံ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာနံမလဋ္ဌာနံဂုဂ္ဂိလ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အ
 စွမ်းဖြင့်၊ သံဃာဂုဏေန၊ သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ သစ္စံ၊ သစ္စာ
 စကားကို၊ ဝတ္ထာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တထော၊ ထိုသစ္စာ
 ကိုဆိုပြီးသည့်မှ၊ ဧကတ္ထိယာနံ၊ အချို့ကုန်သော၊ မလသမာပတ္တိသုခံ၊ မလ
 သမာပတ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တရံ၊ ခံစားကုန်သော၊ ဝိကာသဝဂ္ဂလသ
 နံယေဝ၊ ရဟန္တာဂုဂ္ဂိလ်တို့၏သာသျှင်၊ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊
 ဆိုအံ့သောငှါ၊ ယေသုပ္ပယုတ္တာတိအာဒိ၊ ယေသုပ္ပယုတ္တာ အစရှိသောဂါ
 လာကို၊ အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်တော် မူအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုယေသုပ္ပ ယုတ္တာ

အစရှိသောဂါထာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗျာကုသောသုတ်တို့သည်။ အနိယတုဒ္ဓေ
သဝဇ္ဇန်းအနိယတံတို့ ပြုကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း။ သုပ္ပယုတ္တာတိ၊
သုပ္ပယုတ္တာဟူသည်ကား သုပ္ပ၊ ကောင်းစွာ၊ ပယုတ္တာ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်၏။ အ
နေကမိဟိတံ၊ တပါးမကလျားသော အစီအရင်ဖြစ်သော၊ အနေသန့်၊ တရား
နှင့်မလျော်သော၊ မှီခြင်းကို၊ ဝေဟံ၊ ပတ်၍၊ သုဒ္ဓါ၊ ဖိတ်တံ၊ သန့်ရှင်းသော
အသက်မွေးခြင်းကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်၊ အတ္တာ
နံ၊ မိမိသိလ်ကို၊ ပယုတ္တံ၊ ယှဉ်အပ်သောငှါ၊ အာရန္တ၊ အာထုတ်အပ်ကုန်၏။
ဣတိအသံ၊ ဤသည့်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အထဝါ၊ တနည်းကား။
သုပ္ပယုတ္တာတိ၊ သုပ္ပယုတ္တာဟူသည်ကား။ သုဝိသုဒ္ဓ ကာယဝစိ ပယောဂ
သမန္နာဂကား၊ ကောင်းစွာသန့်ရှင်းခြင်းရှိသော ကိုယ်နှုတ်လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံ
ကုန်၏။ တောန၊ ထိုသုပ္ပယုတ္တာ ဟူသောသုတ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။
သီလက္ခန္ဓံ၊ သီလက္ခန္ဓ်တရားကို။ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ မနသာ၊ ဒဋ္ဌေနာ
တိ၊ မနသာဒဋ္ဌေန ဟူသည်ကား။ ဒဋ္ဌေန၊ မြဲမြံသော၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊
ထိရေသမာဓိယုတ္တေန၊ မြဲမြံသောသမာဓိနှင့်ယှဉ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်
ဖြင့်၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည့်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တေန၊ ထိုမနသာ
ဒဋ္ဌေနဟူသောသုတ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သမာဓိက္ခန္ဓံ၊ သမာဓိက္ခန္ဓ
တရားကို။ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ နိက္ကာမိနေတိ၊ နိက္ကာမိနေဟူသည်
ကား၊ ကာယေစ၊ ကိုယ်၌ လည်းကောင်း၊ ဖိရိတေစ၊ အသက်၌ လည်း
ကောင်း၊ အနုပက္ခ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပညာ
ရရေန၊ ပညာလျှင်အမှူးရှိသော၊ ဝီရိယေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ သမ္ပကံလေသေတိ၊
ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့မှ၊ ကဏနိက္ကမနာ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကို
ပြုနိုင်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုနိက္ကာမိနေဟူသောသုတ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
တို့၏။ ဝီရိယသမ္ပန္နံ၊ ဝီရိယနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပညက္ခန္ဓံ၊ ပညက္ခန္ဓ်ကို၊ ဒေသ
တိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဂေါတမသာသနမ္ပိတိ၊ ဂေါတမသာသနမ္ပိဟူသည်ကား။
ဂေါတ္ထတော၊ အနွယ်တော်အားဖြင့်၊ ဂေါတမသာ၊ ဂေါတမအမည်တော်
ရသော၊ တထာဂတသေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ သာသနမ္ပိ၊ သာသ
နာတော်၌။ တေန၊ ထိုဂေါတမသာသနမ္ပိဟူသောသုတ်ဖြင့်၊ ဣတော၊ ဤသာ
သနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ နာနပ္ပကာရမ္ပိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသည်
လည်းဖြစ်သော၊ အပရန္တဝံ၊ သူတပါးကိုပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ကို၊
ကရောန္တာနံ၊ ပြုကြကုန်သောသူတို့၏။ သုပယောဂါဒိဂုဏာ၊ ဘာဝတော၊
ကောင်းသောလုံ့လအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးမရှိသောအားဖြင့်၊ ကိလေ

သေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ နိက္ခမနာဘဝံ၊ မထွက်မြောက်နိုင် သည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဗီပေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တေတိပဒံ၊ တေဟူသောပုဒ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊
 ရှေး၌၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာနံ၊ ပြအပ်ပြီးသောပုဒ်တို့ကို၊ နိဒ္ဒေသဝစနံ၊ ညွှန်းသောပုဒ်တည်း
 ပတ္တိပတ္တာတိဧတ္ထ၊ ပတ္တိပတ္တာ ဟူသောဤပုဒ်၌၊ ပတ္တဗ္ဗာ၊ ရောက်အပ်၏၊
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပတ္တိ၊ ပတ္တိမည်၏၊ ပတ္တဗ္ဗာနာမ၊ ရောက်အပ်သောမည်
 သည်ကား၊ ပတ္တု၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အရဟံ၊ ထိုက်၏၊ ယံ၊ အကြင်အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ အတ္တန္တယောဂက္ခေမိနော၊ စင်စစ်
 ယောဂ၏ ကုန်ခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတံ၊ ဤပတ္တိဟူသော
 အမည်သည်၊ အရဟတ္တဖလသာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်
 တည်း၊ တံပတ္တိံ၊ ထိုရောက်အပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပတ္တိပတ္တာ၊ ပတ္တိပတ္တာမည်ကုန်၏၊ အမတန္တိ၊
 အမတံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဂယှာတိ၊ ဝိဂယှဟူသည်ကား၊
 အာရမ္မဏဝသေန၊ အာရုံပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဂါဟိတွာ၊ ယူ၍၊ လဒ္ဓါတိ၊
 လဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ လသိတွာ၊ ရ၍၊ မုခေတိ၊ မုခေဟူသည်ကား၊ အဗျယေ
 န၊ မပျက်စီးသဖြင့်၊ ကာကဟိကမတ္တန္တိ၊ တချင်ရှေးလောက်မျှလည်း၊ ဗျယံ၊
 ပျက်စီးခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ နိဗ္ဗုတိန္တိ၊ နိဗ္ဗုတိဟူသည်ကား၊ ပဋိ
 ဗ္ဗဿန္တ ကိလေသဒရေတံ၊ ပူပန်တတ်သော ကိလေသာကို ငြိမ်းစေတတ်
 သော၊ ဖလသမာပတ္တိံ၊ ဖလသမာပတ်ကို၊ ဘုဉ္ဇမာနာတိ၊ ဘုဉ္ဇမာနာဟူ
 သည်ကား၊ အနုဘဝမာနာ၊ ခံစားကုန်သျက်၊ ။

ကိံကောအဓိပ္ပါယော၊ အဘယ်သို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊
 ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယေ၊ အကြင်အဓိပ္ပါယ် ဝုတ္တိလ်တို့
 သည်၊ ဣမတ္ထိံဂေါတမ သာသနမှ၊ ဤဂေါတမသာသနာတော်၌၊ သီလ
 သမ္ပန္နတ္တာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုပ္ပယုတ္တာ၊ ကောင်း
 သော ကိုယ်နှုတ်နှင့် ယှဉ်ကုန်၏၊ သမာဓိ သမ္ပန္နတ္တာ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မနသာဒဋ္ဌေန၊ စိတ်ကိုမြဲစွာ ဆောက်တည်သဖြင့်၊
 ပညာသမ္ပန္နတ္တာ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိက္ကာမိနော၊
 ကိလေသာမှ ထွက်မြောက်ကုန်၏၊ ဧတံ၊ ထိုအဓိပ္ပါယ် ဝုတ္တိလ်တို့သည်၊
 ဣမာယသမ္မာပဋိပဒါယံ၊ ဤကောင်းသော အကျင့်ဖြင့်၊ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
 ဝိဂယှ၊ အာရုံဖြင့်ယူ၍၊ မုခေ၊ မချွတ်မယွင်း၊ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဖလ
 သမာပတ္တိသညိတံ၊ ဖလသမာပတ်ဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ နိဗ္ဗုတိံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
 ဘုဉ္ဇမာနာ၊ သုံးစွဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တိပတ္တာနာမ၊ ရောက်အပ်သောအရ

ဟတ္ထဒိလံသို့ ရောက်ကုန်သော မည်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတ္ထုဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဗလသမာပတ္တိသုခံ၊ ဗလသမာပတ် ချမ်းသာကို၊ အနု
 ဘဝန္တနံ၊ ခံစားကုန်သော၊ ဝိဇာသဝပုဂ္ဂလာနမေဝ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ၏သာသျှင်၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သံဃာရတနသား၊ သံဃာရတနပဏ္ဍိတရတံ၊
 ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝဂုဏံ၊ ထိုဂုဏ်
 ကျေးဇူးကို သာသျှင်၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒိသံဗေတိ၊ ဣဒိသံဗေဟု
 သော၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စဝကားကို၊ ပယုန္တတိ၊ ယှဉ်တော်မူ၏။ တဿာ၊
 ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝတ္ထုနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောနည်းဖြင့်သာသျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣမိဿာဂါထာယတ၊ ဤ
 ဂါထာ၏လည်း၊ အာဏာ၊ အာဏာတော်ကို၊ ကောဋိသတ၊ သဟသာစက္က
 ဝါဠေသု၊ ကုဋေတသိန်းသော စကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ အမနုဿယိ၊ နတ်
 အပေါင်းတို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံယူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင် အပြီး
 တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဇာသဝပုဂ္ဂလာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးဖြင့်၊ သံဃာမိဋ္ဌာနံ၊ သံဃာတော်ကိုမိဋ္ဌာန်အပ်သော၊ သစ္စံ၊ သစ္စ
 ကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗဟုဇနပစ္စက္ခန၊ များစွာသောလူ
 အပေါင်း၏ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ သောတာ ပန္နဿဝ၊ သောတာပန်
 ပုဂ္ဂိုလ်၏သာသျှင်၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအားဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်သောငှါ၊
 ယထိန္ဒရိယေတိ၊ ယထိန္ဒရိယောဟူ၍၊ အာရုဇ္ဈေ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယထာတိပဒံ၊ ယထာဟူသောပုဒ်သည်၊ ဥပမာဝစ
 နံ၊ ဥပမာအနက်ကိုဟောသောသဒ္ဓါတည်း။ ဣန္ဒရိယေတိဧဝံ၊ ဣန္ဒရိယော
 ဟူသောဤအမည်သည်၊ နဂစ္ဆါနိဝါရဏတ္ထံ၊ မြို့တံခါးကို တားမြစ်အံ့
 သောငှါ၊ ဥဗ္ဗာရန္တန္တရေ၊ တံခါးခုံ၏အတွင်း၌၊ အဋ္ဌဟတ္ထဝါ၊ ရှစ်တောင်
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသဟတ္ထဝါ၊ ဆယ်တောင်တို့ကို လည်းကောင်း၊
 ပထမိ၊ မြေကြီးကို၊ ခဏိတွာ၊ တူး၍၊ အာကောဋိတသ၊ မိုက်အင်သော၊
 သာရဒါရူမယထမ္ဘ သာသင်္ဂသားနှစ်ဖြင့်ပြီးသော ယဉ်တိုင်၏၊ အဝိဝစ
 နံ၊ အမည်တည်း။ ပထမိန္ဒြိယံ၊ ပထမိဟူသည်ကား၊ ဘူမိ၊ မြေနှင့်၊ သိတော
 တိ၊ သိတောဟူသည်ကား၊ အန္တော၊ အတွင်းသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ငင်၍၊ နိသိ
 တော၊ မှီသည်၊ သိယာတိ၊ သိယာဟူသည်ကား၊ ဘဝပယု၊ ဖြစ်ရာ၏၊ စတုဋ္ဌိ
 ဝါတေဟိတိ၊ စတုဋ္ဌိဝါတေဟိ ဟူသည်ကား၊ စတုဟိမိသဟိ၊ အရပ်

လေးမျက်နှာတို့မှ၊ အာဂတေဟိ၊ လာကုန်သော၊ ဝါတေဟိ၊ လေတို့သည်၊
 အသမ္ပကမ္ဘိယောဟိ၊ အသမ္ပကမ္ဘိယော ဟူသည်ကား၊ ကမ္မေတုံဝါ၊ တုန်
 မိမ့်သောဌာလည်းကောင်း၊ စာလေတုံဝါ၊ ထွင်မိမ့်သောဌာလည်းကောင်း၊
 အသက္ကုဏေယျ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ၊ တထူပမန္တိ၊ တထူပမံ ဟူသည်ကား၊
 တထာပိမိ၊ ထိုတုရိုင်းတိုင်လျှင်အစီအရင်ရှိသည်နှင့်အတူ၊ သပ္ပုရိသန္တိ၊
 သပ္ပုရိသံ ဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမသုရိသံ၊ ယောကျ်ားမြတ်ကို၊ ဝဒါမိတိ၊
 ဝဒါမိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဘဏာမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ယောအရိယသစ္စာနိအဝစ္စပဿတိတိ၊ ယောအရိယသစ္စာနိ အဝစ္စပဿ
 တိဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စက္ကာရိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊
 အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ ဝင်၍၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကား၌၊ အရိယ
 သစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ကုမာရပဉ္ဇေ၊ ကုမာရဉ္ဇော၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ အယံပန၊
 ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ သင်္ခေပဏ္ဍော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော
 အနက်တည်း၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဣန္ဒဝိယော၊ တုရိုင်းတိုင်ကို၊ ဝန္တိ
 ရနေမတ္တာယ၊ နက်သောတွင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပထဝိသပိတော၊
 မြေကြီးကိုမှီအပ်သည်ရှိသော်၊ စတုဟိဝါတေဟိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ
 လာကုန်သော လေတို့သည်၊ အသမ္ပ ကမ္ဘိယော၊ မလွှတ်ရှား အပ်သည်၊
 သိယာယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ယော၊ အကြင်သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ အဝစ္စ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊
 ဣမမ္ဘိသပ္ပုရိသံ၊ ဤသူတော်ကောင်းကိုလည်း၊ တထူပမမေဝ၊ ထိုတုရိုင်း
 တိုင်နှင့်တူသော ဥပမာရှိ၏ဟူ၍သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣန္ဒဝိယော၊ မြေ
 စွာပိုက်အပ်သောတုရိုင်းတိုင်သည်၊ စတုဟိဝါတေဟိ၊ အရပ်လေးမျက်
 နှာမှလာကုန်သော လေတို့ကြောင့်၊ အသမ္ပကမ္ဘိယောပိယ၊ မတုန်လှုပ်နိုင်
 သကဲ့သို့၊ သော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သပ္ပတိတ္ထိယဝါဒဝါတေ
 ဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော တိတ္ထိတို့၏ အယူဝါဒတည်းဟူသော လေတို့ကြောင့်၊
 အသမ္ပကမ္ဘိယော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ မြင်၏၊ တဗ္ဗာဒဿနာ၊
 ထိုအရိယ သစ္စာကို မြင်ပြီးမှ၊ ကေနမိ၊ တရံတယောကံသော ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ကမ္မေတုံဝါ၊ တုန်မိမ့်သောဌာလည်းကောင်း၊ စာလေတုံဝါ၊ ထွင်မိမ့်
 သောဌာ လည်းကောင်း၊ အသက္ကုဏေယျော၊ မစွမ်းနိုင်ရာ၊ တသ္မာ၊ ထို

ကြောင့်၊ သုတ္တန္တရေဝိ၊ တပါးသော သုတ္တန်၌လည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဂန္တိရနေမော၊ နက်စွာသောတွင်းလည်းရှိသော၊ သုနိခါတော၊ ကောင်း
 စွာလည်းစိုက်အပ်သော၊ အစလော၊ တုန်ခြင်းလည်းမရှိသော၊ အသမ္ပ
 ကမ္ဘိယော၊ ဖျပ်ခြင်းလည်းမရှိသော၊ အယောခိလောဝါ၊ သံတိုင်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒဝိလောဝါ၊ တံခါးတိုင်သည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ဝုရတ္ထိမာယဒိသာယဝိ၊ အရှေ့အရပ်မှလည်း၊ ဘုဿ၊ ပြင်းစွာသော၊ ဝါတ
 ဝုတ္တိ၊ လေရိုးသည်၊ ဝေအာဂန္တေယျ၊ အကပ်၍လာငြားအံ့၊ နံ၊ ထိုစိုက်အပ်
 သောတိုင်ကို၊ နေဝသမ္ပကမ္ဘေယျ၊ မလွှပ်ရှားစေနိုင်ရာ၊ နသမ္ပစာလေယျ၊
 မရွေ့စေနိုင်ရာ၊ ပန္နိမာယဒိသာယ၊ အနောက်အရပ်မှ(ပ)၊ ဒက္ခိဏာယ
 ဒိသာယ၊ တောင်အရပ်မှ၊ ဥတ္တရာယဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်မှ(ပ)၊ နသမ္ပ
 စာလေယျ၊ မရွေ့စေနိုင်ရာ၊ တံ၊ ထိုသို့မလွှပ်ရှား နိုင်ခြင်းသည်၊ ကိဿ
 ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 နေမဿ၊ တွင်း၏၊ ဂန္တိရတ္တာ၊ နက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
 ဣန္ဒဝိလဿ၊ တုရှိုင်းတိုင်၏၊ သုနိခါတတ္တာ၊ ကောင်းစွာ စိုက်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ နသမ္ပစာလေယျ၊ သေယျထာဝိ၊ မလွှပ်ရှား
 နိုင်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝဇံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေကော
 ဝိ၊ ခပ်သိမ်းတုန်သော၊ သမဏာဝါ၊ ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မ
 ဏာဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤတရားသည်၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခ
 သစ္စာဟူ၍(ပ)၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဒိပဒါတိ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟူ၍၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာ
 နန္တိ၊ သိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအရိယ သစ္စာကို မြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 အညဿ၊ တပါးသော၊ သမဏဿဝါ၊ ရဟန်း၏ လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မ
 ဏဿဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ လည်းကောင်း၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊ နဥလ္လောကေန္တိ၊
 မကြည့်တုန်၊ အယံ၊ ဤသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နန္ဒကေန္တေန၊ စင်စစ်
 သဖြင့်၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ ဇာနံဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ပဿ
 ပဿန္တော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တံ၊ ထိုဘဝကိုမြင်ခြင်းသိ
 ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္နီ၊ လေးပါးတုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယ
 သစ္စာတို့၏၊ သုဒိဋ္ဌတ္တာ၊ ကောင်းစွာ မြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဗဟုဇနပစ္စက္ခဿ၊ များစွာသောလူအပေါင်း၏ မျက်နှာကိုဖြတ်

၄၀၆. ခုနကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

သော၊ သောတာပန္နသောဝ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သံဃာရတနသ၊ သံဃာရတန၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝဂုဏံ၊ ထိုသို့သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာလျှင်၊ နိဿယယ၊ ခြံ၍၊ ဣဒ္ဓိသံဗောတိ၊ ဣဒ္ဓိသံဗောဟူ၍၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ပယုဇ္ဇတံ၊ ယဉ်တော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ပုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမိဿာပိ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏လည်း၊ အာဏာ၊ အာဏာကို၊ ကောဋိသတသဟသစက္ကဝါဠေသု၊ ကုဋိသတသိန်းသောစကြာဝဠာ ထိုက်တို့၌၊ အမနုဿေဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ၊

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်၊ သောတာပန္နသ၊ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်ဖြင့်၊ သံဃာမိဋ္ဌာနံ၊ သံဃာတော်တည်ရာရှိသော၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေတေ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ ဧကဗီဇိ၊ ဧကဗီဇိသောတာပန် လည်းကောင်း၊ ကောလံကောလော၊ ကောလံကောလသောတာပန်လည်းကောင်း၊ သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမော၊ သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမသောတာပန်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကဗ္ဗော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကံယေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ နိဗ္ဗတ္တောတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကဗီဇိ၊ ဧကဗီဇိပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ တယာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဧေဝါ၊ နှစ်ကြိမ်တို့လည်းကောင်း၊ တိဏ္ဍါ၊ သုံးကြိမ်တို့လည်းကောင်း၊ ကုလ္လာနိ၊ အမျိုးတို့သို့၊ သန္ဓာပိတွာ၊ ပြေးသွား၍၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကောလံကောလော၊ ကောလံကောလပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ တယာ၊ ထိုမှတပါး၊ သတ္တက္ခတ္တ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ ဧဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ မနုဿသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သန္ဓာပိတွာ၊ ပြေးသွား၍၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ ဒုက္ခဿ၊

ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမော၊ သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေသံ၊ ထိုသုံးယောက်သော သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ သဗ္ဗကနိဋ္ဌဿ၊ အလုံးစုံ အောက်ငယ်သော၊ သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမဿ၊ သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအံ့သော ဌာ၊ ယေအရိယံသစ္စာနိတိ၊ ယေအရိယသစ္စာနိဟူ၍။ အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယေအရိယသစ္စာနိတိတေ၊ ယေအရိယသစ္စာနိဟူသော ဤစကားသည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း။ ဝိဘာဝယန္တိတိ၊ ဝိဘာဝယန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပညာဩတာသေန၊ ပညာတည်းဟူသောအရောင်ဖြင့်၊ သစ္စပဒိန္နာဒကံ၊ သစ္စလေးပါးကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော၊ ကိလေ သန္တကာရံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အရိက်တိုက်ကို၊ ဝိမိတော၊ ပျောက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ပကာသာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သောတရားတို့ကို၊ ပါကဋ္ဌာနိ၊ ထင်ရှားသည်တို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဝန္တိရပညေနာတိ၊ ဝန္တိရပညေနဟူသည်ကား၊ အပ္ပမေယျပညတာယ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာ မရှိသောပညာ၏။ အဖြစ်ဖြင့်၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ အလတ္တနေယျပတိဋ္ဌပညေန၊ ထောက်တည်ရာကို မရရှိသောပညာတော်ဖြင့်၊ သဗ္ဗညုနာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

သုဒေသိတာနိတိ၊ သုဒေသိတာနိဟူသည်ကား၊ သမာသဗျာသသာကဏ္ဍဏေဝကဏ္ဍာဒိတိ၊ အကျဉ်းအကျယ်အပေါင်း အစိတ် အစရှိကုန်သော၊ တေဟိတေဟိနယေဟိ၊ ထိုထိုသို့သောနည်းတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗု၊ ကောင်းစွာ၊ ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော တရားတို့ကို၊ ကိဉ္စာပိတေဟောန္တိ၊ ဘူသံပမတ္တာတိ၊ ကိဉ္စာပိတေဟောန္တိ၊ ဘူသံပမတ္တာဟူသည်ကား၊ ဝိဘာဝိတအရိယသစ္စာ၊ ပွားစေအပ်သောအရိယသစ္စာရှိကုန်သော၊ တေပုပ္ဖလံ၊ ထိုသေတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒေဝရဇ္ဇစက္ကဝတ္ထိရဇ္ဇာဒိပမာဒဋ္ဌာနံ၊ နတ်မင်းစကြာဝတေးမင်းအစရှိသောမေဇလျော့ခြင်း၏။ အကြောင်းကို၊ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဘူသံ၊ ပြင်းစွာ၊ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်၊ ကိဉ္စာပိတေဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့မေ့လျော့သည်ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဉာဏေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ အဘိသင်္ခါ၊ ရိပ်ညာဏဿ၊ ကုသိုလ်တရားသည် ပြုအပ်သော ပဒိုသဓဇ္ဇ

ဝိညာဉ်၏၊ နိရောဓနေ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ သတ္တဘဝ၊ ခုနစ်ဘဝတို့ကို၊
 ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အနုမတက္က၊ အစမထင်နိုင်သော၊ သံသာရေ၊ သံသာရာ
 ဌ၊ နာမဉ္စ၊ နာမ်တရား၊ လည်းကောင်း၊ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်တရား၊ လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယေ၊ အကြင်နာမ်ရုပ်တရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ
 ၏၊ ထေသံ၊ ထိုနာမ်ရုပ်တရားတို့၏၊ နိရုဇ္ဈတ္တာ၊ ချုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 အတ္တဂီတ္တာ၊ ကွယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊
 ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ နအာဒိယန္တိ၊ မယူကုန်၊ သတ္တမဘဝဇေဝန၊ ခုနစ်ကြိမ်
 မြောက်သောဘဝ၌လျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရုဘိတွာ၊ အားထုတ်
 ၍၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမေသေန၊ သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမ
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သံဃာရတနဿ၊ သံဃာရတနာ၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊
 ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝ၊ ဂုဏံ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာလျှင်
 နိဿယ၊ မှီ၍၊ ဣဒမ္ဘိသံဃေတိ၊ ဣဒမ္ဘိသံဃေဟူ၍၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာစကား
 ကို၊ ပယုဇ္ဇတိ၊ ယှဉ်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမိဿာဝိဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏လည်း၊ အာဏာ၊
 အာဏာကို၊ ကောဋိသတ၊ သဟဿ စက္ကဝါဠေသု၊ ကုဋေတသိန်းသော
 ပကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ အမနုဿေဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံယူ
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမဿ၊ သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမဂုဏ်၏၊ အဋ္ဌမံ၊
 ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ အနာဒိယနဂုဏေန၊ မယူအပ်သော
 ကျေးဇူးဖြင့်၊ သံဃာမိဋ္ဌာနံ၊ သံဃာတော်လျှင်တည်ရာရှိသော၊ သစ္စံ၊ သစ္စာ
 ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဿေဝ၊ ထိုသောတာပန်ဂုဏ်
 သည်သာလျှင်၊ သတ္တဘဝ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်သောဘဝတို့ကို၊ အာဒိ
 ယတေဝိ၊ ယူအပ်သော်လည်း၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ အပ္ပဟိန
 ဘဝါဒါနေဟိ၊ ဘဝကိုမပယ်အပ်သည်ဖြစ်၍စွဲလန်းကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေဟိ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ၊ ဝိသိဇ္ဇေန၊ ထူးသောသဘောရှိသော၊ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
 ဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအံ့သောငှါ၊ သဟာဝသသတိ၊ သဟာဝသဟူ၍၊ အာရုဇ္ဈေ၊
 အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သဟာဝဂါတိ၊ သဟာဝ
 ဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်၊ အဿာတိ၊ အဿဟူသည်
 ကား၊ ထေ၊ ထိုသောတာပန်ဂုဏ်တို့သည်၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊

ဘဝံ၊ဘဝံ၊နိဗ္ဗာနိယန္တိတိ၊ မယူအပ်ကုန်ဟူ၍၊ ဝုတ္တေသု၊ဆိုအပ်ကုန်
သောသူတို့တွင်၊ အညတရဿ၊ တယောက်ယောက်သောသောတာပန်
ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒဿန သမ္ပဒါယာတိ၊ ဒဿန သမ္ပဒါယ ဟူသည်ကား၊
သောတာပတ္တိမဂ္ဂသမ္ပတ္တိယာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော
ကြောင့်၊ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၍၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သောတာ
ပတ္တိမဂ်ကို၊နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စ သမ္ပဒါယ၊ပြုအပ်
သောကိစ္စ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗပဋ္ဌမံ၊ ခပ်သိမ်းသောမဂ်တို့၏ ရှေး
ဦးစွာ၊နိဗ္ဗာနဒဿနတော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သောကြောင့်၊ ဒဿနန္တိ၊ဒဿန
ဟူ၍၊ဝုတ္တတိ၊ဆိုအပ်၍၊ တဿ၊ ထိုသောတာပန်ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္တနိ၊
မိမိ၌၊ပါတုဘာဝေါ၊ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်း၊သမ္ပဒါ၊ပြည့်စုံခြင်း၊တယဒဿ
နသမ္ပဒါယ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သဟဇဝ၊
တကွလျှင်၊ တယသုဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိတိတ္ထေ၊ တယသုဓမ္မာ
ဇဟိတာဘဝန္တိဟူသောဤပါဌ၌၊ သုဇ္ဈတိသောသဒ္ဓေါ၊ သုဟူသော
ဤသဒ္ဓါသည်၊ဣဒံသုမေသာရိဝုတ္တ မဟာဝိကဋ္ဌဘောဇနသ္မိံ ဟောတိတိ
အာဒိသုဝိယ၊ဣဒံသုမေသာရိဝုတ္တမဟာဝိကဋ္ဌ ဘောဇနသ္မိံဟောတိဤသို့
အစရှိသော ဝုန်တို့၌ကဲ့သို့၊ ပဗ္ဗေရဏမတ္တေ၊ ဝုန်ပြည့်ကာမှ၌၊ နိပါတော၊
နိပါတ်ဝုန်တည်း၊သာရိဝုတ္တ၊ချစ်သားသာရိဝုတ္တရာ၊မေ၊ငါထုရား၏၊မဟာ
ဝိကဋ္ဌဘောဇနသ္မိံ၊ မဟာဝိကဋ္ဌ ဆေးကြီးကို သုံးဆောင်ခြင်း၌၊ ဣဒံ၊ဤ
အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ယတော၊အကြင်ကြောင့်၊ အဿ၊ထို
သောတာပန်ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ဒဿနသမ္ပဒါယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သော ပညာနှင့်
ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သဟာဝ၊ တကွလျှင်၊တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊
တရားတို့ကို၊ ဇဟိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဟိနာ၊
ပယ်အပ်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အယမေဝ၊ဤသည်
လျှင်၊ ဣတိ၊ဤဝုန်၌၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ။

ဣဒါနိ၊ယသုအခါ၌၊ဇဟိတဓမ္မဒဿနတ္ထံ၊ စွန့်အပ်သောတရားကိုပြအံ့
သောဌ၊သက္ကာယဒိဋ္ဌိဝိပိကိန္တိ တဉ္စသီလဗ္ဗတံဝါပိယဒတ္တိကိဉ္စိတိ၊သက္ကာ
ယဒိဋ္ဌိဝိပိကိန္တိ တဉ္စသီလဗ္ဗတံဝါပိယဒတ္တိကိဉ္စိဟူ၍၊ အာဟ၊ဟောတော်
မူ၍၊တတ္ထ၊ထိုစကား၌၊သတိ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ ဘာယော၊ကိုယ်၌၊ ဝိဇ္ဇမာ
နေ၊ထင်ရှားရှိသော၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓပဉ္စကာချေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟု ဇေတွက်
အပ်သော၊ ကာယော၊ကိုယ်၌၊ ဝိသတိဝတ္ထုကာ၊ နှစ်ဆယ်သော ဝတ္ထုရှိ
သော၊ဒိဋ္ဌိ၊အယူသည်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမည်၏၊ ဝါ၊တနည်း

၄၁၀ ရဲဒွကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကား။ သတိ။ ထင်ရှားရှိသော။ ကာယေ။ ကိုယ်၌။ ဒိဋ္ဌိ။ စွဲလမ်းသော။ အယူ
သည့်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမည်၏။ ယထာဝုတ္တပကာရေ။ အကြင်
အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ကာယေ။ ကိုယ်၌။ ဝိဇ္ဇမာနာ။ ထင်
ရှားရှိသော။ ဒိဋ္ဌိ။ အယူတည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော။ အနက်
တည်း။ ဝါ။ တနည်းကား။ သတိယေဝ။ ထင်ရှားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။
ကာယေ။ ကိုယ်၌။ ဒိဋ္ဌိ။ အယူတည်း။ ဣတိပိ။ ထိုကြောင့်လည်း။ သက္ကာယ
ဒိဋ္ဌိ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမည်၏။ ယထာဝုတ္တပကာရေ။ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့
ပြီးသော။ ဝိဇ္ဇမာနော။ ထင်ရှားရှိသော။ ကာယေ။ ကိုယ်၌။ ရူပါဒိသင်္ခါတေ။
ရူပက္ခန္ဓာအစရှိသည်ဟုဆိုအပ်သော။ အတ္တာတိ။ အတ္တဟူ၍။ ဇောံ။ ဤသို့။
ပဝတ္တာ။ ဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌိ။ အယူတည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော။
အနက်တည်း။ တဿာစ။ ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏လည်း။ ပဟိနတ္တာ။ ပဟိအပ်
ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိဂတာနိ။ အလုံးစုံသောဒိဋ္ဌိအယူသဘော
တို့ကို။ ပဟိနာနေဝ။ ပဟိအပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။
ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သာ။ ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်။ နေသံ။ ထိုမိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိအပေါင်းတို့၏။ မူလံ။ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဗျာဓိဝူပ
သမနတော။ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာအနာ၏ ငြင်းကြောင်း ဖြစ်သော
အားဖြင့်။ ပညာ။ ပညာကို။ ဝိကိန္တိတန္တိ။ ကုစားတတ်သော ဆေးသွား
ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဣတော။ ဤပုဂ္ဂိုလ်မှ။ တံပညာဝိကိန္တိ။ ထိုပညာ
တည်းဟူသော ဆေးသွားသည်။ ဝိဂတံ။ ကင်း၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ ဝိဝိ
ကိန္တိတံ။ ဝိဝိကိန္တိတမည်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ တတောပညာဝိကိန္တိ
တာ။ ထိုပညာတည်းဟူသော ဆေးသွားမှ။ ဣဒံ။ ဤဝိတ်သည်။ ဝိဂတံ။
ကင်း၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ ဝိဝိကိန္တိတံ။ ဝိဝိကိန္တိတ မည်၏။ သတ္တရိ
ကင်္ခတိတိအာဒိနာ။ သတ္တရိကင်္ခတိ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန။ နည်းဖြင့်။
ဝုတ္တာယ။ ဆိုအပ်သော။ အဋ္ဌဝတ္ထု ကာယ။ ရှစ်ပါးသော အကြောင်း
နှင့်ယှဉ်သော။ ဝိမတိယာ။ ယုံမှားခြင်း၏။ ဇောံ။ ဤဝိဝိကိန္တိတ ဟူသော
စကားသည်။ အဝိဝေဒနံ။ အမည်တည်း။ တဿာ။ ထိုယုံမှားခြင်း၏။ ပဟိ
နတ္တာ။ ပဟိအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗာနိ။ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝိဝိ
ကိန္တိတာနိ။ ဝိဝိကိန္တိတတို့ကို။ ပဟိနာနိ။ ပဟိအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်
ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တံ။ ထိုဝိဝိကိန္တိသည်။ တေသံ။
ထိုရှစ်ပါးသောဝေမတိကတရားတို့၏။ မူလံ။ အကြောင်းရင်းတရားတည်း။
ဣတော။ ဤသာသနာတော်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ။ အပဉ္စ။ သမတဗြာဟ္မဏာနံ။ ရဟန်း

၂၁

ဂုဏ္ဏာတို့အား၊ သီလေန၊ အလေ့အကျင့်ဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ၊ ဝဋ်တရားမှ စင်ကြယ်
 ၏၊ ဝတေန၊ အကျင့်ဖြင့်၊ သံသုဒ္ဓိ၊ ကောင်းစွာစင်ကြယ်၏၊ ဣတိ ဝေမာဒီသု၊
 ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ ဂေါသီလကုတ္တရ၊ သီလာ
 ဒိကံ၊ နွားတို့၏အလေ့အကျင့် ခွေးတို့၏အလေ့အကျင့်၊ အစရှိသော၊ သီ
 လဉ္စ၊ အလေ့အကျင့်ကို လည်းကောင်း၊ ဂေါဝတ ကုတ္တရ၊ ဝတာဒိကံ၊
 နွားတို့အကျင့် ခွေးတို့၏အကျင့် အစရှိသော၊ ဝတဉ္စ၊ အကျင့်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သီလဗ္ဗတန္တိ၊ သီလဗ္ဗတဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿ၊ ထို
 သီလဗ္ဗတပရာမာသဒိဋ္ဌိ၏၊ ပဟိနုတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 သဗ္ဗန္တိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ နတ္ထိယမဏ္ဍိကာဒိအပရေန္တပံ၊ အဝတ်
 မဝတ်ဖဲ ဦးခေါင်းပြည်းကာမျှ အစရှိသောအပရေန္တပဒိဋ္ဌိ အယူကို၊ ပဟိနံ၊
 ပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ တံ၊ ထို
 သီလဗ္ဗတပရာမာသဒိဋ္ဌိသည်၊ တဿ၊ ထိုအပရေန္တပဒိဋ္ဌိ၏၊ မူလံ၊ အကြောင်း
 ရင်းတည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗာဝသာနေ၊ အလုံးစုံသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 အဆုံး၌၊ ယဒတ္ထိကိဉ္စိတိ၊ ယဒတ္ထိကိဉ္စိဟူသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူ
 အပ်၏၊ ဒုက္ခဒဿနသမ္ပဒါယ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုမြင်သောပညာ၏ပြည့်စုံခြင်း
 ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ တေန၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သက္ကာယ
 ဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ သမုဒယဒဿနသမ္ပဒါယ၊
 သမုဒယသစ္စာကိုမြင်သောပညာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဝိမိကိန္တိ တံ၊ ဝိမိ
 ကိန္တောကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ မဂ္ဂဒဿနနိဗ္ဗာန ဒဿနသမ္ပဒါယ၊
 မဂ္ဂသစ္စာကိုမြင်သောပညာနိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သောပညာ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊
 သီလဗ္ဗတံ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဉာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကိ
 လေသဝဇ္ဇပဟာနံ၊ ကိလေသာဝဋ်ကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူ
 ပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တသ္မိံ ကိလေသဝဇ္ဇေ၊ ထိုကိလေသာဝဋ်တရား
 သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ယေနပိပါကဝဇ္ဇေန၊ အကြင်ပိပါကဝဋ်တရားသည်၊
 သပိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တဗ္ဗဟာနာ၊ ထိုပိပါကဝဋ်ကိုပယ်သောကြောင့်၊ တဿပိ
 ပိ၊ ထိုပိပါက ဝဋ်တရားကိုလည်း၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ကြောင်းကို၊ ဒိပေန္တန္တား
 ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ စတုဟပါယေဟိစရိပ္ပမုတ္တောတိ၊ စတုဟပါယေ
 ဟိစရိပ္ပမုတ္တောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစတုဟပါယေဟိစ
 ရိပ္ပမုတ္တောဟူသောပါဌ်၌၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အပါယာနာမ၊
 အပါယ်တို့ မည်သည်ကား၊ နိရုယတိရန္တာန ပေတ္တိဝိသယ အသုရကာ

၆၁၂

သုန္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

ယာ၊ ငရဲတိရစ္ဆာန်ပြိတ္တာ အသုရကမာယံတို့တည်း၊ တေတိ၊ ထိုအပါယ်
လေးတံတို့မှ၊ သေသေသေ သေတာပန္နော၊ ဤသေတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
သတ္တဘဝ၊ ခုနစ်ကြိမ်သေဘဝတို့ကို၊ အာဒိယန္တောပိ၊ ယူငြားသော်
လည်း၊ ဝိပ္ပဗုဒ္ဓောလွတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ၊

ဝေ၊ ဤသို့၊ အသေ၊ ထိုသေတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိပါကဝဋ္ဌပဟာနံ၊ ဝိပါ
ကဝဋ်ကိုပယ်ကြောင်းကို၊ အသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
အသေ၊ ထိုသေတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိပါကဝဋ္ဌဿ၊ ဝိပါကဝဋ်တရား၏၊
မူလဘူတံ၊ အကြောင်းမူလဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ယံကမ္မဝဋ္ဌံ၊ အကြင်ကမ္မဝဋ်
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏၊ တဿာပိ၊ ထိုကမ္မဝဋ်ကိုလည်း၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း
ကို၊ အသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဆစ္စာဘိဋ္ဌာနာနိ အဘဗ္ဗကာ
တုန္တိ၊ ဆစ္စာဘိဋ္ဌာနာနိအဘဗ္ဗကာတုံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
ထိုစကား၌၊ အဘိဋ္ဌာနာနိတိ၊ အဘိဋ္ဌာနာနိဟူသည်ကား၊ ဩဇ္ဇာရိကဋ္ဌာနာ
နိ၊ ရုန့်ရင်းသော အကြောင်းတို့တည်း၊ တာနိ၊ ထိုရုန့်ရင်းသောအကြောင်း
တို့ကို၊ သေသေသေသေတာပန္နော၊ ဤသေတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာတုံ၊
ပြုအံ့သောငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ တာနိစ၊ ထိုရုန့်ရင်းသောအကြောင်းတို့
ကိုလည်း၊ အဋ္ဌာနမေတံဘိက္ခဝေ(ပ)ဝေါရောပေယျာတိအာဒိနာ၊ အဋ္ဌာန
မေတံဘိက္ခဝေ(ပ)ဝေါရောပေယျာဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဧက
နိပါတေ၊ ဧကနိပါတ်ကျမ်း၌၊ ဝုတ္တာနိ၊ မိန့်အပ်ကုန်သော၊ မာတုဃာတပိတု
ဃာတအရဟန္တဃာတလောဟိတုပ္ပါဒသံဃာဘောဒ အညသတ္ထာရုဒ္ဓေသ
ကဋ္ဌာနိ၊ မိခင်ကိုသတ်သောအမှုဘခင်ကိုသတ်သောအမှုရဟန္တာကိုသတ်
သောအမှုဘုရားကိုသွေးစိမ်းတည်အောင်ပြုသောအမှုသံဃာကိုသင်းခွဲသော
အမှုရတနာသုံးပါးမှတစ်ပါးသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆရာဟုညွှန်သောအမှု
တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒိဋ္ဌိ
သမ္ပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝုပ္ပလော၊ သေတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ မာတရုံ၊ အမိကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ယံဝေါရောပေယျ၊ အကြင်
ချရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤချခြင်းသည်၊ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ အနဝကာသော၊
အခွင့်မဟုတ်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တာနိ၊ ထိုမာတု ဃာတက
အစရှိသောအနန္တရိယကံတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သေတာပတ္တိမဂ်ဥသော်နှင့်
ပြည့်စုံသော၊ အရိယသဘာဝကော၊ အရိယာ၏တပည့်သည်၊ ကုန္တကိဝိလ္လိ
ကံဝိ၊ ပိုးရွခြင်းကို လျက်လည်း၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ကိညာဝိနဝေါရော

ပေတိ၊ အကဟ်၍ကား မချ၍ရှင့်၊ ပနတထာဝရံ။ ထိုသို့မချသော်လည်း၊ အဝိ
 စခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဂုဏုန္တနာဝာဝဿ၊ ဂုဏုဇဉ်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝိဝရ
 ဟတ္တံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါ၊ ဂုတ္တာနိ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်
 ၏၊ ဂုဏုန္တနာ၊ ဂုဏုဇဉ်သည်၊ အနိဋ္ဌိသမ္ပန္နတ္တာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်
 နှင့်မပြည့်စုံသောကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာသာဝဇ္ဇာနိ၊ ကြီးသောအပြစ်
 ရှိကုန်သော၊ အဘိဋ္ဌာနာနိဝိ၊ လွန်သောအရာတို့ကိုလည်း၊ ကရောတိ၊ ပြုမိ
 တတ်၏၊ ဒဿနသမ္ပန္နောပန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ တာနိ၊ ထိုအနန္တရိယကံတို့ကို၊ ကာထံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊
 အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အဘဗ္ဗဂဟ
 ဏဉ္စ၊ အဘဗ္ဗသဒ္ဓါကိုလည်း၊ ဘဝန္တရေဝိ၊ ဘဝတပါး၌လည်း၊ အကရ
 တဒဿနတ္ထံ၊ မပြုအပ်သည်ကို ပြုအံ့သောငှါ၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူ အပ်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ ဘဝန္တရေဝိ၊ ဘဝတပါး၌လည်း၊ သေ
 သော၊ ဤသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အရိယသာဝက
 ဘာဝံ၊ အရိယာ၏တပည့်၏ အဖြစ်ကို၊ အဘနန္တောဝိ၊ မသိသော်လည်း၊
 ဓမ္မတာယဇေ၊ သဘော အားဖြင့်လျှင်၊ တောနိဝိ၊ ထိုမာတုစာတက
 အစရှိသောအနန္တရိယ ကံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပကတိပါဏာတိပါတာ
 ဒိနိ၊ ပြုကတေ့ပါဏာတိပါတအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဝေရာနိဝိ၊ ငါးပါးသော
 အကုသိုလ် ရန်သူတို့ကို လည်းကောင်း၊ အညသတ္ထာ ရုဒ္ဓေသေန၊ အည
 သတ္ထာရကိုဆရာဟု ညွှန်သည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဆဋ္ဌာနာနိ၊ ခြောက်ပါး
 သောအရာတို့ကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ယာနိ၊ အကြင်မာတုစာတက အစရှိ
 သောအနန္တရိယကံတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ချည်၍၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော ဆရာတို့
 သည်၊ ဆစ္စန္တိဋ္ဌာနာနိတိ၊ ဆစ္စန္တိဋ္ဌာနာနိဟူ၍၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကြကုန်၏၊
 ဧတ္ထ၊ ဤပါဏာတိပါတ အစရှိသည်ကိုမပြုသောအရာ၌၊ မတမဗ္ဗဂဟာ
 ဒယော၊ ငါးသေကောင်ကိုကောက်ယူကုန်သော၊ အရိယသာဝိကာ၊ အရိ
 ယာတို့၏ တပည့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါမဒါရိကာ၊ ရွာသူသတို့ ချီးငယ်တို့
 သည်၊ နိဒဿနံ၊ သက်သေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တဘဝေ၊ ခုနစ်ဘဝတို့ကို၊ အာဒိယတောဝိ၊ ယူ
 ငြားသော်လည်း၊ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာ၏တပည့်၏၊ အညေဟိ၊
 တပါးကုန်သော၊ အပ္ပဟိနဘဝါဒါနေဟိ၊ မပယ်အပ်သော ဘဝကိုယူကုန်
 သော၊ ပုဂ္ဂလေဟိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ၊ ဝိသိဋ္ဌဂုဏဝသေန၊ ထူးသောဂုဏ်ကျေး
 ဇူး၏အစွမ်းဖြင့်၊ သံစာရတနဿ၊ သံစာရတနာ၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး

၄၀၄ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကို၊ဝတွာ၊ဆို၍၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ တမေဝဂုဏံ၊ ထိုဂုဏ်ကို ပင်လျှင်၊
နိဿယ၊ဆို၍၊ ဣဒ္ဓိဝံသေတိ၊ဣဒ္ဓိဝံသေဟူသော၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာ
စကားကို၊ ပယုဇ္ဇကံ၊ ယှဉ်တော်မူ၏၊ တဿာ၊ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ဝဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊ဝတ္ထုနယေန၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဣမိဿာပိဂါထာယ၊ဤဂါထာ၏လည်း၊အာဏာ၊
အာဏာကို၊ကောဋိသတ သဟဿ စက္ကဝါဠေသု၊ တုဇေတသိန်းသော
စကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ အမနုဿေတိ၊ နတ်တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတဒ၊ ခံယူ
အပ်၏၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဇေံ၊ဤသို့၊သတ္တဘဝေ၊ခုနစ်ဘဝတို့ကို၊အာဒိယတောပိ၊ယူငြားသော်
လည်း၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ အပ္ပဟိနာဝါဒါနေဟိ၊ မပယ်အပ်
သော ဘဝကိုယူကုန်သော၊ ဝုဂ္ဂလေဟိ၊ဝုဂ္ဂိုလ်တို့မှ၊ ဝိသိဋ္ဌဂုဏေန၊ထူး
ခြားသောဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ သံစာသိဋ္ဌာနံ၊ သံစာတော်လျှင် တည်ရာ
ရှိသော၊သစ္စံ၊သစ္စာကို၊ဝတွာ၊ဆို၍၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ကေဝလံ၊စင်စစ်၊
ဒဿနသမ္ပန္နော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊
သ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိဋ္ဌာနာနိ၊ရုန့်ရင်းသော အရာအကြောင်း
တို့ကို၊ကာထံ၊ပြုအံ့သောငှါ၊ အာဗ္ဗော၊ မထိုက်သည်၊န၊မဟုတ်၊ကိံ၊ပန၊
အသို့နည်း၊ အပ္ပမတ္တကံ၊အနည်းငယ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊မကောင်းမှုကံကို၊
ကတွာ၊ပြုမိသည်ရှိသော်၊တဿ၊ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ ပဋိန္ဒာဒနာယာပိ၊
ဖုံးထွင်းခြင်းငှါလည်း၊ အာဗ္ဗော၊မထိုက်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပမာဒဝိဟာရိနော
ပိ၊ဓေတုဉာဏ်နေသော်လည်း၊ ဒဿနသမ္ပန္နံ၊သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်
နှင့်ပြည့်စုံသော ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကတပဋိန္ဒာဒနာဘာဝဂုဏေန၊ ပြုမိသော
မကောင်းမှုကို ဖုံးထွင်းခြင်း မရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ဆိုခြင်း
ငှါ၊ကိဉ္ဇာပိသော ကမ္မကရောတိ ပါပကန္တိ၊ ကိဉ္ဇာပိသော ကမ္မကရောတိ
ပါပကံ ဟူသော ဂါထာကို၊ အာရုဇ္ဈေ၊ အားထုတ်တော် မူအပ်၏။ ။

တဿာ၊ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ဇေံ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဒဿန သမ္ပန္နော၊ သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊
သော၊ ထိုသောတာပန် ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတိသမ္ဗောသေန၊ သတိလွတ်
သဖြင့်၊ ပမာဒဝိဟာရံ၊ ဓေတုဉာဏ် နေခြင်းကို၊ အာဂမ္မ၊အကြောင်းပြု၍၊
ဘဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံတံလောကဝဇ္ဇံ၊အကြင်လောကဝဇ္ဇ
သိက္ခာပုဒ်ကို၊သမ္ဘိစ္စ၊လွန်ကျူးလျှင်သောပိတ်ရှိ၍၊ အဝိတိက္ကမနံ၊မလွန်ကျူး
ခြင်းကို၊ သန္နာယ၊ ချည်တော်မူ၍၊ မယာ၊ငါတုရားသည်၊ သာဝကာနံ၊

တပည့်သာဝက တို့အား၊ ယံသိက္ခာပဒံ၊ အကြင် သိက္ခာပုဒ် တော်ကို၊
 ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်ပြီ၊ တံသိက္ခာပဒံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို၊ မမ၊ ငါ၏၊
 သာဝကာ၊ တပည့်သာဝကတို့သည်၊ ဖိစိတဟေတုပိ၊ အသက်ဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ နာတိက္ကမန္တိ၊ မလွန်ကျူးကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တံ၊ ထိုလောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဌပေတွာ၊
 ထား၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကုဒ္ဓိကာရံ၊ ကုဒ္ဓိကာရ သိက္ခာပုဒ် ဖြစ်သော၊
 ပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇဝါ၊ ပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဟဿေယျာဒိ၊
 သဟဿေယျ အစရှိသော၊ ပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇဝါ၊ ပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝိတိက္ကမသင်္ခါတံ၊ လွန်ကျူးမိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓပဋိကုဋ္ဌံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်စက်ဆုပ်တော်မူအပ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံ
 ကို၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ကိဉ္ဇာပိကရောတိ၊ အကယ်၍ကားပြု၏၊ ပဒေသော
 ဓမ္မဥတ္တရိသပဉ္စဝါစ၊ ဓမ္မဇေသနသမ္ဗုပ္ပလာပ ဗရသဝါစာဒိ၊ ပဒေသောဓမ္မ
 သိက္ခာပုဒ် ဥတ္တရိသပဉ္စဝါစသိက္ခာပုဒ် ဓမ္မဇေသနသိက္ခာပုဒ်သမ္ဗုပ္ပလာ
 ပဗရသဝါစာအစရှိသော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ကိဉ္ဇာ
 ပိကရောတိ၊ အကယ်၍ကားပြု၏၊ ဥဒ၊ ထိုမှတပါး၊ စေတသာဝါ၊ နှလုံးဖြင့်
 မူလည်း၊ ကတ္တမိ၊ တရံတခါ၌၊ လောဘဒေါသုပ္ပါဒနံဝါ၊ လောဘဒေါသတို့
 ၏ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတဉ္စပါဒိသာယနံဝါ၊ ဣစ္ဆေအစရှိသည်
 ကိုသာယာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ စိဝရာဒိပရိဘောဂေသု၊ သက်နိုးအစရှိ
 သည်ကိုသုံးဆောင်ခြင်းတို့၌၊ အပစ္စဝေက္ခဏာဒိ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်
 ခြင်းမရှိသော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကိုလည်းကောင်း၊ ကိဉ္ဇာပိကရောတိ
 အကယ်၍ကားပြု၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ပြုသော်လည်း၊ သော၊ ထိုသောတာပန်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ ပဋိစ္ဆာဒေါယ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ၊
 အတဗ္ဗော၊ မထိုက်။ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံ၊ ထိုလွန်ကျူး
 မိသောအပြစ်ကို၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်၊ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်၊ အကရုဏီယံ၊ မပြု
 အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနိတွာ၊ ထိုသည်ရှိသော်၊ မဟုတ္တုဒ္ဓိ၊ တဇဏယျလည်း၊
 နပဋိစ္ဆာဒေတိ၊ မဖုံးလွှမ်း၊ တံဇဏံဝေ၊ ထိုဇဏပင်သျှင်၊ သတ္တရိဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၌လည်းကောင်း၊ ဝိညာသု၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သဗြဟ္မစာရိသုဝါ၊
 သီတင်းသုံးဘော်တို့၌ လည်းကောင်း၊ အာပိကတွာ၊ ထင်စွာပြု၍၊ ယထာ
 ဓမ္မံ၊ တရားအားလျော်စွာ၊ ပဋိကရောတိ၊ ကုစား၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ နက၊ ရှိသော
 ဝိတိ၊ မပြုပါအံ့ဟု၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သံဝရိတဗ္ဗဝါ၊ စောင့်ရှောက် အပ်သည်ကို
 လည်း၊ သံဝရတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ကသ္မာ၊ အသမ္ပာယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊

နိဗ္ဗာန်သော၊ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်သော သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာဗ္ဗဗ္ဗတာ၊
 မထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဇ္ဇပဗ္ဗိ၊ ဤသို့သဘော ဂှိသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ ကတော၊ ပြုမိသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထို
 မကောင်းမှုကံကို၊ ပဋိစ္စာဒါယ၊ ဇုံးလွှမ်းအံ့သောငှါ၊ နိဗ္ဗာန်သော၊ မြင်
 အပ်သောနိဗ္ဗာန်ရှိသော၊ ဒဿနသမ္ပန္နဿ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်နှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာဗ္ဗဗ္ဗတာ၊ မထိုက်သည်၏ အဖြစ်
 ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ကထံ၊ ဝုတ္တံ၊ အတယ်သို့ဟောတော်အပ်မူသနည်းဟူမူကား၊ သေ
 ယုထာဝိ၊ ဘိက္ခဝေ(ပ)အာပဇ္ဇတိတိ၊ သေယုထာဝိ ဘိက္ခဝေ(ပ)အာပဇ္ဇတိ
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မဇ္ဇော၊ ပညာနည်း
 သော၊ ဥတ္တာနသေယုကော၊ အိမ်ရှေ့ပတ်လက်အိမ်သော၊ ဗဟု၊ ငယ်
 သော၊ ကုမာရော၊ သတို့သားသည်၊ ဟတ္ထေနဝါ၊ လက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ပါဒေနဝါ၊ ခြေဖြင့်လည်းကောင်း၊ အင်္ဂါ၊ မီးကျိုးပုံကို၊ အက္ကမိတ္တာ၊ နင်း
 မိသည်ရှိသော်၊ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာလျှင်၊ ပဋိသံဟရတိ၊ သေယုထာဝိ၊ နှုတ်
 ပယ်သကဲ့သို့၊ ဝေဇ္ဇပေဝေါ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သော
 ဤမကောင်းမှုမှ နှုတ်ပယ်ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗိ သမ္ပန္နဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်
 ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း၊
 တထာရူပိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သို့၊ ကိဉ္ဇာပိ၊ အာ
 ပဇ္ဇကိ၊ အကယ်၍ ရောက်အံ့၊ ယထာရူပါယ၊ အကြင်သို့သော သဘောရှိ
 သော၊ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်မှ၊ ဝုတ္တနံ၊ ထခြင်းသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ နံအာပတ္တိ၊ ထို
 အာပတ်ကို၊ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ သတ္တရိဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၌လည်း
 ကောင်း၊ ဝိညာဿ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သဗြဟ္မစာရီသုဝါ၊ သိတင်းသုံးဘော်
 တို့၌လည်းကောင်း၊ ဒေသေတိ၊ ဒေသနာကြား၏၊ ဝိဝရတိ၊ အပြစ်ကိုဖွင့်၏၊
 ဥတ္တာနိ၊ ထင်သည်ကို၊ ကာရတိ၊ ပြု၏၊ ဒေသေတွာ၊ ဒေသနာကြား၍၊
 ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်လှစ်၍၊ ဥတ္တာနိ၊ ထင်သည်ကို၊ ကတော၊ ပြု၍၊ အာယတိ၊
 နောင်အခါ၌၊ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပမာဒဝိဟာရိနောပိ၊ မေ့လျော့၍ နေသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒဿန
 သမ္ပန္နဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကတ

ပဋိစ္စသန္တာရဘဝဂုဏောန၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းမရှိသောဂုဏ်ကိုလျှင်၊ သံဃာရတနသမ္ဘာသံဃာရတနာ၏၊ ဂုဏ်၊ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ တမေဝဂုဏ်၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပင်လျှင်၊နိဿာယ၊ငြိ၍၊ဣဒဗ္ဗိသံဃေတိ၊ ဣဒဗ္ဗိသံဃေအစရှိသော၊ သစ္စဝစနံ၊သစ္စဝကားကို၊ ပယုဉ္ဇတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ တဿ၊ထိုဂါထာ၏၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊ဝုတ္တနယေနဝ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗေ၊သိအပ်၏၊ဣဒိဿာဂါထာယဝိ၊ဤဂါထာ၏လည်း၊အာဏာ၊အာဏာကို၊ ကောမိသတသဟဿ စက္ကဝါဠေသု၊ကုဋေတသိန်းသောစကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊အမနုဿဟိ၊နတ်တို့သည်၊ပဋိဂ္ဂတိတာ၊ ခံယူအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဝေံ၊ဤသို့၊ သံဃာပရိယာပနာနံ၊ သံဃာတော်၌အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာနံ၊ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တေနတေန ဂုဏပကာရေန၊ ထိုထိုသောဂုဏ်ကျေးဇူးအပြားအားဖြင့်၊ သံဃာမိဋ္ဌာနံ၊သံဃာတော်လျှင်တည်ရာရှိသော သစ္စံ၊သစ္စာကို၊ဝတ္ထု၊ဆိုပြီး၍၊ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ရတနတ္ထယဂုဏံ၊ရတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ဣဝ၊ဤရတနသုတ္တန်၌၊ဒိပေန္တေန၊ပြတော်မူသော၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံခေပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ အညတြဝ၊တပါးသော သုတ္တန်တို့၌ကား၊ ဝိတ္ထာရေန၊အကျယ်အားဖြင့်၊ ယွာယံ ယောအယံပရိယတ္တိခဋ္ဌော၊ အကြင်ပရိယတ္တိ တရားကို၊ နေသိတော၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ပုန၊တဖန်၊ ဗုဒ္ဓါမိဋ္ဌာနံ၊ဘုရားလျှင်တည်ရာရှိသော၊ သစ္စံ၊သစ္စာကို၊ ဝတ္ထု၊ဆိုအံ့သောငှါ၊ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေယထဗုဿိတဂ္ဂေတိ၊ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေ ယထဗုဿိတဂ္ဂေဟူသောဤဂါထာကို၊အာရဇ္ဈေ၊အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ အာသန္နသန္နိဝေသပဝတ္တိတာနံ၊ အနီး၌တည်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ရုက္ခာနံ၊သစ်ပင်တို့၏၊ သမူဟော၊ အပေါင်းသည်၊ ဝနံ၊ဝနမည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ မူလသာဓု ဖေဂ္ဂုတစသာခါပလ္လာသေဟိ၊ အမြစ်အနှစ် အကာအခေါက် အပွေးတို့ဖြင့်၊ ပဓုဇ္ဈေ၊ ပွားစီးသော၊ ဂုဗ္ဗော၊အရအဝေးသည်၊ ပဂုဗ္ဗော၊ ပဂုဗ္ဗမည်၏၊ဝနဿ၊သစ်ပင်အပေါင်း၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ဝနေ၊သစ်ပင်အပေါင်း၌၊ပဂုဗ္ဗေ၊ပွားစီးသော အရအဝေးတည်း၊ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗော၊သစ်ပင်အပေါင်း၏ ပွားစီးသော အရအဝေး၊ သွာယံသောအယံဝနပ္ပဂုဗ္ဗော၊ ထိုတောအုပ်အရကို၊ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေတိ၊ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ဆိုအပ်၏၊ဟိ သစ္စံ၊ထိုကားသည် ဖွန်၏၊ ဝေံဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအံ့သောငှါ၊

သန္တတိ၊ရအပ်၏။ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အဝိတက္ကသဝိဝာရမတ္တေ၊ဝိတက်မရှိ ဝိဝာရမျှသာရှိသော၊ သုခေ၊ချမ်းသာသော၊ ဒုက္ခေ၊ဆင်းရဲသော၊ဇီဝေ၊အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ရှိ၏၊ဣတိအာဒိ သုဝိယ၊ဤသို့အစရှိသော ဝုဒ္ဓိတို့၌ကဲ့သို့တည်း၊ ယထာတိပဒံ၊ ယထာဟူသော ဝုဒ္ဓိသည်၊ ဥပမာဝစနံ၊ ဥပမာသဒ္ဓါတည်း၊ အဿ၊ထိုတောအုပ်အား၊ဗုသိတာနိ၊ ဖွင့်ကုန်သော၊အဂ္ဂါနိ၊ အဖျားအညွန့်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ သောဝနပ္ပရုပ္ပော၊ ထိုတောအုပ်သည်၊ ဗုသိတဂ္ဂေါ၊ဗုသိတဂ္ဂမည်၏၊သဗ္ဗသာခါပသာခါသု၊ခပ်သိမ်းသော ကိုင်းကြီးကိုင်းသေးတို့၌၊သဉ္စာတဝုပ္ပေါ၊ ဖြစ်သောအပွင့်ရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ သော၊ထိုဗုသိတဂ္ဂေါဟူသောဝုဒ္ဓိကို၊ ပုဗ္ဗနယေနဝ၊ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဗုသိတဂ္ဂတိ၊ဗုသိတဂ္ဂဟူ၍၊ဝတ္ထောဆိုအပ်၏၊ဂိဗ္ဗာနမာသေ ပဌမသ္မိံဂိဌေတိ၊ ဂိဗ္ဗာနမာသေပဌမသ္မိံဂိဌေဟူသည်ကား၊စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယေဂိဗ္ဗာနမာသာ၊အကြင်နွေလတို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊စတုန္တံ၊လေးပါးဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံဂိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနွေလတို့တွင်၊ ဧကသ္မိံမာသေ၊တလ၌၊ ကတရသ္မိံမာသေ၊ အဘယ်လ၌၊ဗုသိတဂ္ဂေ၊ ဖွင့်သောအဖျားရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ပဌမသ္မိံဂိဌေ၊ရှေးဦးစွာနွေလဖြစ်သော၊ဝိတြမာသေ၊ တန်ခူးလ၌၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သော၊ ထိုတန်ခူးလကို၊ ပဌမဂိဌေတိစ၊ရှေးဦးစွာသောနွေလဟူ၍၎င်း၊ဗာလဝသန္တေ၊အသီးအရွက်ကိုဆောင်သော ဝသန္တလဟူ၍လည်းကောင်း၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊တတောပရံ၊ထိုမှနောက်၌၊ပဒတ္တတော၊ ဝုဒ္ဓိအနက် အားဖြင့်၊ ပါကဓူမေဝ၊ ထင်ရှား သည်သာတည်း။ ။

အယံပန၊ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ဧတ္ထ၊ဤအရာ၌၊ဝိဇ္ဇာတ္ထော၊အပေါင်းဖြစ်သောအနက်ရှိ၏၊ပဌမဂိဗ္ဗာနနာမကေ၊ ရှေးဦးစွာသောနွေလအမည်ရှိသော၊ဗာလဝသန္တေ၊အသီးအရွက်ကိုဆောင်သော ဝသန္တလဖြစ်သော၊ နာနာဝိဓရုက္ခဝဟာနေ၊ အထူးထူးသော သစ်ပင်ချုံ အပေါင်း ဖြစ်သော၊ ဝဇနံ၊တောအရပ်၌၊ သုဝုပ္ပိတဂ္ဂသာခေါ၊ ကောင်းစွာဖွင့်သော အဖျားရှိသော၊တရုဏာရုက္ခဝတ္ထုမရိယာယ၊ နှုသောသစ်ပင် ချုံအပေါင်းအရ၏၊ နာမေ၊အမည်သည်၊ပရုပ္ပော၊ပရုပ္ပမည်၏၊အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊သသိရိကော၊အသုရေရှိသည်၊ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဧဝမေဝဧဝံတထာ

ထိုအတူ၊ ခန္ဓာယတနာဒိဟိဝါ၊ ခန္ဓာအာယတနအစရှိသည်တို့ဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ သတိပဋ္ဌာန သမ္ပပ္ပဝနာဒိဟိဝါ၊ သတိပဋ္ဌာနသမ္ပပ္ပဝန အစရှိ
 သည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သီလ သမာဓိက္ခန္ဓာဒိဟိဝါ၊ သီလက္ခန္ဓာသမာ
 ဓိက္ခန္ဓအစရှိသောကျေးဇူးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာနပ္ပကာရေတိ၊ အထူး
 ထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ အတ္တပဘောဒပုပ္ဖဟိ၊ အနက်အပြားတည်းဟူ
 သောပန်းတို့ဖြင့်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သသိရိကတ္တာ၊ အသရေရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထူပမံ၊ ထိုတောအုပ်လျှင်ဥပမာရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာန
 ဂါမိမဂ္ဂဒိပနတော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းခရီးကိုပြုရာဖြစ်သောကြောင့်၊
 နိဗ္ဗာနဂါမိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မဝရံ၊ ပရိ
 ယတ္တိတည်းဟူသောတရားတော်မြတ်ကို၊ လာတာပောတု၊ လာဘ်ဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ နေဝအဒေသယိ၊ ဟောတော်မမူ၊ သက္ကာရာဒိဟောတု၊
 ပူဇော်သက္ကာရအစရှိသောအကြောင်းကြောင့်၊ နအဒေသယိ၊ ဟောတော်
 မမူ၊ ကေဝလန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မဟာကရုဏာယ၊ မဟာကရုဏာ
 တော်သည်၊ အတ္တဿာဟိတ ဟဒယော၊ အလွန် တိုက်တွန်းအပ်သော
 နှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ပရမဟိတာယ၊ မြတ်
 သောအစီးအပွားဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊ အဒေသယိ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဝိဇ္ဇာတ္ထအပြီးတည်း။

ပရမံဟိတာယသတိဇ္ဈေစ၊ ပရမံဟိတာယ ဟူသော ဤပါဌ်၌လည်း၊
 ဂါထာဗန္ဓသုခတ္ထံ၊ ဂါထာဗန္ဓ ချတ်လွယ်စိမ့်သော၌၊ အနုနာ သိကော၊
 နိဂ္ဂဟိတ်သွဉ်သည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အယံပန၊ ဤသို့လတ္တံ့
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပရမဟိတာယ၊ မြတ်သောအစီးအပွား
 ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အလို၌၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဂုပ္ပိတဂ္ဂ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗ သဒိသံ၊
 ကောင်းစွာပွင့်သောအညွန့်ရှိသောတောအုပ်နှင့်တူသော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မံ၊
 ပရိယတ္တိ တရားတော်ကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 တမေဝ၊ ထိုပရိယတ္တိ တရားတော်ကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒဗ္ဗိဗုဒ္ဓေ
 တိ၊ ဣဒဗ္ဗိဗုဒ္ဓေဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါမိဋ္ဌာနံ၊ ဘုရားလျှင်တည်ရာရှိသော၊ သဇ္ဇဝစနံ၊
 သစ္စာစကားကို၊ ပယုဉ္ဇတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ
 ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဂုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဂုတ္တနယောနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကေဝလံပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဗုဒ္ဓေ
 မြတ်စွာဘုရား၌၊ ယထာဂုတ္တပကာရပရိယတ္တိဓမ္မသင်္ခါတံ၊ အကြင်အကြင်

ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသောပရိယတ္တိတရားဟု ဆိုအပ်သောပဏီတံ၊
 မြတ်သော၊ရတနံ၊ရတနာမည်၏၊ဣတိဇံ၊ဤသို့၊ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်
 ၏၊ဣမိဿာပိဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏လည်း၊ အာဏာ၊အာဏာတော်ကို၊
 ကောဋီသတ သဟဿ ဝတ္ထဝါဠေသု၊ ကုဋေတသိန်းသော ခြောက်ဦး
 တိုက်တို့၌၊ အမနုဿေဟိ၊နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ပနိဂ္ဂဟိတာ၊ခံယူအပ်
 ၏၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊

ဇံ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပရိယတ္တိဓမ္မေန၊ပရိယတ္တိတရား
 တော်ဖြင့်၊ဗုဒ္ဓါဓိဋ္ဌာနံ၊ဘုရားလျှင် တည်ရာရှိသော၊ သစ္စံ၊သစ္စာကို၊ဝတွာ၊
 ဆိုပြီး၍၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊လောကုတ္တရဓမ္မေန၊ လောကုတ္တရာတရားဖြင့်၊
 ဝတ္ထု၊ဆိုအံ့သောဌ၊ဝရောဓညေတိ၊ ဝရောဓညဟူ၍၊ အာရေဇ္ဈ၊အား
 ထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ဝရောတိ၊ ဝရောဟူသည်ကား၊
 ပဏီတာမိရတ္တကေဟိ၊မြတ်သည်ကိုညွတ်သောမိတ်ရှိကုန်သော ဗုဒ္ဓိလ်
 တို့သည်၊မယံပိ၊ငါတို့သည်လည်း၊ ဇေဝုပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်၊
 အဿာမ၊ဖြစ်ကုန်မှုကား၊အဟောဝတ၊ဪကောင်းလေစွတကား၊ဣတိ
 ဤသို့၊ဣတ္ထိတော၊အလိုရှိအပ်၏၊ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ဝရော၊ဝရမည်တော်မူ
 ၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဝရေထယောဝတော၊မြတ်သောဂုဏ်နှင့်ယှဉ်တော်
 မူသောကြောင့်၊ဝရော၊ဝရမည်တော်မူ၏၊ ဥတ္တမော၊မြတ်တော်မူ၏၊သေ
 ဇ္ဈော၊အထူးသဖြင့်ပြီးမှမ်းတော်မူအပ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော
 အနက်တည်း၊ ဝရညေတိ၊ ဝရညဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနည၊နိဗ္ဗာန်ကို
 သိတော်မူတတ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်သည်၊
 သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ထက်၊ဥတ္တမဇ္ဈေန၊ မြတ်သောအနက်
 ကြောင့်၊ဝရံ၊ဝရမည်၏၊ တဉ္စ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ သေသော ဘဂဝါ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ပေမိမူလေ၊ပေမိပင်ရင်း၌၊ သယံ၊ကိုယ်တော်
 တိုင်၊ပနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ထိုးထွင်း၍၊အညာထိ၊ထိတော်မူ၏၊ ဝရေဒေါတိ၊ဝရ
 ဒေါဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယဇေဝိလ္လာဒီနဉ္စ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိဘဒ္ဒဝဂ္ဂိဥရု
 ဇေဝလအစရှိသောသူတို့အားလည်းကောင်း၊ အညေသံ၊တပါးကုန်သော၊
 ဒေဝမနုဿာနဉ္စ၊နတ်လူတို့အား လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗေဘာဂိယဝါသနာ
 ဘာဂိယံ၊ နိဗ္ဗေဘာဂိယဝါသနာဘာဂိယဖြစ်သော၊ ဝရဓမ္မံ၊မြတ်သော
 တရားကို၊အဒါသိ၊ပေးတော်မူတတ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော
 အနက်တည်း၊ ဝရဟရောတိ၊ ဝရဟရောဟူသည်ကား၊ ဝရဿ၊
 မြတ်သော၊မဂ္ဂဿ၊မဂ်တရားကို၊အာဝဟာနတော၊ သောင်တော်မူသော

အားဖြင့်၊ ဝရာဟရောတိ၊ ဝရာဟရဟူ၍၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သောဘဝဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိပင်္ကရတော၊ ဒိပင်္ကရဘုရားရှင်မှ၊ ပသုတိ၊ စ၍၊ သမတိံ၊ သပါရမိယော၊ အမျှာသုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေန္တော၊ ဖြည့်တော်မူလျက်၊ ဂုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗသဗ္ဗဋ္ဌေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အနုဗ္ဗာတံ၊ အစဉ်အတိုင်းသွားတော်မူအပ်သော၊ ဗုရာဏံ၊ ရှေးအစဉ်အဆက်ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဝရံ၊ မဂ်တည်းဟူသောတရားမြတ်ကို၊ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူပြီးတော့၊ ထိုကြောင့်၊ ဝရာဟရောတိ၊ ဝရာဟရဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

အဓိဝ၊ တနည်းသော်ကား၊ သဗ္ဗညုတညာဏာ ပဋိလာတေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုရတော်မူသဖြင့်၊ ဝရော၊ ဝရမည်တော်မူ၏၊ နိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျှော်မှောက်ပြုတော်မူသဖြင့်၊ ဝရညူ၊ ဝရညူမည်တော်မူ၏၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဝိရုတ္တိသုခဒါနေန၊ ဝိရုတ္တိချမ်းသာကိုပေးတော်မူတတ်သော အားဖြင့်၊ ဝရေဒေါ၊ ဝရေဒမည်တော်မူ၏၊ ဥတ္တမပဋိပဒါဟရဏေန၊ မြတ်သော ပဋိပဒါအကျင့်ကို ဆောင်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ဝရာဟရော၊ ဝရာဟရမည်တော်မူ၏၊ ဧတေဟိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ လောကုတ္တရဂုဏေဟိ၊ လောကုတ္တရာဂုဏ်တော်တို့ကြောင့်၊ အဓိကဿ၊ လွန်သော၊ ကဿမိ၊ တစ်စုံတယောက်သောသူ၏၊ ဂုဏဿ၊ ဂုဏ်၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရ မည်တော်မူ၏၊ အံပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂစ္ဆတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ ဥပသမာမိဋ္ဌာနပရိပူရဏေန၊ ဥပသမာမိဋ္ဌာန်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်၊ ဝရော၊ ဝရမည်တော်မူ၏၊ ပညာမိဋ္ဌာနပရိပူရဏေန၊ ပညာမိဋ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်၊ ဝရညူ၊ ဝရညူမည်တော်မူ၏၊ ဝာဂါမိဋ္ဌာနပရိပူရဏေန၊ ဝာဂါမိဋ္ဌာန်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်၊ ဝရေဒေါ၊ ဝရေဒမည်တော်မူ၏၊ သစ္စာမိဋ္ဌာန ပရိပူရဏေန၊ သစ္စာမိဋ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်၊ ဝရာဟရော၊ ဝရာဟရ မည်တော်မူ၏၊ ဝရံ၊ မြတ်သော၊ မဂ္ဂသန္တံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို၊ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူပြီး၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဂုဏဿယေန၊ ကုသိုလ်များသောကြောင့်၊ ဝရော၊ ဝရမည်၏၊ ပညာသယေန၊ ပညာများသောကြောင့်၊ ဝရညူ၊ ဝရညူမည်တော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓတာဝတ္ထိကာနံ၊ ဘုရား၏ အဖြစ်ကိုအလိုရှိသောသူတို့အား၊ တနုပါယသမ္ပဒါနေန၊ ထိုသို့သောဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကိုကောင်းစွာ ပေးတတ်သောကြောင့်၊ ဝရေဒေါ၊ ဝရေဒမည်

၄၂၂ ရဲဒုကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

တော်မူ၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓတာဝတ္ထိကာနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏အဖြစ်ကို အလိုရှိကုန်
သောသူတို့အား၊ တဒူပါယာဟရဏေန၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ အကြောင်းကို
ဆောင်တော်မူသောကြောင့်၊ ဝရာဟရော၊ ဝရာဟရမည်တော်မူ၏၊ တတ္ထ
တတ္ထ၊ ထိုထိုသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၌၊ အသဒိသတာယ၊ တူသောသူမရှိ
သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရမည်တော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်မြတ်သည်၊ အနာစရိယကော၊ ဆရာမရှိသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ အာစရိယတာဝေန၊ ဆရာ၏အဖြစ်
ဖြင့်၊ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရမည်တော်မူ၏၊ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိတိ၊ ဓမ္မဝရံ
အဒေသယိဟူသည်ကား၊ သာဝကတာဝတ္ထိကာနံ၊ သာဝက၏အဖြစ်ကို
အလိုရှိကုန်သောသူတို့အား၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုသာဝက အကျိုး၌၊ သွာခါ
တတာဒိဂုဏယုတ္တဿ၊ သွာခါတတာ အစရှိသော ဂုဏ်နှင့် ယှဉ်သော၊
ဓမ္မဝရဿ၊ တရားတော်မြတ်ကို၊ ဒေသနတော၊ ဟောတော်မူတတ်
သောအားဖြင့်၊ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ မည်တော်မူ၏၊
သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းကျန်သောစကားသည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းရှိသည်သာတည်း၊ ၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဝရိနေ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ လောကုတ္တရဓမ္မေန၊
လောကုတ္တရာတရားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေး
ဇူးတော်ကို၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝဂုဏံ၊ ထိုသို့သော
ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒဗ္ဗိဗုဒ္ဓေတိ၊ ဣဒဗ္ဗိဗုဒ္ဓေဟူ၍၊
ဗုဒ္ဓါဓိဋ္ဌာနံ၊ ဘုရားလျှင် တည်ရာရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ သစ္စာကို၊ ပယုဂ္ဂတိ၊ အား
ထုတ်တော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏၊ ကေဝလံပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သေသောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ယံဝရ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ အကြင်လောကုတ္တရာ တရားတော်ကို၊
အညာသိ၊ သိတော်မူ၏၊ ယဉ္ဇ၊ အကြင်လောကုတ္တရာတရားတော်ကိုလည်း၊
အဒါသိ၊ ပေးတော်မူတတ်၏၊ ယဉ္ဇ၊ အကြင်လောကုတ္တရာတရားတော်ကို
လည်း၊ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏၊ ယဉ္ဇ၊ အကြင် လောကုတ္တရာ
တရားတော်ကိုလည်း၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူတတ်၏၊ ဣဒဗ္ဗိ၊ ဤသည်
လည်း၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ ပဏီတံ၊ မြတ်သော၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ ဣတိ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ၊ ဣဝိဿာပိ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏
လည်း၊ အာဏာ၊ အာဏာကို၊ ကောဋီသတသဟဿစက္ကဝါဠေသု၊ ကုရေ

တသိန်းသောစကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ အမနုဿေဟိ၊နတ်တို့သည်၊ပဋိဂ္ဂဟိ
တာ၊ခံယူအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ၊

ဝေ၊ဤသို့၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိယတ္တိဓမ္မဉ္စ၊ ပရိယတ္တိ
တရားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ နဝလောကုတ္တရဓမ္မဉ္စ၊ ကိုးပါးသောလော
ကုတ္တရာ တရားတော်ကို လည်းကောင်း၊ နိဿယ၊မှီ၍၊ နိဟိဂါထာဟိ၊
နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ဗုဒ္ဓါဓိဋ္ဌာနံ၊ ဘုရားလျှင်တည်ရာရှိသော၊ သစ္စံ၊သစ္စာကို၊
ဝတ္ထာ၊ဆိုပြီး၍၊ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ယေ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တံပရိ
ယတ္တိဓမ္မံ၊ထိုပရိယတ္တိတရားတော်ကို၊ အသောသံ၊ကြားကုန်၏၊ သုတာ
နုဿာရေနစ၊ ကြားသည်ကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်လည်း။ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊
ကျင့်၍၊နဝပ္ပကာရံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊လောကုတ္တရဓမ္မံ၊လောကုတ္တရာ
တရားတော်ကို၊အဓိဂမိံ၊သု၊ရကုန်၏၊ တေသံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊အနုပါ
ဒိဿသ နိဗ္ဗာနပတ္တိဂုဏံ၊ ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
သောဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ နိဿယ၊မှီ၍၊ပုန၊တဖန်၊ သံစာ၊ဓိဋ္ဌာနံ၊သံစာ
လျှင်တည်ရာရှိသော၊သစ္စံ၊သစ္စာကို၊ဝတ္ထု၊ဆိုအံ့သောငှါ၊ဗိဏံပုရာဏန္တိ၊
ဗိဏံပုရာဏံဟူ၍၊ အာရဇ္ဈေ၊အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ
၌၊ဗိဏန္တိ၊ဗိဏံဟူသည်ကား၊သမုန္တိန္ဒ၊ကောင်းစွာပြတ်စေပြီးပုရာဏန္တိ၊
ပုရာဏံဟူသည်ကား၊ပုရာတန်၊ကံဟောင်းဖြစ်သောတရားသည်၊နဝန္တိ၊
နံဟူသည်ကား၊ သမ္ပတိဝတ္ထမာနံ၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံသော ကံသည်၊
နတ္ထိသမ္ပဝန္တိ၊ နတ္ထိသမ္ပဝံဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇမာနပါတု ဘာဝံ၊ ပဋိ
သန္ဓေကိုထင်ရှားစွာမဖြစ်စေတတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝိရတ္တမိတ္တာတိ၊
ဝိရတ္တမိတ္တာဟူသည်ကား၊ ဝိဂတရာဂမိတ္တာ၊ဘဝသစ်ကိုတပ်ခြင်းကင်း
သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာယတိကေဘဝသ္မိန္တိ၊ အာယတိကေဘဝ
သ္မိံဟူသည်ကား၊ အနာဂတမဋ္ဌါနံ၊ လာလတ္တံ့ဘဝဖြစ်သော၊ ပုနန္တဝေ၊
ဘဝသစ်၌၊ တေတိ၊တေဟူသည်ကား၊ ယေသံ၊အကြင်ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်
တို့အား၊ပုရာဏံ၊ ကံဟောင်းသည်၊ ဗိဏံ၊ကုန်ပြီး နဝံ၊အသစ်ဖြစ်သော၊
သမ္ပဝံ၊တဖန်ပဋိသန္ဓေနေလတ္တံ့သော ကံသစ်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိပြီး၊ယေစ၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ အာယတိကေ၊ လာလတ္တံ့သော၊ဘဝသ္မိံ၊
ဘဝသစ်၌၊ဝိရတ္တမိတ္တာ၊တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိကုန်၏၊တေ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်၊ဗိဏာသဝါ၊ကုန်ပြီးသော အာသဝရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်း
တို့တည်း၊ ဗိဏာဗိဇာတိ၊ ဗိဏာဗိဇာဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓိန္နဗိဇာ၊ ပြတ်သော
မျိုးစေ့ရှိကုန်၏၊အဝိရုပ္ပိသန္ဓာတိ၊အဝိရုပ္ပိသန္ဓာဟူသည်ကား၊အဝိရုပ္ပိသန္ဓ

၄၂၄ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ဝိရဟိတာ၊ အထက်ကဲ့သို့ပွားလှသောဆန္ဒကင်းကုန်၏။ နိဗ္ဗန္တိတိ၊ နိဗ္ဗန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာယန္တိ၊ ပြင်းကုန်၏။ ဝိရာတိ၊ ဝိရာဟူသည်ကား၊ ဝိတိ သမ္ပန္နာ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ယထာယံပဒိပေါတိ၊ ယထာယံပဒိပေါ ဟူသည်ကား၊ အယံပဒိပေါဝိယ၊ ဤဆီမီးတောက်ကဲ့သို့၊ ။

ကိံကောအတ္တော၊ အဘယ်သို့သောအနက်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ တွာ၊ ဖြစ်ဘူးသည်ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈိ၊ ချုပ်သော်လည်း၊ ဝုရုဏံ၊ အဟောင်းဖြစ် သော၊ အတိတကာလိကံ၊ အတိတ်ကာလနှင့်ယှဉ်သော၊ ယံတံကံမ္ဘံ၊ အကြင် ကံသည်၊ တဏှာသေ့ဟူသော၊ တဏှာတည်းဟူသော အစေးကို၊ အပ္ပဟိ နတ္တာ၊ မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓိအာဟာရဏသမတ္တတာယ ပဋိသန္ဓေကိုဆောင်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဘိဏံယေဝ၊ မကုန်နိုင်သေးသည် သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုရုဏံ၊ အဟောင်းဖြစ် သေး၊ တံကံမ္ဘံ၊ ထိုပဋိသန္ဓေကိုပေးလတ္တံ့သောတရားသည်၊ ယေသံ၊ အကြင် ဝုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ တဏှာသေ့ဟူသော၊ တဏှာတည်းဟူသောအစေးကို၊ သောသိတတ္တာ၊ ခြောက်စေတတ်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဂ္ဂိနာမိ၊ သည်၊ ဒဗ္ဗံ၊ လောင်အပ်သော၊ ဗိဇ္ဇမိဝ၊ မျိုးစေ ကဲ့သို့၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ ဝိပါကဒါနာသမတ္တတာယ၊ အကျိုးကိုပေး ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဏံ၊ ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုရဟန္တာ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဗုဒ္ဓပူဇာမိဝသေန၊ ဘုရားအားပူဇော်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဣဒါနိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော၊ ယံကံမ္ဘံ၊ အကြင်ကံကို၊ နဝန္တိ၊ အသစ်သောကံဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ချီအပ်၏၊ တဉ္စ၊ ထို ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော ကံကိုလည်း၊ တဏှာ ပဟာနေနေဝ၊ တဏှာကိုပယ် သဖြင့်သာလျှင်၊ ဆိန္ဒူမူလပါဒပဝုပ္ပမိဝံ၊ ဖြတ်အပ်သောအဖြစ်ရှိသောသစ် ပင်၌ ပန်းပွင့်ကဲ့သို့၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ ဖလဒါနာ သမတ္တတာယ၊ အကျိုးပေးခြင်း၌ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန္တာ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သမ္ဘဝံ၊ တဘန်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယေဝ၊ အကြင်ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ တဏှာပဟာနေနေဝ၊ တဏှာကို ပယ်သဖြင့်လျှင်၊ အာယတိကော၊ လာလတ္တံ့သော၊ ဘဝသ္မိံ၊ ဘဝသစ်၌၊ ဝိရုတ္တိဝိတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောဝိတ်ရှိကုန်၏၊ ဝိတာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝ ရှိကုန်သော၊ တေတိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ကမ္ဘံ၊ ကံတရား သည်၊ ခေတ္တံ၊ လယ်မည်၏၊ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေနေသော ဝိညာဉ်သည်၊

မိမိ၊ မျိုးစေ့မည်၏၊ ဣတိဇေတ္တု၊ ဤစကား၌၊ ဝုတ္တပဒိုသန္ဓိဝိညာဏဿ၊ ဆိုအပ်သော ပဒိုသန္ဓိဝိညာဉ်၏၊ ကမ္မက္ခယေနော၊ ကံကုန်သော အားဖြင့်လျှင်၊ ဝိဏတ္တာ၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဏပိဇာ၊ ဝိဏပိဇမည်ကုန်၏၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဝုနန္တဝသင်္ခါတာယ၊ တဘန်ဘဝသင်္ခါဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိရုဋ္ဌိယာ၊ ပွားများခြင်းငှါ၊ ယောဝိသန္ဓော၊ အကြင်ဆန္ဒသည်လည်း၊ အဟောထိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ တဿာပိ၊ ထိုဆန္ဒကိုလည်း၊ သမုဒယပ္ပဟာနေ နေဝ၊ တဏှာ တည်းဟူသော သမုဒယအကြောင်းကို ပယ်သဖြင့်လျှင်၊ ပတိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုဗ္ဗေဝိယ၊ ရှေးဘဝ၌ကဲ့သို့၊ ဝုတိကာလေ၊ သေသောအခါ၌၊ အသန္တဝေန၊ ဘဝသစ် မရှိသောကြောင့်၊ အဝိရုဋ္ဌိသန္ဓာ၊ မပွားသော ဆန္ဒရှိကုန်၏၊ မိတိသမ္ပန္နတ္တာ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မိရာ၊ ပညာရှိကုန်၏၊ ဝရိမဝိညာဏ နိရောဓေန၊ အဆုံးဖြစ်သောဝိညာဉ်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ အယံပဒိပေါ၊ ဤဆီမီးသည်၊ နိဗ္ဗုတောယထာ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ နိဗ္ဗန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ရူပိနောဝါ၊ ရုပ်ရှိသောဝုဂ္ဂိုလ်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အရူပိနောဝါ၊ နာမ်ရှိသော ဝုဂ္ဂိုလ်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဣတိဇေဝမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ပညတ္တိပထံ၊ ခေါ်ဝေါ်ပညတ်အပ်သောအကြောင်းကို၊ အတ္တန္တိ၊ လွန်နိုင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ နဂရ ဒေဝတာနံ၊ မြို့စောင့်နတ်တို့အား၊ ပူဇနတ္ထာယ၊ ပူဇော်အံ့သောငှါ၊ ဇလိတေသု၊ ပြောင်ပြောင် တောက်ကုန်သော၊ ပဒိပေသု၊ ဆီမီးတို့တွင်၊ ဧကော၊ တစ်ဦးသော၊ ပဒိပေါ၊ ဆီမီးသည်၊ ဝိဇ္ဇာယိကိရ၊ ငြိမ်းသတတ်၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယထယံပဒိပေါတိ၊ ယထယံပဒိပေါဟူ၍၊ အာဟ၊ ပောတော်မူ၏၊

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ သုရားသည်၊ ယေ၊ အကြင် သူတို့သည်၊ ဝုရိမာဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇ္ဇိဟိဂါယာဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ခန့်တော် မူအပ်သော၊ ယံပရိယတ္တိဓမ္မံ၊ အကြင်ပရိယတ္တိ တရားတော်ကို၊ အသေသသုံ၊ ကြားကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သုတာနုဿ၊ ခေန၊ ကြားအပ်သော စကားကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်လည်း၊ ပဒိုပဇ္ဇိတွာ၊ ကျင့်၍၊ နဝပ္ပကာရံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ သောကုတ္တရဓမ္မံ၊ သောကုတ္တရတရားတော်ကို၊ အမိဂမိံ သုရကုန်၏၊ ဝေဝံ၊ ထိုသူတို့၏၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနပတ္တိဂုဏံ၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်း ဂုဏ်ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝဂုဏံ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပင်လျှင်၊ နိဿာ

ယ၊ ဖြိ၍၊ သံဃာမိဋ္ဌာနံ၊ သံဃာသျှင် တည်ရာရှိသော၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာ
 စကားကို၊ ပယုဉ္ဇေန္တော၊ အားထုတ်တော်မူ၍၊ ဣဒ္ဓိသံဃေတိ၊ ဣဒ္ဓိသံ
 ဃေဟူ၍၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ သမာဒပေသိ၊ အဆုံးသို့ရောက်
 တော်မူစေ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
 ဝုတ္တနယောနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာသျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၍၊ ကေဝလံပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်
 ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ပကာရေန၊ အပြားအားဖြင့်၊ နိကာသဝတိက္ခနံ၊
 ကုန်ပြီးသော အာသဝရှိသော ရဟန္တာတို့၏၊ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌၊
 နိဗ္ဗာနသင်္ခါတံ၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ယံရတနံ၊ အကြင်ရတနာ
 သည်းပဏီတံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ဣမိ
 သာဝဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏လည်း၊ အာဏာ၊ အာဏာကို၊ ကောမီသတ
 သဟဿ စက္ကဝါဇ္ဇေသု၊ ကုဇေတသိန်းသော ပကြာဝဇ္ဇာ တိုက်တို့၌၊
 အမနုဿေဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 အပြီးတည်း၊ ဒေသနာ ပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌၊
 ရာဇကုလဿ၊ မင်းမျိုးအား၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗပဒ္ဒဝါ၊ အလုံးစုံသော ဘေးရန်တို့သည်၊ ဂူပသမိ'သု၊ ငြိမ်း
 ကုန်၏၊ စတုရာသီတိယာပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော
 သတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာဘိ သမယော၊ တရားကိုရခြင်းရှိသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိဇ္ဇော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊
 သိကြားမင်းသည်၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရတနုတ္တယဂုဏံ၊
 ရတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြိ၍၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာ
 စကားကို၊ ပယုဉ္ဇမာနေန၊ အားထုတ်တော်မူသဖြင့်၊ နဂရဿ၊ ဝေသာသီ
 မြို့အား၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်ကို၊ ကတာ၊ ပြုတော်မူအပ်၏၊
 မယာဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ နဂရဿ၊ ဝေသာသီမြို့အား၊ သောတ္ထတ္ထံ၊ ချမ်းသာ
 မိမ့်သောငှါ၊ ရတနုတ္တယဂုဏံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
 ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြိ၍၊ ကိပ္ပိ၊ ဆိုဘွယ်ရှိသော စကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေတော၊ ကြံ၍၊ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌၊ ယာနိဘူတာနိတိ၊
 ယာနိဘူတာနိ ဟူသော၊ ဂါထတ္ထယံ၊ ဂါထာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို၊
 အာဏသိ၊ ဆိုလေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကဟိတတ္ထာယ၊ လူတို့၏အစီးအပွား

အလို၌၊ ဥဿုက္ကံ၊ သုံ့လပြုခြင်းသို့၊ အာပန္နတိ၊ ရောက်ကုန်သောသူများ
 တို့သည်၊ အာဂန္တိဗ္ဗံယထာ၊ ရောက်အပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အာ
 ဂတတော၊ ရောက်တော်မူတတ်သောအားဖြင့်၊ တထာဂတော၊ တထာ
 ဂတမည်တော်မူ၏၊ တေဟိ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့သည်၊ ယထာစ၊ အကြင်
 အခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဂန္တိဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဂတ
 တော၊ ရောက်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်လည်း၊
 တေဟိ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့သည်၊ အာဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း
 ဖြင့်၊ အာဇာနိတော၊ သိတော်မူသောအားဖြင့်၊ တထာဂတော၊ တထာ
 ဂတမည်တော်မူ၏၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
 ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဇာနိတော၊ သိတော်မူသောအားဖြင့်၊ တထာ
 ဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ယဉ္ဇ၊ အကြင်လေးပါးသော သစ္စာ
 တရားသည်လည်း၊ တထေဝ၊ စင်စစ်ဟုတ်မှန်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုဟုတ်မှန်သော သစ္စာတရားတော်ကို၊ ဂဒနတော၊ ဆိုတော်
 မူသောအားဖြင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်းသော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ဒေဝမနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ဝုပ္ပဂန္ဓာဒိနာ၊ ပန်းနံသာအစရှိသော၊
 ဗဟိနိဗ္ဗတ္တေန၊ အပဖြစ်သော၊ ဥပကာရုဏေန၊ အဆောက်အဦ ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ နိဗ္ဗတ္တေန၊ အတွင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တာဒိ
 နာစ၊ တရားအားလျော်သော အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း အစရှိသည်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
 သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒေဝပရိသံ၊ နတ်ပရိသတ်ကို၊ အတ္တနာ၊ မိမိ၌
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သဒ္ဓိဉ္စိတွာ၊ တပေါင်းတည်းဝုဝေး၍၊ တထာဂတံ ဒေဝ
 မနုဿပူဇိတံဗုဒ္ဓံနမဿာမ သုဝတ္ထိဟောတူတိ၊ တထာဂတံဒေဝမနုဿ
 ပူဇိတံဗုဒ္ဓံနမဿာမသုဝတ္ထိဟောတူဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဓမ္မေတရားတော်အပေါင်း
 ၌၊ မဂ္ဂဓမ္မာ၊ မဂ်တရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ယဂနန္ဓသမထဝိ
 ပဿနာဗလေန၊ အစုံဖြစ်၍ သမထဝိပဿနာ၏အတွင်းဖြင့်၊ ကိလေသပက္ခံ၊
 ကိလေသာတည်းဟူသော အပင်းအသင်းကို၊ သမုန္တိန္ဒန္တေန၊ ကောင်း
 စွာဖြတ်သဖြင့်၊ ဂန္တိဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဂတော၊
 ရောက်တော်မူ၏၊ နိဗ္ဗာ နုဓမ္မော၊ နိဗ္ဗာန်တရားသည်၊ ယထာဂတော၊ ဟုတ်

သောအတိုင်း၊ ပညာဟ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဇာ၊ ထိုထွင်း၍ သိအပ်၏။ သဗ္ဗ
 ဒုက္ခ ပဋိဗ္ဗာတာယ၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲကို ပယ်ပျောက်အံ့ သောငှါ၊
 သမ္မန္တတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဗုဒ္ဓါဒိတိ၊ ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊
 တထာဂတော၊ မပေါက်မပြန် ကြွတော်မူအပ်၏။ တံသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 စာယောတောတွေဝ၊ တထာဂတဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်လည်း၊ သံဃောပိ၊ သံဃာတော်ကိုလည်း။ အတ္တဟိတာ
 ယ၊ မိမိ၏ အစီးအပွားအလိုငှါ၊ ပဋိပဇ္ဇေဟိ၊ ကျင့်သော ဝုတ္တိလ်တို့သည်၊
 ဂန္တဗ္ဗိယထာ၊ ရောက်အပ်သကဲ့သို့၊ တေနတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုထိုသောမဂ်
 တရားဖြင့်၊ တထာဂတော၊ မပေါက်မပြန်သွားတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
 တထာ ဂတောတွေဝ၊ တထာဂတဟူ၍ သာလျှင်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝသေသဂါယာနွယေပိ၊ ငြင်းသော ဂါယာနွစ်ခု
 တို့၏အပေါင်း၌လည်း၊ တထာဂတံ၊ မပေခံမပြန်ရေခံအပ်သော၊ ခန္ဓံ၊ လော
 ကုတ္တရာတရားကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နမဿာမ၊ ရှိခိုးပါကုန်၏။ ဣမေသံ
 သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာသောသဘောရှိသည်၊ ဟော
 တု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နမဿာ
 မ၊ ရှိခိုးပါကုန်၏။ ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာ
 သောသဘောရှိသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်
 တော်မူအပ်၏။ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှငြင်းသော စကားသည်၊ ဝုတ္တ
 နယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 အပြီးတည်း။

☞ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒေဝါနမိဇ္ဇော၊ နတ်တကာတို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊
 သိကြားမင်းသည်၊ ဣမံဂါထတ္တယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ ဘာ
 သိတွာ၊ ဆို၍၊ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဒက္ခိတံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်
 သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝပရိသာယာ၊ နတ်ပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊
 ဒေဝဝုရုမေဝ၊ နတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွားလေ၏။ တဂဝါပန၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်ကား၊ တဒေဝရူတနုသုတ္တံ၊ ထိုရူတနုသုတ်ကိုပင်လျှင်၊ ဒုတိ
 ယဒိဝသေပိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌လည်း၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ
 ၏၊ ဝုန၊ ထာဝနံ၊ စတုရာသီတိယာ ပါဏ သဟာသာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေး
 ထောင်သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကိုရေခြင်းရှိသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယာဝသတ္တမဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်တို့တိုင်
 အောင်၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊

တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်၊ ဓမ္မာတိ သမယော၊ တရားကို ရခြင်း ရှိသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘုမာသမေဝ၊ လခွဲပတ်
 လုံးလျှင်၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ ဝိဟရိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ရာဇနံ၊
 လိစ္ဆဝိမင်းတို့အား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝန္တုမ၊ သွားတော်မူကုန်အံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပဋိဝေဒေတိ၊ သိစေတော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုသို့ကြားပြီးသောနောင်
 ဌ၊ ရာဇာနော၊ လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ ဒိဂုဏေန၊ နှစ်ဆထက်သော၊ သက္ကာ
 ရေန၊ ပူဇော်သကာဖြင့်၊ ပုန၊ တဖန်၊ တိဟိဒိဝသေဟိ၊ သုံးရက်တို့ဖြင့်၊ ဘဂ
 ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂင်္ဂါဝတီရံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နားသို့၊ နယိံသု၊ ဆောင်ကုန်
 ၏၊ ဂင်္ဂါယံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ နာဂရာဇာနော၊
 နဂါးမင်းတို့သည်၊ ဝိန္ဒေသံ၊ ကြံကြကုန်၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ တထာ
 ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကာကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကြ
 ကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကိံကရိဿာမ၊ အဘယ်သို့ ပြုကုန်အံ့နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍၊ သုဝဏ္ဏရုဇတမဏိမယော၊ ရွှေငွေပတ္တမြား
 ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ နာဂါယော၊ ထွေတို့ကို၊ မာပေတွာ၊ ဗန်ဆင်း၍၊ သုဝဏ္ဏ
 ရုဇတမဏိမယေဝေ၊ ရွှေငွေပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊
 ပလ္လင်္ကေ၊ ပလ္လင်တို့ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ ပဉ္စဝဏ္ဏပရမသမ္ပန္နံ၊ ငါးပါး
 သောကြာမျိုးတို့ဖြင့် ဖုံးထွင်းသော၊ ဥဒကံ၊ ရေအပြင်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊
 အဌာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အနုဂ္ဂဟံ၊ မြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကရောထ၊ ပြု
 တော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယာမိတံ၊
 ထောင်းပန်အံ့သောငှါ၊ ဥပါဂတာ၊ ချဉ်းကပ်လျက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အမိဝါသေတွာ၊ သည်းခံတော်မူ၍၊ ရတန နာဝံ၊ ရတနာဖြင့်ပြီး
 သောလော၊ အာရုံငွေ၊ တက်တော်မူ၏၊ ပဉ္စဝတိက္ခသတာနိ၊ ငါးရာ
 သောရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ ပဉ္စသတံ၊ ငါးရာသော၊ နာဝံ၊ ထွေထွေသော၊ အာ
 ရောပေတွာ၊ တက်စေပြီးသော်၊ နာဂရာဇာနော၊ နဂါးမင်းတို့သည်၊ ဘဂ
 ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တိက္ခသံဇောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သမ္ပိ၊ တကွ၊
 နာဂဘဝနံ၊ နဂါးပြည်သို့၊ ပဝေသေသံ၊ သွင်းကုန်၏၊ တတြိ၊ ထိုနဂါးပြည်
 ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး၊ နာဂပရိသာ
 ယ၊ နဂါးပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဝေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ခါဒနိယတောဇနိယေဟိ၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ဖြင့်၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူ
 ကြီးကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုမော

ဒိတွာ၊ အနုမောဒနာပြုတော်မူ၍၊ နာဂတဝနာ၊ နဂါးပြည်မှ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ ။

ဘုမ္မဋ္ဌာ၊ ဘုမ္မဗိုးဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကားကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုတုန်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကိံ၊ နကရိဿာမာတိ၊ အဘယ်သို့မပြုနေကုန်အံ့နည်းဟု၊ ဝိနောတော၊ ကြံ၍၊ ဝနုပ္ပရုပ္ပရက္ခပဗ္ဗတာဒိသု၊ တောချုပ်သစ်ပင်တောင်အစရှိသည်တို့၌၊ သက္ကာတိသက္ကာနိ၊ အဆင့်အဆင့်သောတီးတို့ကို၊ ဥက္ခိပိံ၊ သု၊ မြှော့်ကုန်၍၊ ဧတေနဝဉ္စပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှသောကံ၊ အကနိဋ္ဌ၊ ဗြဟ္မဘဝနံ၊ အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၍၊ တာဝ၊ ထိုမျှသောကံ၊ မဟာသက္ကာရဝိသေသော၊ များသောပူဇော်သက္ကာရ အထူးသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၍၊ ဗိမ္ဗိသာရောပိ၊ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းသည်လည်း၊ လိစ္ဆဝိဟိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ အာဂတကာလေ၊ သာသောအခါ၌၊ ကတသက္ကာရတော၊ ပြုအပ်သော ပူဇော်သကာထက်၊ နိဂုဏံ၊ နှစ်ဆထက်ဖြစ်သော ပူဇော်သကာကို၊ အကာသိ၊ ပြုလေ၍၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်လျှင်၊ ဥပဉ္စဟိဒိဝသေဟိ၊ ငါးရက်တို့ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အာနေသိ၊ ဆောင်လေ၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အနုပ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောကာလ၌၊ မဏ္ဍာယမာဠေ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးရာ တန်ဆောင်းဝန်း၌၊ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အယံ၊ အန္တရကထာ၊ ဤအကြား၌ ဖြစ်သောစကားသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၍၊ ကိံ၊ ဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ထင်ရှားဖြစ်သနည်း၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်သည်၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ ဩရေတာစ၊ ဤမှာဘက်၌လည်းကောင်း၊ ပါရေတာစ၊ ထိုမှာဘက်၌ လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌယောဇနော၊ ရှစ်ယူဇနာ ရှိသော၊ ဘုမိဘာဝေါ၊ မြေအပေါ်ကို၊ နိန္ဒု၊ ချိုင်းဝှမ်းရာအရပ်ကို လည်းကောင်း၊ ထလည၊ ကုန်းမြင့်ရာအရပ်ကို လည်းကောင်း၊ သမံကတွာ၊ ညီညွတ်စွာပြု၍၊ ဝါလိကာယ၊ သဲဖြင့်၊ ဩကိရိတွာ၊ ကြံ၍၊ ဝုဗ္ဗဟိ၊ ပန်းတုံဖြင့်၊ သဋ္ဌန္ဓော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်၍၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌၊ ယောဇနပ္ပမာဏံ၊ တယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ နာနာဝဇ္ဇေ

ဟိ၊ အထူးထူးသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ပရမေဟိ၊ ပရမ္မာကြာတို့ဖြင့်၊
သဗ္ဗန္တံ၊ ဗုံးလွှမ်းအပ်၏၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အကနိဋ္ဌသဝနံ၊ အက
နိဋ္ဌသိုသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သတ္တသတိသတ္တသနိ၊ တီးဆင့်
ကာဆင့်ကာတို့ကို၊ ဥသတိတာနိ၊ ဆောက်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပပါဒိ၊
ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်း
ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဂန္ဓကုမ္ပိတော၊ ဂန္ဓကုမ္ပိတိုက်တော်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊
ထွက်တော်မူ၍၊ တံခဏာနူဇ္ဈပေန၊ ထိုခဏအားလျော်သော၊ ပါဠိဟာရိယေ
န၊ ပြာဠိဟာဖြင့်၊ ဂစ္ဆိမ္မာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ မဏ္ဍုလမာဠေ၊ ငည်းဝေးရာ တန်
ဆောင်းဝန်းဖြစ်သော၊ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းအပ်သော မြတ်သော
ဘုရားနေရာတော်၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်နေတော်မူပြီး၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကာယ၊ အဘယ်မည်သော၊ ကထာယ၊ စကား
ဖြင့်၊ သန္တိသိန္နာ၊ အညီအညွတ် ထိုင်နေကုန်သည်၊ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သ
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ အာရောဂေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ထိုစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အ
ဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပူဇာ
ဝိသေသော၊ ဤသို့သော ပူဇော်သကာ အထူးသည်၊ မဟ္တံ၊ ငါဘုရား၏၊
ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရား၏ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ နနိဗ္ဗတ္တော၊ မဖြစ်၊ နာဂဒေဝ
ဗြဟ္မာနုဘာဝေန၊ နဂါး နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ နနိဗ္ဗတ္တော၊
မဖြစ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသံသရာသဝဋ်၊ အပ္ပမတ္တက
ပရိစ္စာဂါနုဘာဝေန၊ အနည်းငယ်သော စွန့်ကြဲခြင်း၏ အာနုဘော်အားဖြင့်၊
နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
သည်၊ ဘာဠေ၊ အရှင်ဘုရားမဟံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ တံအပ္ပမတ္တကပရိစ္စာဂံ
ထိုအနည်းငယ်သောစွန့်ကြဲခြင်းကို၊ နဇာနာမ၊ မသိရှိကုန်သော၊ တောင်း
ပန်ပါကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ယထာ၊
အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဇာနေယျာမ၊ သိပါကုန်၏၊
တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ကထေတု၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
ဟံသု၊ လျှောက်ဆိုကြကုန်၏။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကိံ၊ အာဟာ၊
အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘူတပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ

နှိပ်စပ်ဘူးသည်ကား၊ တက္ကသိလာယံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၌၊ သင်္ခါနာမ၊ သင်္ခါ
 အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗုဒ္ဓကော၊ သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ တဿ၊
 ထိုသင်္ခါဗုဒ္ဓကော၏၊ ဝုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ သုဝိမောနာမ၊ သုဝိမအမည်ရှိ
 သော၊ မာဏဝေါ၊ လူလင်သည်၊ ဝယေန၊ အရွယ်အားဖြင့်၊ သောဋ္ဌသ
 ဝသုဒ္ဓေသိကော၊ တဆွဲခြောက်နှစ် အရွယ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သောနေ့၌၊ ဝိတရံ၊ အဘကို၊ ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊
 အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေ့စွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊
 အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တံ၊ ထိုသုဝိမသားကို၊ ဝိတဒံ၊ အဘသင်္ခါ
 ဗုဒ္ဓကောသည်၊ တာတသုဝိမ၊ ချစ်သားသုဝိမ၊ ကိ၊ အသို့ရပ်လာသနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုသုဝိမသည်၊ တာတ၊ တခင်၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သိပ္ပံ၊
 အတတ်ပညာကို၊ ဥဂ္ဂဟေတု၊ သင်ကြားအံ့သောငှါ၊ ဣန္ဒာမိ၊ အလိုရှိပါ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား၊ တာတသုဝိမ၊ ချစ်
 သားသုဝိမ၊ အသုကောနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗုဒ္ဓကော၊ သည်၊
 မမ၊ ငါ၏၊ သဟာယော၊ အဆွေခင်ပွန်းတည်း၊ တဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓကော၏၊ သန္တိ
 ကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တံ၊ သင်ချစ်သားသည်၊ ဥဂ္ဂဟေတု၊ သင်ကြား
 ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ကဟာပဏသဟာသံ၊ အသပြာတ
 ထောင်ကို၊ အာဒိသိ၊ ပေး၏၊ သော၊ ထိုသုဝိမသည်၊ တံ၊ ထိုအသပြာ
 တထောင်ထုပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့ကို၊
 အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေ့စွာရှိခိုးခဲ့၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဗာရာဏသီ၊
 ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားလေ၍၊ ဥပစာရယုတ္တေန၊ သင်အပ်သော
 အတတ်၏ အနီး၌ပျဉ်သော၊ ဝိမိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်၊ အာစရိယံ၊ ဆရာ
 ဗုဒ္ဓကောသို့၊ ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေ့စွာရှိခိုး၍၊
 အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နိဝေဒေသိ၊ ဆောင်ရှင်း၏၊ အာစရိယေါ၊ ဆရာဗုဒ္ဓကော
 သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏၊ ဝုတ္တော၊ သားတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာဏဝံ၊ လူလင်ကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္တိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊
 ပါဟုနေယျဝတ္ထံ၊ အာဂန္တုကံဝတ်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုသုဝိမ
 သည်၊ အဋ္ဌာနကိလမထံ၊ အဋ္ဌာနရည်သောခရီးသွားသဖြင့် ပင်ပန်းခြင်းကို၊
 ပဋိဝိနေသေတွာ၊ ပျောက်ပြီးသော်၊ တံကဟာပဏသဟာသံ၊ ထိုအသပြာ
 တထောင်ထုပ်ကို၊ အာစရိယသ၊ ဆရာဗုဒ္ဓကော၏၊ ပါဗ္ဗလေ၊ ခြေရင်း၌၊
 ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပေဒင်ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတု၊ သင်ကြားအံ့သော

ဌ၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ယဒိ၊ တောင်းပန်၏။ အာစရိယော၊ ဆရာပုဂ္ဂိုလ်
သည၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပ္ပဟာပေသိ၊ သင်ယူစေ၏။
သော၊ ထိုသုပိမလုလင်သည်၊ လဟုဉ္စ၊ လျှင်စွာလည်း၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ သင်ယူ
သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ သင်ယူသည်ရှိသော်၊
ဂဟိတဂဟိတဉ္စ၊ သင်ယူတိုင်းသင်ယူတိုင်းသောအတတ်သည်လည်း၊
သုဝဏ္ဏဘာဇေန၊ ရွှေခွက်၌၊ ပက္ခိတ္တတေလမိဝ၊ ထည့်အပ်သောဆီကဲ့သို့၊
အဝိနဿမာနံ၊ မပျက်မပျောက်သည်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ခွါဒသ
ဝသိကံ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ် ပတ်လုံးသင်အပ်သော၊ သိပ္ပံ၊ ဗေဒင်အတတ်ပညာ
ကို၊ ကာတိပယမာသေနေဝ၊ နှစ်လသုံးလဖြင့်လျှင် ပရိယောသာပေသိ၊ ဆုံး
စေ၏။ သော၊ ထိုသုပိမလုလင်သည်၊ သဏ္ဌာယံ၊ သရဏ္ဍာတ်ခြင်းကို၊
ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အာဒိမဏ္ဍုလေဝ၊ အစအလယ်ကိုသာလျှင်၊
ပဿတိ၊ မြင်၏။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးကို၊ နောပဿတိ၊ မမြင်၊ အယ၊
ထိုအခါ၌၊ အာစရိယံ၊ ဆရာပုဂ္ဂိုလ်အထံသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊
ဣမဿသိပ္ပဿ၊ ဤဗေဒင်အတတ်၏၊ အာဒိမဏ္ဍုလေဝ၊ အစအလယ်ကို
သာလျှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံး
ကို၊ နပဿာမိ၊ မမြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အာစရိယော၊ ဆရာ
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာတာ၊ ချစ်သား၊ အဟံ၊ ငါသည်လည်း၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအ
တူပင်လျှင်၊ ပရိယောသာနံ၊ ဗေဒင်၏အဆုံးကို၊ နပဿာမိ၊ မမြင်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အယ၊ ထိုအခါ၌၊ ကောစရဟိ၊ အတတ်သူသည်
လျှင်၊ ဣမဿသိပ္ပဿ၊ ဤဗေဒင်အတတ်ပညာ၏၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံး
ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိနိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ တာတာ၊
ချစ်သားသုပိမ၊ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတနုတော၌၊ ဣသယော၊ ရှင်ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါတုရားတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏တေ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
တုရားတို့သည်၊ ဇာနေယျံ၊ သိတော်မူကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဆို၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ
သော်၊ တာတာ၊ ချစ်သား၊ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပုစ္ဆော၊ မေးလေလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုသုပိမသည်၊ ဣသိပတ
နံ၊ ဣသိပတနုတောသို့၊ ဂတံ၊ သွားလေ၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတုရား
တို့သို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ သိပ္ပဿ၊ ဗေဒင်အတတ် ပညာ၏၊
အာဒိမဏ္ဍုလေဝ၊ အစအလယ်အဆုံးကို၊ တုဌေ၊ အရှင်တုရားတို့

သည်။ ဇာနည်။ သိတော်မူပါကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တိ၊ မေး၏။ အာရသော၊ ဒါယကာ၊ မပံ၊ ငါတို့သည်။ အာဇာနည်၊ ခြောက်သိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း။ သိက္ခာပေထ၊ သင်တော်မူစေကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တေနပိ၊ ထိုသို့တပြားကား။ အာရသော၊ ဒါယကာ၊ တံ၊ သင်သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဟိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုဦးလော။ အပဗ္ဗဇ္ဇိတေန၊ ရှင်ရဟန်းမပြုသောသူသည်။ သိက္ခာပေတံ၊ သင်ပေးခြင်းငှါ။ နသတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ထုဓမ္မ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ပဗ္ဗာဇဇေ၊ ရှင်ရဟန်းပြုတော်မူပါကုန်လော။ ယံဝါ၊ အကြင်အလိုတော်ကိုလည်း။ ဣတ္ထိယ၊ အလိုတော်ရှိကုန်၏။ ဘံ၊ ထိုအလိုရှိတော်မူရာကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ပရိယောသာနံ၊ အတတ်၏အဆုံးကို။ ဇာနည်ပထ၊ သိတော်မူပါကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ နိယောဇေတံ၊ ယဉ်အံ့သောငှါ။ အသမတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေတယာ၊ သင်သည်။ နိဝါသေတဗ္ဗံ၊ ဝတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပါရုပိတဗ္ဗံ၊ ရုံအပ်၏။ ဣတိအာဓိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ အဘိသမာစာရိကံ၊ အဘိသမာစာရိကသိက္ခာပုဒ်ကို။ သိက္ခာပေသံ၊ ကျင့်စေကုန်၏။

သော၊ ထိုသုပိမသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌။ သိက္ခန္တော၊ ကျင့်သည်ရှိသော်။ ဥပနိဿယသမ္ပန္နတ္တာ၊ ဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့် အပိရေနေဝ။ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေက ဗောဓိဥာဏ်ကို။ အဘိသမ္ပန္နိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိလေ၏။ သကထဗာရာဏသိယာ၊ အလုံးစုံသောဗာရာဏသိပြည်၌။ သုပိမော၊ သုပိမအမည်ရှိသော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါတိ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဟူ၍။ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်။ အကောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပ္ပတ္တာ၊ မြတ်သောလာဘ်သပ္ပကာအကျော်အစောသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ပန္နပရိဝါရော၊ ပြည့်စုံသောအခြံအရံရှိ၏။ သော၊ ထိုသုပိမပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ အပ္ပါယုကသံဝတ္တနိကာယ၊ အသက်တိုခြင်းကိုဖြစ်စေတော်သော။ ကမ္မဿ၊ ကံ၏။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နပိရေနေဝ။ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေ၏။ တဿ၊ ထိုသုပိမပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ သရိရုက္ခံ၊ အကောင်ပုတ်အံ့သောကိစ္စကို။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း။ မဟာဇနကာယောဝ၊ များစွာသောလူအပေါင်း

သညံ လည်းကောင်း၊ ကတော၊ပြု၍၊ ခာတုယော၊ ခာတ်တော် တို့ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နဂရစွါရေ၊မြို့တံခါး၌၊ ထုပ်၊စေတီကို၊ ပတိဋ္ဌာပေသုံ၊
 တည်စေကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သင်္ခါ၊ သင်္ခမည် ရှိသော၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏားသည်၊မေး၊ငါ၏၊ပုဏ္ဏော၊သားဖြစ်သောသုရိမလုလင်
 သည်၊စိရဂတော၊ သွား၍ကြာလေပြီ၊ နာဂတော၊မရောက်လော၊ အဿ၊
 ထိုသားသုရိမလုလင်၏၊ ပဝတ္တိ၊အကြောင်းကို၊ အဟံ၊ငါသည်၊နဇာနာ
 မိ၊မသိပါရ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုတ္တံ၊သားကို၊ဒဠုကာမော၊ မြင်လိုသည်ဖြစ်၍၊
 တက္ကသီလာယ၊ တက္ကသိုပြည်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်လေ၍၊ အနုပုဗ္ဗန၊
 အစဉ်သဖြင့်၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊သွားလေသော်၊
 မဟာဇနကာသံ၊များစွာသောလူအပေါင်းကို၊သန္နိပတိတံ၊စည်းဝေးသည်
 ကို၊မိသွားမြင်၍၊အဒ္ဓါ၊မချွတ်၊ဗဟူသု၊များစွာကုန်သောလူတို့တွင်၊ဧကော
 ရိ၊တပေသက်ယောက်သောသူသည်လည်း၊ မေး၊ငါ၏၊ပုတ္တဿ၊သား၏၊
 ပဝတ္တိ၊ အကြောင်းကို၊ ဇာနိဿတိ၊သိလတ္တံ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေန္တော၊
 ကြံသုက်၊ဥပသက်မိတွာ၊ချဉ်းကပ်၍၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊ကိံ၊ပုစ္ဆိ၊ အဘယ်သို့
 မေးသနည်း၊ဘောဇန္တော၊အိုလူအပေါင်းတို့၊ သုပိမောနာမ၊ သုပိမအမည်
 ရှိသော၊ မဏဇဝါ၊ လုလင်သည်၊ ဣဓ၊ဤအရပ်သို့၊ အာဂတော၊ရောက်
 လာသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊အတ္ထိ၊ရှိပါသလော၊ တဿ၊ထိုသုပိမလုလင်၏၊
 ပဝတ္တိ၊အကြောင်းကို၊ ဇာနာထအဝိနု၊သိကြပါကုန်၏လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊
 ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊တော၊ထိုလူအပေါင်းတို့သည်၊ ဗြာဟ္မဏ၊အိုပုဏ္ဏား၊အာမဇာ
 နါမ၊ဪဌာငါတို့သိကုန်၏၊ဣမသ္မိံ၊နဂရေ၊ဤမြို့၌၊ဗြာဟ္မဏဿ၊ပုဏ္ဏား၏၊
 သန္တိကော၊အထံ၌၊တိဏ္ဍိဗေဒါနံ၊ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ပါရူ၊အဆုံးသို့ရောက်
 သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါနံ၊ရှင်ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊သန္တိကော၊အထံ
 တော်၌၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရှင်ရဟန်းပြု၍၊ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါ၊ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါသည်၊ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊အနုပါဒိသေသာယ၊ကပ္ပဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနခာတုယော
 နိဗ္ဗာနခတ်ဖြင့်၊ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊ ပတိဋ္ဌာပိတော၊တည်
 စေအပ်သော၊ အယံ၊ထူးပါ၊ဤစေတီသည်၊ အဿ၊ထိုသုပိမ ရှင်ပဇ္ဇေက
 ဗုဒ္ဓါ၏၊ထူးပါ၊စေတီတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟံသု၊ဆိုကြကုန်၏။ ၊

သော။ ထိုအာပုဏ္ဏားသည်၊တူမိ၊မြေကို၊ ဟဇ္ဇေနု၊လက်ဖြင့်၊ပုဟ
 ရိတွာ၊ခတ်၍၊ရောဒိတွာစ၊ပို၍လည်းကောင်း၊ပရိင်္ဂေပိတွာစ၊ မြည်တင်း
 ၍လည်းကောင်း၊ တံစေတီယဂ်တံ၊ထိုစေတီပြင်သို့၊ဂစ္ဆာ၊သွား၍၊တိဏာ

နိ၊မြက်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ နှုတ်၍၊ ဥတ္တရိသာသုကောန၊ အပေါ်ရုံ ဝုဆိုးဖြင့်၊
 ဝါလုကံ၊ သဲကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓစေတီယင်္ဂီကော၊ ပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓါ၏စေတီအပြင်၌၊ ဩကိရိတွာ၊ ကြံ၍၊ ကမဏ္ဍာလုတော၊ ကရားမှာ၊
 ဥဒကောန၊ ရေဖြင့်၊ ပရိပွေါသေတွာ၊ ပျန်း၍၊ ဝနုပုပ္ဖဟိ၊ တောပန်းတို့ဖြင့်၊
 ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥတ္တရိသာသုကောန၊ အပေါ်ရုံ ဝုဆိုးဖြင့်၊
 ပဇ္ဇာကံ၊ တမ်းခွန်ကို၊ အာရောပေတွာ၊ လွှင့်သောက်၍၊ ဝုပဿ၊ စေတီ၏၊
 ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သတ္တကံ၊ ထီးကို၊ ပဋိတွာ၊ ဘွဲ့၍၊ ပက္ခမိ၊
 ဒုတိယ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဇေံ၊ ဤသို့၊ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို၊ ဒေသေတွာ၊
 ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဇာတကံ၊ ဇာတ်တော်ကို၊ ပစ္စုပ္ပန္နေန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော
 အကြောင်းဝတ္ထုနှင့်၊ အနုသန္ဓေန္တော၊ စပ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းတို့အား၊ ခဗ္ဗိကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ဇေံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဿ
 ဖြစ်ရာ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သင်္ခေါ၊ သစ်မည်သော၊ ပြာဟူဏော၊
 ပုဏ္ဏားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အညော၊ တပါးတခြားသည်၊ သိယာ
 ခေါပန၊ ဖြစ်လေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံ အစည်သည်၊
 သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဇေံ၊ ဤအခြင်းအရာကို၊ နခေါပနဒ္ဓဗ္ဗံ၊ မမှတ်
 အပ်၊ အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သင်္ခေါ၊ သစ်မည်
 သော၊ ပြာဟူဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 သုပိမဿ၊ သုပိမအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ စေတီယင်္ဂီ
 ကော၊ စေတီအပြင်၌၊ တိကာနိ၊ မြက်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓုခနိ၊ နှုတ်အပ်ကုန်၏၊ မေ၊
 ငါ၏၊ တဿကမ္ပဿ၊ ထိုကံ၏၊ နိဿန္ဓေန၊ အကျိုးစက်ဖြင့်၊ အဋ္ဌယောဇန
 မဂ္ဂံ၊ ရှစ်ယူဇနာရှိသောခရီးကို၊ ပိဝတခါဏုကဏ္ဍကံ၊ ကင်းသောခလုပ်ဆူး
 ရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမံ၊ ညီညွတ်စွာ၊ သုန္ဓံ၊ စင်ကြယ်သည်ကို၊ အကံ
 သု၊ ပြုကြကုန်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တက္ကံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စေတီတော်၌၊
 ဝါလုကားသဲတို့ကို၊ ဩကိဇ္ဈာ၊ ကြံအပ်ကုန်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ တဿကမ္ပဿ၊
 ထိုကံ၏၊ နိဿန္ဓေန၊ အကျိုးစက်ဖြင့်၊ အဋ္ဌယောဇနမဂ္ဂေ၊ ရှစ်ယူဇနာရှိ
 သောခရီး၌၊ ဝါလုကံသဲကို၊ ဩကိရိ၊ သု၊ ကြံကုန်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တက္ကံ၊
 ထိုစေတီ၌၊ ဝနုကုသုမေဟိ၊ တောပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇော၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတော၊
 ကြံအပ်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ တဿကမ္ပဿ၊ ထိုကံ၏၊ နိဿန္ဓေန၊ အကျိုးစက်ဖြင့်၊

နဝယောဇနော၊ ကိုးယူဇနာရှိသော၊ မဂ္ဂ၊ ခရီး၌၊ သလေစ၊ ကုန်း၌လည်း
 ကောင်း၊ ဥဒကေစ၊ ရေ၌လည်းကောင်း၊ နာနာဝုပ္ပဟိ၊ အထူးထူးသော
 ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဝုပ္ပသန္တရံ၊ ပန်းအခင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ မယာ၊ ငါ
 သည်၊ တက္က၊ ထိုဘေတီ၌၊ ကမဗ္ဘလုဒကေန၊ ရေကမ်းဖြင့်၊ ဘူမိ၊ မြေအ
 ပြင်ကို၊ ပရိ၊ ပွါသိတာ၊ ပျန်းထွတ်အပ်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ တဿကမ္ပဿ၊ ထိုကံ
 ၏၊ နိဿန္ဓန၊ အကျိုးစက်ဖြင့်၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ ပေါက္ခရ
 ဝဿံ၊ ပေါက္ခရဝဿမည်သောရိပ်းသည်၊ ဝဿိ၊ ရှာ၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 တဿ၊ ထိုသုပိမငွေကဗျဒ္ဓါ၏၊ စေတိယေ၊ စေတီ၌၊ ဗရုကသ၊ တမ်းခွန်ကို၊
 အာရောပိတာ၊ တင်အပ်၏၊ ဆတ္တဉ္စ၊ ထီးကိုလည်း၊ ဗန္ဓ၊ ခွဲအပ်၏၊ မေ၊ ငါ
 ၏၊ တဿကမ္ပဿ၊ ထိုကံ၏၊ နိဿန္ဓန၊ အကျိုးစက်ဖြင့်၊ ယဝအကနိဋ္ဌံ
 ဘဝနာ၊ အကနိဋ္ဌသုံတိုင်အောင်၊ ဗရုကသ၊ တမ်းခွန်ကိုလည်း၊ ဉဿိတာ၊
 စိုက်ထောင်အပ်၏၊ ဆတ္တာသိ ဆတ္တာနိဝ၊ ထီးအဆင့်ဆင့်တို့ကိုလည်း၊
 ဉဿိတာ၊ စိုက်ထောင်အပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ခေါ၊ ဤသို့
 ယျင်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ အယံ၊ ပူဇော်သောသော၊ ဤသို့သော ပူဇော်သကာအထူး
 သည်၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရား၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ နေဝနိဗ္ဗတ္တော၊ မပြစ်၊
 နာဂဒေဝဗြဟ္မာနုဘာဝေန၊ နဂါး နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အာနုဘော် အားဖြင့်၊
 နနိဗ္ဗတ္တော၊ မပြစ်၊ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အပ္ပမတ္တကပရိစ္စာဂါနုဘာ
 ဝေန၊ အနည်းငယ်သော စွန့်ကြဲခြင်း၏ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တောတိ၊
 ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ခမ္ဘိကထာပရိယောဿာန၊ တရားစကား၏အဆုံး၌၊ မတ္တာသု
 ခပရိစ္စာဂါ၊ ပသောစေတိပုလံသုခံ၊ စတေမတ္တာသုခံမိရော၊ သမ္ပဿံပိပုလံ
 သုခန္တိ၊ မတ္တာသုခပရိစ္စာဂါ၊ ပသောစေတိပုလံသုခံ၊ စတေမတ္တာသုခံမိရော၊
 သမ္ပဿံပိပုလံသုခံ ဟူသော၊ နှမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်
 တော်မူ၏၊ မိရော၊ ပညာရှိသည်၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောစွာသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ
 ကို၊ ဝေပသော၊ အကယ်၍မြင်အံ့၊ မတ္တာ၊ အနည်းငယ်သော လှူဘွယ်ဝတ္ထု
 ကို၊ သုခပရိစ္စာဂါ၊ လွယ်စွာစွန့်ကြဲအပ်၏၊ မိရော၊ ပညာရှိသည်၊ ဝိပုလံ၊
 ပြန့်ပြောစွာသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ သမ္ပဿံသမ္ပဿန္တော၊ မြင်သည်
 ဖြစ်၍၊ မတ္တာ၊ အနည်းငယ်သောလှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ သုခံ၊ လွယ်စွာ၊ စတေ
 စွန့်ရ၏။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊
 ခုဒ္ဒကဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာ၌၊ ရတနသုတ္တဝတ္ထနာ၊ ရတန
 သုတ်၏အခွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

တိရစ္ဆာန်သုတ္တံဝိသုဒ္ဓိ

ဣဒါနိ၊ ယသုအခါ၌၊ တိရောကုနေသုတိဋ္ဌန္တိ၊ တိအာဒိနာ၊ တိရောကုနေသု
 တိဋ္ဌန္တိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တိရောကုနေ သုတ္တံ၊ တိရောကုနေသုတ်
 ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာက္ကမော၊ အနက်၏အတွင်းအစဉ်သည်၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်
 ရောက်၏၊ တဿ၊ ထိုတိရောကုနေသုတ်၏၊ ဣဓ၊ ဤသို့၊ ကပါဌကျမ်း၌၊
 နိက္ခေပပယောဇနံ၊ ထားအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သည်ကို၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ အတ္ထ
 ဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏အတွင်းကို၊ မယံ၊ ငါဆိုသည်၊ ကံရိယံ၊ ပြုကုန်အံ့၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတိရောကုနေသုတ်၌၊ ဣဒံတိရောကုနေ၊ ဤတိရော
 ကုနေသုတ္တံကို၊ ဣမိနာအနုက္ကမေန၊ ဤသို့သောအစဉ်ဖြင့်၊ ဝဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အဝုတ္တံပိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း၊ ဣတော၊ ဤတိ
 ရောကုနေ သုတ်မှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သောသုတ်၌၊ နာနုပ္ပကာနေန၊ အထူးထူး
 အပြားပြားအားဖြင့်၊ ယသံကုသလကမ္မပဋိပတ္တိ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံအ
 ကျင့်ကို၊ ဒဿိတာ၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ အကျင့်၌၊
 ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇမာနေ၊ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိရယံ
 တိရုတ္တဝနယောနိဟိ၊ ရဲတိရုတ္တဝန အမျိုးတို့မှ၊ ဝိသိဋ္ဌတရေပိ၊ ထူးခြား
 သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇေဇ္ဈပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ပေတေသု
 ပြိတ္တာတို့၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၍၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေဇ္ဈ၊ ဤကုသိုလ်ကံအ
 ကျင့်၌၊ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို၊ နကရဏီယော၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဒဿနတ္ထံ၊ ပြအံ့သောငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ယေဟိစာသုတေဟိ
 အကြင်ဘီလူးတို့သည်လည်း၊ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ ဥပဒ္ဓု၊
 တာယ၊ နှိပ်စက်အပ်သောကြောင့်၊ ဥပဒ္ဓဝဂူပသံမနတ္ထံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို
 ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ၊ ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊
 တေသု၊ ထိုပမာဒတရားအပေါင်းတို့တွင်၊ ဇေဇ္ဈာနံ၊ အချို့သောပမာဒတ
 ရားတို့သည်၊ ဇေဇ္ဈပါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿနတ္ထံဝိ၊
 ပြတော်မူအံ့သောငှါလည်း၊ ဝုတ္တန္တိ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏ဟု၊ ဣဓ၊ ဤသို့
 ကပါဌကျမ်း၌၊ အဿ၊ ထိုတိရောကုနေသုတ်၏၊ နိက္ခေပပယောဇနံ၊ ထား
 ခြင်း အကျိုးဖြစ်သော၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏။

☞ အသံ၊ ထိုစီးရောကုန်သုတ်၏၊ အတ္ထဝဋ္ဌာန၊ အနက်၏အတွင်ကို၊

ယေန၊ အကြင်သူသည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တိရောကုန္တံ၊ တိရောကုသုတ်တော်ကို၊ ပကာသိ
 တံ၊ ပြအပ်၏၊ ပကာသေတွာန၊ ပြပြီး၍၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ ကရိယမာ
 နာ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ယထာက္ကမံ၊ အစဉ်အားလျော်စွာ၊ သုကတော၊
 ကောင်းစွာပြုအပ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဘေဝဏ္ဏနံ၊
 ဤဆိုသတ္တံသောအဖွင့်ကို၊ ကရိယာမံ၊ ပြအံ့၊ ဧတံ၊ ထိုတိရောကုသုတ်
 ကို၊ ကေန၊ အဘယ်သူသည်၊ ပကာသိတံ၊ ပြတော်မူအပ်သနည်း၊ ကတ္ထ၊
 အဘယ်အရပ်၌၊ ပကာသိတံ၊ ပြတော်မူအပ်သနည်း၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ
 ၌၊ ပကာသိတံ၊ ပြတော်မူအပ်သနည်း၊ ကသ္မာစ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊
 ပကာသိတံ၊ ပြတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ စောဒနာ၊
 စောဒနာတည်း၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပကာသိတံ၊ ပြတော်မူအပ်၏၊
 တံခေါပနတိရောကုန္တံ၊ ထိုတိရောကုသုတ်ကို၊ ဧဝေဟ၊ ဧဗြိုဟ်
 ပြည်၌၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ရောက်၍၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ မာဂ
 ခံယ၊ မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား၊ အနုမော
 ဒနတ္ထံ၊ အနုမောဒနာပြုမိမ့်သောငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဣမဿ
 အက္ခဿ၊ ဤသို့သောအနက်ကိုလည်း၊ ဝိဘာဝနတ္ထံ၊ ထင်ရှားပြမိမ့်သော
 ငှါ၊ ဧတ္ထ၊ ဤအခါ၌၊ အယံဝိဇ္ဇာရကထာ၊ ဤဆိုသတ္တံသောအကုလ်စကား
 ကို၊ ကထေတဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကန္တာမှ၊ ခါနဝုတိကပ္ပေ၊ ကိုးသယ့် နှစ်ကန္တာထက်
 ၌၊ ကာသိနာမ၊ ကာသိအမည်ရှိသော၊ နဂရံ၊ မြို့သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုကာသိမြို့၌၊ ဇယသေနောနာမ၊ ဇယသေန အမည်ရှိသော၊
 ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုဇယသေန မင်းအား၊
 သိရိမာနာမ၊ သိရိမာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုသိရိမာအမည်ရှိသော မိဖုရား၏၊ ကုတ္တိမိ၊ ဝမ်း၌၊
 ဗုသောနာမ၊ ဗုဿအမည်ရှိသော၊ ဗေမိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊
 နိဗ္ဗုတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗောမိ၊ သဗ္ဗညု
 တဉာဏ်တော်ကို၊ အဘိသမ္ပုတ္တိ၊ ထုံးထွင်း၍သိတော်မူ၏၊ ဇယသေနော
 နာမ၊ ဇယသေနအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊
 သားသည်၊ အဘိနိက္ခမိတွာ၊ တောသို့ရှေးရှုထွက်၍၊ ပုဇ္ဈေ၊ ဘုရားသည်၊

၄၄၀

ရဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ။

စာတော၊ ဖြစ်၏။ မဉ္ဇူမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း၊ မဃံ၊ ငါ၏၊ ခဗ္ဗော၊ တရားတည်း၊ မဃံ၊ ငါ၏၊ သံဃော၊ သံဃာတော်တည်း၊ မမတ္တံ၊ ငါသာပိုင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သဗ္ဗကလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သယမေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ အညေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ နုဒေတိ၊ မပေး။

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကနိဋ္ဌဘာတရော၊ ညီအငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေမာတိကာ၊ အမိကွဲကုန်သော၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဘာတရော၊ ညီတော်တို့သည်၊ ဗိန္နသံ၊ ကြံကြကုန်၏၊ ကိံ၊ ဗိန္နသံ၊ အဘယ်သို့ ကြံကြကုန်သနည်း၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား၊ သဗ္ဗလောကဟိတာယ၊ အလုံးစုံသောလူတို့၏ အစီးအပွားအလျှော့၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊ ဧကသေဝ၊ တယောက်သောသူ၏သာလျှင်၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ နုဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၊ အဗ္ဗာကဉ္စ၊ ငါတို့၏လည်း၊ ဝိတာ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးသည်၊ အညေသံ၊ တပါးသော သူတို့အား၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ နုဒေတိ၊ မပေး၊ ကထံနု၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌာတံ၊ လုပ်ကျွေးအံ့သောငှါ လတေယျာမ၊ ရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဗိန္နသံ၊ ကြံကြကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမင်းသား ညီနောင်တို့အား၊ ဟန္တု၊ ယခု၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကိပ္ပိဥပါယံ၊ တစုံတခုသော ပရိယာယ်ကို၊ ကရောမ၊ ပြုကြကုန်အံ့၊ ဣတိတေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗိန္နတွာ၊ ကြံ၍၊ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ ပစ္စန္တံ၊ ရွာစွန့်စနပုန်ကို၊ ကုပိတံဝိယ၊ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ကာရာပေသံ၊ ပြုစေကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်ငှါ၊ ရာဇာ၊ အဘမင်းကြီးသည်၊ ပစ္စန္တော၊ ရွာစွန့်စနပုန်ကို ကုပိတောတိ ဖျက်ဆီးခဲ့၏ဟု၊ သုတွာ၊ ကြားရသည်ရှိသော်၊ တယောဝိ၊ သုံးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုတ္တော၊ သားတော်တို့ကို၊ ပစ္စန္တုပသမနတ္တံ၊ ပစ္စန္တရာဇရွာကိုငြိမ်းစိမ့်သောငှါ၊ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏၊ တေ၊ ထိုမင်းသားသုံးယောက်တို့သည်၊ ဝုပသမတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ အာဂတာ၊ လာကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ အဘဇယသေနမင်းသည်၊ ဘုဌော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘုဌေ၊ သင်ချစ်သားတို့သည်၊ ယံ၊ အကြင်အလိုကို၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအလိုကို၊ ဂဗ္ဘတ၊ ယူကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ တာတ၊ တခင်မင်းကြီး၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌာတံ၊ လုပ်ကျွေးအံ့သောငှါ၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။

ရာဇာ၊ အဘမင်းကြီးသည်၊ တာတာ၊ ချစ်သားတို့၊ တေ၊ ဤလုပ်ကျွေးခြင်း
 ဆုကို၊ ဥပေဇ္ဇာ၊ ထား၍၊ အညံ၊ တပါးသောဆုကို၊ ဂဏ္ဍထာတိ၊ ယူကုန်
 လောဟု၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
 အညေ့န၊ တပါးသောဆုဖြင့်၊ အနတ္တိကာတိ၊ အလိုမရှိကုန်ဟု၊ အာဟံသု၊
 ဆိုကြကုန်၏။ တာတာ၊ ချစ်သားတို့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ပရိစ္ဆေဒံ၊
 ကာသ အပိုင်းအခြားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂဏ္ဍထာတိ၊ ယူကုန်လောဟု၊
 ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ သတ္တဝသသာနိ၊
 ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေးအံ့သောငှါ၊ ယာမိံ သုတောင်းကြ
 ကုန်၏။ ရာဇာ၊ အဘမင်းကြီးသည်၊ နအဒါသိ၊ ပေး၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဆ၊
 ခြောက်နှစ်၊ ပဉ္စ၊ ငါးနှစ်၊ စတ္တာရိ၊ လေးနှစ်၊ တိဏှိ၊ သုံးနှစ်၊ ဇေ၊ နှစ်နှစ်၊
 ကေဉ္စ၊ တနှစ်၊ သတ္တမသသာနိ၊ ခုနစ်သ၊ ဆပဉ္စစတ္တာရိ၊ ခြောက်လ ငါးလ
 လေးလတို့ ပတ်လုံး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာဝတေမာသံ၊ သုံးလ တိုင်အောင်၊
 ယာမိံ သုတောင်းပန်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ အဘမင်းကြီးသည်၊ တေမာသံ၊ သုံ
 လပတ်လုံး၊ ဂဏ္ဍထာတိ၊ ယူကြကုန်လောဟု၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။

တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ ငရဲ၊ ဆုကို၊ လဘိတွာ၊ ရှေ့၊ ပရမတုဋ္ဌာ၊
 အလွန် နှစ်သက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၍၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုးကုန်၍၊ အာဟံသု၊ လျှောက်
 ဆိုကြကုန်၏။ ကိံ အာဟံသု၊ အဘယ်သို့လျှောက်ဆိုကုန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တေ
 မာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်သုံး၊ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေးအံ့သောငှါ၊ ဣန္ဒာမ၊
 အလိုရှိပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
 ဣမံတေမာသံ၊ ဤဝါတွင်းသုံးလပတ်သုံး၊ ဝဿဝါသံ၊ ငါဆိုခြင်းကို၊ အဓိ
 ဝါသေကု၊ သည်းခံတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ နားတော်
 လျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တုဏှိဘာဝေန၊ ကိတ်တိတ်
 နေတော်မူသဖြင့်၊ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ တေတာ၊ ထိုနောင်
 မှ၊ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ဇနပဒေ၊ ဇနပုန်ဦးနိယုတ္တ
 ကဝုရိသဿ၊ အမှုလုပ်သော လောက၌၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဣမံတေ
 မာသံ၊ ဤဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ အမ္ပဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌာတဗ္ဗေ၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏၊ ဝိဘာရံ၊ ကျောင်းကို၊ အာမိံ
 တတွာ၊ အစပြု၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ ဥပဋ္ဌာနသမ္ဘာရေ၊ လုပ်ကျွေးခုန်မြှင်သော အသောက်အငြိတို့ကို၊ က

၄၄၂

ရန္တကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

ရောဟိ၊ ပြုလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လေခံ၊ သင်္ခရာကို၊ ဝေသေသံ၊ ဝေလွတ်
 ကုန်၏၊ သော၊ ထိုအမှုလုပ်သောယောကျ်ားသည်၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊
 သဗ္ဗာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ပဋိဝိနောဒေသိ၊ တဖန်အကြောင်းကိုသိစေ၏၊
 တေ၊ ထိုမင်းသား ညီနောင်တို့သည်၊ ကာသာယဝတ္ထနိဝတ္ထာ၊ ဖန်ရည်စွန်း
 သောအဝတ်ကိုဝတ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အဘူတယေဟိ၊ ပုဂ္ဂို
 သသာယာသေဟိ၊ ယောကျ်ားနှစ်ထောင်ငါးရာကုန်သော၊ ဝေယျာဝဗ္ဗက
 ရေဟိ၊ အမှုကြီးငယ်ကို ပြုသောသူတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 သံက္ကဋ္ဌံ၊ ရိုသေစွာ၊ ဥပဋ္ဌဟမာနာ၊ လုပ်ကျွေးကုန်လျက်၊ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်သို့၊
 နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်ကို၊ နိယျာဒေတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊
 ဝသာပေသံ၊ သီတင်းသုံးနေစေကုန်၏။ ။

တေသံ၊ ထိုနှစ်ထောင် ငါးရာသော သူတို့တွင်၊ ဘဏ္ဍာ ဂါရိကော၊
 ဘဏ္ဍာရိုးဖြစ်သော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဂဟပတိဝုတ္တော၊ သူကြွယ်
 သားသည်၊ သပဇာပတိကော၊ မယားနှင့်အတူတကွ၊ သန္ဓေ၊ သဒ္ဓါတရား
 နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ပဿန္နော၊ ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုသည်၊ အဟာသိ၊
 ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဘဏ္ဍာရိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပရမဿ၊ ဘုရားအရှုံး ရှိသော၊
 သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား၊ ခါနဝတ္ထံ၊ အလှူဝတ်ကို၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ ရိုသေစွာ၊
 အခါသိ၊ ပေး၏၊ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌၊ နိယုတ္တကပုရိသော၊ အမှုလုပ်သော
 ယောကျ်ားသည်၊ တံ၊ ထိုဘဏ္ဍာရိုးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဇနပဒေဟိ၊
 ဇနပုဒ်၌နေကုန်သော၊ ဧကောဒသမတ္တေဟိပုရိသသာယာသေဟိ၊ တသောင်း
 တထောင် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ယောကျ်ားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊
 သက္ကဋ္ဌမေဝ၊ ရိုသေစွာသာလျှင်၊ ခါနံ၊ အလှူကို၊ ပဝတ္တောပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊
 တတ္ထံ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့တွင်၊ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်၌
 နေကုန်သော သူတို့သည်၊ ပဋိဟတဗိက္ကော၊ ခိုက်တိုက်သော စိတ်ရှိကုန်
 သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုခိုက်တိုက်သော စိတ်ရှိကုန်သော
 သူတို့သည်၊ ခါနဿ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထု၏၊ အန္တရေယံ၊ အန္တရာဟ်ကို၊ ကတွာ၊
 ပြုကုန်၍၊ ဒေယျမေဗ္ဗေ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထုတို့ကို၊ အတ္တနာ၊ ကိုင်တိုင်၊ ခါဒိံသု၊
 ဝားကြကုန်၏၊ တတ္ထံသလဗ္ဗ၊ မီးတင်းကုပ်ကိုလည်း၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်၊
 ဒဟိံသု၊ တိုက်ကုန်၏။ ။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဝါရိတေ၊
 ပဝါရုတာပြုတော်မူပြီးသော်၊ ရာဇပုတ္တော၊ မင်းသားတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ မဟန္တံ၊ များမြတ်သော၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကာကို၊
 ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပုရေက္ခိတွာ၊ ဖြိုကုန်၍၊

မိတုနော၊ အဘဗြစ်ဇေယျံ ဇယသေနမင်း၏၊ သကာသနမေဝ၊ မိမိနေရပ်
သို့သာလျှင်၊ အဂမိ'သု၊ သွားကြကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကသိပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ
ဝေ၊ ကြွေတင်မှုပြီး၍သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊ ရာဇာစ၊ ဇယသေနမင်းသည်လည်းကောင်း၊ ရာဇ
ပုတ္တဘ၊ မင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဇနပဇေ၊ ဇနပုန်၌၊ နိယုတ္တကာ
ပုရိသောစ၊ အမှုလုပ်သော ယောက်ျားသည်လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍာဂံ၊ ရိ
ကောစ၊ ဘဏ္ဍာစိုးသည် လည်းကောင်း၊ အနုပဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ကာ
လင်္ကတော၊ ရတေ၏၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်
ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇိ'သု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဋိဟတစိတ္တာ၊ ခိုက်တိုက်သော စိတ်ရှိကုန်
သော၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ နိရယေသု၊ ငရဲတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ'သု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇေံ၊
ဤသို့၊ တေသံ၊ ဦးနှစ်ဇဏာနံ၊ ထိုနှစ်ခုသော အပေါင်းတို့အား၊ သဂ္ဂတော၊
နတ်ပြည်မှ၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ နိရယေတော၊ ငရဲမှ၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပ
ပဇ္ဇန္တာနံ၊ ဖြစ်ကြကုန်လျက်၊ ခွါနုဂုတိကပ္ပါ၊ ကိုးဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာတို့သည်၊ ဇိတိ
ဝတ္ထာ၊ လွန်ကုန်၏။ ။

အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဣမသ္မိံ'ဘဒ္ဒကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌၊ ကဿပအသ၊
ကဿပအမည်ရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်
ထက်တော်၌၊ ပဋိဟတစိတ္တာ၊ ခိုက်တိုက်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ ကောဇနာ၊
ထိုသူတို့သည်၊ ပေတေသု၊ ပြိတ္တာတုံတို့၌၊ ဥပပဇ္ဇာ၊ ဖြစ်လေကုန်၏၊ မနုဿာ
လူအပေါင်းတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုး၊ ဖြစ်
ကုန်သော၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
ဒက္ခာ၊ ပေးကြ၍၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား၊ ဘာဂံ၊
ကောင်းမှု၏ အတို့သည်၊ ဟောတု၊ ရသည်ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဥဒ္ဓိဿန္တိ၊ ရည်မှတ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထံ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ သမ္ပတ္တံ၊ ချမ်းသာကို၊
လဘန္တိ၊ ရကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမေပိပေတာ၊ ဤပြိတ္တာ တို့သည်
လည်း၊ တံ၊ ထိုချမ်းသာသောပြိတ္တာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကဿပံ၊ ကဿပ
အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိက္ခာ၊ ချဉ်း
ကပ်ကုန်၍၊ သန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ မယံပိ၊ အကျွန်ုပ်
တို့သည်လည်း၊ ဝေဇ္ဇပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ် ချမ်း
သာကို၊ ကိ'နု၊ ခါသဘောယူ၍၊ အဘယံသို့ ပေါက်ကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုတ္တိံ'သု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ
မိနံတော်မူ၏၊ ကိ'အာဟ၊ အဘယံသို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခု

၄၄၄

ရုက္ခကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

အခါ၌၊ တုဋ္ဌေသင်တို့သည်၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချင်းသာကု၊ နုလဘာထ၊
မရကုန်ရာ၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သေသကား၊ အနာဂတေ၊ လာလတ္တံ့သောကာ
လ၌၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမ အမည်တော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုဂေါတမမြတ်
စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗိမ္ဗိသာရောနာမ၊ ဗိမ္ဗိသာရ
အမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သောရာဇာ၊ ထို
ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ တုမ္ဘကံ၊ သင်တို့၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ နှိန
ဝုတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ ဥပတိ၊ အစွေအမျိုးသည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်ဘူး၏သော၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား
အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဓတုဝ္ဗာ၊ ပေးလှူ၍၊ တုမ္ဘကံ၊ သင်တို့အား၊ ဥဒ္ဓိသိဿတိ၊
ညွှန်းလတ္တံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ လဘိဿထ၊ ရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
ဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ တေသံ
ပေတာနံ၊ ထိုပြိတ္တာဘို့အား၊ တံဝပနံ၊ ထိုစကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ
ကုန်၍၊ သွေးနက်ဖန်၊ တုဋ္ဌေသင်တို့သည်၊ လဘိဿထာတိ၊ ရကုန်လတ္တံ့၊ ဟု
ဝုတ္တံပိယ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊
ကောသ္မိ၊ ဗုဒ္ဓန္တရေ၊ ဘုရားတဆူ၏ အကြားသည်၊ ဝိတိဝုတ္တေ၊ လွန်သည်
ရှိသော်၊ အမ္ဘကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လော
က၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တယောပိ၊ သုံးယောဂ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
တေရာဇဝုတ္တံ၊ ထိုမင်းသား ညှိနောင်တို့သည်၊ တေဟံအဗု၊ တေယောဟိ
ပုရိသသဟာသောဟိ၊ ထိုနှစ်ထောင်ငါးရာကုန်သောလူတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ
ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ စဝိတွာ၊ စုတေခဲ့၍၊ မာဂဓရေဋ္ဌေ၊ မဂဓတိုင်း၌၊
ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏား၏အမျိုး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အ
စဉ်သဖြင့်၊ ဣသိပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိဟ္မာ၊ ရဟန်း
ပြု၍၊ ဂယာသီသေ၊ ဂယာသီသအရပ်၌၊ တယောဓမ္မိယာ၊ သုံးယောဂ်
သောရသေ့တို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇနပဒေ၊ ဇနပုန်၌၊ နိယုတ္တက
ပုရိသော၊ အမှုလုပ်သောယောကျ်ားသည်၊ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရအ
မည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဗ္ဗာဂါရိကော၊
တဗ္ဗာဂိုးဖြစ်သော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခမည်
သော၊ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုသူ
ကြွယ်၏၊ ပဇာပတိ၊ မယားသည်၊ ဓမ္မဒိန္နာနာမ၊ ဓမ္မဒိန္နအမည်ရှိသော၊
သေဋ္ဌိဝိတာ၊ သူဌေးသမီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာပိ၊

အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ အဝသေသပရိသာ၊ ကြွင်းသော ပရိသတ်
သည်၊ ရုညောဝေ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ သာလျှင်ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံသည်၊
ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိဖြစ်၏။

အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကော၊ လောက၌၊
ဥပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍၊ သတ္တသတ္တာဟံ၊ လေးဆွဲကိုးရက်ကို၊ အတိက္က
မိဟွာ၊ လွန်၍၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊
အာဂမ္မ၊ ရောက်တော်မူ၍၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာဒေသနာတော်ကို၊ ပဝတ္တေ
တွာ၊ ဖြစ်တော်မူစေ၍၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို၊ အာဒိကတွာ၊
အစပြု၍၊ ယာဝအာစုတေယျသဟဿပရိဝါရေ၊ နှစ်ထောင်ငါးရာအတိုင်း
အရှည်ရှိကုန်သော၊ တယောဇေဋ္ဌိလေ၊ သုံးယောင်သော ရသေ့တို့ကို၊
ဝိနုတွာ၊ ဆုံးမတော်မူ၍၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွ
တော်မူ၏၊ တတ္ထဝ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်၌လည်း၊ တဒဟုပသင်္ကမန္တယေဝ၊ ထို
နေချဉ်းကပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ရာဇာနံဗိမ္ဗိသာရ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊
ဧကာဒသနဟုတေဟိ၊ တသိန်းတသောင်းကုန်သော၊ မာဂဓကေဟိ၊ မဂဓ
ပြည်၌ နေကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေဟိ၊ ဗုဒ္ဓားသူကြွယ်၍နှင့်၊
သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာ ပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပဏှိန္ဒပေသိ၊
တည်စေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ရုညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ သွာတနာယ၊ နက်
ဖန်အလို၊ ဌ၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ နိမန္တိတော၊ ဖိတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အဓိဝါ
သေတွာ၊ သည်းခံတော်မူ၍၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ရောက်၍
နှစ်ချက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဒေဝါနမိန္ဒေန၊ နတ်တကာတို့ကို အပိုးရသော၊
သက္ကန၊ သိကြားမင်းသည်၊ ပုရတော၊ ရှေ့တော်မှ၊ ဂစ္ဆန္တေန၊ သွား
သဖြင့်၊ ဒန္တောဒန္တဟိ သဟပုရာဏဇေဋ္ဌိလေဟိ၊ ဝိပ္ပမုတ္တော ဝိပ္ပမုတ္တဟိ၊
ထိနိက္ခသဝဇ္ဇော၊ ရာဇဂဟံပါဝိသိ ဘဂဝါတိ၊ ဒန္တောဒန္တဟိသဟ
ပုရာဏဇေဋ္ဌိလေဟိ၊ ဝိပ္ပမုတ္တောဝိပ္ပမုတ္တဟိ၊ ထိနိက္ခသဝဇ္ဇော၊ ရာဇဂဟံ
ပါဝိသိဘဂဝါဟူ၍၊ ဧဝမာဒိတိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာ
တို့ဖြင့်၊ အဘိတ္တဝိသမာနော၊ ကျူးရင့်အပ်သော ဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟံ၊
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ ရုညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊
နိဝေသနေ၊ အိပ်၌၊ မဟာဓါနံ၊ မြတ်သောအလှူကို၊ သမ္ပုဋိန္တိ၊ ခံတော်မူ၏။
ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူထသော၊ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ကိလေ
သာတို့မှလွတ်တော်မူပြီးထသော၊ ထိနိက္ခသဝဇ္ဇော၊ ထိနိက္ခသဝဇ္ဇော၊
အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူထသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား

သည်။ ဒန္တေဟိယံဉ်းကျးသော မိတ်နှလုံးရှိကုန်ထသော၊ ဝိပ္ပမုတ္တဟိ၊
ကိလေသာတို့မှလွတ်ကုန်ထသော၊ ဝုရာဏာဒုခိလေဟိ၊ ရသေ့ ဟောင်းဖြစ်
ကုန်သော၊ ရဟန္တာတို့နှင့်၊ သံဘ၊ တက္က၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပါဝိ
သံ၊ ဝင်တော်မူ၏။

တေပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရ
မင်းသည်၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊ အဗ္ဘာယ၊ အလို၊ ငြါ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဥဗ္ဗိသိဿ
တိ၊ ရည်မှတ်လတ္တံ့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥဗ္ဗိသိဿတိ၊ ရည်မှတ်လတ္တံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဿာသံ၊ မက်မောသောဆန္ဒဖြင့်၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊
အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ဒါနံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊
အတွာ၊ ပေးလှူပြီးသော်၊ ကဗ္ဘနုခေါ၊ အဘယ်အရပ်၌လျှင်၊ အဂဂါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဗိဟရေယျာတိ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူအံ့နည်းဟု၊ ဘဂ
ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိဘာရဋ္ဌာနမေဝ၊ သီတင်းသုံးတော်မူရာအရပ်
ကိုသာလျှင်၊ ဗိန္ဒေယိ၊ ကြံ၏၊ တံဒေနံ၊ ထိုပေးလှူအပ်ပြီးသောအလှူကို၊
ကဿမိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား၊ နဥဗ္ဗိသိ၊ မရည်မညွှန်း၊ ပေတာ၊
ပြိတ္တာတို့သည်၊ ခနိန္ဒာသာ၊ ချမ်းသာမရခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆန္ဒရှိကုန်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဧညော၊ မင်း၏၊ နိဝေသနေးနန်း
တော်၌၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဘိသနကံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော၊
ဝိဿရီ၊ ကျယ်သောအသံကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း
သည်၊ ဘပယံ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ သန္တာသံ၊
ပြင်းစွာပူပန်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရတ္တိယာ၊
ညဉ့်သည်၊ ပတာတာယ၊ လင်းပြီးသော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သန္တံ၊ ကြောက်မက်
ဘွယ်သောအသံကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အဿောသိ၊ ကြားရပါ၏၊
ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြား၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိန္အာဟ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသ
နည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုခုသော၊
ပါပကံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အဝိဝခေါ၊ စင်စစ်
သော်ကား၊ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏၊ ပေတေသု၊ ပြိတ္တာတို့၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဝုရာဏဉာတိ၊ ရှေးဘဝက အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ဇေတံဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ဘုရားတစ်ဆူ၏၊ အကြားပတ်လုံး။

ကမေဝ၊ သင်မင်းကြီးကိုသာလျှင်၊ ပစ္စာသိသမာနာ၊ တောင့်တကုန်လျက်၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဧတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ အမှာကံ၊
 ငါတို့အား၊ ဥဒ္ဓိသိဿာတိတိ၊ ရည်မှတ်လတ္တံ့ဟု၊ ဝိစနန္တိ၊ တွည့်လည်ကုန်
 ၏၊ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဟံ၊ ထိုအလှူကို၊ ဟိ၊ ပေးသော၊ ယမန်နေက၊ နဥဒ္ဓိသိ၊
 မညွှန်း၊ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ဆိန္ဒာဿ၊ ပြတ်သောစနွှံ ဂှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝိဿရံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်
 သောအသံကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊

သော၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣဒါနိပန၊ ဤအခါ၌
 ကား၊ ဗိန္နု၊ ပေးလှူအပ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုဆွေဟောင်းမျိုးဟောင်း
 တို့သည်၊ လဘေယျံ၊ ရကုန်ရာအုံသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ မ
 ဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အာမလဘေယျံ၊ ခြေရကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တ
 မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ မေ၊ အက္ခန္တိအား၊ အမိဝါသေတု၊
 သည်းခံတော်မူပါလော၊ အဇ္ဈတနာယ၊ ယနေ့က အရပြု၍၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိ
 သည်၊ တေသံ၊ ထိုဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့၏၊ အတ္တဿ၊ အကျိုးငှါ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
 ဥဒ္ဓိသိဿာမိ၊ ရည်မှတ်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်အပ်
 သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်
 မူ၏၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်သို့၊ ဂန္တာ၊ သွား၍၊
 မဟာဒါနံ၊ မြတ်သောအလှူကို၊ ပဋိယာဇေတွာ၊ စီရင်၍၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ အဇေရာစာပေတိ၊ ကြားလျှောက်စေ
 ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇန္တပုရံ၊ မင်း၏နန်းတော်တွင်းသို့၊
 ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ ဘိက္ခု
 သံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နိဗ္ဗိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ တေဝိ
 ပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်လည်း၊ အဇ္ဈပဏေ၊ ယေ၊ ငါတို့သည်၊ အဝိနာ
 လေဘေယျာမာတိ၊ ရကုန်မည်လည်းမသိဟု၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားကုန်၍၊ တိရော
 ကုန္တဒီသု၊ တိုက်နံရံ၏၊ တဘက်အစရှိသောအရပ်တို့၌၊ အဋ္ဌံသု၊ ရင်ကြ
 ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊
 သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ရညာ၊
 ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား၊ ပါကဇ္ဇာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်၊ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊
 ဣန္ဒြိယောဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို၊ ဓေန္တော၊ ပေးလှူသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံ၊

၄၄၀

သဒ္ဒါကပါဌအဋ္ဌကထာသီလသုတ်

ဤကုသိုလ် ကောင်းမှုသည်၊ တေသံညာတိနံ၊ ထိုအခွေ အမျိုးတို့အား၊
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဓိသိ၊ ရည်မှတ်၏၊ တံခဏညော၊
ထိုအလျှောက်အခါမှ နှစ်သောစာဉ်ပင်လျှင်၊ တေသံပေတာဝနံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့
အား၊ ပရမသန္ဓေန္တာ၊ ကြာပရမာဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်း၊ ရှိကုန်သော၊ ပေါက္ခဒေ
ဏိယော၊ ရေကန်တို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊
တတ္ထ၊ ထိုရေကန်၌၊ နှဝ္ဗာစ၊ ရေချိုးကုန်၍ လည်းကောင်း၊ ဝိဝိတွာစ၊ ရေ
သောက်ကုန်၍ လည်းကောင်း၊ ပဋိပဿဒ္ဓိရထကိလမထဝိပါသာ၊ ပူပန်
ခြင်း ပင်ပန်းခြင်း ငတ်မွတ်ခြင်း ငြိမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဇ္ဈာဝဏ္ဏာ၊
ရွှေအဆင်း ကဲ့သို့သော အဆင်းရှိကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ယာဂုဇ္ဈကဘောဇနာနိ၊ ယာဂုဇ္ဈာဝဏ္ဏာ
ဘွယ်တို့ကို၊ ဓတွာ၊ လှူဒါန်း၍၊ ဥဒ္ဓိသိ၊ ရည်မှတ်၏၊ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့
အား၊ တံခဏညော၊ ထိုစာဉ်ပင်လျှင်၊ ဗိဗ္ဗယာဂုဇ္ဈကဘောဇနာနိ၊ နတ်၌
ဖြစ်သောယာဂုဇ္ဈာဝဏ္ဏာဘွယ်တို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထို
ပြိတ္တာတို့သည်၊ တာနိ၊ ထိုယာဂုဇ္ဈာဝဏ္ဏာဘွယ်တို့ကို၊ ပရိဘုဒ္ဓိဘွာ၊
သုံးဆောင်ကြကုန်၍၊ ပိဏိဗ္ဗိယာ၊ ပြီးသောအခါရှိကုန်သည်၊ အဟေ
သံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝတ္ထသေနာသနာနံ၊ အဝတ်ပုဆိုး၊ အိပ်ရာ
နေရာတို့ကို၊ ဓတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဥဒ္ဓိသိ၊ ရည်မှတ်၏၊ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့
အား၊ ဗိဗ္ဗဝတ္ထုဗိဗ္ဗယာနဗိဗ္ဗပါသာဗပစ္စတ္တရဏ သေယျာဒိ အလင်္ကာရဝိခ
ယော၊ နတ်ပုဆိုး နတ်ယာဉ် နတ်ပြာသာဒ်အဆင်း အိပ်ရာနေရာအစရှိ
သောတန်ဆာအစီအရင်တို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထို
ပြိတ္တာတို့အား၊ သာဝိသမ္ပတ္တိ၊ ထိုသို့သော ချမ်းသာသည်လည်း၊ ယထာ၊
အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗာစ၊ အလုံးစုံသာလျှင်၊ ပါကဇ္ဇာ၊ ထင်ရှားသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အဓိဋ္ဌာသိ၊ ဆောက်တည်တော်မူ၏၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ အတိဝိ
ယ၊ အလွန်လျှင်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘုတ္တာဝိ၊ ဆွမ်းတင်
ပေးပြီးသော်၊ ပဝါရိတော၊ သပိတ်တော်မှလက်လွှတ်ပြီးသော်၊ မဂဓသေ၊
မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား၊ အနုမောဒနတ္ထံ၊
ဝမ်းမြောက်စိတ်သောငှါ၊ တိရောကုဇေသု တိဋ္ဌန္တိတိဇ္ဈမာဂါတာ၊ တိရော
ကုဇသုတိဋ္ဌန္တိဟူသောဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧတ္ထာဝ
ဇာဝဇ္ဇေကေနဝစနတ္ထမေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကား၏အစဉ်

ဖြင့်၊ ယေနယတ္ထယဒါယသ္မာ၊ တိရောကုဋံပကာသိတံ၊ ပကာသေတွာန
 တံသဗ္ဗန္တိ အယံမာတိကာ၊ ယေနယတ္ထယဒါယသ္မာ၊ တိရောကုဋံပကာသိ
 တံ၊ ပကာသေတွာန တံသဗ္ဗဟူသေ၊ ဤမာတိကာကို၊ သင်္ခေတဝါစာ၊
 အကျဉ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရေတဝါစာအကျယ်အားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိဘတ္တာ၊ ဝေဘန်အပ်ပြီးသည်၊ ဘောဝိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣမဿတိရောကုဋဿ၊ ဤတိရောကုဋသုတ်၏၊
 ယထာက္ကမံ၊ အစဉ်အားလျော်စွာ၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏ အဖွင့်ကို၊
 ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ သေယျတိဒံ၊ ထိုအဖွင့်အဘယ်နည်း ဟူမူကား၊
 ပဉ္စမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၏၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ တိရောကုဋသုတ်၊ တိရော
 ကုဋဟူသည်ကား၊ ကုဋနံ၊ တိုက်နံရံတို့၏၊ ပရဘာဂါ၊ ထိုမှတစ်ဆင့်
 တို့ကို၊ တိရောကုဋသုတ်၊ တိရောကုဋဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တိဋ္ဌန္တိ
 တိဇေတံပဒံ၊ တိဋ္ဌန္တိဟူသောဤပုဒ်သည်၊ နိသဇ္ဇာဒိပဒိက္ခေပတော၊ ထိုင်၍
 နေခြင်းအစရှိသည်ကိုပယ်သောအားဖြင့်၊ ဌာနကပ္ပနဝစနံ၊ ရပ်ခြင်းကိုပြု
 သောစကားတည်း၊ တေန၊ ထိုတိဋ္ဌန္တိဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ပါကာပရဘာဂဉ္စ
 တံတိုင်၏ တဘက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတပရဘာဂဉ္စ၊ တောင်၏တ
 ဘက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်ကို၊ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်း၏
 တဘက်ကို၊ တိရောပဗ္ဗတံ၊ တောင်၏တဘက်ကို၊ အသဇ္ဇမာနော၊ ပြေ
 ရှက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇန္တိ ယထာ၊ ဆိုကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတ
 ထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣမာပိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ကုဋဿ၊ တိုက်နံရံ၏၊ ပရဘာဂေ
 သု၊ ပြင်ဘက်တို့၌၊ တိဋ္ဌန္တေ၊ တည်သည်တို့ကို၊ တိရောကုဋေသုတိဋ္ဌန္တိတိ၊
 တိရောကုဋေသုတိဋ္ဌန္တိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သန္တိသိဗ်သုကေသု
 စာတိဇ္ဈေ၊ သန္တိသိဗ်သုကေသုစဟူသောဤပုဒ်၌၊ သန္တယောတိ၊ သန္တိ
 ယောဟူသည်ကား၊ စတုကောဏရစ္ဆာယော၊ ခရီးလေးခုအရပ်တို့ကို၊
 သန္တိယောတိ၊ သန္တိယောဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ စာရသန္တိတိတ္ထိသန္တိ
 အသလေကသန္တိယောစာပိ၊ အိမ်၏အစပ်နံရံ၏အစပ်လွင်ပြင်၏အစပ်တို့
 ကိုလည်း၊ သန္တိယောတိ၊ သန္တိယောဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တိကောဏ
 ရစ္ဆာ၊ ခရီးသုံးခုအရပ်တို့ကို၊ သိဗ်သုကောတိ၊ သိဗ်သုကောဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊
 ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုနှစ်ပုဒ်ကို၊ ဧကဓုံ၊ တပေါင်းတည်းသို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ပုရိမေန၊ ရှေးပုဒ်နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သံဃာဇေဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာစပ်၍၊ သန္တိ
 သိဗ်သုကေသုစာတိ၊ သန္တိသိဗ်သုကေသုစဟူ၍၊ အာဟ၊ လျှောက်၊ ခွါမာ
 ဟာသုတိဋ္ဌန္တိတိ၊ ခွါမာဟာသုတိဋ္ဌန္တိဟူသည်ကား၊ နဂရေခွါ၊ စာခွါချ၊ နံ၊

၉

၄၅၀

သုန္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

မြို့တံခါးအိမ်တံခါးတို့၏၊ဗာသာ၊အပေါင်တို့ကို၊ နိဿာယ၊ ငြိမ်းတိဋ္ဌန္တိ၊
 တည်ကုန်၏၊ အာဂတိန္ဒာနသကံစာရန္တိတ္ထေ၊ အာဂတိန္ဒာန သကံစာရံဟူ
 သောဤပုဒ်၌၊သကံစာရံနာမ၊မိမိ၏အိမ်မည်သည်ကား၊ပုဗ္ဗညာတိစာရန္တိ၊
 ရှေးဘဝအဆွေအမျိုးအိမ်သို့လည်းကောင်း၊အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ သာဂိက၊
 ဘာဝေန၊ အရှင်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဇ္ဈာပုတ္တပုတ္တံ၊ ရှေးဘဝ၌နေဘူးသော
 စာရန္တိ၊အိမ်သို့လည်းကောင်း၊တဒုဘယန္တိ၊ထိုနှစ်ပါးရုံသောအိမ်သို့လည်း
 တေ၊ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊သကံစာရသညာယ၊မိမိအိမ်ဟူသောအမှတ်ဖြင့်
 ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊အာဂန္တိန္တိ၊လာကုန်၏၊တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာ
 ဂတိန္ဒာနသကံစာရန္တိ၊အာဂတိန္ဒာနသကံစာရံဟူ၍၊အာဟ၊ဆို၏၊

ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အနဇ္ဈာပုတ္တ
 ပုတ္တံ၊မနေဘူးသည်လည်းဖြစ်သော၊ပုဗ္ဗညာတိစာရံ၊ရှေးဘဝအဆွေအမျိုး
 အိမ်ဖြစ်သော၊ဗိမ္ဗိသာရနိဝေသနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏နန်းတော်သို့၊ သကစာ
 ရသညာယ၊ မိမိ၏အိမ်ဟူသောအမှတ်ဖြင့်၊ အာဂတိန္ဒာ၊လာကြကုန်၍၊တိ
 ရောကုန္တသန္တိသိဗာ၊ဥကန္တရဗာဟာသု၊တိုက်နံရံ၏တဘက် ခရီးလေးဆုံ
 အိမ်ခြံဝပ်ခရီးသုံးထောင်တံခါးအပေါင်အရင်တို့၌၊ဌိတေ၊တည်ကုန်သော်၊
 ဣဿာမန္တရိယဖလံ၊ဌြ၊ရူခြင်းဝန်းတိုခြင်းအကျိုးကို၊အနုဘဝန္တေ၊ခံစား
 ကုန်သော၊ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဗိစာမသုကေ၊ ရှည်သောမုတ်
 ဆိတ်ရှိကုန်သော၊ပြိတ္တာတို့ကို လည်းကောင်း၊ သန္တိကာရဝရောနု၊အရိုး
 ဆက်တကြွပ်ကြွပ်မြည်ကုန်သော၊ပြိတ္တာတို့ကို လည်းကောင်း၊ သိဝိလ
 ဗန္ဓနိလဗ္ဗမာန ကိသဖရသ ကာဠကင်္ဂပစ္စင်္ဂေ၊ လျော့သောကြိုးအဖွဲ့ရှိ၍
 တွဲရဲရှိသောဘိုယ်ကြိုသို့ရန်ရင်းသော၊ကိုယ်ဗည်းသော အင်္ဂါကြိုးငယ်ရှိ
 ကုန်သော၊ပြိတ္တာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တတ္ထတတ္ထဌိတဝနဒါဟနဗုတာလ
 ရုက္ခသဒိသေ၊ထိုထိုသောအရင်၌တည်သောမိ၊လောင်သောတောသစ်ပင်
 ထန်းပင်နှင့်တူကုန်သော၊အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ဗိစာန္တာရိပါသာရ
 ကိနိဗ္ဗဓနေး၊ဇတ်မွတ်ဆါလောင်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်လိုက်ထိုးကုန်သော၊ပြိတ္တာ
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒရတော၊ ဝင်းမှ၊ဥဋ္ဌာယ၊တက်၍၊ မုခတော၊ခံ
 တွင်းမှ၊ဝိနန္တရန္တာယ၊တလျှပ်လျှပ်ထွက်သော၊အဂ္ဂိစာလာယ၊မီးလျှံဖြင့်၊
 ပရိဒယ္ဗမာနသရိဓေ၊ လောင်သောကုန်ရှိကုန်သော၊ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့
 သော၊ပြိတ္တာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုဝိစိဒ္ဓါဏုမတ္တကဏ္ဍာဗိလတာယစ၊
 အပ်နဖါးမျှ လောက်သော ခံတွင်းပေါက် ခြုံလုံးမျှ လောက်သော နား
 ပေါက်နားတွင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတာကာရ

ကုန္တိသာယာစ၊ တောင်လျှင်အခြင်းအရာ ဝမ်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ပါနုဘောဇနံ၊ အပျော်ဘောဇဉ်ကို၊ လဇ္ဈဝိ၊ ရအပ်သော်
လည်းယောဝဇ္ဇတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ တုဋ္ဌိတုံ၊ စားအံ့သောငှါ၊ အသမတ္ထတာ
ယ၊ မတွင်းနှိုင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ခုပ္ပပါသာရသတော၊ ငတ်မွတ်
ခြင်း အရသာမှ၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ အဝိဇ္ဇမာနေ၊
မရကုန်သော၊ အဓပ္ပကာစွေ၊ အမျှကုန်သောပြိတ္တာတို့ကိုလည်းကောင်း၊
အညာမညာယာစ၊ တယောက်သည်တယောက်၏လည်းကောင်း၊ အညေ
သံ၊ တပါးကုန်သော၊ သတ္တဝနံဝါ၊ သတ္တဝါတို့၏လည်းကောင်း၊ ပဘိန္ဒူ
ဂဏ္ဍဝိဇ္ဇကာမုခပဋ္ဌရိတံ၊ ကွဲပါကံသောအရိုင်းအနာ နံတွင်းမှပိုသော၊
ရုမိရုပဋ္ဌလသိကာဒိ၊ သွေးပြည်အစေးအစရှိသည်ကို၊ လဇ္ဈဝိ၊ ရအပ်သည်
ရှိသော်၊ အမတမိဝ၊ အမြိုက်အရသာကဲ့သို့၊ သာယမာနေ၊ လျက်ကုန်
သော၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဒုဒ္ဓသိကာဝိဇ္ဇာယာယာနကသမီ၊ မမြင်
အပ်သော ရိုးရှားသောအဆင်း ကြောက်ဖက်ဘွယ်သော ကိုယ်ရှိကုန်
သော၊ ဗဟုပေတေ၊ များစွာသော ပြိတ္တာတို့ကို၊ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း
အား၊ နိဓဿန္တော၊ ပြဿနာတော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တိရောကုဋေသု
တိဋ္ဌန္တိ၊ သန္တိသိဗ်သုကောသုစ၊ စွဲရမာဟာသုတိဋ္ဌန္တိ၊ အဝဂဇ္ဇာနသကံဗာ
ရန္တိ၊ တိရောကုဋေသုတိဋ္ဌန္တိ၊ သန္တိသိဗ်သုကောသုစ၊ စွဲရမာဟာသုတိဋ္ဌန္တိ၊
အဝဂဇ္ဇာန သကံဗာရံဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊
တေဟိ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်
ကံ၏၊ ဒါရုဏာဘာဝံ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းထင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဓဿန္တော၊
ပြုတော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဟုတေအန္တပါနုမ္ပိတိ၊ ပဟုတေအန္တပါနုမ္ပိဟူ
သော၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဟုတေတိ၊ ပဟုတေဟူသည်ကား၊ အနုပ္ပကော၊
အရေအတွက်မရှိသော၊ ပဟုမ္ပိ၊ များစွာဖြစ်သော၊ ယောဝဇ္ဇတ္ထိကော၊ အလိုရှိ
တိုင်းသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်သည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗကာရေဿ၊
ဗအက္ခရာ၏၊ ပကာရော၊ ပအက္ခရာအပြုကို၊ လတ္တဝိ၊ ရအပ်၏၊ ပဟုသန္တော
နရတတိတိအာဒိသုဝိယ၊ ပဟုသန္တောနရတတိဤသို့ အစရှိသည်တို့၌ကဲ့
သို့တည်းကေဝိပန၊ အမျှသောဘရာတို့သည်ကား၊ ပဟုတေဣတိ၊ ပဟု
တေဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပဟုတံဣတိ၊ ပဟုတံဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပ
ဋ္ဌန္တိ၊ ရှုတ်ကုန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုပါဌ်တို့သည်၊ ပမာဒပါဋ္ဌလေခ၊ ဓမ္မေဝုပုဂ္ဂို
လ်တို့အားသာပေါ်၍တည်း၊ အန္တော၊ ထင်း၊ နှိုလည်းကောင်း၊ ပါနုဗြဟ္မ၊

၈

မိုး ၅၂

ဗုဒ္ဓကပါဠိအဋ္ဌကထာနိဿယ

အံပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ အနံ့ပါနိမိတ်မင်းအပျော်ကို၊ ခန္ဓစ၊ ခဲဘွယ်ကို
 လည်းကောင်း၊ တောဇ္ဇေဝ၊ စားဘွယ်ကို လည်းကောင်း၊ ခန္ဓဘောဇ္ဇေ၊
 ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို၊ ဇေတန၊ ဤပါဠိဖြင့်၊ အသိတပိတခါယိတသာယိတ
 ခံသေန၊ စားဘွယ်သောက်ဘွယ် ခဲဘွယ်လျက်ဘွယ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 စတုဗြိသံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ ဒဿတိ၊
 ပြု၏၊ ဥပဗ္ဗိတေတိ၊ ဥပဗ္ဗိတေဟု သည်ကား၊ ဥပဂမ္မ၊ အနီး၌ကပ်၍၊ ဌိတေ၊
 တည်ထားလသော်၊ သမ္ဘိတေပဒိုယဇ္ဈေ၊ စီရင်အပ်သည်ရှိသော်၊ သမေ
 ဟိတေ၊ ရဝေးအပ်သော်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ နတေသံကောပိ သရတိသတ္တာနန္တိ၊ နတေသံ ကောပိသရတိ
 သတ္တာနံဟုသည်ကား၊ ပေတ္တိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌၊ ဥပပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်
 သော၊ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့တွင်၊ ကောပိ၊ တရံတယောက်
 သော၊ မာတာဝါ၊ အမိသည်လည်းကောင်း၊ ဗိတာဝါ၊ အဘသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝုတ္တောဝါ၊ သားသည်လည်းကောင်း၊ နုသရတိ၊ မအောက်မေ့
 နှိုင်း၊ ကိံကာရေတာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ကမ္မ
 ပစ္စယာ၊ ကံဟူသော အကြောင်း ကြောင့်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုပကား
 သည်မှန်၏၊ အတ္တနာမိမိသည်၊ ကတဿ၊ ပြုစုဘူးသော၊ အဒါနဒါနပဒို
 ဘေခနာဒိဘေဒဿ၊ မပေးမလှူခြင်း သူတပါးအား ပေးလှူသည်ကိုတား
 မြစ်ခြင်းအစရှိသောအပြားရှိသော၊ ကေဒရိယကမ္မဿ၊ စဉ်းလဲသောကံ၏၊
 ပစ္စယာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံ
 သည်၊ ဉာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား၊ သရိတုံ၊ အောက်မေ့အံ့သောငှါ၊
 နဒေတံ၊ မပေး၊ ။

ဝေ၊ ဤသို့ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပ္ပကေဝိ၊ များစွာလည်း
 ဖြစ်သော၊ အနုပါနာဒိမိတ်မင်းအပျော်အစရှိသည်ကို၊ ဗုဒ္ဓပဗ္ဗိတေ၊ ရှေးရှု
 တည်ထားသည်ရှိသော်၊ အဋ္ဌေငေါတို့ကို၊ ဥန္တိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံ
 တရသောထမင်းအပျော်ကို၊ အဝိနာမဒန္တန္တိ၊ ပေးကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဉာတိ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ ပစ္စာသိသန္တာနံ၊ တောင့်တကုန်
 လျက်၊ ဝိစရေတံဝိစရေန္တာနံ၊ ထိုမှဤမှသွားကုန်သော၊ တေသံပေတာနံ၊ ထို
 ပြိတ္တာတို့တွင်၊ တေဟိ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ အတိ
 ကဋ္ဌ၊ ကပိပါကသရဿ၊ အလွန်ချွတ်ကြမ်းသမ်းသောအကျိုးကိုပြုသော၊
 ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ပစ္စယေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ကဿပိ၊ တရံတယောက်
 သော၊ ဉာတိနော၊ အဆွေအမျိုး၏၊ အနုသရဏမတ္တာဘာဝံ၊ အောက်မေ့

ကာမ္မာဂ္ဂိန္ဒြိယသင်္ဃာန် အဖြစ်ကို၊ ဒေသသန္တာ၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ပဟုတေအနုပါနိ၊ ခန္ဓဘောဇ္ဇေဥပဋ္ဌိတေ၊ နတေသံကောမိသရတိ၊ သတ္တာ
 နံကမ္မပစ္စယသတိ၊ ပဟုတေအနုပါနိ၊ ခန္ဓဘောဇ္ဇေဥပဋ္ဌိတေ၊ နတေသံကော
 မိသရတိ၊ သတ္တာနံကမ္မပစ္စယသဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တသင်း
 ညော၊ မိမိသာရမင်းသည်၊ ဝိတ္တိဝိသယူပပန္န၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဥာတကော၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဒိန္နဒါနံ၊ ပေးအပ်သောအ
 လှူကို၊ ပသံသန္တာ၊ မြီးပွင်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဇံဒေန္တိဉာတိနန္တိ၊
 ဇံဒေန္တိဉာတိနံဟူ၍၊ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဇေန္တိဇေတံပဒံ၊ ဇေတုသောဤပုဒ်သည်၊ ဥပမာဝစ
 နံ၊ ဥပမာဝကားတည်း၊ တဿ၊ ထိုဇေတုသောပုဒ်၏၊ ဗ္ဗိဝေ၊ နှစ်ပါးအပြား
 အားဖြင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပုဒ်၏စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ထေသံ
 သတ္တာနံ၊ ထိုပြိတ္တာဖြစ်သောသတ္တာဝါတို့၏၊ ကမ္မပစ္စယေ၊ အကုသိုလ်ကံဟူ
 သော အကြောင်းကြောင့်၊ အသရန္တောပိ၊ မအောက်မေ့နိုင် ကုန်သော်
 လည်း၊ ယေ၊ အကြင်အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဉာတိနံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်သောဆွေ
 မျိုးတို့အား၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ အနုကမ္မကာ၊ သနားကြင် နာတတ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသနားကြင်နာတတ်ကုန်သောအဆွေအမျိုး
 တို့သည်၊ ကိသ္ဗိပ္ပံ၊ တရံတခုသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေန္တိ
 လှူကုန်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ သမ္ပန္နော၊ ပုဒ်၏စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဟယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဒိန္နယ
 ထာ၊ ပေးလှူအပ်သကဲ့သို့၊ ဇံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယေ၊ အကြင်ဆွေမျိုးတို့
 သည်၊ ဉာတိနံ၊ ဆွေမျိုးဖြစ်သောပြိတ္တာတို့အား၊ အနုကမ္မကာ၊ သနားကြင်
 နာတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသနားကြင်နာတတ်ကုန်
 သောဆွေမျိုးတို့သည်၊ ကာလေန၊ ပြိတ္တာတို့ရောက်၍ နေသောကာလ၌၊
 သုစိ၊ စင်ကြယ်သော၊ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော၊ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော၊ ပါနဘော
 ဇနံ၊ အပျော်ဘောဇဉ်ကို၊ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ သမ္ပန္နော၊
 ပုဒ်၏စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဒေန္တိတိ၊ ဒေန္တိဟူသည်ကား၊
 ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏၊ ဥဒ္ဓိဿန္တိ၊ ရည်မှတ်ကုန်၏၊ နိယျာဒေန္တိ၊ ဆောင်ရှင်း
 ကုန်၏၊ ဉာတိနန္တိ၊ ဉာတိနံဟူ သည်ကား၊ မာတိတောစ၊ အမိမှလည်း
 ကောင်း၊ ပတိတောစ၊ အဘမှလည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နာနံ၊ စပ်ကုန်သောသူ
 တို့၏၊ ယေတိ၊ ယေဟူသည်ကား၊ ယေကေဝိ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝုတ္တုဝါ၊

သားတို့သည် လည်းကောင်း၊ မိဘရောဝါ၊ ငမ္ဘိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဘာတရောဝါ၊ အစ်ကိုညီတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိတိ၊ ဟောန္တိဟူ
 သည်ကား၊ ဘာန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ အနုကမ္မကာတိ၊ အနုကမ္မကာဟူ
 သည်ကား၊ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ဟိတေသိနော၊ အစိုး
 အပွားကိုရှာဖွေလေ့ရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ သုမိန္တိ၊ သုမိဟူသည်ကား၊
 ဝိသလံ၊ အညစ်အကြေးမရှိသော၊ ဒဿဇေယျံ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသော၊ မနော
 ရမ္မံ၊ ရှုလုံးပျော်ဘွယ်ရှိသော ခန္ဓိကံ၊ တရားနှင့်လျော်စွာရအပ်သော၊ ပဏီ
 တန္တိ၊ ပဏီတံဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သေဋ္ဌံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သော၊
 ကာလေနာတိ၊ ကာလေနဟူသည်ကား၊ ဥာတိပေတာနံ၊ ဆွေမျိုးဖြစ်သော
 ပြိတ္တာတို့၏၊ တိရောကုန္ဒာဒိသု၊ နံရံတဖက်စသည်တို့၌၊ အာဂတံ၊ လာ၍၊
 ဌိတကာလေန၊ တည်သော အခါ၌၊ ကပ္ပိယန္တိ၊ ကပ္ပိယံဟူ သည်ကား၊
 အနုန္တဝိယံ၊ လျောက်ပတ်သော၊ ပတိရူပံ၊ သင့်တင့်သော၊ အရိယာနံ၊ သူ
 တော်ကောင်းတို့အား၊ ပရိဘောဂါနဟံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါထိုက်တော်မူ
 သော၊ ပါနဘောဇနန္တိ၊ ပါနဘောဇနံဟူ သည်ကား၊ ပါနဉ္စ၊ အပျော်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဘောဇနဉ္စ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊
 ပါနဘောဇနမုခေန၊ အပျော်ဘောဇဉ်ကိုအစင်းပြုသဖြင့်၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံး
 ရံလည်းဖြစ်သော၊ ဒေယျမေဓော၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ အဓိဗ္ဗေတော၊ အလို
 ရှိအပ်၏။ ။

☞ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာဂဓေန၊ မဂဓတိုင်းကိုအစိုး
 ရသော၊ ဓုညာ၊ ဗိမ္ဗိသာနမင်းသည်၊ ပေတဘူတာနံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား၊ အနုကမ္မကာယ၊ သနားသဖြင့်၊ မိန္တံ၊
 ပေးအပ်သော၊ ပါနဘောဇနံ၊ အပျော်ဘောဇဉ်ကို၊ ပသံသန္တော၊ ခြီးမွမ်း
 တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံဒေန္တိ ဥာတိနံ၊ ယေဟောန္တိ အနုကမ္မကာ၊
 သုမိပဏီတံ ကာလေန၊ ကပ္ပိယံ ပါနဘောဇနန္တိ၊ ဧဝံဒေန္တိ ဥာတိနံ၊
 ယေဟောန္တိ အနုကမ္မကာ၊ သုမိပဏီတံ ကာလေန၊ ကပ္ပိယံ ပါနဘောဇနံ
 ဟု၊ တွေ့၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ယေနပကာရေန၊ အကြင်အပြား
 ဖြင့်၊ မိန္တံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်၊ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအလှူကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံဝေါ
 ဥာတိနံ ဟောဘူတိ၊ ဣဒံဝေါဥာတိနံဟောတုဟူ၍၊ စတုတ္ထ ဂါထာယ၊
 လေးကြိမ်မြောက်သောဂါထာ၏၊ ပုဗ္ဗဗျံ၊ ရှေ့ထက်ဝက်သောဂါထာကို၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုရှေ့ထက်ဝက်သော ဂါထာပုဒ်ကို၊ တတိ

ယဂါယာယ။ တတိယဂါယာဏိ။ ဝုဗ္ဗဇနာ။ ရှေ့ထက်ဝက်နှင့်။ သမ္ပန္နိ
တဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏။ အနန္တကမ္မကော။ ကြင်နာသနားကုန်သော။ ယေဉာတယော။
အကြင် အဆွေအမျိုးတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ တေဉာတ
ယော၊ ထိုအဆွေအမျိုးတို့သည်။ ဣဒံ၊ ဤအလှူရေစက်သည်။ ဉာတိနံ၊ အဆွေ
အမျိုးပြိတ္တာတို့အား။ ဟောတု၊ ရသည်ဖြစ်စေသတည်း။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာ
ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်း
အရာဖြင့်၊ ဉာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုသို့စပ်ခြင်းဖြင့်၊ ဉာတိနံ၊ အဆွေအ
မျိုးပြိတ္တာတို့အား။ ဣဒံ၊ ဤအလှူရေစက်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ အညယော၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ နော
ဒေန္တိ၊ မပေးကုန်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အာကာရေတ္ထေန၊ အာကာရအနက်ရှိသော၊
သဒ္ဓေန၊ ဧဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဗါတဗ္ဗာကာရေနိဒဿနံ၊ ပေးအပ်သောအခြင်းအရာ
ကိုပြခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊
ဣဒန္တိ၊ ဣဒံဟူသောဝုဒ်သည်။ ဒေယျဓမ္မဒိဒဿနံ၊ လှူတွယ်ဝတ္ထုကိုပြ
သောဝုဒ်တည်း။ ဝေါတိပဒံ၊ ဝေါဟူသောဝုဒ်သည်။ ကမ္ပိဝေါပနအနုရုဒ္ဓါ
သမဂ္ဂါ သမောဒမာနာတိစ ယေဟိဝေါ အရိယသတိစ ဝေမာဒိသု ဝိပဿ
ကိစ္စဝေါပန အနုရုဒ္ဓါသမဂ္ဂါ သမောဒမာနာတိစယေဟိ ဝေါအရိယသတိ
စ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်ဝုဒ်
မျှသာတည်း။ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်သည်။ န၊ မဟုတ်၊ ဉာတိနံဟော
တုတိ၊ ဉာတိနံဟောတုဟူသည်ကား။ ပေတ္တိဝိသယုပပန္နာ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌၊ ဥပပန္နာ
နံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဉာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ သုခိတာဟောန္တု၊ ဉာတယောတိ၊ သုခိတာဟောန္တု၊ ဉာတယော
ဟူသည်ကား။ ပေတ္တိဝိသယုပပန္နာ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တေဉာ
တယော၊ ထိုအဆွေအမျိုးတို့သည်။ ဣဒံ၊ ဤအလှူ၏အကျိုးကို၊ ပစ္စနု
ဘဝန္တော၊ ခံစားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်
သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယေနပကာရေန၊ အကြင်
အပြားအားဖြင့်၊ ပေတ္တိဝိသယုပပန္နာနံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဉာတိနံ၊
အဆွေအမျိုးတို့အား။ ဗါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏။ တေနပကာရေန၊ ထိုအပြား
အားဖြင့်၊ ဣဒံဝေါဉာတိနံဟောတု သုခိတာဟောန္တု၊ ဉာတယောတိ၊ ဣဒံ
ဝေါဉာတိနံဟောတု သုခိတာဟောန္တု၊ ဉာတယောဟူသောဤစကားကို၊

၁၁

ဝတ္ထု၊ မိန့်ခံတတ်မှုပြီး၍၊ ပုန၊ တဘန်၊ ယသွာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဒံဝေါ
 ဉာတိနံဟောတုကိ၊ ဣဒံဝေါဉာတိနံဟောတုဟူ၍၊ ဝုတ္တု၊ ဆိုအပ်သော်
 လည်း၊ အညော၊ သူတပါးသည်၊ ကတ်၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊
 အညဿ၊ သူတပါးအား၊ ဖလဒံ၊ အကျိုးကိုပေးသည်၊ နဟောတိ၊ 'မဖြစ်၊
 ကေဝလန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိဿမာနံ၊ ရည်မှတ်အပ်သော၊ တံဝတ္ထု၊ ထိုလူ့ဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊
 ဉာတိနံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်သောဆွေမျိုးတို့၏၊ ကုသလကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ
 အား၊ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား၊ တထိ
 ယေဝဝတ္ထုသိ၊ ထိုလူ့ဘွယ်ဝတ္ထုဟူသောအကြောင်းကြောင့် သာလျှင်၊
 တင်္ဂဏ၊ ထိုခဏ၌၊ ဖလနိဗ္ဗတ္တကံ၊ အကျိုးကိုပြီးစေတတ်သော၊ ကုသ
 လကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊
 ဒေသန္တော၊ ပြုတော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တေစတတ္ထာတိ စတုတ္ထဂါ
 ထာယ၊ တေစတတ္ထဟူသော စတုတ္ထဂါထာ၌၊ ပစ္ဆိမဗုဒ္ဓ၊ နောက်
 ထက်ဝက်ကို လည်းကောင်း၊ ပဟုတေအနုပါနမ္ဘိတိ ပဉ္စမဂါထာယ၊
 ပဟုတေအနုပါနမ္ဘိ ဟူသောပဉ္စမဂါထာ၌၊ ပုဗ္ဗဗုဒ္ဓ၊ ၅၊ ထက်ဝက်ကို
 လည်းကောင်း၊ အေဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တေသံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တေဉာတိ ပေတာ၊ ထိုဆွေမျိုး
 ပြိတ္တာတို့သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ တံဒါနံ၊ ထိုရည်၍လူအပ်သော
 အလ္လုကို၊ ဉာတကဏဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဗိယျတိ၊ လူအပ်၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုအရပ်၌၊ သမန္တေတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အာဂတံ၊ လာကုန်၍၊ သမာ
 ဂတံ၊ အညီအညွတ်ရောက်ကုန်၍၊ သမေဓာယဝါ၊ ပေါင်းမိကြကုန်၍
 လည်း၊ ကေန္တု၊ တပေါင်းတည်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာဂတာ၊ လာ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဣမေဉာတယော၊ ဤအဆွေအမျိုးတို့သည်
 အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အလို၊ ၄၊ ဒါနံ၊ အလ္လုကို၊ ဥဒ္ဓိသိဿန္တိ၊ ရည်
 မှတ်ပါကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိတေမတ္ထံ၊ ဤသို့သောအကျိုး၄၊ သမာ၊ အညီ
 အညွတ်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဟုတေအနုပါနမ္ဘိတိ၊ ပဟုတေအနု
 ပါနမ္ဘိဟူသည်ကား၊ တထိ၊ ထိုအခါ၌၊ အတ္ထု၊ နာ၊ မိမိအား၊ ပဟုတေ၊ များ
 စွာသော၊ အနုပါနမ္ဘိ၊ ထမင်းအပျော်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿမာနေ၊ ရည်မှတ်သည်ရှိ

သေဝ်၊ သက္ကန္တအနုမောဒဓေတိ၊ သက္ကန္တအနုမောဒဓေဟူသည်ကား၊ အဘိ
သဒ္ဓဟန္တာ၊ အလွန်ပုံကြည်ကုန်လျက်၊ ကမ္မဗလံ၊ ကံ၏အကျိုးကို၊ အဝိဇ္ဇာ
ဟန္တာ၊ မစွန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗိတ္တိကာရံ၊ အရိအသေပြု၍၊ အဝိက္ခိတ္တ
ဗိတ္တာ၊ မချုံလွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒံဒါနံ၊ ဤအလှူဇေ
စက်သည်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား၏၊ သုခါယ၊ ချမ်း
သာခြင်း၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မောဒန္တိ၊ ဝမ်း
မြောက်ကုန်၏၊ အနုမောဒန္တိ၊ ဝမ်းသာကုန်၏၊ ဝီတိသော၊ မနုဿဇေတာ၊
နှစ်လိုဝမ်းသာသော သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဇေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊
ပေတ္တိဝိသယုပပန္နာနံ၊ ပြိတ္တာတုံနှံဖြစ်ကုန်သောသူတို့အား၊ တင်္ခကေးထိ
ခဏန္တု၊ ဗလနိဗ္ဗတ္တကံ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်
ကံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြုတော်မူ
လိုသည်ဖြစ်၍၊ တေစတတ္ထသမာဂတိံ၊ ဥပတိပေတာသမာဂတာ၊ ပဟု
တေအနုပါနမိ၊ သက္ကန္တအနုမောဒဓေတိ၊ တေစတတ္ထသမာဂတိံ၊ ဥပတိပေ
တာသမာဂတာ၊ ပဟုတေအနုပါနမိ၊ သက္ကန္တအနုမောဒဓေဟူ၍၊ ဝတ္တာ၊ မိန့်
တော်မူ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဥတကေ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ နိဿံ၊ ပား၍၊
နိဗ္ဗတ္တကုသလကမ္မဗလံ၊ ဖြစ်သောကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးကို၊ ပစ္စန္နဘာဟန္တာ
နံ၊ ခံစားကုန်သော၊ တေသံဥပတိနံ၊ ထိုအဆွေအမျိုးတို့အား၊ အာရုဏ္ဏံ၊
အာရုံပြု၍၊ ထောမနာကာရံ၊ ငြီးပွမ်းသော အခြင်းအရာကို၊ ဒဿန္တော၊
ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗိရံဇိဝန္တု၊ မေတိပဉ္စမဂါယာယ၊ ဗိရံဇိဝန္တု၊ မေ
ဟူ၍ ငါးခုမြောက်သောဂါထာ၏၊ ပစ္ဆိမဗုဒ္ဓံ၊ နောက်ထက်ဝက်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အမှာကဉ္စကတာပူဇာတိဆဋ္ဌဂါထာယ၊ အမှာကဉ္စကတာပူဇာ
ဟူသော ဤမြောက်ခုမြောက်သောဂါထာ၏၊ ဝုဗ္ဗဗုဒ္ဓံ၊ ရှေ့ထက်ဝက်ကို
လည်းကောင်း၊ အာဟံ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေသံ၊ ထိုဝုဒ်တို့၏၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဗိရံဇိဝန္တုတိ၊ ဗိရံဇိဝန္တုဟူသည်ကား၊ ဗိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဇိဝိနော
ဒိဃာယုကာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်
သတည်း၊ နောဥပတိတိ၊ နောဥပတိဟူသည်ကား၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဥပ
တကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ယေသံ၊ ယေတူတိ၊ ယေသံ၊ ယေတူဟူသည်
ကား၊ ယေ၊ အကြင်ဆွေမျိုးတို့ကို၊ နိဿံ၊ ပား၍၊ နိကုန်၍၊ ယေသံ၊ အကြင်အ

၄၅၈

ရန္တကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဆွေအမျိုးတို့၏ကောရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ လသာမသေတိ၊ လသာ
 မသေဟူသည်ကား၊ လသာမ၊ ငါတို့ရကုန်၏၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ တစ်က
 ပဋိလဒ္ဓသမ္ပတ္တိ၊ ထိုခဏရအပ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အပဒိသန္တာ၊
 မြင်ရကုန်လျက်၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကြ၊ ပြောကြကုန်၏၊ ဟိသမ္ပံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အနုမောဒနေနစ၊ သာရ
 ခေါ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒါယကာနံ၊ အလှူပေးသောဆွေမျိုးတို့၏၊ ဥဒ္ဓေ
 သေနစ၊ ရည်ညွှန်းလိုက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏေယျသမ္ပဒါယစ၊
 မြတ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တိဘိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူရောက်
 သည်၊ သဒိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ တစ်ကပသနိပ္ပတ္တိက၊ ထိုခဏန္တအကျိုးကိုပြီး
 စေတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခဏန္တ၊ ဒါယကာ၊ အလှူကိုပေး
 တတ်သောအဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဝိသေသဟေတု၊ ထူးသောကြောင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယေသံဟေတုလသာမသေတိ၊
 ယေသံဟေတုလသာမသေဟူ၍၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဆို
 ကြကုန်၏၊ အမှာကဉ္စကတာပူဇာတိ၊ အမှာကဉ္စကတာပူဇာဟူသည်ကား၊
 ဣဒံ၊ ဤကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား၊ လန္တံ၊ ရအပ်
 သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣမံဒါနံ၊ ဤအလှူကို၊
 ဥဒ္ဓိသန္တေဟိ၊ ရည်မှတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ အမှာကဉ္စ၊ ငါတို့၏သာ
 လျှင်၊ ပူဇာ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်လေပြီ၊ ဒါယကာစအနိပ္ပလာတိ၊
 ဒါယကာစအနိပ္ပလာဟူသည်ကား၊ ယဒိသန္တာနေ၊ အကြင်ဖြစ်စဉ်သော
 တဝဉ္စ၊ ပရိစ္ဆာဂမယံ၊ စွန့်ကြဲပေးလှူခြင်းဖြင့်ပြီးသော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊
 ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ကဿ၊ ထိုပြိတ္တာအား၊ ကတ္ထေဝ၊ ထိုခဏန္တပင်လျှင်၊ ပလ
 ဒါနတော၊ အကျိုးကိုပေးသောအားဖြင့်၊ ဒါယကာစ၊ အလှူဒါယကာတို့
 သည်ကား၊ အနိပ္ပလာ၊ အကျိုးကိုမခံစားရကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတမ္ပံ၊
 သိအပ်၏။

☞ ဧတ္ထ၊ ဤစကား၌၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်၊ အာဟာ၊ ဆိုလာရာ
 ၏၊ ကိံ၊ အာဟာ၊ အဘယ်သို့ဆိုလာရာသနည်း၊ ကိံ၊ ပန၊ အသို့နည်း၊ ပေတ္တိ
 ဝိသယူပပန္နာ၊ ပြိတ္တာတို့၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥာတယောဇေဝ၊ မိဆွေအမျိုးတို့
 သည်သာလျှင်၊ လဘန္တိ၊ ရကုန်လေသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား၊
 အညေဝိ၊ ပြိတ္တာမှတစ်ပါးကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ လဘန္တိ၊ ရသင့်ကုန်
 သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆိုလာရာ၏၊ ဇာဏုသော၊ ဇာနီး၊ ဇာဏု

သောဏီအမည်ရှိသော၊ ပြာဟူဏန၊ ဝုဏ္ဏာသမည်၊ အန္တော၊ အရှင်တရား၊
 ဝတ္ထု၊ ဤမိစ္ဆေဝာမျိုးသေလွန်းရာ၌၊ အမေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊
 ကျင့်အပ်သောဝတ္ထုရားသည်၊ ကိဿိ၊ အတ္တိ၊ အဘယ်သို့ရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဝုဏ္ဏန၊ မေးလျှောက်အပ်သော၊ ဘဂဝတာဇေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 သာလျှင်၊ ဇေတံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဗျာကတံ၊ ကြားတော်မူအပ်၏၊ ဇေတံ၊ ထို
 အကြောင်းကို၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါ
 တမ၊ အသျှ၊ စင်စစ်၊ မယံ၊ ပြာဟူဏနာမ၊ အကျွန်ုပ်ဝုဏ္ဏာသတို့မည်သည်
 ကား၊ ဣဒံ၊ ဤအလှူကောင်းမှုသည်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ကုန်သော၊
 ဥဘိသ၊ လောဟိတာနံ၊ မိစ္ဆေဝာမျိုးတို့အား၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်စေ
 သတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤအလှူကို၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဘိသ၊
 လောဟိတာ၊ မိစ္ဆေဝာမျိုးတို့သည်၊ ပရိသုဗ္ဗန္တိ၊ သုံးဆောင်စားသောက်
 ရစေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခါနာနိ၊ အလှူတို့ကို၊ ခေမ၊ လှူပါကုန်၏၊
 သန္ဓါနိ၊ ကုတ်တီးထမင်းတို့ကို၊ ကရောမ၊ ပြုပါကုန်၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်
 ဂေါတမ၊ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း၊ တံ၊ ဤအလှူသည်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဥဘိသ၊ လောဟိတာနံ၊ မိစ္ဆေဝာမျိုးတို့အား၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်လေသလော၊ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ကုန်သော၊ တေဥဘိ
 သ၊ လောဟိတာ၊ ထိုမိစ္ဆေဝာမျိုးတို့သည်၊ တံ၊ ဤအလှူကို၊ ပရိသုဗ္ဗန္တိ
 သုံးဆောင်ရလေကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏနာ၊ နားတော်လျှောက်သည်
 ရှိသော်၊ ပြာဟူဏ၊ ဝုဏ္ဏာသ၊ ဌာနေ၊ ရောသောအရပ်၌၊ ဌိတာနံ၊ တည်သော
 ပြိတ္တာတို့အား၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်လေ၏၊ အဋ္ဌာနေ၊ မရောသောအရပ်
 ၌၊ နောဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှားမဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်
 ရှိသော်၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ တံဌာနံ၊ ထိုရောသောအရပ်
 သည်၊ ကတမိပန၊ အဘယ်နည်း၊ ကတမံ၊ အဘယ်အရပ်သည်၊ အဋ္ဌာနံ၊
 မရောသောအရပ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏနာ၊ နားတော်လျှောက်အပ်သည်
 ရှိသော်၊ ပြာဟူဏ၊ ဝုဏ္ဏာသ၊ ဣတိ၊ ဤလှူပြည်၌၊ ဧကန္တော၊ အချို့သောသူသည်၊
 ပါဏာတိပါတိ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊
 မိစ္ဆာမိဋ္ဌိကာ၊ ဌားသောအယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူ
 သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ တေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ ပဗ္ဗေတော၊
 သေသည်မှနောက်ကာလ၌၊ နိရဟံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ နေရယိ
 ကာနံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ယေအာဟာရော၊
 အကြင်မီးတောက်မီးလျှံအစာအာဟာရသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုငရဲ၌

ဖြစ်သောအစာအာဟာရဖြင့်၊ သော၊ ထိုငဲ့သူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုငဲ့နှံ၊ ယာ
 ပေတိ၊ မျှ၏၊ တေန၊ ထိုငဲ့နှံဖြစ်သော အာဟာရဖြင့်၊ သော၊ ထိုငဲ့သူ
 သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုငဲ့နှံ၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဤသည်
 လည်း၊ အဋ္ဌာနံ၊ အရာမဟုတ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌လည်း၊ ဌိတဿ၊
 တည်သောသူအား၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူသည်၊ နဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှားမ
 ဖြစ်၊

ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဤလူပြည်၌၊ ဧကဇ္ဈော၊ အချို့သော သူသည်၊
 ပါဏာတိပါတီ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မှားသော အယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူ
 သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ ပရမ္ပရဏာ၊
 သေသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ တိရစ္ဆာန် ယောနိယံ၊ တိရစ္ဆာန် အမျိုး၌၊
 ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိရစ္ဆာန်ယောနိယာနံ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
 သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ယောအာဟာရော၊ အကြင်အာဟာရသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအာဟာရဖြင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတိရစ္ဆာန်
 အမျိုး၌၊ ယာပေတိ၊ မျှ၏၊ တေန၊ ထိုအာဟာရဖြင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တတ္ထ၊
 ထိုတိရစ္ဆာန်မျိုး၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဤသည်
 လည်း၊ အဋ္ဌာနံ၊ အရာမဟုတ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌၊ ဌိတဿ၊
 တည်သောသူအား၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူသည်၊ နဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှားမဖြစ်၊

ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဤလူပြည်၌၊ ဧကဇ္ဈော၊ အချို့သောသူသည်၊ ပါ
 ဏာတိပါတံ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ၊ ပဋိရိရဏော၊ ကြဉ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကော၊ ကောင်းသောအယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်း
 ကြောင့်၊ ပရမ္ပရဏာ၊ သေသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊
 သဟဗျတံ၊ ဖြစ်ရာ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟ
 ဗျတံ၊ ဖြစ်ရာ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ ယောအာဟာ
 ရော၊ အကြင်အာဟာရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုနတ်တို့၏ အာဟာ
 ရဖြင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊ ယာပေတိ၊ မျှ၏၊ တေန၊
 ထိုနတ်တို့၏ အာဟာရဖြင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊
 တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဤသည်လည်း၊ အဋ္ဌာနံ၊
 အရာမဟုတ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နတ်ပြည်၌၊ ဌိတဿ၊ တည်သောသူအား၊

တံဒါနံ၊ ထိုမည်မှတ်၍ ပေးအပ်သောအလှူသည်၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှား
မဖြစ်၊ ၊

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဝပန၊ ဤလူ့ရွာ၌ကား၊ ဧကစ္ဆော၊ အချို့သော သူ
သည်၊ ပါဏာတိပါတိ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ (ပ)၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မှားသော အယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊
ထိုဝတ္တုလ်သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊
ပရမ္ပရဏာ၊ သေသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ ပေတ္တိဝိသယံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌၊ ဥပ
ပစ္ဆတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ပေတ္တိဝိသယကာနံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ ကျင်လည် ကုန်သော၊
သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ယောအာဟာရော၊ အကြင်အာဟာရသည်၊
အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအာဟာရဖြင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာဘုံ
၌၊ ယပပေတိ၊ မျှ၏၊ တေန၊ ထိုအာဟာရဖြင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထို
ပြိတ္တာဘုံ၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ၊ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ဣတော၊ ဤ
အသက် ရှင်သော လူ့ပြည်မှ၊ မိတ္တာဝါ၊ ချစ်သော သူတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ မစ္စာဝါ၊ အကျုံးဝင်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပတိဿ
လောဟိတာဝါ၊ မိစ္ဆေတမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ထိုပြိတ္တာ
ဖြစ်သောသူ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ယံ၊ အကြင်အလှူကို၊ အနုပပန္နော၊
ဆောင်ရှင်းဝေဘန်၍ သိစေကုန်၏၊ တေန၊ ထိုဝေဘန်အပ်သော၊ ကုသိုလ်
အလှူဖြင့်၊ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာဘုံ၌၊ ယပပေတိ၊ မျှ၏၊
တေန၊ ထိုဝေဘန်အပ်သောကုသိုလ်ဖြင့်၊ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ တတ္ထ၊ ထို
ပြိတ္တာဘုံ၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒံခေါပန၊ ဤအရပ်သည်
လျှင်၊ ဌာနံ၊ ရှာသော အရပ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာဘုံ၌၊ ဌိတဿ၊
တည်သောသူအား၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကောင်းမှုသည်၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘောဂေါတမ၊ ရှင်ဂေါတမ၊
ဥပတိဿလောဟိတော၊ မိစ္ဆေတမျိုးဖြစ်သော၊ သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာ
သည်၊ တံဌာနံ၊ ထိုရှာသောအရပ်သို့၊ အနုပပန္နော၊ မဖြစ်သည်၊ သစေပန
ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကို၊
ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်လေအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ နားတော်လျှောက်
အပ်သည်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အဿ၊ ထိုလှူသောသူ၏၊ အညေဝိ၊
တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပတိဿလောဟိတော၊ မိစ္ဆေတမျိုး ဖြစ်ကုန်
သော၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ တံဌာနံ၊ ထိုရှာအရပ်၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊

၄၆၂

ရန္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပရိဘုရား၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တ၊ မိန့်တော် မူအပ်သည် ဖြစ်သော်၊ တောဝေါတမ၊ ရှင်ဂေါတမ၊ ဥာတိသာလောဟိတော၊ မိဆွေဘမ္မိး ဖြစ်သော၊ သောစစဝ ပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်လည်း၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုရော အရပ်၌၊ အနုပပန္နော၊ မဖြစ်သည်၊ သပေပနဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ အဿ၊ ထိုအသက်ရှင်သောသူ၏၊ ဥာတိသာလောဟိတော၊ မိဆွေဘမ္မိး ဖြစ်ကုန်သော၊ အညေဝိပေတော၊ တပါးသောပြိတ္တာတို့သည်လည်း၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုရောအရပ်၌၊ အနုပပန္နော၊ မဖြစ်ကုန်သည်၊ သပေပနဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကို၊ ပရိဘုရား၊ သုံး ဆောင်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တ၊ နားတော်လျှောက်အပ်သည်ဖြစ်သော်၊ ပြာဟ္မဏ၊ ဝုတ္တား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဥာတိ သာလောဟိတေဟိ၊ မိဆွေဘမ္မိး ဖြစ်ကုန်သော၊ ပေတေဟိ၊ ပြိတ္တာတို့မှ၊ ဒုစောန၊ ရှည်လျားစွာသော၊ ဣမိနာ အန္ဓုနာ၊ ဤအစွန့်၌၊ ဝိပိတ္တံ၊ ဆိတ်သော၊ ယဒိဒံ၊ ဣဒံဋ္ဌာနံ၊ အကြင်အရပ် သည်၊ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုဆိတ်သော အရပ်ဖြစ်ခြင်း သည်၊ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ အနဝကောသော၊ အခွင့်မဟုတ်၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပြာဟ္မဏ၊ ဝုတ္တား၊ ဒါယကောဝိ၊ အလှူပေးသော မိဆွေ ဘမ္မိးသည်လည်း၊ အနိပ္ပလော၊ အကျိုးမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာဂဓဿ၊ မဂဓတိုင်းကိုအစိုး ရသော၊ ရေညော၊ မိမ္ဗိသာရမင်းအား၊ ပေတ္တိဝိသယုပပန္နာနံ၊ ပြိတ္တာတို့၌ဖြစ် ကုန်သော၊ ဝုဗ္ဗဉာတိနံ၊ ရှေးဘဝအဆွေအမျိုးတို့အား၊ သမ္ပတ္တိံ၊ ပြည့်စုံ ခြင်းကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ထောမေန္တော၊ ငြီးမွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီးဝေံ၊ သင်မင်းကြီးတို့၏၊ ဧတေညာတိ၊ ထိုအဆွေ အမျိုးတို့သည်၊ ဣမာယ ဒါနသမ္ပဒါယ၊ ဤသို့သော အပေး အကမ်းဖြင့်၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်လို ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ထောမေန္တိတိ၊ ငြီးမွမ်း ကုန်၏ဟု၊ ဒသောန္တော၊ ပြီးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရံဇိဝန္တိနောညာတိ၊ ယေသံဟေတု လာဘာမသေ၊ အဗ္ဗာကဉ္စကတာပူဇာ၊ ဒါယကာစအနိပ္ပ လာတိ၊ ဝိရံဇိဝန္တိနောညာတိ၊ ယေသံဟေတု လာဘာမသေ၊ အဗ္ဗာကဉ္စ ကတာပူဇာ၊ ဒါယကာစအနိပ္ပလာဟူ၍၊ ဝတူာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဝနံ၊ တ တန်၊ ပေတ္တိဝိသယုပပန္နာနံ၊ ပြိတ္တာတို့၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ် တို့အား၊ ကထိဂေါရက္ခာဒိနော၊ လယ်ယွန်ခြင်းနွားကျောင်းခြင်း အစရှိ သော၊ သမ္ပတ္တိပရိလာဘ ကာရဏဿ၊ ချမ်းသာကိုရခြင်း၏အကြောင်း

၏၊ အဘာဝဉ္စ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်
 ၅၊ ဒိန္နန၊ ပေးအပ်သော အလှူဖြင့်၊ ယောပနဘာဝဉ္စ၊ မှသည်၏အဖြစ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဓသေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နဟိတတ္ထ
 ကသိဘိဆဉ္စ ဂါထာယ၊ နဟိတတ္ထ ကသိဟူသော ခြောက်ကြိမ်ခြောက်
 သောဂါထာ၏၊ ပတ္တိမေဉ္စ၊ နောက်ထက်ဝက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါဏိဇာ
 တာဒိသိဘိဇ္ဇမံသတ္တမဂါထဉ္စ၊ ဝါဏိဇာတာဒိသိအစရှိသောခုနစ်ကြိမ်
 ခြောက်သောဂါထာကိုလည်းကောင်း၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတြ၊
 ထိုဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္ထဝဉ္စနာ၊ အနက်၏
 အဖွင့်တည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ တတ္ထပေတ္တိဝိသယေ၊ ထိုပြိတ္တာဘုံ၌၊
 ယံ၊ အကြင်လယ်လုပ်ခြင်းကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၊ တေပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာဘုံ
 သည်၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ကို၊ ပဋိသဇောယျ၊ ရကုန်ရာ၏၊ သာကသိ၊ ထို
 လယ်လုပ်ခြင်းသည်၊ နဟိအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာတည်း၊ ဂေါရက္ခတ္ထနဝိဇ္ဇတိ
 တိ၊ ဂေါရက္ခတ္ထနဝိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ကသိဝေ၊ သပပ်လုပ်
 ခြင်းသည်သာလျှင်၊ န၊ မရှိသည်မဟုတ်သေး၊ ယံ၊ အကြင်နွားကျောင်းခြင်း
 ကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၊ တေ၊ ထိုပြိတ္တာဘုံသည်၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ကို၊ ပဋိသ
 ဇောယျ၊ ရကုန်ရာ၏၊ သာဂေါရက္ခာပိ၊ ထိုနွားကျောင်းခြင်းသည်လည်း၊
 ဧတ္ထပေတ္တိဝိသယေ၊ ဤပြိတ္တာဘုံ၌၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဝါဏိဇာတာဒိသိနတ္ထိတိ၊
 ဝါဏိဇာတာဒိသိနတ္ထိဟူသည်ကား၊ ယာ၊ ကြင်ကုန်သွယ်ခြင်းသည်၊ တေ
 သံ၊ ထိုပြိတ္တာဘုံအား၊ သမ္ပတ္တိပဋိ လာဘာဟေတု၊ စည်းစိမ်ကိုရခြင်း၏အ
 ကြောင်းသည်၊ ဘေဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာဒိသိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝါဏိ
 ဇာပိ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိရညေန ကယောကယန္တိ၊
 ဟိရညေနကယောကယံဟူသည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်ရောင်းခြင်း ဝယ်ခြင်း
 သည်၊ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာဘုံအား၊ သမ္ပတ္တိပဋိ လာဘာဟေတု၊ စည်းစိမ်ကိုရ
 ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဘေဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဟိရညေန၊ ရွှေငွေဖြင့်၊ တတ္ထ၊
 ထိုပြိတ္တာဘုံ၌၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကယဝိတ္တယမ္ပိ၊ ရောင်းခြင်း
 ဝယ်ခြင်းသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတောဒိန္နနယာပေန္တိ၊ ပေတာကာလင်္ဂ
 ဇာတဟိန္တိ၊ ဣတောဒိန္နနယာပေန္တိ၊ ပေတာကာလင်္ဂတာတဟိဟူ
 သည်ကား၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ဥာဝိဟိဝါ၊ မိသွေ
 ဘမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ မိတ္တာမရွေဟိဝါ၊ အရွေစင်ပွန်းအကျုံးဝင်
 သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒိန္နန၊ ပေးအပ်သောအလှူဖြင့်၊ ယာပေန္တိ၊
 မှကုန်၏၊ အတ္တဘာဝံ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်သို့၊ ဂမေန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ပေတာသတိ၊

၄၆၄ ခုဒ္ဒကပါဠိအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပေတာမာသည်ကား၊ ပေတ္တိဝိသယူပပန္နာ၊ ပြိတ္တာသံန္ဓ ဖြစ်ကုန်သော၊
သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ကာလင်္ကတာတိ၊ကာလင်္ကတာဟူသည်ကား၊
အတ္တနော၊မိမိ၏၊ မရုဏကာလော၊ သေသောကာလန္တ၊ ဝါ၊တနည်းကား၊
ကာလကတာတိ၊ကာလကတာဟူ၍၊ပါဠော၊ပါဠိသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ကတ
ကာလော၊ပြုအပ်သောကာလမှ၊ကတမရဏာ၊သေခြင်းကိုပြုအပ်ပြီးသည်မှ၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ တဟိန္တိ၊ တဟိဟူ
သည်ကား၊တတ္ထိ၊ပေတ္တိသယော၊ထိုပြိတ္တာသံန္ဓ၊ ။

ဝေ၊ဤသို့၊ ဣတောဒိန္နနယာပေန္တိ၊ ပေတာကာလင်္ကတာတဟိန္တိ၊
ဣတောဒိန္နနယာပေန္တိ၊ ပေတာကာလင်္ကတာတဟိ ဟု၊ ဝတ္ထော၊မိန့်တော်
မူပြီး၍၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဥပမာဟိ၊ဥပမာတို့ဖြင့်၊တံအတ္ထံ၊ထိုအနက်ကို
ပဏါသေန္တော၊ပြောတတ်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ဥန္တမေဥဒကံဝုဋ္ဌန္တိ၊ဣဒံဂါထာနယံ၊
ဥန္တမေဥဒကံဝုဋ္ဌအစရှိသော ဤဂါထာနှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းကို၊ အာဟ၊မိန့်
တော်မူ၏၊တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ဝေ၊ ဤသို့၊ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဥန္တမေထင်လေ၊ ကုန်းမြင့်ရာဖြစ်သော၊ဥဿာရေ၊ရေမရှိ
သော၊ ဘူမိဘာဂေ၊ မြေအတို့၌၊ မေဓေဟိ၊ မိန့်တော်မူသည်၊ အဘိဝုဋ္ဌံ၊
သည်းစွာရှာ အပ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ နိန္နံ၊ ချိုင်းဝှမ်းရာ အရပ်သို့၊
ပဝတ္တတိ၊စီး၏၊ ယောယောဘူမိဘာဂေါ၊ အကြင်အကြင်မြေအတို့သည်၊
နိန္နော၊ချိုင်း၏၊ ဩဏတော၊ ဝှမ်း၏၊တံတံ၊ ထိုထိုချိုင်းဝှမ်းရာအရပ်သို့၊
ပဝတ္တတိ၊ စီး၏၊ ဝတ္ထဟိ၊ သွား၏၊ ပါပုဏ္ဏာတိယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊
ဝေမေဝ ဝေတံထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ဖိန္နံ၊ ပေးအပ်
သော၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်၏၊ နိပ္ပတ္တိ၊ပြီးပြည့်စုံ၏၊ ပါဝုဘဝတိ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်လျှင်၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ နိန္နံ၊
ချိုင်းဝှမ်းရာ အရပ်သည်၊ ဥဒကပဝတ္တိယာ၊ ရေစီးခြင်း၏၊ ဌာနံဣဝ၊
အကြောင်း ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ပေတ လောကော၊ ပြိတ္တာအရပ်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဥဒက ပဝတ္တနံဣဝ၊ ရေစီးသကဲ့သို့၊ ဒါနုပကပ္ပနာ၊
အလှူပေးသဖြင့် ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယထာဟ၊
ဟုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ ဣဒံခေါ၊ဗြာဟ္မဏဌာနံ
ယတ္ထဋ္ဌိတဿ တံဒါနံဥပကပ္ပတိတိ၊ ဣဒံခေါ၊ဗြာဟ္မဏံဌာနံယတ္ထဋ္ဌိတဿ
တံဒါနံဥပကပ္ပတိဟူ၍၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ကန္တရပဒရသာခါပဿာဝ
ကုသုန္တမဟာကုသုန္တသန္တိပါတေဟိ၊တောင်ကြားပတ်ကြားမြောင်းကြီး

မြောင်းငယ် ချောင်းငယ်ချောင်းကြီးတို့မှ စီးလဲကုန်သဖြင့်၊ ငါရိပဟူသ၊
 ရေကိုဆောင်ကုန်သော၊ မဟာနန္ဒော၊ မြစ်ကြီးငါးသွယ်တို့သည်၊ ပူရာ၊
 ပြည့်ကုန်သည်၊ဟုတွေး၊ မြစ်ကုန်၍သာငယ်၊ သမုဒ္ဒရာကို၊ ပရိပူဇေန္တိယ
 ထာ၊ပြည့်စေကုန်သကဲ့သို့၊ ငွေပိတထာ၊ ထိုအတူလည်း၊ ဣတော၊ဤလူ
 ပြည်မှ၊ဒိန္န၊ပေးလှူအပ်သော၊ဒါနံ၊အလှူသည်၊ဝုဇ္ဈ၊ရှေး၌၊သုတ္တနံ၊ယနေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ပေတာနံ၊ပြိတ္တာတို့အား၊ ဥပကမ္ပတိ၊
 ထင်ရှားဖြစ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ . . :

ဧဝံ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဣတော၊ဤလူ၊ပြည်မှ၊ဒိန္နနံ၊
 ပေးလှူအပ်သောအလှူဖြင့်၊တဟံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့၌၊ကာလကံတာ၊ သေကုန်
 သော၊ပေတာ၊ပြိတ္တာတို့သည်၊ ယာပေန္တိ၊မျှကုန်၏၊ ဣကိဣမံအတ္ထံ၊ဤသို့
 သောအနက်ကို၊ ဥပမာတိ၊ဥပမာတို့ဖြင့်၊ ပကာသေတွာ၊ပြတော်မူပြီး၍၊
 ဝုန၊တဘနံ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊
 ဣတော၊ဤလူမျိုးမှ၊ ကိပ္ပိ၊တစုံတခုကို၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ လန္တဝမာဓာ၊
 ရကုန်လတ္တံ့ဟု၊ အာသာဘိဘူတာ၊အလိုသည်နှိုင်းစက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဥာတိဗာရံ၊အဆွေအမျိုးအိမ်သို့၊ အာဂစ္ဆာပိ၊လာကုန်၍လည်း၊ နေဝ၊ငါ
 တို့အား၊ ဣဒံနာမ၊ဤမည်သောအလိုကို၊ ဒေယံတိ၊ ပေးကုန်သောမူ၊
 ယာပိသုံ၊ တောင်းအံ့သောငှါ၊ အသမတ္ထာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ တသ္မာ၊ထို
 ကြောင့်၊တေသံ၊ ထိုအသက်ရှင်သောဆွေမျိုးတို့အား၊ဣမာနိအနုဿရေ၊
 ကာဝတ္ထုနိ၊ဤသို့အမန်ဖန် အောက်မေ့အပ်သော အကြောင်းတို့ကို၊ အနု
 ဿရန္တော၊အောက်မေ့သော၊ ကုလဝုတ္တော၊အမျိုးသားသည်၊ ဒက္ခိဏံ၊
 အလှူရေစက်ကို၊ဒန္တာတိ၊လှူလေလောဟု၊ဒေသန္တော၊ပြတော်မူလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ အဒါသိတေဇ္ဇင်္ဂါထံ၊အဒါသိမေဟူသောဤဂါထာကို၊ အေဟံ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ထိုဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝေဒိ
 တဗြောဟ္မိအပ်၏၊မေ၊ငါအား၊ ဣဒံနာမေနံဝါ၊ဤမည်သောဥတ္တာကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဣဒံနာမေညံဝါ၊ ဤမည်သောပေါးကိုလည်းကောင်း၊ အဒါသိ၊
 ပေးဘူးလေပြီ၊ဣတိစ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊ မေ၊ငါ၏၊ဣဒံနာမေကိစ္စံ၊ဤမည်
 သောကိစ္စကို၊အတ္တနာဝါ၊ကိုယ်တိုင်လည်း၊ယောဂံ၊ လုံ့လပြုခြင်းသို့၊အာ
 ပဇ္ဇန္တော၊ ရောက်လျက်၊ အကာသိ၊ ပြုဘူးလေပြီ၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း၊ အမေ၊ဤသူသည်၊မေ၊ငါ၏၊ မာတိတောဝါ၊အမိငှလည်းကောင်း၊
 ဝိတိတောဝါ၊အဘမှလည်းကောင်း၊သမ္ပန္နတ္တာ၊စပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဥာတိ၊အဆွေအမျိုးတည်း၊ဣတိစ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊ သိနေဟဝသေန၊

၄၆၆

သုန္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

ချစ်သူဝင်သည်အစွမ်းဖြင့်၊ တာဏသမတ္တတာယ၊ နှိမ့်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မိတ္တဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း၊ အသုခကား၊ ဤမည်သောသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဟပံသုကိဋ္ဌိတော
 အတူတကွမြေ့နှံ့ကပားဘက်ဖြစ်၍၊ သခါ၊ ခင်ပွန်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ အနုဿရုဇ္ဈော၊ အဖန်ဖန်
 အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ ဒက္ခိဏံ၊
 အလှူငွေစက်ကို၊ ဒဇ္ဇော၊ ပေးလှူ၍၊ ခါနံ၊ အလှူကို၊ နိယျာတေယျံ၊ ဆောက်နှင်း
 ပါ၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိကို၊
 အပေျာ၊ တနည်းယောဇနာခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ပေတာနံဒက္ခိ
 ကာဒဇ္ဇောတိ၊ ပေတာနံဒက္ခိကာဒဇ္ဇောဟူသော၊ တဿ၊ ထိုပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ခါတဗ္ဗော၊ ပေးလှူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဒဇ္ဇော၊ ဒဇ္ဇောမည်၏၊ သာ၊ ထိုပေးအပ်သောဝတ္ထုသည်၊ ကာ၊ အဘယ်
 နည်း၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ ဒက္ခိဏာ၊ ပေးအပ်သော အလှူကုသိုလ်
 တည်းကောနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အခါသိမေတိအာဒိနာ၊ အခါသိမေ
 ဤသို့အစရှိသော၊ နယောနံ၊ နည်းဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ဘူး
 သောအမှုကို၊ အနုဿရံ၊ အနုဿရုဇ္ဈော၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ခြင်းသည်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကရုဏာဝရနုပသင်္ဂေ
 ကရိုဏ်းဝိဘတ်ဖြင့်လင်းပါးခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသည်ရှိသော်၊ ပစ္စတ္တဝ
 စနံ၊ ပစ္စမာဝိဘတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာဝဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ ဒက္ခိ
 ကံ၊ အလှူကို၊ နိယျာတနေ၊ ဆောက်နှင်းရာ၌၊ ကာရုဏာဘူတာနိ၊ အကြောင်း
 ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ အနုဿရုဇ္ဈာဝတ္ထုနံ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့သောဝတ္ထု
 တို့ကို၊ ဒသေဇ္ဈော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အခါသိမေအကာသိမေ
 ဉာတိမိတ္တာသခါဝမေ၊ ပေတာနံဒက္ခိကံဒဇ္ဇော၊ ပုဗ္ဗေကတမနုဿရုဇ္ဈံ၊ အခါ
 သိမေအကာသိမေ၊ ဉာတိမိတ္တာသခါဝမေ၊ ပေတာနံဒက္ခိကံဒဇ္ဇော၊ ပုဗ္ဗေက
 တမနုဿရံဟူ၍၊ ဝတ္ထော၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ပုနံ၊ တဖန်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့
 သည်၊ ဉာတိမရုဏာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့သေလွန်သဖြင့်၊ ဂုဏ္ဏသောကာဒိပရာ
 ဇေ၊ ငိုကြွေးဝိုးရိပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်နှိပ်စက်ခြင်းရှိကုန်သည်သာလျှင်
 ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ထိဋ္ဌန္တံ၊ တည်ရပ်ကြကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့သေလွန်
 သောသူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတရမျှသော ကုသိုလ်
 ကောင်းမှုကို၊ နဒေန္တံ၊ မပေးမည့်ကြကုန်၊ တေသံ၊ ထိုအသက်ရှင်သော

အသေခွအမျိုးတို့အား။ ကံရုတ္တသောကာဒိ။ ထိဝိကြွေးခြင်းစိုးရိမ်ခြင်းအစ
 ရှိသည်လည်း။ ကောဝလံစင်စစ်။ အတ္တပရိတာပနမေဝ။ မိမိကိုယ်၏ပင်ပန်း
 ကာမျှသာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပေတာနံ။ ပြိတ္တာတို့အား။ ကိဗ္ဗိ။ တစ်ခုတစ်ခု
 သော။ အတ္ထံ။ အကျိုးကို။ နနိပ္ပာဒေတိ။ မပြီးစေနိုင်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒသေယန္တော
 ပြေတင်္ဂမူလိုသည်ဖြစ်၍။ နဟိရုတ္တံဝါတိဗ္ဗဝံဂါထံ။ နဟိရုတ္တံဝါအစရှိသော
 ဤဂါထာကို။ အာဟာ။ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထံ။ ထိုဂါထာ၌။ ရုတ္တန္တိ။ ရုတ္တံဟူ
 သည်ကား။ ရောဓနံ။ ပိုခြင်း။ ရောဒိတ္တံ။ ပိုသည်၏အဖြစ်။ အသုပါတနံ။ မျက်
 ရည်ကိုကျပေခြင်း။ ဧတေန။ ဤရုတ္တံဝါဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ကာယပရိဿမံ။
 ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းကို။ ဒသေတိ။ ပြေတင်္ဂမူ၏။ သောကောတိ။ သောကော
 ဟူသည်ကား။ သောဝနာ။ စိုးရိမ်ခြင်း။ သောစိတတ္ထံ။ စိုးရိမ်သည်၏အဖြစ်
 ဧတေန။ ဤသောကောဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ဝိတ္တပရိဿမံ။ ဝိတ်၏ပင်ပန်းခြင်း
 ကို။ ဒသေတိ။ ပြေတင်္ဂမူ၏။ ပရိဒေဝနာတိ။ ပရိဒေဝနာဟူသည်ကား။ ညာထိ
 ဗျာသနေန။ သေမျိုးတို့၏ပျက်စီးခြင်းဖြင့်။ ဗုဋ္ဌဿ။ တွေ့သောသူအား။ ဧက
 ဝုတ္တက။ အိုတယောက်သည်။ သောသား။ ဗိယမနာပ။ အိုချစ်လှစွာသော
 သား။ ကဟံ။ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဣတိဝေမာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသော
 နယေနနည်းဖြင့်။ ဂုဏဝတ္ထနာ။ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြီးပွမ်းကုန်လျက်။ ထာ
 လပ္ပနာ။ မြည်တမ်းခြင်းတည်း။ ဧတေန။ ဤပရိဒေဝနာဟူသောပုဒ်ဖြင့်။
 ဝစိပရိဿမံ။ နှုတ်၏ပင်ပန်းခြင်းကို။ ဒသေတိ။ ပြေတင်္ဂမူ၏။

၁၀။ ဤသို့။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယံရုတ္တံဝါ။ အကြင်ပိုကြွေး
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယောသောကောဝါ။ အကြင်စိုးရိမ်ခြင်းသည်
 လည်းကောင်း။ အညာ။ တပါးသော။ ယာပရိဒေဝနာ။ အကြင်မြည်တမ်း
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ သဗ္ဗန္တိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သောတံ။
 ထိဝိကြွေးခြင်းစိုးရိမ်ခြင်းမြည်တမ်းခြင်းသည်။ ပေတာနံ။ ပြိတ္တာတို့အား။
 အတ္ထာယ။ အကျိုး၌။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ကောဝလန္တု။ စင်စစ်သောကား။
 အတ္တာနံ။ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိတာပတေတ။ ပုံပန်စေသည်သာတည်း။ ဧဝံ
 တိဇ္ဇန္တိဉာတယောတိ။ ဧဝံတိဇ္ဇန္တိဉာတယောဟူသည်ကား။ ရုတ္တာဒိနံ။ ပို
 ကြွေးခြင်းအစရှိသည်တို့၏။ နရတ္ထကာဘာဝံ။ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။
 ဒသေဟော။ ပြေတင်္ဂမူပြီး၍။ ပုန။ တဖန်။ မာဂရာဇေန။ မဂဓဝိုင်းကို
 အစိုးရသောဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ ဒိန္နာ။ ပေးလှူအပ်သော။ ယာဓက္ခိယာ။
 အကြင်အလှူသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တဿာ။ ထိုအလှူ၏။ သာတ္ထိကာဘာဝံ။
 အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒသေယန္တော။ ပြေတင်္ဂမူလိုသည်ဖြစ်၍။ အယဉ္ဇ

၆၆၈

ရန္တကပါဌအတ္ထကထာနိဿယ

ခေါ်ခေါ်ကာတိဇ္ဇမံဂါဝံ။ အယဉ္ဇခေါ်ခေါ်ကာအစရှိသော ဤဂါထာကို၊
 အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေံ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အယဉ္ဇခေါ်ခေါ်
 ကာ၊ ဤအလှူကို၊ တယ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ အတ္တနေ၊
 မိမိ၏၊ ဥာတိဂဏံ၊ စေတုမျိုးအပေါင်းကို၊ ဥဗ္ဗိဿ၊ ရည်၍၊ ဗိန္ဒ၊ ပေးလှူ
 အပ်ပြီ၊ သာ၊ ထိုအလှူသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သံစော၊ သံစာ
 တော်သည်၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊
 ဝုညက္ခေတ္တံ၊ မျိုးစေ့၏စိုက်ပြီးရာသယံမြေကဲ့သို့ ကောင်းမှု၏ စိုက်မျိုး
 ရာသယံမြေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံစာမိ၊ သံစာ
 တော်၌၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာ တည်သည်၊ အဿာဘဝယျ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ ပေတဇနဿ၊ ပြိတ္တာဖြစ်သောသူအား၊ ဒိဃဇ္ဇေတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့
 နှစ်ဦးပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ရောက်၏။ သမ္ပန္နတိ၊
 ပြည့်စုံ၏။ ဖလတိ၊ အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပကပ္ပတိတိပ၊ ဥပကပ္ပတိ ဟူသည်ကား၊ ဌာနတော၊
 တစဏခြင်း၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်စွာဖြစ်၏။ တံခဏံယေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊
 ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်စွာဖြစ်၏။ ဗိရေန၊ ကာလကြာမြင့်စွာ၊ နဥပကပ္ပတိ၊ ထင်စွာ
 မဖြစ်၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြဦးအံ့၊ တံခဏံညေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊
 ပဋိဘန္တံ၊ ရှေးရှုထင်သည်ကို၊ ဌာနသောဝ၊ တစဏ ခြင်းသာလျှင်၊ တေံ
 တထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဋိဘတိ၊ ရှေးရှုထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုပ္ပတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံကထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဝပိ၊ ဤသို့ရည်
 မှတ်၍ပေးသောအလှူ၌လည်း၊ တံခဏံညေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဥပကပ္ပန္တံ၊
 ထင်စွာဖြစ်သည် အံ့၊ ဌာနသော၊ တစဏခြင်းဖြင့်၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ရှေးရှုထင်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ယတ္ထဗ္ဗိတဿတံဒါနံ ဥပကပ္ပတိတိယံဝစနံ
 ဝါ၊ ယတ္ထဗ္ဗိတဿတံဒါနံဥပကပ္ပတိဟူသောအကြင်စကားကိုလည်း၊ ဝုတ္တံ
 ဆိုအပ်၏။ ပြာဟ္မာ၊ ဇာတုသံသကိပုဏ္ဏား၊ နှစ်ခေါ် ဤသည်လျှင်၊ တံ၊
 ထိုသို့ရခြင်းသည်၊ ဌာနံ၊ ရှေးသော အကြောင်းတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊
 ခုပ္ပပါသိကဝန္တာသပရဒတ္တပဇိဝိနိဇ္ဈာမတဏှိကာဒိဘဒသိန္န၊ ခုပ္ပပါသိ
 က၊ ပြိတ္တာ ဝန္တာသ၊ ပြိတ္တာပရဒတ္တပဇိဝိပြိတ္တာ နိဇ္ဈာမတဏှိက၊ ပြိတ္တာအစ
 ရှိသည်တို့ဖြင့် အထူးအပြားရှိသော၊ ဌာနံ၊ အရပ်၌၊ ဗ္ဗိတာနံ၊ တည်သော
 ပြိတ္တာတို့အား၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ကဟာပဏံ၊ အသပြာကို၊

ဒေန္တောပေးသည်ရှိသော်၊ သေမျှတို့သူသည်၊ မေးငါ့အား၊ ကဟာပဏံ၊
 အသပြာကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လောကော၊ လောက၌၊ ဝုပ္ပတိယထာ၊
 ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဇံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣမသို့၊ ဝိအတ္တဝိကပွေးဤသို့သော
 အနက်အထူးကို ကြံရန္တိ၊ ကား၊ ဥပကပ္ပတိတိ၊ ဥပကပ္ပတိ ဟူသည်ကား၊
 ပါတု၊ ဘဝတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ နိပ္ပတ္တတိ၊ ပြီးပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဇံ၊ ဤသို့၊ ဘဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရညာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်
 ဒိန္နာယ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဒက္ခိတာယ၊ အလှူ၏၊ သာတ္ထိကဘာဝံ၊ အကျိုး
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလို၍၊ အယဉ္ဇခေါဒက္ခိတာ
 ဒိန္နာ၊ သံဃာမှီသုပ္ပတိဋ္ဌိတာ၊ ဒီဃဝုတ္တံဟိတာယဿ၊ ဌာနသောဥပကပ္ပတိ
 တိ၊ အယဉ္ဇခေါဒက္ခိတာဒိန္နာ၊ သံဃာမှီသုပ္ပတိဋ္ဌိတာ၊ ဒီဃဝုတ္တံဟိတာယဿ၊
 ဌာနသောဥပကပ္ပတိဟု၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဝန၊ တဖန်၊ ယထွာ၊ အ
 ကြင်ကြောင့်၊ ဣမံဒက္ခိကံ၊ ဤအလှူကို၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏၊ အတ္ထာ
 ယ၊ အလိုငှါ၊ ဒေန္တန၊ ပေးလှူသဖြင့်၊ ဥာတိဟိ၊ အသက်ရှင်သောဆွေမျိုး
 တို့သည်၊ ကတ္တဗ္ဗကရုဏ ကိစ္စဝသေန၊ ပြုအပ်သောကိစ္စကို ပြုသည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ဥာတိဓမ္မောတိ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်ပြုအပ်သောတရားဟု၊ နိဒသမိ
 တော၊ ညွှန်တော်မူ၏၊ ဗဟုဇနဿ၊ များစွာသောလူအပေါင်းအား၊ ပါကဇ္ဇံ၊
 ထင်ရှားသည်ကို၊ ကတော၊ ပြုတော်မူအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နိဒသနံ၊
 ဣနိခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုတော်မူ၏၊ တုဗ္ဗဟိဝိ၊ သင်မင်းကြီး တို့သည်
 လည်း၊ ဥာတိနံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်သော ဆွေမျိုးတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဇေ
 မေဝ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဥာတိဟိ၊ အသက်ရှင်သော ဆွေအမျိုးတို့သည်၊
 ကတ္တဗ္ဗကရုဏကိစ္စဝသေန၊ ပြုအပ်သောကိစ္စကို ပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 ဥာတိဓမ္မော၊ အဆွေအမျိုးတို့၌ကုန်အပ်သောတရားကို၊ ပရိပူရေတဗ္ဗော၊
 ဖြည့်အပ်၏၊ နိရုတ္တကေဟိ၊ အကျိုးမရှိတုန်သော၊ ရုတ္တံဒီဟိ၊ ဝိကြွေခြင်း
 အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နပရိတာပေတဗ္ဗာ၊ ပေပန်စေအပ်
 တေပေတေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့ကိုလည်း၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏ ချမ်းသာကို၊ အဓိ
 ဂမန္တန၊ ရစေလိုသဖြင့်၊ ဧပတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဥဇ္ဇာ
 ရာ၊ မြတ်သော၊ ပူဇာ၊ လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓပမုခဗ္ဗ၊
 ဘုရားအမှူးရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ အန္တပါနာဒီဟိ၊
 ဆွမ်းအပျော်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သန္တပ္ပန္တေန၊ ရောင့်ရဲစေသဖြင့်၊ သိက္ခန္တံ၊
 ရဟန်းတို့အား၊ ဗလံ၊ ခွန်အားကို၊ အနုပ္ပမိန္ဒံ၊ အစဉ်အတိုင်းပေးခြင်းသည်၊

၄၃၄

ရဲကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဥဇ္ဇာရံ၊ မြတ်၏။ အနုကမ္ဘာဒိဂုဏပရိဝါရေဉ္စ၊ အစဉ်သနားခြင်းအစရှိသော
 ဂုဏ်အခြံအရံ ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ စာဂဓပဟနံ၊ စာဂဓပဟနာကို၊
 နိဗ္ဗတ္တေန္တေန၊ ဖြစ်စေသဖြင့်၊ အနုပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှု
 ကို၊ ပသုဘံ၊ ပွားစေအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ဣမေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ယထာဘူတဂုဏဟိ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း
 သောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ရာဇာနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊ ပသံ၊ သန္တော၊ မြီးမွမ်း
 တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သောအယံ၊ ဓမ္မော၊ ထိုတရားကို၊ ဉာတိ၊ ခမ္မောစ၊ အဆွေ
 အမျိုးတို့သည်ကုန်အပ်သောတရားဟူ၍လည်း၊ နိဒသိတော၊ ညွှန်တော်
 မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာဂါထာပဒေန၊ ဤသို့သောဂါထာပုဒ်ဖြင့်၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇာနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊
 တရားစကားဖြင့်၊ သန္တသေတိ၊ ကောင်းစွာပြောတော်မူ၏။

ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဉာတိ၊ ခမ္မနိဒသနမေဝ၊ ဉာတိ၊ ခမ္မကံ၊ ပြု
 တော်မူခြင်းသည်လျှင်၊ သန္တသန္တာနာမ၊ ကောင်းသော ပြုခြင်းမည်၏၊
 ပေတာနံ၊ ပူဇာစကတော၊ ဥဇ္ဇာရာတိ၊ ဣမိနာ၊ ပေတာနံ၊ ပူဇာစကတော၊ ဥဇ္ဇာရာ
 ဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ ဥဇ္ဇာရာတိ၊ ဥဇ္ဇာရာဟူသည်ကား၊ ပသံ၊ သန္တော၊ မြီးမွမ်းအပ်
 သောစကားသာတည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤစကား၌၊ ပုနုပ္ပနံ၊ အောက်တလဲလဲ၊ ပူဇာ
 ကရဏေန၊ ပူဇော်ခြင်းကိုပြုခြင်းဖြင့်၊ သမာဒပနံ၊ ဆောက်တည်ခြင်းတည်း
 ဗလဂ္ဂတိက္ခန္တံ၊ မနုပ္ပမိန္ဒန္တိ၊ ဣမိနာ၊ ဗလဂ္ဂတိက္ခန္တံ၊ မနုပ္ပမိန္ဒဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊
 သမုတ္တေဇေတိ၊ ရွှင်စေထက်စေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊
 ဤအရာ၌၊ ဧဝံ၊ ဝိဝေသံ၊ ဤသို့သောအစီအရင်သည်၊ ဗလဂ္ဂပုဗ္ဗါနမေဝ၊ အား
 အစွမ်းသတ္တိကိုပေးခြင်းသည်သာတည်း၊ ဗလဂ္ဂပုဗ္ဗါနတာတိ၊ ပဒေန၊ ဗလဂ္ဂ
 နုပ္ပါဒါနတာဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဥဿာဟာဝဇနန၊ အားထုတ်ခြင်းကိုပွား
 စေသဖြင့်၊ သမုတ္တေဇနံ၊ ကောင်းစွာထက်စေခြင်းတည်း၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ ပုညံ
 ပသုတံ၊ အနုပ္ပကန္တိ၊ ဣမိနာ၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ ပုညံ၊ ပသုတံ၊ အနုပ္ပကံ ဟူသော
 ဤပုဒ်ဖြင့်၊ သမ္ပဟံသေတိ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်ရွှင်စေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 ထိုစကား သည်မှန်၏၊ ပုညပသုတ ကိတ္တနမေဝ၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှု၌
 လေ့ကျက်ခြင်းကို ကြားခြင်းကိုလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ တဿ၊ ထိုဗိမ္ဗိ
 သာရမင်းကို၊ ယထာဘူတဂုဏ သံဝဏ္ဏနဘာဝေန၊ ဟုတ်တိုင်းသောဂုဏ်
 ကျေးဇူးတို့မြီးမွမ်းတော်မူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သမ္ပဟံသ ဇနနတော၊
 ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ရွှင်ခြင်းကို ဖြစ်စေသောအားဖြင့်၊ သမ္ပဟံ

သနန္တိ၊ သမ္ပဟံသနံဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဒေသနာပရိယော
 သာနေဗ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌လည်း၊ ပေတ္တိဝိသယုပပဝတ္ထိအာဒိန
 ဝဝဏ္ဏနေန၊ ပြိတ္တာသုတ္တံဖြစ်ခြင်း၏ အပြစ်ကို ဖွင့်တော်မူသောကြောင့်၊
 သံဝိဂ္ဂါနံ၊ ထိတ်လန့်ကုန်သော၊ ယောနိသော၊ အသင့်နှလုံး သွင်းသော
 အားဖြင့်၊ ပဗဟတံပဗဟန္တာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းကုန်သော၊ စတုရာသီ
 တိယာပါဏသ ဘသသနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောသတ္တဝါတို့အား၊
 ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကို ရခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုတိယဒီ
 ဝင်္ဂသဝိ၊ ရှစ်ရက်ခြောက်သောနေ့၌လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ ဣဒမေဝ တိရောကုဋံ၊ ဤတိရောကုဋ
 သုတ္တန်ကိုပင်လျှင်၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ယာဝသတ္တ
 မဒိဝသ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်အောင်၊ တာဒိသောဝေ၊ ထိုသို့သာလျှင်ဖြစ်သော၊
 ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကိုရခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 အပ်ခဲ့ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ပရမတ္ထဇောတိ ကာယ၊ ပရမတ္ထဇော
 တိကအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကပါဌအဌကထာ၌၊ တိရော
 ကုဋသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ တိရောကုဋသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။

နိမိကဏ္ဍသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တိရောကုဋာနန္တရံ၊ တိရောကုဋသုတ်၏အခြားမဲ့၌၊
 နိမိနိဇေတိပုရိသော တိအာဒိနာ၊ နိမိနိဇေတိပုရိသော အစရှိသည်ဖြင့်၊
 ယဒိဒံယံဣဒံနိမိကဏ္ဍံ၊ အကြင်နိမိကဏ္ဍသုတ်တော်ကို၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်
 ၏။ တဿနိမိကဏ္ဍဿ၊ ထိုနိမိကဏ္ဍသုတ်၏၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ နိက္ခေပ
 ကာရဏံ၊ ထားခြင်း၏အကြောင်းကို၊ တာသိတွာ၊ ဟောပြီး၍၊ အဋ္ဌ၊ ပြတ္တိ၊
 အဋ္ဌ၊ ပြတ္တိကိုလည်း၊ ဒိပေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏အဖွင့်ကို၊
 ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ အဿ၊ ထိုနိမိကဏ္ဍသုတ်
 ၏၊ နိက္ခေပကာရဏံ၊ ထားခြင်း၏အကြောင်းကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဣဓ၊
 ဤအရာ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်
 ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဣဒံနိမိကဏ္ဍံ၊ ဤနိမိကဏ္ဍသုတ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣမိနာနုတ္တမေန၊ ဤသို့သောဒေသနာတော်၏အစဉ်ဖြင့်၊ အရတ္တန္တိ၊
 ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း၊ အနုမောဒနာဝသေန၊ အနုမောဒနာ၏

အစွမ်းဖြင့်၊ ဂုဏ်သမ္ပ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ တိရောကုဋ္ဌသမ္ပ၊ တိရောကုဋ္ဌသုတ်အား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မိထုနဘုတ်၊ စင်ရှက်သောအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တိရောကုဋ္ဌန၊ တိရောကုဋ္ဌသုတ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဝိရုဟိတာနံ၊ ကုသိုလ်မှကင်းကုန်သောသုတို့၏၊ ဝိပုတ္တိံ၊ ပောက်ပြန်ခြင်း၏၊ အသေတွားပြုပြီး၍၊ ဣမိနာ၊ ဤနိမိကဏ္ဍသုတ်ဖြင့်၊ ကတဗညာနံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိဘုန်သောသုတို့၏၊ သမ္ပတ္တိဒဿနတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို ပြအံ့သောဌာလည်း၊ ဣဒံ၊ ဤနိမိကဏ္ဍသုတ်ကို၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ အသေ၊ ထိုနိမိကဏ္ဍသုတ်၏၊ နိက္ခေပကာရတံ၊ ထားခြင်း၏အကြောင်းတည်း။

အသေ၊ ထိုနိမိကဏ္ဍသုတ်၏၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိပန၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိကိုကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ကုရုမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်၊ အနော၊ ကြွယ်ဝသည်၊ မဟဒ္ဒနော၊ များသောဥစ္စာရှိသည်၊ မဟာဘောဂေါ၊ များသောအသုံးအဆောင်ရှိသည်၊ ဟောတိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ သောစ၊ ထိုသူကြွယ်သည်ကား၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဂတမလမန္တေရေန၊ ဝန်တိုခြင်း အညစ်အကြေးကင်းသော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အဂါရံ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊ အဏ္ဍာဝသတိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ ကေဗ္ဗိဒိဝသေ၊ တနေသောနေ၌၊ ဗုဒ္ဓပရမဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုလံဃသမ္ပ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ ခါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ တေနဝသမယေန၊ ထိုအလှူပေးသောအခါ၌လည်း၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ နေတ္ထိကော၊ ဥစ္စာဖြင့်အလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုကောသလမင်းကြီးသည်၊ တသေ၊ ထိုသူကြွယ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို၊ တဏှာ၊ အချင်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊ ဣတ္ထနာမံ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ကုရုမ္ပိကံ၊ သူကြွယ်ကို၊ အာနုပိ၊ ဆောင်ချေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေသိ၊ စေ၏၊ သော၊ ထိုမင်းချင်းယောက်ျားသည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တံကုရုမ္ပိကံ၊ ထိုသူကြွယ်ကို၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ရာဇာ၊ ပြည့်ရှင်မင်းကြီးသည်၊ တံ၊ သင်သူကြွယ်ကို၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကုရုမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်၊ သဒ္ဓါဒိဂုဏသမန္တာဂတေန၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓပရမံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခု

သံဃာံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ပရိဝါသန္တော။ ဆွမ်းကျွေးစဉ်ဖြစ်၍၊ ဘောသုရိ
 သ၊ အိုယောကျ်ား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဂစ္ဆ၊ သွားနှင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပစ္ဆ၊
 နောက်မှ၊ အာဂမိဿာမိ၊ လာပါအံ့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 နိမိ၊ ရွှေအိုးကို၊ နိဓေန္တော၊ မြှုပ်ထားစဉ်ဖြစ်၍၊ ဗြူတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ အယ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘုတ္တဝါ၊
 ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော်၊ ပဝါရိတော၊ တံဗြဟ္မာ၍မြစ်တော်မူပြီးသော်၊ တ
 မေဝဂုညသမ္ပဒံ၊ ထိုသို့သောကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ပရမတ္ထတော၊
 ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ နိမိတိ၊ သိမှီးအပ်သောဥစ္စာဟူ၍၊ ဒသေတံ၊ ပြအံ့သော
 ဌ၊ တဿကုမုဒ္ဓိကဿ၊ ထိုသူကြွယ်အား၊ အနုမောဒနတ္ထံ၊ ဝမ်းမြောက်
 စိန်သောဌ၊ နိမိနိဓေတိပုရိသော၊ တိဗ္ဗမာဂါထာယော၊ နိမိနိဓေတိပုရိ
 သောအစရှိသော ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အယ၊ ထိုနိမိကဏ္ဍသုတ်၏၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တံ၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တံတည်း။

သေံ၊ ဤသို့၊ အယ၊ နိမိကဏ္ဍသုတ်၊ ထိုနိမိကဏ္ဍသုတ်၏၊ ဣဒေ၊ ဤအရာ၌၊
 နိက္ခေပကာရဏံ၊ ထားခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဘာသိတွာ၊ ပြဆိုပြီး၍၊ အ
 ဋ္ဌ၊ ပုတ္တံ၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တံကိုလည်း၊ နိပေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္ထ
 ဝတ္ထုနံ၊ အနက်၏အဖွင့်ကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား
 ရပ်၌၊ နိမိနိဓေတိပုရိသောတိ၊ နိမိနိဓေတိပုရိသောဟူသည်ကား၊ နိမိပာ
 တိ၊ သိမှီးအပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နိမိ၊ နိမိမည်၏၊ ဌာယတိ၊ ထားအပ်၏၊
 ရက္ခိယတိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်၏၊ ဂေါဝိယတိ၊ လုံခြုံစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊
 ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သော၊ ထိုစောင့်ရှောက်လုံခြုံစေအပ်
 သောဥစ္စာသည်၊ ထာဝရော၊ တည်တတ်သောဥစ္စာ လည်းကောင်း၊ ဇင်
 မော၊ သွားတတ်သောဥစ္စာလည်းကောင်း၊ အင်္ဂသမော၊ ကိုယ်အင်္ဂါနှင့်တူ
 သောဥစ္စာ လည်းကောင်း၊ အနုဂါမိကော၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့ကောင်း
 သောအကျိုးကိုပေးတတ်သောဥစ္စာ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ စသုတ္တိ
 ဓော၊ လေးပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောဥစ္စာတို့တွင်၊ ထာဝရော
 နာမ၊ တည်တတ်သောဥစ္စာမည်သည်ကား၊ ဘူမိဝတံဝါ၊ မြေ၌တည်သည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ဝေဟာသဋ္ဌံဝါ၊ ဟင်းလင်းအပြင်၌တည်သည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ဟိရုညံဝါ၊ ငွေသည် လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏံဝါ၊ ရွှေသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဓေတ္တံဝါ၊ လတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဝါ၊ ယာသသည်လည်း
 ကောင်း၊ အညံဝါ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သောဘာရှိသော၊
 ဣရိယာပထဝီရဟိတံ၊ ဣရိယာပုထ်မှကင်းသော၊ ယံဝါပနုဓနံ၊ အကြင်ဥစ္စာ

၄၁၄

သညာ၊ အတ္ထိ၊ ဂိဇ္ဈိ၊ အယံသဗ္ဗော၊ ဤအလုံးစုံသည်၊ ထာဝရော၊ တည်တတ်
သော၊ နိမိနာမ၊ ဥစ္စာမည်၏။ ။ ဇင်္ဂမောနာမ၊ သွားတတ်သော ဥစ္စာမည်
သညာကား၊ ဒါသိဒါသံ၊ ကျွန်မိန်းမကျွန်ယောကျ်ားလည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိဂ
ဝဿဝဋ္ဌဝံ၊ ဆင်ခွားမြင်းကုလားအုပ်လည်းကောင်း၊ အဇေဇ္ဇကံ၊ ခတ်သိုး
လည်းကောင်း၊ ကုတ္တု၊ ရသုကရံ၊ ကြက်ဝက်လည်းကောင်း၊ အညတ္တိ၊ တပါး
လည်းဖြစ်သော၊ ဇေဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣရိယာပထပဋိသံယုတ္တံ၊
ဣရိယာပုတ်နှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ယံဝါပန၊ အကြင်ဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ဂိဇ္ဈိ၊ အ
ယံသဗ္ဗော၊ ဤအလုံးစုံသည်၊ ဇင်္ဂမော၊ သွားတတ်သော၊ နိမိနာမ၊ ဥစ္စာ
မည်၏။ ။ အင်္ဂသမောနာမ၊ ကိုယ်အင်္ဂါနှင့်တူသော၊ ဥစ္စာမည်သည်ကား၊
ကမ္မာယတနံ၊ လုပ်ဆောင်အပ်သော အမှုနှင့်စပ်ယှဉ်သော အတတ်လည်း
ကောင်း၊ သိပ္ပာယတနံ၊ ဆင်ရေးမြင်းရေး အစရှိသော အတတ်လည်း
ကောင်း၊ ဝိဇ္ဇဋ္ဌာနံ၊ ပညာဖြင့်ဆုံးဖြတ်အပ်သော အတတ်လည်းကောင်း၊
ဗဟုသန္တံ၊ ဗဟုသုတအတတ်လည်းကောင်း၊ အညတ္တိ၊ တပါးလည်းဖြစ်
သော၊ ဇေဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအတတ်ကို၊ သိက္ခိတွာ၊ သင်ကြား၍၊
ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သော၊ ယံဝါပန၊ အကြင်အတတ်သည်၊ အင်္ဂပစ္စင်္ဂမိဝ၊
အင်္ဂါကြီးငယ်ကဲ့သို့၊ အတ္တဘာဝပဋိဗန္ဓံ၊ အတ္တဘောနှင့် စပ်ယှဉ်၏၊ အယံ
သဗ္ဗော၊ ဤအလုံးစုံသောအတတ်ပညာသည်၊ အင်္ဂသမော၊ ကိုယ်အင်္ဂါနှင့်
တူသော၊ နိမိနာမ၊ ဥစ္စာမည်၏။ ။ အနုဂါမိကောနာမ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့
သို့ကောင်းသော အကျိုးကိုပေးတတ်သော ဥစ္စာမည်သည်ကား၊ ဒါနမယံ၊
အလှူပေးခြင်းဟူသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုလည်းကောင်း၊ သီလမယံ၊ သီလ
ဆောက်တည်ခြင်းဟူသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုလည်းကောင်း၊ ဘာဝနာမယံ
ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းဟူသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မသဝနာမ
ယံ၊ တရားနာခြင်းဟူသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒေသနာမ
ယံ၊ တရားဟောခြင်းဟူသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုလည်းကောင်း၊ အညတ္တိ၊ တ
ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဇေဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ယံဝါပနပုညံ၊ အကြင်
ကောင်းမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ ဂိဇ္ဈိ၊ တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုသောဘဝတို့၌၊ အနုဂတိံ၊
ဇီဝိ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့၊ ဣဋ္ဌမလံ၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကို၊ အနုပ္ပါ
ဇေတိ၊ အစဉ်ဖြစ်စေ၏၊ အယံ၊ ဤအလုံးစုံသည်၊ အနုဂါမိကော၊ အစဉ်လိုက်
သကဲ့သို့ကောင်းသော အကျိုးကိုပေးတတ်သော၊ နိမိနာမ၊ ဥစ္စာမည်၏၊
ဣမသ္မိံ ပနဋ္ဌာနော၊ ဤအရာ၌ကား၊ ထာဝရော၊ တည်တတ်သော၊ နိမိ၊ ဥစ္စာ
ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ နိဇေတိတိ၊ နိဇေတိဟူသည်ကား၊ ဌပေတိ။

ထား၏၊ ပရိသားမတ်၊ သိဒ္ဓိမီး၏၊ ခေါ်ပေတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ပုရိသောတိ၊
 ပုရိသောဟု သည်ကား၊ မနုဿော၊ လူသည်၊ ပုရိသောပိ၊ ယောကျ်ားသည်
 လည်းကောင်း၊ အတ္တိပိ၊ မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍကောပိ၊ ပဏ္ဍုက်
 သည်လည်းကောင်း၊ နိမိ၊ ရွှေအိုးကို၊ ကိဉ္ဇာပိနိဓေတိ၊ အကယ်၍ကားသိဒ္ဓိ
 မြှုပ်ထားအပ်၏၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်မြှုပ်ထားအပ်သော်လည်း၊ ဣဓ၊
 ဤအရာ၌၊ ပုရိသသီသန၊ ယောကျ်ားကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ ဧသန၊ ဧသ
 နာတေတိကို၊ ကတား၊ ပြုအပ်၏၊ အတ္ထတောပန၊ အနက်အားဖြင့်ကား၊ တေ
 သမ္ဘိ၊ ထိုယောကျ်ားမိန်းမအစရှိသောသူတို့၏လည်း၊ သမောဓနံ၊ ပေါင်း
 ခြင်းကို၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။

ဂန္တိရေ ဩဒကန္တိကေတိ၊ ဂန္တိရေ ဩဒကန္တိကေ ဟုသည်ကား၊
 ဩဂါဟေတဗ္ဗဠေန၊ ဝင်၍ယူအပ်သောအနက်ဖြင့်၊ ဂန္တိရံ၊ ဂန္တိရေမည်၏၊
 ဥဒကသ၊ ရေ၏၊ အန္တိကဘာဝေန၊ အနီး၌ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဩဒ
 ကန္တိကံ၊ ဩဒကန္တိကမည်၏၊ ဂန္တိရံ၊ နက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ နဩဒ
 ကန္တိကံ၊ ရေ၏အနီး၌ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ
 ကား၊ ဇင်္ဂလေ၊ ကုန်းမြင့်ရာအရပ်ဖြစ်သော၊ ဘုမိဘာဂေ၊ မြေအဖို့၌၊ သာဓိ
 ကပေါရိသော၊ တရပ်တသူထက်လွန်သောအဖို့ရှိသော၊ အာဝါဇ္ဇောပိယ၊
 တွင်းကဲ့သို့တည်း၊ ဩဒကန္တိကံ၊ ရေ၏အနီး၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 နဂန္တိရံ၊ နနက်၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ နိဇ္ဈေ၊ ချိုင်းဝှမ်းသော၊
 ပလ္လလေ၊ ညွှန်ပျောင်း၌၊ ကောမ္ဘိဝိဒတ္ထိကော၊ တထွာနှစ်ထွာရှိသော၊ အာဝါ
 ဇ္ဇောပိယ၊ တွင်းကဲ့သို့တည်း၊ ဂန္တိရေဥေဝ၊ နက်ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ ဩဒကန္တိကဗ္ဗ၊ ရေ၏အနီး၌ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကိမိဝ၊
 အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဇင်္ဂလေ၊ ကုန်းမြင့်ရာအရပ်ဖြစ်သော၊ ဘုမိ
 ဘာဂေ၊ မြေအဖို့၌၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥဒကံ၊
 ရေသည်၊ ဂန္တိဿတိ၊ လာလတ္တံ့၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ခတော၊ တူးအပ်
 သော၊ အာဝါဇ္ဇောပိယ၊ တွင်းကဲ့သို့တည်း၊ တံ၊ ထိုနက်လည်းနက် ရေ၏
 အနီး၌လည်းဖြစ်သည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဂန္တိရေဩဒကန္တိကေတိ၊ ဂန္တိ
 ရေဩဒကန္တိကေဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။

အတ္ထေကိစ္စ သမုပ္ပန္နတိ၊ အတ္ထေကိစ္စ သမုပ္ပန္န ဟုသည်ကား၊
 အတ္တာ၊ အကျိုးစီးပွားမှ၊ အနုပေတံ၊ မပယ်အပ်၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တံ၊
 အတ္ထမည်၏၊ အတ္ထာဝဟံ၊ အကျိုးကိုဆောင်၏၊ ဟိတာဝဟံ၊ စီးပွားကို
 ဆောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာတဗ္ဗံ၊

ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိစ္စ၊ ကိစ္စမည်၏။ ကိစ္စိဒေဝ၊ တရံတရသောသျှင်
 ဖြစ်သော၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုဘွယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပန္နိဝေ၊ ဥပ္ပန္နသည်ပင်သျှင်၊ သမုပ္ပန္နံ၊ သမုပ္ပန္နမည်၏။ ကတ္တဗ္ဗ
 ဘာဝေန၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုထင်အပ်သောအမှု
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထိံ အတ္ထေ၊ ထို
 အကျိုးသည်၊ တတ္ထိံ ကိစ္စေ၊ ထိုကိစ္စသည်၊ သမုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 အတ္ထာယ မေဘိဿတိတိဇေတံ၊ အတ္ထာယ မေဘိဿတိဟူသောဤ
 စကားသည်၊ နိဓာနပယောဇနဒဿနံ၊ သိမ္ဗိန္ဒြိယာခြင်း၏ အကျိုးကိုပြု
 ခြင်းတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧတဒတ္ထံ၊ ထိုသို့သောအကျိုး
 ဌာ၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ အတ္ထာဝဟေ၊ အကျိုးကိုဆောင်လိုသော
 ကြောင့်၊ ကိတ္တိံ စဒေဝကရုဏီယေ၊ တရံတရသော ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်၊
 သမုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါအား၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးစီးပွားအလို
 ဌာ၊ ဘိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တဿမေ၊ ထိုငါအား၊ ကိစ္စသ၊ ကိစ္စ၏၊ နိပ္ပတ္တိ
 ယာ၊ ပြီးပြည့်စုံစိတ်သောငှါ။ ဘိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏။ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိယေဝ၊ ကိစ္စ၏ ပြီးခြင်းသည်လျှင်၊ တဿ၊ ထို
 ယောကျ်ားအား၊ ကိစ္စေ၊ အမှုကိစ္စသည်၊ သမုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 အတ္ထာ၊ အကျိုးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဇေံ၊ ဤသို့၊ နိဓာနပယောဇနံ၊ သိမ္ဗိန္ဒြိယာခြင်းအကျိုးကို၊ ဒသေ
 နန္ဒာ၊ ပြုတော်မူလိုသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထာဝိဂမာဓိပ္ပာယံ၊ အကျိုး
 ကိုရခြင်းဟူသောအလိုကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
 ၌၊ အနတ္တာပဂမာဓိပ္ပာယံ၊ အကျိုးမဲ့မှကင်းခြင်းဟူသောအလိုကို၊ ဒသေ
 တံ၊ ပြုတော်မူအံ့သောငှါ၊ ရာဇတောဝါဒုရုတ္တဿ၊ စောရတောဝိဋ္ဌိတဿ
 ဝါ၊ ဣဏဿဝါ ပမောက္ခာယ၊ ဒုန္တိက္ခေအာပဒါသုဝါတိ၊ ရာဇတောဝါဒု
 ရုတ္တဿ၊ စောရတောဝိဋ္ဌိတဿဝါ၊ ဣဏဿဝါပမောက္ခာယ၊ ဒုန္တိက္ခေအာ
 ပဒါသုဝါဟူသောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ
 ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မေ၊ ငါအား၊
 အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဘိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊
 ဣဏဿဝါ၊ သူ၏ကြွေးမြီတင်ခြင်းမှလည်း၊ ပမောက္ခာယ၊ လွတ်စိတ်သော
 ဌာ၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဝုတ္တဟိ၊ ဆိုအပ်ကုန်
 သော၊ နိဗ္ဗိတိ၊ နှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဘိဿတိပမောက္ခာယပဒေ
 ဟိ၊ ဘိဿတိဟူသောဝုန်ပမောက္ခာယဟူသောဝုန်တို့နှင့်၊ သမ္ဘိံ၊ တကွ၊

ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤ
 ဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ကေဝလံ၊ သက်
 သက်၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့၊ ဣ၊ ဥပ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ဝုဗ္ဗိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ နိမိ၊ ရွှေအိုး
 ကို၊ နိမိတိ၊ သို့မှ ဖြုတ်ထားသည်ကား၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ ကိ၊ ပန၊ အသို့နည်း၊
 အယံ၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ စောရောတိဝါ၊ ခိုးသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပါရ
 ဒါရိကောတိဝါ၊ သူ၏မယားကိုဖြစ်မှားသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ သုဂံ
 စာတကောတိဝါ၊ ကင်းခွန်ကုန်သောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝေမာဒိနာ၊
 ဤသို့အစရှိသော၊ နယန၊ နည်းဖြင့်၊ ပစ္စတ္တိကဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို
 တောင့်တကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စာမစ္စဟိ၊ ဆန့်ကျင်
 ဘက်၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊
 နုရုတ္တဿ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်နှိပ်စက်အပ်သည်၊ သတော၊ ဖြစ်လတ်
 သော်၊ ရာဇတောဝါ၊ မင်းဘေးမှလည်း၊ ပမောက္ခာယ၊ လွတ်စိမ့်သောငှါ၊ ဘ
 ဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သန္တိန္ဒြေ၊ ခါဒိဟိ၊ ခြံစပ်ဖောက်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 နေဟာရဏေနဝါ၊ ဥစ္စာကုန်ရိုးယူသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသောက်
 သော၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေငွေကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇိဝုဂ္ဂါဟေန
 ဝါ၊ အရှင်ဖမ်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊
 ဝိပ္ပိတဿ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်၊ သတော၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ စောရတောဝါ၊
 ခိုးသူဘေးမှလည်း၊ ပမောက္ခာယ၊ လွတ်စိမ့်သောငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
 မေ၊ ငါ့အား၊ ဣတာယိကာ၊ မြှောင်တို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ တေ၊
 ထိုမြှောင်တို့သည်၊ ဗံ၊ ငါ့ကို၊ ဣတံ၊ မြှောက်၊ ဒေဟိတိ၊ ပေးလောဟု၊ စော
 ဒေဿန္တိ၊ တောင်းကုန်လတ္တံ့၊ တေဟိ၊ ထိုမြှောင်တို့သည်၊ စောဒိယမာ
 နဿ၊ တောင်းအပ်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဣဏဿဝါ၊ သူတပါး၏ကြွေးမြီမှ
 လည်း၊ ပမောက္ခာယ၊ လွတ်စိမ့်သောငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မေ၊ ငါ့
 အား၊ ယံနုဒ္ဓိက္ခံ၊ အကြင် ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးသော အခါသည်၊ ယံ
 နုဿဿံ၊ အကြင်နေသော စပါးရှိသော အခါသည်၊ ယံနုလ္လဘာဝိဏ္ဏံ၊
 အကြင်နေသော ထမင်းရှိသောအခါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောသမ
 ယော၊ ထိုအခါသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုခေါင်းပါးသော
 ကာလ၌၊ အပ္ပဓနေန၊ အနည်းငယ်သောဥစ္စာဖြင့်၊ ယာပေတံ၊ မျှအံ့သောငှါ၊
 နာသုကရံ၊ မလွယ်၊ တထာဝရေ၊ ထိုသို့အံ့ပြားရှိသော၊ နုဒ္ဓိက္ခေ၊ ငတ်မွတ်

၄၂၈ ခုမှကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ခေါင်းပါးသောအခါသည်။ အာဂတောဝါ၊ ရောက်ခဲ့သော်လည်း။ မေ၊ ငါ့
အား။ အဋ္ဌော၊ အကျိုးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ယထာ၊ အကြင်
အခြင်းဖြင့်။ အဂ္ဂိတောဝါ၊ မီးကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥဒကတောဝါ၊ ရေ
ကြောင့်လည်းကောင်း။ အပ္ပိယတော၊ မချစ်အပ်သော၊ ဒါယာဒတောဝါ၊
အမွေခံကြောင့်လည်းကောင်း။ အာပဒါ၊ ဘေးရန်တို့သည်။ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ တထာရူပါသုပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အာ
ပဒါသု၊ ဘေးရန်တို့သည်။ ဥပ္ပန္နာသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ့အား။
အဋ္ဌော၊ အကျိုးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ပုရိ
သော၊ ယောက်ျားသည်။ နိမိ၊ ရွှေအိုးကို။ နိဇေတိ၊ သိုမှီးမြှုပ်ထား၏။ ။

ဇေ၊ ဤသို့။ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထာမိဂမာ၊ မိပ္ပါယဉ္ဇ၊
အကျိုးကိုရခြင်းဟူသောအလိုကိုလည်းကောင်း။ အနုတ္ထာပဂမာ၊ မိပ္ပါယဉ္ဇ၊
အကျိုးမဲ့မှကင်းခြင်းဟူသောအလိုကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇွိဟိဂါ
ထာဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော။ နိဓာနပယောဇနံ၊ ရွှေ
အိုးမြှုပ်ထားအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သည်ကို။ ဒဿတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍။
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော။ တမေဝပယောဇနံ၊ ထို
အကျိုးကိုသာလျှင်။ နိဂမန္တော၊ နိဂုံးအုပ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဧတ
ဒတ္ထာယလောကတ္ထိ၊ နိမိနာမနိမိယတိတိ။ ဧတဒတ္ထာယလောကတ္ထိ၊ နိမိနာမ
နိမိယတိဟူသော ဂါထာပုဒ်ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဿာ၊ ထို
ထာပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဇေ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အတ္ထာ
ယမေဘဝိဿတိ၊ ဟိ၊ အတ္ထာယမေဘဝိဿတိဟူ၍လည်းကောင်း။ ရာဇ
တောဝါ၊ ဒုရုတ္တဿာတိ၊ ရာဇတောဝါ၊ ဒုရုတ္တဿဟူ၍ လည်းကောင်း။
ဝေမာဒိဟိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ယွာယံယော အယံအတ္ထာမိဂမော
စ၊ အကြင်အကျိုးကိုရခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ယွာယံယော အယံအနုတ္ထာ
ပဂမောစ၊ အကြင်အကျိုးမဲ့မှကင်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒသပိတော၊ ပြ
အပ်၏။ ဧတဒတ္ထာယ၊ ထိုအကျိုး၌။ ဧတသံ၊ ထိုအကျိုးကိုရခြင်းအကျိုး
မဲ့မှကင်းခြင်းတို့ကို။ နိပ္ပာဒနုတ္ထာယ၊ ပြီးစီးစိမ့်သော၌။ ဣမတ္ထိ၊ ဩကာသ
လောကေ၊ ဤဩကာသလောက၌။ ယောကောမိ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်။
ဟိ၊ ရညသုဇန္တာဒိဘာဒေါ၊ ရွှေငွေအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော။ နိမိနာမ၊
ရွှေအိုးမည်သည်ကို။ နိမိယတိ၊ မြှုပ်အပ်၏။ ဌပိယတိ၊ ထားအပ်၏။ ပဋိသ၊
ပိယတိ၊ သိုမှီးအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဇေ၊ ဤသို့။ နိဟိတောဝိ၊

မြုပ်ထားအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သောနိမိ၊ ထိုရွှေအိုးသည်၊ ဝုဉ္ဇဝတ်
ယော၊ ကောင်းမှုရှိကုန်သော သူတို့အားသာသျှင်၊ အဓိပ္ပတတ္ထ သာဓက
ကော၊ အလိုရှိအပ်သောအကျိုးကိုပြီးစေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အညေသံ၊ ကောင်းမှုမရှိကုန်သော တပါးကုန်သောသူတို့အား၊ အဓိပ္ပ
တတ္ထသာဓကော၊ အလိုရှိအပ်သောအကျိုးကိုပြီးစေတတ်သည်၊ နဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဝိပဓန္တော၊ ပြီးတတ်
မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တာဝသုနိဟိတောသန္တော၊ ဂန္တိ၊ ခြေကန္တိကော၊ န
သဗ္ဗေသဗ္ဗဒါဝေ၊ တဿတံဥပကပ္ပတိတိ၊ တာဝသုနိဟိတောသန္တော၊
ဂန္တိ၊ ခြေကန္တိကော၊ နသဗ္ဗေသဗ္ဗဒါဝေ၊ တဿတံဥပကပ္ပတိဟူသော
ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သောနိမိ၊ ထိုကုသိုလ်တည်းဟူ
သောရွှေအိုးကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သုနိဟိတော၊ ကောင်းစွာမြုပ်ထားအပ်
သည်၊ သန္တော၊ ဖြစ်၍၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဓဏိတွာ၊
မြုပ်၍၊ ဌဝိတော၊ ထားအပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိာ၊ အဘယ်အပေ၌သျှင်၊ သုဗ္ဗ၊
ကောင်းသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဂန္တိ၊ ရေနက်
သော၊ ဩဒကန္တိကော၊ ရေ၏အနီး၌၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဂန္တိ၊ ရေနက်
သော၊ ဩဒကန္တိကော၊ ရေ၏အနီး၌၊ နိဟိတော၊ မြုပ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သန္တံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂန္တိတိ၊ ရောက်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သုဗ္ဗ၊
ကောင်းစွာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နသဗ္ဗေ
သဗ္ဗဒါဝေ၊ တဿတံဥပကပ္ပတိတိ၊ နသဗ္ဗေသဗ္ဗဒါဝေ၊ တဿတံဥပကပ္ပ
တိဟူသည်ကား၊ ယေနုပုရိသေန၊ အကြင်ယောက်ျားသည်၊ နိဟိတော၊
မြုပ်ထားအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုယောက်ျားအား၊ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံသောရွှေ
အိုးသည်လည်း၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ နဥပဂန္တိတိ၊ မကပ်၊ နသဗ္ဗန္တိ
မပြည့်စုံ၊ ယထာဝုတ္တကိစ္စကရသမတ္ထော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော
ကိစ္စကိုပြုခြင်း၌ပြီးစေနိုင်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊
ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံပန၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်းဟူမူကား၊
ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသောရွှေအိုးသည်၊ ကဒါစိဒေဝ၊ တစုံတခါ၌သာ
သျှင်၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ပြည့်စုံမှုလည်းပြည့်စုံရာ၏၊ နေဝဝါဥပကပ္ပတိ၊ မပြည့်စုံ
မှုလည်းမပြည့်စုံရာ၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ တန္တိ၊ သန္တော၊
တံဟူသောသဒ္ဒါကို၊ ပဒပူရတမတ္ထော၊ ပုဒ်၏ပြည့်ကာမျှ၌၊ နိပါတောတိ၊

၄၀၀

ရဲဒွဲကပီၤဍဲအဍုကထာနီၤသျှါ

နီၤပါတ်ပုၤဟူၣ်။ ဒဍုးဗွဲ။ မှတ်အပ်ၣ်ၤ။ ကိၤ'ဝိယ။ အာသတ်ပါၣ်နီၤကွဲသိုၣ်နည်းဟူၣ်
 ကား။ ယထာတ်အပ္ပမတ္တဿအာတာဝိနောတိဝေမာဒံသုဝိယ။ ယထာတ်
 အပ္ပမတ္တဿ အာတာဝိနောဤသိုၣ်အာဂှိသော ပါၣ်နီၤတိုၣ် ကွဲသိုၣ်တည်း။ ဝါ
 တနည်းကား။ လိင်္ဂံဘေဒံ။ လိင်္ဂပောက်ပြန်ခြင်းကိုကတွာပြုၣ်။ သောတိ။
 သောဟူၣ်။ ဝတ္တဗ္ဗေ။ ဆိုအပ်လျက်။ တန္တိ။ တံဟူၣ်။ ဝတ္တံ။ ဆိုအပ်ၣ်ၤ။ ဝေံ။
 ဤသိုၣ်။ ဝုဋ္ဌမာနေ။ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သောအတ္ထော။ ထိုအနက်ကိုသုခံ။
 လွယ်စွာ။ ဗုဒ္ဓတ္တိ။ သိအပ်ၣ်ၤ။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဝေံ။ ဤသိုၣ်။ သဗ္ဗေ။ အလုံးစုံသော။ တံသောနိမိ။ ထိုရွှေအိုးသည်။ သဗ္ဗ
 ဒါဝေ။ အခါခပ်သိမ်း၌သာလျှင်။ တဿ။ ထိုယောကျ်ားအား။ နဥပကပ္ပတိ။
 မပြည့်စုံ။ ဣတိ။ ဤသိုၣ်။ ဝတ္ထာ။ မိန့်တော်မူၣ်။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ယေဟိကာ
 ရဏေဟိ။ အကြင်အကြောင်းတို့ဖြင့်။ နဥပကပ္ပတိ။ မပြည့်စုံ။ တာနိ။ ထိုအ
 ကြောင်းတို့ကို။ ဒေသန္တော။ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ နိမိဝါဠာနာစဝတိ။
 သညာဝါသဝိမုယတိ။ နာဂါဝါအပနာမေန္တိ။ ယက္ခာဝါဝိဟရန္တိနံ။ အပ္ပိ
 ယာဝါဝိဒါယာဒေ။ ဥဒ္ဓရန္တိ အပဿတောတိ။ နိမိဝါဠာနာစဝတိ။ သညာဝါ
 သဝိမုယတိ။ နာဂါဝါအပနာမေန္တိ။ ယက္ခာဝါဝိဟရန္တိနံ။ အပ္ပိယာဝါဝိဒါ
 ယာဒေ။ ဥဒ္ဓရန္တိ အပဿတောဟူသောဤဂါထာကို။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ
 ၣ်။ ကုဗ္ဗုဗ္ဗိက။ သုတြုယံ။ နိမိ။ ရွှေအိုးသည်။ ဠာနာဝါ။ ထားရာအရပ်မှ
 လည်း။ စဝတိ။ ရွှေတတ်ၣ်။ အဿ။ ထိုယောကျ်ား၏။ သညာဝါ။ အမှတ်
 သညာသည်လည်း။ ဝိမုယတိ။ မေ့လျော့တတ်ၣ်။ နာဂါဝါ။ နဂါးတို့သည်
 လည်း။ အပနာမေန္တိ။ အရပ်တပါးသို့ဖဲတတ်ကုန်၏နံ။ ထိုမြှုပ်ထားအပ်
 သောရွှေအိုးကို။ ယက္ခာဝါဝိ။ ဘီးလူးတို့သည်လည်း။ ဟရန္တိ။ ဆောင်ယူ
 တတ်ကုန်၏။ အပ္ပိယာ။ မချစ်အပ်ကုန်သော။ ဒါယာဒါဝါဝိ။ အမွေခံတို့သည်
 လည်း။ တဿ။ ထိုယောကျ်ား၏။ အပဿတော။ မမြင်စဉ်။ ဥဒ္ဓရန္တိ။ ပေ
 ထုတ်တတ်ကုန်၏။ တဿ။ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဝေံ။ ဤသိုၣ်။
 ဇေဝိတဗ္ဗေ။ သိအပ်ၣ်ၤ။ ယသ္မိံဌာနေ။ အကြင်အရပ်၌။ နိမိ။ ရွှေအိုးကို။ သုနိဟိ
 တော။ ကောင်းစွာသိုၣ်ဦးအပ်သည်။ ပဟာတိ။ ဖြစ်၏။ သောနိမိ။ ထိုရွှေအိုး
 သည်။ တဗ္ဗာဠာနာဝါ။ ထိုအရပ်မှလည်း။ စဝတိ။ ရွှေတတ်ၣ်။ အပေတိ။ ဖဲ
 တတ်ၣ်။ ဝိဂစ္ဆတိ။ အရပ်တပါးသို့သွားတတ်ၣ်။ အဝေတာနေ။ စိတ်မရှိ
 သည်။ သမာနောမိ။ ဖြစ်လျက်လည်း။ ဝုညက္ခယဝသေန။ ကုသိုလ်ကောင်း
 မှုကုန်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ အညံဉ္ဇနံ။ တပါးသောအရပ်သို့။ ဝစ္ဆတိ။ သွား
 တတ်ၣ်။ အဿ။ ထိုယောကျ်ား၏။ သညာဝါ။ အမှတ်သည်လည်း။ ဝိမုယ

တိ၊ မေဇေယျာန္တိ၊ ယံသိန္ဒြာနော၊ အကြင်အရပ်၌၊ နိမိ၊ ရွှေအိုးကို၊ နိဟိတော၊
 မြုပ်ထားအပ်၏၊ တံ၊ ထိုထားရာအရပ်ကို၊ နဝေနာတိ၊ မသိ၊ အသားထို
 ယောကျ်ား၏၊ ပုညက္ခယစောဒိတာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတန်ခြင်းသည်နှိုး
 သော်တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နာဝါဝါ၊ နဂါးတို့သည်လည်း၊ တံနိ
 မိ၊ ထိုရွှေအိုးကို၊ အပနာမေန္တိ၊ အရပ်တပါးသို့ပြောင်းကုန်၏၊ အညံဉ္ဇာနံ၊
 အရပ်တပါးသို့၊ ဂမေန္တိ၊ ရောက်စေတတ်ကုန်၏၊ ယက္ခာဝါဝိ၊ ဘီလူးတို့
 သည်လည်း၊ ဟမေန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်၏၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်ဖြင့်၊ ဣန္ဒြိတံ၊
 အလိုရှိတိုင်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားတတ်ကုန်၏၊ အသားထို
 ယောကျ်ား၏၊ အပဿတောဝါ၊ မမြင်စဉ်လျှင်၊ အပ္ပိယာ၊ မချစ်အပ်ကုန်
 သော၊ ဒါယာဒါဝါ၊ အမွေခံတို့သည်လည်း၊ တုမိ၊ မြေကို၊ ခေတိတွာ၊ တူး၍၊
 တံနိမိ၊ ထိုရွှေအိုးကို၊ ဥဋ္ဌရန္တိ၊ ဖော်ထုတ်တတ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အသား
 ထိုယောကျ်ားအား၊ ဌာနာ၊ ထားရာအရပ်မှ၊ စဝနာဒိဟိ၊ ရွှေခြင်းအစရှိ
 ကုန်သော၊ ဧတဟိကာရဏေဟိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သောနိ
 မိ၊ ထိုမြုပ်ထားအပ်သောရွှေအိုးသည်၊ နဥပကပ္ပတိ၊ မပြည့်စုံ၊ ဣတိအပံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဌာနာ၊ ထားရာအရပ်မှ၊ စဝနာဒိနိ၊ ရွှေလျှောခြင်းအစရှိကုန်
 သော၊ လောကသမ္ပတာနိ၊ လောက၌သမုတ်အပ်ကုန်သော၊ အနုပကပ္ပ
 ကာရုဏာနိ၊ မပြည့်စုံသော အကြောင်းတို့ကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧတသမ္ပိကာရဏာနံ၊ ထိုလေးပါးသော ပစ္စည်း
 အကြောင်းတို့တွင်လည်း၊ မူလဘူတံ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
 ကေညေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပုညက္ခယသည်တံ၊ ကောင်းမှု၏ကုန်
 ခြင်းဟုမှတ်အပ်သော၊ ယံတံကာရဏံ၊ အကြင်အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူသိုသည်ဖြစ်၍၊
 ယဒါပုညက္ခယောဟောတိ၊ သဗ္ဗမေတံဝိနုဿတိတိ၊ ယဒါပုညက္ခယော
 ဟောတိ၊ သဗ္ဗမေတံဝိနုဿတိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါ
 ထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယသိန္ဒြာ
 သမယော၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိနိပ္ပာဒကဿ၊ စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံ
 ခြင်းကိုပြီးစေတတ်သော၊ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘောဂပရိဇာညသံဝတ္တနိကံ၊ စည်းစိမ်၏ရှုံးခြင်းကိုဖြစ်စေ
 တတ်သော၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊
 ပိတံ၊ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နိမိ၊ ရွှေအိုးကို၊

၄၀၂

ရန္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

နိဗ္ဗေဒန္တေန၊ ဖြုပ်ထားသော ယောကျ်ားသည်၊ နိဟိတံ၊ ဖြုပ်ထားအပ်
သော၊ ယံတိရညသုဉ္ဇနာဒိဓနဇာတံ၊ အကြင်ငွေရွှေအစရှိသောဥစ္စာသ
ဘောသည်၊ အတ္ထိ ဖြစ်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဇောံ၊ ဤဥစ္စာသဘောသည်၊
ဝိနယံတိ၊ ပျက်စီးတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ။

ဇောံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေနတေနအဓိပ္ပါယေန၊ ထို
ထိုသို့သောအလိုဖြင့်၊ နိဟိတန္တိ ဖြုပ်ထားအပ်သော်လည်း၊ ယထာဓိပ္ပါယံ၊
အလိုရှိတိုင်း၊ အနုပဏပ္ပန္တံ၊ မကပ်သော၊ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူး
အမြဲ ပြား၍ဖြင့်၊ နယနဓမ္မံ၊ ပျက်စီးတတ်သောသဘောရှိသော၊ လောက
သံဃဇာတံ၊ လောက၌သမုတ်အပ်သော၊ နိမိံ၊ ရွှေအိုးကို၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူပြီး
၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယံပုညသမ္ပဒံ၊ အကြင်ကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊
ပရမတ္ထတော၊ မပောက်ပြန်သောသဘောအားဖြင့်၊ နိမိတိ၊ ရွှေအိုးဟူ၍၊
ဧသေဝံ၊ ပြုတော်မူအံ့သောငှါ၊ တဿကုဋုမ္ဘိကဿ၊ ထိုသူကြွယ်အား၊
အနုဓမ္မာဓနတ္ထံ၊ ဝမ်းမြောက်စိတ်သောငှါ၊ ဣဒံနဓိကဏ္ဍံ၊ ဤသို့သောနိမိ
ကဏ္ဍကို၊ အာနန္တံ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တံ၊ ထိုကုသိုလ်ကောင်းမှု
တည်းဟူသောရွှေအိုးကို၊ ဧသေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယဿ
ဒါနေနဝိလေန၊ သံယမေနဒမေနစ၊ နိမိသုနိဟိတောဟောတိ၊ ဣတ္ထိယာပုရိ
သံသံဝါတိဂါထံ၊ ယဿဒါနေနဝိလေန၊ သံယမေနဒမေနစ၊ နိမိသုနိဟိ
တောဟောတိ၊ ဣတ္ထိယာပုရိသဿဝါဟူသောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ ယဿဣတ္ထိယာဝါ၊ အကြင်မိန်းမအား လည်းကောင်း၊
ယဿဓုရိသဿဝါ၊ အကြင်ယောကျ်ားအား လည်းကောင်း၊ ဒါနေနစ၊
အတ္ထုပေးသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝီလနစ၊ ဝီလဆောက်တည်သဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သံယမေနစ၊ ဣန္ဒြေကိုစောင့်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒမေနစ၊
ကိုလေသာကိုဆုံးမသဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိမိံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော
ရွှေအိုးကို၊ နိဓေတိ၊ ထိုမှီးဖြုပ်ထား၏၊ တေသံ၊ ထိုယောကျ်ားမိန်းမတို့အား၊
နိမိံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးကို၊ သုနိဟိတော၊ ကောင်းစွာဖြုပ်
ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဒါနန္တိ၊ ဒါနံဟူ
သည်ကား၊ ဒါနဉ္စေဓမ္မစရိယာစာတိတ္ထေ၊ ဒါနဉ္စေဓမ္မစရိယာစဟူသောမင်္ဂလာ
သုတ်တော်၌၊ ဝုတ္တနပေဓနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဟ
ဓာဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏၊ ဝီလန္တိ၊ ဝီလံဟူသည်ကား၊ ကာယိကဝါစာဝိကော၊
ကိုယ်၌ဖြစ် နှုတ်၌ဖြစ်သော၊ အဝီတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးခြင်းတည်း၊ ဝါ၊

တနည်းကား၊ ပဉ္စင်အဋ္ဌကိသင်္ဂဟိတိမောက္ခသံဝရာဒိ၊ ပဉ္စင်သီလအဋ္ဌကိ
သီလဒသင်္ဂဟိတိမောက္ခသံဝရာဒိ၊ သဗ္ဗဒ္ဓိအလုံးစုံလည်း
ဖြစ်သော၊ သီလံ၊ သီလကိုး၊ ဣမေ၊ ဤအရာ၌၊ သီလန္တိ၊ သီလဟူ၍၊ အဓိပ္ပာယ်၊
အလိုရှိအပ်၏။ သံယမောတိ၊ သံယမောဟူသည်ကား၊ သံယမနံ၊ ဣန္ဒြိကို
စောင့်ခြင်းတည်း၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ နာနာရပ္ပဏဂတိ၊ အထူးထူးသော
အာရုံသို့လားခြင်းကို၊ နိဂါရဏံ၊ တားမြစ်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤသံယမနံဟူသောစကား
သည်၊ သမာဓိယ၊ သမာဓိတရား၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ယေနသံယ
မနံ၊ အကြင်စောင့်စည်းခြင်းသမာဓိတရားနှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သောသူသည်၊ ဟတ္ထသံယတော၊ လက်၏၊ စောင့်စည်းခြင်းလည်းကောင်း၊
ပါဒသံယတော၊ ခြေစောင့်စည်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝါစာသံယတော၊
နှုတ်၏၊ စောင့်စည်းခြင်းလည်းကောင်း၊ သံယတော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊
သံယတုတ္တမော၊ မြတ်သောစောင့်စည်းခြင်းမည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသံယမနံ
ဟူသောဝန်၌၊ သံယတုတ္တမောတိ၊ မြတ်သော စောင့်စည်းခြင်း ဟူ၍၊
ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ အပရေ တပါးသောဆရာတို့သည်၊ သံယမနံ၊
စောင့်စည်းခြင်း၊ သံယမော၊ စောင့်စည်းခြင်း၊ သံဝရဏံ၊ ဣန္ဒြိကိုစောင့်
စည်းခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤသံယမ
နံဟူသောစကားသည်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရဿ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၏၊ အဓိဝစ
နံ၊ အမည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဗေဒနံ၊ ကိလေသာ
ကိုဆုံးမခြင်း၊ ကိလေသာသမနံ၊ ကိလေသာကိုငြိမ်းစေခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤဗေဒနဟူသောစကားသည်၊
ပညာယ၊ ပညာ၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်နှင့်၊
ပညာ၊ ပညာကို၊ သုဿုတံလတာတေပညန္တိ၊ မောဒီသု၊ သုဿုတံလတာတေ
ပညံ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သောအရာတို့၌၊ ပညာတွေဝ၊
ပညာဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သစ္စံဓမ္မေ၊ မိဘိဝာဂေါတိဝေမာဒီ
သု၊ သစ္စံဓမ္မေမိဘိဝာဂေါတိသို့အစရှိကုန်သော၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သောအရာ
တို့၌၊ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ယဒိသစ္စာဒမာစာဂါ၊ ဓန္တု၊ ဘိ
ပေသာနဝိဇ္ဇတိတိအာဒိသု၊ ယဒိသစ္စာဒမာစာဂါ၊ ဓန္တု၊ ဘိပေသာနဝိဇ္ဇတိတိ
သို့အစရှိကုန်သော၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သောအရာတို့၌၊ ဒေမာတိ၊ ဒေမဟူ၍၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒါနာဒိနံ၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသည်တို့ကို
ဥတု၊ သိပြီး၍၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဒိသုဂါယာယ၊ ဤ

၆၇၄

ရုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဂါထာ၏။ သမ္ပိတိတော။ ပါင်း၍။ အညော။ အနက်ကို။ ယဿဗုဒ္ဓိယာဝါ။
 အကြင်မိန်းမအားလည်းကောင်း၊ ယဿပုရိသဿဝါ။ အကြင်ယောက်ျား
 အားလည်းကောင်း၊ ခါနေနဝ၊ အလှူပေးသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိလေနဝ၊
 ဝိလသောက်တည်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ သံယမေနဝ၊ ဣန္ဒြေကိုစောင့်
 စည်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒမေနဝ၊ ကိလေသာကို ဆုံးမသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤတရား
 တို့ဖြင့်၊ ဟိရဉ္ဇေနဝ၊ ငွေဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏေနဝ၊ ရွှေဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ မုတ္တာယဝါ၊ ပုလဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဏိနာဝါ၊ ပဲတ္တမြားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ နေမယော၊ နေသဒ္ဓါဖြင့်ပြီးသော၊ နိမိ၊ မြှုပ်ထားအပ်
 သောဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေသံသုဝဏ္ဏာဒိနံ၊ ထိုရွှေအစရှိသည်တို့ကို၊
 ကေတ္တပက္ခိပနေန၊ နေသဒ္ဓါ၌တပေါင်းတည်းထည့်သွင်းသဖြင့်၊ နိမိယတိ
 ယထာ၊ သိုမှီးအပ်သကဲ့သို့၊ ဇံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုညမယော၊ ကုသိုလ်
 ဖြင့်ပြီးသော၊ နိမိ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေ
 သံဒါနာဒိနံ၊ ထိုအလှူပေးခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ကေမိတ္တသန္တာနေဝါ၊
 တရသောမိတ်၏ သန္တာန်၌ လည်းကောင်း၊ စေတိယာဒိမ္မိ၊ စေတီအစရှိ
 သော၊ ဝတ္ထုမ္မိ၊ ဝတ္ထု၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗကရဏေန၊ ကောင်းစွာပြုသ
 ဖြင့်၊ သုနိဟိတော၊ ကောင်းစွာမြှုပ်ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဧဝမိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဇံ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဿဒါနေနာတိဗ္ဗမာယဂါ
 ထာယ၊ ယဿဒါနေနဟူသောဤဂါထာဖြင့်၊ ပုညသမ္ပဒါယ၊ ကောင်းမှု၏
 ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ပဗ္ဗေတ္တတော၊ မပောက်မပြန်သောသဘောအားဖြင့်၊
 နိမိဘာဝံ၊ သိုမှီ အပ်သောဥစ္စာ၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊
 ဣဒါနိယသုအာခါ၌၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ယောနိမိ၊ အကြင်ရွှေအိုးကို၊
 နိဟိတော၊ မြှုပ်ထားအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ သောနိမိ၊ ထိုရွှေအိုးကို၊
 သုနိဟိတော၊ ကောင်းစွာမြှုပ်ထားအပ်သောမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တံဝတ္ထု၊ ထိုအကြောင်းဝတ္ထုကို၊ ဒသေန္တာ၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 စေတိယမိစ္ဆာသံဃောဝါ၊ ပုဂ္ဂလေအတိဝိသုဝါ၊ မာတရိပိတရိတဝါ၊ အထော
 ဇေဋ္ဌမိတာတရိကိ၊ စေတိယမိစ္ဆာသံဃောဝါ၊ ပုဂ္ဂလေအတိဝိသုဝါ၊ မာတရိ
 ပိတရိတဝါ၊ အထောဇေဋ္ဌမိတာတရိဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ စေတိယမိစ္ဆာ၊ စေတီတော်၌လည်းကောင်း၊ သံဃောဝါ၊ သံဃာတော်၌
 လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလေဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်းကောင်း၊ အတိဝိသုဝါ၊ ဧည့်

သည့်ဘိက္ခုလည်းကောင်း၊ မာတရိဝါ၊ မိခင်ဘိက္ခုလည်းကောင်း၊ ဝိတရိဝါ၊
 ဘခင်ဘိက္ခုလည်းကောင်း၊ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဇေဋ္ဌိ၊ ကြီးသော၊ ဘာ
 တရိဝါ၊ အစ်ကိုကြီးနှင့် လည်းကောင်း၊ သုဋ္ဌ၊ ကရုဏာ၊ ကောင်းစွာလုပ်
 ကျွေးခြင်းကို ပြုသဖြင့်၊ သုနိဟိတော၊ ကောင်းစွာ ကုသိုလ်ကံဖြုတ်ထား
 အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝပဟိတဗ္ဗံ၊ ပူဇော်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဝေတိယံ၊ ဝေတိယမည်၏၊ ပူဇတဗ္ဗံ၊ ပူဇော်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတ္ထံ၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိတတ္ထော၊
 ဝိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေတိယံ၊ ဝေတိယမည်၏၊ တံ၊ ပုဉ္ဇနတံ၊ တံ
 ပနတေဝေတိယံ၊ ထိုဝေတိသည်၊ ပရိဘောဂဝေတိယံ၊ ပရိဘောဂဝေတိ
 လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓိသကဝေတိယံ၊ ဥဒ္ဓိသကဝေတိလည်းကောင်း၊ သဘာ
 တကဝေတိယံ၊ သဘာတကဝေတိ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိပိဓံ၊
 သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောဝေတိတို့
 တွင်၊ ဗောဓိရက္ခော၊ ပွင့်တော်မူရာဖြစ်သော ဗောဓိငင်သည်၊ ပရိဘော
 ဂဝေတိယံ၊ ပရိဘောဂဝေတိမည်၏၊ ဗုဒ္ဓပဋိမာ၊ ဘုရား၏ အဝုဿင်တု
 တော်သည်၊ ဥဒ္ဓိသကဝေတိယံ၊ ဥဒ္ဓိသကဝေတိမည်၏၊ သဘာတက၊
 ဓာတ်တော်ရှိသော၊ ဓာတုဂန္ထတုပါ၊ ဓာတ်တော်ထားရာတိုက်ရှိသော
 ဝေတိလည်းခံပထိုးသည်၊ သဘာတကဝေတိယံ၊ သဘာတကဝေတိမည်၏၊
 သံဃောတိ၊ သံဃောဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓပဋိမာ၊ ဗုဒ္ဓပဋိမာအစရှိသော
 သံဃာတို့တွင်၊ ယောကောမိ၊ အမှတ်မရှိသော သံဃာတော်တည်း၊
 ဝုပ္ပလောဘိ၊ ဝုပ္ပလောဟူသည်ကား၊ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတေသု၊ လူရဟန်းတို့တွင်
 ယောကောမိ၊ အမှတ်မရှိတယောက်ယောက်သောဝုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ အဿ၊
 ထိုဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ တိတိ၊ နေ့ရက်အပိုင်းအခြားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပုဉ္ဇမ္ဘိတိ၊ တမ္ဘိ
 ဝါဒိဝသေ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသောနေ့၌၊ အာဂန္တတိ၊ လာတတ်၏၊ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ အတိတိ၊ အတိတိမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတိတိဟူသောစကား
 သည်၊ တစ်ခဏ၊ ထိုခဏ၌၊ အာဂတပါဟုနကဿ၊ လာသောညော်သည်၏၊
 အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တွင်းသော စကား
 သည်၊ ဝုပ္ပနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေတိယံ၊ ဝေတိအစရှိသည်တို့ကို၊ ဥတ္တံ၊ သိပြီး၍၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမိဿာဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ သမ္ဘိန္တိတွာ၊ ပေါင်းရုံး၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သောနိ

၄၀၆

ရုက္ခကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

မိသုနိမိတောဟောတိ။ ဘိသေသနိမိသုနိမိတောဟောတိဟူ၍။ ယောနိမိ
 အကြွေဖြူထွေးအပ်သောကုသိုလ်ရွှေအိုးကို။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။
 သောနိမိ၊ ထိုကုသိုလ်တည်းဟူသော ရွှေအိုးကို။ ဣမေသဝတ္ထုဿ။ ဤ
 ရတနာသုံးပါးတည်းဟူသောဝတ္ထုတို့၌။ သုနိမိတော၊ ကောင်းစွာဖြူ
 ထာအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသွာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
 ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဣဋ္ဌပလသနုပ္ပဒါနသမတ္တတာယ၊
 အသိုရှိအပ်သောအကျိုးကိုအစဉ်အတိုင်းပေးခြင်းကိုစွမ်းနိုင်သည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တထာဟိ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သံသယျင်။ အပ္ပ
 ကံပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို။ စေတိယမ္ပိ၊ စေတီ
 တော်၌။ ဧတော၊ လူဒါနံ၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဣဋ္ဌပလ
 လာဘိနော၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကိုရခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ယထာကံ၊ အဘာ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူ သနည်းဟူမူ
 ကား၊ ဧကပုပ္ဖယဇိက္ခာန၊ အသိတိကပ္ပကောနိယော၊ ဒုဂ္ဂတိနာဘိဇာနာပိ
 တိစ၊ ဧကပုပ္ဖယဇိက္ခာန၊ အသိတိကပ္ပကောနိယော၊ ဒုဂ္ဂတိနာဘိဇာနာပိ
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မတ္တာသုခပရိစ္စာဂါ၊ ပဿေစေတိပုလံသုခန္တိစ၊ မတ္တာ
 သုခပရိစ္စာဂါ၊ ပဿေစေတိပုလံသုခံဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိဝေလသမသုတ္တာဒိသု၊ ဒက္ခိဏာဝိသင်္ဂ
 သုတ်ဝေလသမသုတ်အစရှိသည်တို့၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဟောတော်မူအစသော
 နည်းဖြင့်၊ သံပဿဒိမတ္ထု၊ သုပိ၊ သံဃာအစရှိသောဝတ္ထုတို့၌လည်း၊ ဒါနုဖလ
 မိဘာဝေါ၊ အလှူ၏အကျိုးကို ဝေဟနခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။
 ဧကပုပ္ဖံ၊ တပွင့်သောပန်းကို၊ ယဇိက္ခာန၊ လှူဒါန်းပူဇော်ဘူးသောကြောင့်၊
 အသိတိကပ္ပကောနိယော၊ ကမ္မာကုရေရှင်ဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိ
 ဘဝကို၊ နာဘိဇာနာပိ၊ မသိစဖူး၊ မတ္တာ၊ အနည်းငယ်သော၊ သုခပရိစ္စာဂါ၊
 ချမ်းသာကိုစွန့်ခြင်းကြောင့်၊ ပိပုလံ၊ ပြန့်ပြောစွာသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။
 ပဿေ၊ မြင်ရာ၏။ စေတိယာဒိသု၊ စေတီအစရှိသည်တို့၌၊ ဒါနသ၊ အလှူ၏။
 ပဝတ္တိပလ္လဗိဘူတိစ၊ ဖြစ်သောအကျိုး၏ထင်ရှားခြင်းကိုလည်း၊ ဒသိတာ
 ယထာစ၊ ပြအပ်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယထာယောဂံ၊
 ယှဉ်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောကုသိုလ်၏အရာတို့
 ၌၊ ဘိဝံ၊ ထိုသို့သောကုသိုလ်ကို၊ အာရန္တိတော၊ အာရုံပြု၍၊ စာရိတ္တဝါ
 ရိတ္တဝသေန၊ စာရိတ္တဝီရိယဝါရိတ္တဝီရိယ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သီလသမာ၊ သီလ
 ၏လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဝသေန၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သံယ

၂၁

မဿစ၊ စောင့်စည်းခြင်း၏လည်းကောင်း၊ တဗ္ဗတ္ထ၊ ကပ်ပါသနာမနာသိကာ
 ရပစ္စဝေက္ခနဝသေန၊ ထိုဝတ္ထုတို့၌ပိပဿနာကိုပွားစေခြင်းနှင့်လုံးသွင်းခြင်း
 ဆင်ခြင်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒမဿစ၊ ဆုံးမခြင်းပညာ၏ လည်းကောင်း၊
 ပဝတ္ထိ၊ အကြောင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တဿာဘဿ၊ ထိုထိုသော
 ကုသိုလ်တရား၏၊ ဗလဝိတူတိစ၊ အကျိုး၏ထင်ရှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဇော၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါနာဒိဟိ၊ အလှူအစရှိသည်
 တို့ဖြင့်၊ နိမိယမာနဿ၊ သိမှီးအပ်သော၊ ပုညမယနိမိနော၊ ကောင်းမှု
 ကုသိုလ်တည်းဟူသောရွှေအိုး၏၊ စေတိယာဒိတေဒံ၊ စေတီအစရှိသည်
 တို့ဖြင့်ပြားသော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊ ဒသေတော၊ ပြီးတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနံ၊
 ယခုအခါ၌၊ ဧတသုဝတ္ထုသု၊ ထိုစေတီအစရှိသောဝတ္ထုတို့၌၊ သုနိဟိ
 တဿ၊ ကောင်းစွာသိမှီးအပ်သော၊ တဿနိမိနော၊ ထိုကုသိုလ်တည်းဟူ
 သောရွှေအိုး၏၊ ဂန္တိရေ၊ နက်စွာသော၊ ဩဒကန္တိကော၊ ရေ၏အနီး၌၊ နိဟိ
 တနိမိနော၊ မြုပ်ထားအပ်သောရွှေအိုးထက်၊ ပိသေံသံ၊ အထူးဖြစ်သည်
 ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြီးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သေသနံ၊ သုနိဟိတော၊ အဇ
 ယေျာအနုဂါမိကော၊ ပဟာယဂမနိယေသု၊ ဇောံအာဒါယ ဂစ္ဆတိတိ၊
 သေသနံ၊ သုနိဟိတော၊ အဇယေျာအနုဂါမိကော၊ ပဟာယဂမနိ၊ ယသု၊
 ဇောံအာဒါယဂစ္ဆတိဟူသောဂါထာကို၊ အာ၊ ဟ၊ မိနံ၊ တော်မူ၏၊ ဘသုနိ
 ဟိတော၊ ကောင်းစွာမြုပ်ထားအပ်သော၊ သေသနံ၊ ဤကုသိုလ်တည်း
 ဟူသောရွှေအိုးသည်၊ အဇယေျာ၊ သူတပါးတို့မအောင်နိုင်၊ အနုဂါမိ
 ကော၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်တတ်သောရွှေအိုးမည်၏၊ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်၍၊ ဂ
 မနိယေသု၊ သွားအပ်သောရွှေအိုးတို့တွင်၊ ဇောံ၊ ဤကုသိုလ်တည်းဟူသော
 ရွှေအိုးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တဗ္ဗတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သေသ
 နံ၊ သုနိဟိတောတိပုဗ္ဗပဓေန၊ သေသနံ၊ သုနိဟိတောဟူသော ရှေးပုဒ်
 ဖြင့်၊ ဒါနာဒိဟိ၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ တံသုနိဟိတနိမိ၊ ထို
 ကောင်းစွာမြုပ်ထားအပ်သောရွှေအိုးကို၊ နန္ဒိယတိ ဩနိတော်မူ၏၊ အဇ
 ယေျာတိ၊ အဇယေျာဟူသည်ကား၊ ပဇေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ဇေတွာ၊
 အောင်၍၊ ဂဟေတံ၊ ယူအံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
 အဇယေျာ၊ အဇယေျာမည်၏၊ အဇေယျာတံ၊ အဇေယျာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ပါဌော၊ ပါဌ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုအဇေယျာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဟိတသုခတ္ထိကေန စီးပွားချင်းသာ ကိုအလိုရှိသော

၄၀၀

ရဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝုတ္တိလ်သည်။ အတ္တိတဗ္ဗော၊ ခည်းဘူးအပ်၏။ အတ္တနာယော၊ ခည်းဘူး
 မြင်းဌာထိုက်၏၊ ဥပမိတဗ္ဗော၊ ခည်းဘူးအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အတ္တော၊ အနက်တည်း။ တေသ္မိံ၊ ပါဠိ၊ ထိုအတ္တေယျောဟူသောပါဌ်၌
 လည်း၊ သောနိမိ၊ ထိုကုသိုလ်တည်းဟူသောရွှေအိုးကို၊ အတ္တေယျော၊ ရုံးစု
 ခည်းဘူးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤ၊ သမ္ပန္နိတွာ၊ စပ်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကသ္မာတိပဒံ၊
 ကသ္မာဟူသောပုဒ်ကို၊ အနုယောဝံ၊ ယှဉ်သည်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြ၍၊ ယသ္မာ
 အကြင်ကြောင့်၊ သုနိဟိတော၊ ကောင်းစွာမြုပ်ထားအပ်သော ကုသိုလ်
 သည်၊ အနုဂါမိကော၊ အစဉ်တစိုက်အရိပ်ကဲ့သို့လိုက်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏။ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုခြင်းအံ့၊ ဣတရထာ၊ ဤမှတစ်ပါး
 သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဂယမာနေ၊ ယူအပ်သည်
 ရှိသော်၊ သုနိဟိတဿ၊ ကောင်းစွာမြုပ်ထားအပ်သောရွှေအိုး၏။ အတ္တေ
 ယျတ္တံ၊ ခည်းဘူးအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ထိုအပ်သည်၊ ဘေယျ၊ ဖြစ်
 ရာ၏။ သုနိဟိတော၊ ကောင်းစွာမြုပ်ထားအပ်သောရွှေအိုးသည်၊ နဝအတ္တ
 နိယံ၊ ခည်းဘူးအပ်သည်လည်းမဟုတ်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။
 အတ္တိတောဝေ၊ ခည်းဘူးအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သော၊ ထိုမြုပ်ထား
 အပ်သောရွှေအိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။
 ကုသလော၊ ကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ယောနိမိ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်၊ ပရ
 လောကံ၊ တမလွန်ဘဝသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသောသူသို့၊ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်
 လိုက်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်သော၊ ထိုကုသိုလ်တည်းဟူသော
 ရွှေအိုးသည်၊ အနုဂါမိကော၊ အနုဂါမိကမည်၏။ ပရလောကံ၊ တမလွန်
 လောကသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသောသူကိုလည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောဘ
 ဝတို့၌၊ ဗလပ္ပဒါနေန၊ အကျိုးကိုပေးတတ်သောအားဖြင့်၊ နိဝိဗ္ဗတိ၊ မစွန့်
 တတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ပဟာယဂမနိ
 ယေသု၊ ဇေတံအာဒါယဂစ္ဆတိ၊ ပဟာယဂမနိယေသု၊ ဇေတံအာဒါယဂစ္ဆ
 တိဟူသည်ကား၊ မရဏကာလေ၊ သေခါနီးဖြစ်သောအခါသည်၊ ပစ္စုပ
 မ္ဘိတော၊ ရှေးရှု ထင်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗဘောဂေသု၊ အလုံးစုံသောစည်း
 စိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဂမနိယေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊
 ဇေတံနိမိ၊ ဤကုသိုလ်တည်းဟူသောရွှေအိုးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပရလော
 ကံ၊ တမလွန်ဘဝသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊
 ဇေတံ၊ ထိုပါဌ်၏။ အတ္တောကိရ၊ အနက်ဖြစ်သတတ်၊ သောပန၊ ထို
 ကုသိုလ်တည်းဟူသောအနုဂါမိကရွှေအိုးကိုယူ၍သွား၏ ဟူသောစကား

သညာနယုတ္တတိ၊ မသန္တိ၊ ကသ္မာ၊ အဘယံ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ အပဂမနိယတော၊ ပစ်ပယ်၍သွားအပ်သောကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တဒါ၊ ထိုသေသောအခါ၌၊ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်၊ ပဟာတဗ္ဗာဇေ၊ ပယ်အပ်စွန့်အပ်ကုန်သည်သာတည်း၊ ဂမနိယာပနသွားအပ်သည်တို့သည်ကား၊ တေတဂတိဝိသယာ၊ ထိုထိုသောဂတိအထူးတို့တည်း၊ ယတော၊ အကြင်းကြောင့်၊ သေသောအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်၊ ယမိသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဂမနိယေသု၊ သွားအပ်ကုန်သော၊ ဂတိဝိသေသေသု၊ ဂတိအထူးတို့၌၊ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအနုဂါမိကနိမိန္တံ၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

နိမိဝါဠာနာစဝတိတိဝေမာဒိနာ၊ နိမိဝါဠာနာစဝတိဤသို့အစရှိသော၊ ပကာရေန၊ အပြားအားဖြင့်၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဝသ္မိ၊ ဘောဂေသု၊ ဥစ္စာတို့သည်၊ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ထိုကုသိုလ်တည်းဟူသော ဥစ္စာသည်၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပရေလောကံ၊ တမလွန်တဝသ္မိ၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧသော၊ ဤကုသိုလ်တည်းဟူသောဥစ္စာသည်၊ အနုဂါမိကတ္တာ၊ သံသရာသို့ အစဉ်လိုက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုလူအပေါင်းကို၊ နပဇဟတိ၊ မစွန့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဌတ္တာ၊ ရပ်၍၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိံသိယာ၊ အဘယ် သို့ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဂမနိယေ သူတိဧတ္ထ၊ ဂမနိယေသုဟူသောဤဝန်၌၊ ဂန္တဗ္ဗေသုကိအတ္ထော၊ ဂန္တဗ္ဗေသုဟူသောဤအနက်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားကုန်သောသူတို့တွင်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုကံအနက်ကို၊ ဧကံသတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ နဂဟေတဗ္ဗံ၊ မပူအပ်၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့၊ အရိယာနိယျာနိကာတိဧတ္ထ၊ အရိယာနိယျာနိကာဟူသောဤပါဌ၌၊ အရိယာ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နိယျာနိကာ၊ ဝနီဆင်းရဲမှထွက်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိယျာတဗ္ဗာတိ၊ ထွက်ပြောက်အပ်ကုန်၏ဟု၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ နဟောတိယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအထူးအသွေး

ဤအရာ၌လည်း။ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားကုန်သော သူတို့တွင်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားအပ်ကုန်သော ဥပ္ပာတို့တွင်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အသဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ သေသောပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မရေက ကာလ၊ သေခါနီးကာလ၌၊ ကဿမိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား၊ ဒါတု ကာမော၊ ပေးခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘောဂေ၊ စည်းမိပ်ဥပ္ပာတို့ကို၊ အာမသိတုန္တိ၊ သုံးသပ်အံ့သောငှါလည်း၊ ယသ္မေ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နယတ တိ၊ မရနိုင်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနန၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေဘာဂါ၊ ထို စည်းမိပ်တို့ ကို၊ ပုပ္ဖံ၊ ရှေးကာလ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ် အပ်ကုန်၏၊ ပစ္ဆာ၊ နောက် ကာလ၌၊ ဝိဘတာသေန၊ တပ်ခြင်းကင်းသော၊ စေတသာ၊ မိတ်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားအပ်ကုန်၏၊ အတိတ္တမိတဗ္ဗာ၊ ဖဲအပ်ကုန် ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ မရှိလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ ပုပ္ဖံ၊ ရှေးကာလ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊ စေတသာ၊ မိတ်ဖြင့်၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဂမနိယေ သု၊ သွားအပ်ကုန်သော၊ ဘောဂေသု၊ ဥပ္ပာတို့တွင်၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဟာယဂမနိယေသုဟူသောဝုန်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗော၊ ငှတ် အပ်၏၊ ပုရိမသ္မိံ၊ စအတ္ထော၊ ရှေးအနက်၌ကား၊ နိဇ္ဈါရေဏ၊ နိဇ္ဈါရဏအ နက်၌၊ ဘုဗ္ဗဝစနံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်တည်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဂမနိယေသု၊ သွားအပ်ကုန်သော၊ ဘောဂေသု၊ ဥပ္ပာတို့တွင်၊ ဧကမေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ် သော၊ ဧတံပုညနိမိဘာံ၊ ဤကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးဖြစ်သောစည်း မိပ်ကို၊ တတော၊ ထိုဥပ္ပာမှ၊ နိဘရိတွာ၊ အသီးအခြားထုတ်၍၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပစ္ဆိမေ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်၌၊ ဘာဂေန၊ ကြိယာတခုဖြင့်၊ ဘာဝလက္ခဏ၊ ကြိယာတခုကိုမှတ်ရာ၌၊ ဘုဗ္ဗဝစနံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်တည်း ဟိသဇ္ဈံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘောဂါနံ၊ စည်းမိပ်ဥပ္ပာတို့၏၊ ဂမနိယဘာ ဂေန၊ သွားအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧတဿနိမိဿ၊ ထိုကုသိုလ်တည်း ဟူသောရွှေအိုး၏၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂမနိယဘာဂေါ၊ သွားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ လက္ခိယတိ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမဿ ပုညနိမိနေ၊ ဤ ကုသိုလ်တည်းဟူသောရွှေအိုး၏၊ ဂမ္ဘိရေနက်စွာသော၊ သြဗကန္တိကေ၊

ရေ၏အနီး၌၊ နိပါတ်နိမိတော၊ မြုပ်ထားအပ်သောရွှေအိုးတက်၊ ပီသေသံ၊
 အထူးကို၊ ဒေသသတ္တဝါ၊ ပြာတင်မှုပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ အတ္တ၊ နာ၊ မိမိ၏၊ ဘဏ္ဍာ
 ဂုဏသံဝဏ္ဏနေန၊ ဥဗ္ဗာဂုဏ်၊ ဘိုဦးမွှမ်းသဖြင့်၊ ကယဇနဿ၊ ငယ်လိုသော
 သူအား၊ ဥဿာပဏိ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဇနန္တော၊ ဖြစ်စေသော၊ ဥဗ္ဗာရ
 ဘဏ္ဍဝါဏိ၊ ဇာတိယ၊ မြတ်သောဥဗ္ဗာရှင်ဖြစ်သောကုန်သည်ကဲ့သို့၊ အတ္တ
 နော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ ဒေသိတပုညနိမိဂုဏသံဝဏ္ဏနေန၊ ဟောတော်မူ
 အပ်သော ကောင်းမှုကုသိုလ်တည်းဟူသော ရွှေအိုး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
 ဖြီးမွှမ်းသဖြင့်၊ တသ္မိ၊ ပုညနိမိ၊ ထိုကုသိုလ်တည်းဟူသောရွှေအိုး၌၊ ဒေဝ
 မနုဿာနံ၊ နတ်လူဘို့အား၊ ဥဿာပဏိ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဇနန္တော၊ ဖြစ်စေ
 တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အသာဓာရဏမညေသံ၊ အစောရာဟရဏောနိမိ၊
 ကယိရာဇမိရာပုညာနိ၊ ယောနိမိအနုဂါမိ၊ အသာဓာရဏမညေ
 သံ၊ အစောရာဟရဏောနိမိ၊ ကယိရာဇမိရာပုညာနိ၊ ယောနိမိအနုဂါမိ
 ကောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုဘို့သည်၊ အညေ
 သံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အသာဓာရဏံ၊ မဆက်ဆံ၊ နိမိ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူ
 သောရွှေအိုးကို၊ အစောရာဟရဏော၊ ခိုးသူတို့သည်မဆောင်အပ်၊ ယော
 နိမိ၊ အကြင်ရွှေအိုးသည်၊ အနုဂါမိကော၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်တတ်၏၊
 သောနိမိ၊ ထိုရွှေအိုးသည်၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 မိရာ၊ ပညာရှိသည်၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုဘို့ကို၊ ကယိရာဇ၊ ပြုရာ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အသာဓာရဏမညေသန္တိ၊ အသာဓာရဏမညေသံ
 ဟူသည်ကား၊ အညေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အသာဓာရဏော၊ မဆက်ဆံ၊
 မကောရော၊ မအာဇာရာသည်၊ ဗဒသန္တိကရော၊ သန္တိဝုန်စပ်ခြင်းကိုပြုတတ်၏
 ကေသုဝိယ၊ အဘယ်ပါဌ်တို့၌ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အရက္ခမသုခါယဝေဒ
 နာယသမ္ပယုတ္တာကိအာဒိသုဝိယ၊ အရက္ခမသုခါယဝေဒနာယသမ္ပယုတ္တာ
 အစရှိသောပါဌ်တို့၌ ကဲ့သို့တည်း၊ စောရေဟိ၊ ခိုးသူဘို့သည်၊ အာဟရ
 ဏော၊ ဆောင်နှိုင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အစောရာဟရဏော၊ ခိုးသူတို့သည်
 ဆောင်နှိုင်းသည်မဟုတ်၊ စောရေဟိ၊ ခိုးသူဘို့သည်၊ အာဒိ၊ တဗွေ၊ ယူအပ်
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 နိဝေတဗ္ဗော၊ သိမှီးအပ်၏။ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိမိ၊ နိမိ၊ မည်၏။
 ဇေ၊ ဤသို့၊ ဧတိ၊ ဧတိ၊ နှစ်ဝုန်တို့ဖြင့်၊ ပုညနိမိဂုဏံ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူ
 သောရွှေအိုး၏ကျေးဇူးကို၊ သံဝဏ္ဏတ္တာ၊ ဖြီးမွှမ်းတော်မူ၍၊ တေတာ၊ ထို
 နောင်မှ နိပါတ်၊ ဒဟိ၊ နှစ်ဝုန်တို့ဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေ

၇၉၂

ရုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

အိုး၌၊ ဥဿာဟံးအားထုတ်ခြင်းကို၊ ကယိရာထမိရာပုညာနိယောနိမိအနု
 ဂါမိကော၊ ကယိရာထမိရာပုညာနိယောနိမိအနုဂါမိကောဟူ၍၊ ဇနုတိ၊
 ဖြစ်စေ၏၊ တဿ၊ ထိုပါဌ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ ပုညာနိနာမ၊ ကောင်းမှုတို့မည်သည်ကား၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်
 သောသူတို့အား၊ အဿာဓာရဏော၊ မဆက်ဆံသော၊ အဓာရာဟာရာ
 ဏော၊ ခိုးသူတို့ မဆောင်နိုင်သည်လည်းဖြစ်သော၊ နိမိ၊ ရွှေအိုးသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ အဿာဓာရ
 ဏော၊ တပါးကုန်သောသူတို့နှင့်မဆက်ဆံသော၊ နိမိ၊ ရွှေအိုးသည်လည်း
 ကောင်း၊ အဓာရာဟာရဏော၊ ခိုးသူတို့မဆောင်နိုင်သော၊ နိမိ၊ ရွှေအိုး
 သည်လည်းကောင်း၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အထခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 ဧသောနိမိသုနိဟိတော၊ အဇေယျာအနုဂါမိကောတိ၊ ဧသောနိမိသုနိဟိ
 တောအဇေယျာအနုဂါမိကောဟူ၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူ
 အပ်သော၊ ယောနိမိ၊ အကြင်ကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးသည်၊ အနုဂါ
 မိကော၊ အစဉ် တစိုက်လိုက်တတ်၏၊ သော၊ ထိုအစဉ်တစိုက်လိုက်
 တတ်သောကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးသည်လည်း၊ ပုညာနိယော၊
 ကုသိုလ်တရားတို့သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မိရာဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နော၊ မိဘိသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကယိရာထကဇေ
 ယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဇံ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုဏသံဝဏ္ဏနေန၊ ကုသိုလ်၏
 ဂုဏ်းကျေးဇူးကို၊ ဗြီးမွမ်းတော်မူသဖြင့်၊ ပုညနိမိမ္မိ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူ
 သောရွှေအိုးကိုဖြုတ်ထားခြင်း၌၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ ဥဿာ
 ဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဇနုတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေ၊ အကြင်
 သူတို့သည်၊ ဥဿာဟိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ ပုညနိမိကရိယာယ၊ ကောင်းမှု
 တည်းဟူသောရွှေအိုးကိုပြုသဖြင့်၊ သမ္ပာဒေန္တိ၊ ပြည့်စုံစေကုန်၏၊ တေသံ
 ထိုသူတို့အား၊ ယောနိမိ၊ အကြင်ကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးသည်၊
 ယံမလံ၊ အကြင်အကျိုးကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ တံ၊ ထိုအကျိုးကို၊ သင်္ခပတော၊
 အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဒေသောန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧသဒေဝမနုဿ၊
 နံ သဗ္ဗကာမဒဒေါနိမိတိ၊ ဧသဒေဝမနုဿာနံ၊ သဗ္ဗကာမဒဒေါနိမိအစရှိ
 သောဂါသာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧသဧသောနိမိ၊ ဤကောင်း
 မှုတည်းဟူသောရွှေအိုးသည်၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ သဗ္ဗကာမ

ဧဝံ ခပ်သိမ်းသော အလိုကိုပေးတတ်သော၊ နိမိတ္တအစိုးတည်း။ ။ ဣဒါ
 နိယာရအခါ၌၊ ပတ္တနာယ၊ ထောင်းတသဖြင့်၊ ပဋိပန္နိတဿ၊ စပ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သဗ္ဗကာမဒတ္တံ၊ ခပ်သိမ်းသော အလိုကိုပေးတတ်သည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ပတ္တနံ၊ ထောင်းတခြင်းသည်၊ နုဟာတိ၊ မပြစ်၊
 ယသာအာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဂဟပ
 တယော၊ အိုသူကြွယ်တို့၊ ဓမ္မစာရိ၊ တရားကိုကျင့်သောသူသည်၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ ပရမ္မရဏာ၊
 သေသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ ခုတ္တိယ မဟာသာလာနံဝါ၊ မင်းဖြစ်သော
 မဟာသာလ အမျိုးတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလာနံဝါ၊
 ပုဏ္ဏားဖြစ်သောမဟာသာလအမျိုးတို့၏လည်းကောင်း၊ ဂဟပတိမဟာ
 သာလာနံဝါ၊ ဂဟပတိမဟာသာလအမျိုးတို့၏လည်းကောင်း၊ သဟဗျဟံ
 အတူတကွဖြစ်သောအမျိုး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ကုန်မူကား၊ အဟောဝတ၊
 ခြေကောင်းလေစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေကဏ်သျှ၊ အကုယ်၌တောင်း
 တငြားအံ့၊ သော၊ ထိုကောင်းသောအကျင့်ရှိသောသူသည်၊ ကာယဿ၊
 ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ ပရမ္မရဏာ၊ သေသည်မှ နောက်ကာ
 လ၌၊ ယံယေနဌာနေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ (ပ)၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ ဧတံဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်း
 သည်၊ ကိဿဟောတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဓမ္မစာရိ၊ တရားကိုကျင့်လေ့ရှိ၏၊ သဗ္ဗစာရိ၊ ကောင်းသည်ကိုကျင့်
 လေ့ရှိ၏၊ တထာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနာသဝံ၊ အသ
 သဝေါတရားမရှိသော၊ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ပညာဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗေဝဓမ္မေ၊ ပဋ္ဌပ္ပန်မျက်
 မှောက်၌လျှင်၊ သင်္ခံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောညာဏ်
 ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေ
 ယု၊ နေရာ၏၊ တံ၊ ထိုသို့နေခြင်းသည်၊ ကိဿဟောတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မစာရိ၊ တရားကိုကျင့်လေ့ရှိ၏၊ သဗ္ဗ
 စာရိ၊ ကောင်းသည်ကိုကျင့်လေ့ရှိ၏၊ တထာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တထာစ၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်း၊ ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤငါဘုရား၏သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဘိလေန၊ သိသနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုကေ

န၊ အကြားအမြင်နှင့် သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စာရ
 န၊ စာဂတရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗညာယ၊
 ဗညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း
 အား၊ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်
 လနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊
 မနုဗ္ဗရုက္ခာ၊ သေသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ ခတ္တိယမဟာသာသာနံ၊ မင်းဖြစ်
 သောမဟာသာလမျိုးတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာသာနံ ဝါ၊
 ဗုဒ္ဓားဖြစ်သောမဟာသာလမျိုးတို့၏လည်းကောင်း၊ ဂဟပတိမဟာသာ
 သာနံ ဝါ၊ သူကြွယ်ဖြစ်သော မဟာသာလမျိုးတို့၏လည်းကောင်း၊ သဟ
 ဗျတံ၊ အတူတကွဖြစ်သောအမျိုး၌၊ ဥပပဇ္ဇေယျံ၊ ဖြစ်နေမှုကား၊ အဟောဂ
 တ၊ ဩဉ်ကောင်းလေစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ တံမိတ္တံ၊ ထိုမိတ်ကို၊ ပဗ္ဗဟတိ၊ အားထုတ်၏၊ တံမိတ္တံ၊ ထိုမိတ်
 ကို၊ အဓိဋ္ဌာတိ၊ ဆောက်တည်၏၊ တံမိတ္တံ၊ ထိုမိတ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊
 တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေသင်္ခါရာစ၊ ထိုသင်္ခါရ တရားတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ တေဝိ ဘာရာစ၊ ထိုဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဧဝံ
 ဘာဝိတာ၊ ဤသို့ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံဗဟုဏိကတာ၊ ဤသို့
 အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတြ၊ ထိုလိုအပ်သောအမျိုး၌၊
 ဥပပတ္တိယာ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတံ ဧဝ
 မာဒိံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တသတဿ၊ ထိုထိုသောအကြောင်းဖြင့်၊ အာကင်္ခလရိယာယံ၊
 အာကင်္ခလသုတ္တန်၊ ဒေသနာ၌၊ ဝိတ္တပဒဟနာဓိဋ္ဌာနဘာဝနာပရိက္ခာရံ၊ မိတ်
 ကိုအားထုတ်ခြင်း ဆောက်တည်ခြင်းပွားစေခြင်း အစီအစဉ်ရှိသော၊ ယံ
 ပဉ္စနံ၊ အကြင်တောင်းတခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုတောင်းတ
 ခြင်း၏၊ ကာမဒေဝတ္တေ၊ အလိုကိုလေးတတ်သည့်၏အဖြစ်၌၊ ဟေတု၊ အ
 ကြောင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယံယဒေဝါဘိ
 ပဇ္ဇန္တိ၊ သမ္ဘမေတေနလတ္တတိတိဂါထံ၊ ယံယဒေဝါဘိပဇ္ဇန္တိ၊ သမ္ဘမေ
 တေနလတ္တတိဟူသောဤဂါထာကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယံတံသမ္ဘံ၊ အကြင်အလိုခပ်သိမ်းကို၊ ဇေတန၊ ဤ
 ကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးဖြင့်၊ လတ္တတိ၊ အောင်၏၊ တံ၊ ထိုအလိုခပ်
 သိမ်းကို၊ ဩဒိသော၊ ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ သုဝဇ္ဇတာသုသရတာတိဇေမာဒိဂါထာယာ၊ သုဇ္ဈတာ

သုဿရတာဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့ကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ဂါထာတို့တွင်၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊

သုဝဏ္ဏတာနာမ၊ သုဝဏ္ဏတာမည်သည်ကား၊ သုန္ဒရေဝီ ဝဏ္ဏတာ၊ ကောင်းသောအရေအဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကဉ္စနသန္ဓိ ဘတ္တစတာ၊ ရွှေ၏အရောင်ကဲ့သို့သော အရေတော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သာပိ၊ ထိုအရေအဆင်းယှဉ်ခြင်းကိုလည်း၊ ဇေတနုပညနိမိနာ၊ ဤကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးဖြင့်၊ လတ္တတိ၊ အပ်၏၊ ယထာဟ၊ ထုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ယဒ္ဓိဘိက္ခဝေ၊ (ပ)၊ ကဉ္စနသန္ဓိဘတ္တစောတိ၊ ယဒ္ဓိဘိက္ခဝေ၊ (ပ)၊ ကဉ္စနသန္ဓိ ဘတ္တစောဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပေးနိုးတို့၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓိမံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဇာတိံ၊ ဘဝကို (ပ)၊ ဗုဇ္ဈေ၊ ရှေးသံသရာ၌၊ မနုဿဘုတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အကောဓနော၊ အမျက်မရှိသည်၊ အနုပိယာသဗဟုလော၊ ပြင်းစွာပူပန်ခြင်းမရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုဒ္ဓိ၊ များစွာလည်း၊ ဗုဇ္ဈော သို့အပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ နာဘိသန္ဓိ၊ မငြိတွယ်၊ နကုပ္ပိ၊ အမျက်မထွက်၊ နဗျာပန္နိ၊ မနှောင့်ရှက်၊ နပတိဋ္ဌဟိ၊ စိတ်မထား၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ခေါသဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပဗ္ဗယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ နပါတွာကာသိ၊ ထင်ရှားမပြုတတ်၊ သုရမာနံ၊ သိမ်းမွေ့ကုန်သော၊ မုဒုကာနံ၊ နူးညံ့ကုန်သော၊ အတ္ထရုဏပါရုဏာနံ၊ အခင်းအရံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခေါမသုရမာနံ၊ ခေါမချည်ဖြင့်ပြီးသောပုဆိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကပ္ပသိကာ၊ (ပ)၊ ကောဇေယျ၊ (ပ)၊ ကမ္မလသုရမာနံ၊ သိမ်မွေ့သောဝါချည်ပုဆိုး၊ သိမ်မွေ့သော ပိုးချည်ပုဆိုး၊ သိမ်မွေ့သော ကမ္မလသုရမာနံတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဓါတာ၊ ပေးလှူတတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏၊ ကတတ္ထာ၊ ပြုတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပစိတတ္ထာ၊ စည်းဘူးတော် မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတ္တတ္ထံ၊ ထုရား၏အဖြစ်သို့၊ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံမဟာပုရိသလက္ခဏံ၊ ဤမဟာပုရိသလက္ခဏာကို၊ ပဋိလာဘတိ၊ ရတော်မူ၏၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်းကဲ့သို့သောအဆင်းတော်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဉ္စနသန္ဓိဘတ္တစော၊ ရွှေ၏အရောင်ကဲ့သို့သောအရေတော်ရှိသည်၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊

သုဿရတာနာမ၊ ကောင်းသော အရေတော်ရှိသည်၏ အဖြစ်မည်သည်

ကား၊ ဗြဟ္မသရတော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံတော်ကဲ့သို့သော အသံတော်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ကရေကဘာဏိတာ၊ ကရေကဌက်မင်း၏ အသံကဲ့သို့သော အသံတော်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာပိ၊ ထိုသာယာစွာသော အသံတော်ကိုလည်း၊ ဇေတန၊ ထိုကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးဖြင့်၊ လန္တထိ၊ ရတနာ၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ လန္တထိကွဝေ၊ ပ၊ ကရေကဘာဏိတိ၊ လန္တထိကွဝေ၊ ပ၊ ကရေကဘာဏိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုရိဇံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဇာတိ၊ ဘာကို၊ ပ၊ ပရုသံ၊ ကြမ်းထမ်းသော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ပရုသယ၊ ကြမ်းထမ်းသော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ပရိရိရေတော၊ ကြံ့သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်၊ နေလာ၊ အပြစ်မရှိ၊ ကဏ္ဍသုခ၊ နား၌ချမ်းသာ၏၊ ပ၊ တထာရူပိ၊ ထိုသို့သောရှိသော၊ ယမ္ဘိဝါစံ၊ အကြင်စကားကိုလည်း၊ ဘာသိတာ၊ ဆိုတတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာကမ္မဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏၊ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပစိတတ္တာ၊ ဆည်းဘူးတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပ၊ ဣတ္ထတ္ထံ၊ ဤဘုရား၏ အဖြစ်သို့၊ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်တော်မူချက်၊ ဗဟုသဇိဋ္ဌါပ၊ ရှည်ပြန့်သောလျှာတော်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မသရတော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံကဲ့သို့သော အသံတော်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ကရေကဘာဏိစ၊ ကရေကဌက်မင်း၏အသံကဲ့သို့သော အသံတော်ရှိသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာနိ၊ ဤသို့သောအရာရှိကုန်သော၊ ဧန္တုစံပါးကုန်သော၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ ယေကံ၊ မြတ်ဘုရား၏လက္ခဏာတော်တို့ကို၊ ပရိလဘာတိ၊ ရ၏၊ သုသဏ္ဌာနာတိ၊ သုသဏ္ဌာနာယူ သည်ကား၊ သုဠသဏ္ဌာနတာ၊ ကောင်းသောသဏ္ဌာန်တော်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သမစိတဝဋ္ဋိတယုတ္တဌာနေသု၊ ညီညွတ်စွာတည်ခြင်းလုံးခြင်းတို့နှင့် ယှဉ်ရာအရပ်တို့၌၊ အင်္ဂါပစ္စင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏၊ သမစိတ ဝဋ္ဋိတ၊ ဘာဝေနာ၊ ညီညွတ်စွာတည်ခြင်း လုံးခြင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သန္နိဝေသော၊ ကောင်းစွာစုဝေးသော သဏ္ဌာန်တော်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုသို့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာပိ၊ ထိုသုသဏ္ဌာနတာဟူသော အင်္ဂါတော်ကိုလည်း၊ ဇေတန၊ ဤကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးဖြင့်၊ လန္တထိ၊ ရတော်မူအပ်၏၊

ယထာဟ။ သုရားအဘယ်သို့ ဟောထော်မူ သနည်းဟူမူကား။ ယဇ္ဇိ
 ဘိက္ခုဝေ။ ပ။ သမဝဋ္ဋက္ခန္ဓာစာတိဝေမာဒိ။ ယဇ္ဇိဘိက္ခုဝေ။ ပ။ သမဝဋ္ဋက္ခ
 န္ဓာစဉ်သို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ။ ရဟန်း
 တို့။ တထာဂတော။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗုရိပံ။ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ဇေတိံ။
 တဝကို။ ပ။ ဝုဗ္ဗေ။ ရှေးသံသရာ၌။ မနုဿဘူတော။ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ သမာ
 နော။ ဖြစ်လျက်။ ဗဟုဇနဿ။ လူအပေါင်း၏။ အတ္ထကာမော။ အကျိုးကိုအလို
 ရှိသည်။ ဟိတကာမော။ အစီးအပွားကိုအလိုရှိသည်။ ဗာသုကာမော။ ချမ်း
 သာကိုအလိုရှိသည်။ ယောဂက္ခမကာမော။ ယောဂ၏ကုန်ခြင်းကိုအလိုရှိ
 သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ကိန္တိ။ အသို့နည်း။ ဣမေ။ ဤလူအပေါင်းတို့သည်။
 သဒ္ဓါယ။ သဒ္ဓါတရားဖြင့်။ ဝုဗ္ဗေယျ။ ပွားကုန်ရာအုံနည်း။ သီလေန။ သီလဖြင့်
 လည်းကောင်း။ သုတေန။ အကြားအမြင်ဖြင့်လည်းကောင်း။ စာဂေန။ စွန့်ကြဲ
 ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပညာယ။ ပညာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝေနဉ္ဇေန။ ဥစ္စာ
 စပါးဖြင့်လည်းကောင်း။ ခေတ္တဝတ္ထုနာ။ လယ်ယာဖြင့်လည်းကောင်း။ နိပဗ
 စတုပ္ပဒဟိ။ အခြေနှစ်ချောင်းအခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ဝုတ္တဒါရေဟိ။ သားမယားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒေါသကမ္မ
 ကရပေါရိသေဟိ။ ကျွန်အမှုလုပ်ယောက်ျားတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဉာတိ
 ဟိ။ အဆွေအမျိုးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ မိတ္တေဟိ။ ခင်ပွန်းတို့ဖြင့် လည်း
 ကောင်း။ ဗန္ဓဝဟိ။ အမျိုးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝဗ္ဗေယျ။ ပွားကုန်ရာအုံ
 နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အတ္ထကာမော။ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသည်။ အဟော
 သိ။ ဖြစ်၏။ သော။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿကမ္မဿ။ ထိုသို့သော
 ကုသိုလ်ကံ၏။ (ပ)။ သမာနော။ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သိဟဝုဗ္ဗေ။ ကာယောစ။
 ခြင်္သေ့မင်း၏။ ရှေ့ထက်ဝက်သောကိုယ်ကဲ့သို့ ကိုယ်တော်ရှိသည်လည်း။
 ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဗိတန္တရံသောစ။ ပြည့်စုံသောပရုံးတော်ရှိသည်လည်း။
 ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သမဝဋ္ဋက္ခန္ဓာစ။ ညီညွတ်စွာလုံးသောကိုယ်တော်ရှိသည်
 လည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဣမာနိမဟာဝုရိသလက္ခဏာနိ။ ဤ
 ယောက်ျားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတော်တို့ကို။ ပရိလဘတိ။ ရတော်မူ၏။
 ဣမိနာနယေန။ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဣတော။ ဤဆိုအပ်ပြီးသောလက္ခဏာ
 တော်မှ။ ပရေသတ္ထိ။ တပါးသောလက္ခဏာတော်တို့၏လည်း။ ဣမိနာပုည
 နိမိနာ။ ဤကောင်းမှုတည်းဟူသောမြှုပ်ထားအပ်သောရွှေအိုးဖြင့်။ ပရိလာ
 တဿ ကောနိ။ ရတော်မူခြင်းကို ပြီးစေတတ်ကုန်သော။ သုတ္တ ပဒါနိ။
 သုတ္တန်ဓမ္မသနာတော်မှ လာသောအကြောင်းတို့ကို။ တတောတတော။

၄၆၀

ရဲဒုကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ထိုထိုသုတ္တန်မှ၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဝတ္တဗ္ဗာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ အတိ
ဝိတ္ထာရဘယောနတု၊ အလွန်ကျယ်လွန်းသည်မှ ကြောက်သောကြောင့်
ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဝသေသပဒါနံ၊ ငြင်းသောပုဒ်တို့၏၊ ဝဇ္ဈာနံ၊
အတွင်းကို၊ ကရိယာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ။

သုရူပတာတိတ္ထေ၊ သုရူပတာဟူသောဤပုဒ်၌၊ သကလသရိရံ၊ အလုံး
စုံသောကိုယ်တော်ကို၊ ရူပန္တိ၊ အဆင်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အာကာ
သောပရိဝါရောရူပံတွေဝသဗျံ၊ ဂစ္ဆတိတိအာဒိသုဝိယ၊ အာကာသောပရိ
ဝါရောရူပံ တွေဝသဗျံ၊ ဂစ္ဆတိအစရှိသော ဤပါဌတို့၌ကဲ့သို့၊ ရူပန္တိ၊
အဆင်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တာသရူပဿ၊ ထိုအဆင်းတော်၏၊
သုဗ္ဗရုတာ၊ ကောင်းသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာတိဒိသတာ၊
မမြင့်လွန်းသည်၏အဖြစ်သည်။ နာတိရဿတာ၊ မပျံလွန်းသည်၏အဖြစ်
သည်။ နာတိကိသတာ၊ မကြီးလွန်းသည်၏အဖြစ်သည်။ နာတိထူလတာ၊
မထူလွန်းသည်၏အဖြစ်သည်။ နာတိကာဠတာ၊ မမည်းလွန်းသည်၏အဖြစ်
သည်။ နစ္စောဒါတတာ၊ မဖြူလွန်းသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အာဓိပစ္စန္တိ၊ အာဓိပစ္စဟူသည်ကား၊ အာဓိပတိဘာဝေါ၊ အစိုးရသည်၏
အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခတ္တိယမဟာသာလာဒိဘာဝေန၊ ခတ္တိယ
မဟာသာလ အစရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သာမိဘာဝေါ၊ အစိုးရသည်၏
အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
အနုတ်တည်း။ ပရိဝါရောတိ၊ ပရိဝါရောဟူသည်ကား၊ အဂါရိကာနံ၊
အိမ်ရာထောင်သော လူအပေါင်းတို့တွင်၊ သဇနပရိဇန သမ္ပတ္တိ၊ မိမိလူ
ပရိသတ်အလုပ်အကျွေး အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အ
နဂါရိကာနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ပရိသသမ္ပတ္တိ၊ ပရိသတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဓိပစ္စန္တိ၊ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်လည်း၊ ပရိဝါရောစ၊
အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊ အာဓိပစ္စပရိဝါရော၊ အစိုးရသည်၏
အဖြစ် အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံသည်။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤစကား
၌၊ သုဓိတ္ထတာဒိတိ၊ သုဝဏ္ဏတာ အစရှိ သည်တို့ဖြင့်၊ သရိရသမ္ပတ္တိ၊
ကိုယ်တော်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်၏။ အာဓိပစ္စေန၊ အာဓိပစ္စ
သဒ္ဓါဖြင့်၊ သောဂသမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်
၏။ ပရိဝါရေန၊ ပရိဝါရသဒ္ဓါဖြင့်၊ သဇနပရိဇနသမ္ပတ္တိ၊ မိမိ၏လူပရိသတ်အ
ခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်

ဤသဗ္ဗမေတေနလန္တတိတိ၊ သဗ္ဗမေတေနလန္တတိဟူသည့်ကား၊ ယံယ
 ဒေဝ၊ အကြင်အကြင်လိုအပ်သောကိစ္စကိုလျှင်၊ အဘိပဉ္ဇေန္တိ၊ တောင်းတ
 ကုန်၏၊ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသောအလိုကို၊ ဇေတန၊ ဤကောင်းမှုတည်းဟူသော
 ရွှေခိုးဖြင့်၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံဝရနံ၊ အကြင်စကားကို၊
 ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဩဓိသော၊
 ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်၊ ဝုတ္တသုဝဏ္ဏတာမိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောသုဝဏ္ဏတာ
 အစရှိသော၊ ဣဒံဝိစက္ကံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာတော် ဖြစ်သော၊
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဇေတန၊ ဤကောင်းမှု တည်းဟူသော ရွှေခိုးဖြင့်၊
 လန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသာတိ၊
 ပြတော်မူ၏။ ။

င်္ဂေ၊ ဤသို့၊ ဣသယဂါသာယ၊ ဤဂါယာဖြင့်၊ ဝုညာနုဘာဝေန၊ ကောင်း
 မှု၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ လဘိတဗ္ဗရန္တသမ္ပတ္တိတော၊ -ရအပ်သောမင်း၏
 စည်းစိမ်ထက်၊ ဩရံ၊ လွန်စွာသော၊ ဒေဝမနုဿသမ္ပတ္တိ၊ နတ်လူတို့၏
 စည်းစိမ်ကို၊ ဒေဿပစ္စာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဟေဒုသာ၊ ရန္တ
 သမ္ပတ္တိ၊ ထိုနှစ်ပါးသောနတ်လူတို့၏ပြည်စည်းစိမ်ကို၊ ဒေဿန္တော၊ ပြတော်
 မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဒေသန္တေန္တိ၊ ဣမံဂါထံ၊ ပဒေသန္တေဟူသောဤဂါထာ
 ကိုးအာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါသာ၌၊ ပဒေသန္တေန္တိ၊ ပဒေသန္တေ
 ဟူသည်ကား၊ ကေဒိပမ္ဘိတကျွန်းလုံးလည်းဖြစ်သော၊ သကလံ၊ အလုံးစုံ
 သောဓမ္မုဒ္ဓိပါကျွန်းသို့၊ အပါပုဏိတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ပထဝိယာ၊ မြေအပြင်
 ၌၊ ကေသ္မိပဒေသေ၊ တစိတ်တဒေသဖြစ်သောအရပ်၌၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်
 တည်း၊ ဣဿရတာဝေါ၊ အစိုးရသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဣဿရိယံ၊ ဣဿရိ
 ယမည်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤဣဿရိယဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဒိပစက္ကဝတ္တိသုခံ၊ ဓမ္မုဒ္ဓိ
 ပါကျွန်း၌ စကြာဝတေးမင်း၏ချင်းသားကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ ဝိယန္တိ၊ ဝိယံ
 ဟူသည်ကား၊ ဣဉ္စံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ကန္တံ၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ မနာပံ၊ နှစ်လို
 အပ်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤဣဉ္စံကန္တံမနာပံဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ စာတုရန္တဝတ္တိ
 ရန္တံ၊ လေးကျွန်းလုံးကိုအစိုးရသောစကြာဝတေးမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊
 ပြ၏၊ ဒေဝသုနာတ်တို့၌၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်သည်၊ ဒေဝရန္တံ၊ ဒေဝရန္တမည်
 ၏၊ ဇေတန၊ ဤဒေဝရန္တဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ မဉ္ဇာတာဒိနိဝိ၊ မဉ္ဇာတ်မင်းအစရှိ
 သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်တို့၌မင်း
 အဖြစ်ကို၊ ဒေသိတံ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိဒိဗ္ဗေသုတိ၊ ဣမိနာ၊
 အဝိဒိဗ္ဗေသုဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ယေတဒိဗ္ဗဘဝတ္တံ၊ အကြင်နတ်ဘဝ

၅၀၀

ရဲဒုကာပါဠိအာဠိကထာနိဿယ

၏အဖြစ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗာတိ၊ နိဗ္ဗာတိဟူ၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တေသုဒ္ဓိဗ္ဗေ
သု၊ ထိုနတ်၏အဖြစ်တို့၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဥပပန္နာနန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သော
သို့တို့အားလည်း၊ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်တို့၌မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။
သဗ္ဗမေတေနလက္ခတိတိ၊ သဗ္ဗမေတေနလက္ခတိဟူသည်ကား၊ ယံယဒေ
ဝ၊ အကြင်အကြင်အလိုကိုလျှင်၊ အတိပဏ္ဍိန္တိ၊ တောင်းတကုန်၏၊ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသောအလိုကို၊ ဧတေန၊ ဤကောင်းမှုတည်းဟူသော ရွှေအိုးဖြင့်၊
လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်
ထော်မူအပ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုစကား၌၊ ဩဓိသော၊ ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်၊
ဇုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ဣဒမ္ပိပဒေသရန္တာဒိ၊ ဤပဒေသရာဇ်မင်း
အစရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဧတေန၊ ဤကောင်းမှုတည်း
ဟူသောရွှေအိုးဖြင့်၊ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ၊ သိအပ်၏
ဟု၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ။

ဇေ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ပညာနုဘာဝေန၊ ကောင်း
မှု၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ လဘိတဗ္ဗံ၊ ရအပ်သော၊ ဒေဝမနုဿရန္တသမ္ပတ္တိံ၊
နတ်မင်းလူမင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနံ၊ ယခု
အခါ၌၊ ဒွိဟိဂါထာဟံ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊
သမ္ပတ္တိံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ သမာသတော၊ အ
ကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဂုရုက္ခိတွာ၊ ရှေ့ပြုတော်မူ၍၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်း
သာကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ မာနုသိကာစသမ္ပတ္တိတိဣ
ဓိဂါထံ၊ မာနုသိကာစသမ္ပတ္တိဟူသောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ပဒေဝဏ္ဏနာ၊ ပုန်၏အ
ဘွင့်တည်း၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ အပစ္စံ၊ သားတည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ မာ
နုသမိ၊ မာနုသမိမည်၏၊ မာနုသမိဇေ၊ မာနုသိသည်ပင်လျှင်၊ မာနုသိကာ၊ မာ
နုသိကာမည်ကုန်၏။ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံခြင်း၊ သမ္ပတ္တိံ၊ ပြည့်စုံခြင်း၊ ဒေဝါနံ၊
နတ်တို့၏၊ လောကော၊ ပြည်တည်း၊ ဒေဝလောကော၊ နတ်တို့၏ပြည်၊ တတ္ထိံ
ဒေဝလောကေ၊ ထိုနတ်တို့၏ပြည်၌လည်း၊ ယာရတိ၊ အကြင်မွေ့လျော်
ဘွယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌၊ ဥပန္နာယ၊ ဖြစ်သော၊ ဧ
တာယစ၊ ထိုသို့သောမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်
၌၊ ဥပကာရဏာဘူတာ၊ အဆောက်အဦဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဧတာယစ၊ ထိုသို့
သောမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ အနဝသေသပရိယာဒါနံ၊ အကြွင်းမရှိသိမ်း
ပိုက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်တတ်ကုန်၏။

ဣဒိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရတိ၊ ရတိမည်၏၊ ဇေတံ၊ ဤရတိဟူသောစကား
 သည်၊ သုခဿစ၊ သုခ၏လည်းကောင်း၊ သုခဝတ္ထုနောစ၊ သုခဝတ္ထု၏
 လည်းကောင်း၊ အဓိဝဂ္ဂံ၊ အမည်တည်း၊ ယာတိပဒံ၊ ယာဟူသောပုဒ်
 သည်၊ အနိယတဝစနံ၊ အနိယတဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊ စသဒ္ဓေါ၊ စသဒ္ဓါ
 သည်၊ ပုဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ ရှေ့ဆိုအပ်ပြီးသောသမ္ပတ္တိနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊
 သမ္ဘိဏ္ဍနတ္ထော၊ မောင်းခြင်းအနက်ရှိ၏၊ နိဗ္ဗာနံယေဝ၊ နိဗ္ဗာန်သည်လျှင်၊ နိဗ္ဗာ
 နသမ္ပတ္တိ၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိမည်၏၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္တ
 ဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အတွင်းတည်း၊ သုဝဏ္ဏတာဒိအာဒိဟိ၊ သုဝဏ္ဏတာအစ
 ရှိကုန်သော၊ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ မာနုသိကာ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ယာဇေသာ
 သမ္ပတ္တိစ၊ အကြင်ချမ်းသာသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝလောကေစ၊ နတ်
 ပြည်၌လည်း၊ ယာရတိစ၊ အကြင်မွေ့လျော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ သာစသဗ္ဗာ၊ ထိုအလုံးစုံသော မွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်း၊ ဇေတန၊ ထို
 ကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးဖြင့်၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ သဒ္ဓါနုသာရိဘာဝါ
 ဒိဝသေန၊ သဒ္ဓါနုသာရိ၏အဖြစ်အပျက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗာ၊ ချောက်
 အပ်သော၊ ယာစာသံယာစအယံနိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသည်
 လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာစ ထိုနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်း၊ ဇေတန၊ ထိုကောင်း
 မှုတည်းဟူသောရွှေအိုးဖြင့်၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဓိသော၊
 အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ တတိယံပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သည်လည်းဖြစ်သော၊
 ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသောချမ်းသာကို၊ ဇေတန၊ ထိုကောင်းမှုတည်းဟူ
 သောရွှေအိုးဖြင့်၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊
 အထာ၊ တနည်းသော်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးငါလာစကား၌၊ သုဝဏ္ဏတာဒိဟိ၊
 သုဝဏ္ဏတာအစရှိသောအင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ အဝုတ္တာ၊ မဆိုအပ်သော၊ သုရာသတိ၊
 မန္တော(ပ)ဣန္ဒြေဟုစရိယဝါသောတိဝေမာဒိနာ၊ သုရာသတိမန္တော(ပ)ဣန္ဒြေ
 ဖြဟုစရိယဝါသောဤသို့အစရှိသော၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌာ၊ ညွှန်ပြအပ်သော၊ ပညာဝေ
 ဟုတ္တိယာဒိဘေဒါစ၊ ပညာအခြေအမြင်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသည်အခြား
 ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ မာနုသိကာစ၊ လူ့ပြည်၌လည်းဖြစ်သော၊ ယာ
 သမ္ပတ္တိ၊ အကြင်ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဒေဝလောကေစ၊ နတ်ပြည်
 ၌လည်း၊ အပရာ၊ တပါးသော၊ ယာဈာနာဒိရတိစ၊ အကြင်ဈာန်အစရှိသော
 မွေ့လျော်ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာစ၊ ထိုသို့သောပြည့်စုံခြင်းမွေ့
 လျော်ခြင်းကိုလည်း၊ ဇေတန၊ ထိုကောင်းမှုတည်းဟူသော ရွှေအိုးဖြင့်၊
 လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ယကား၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာ၊ ဆိုအပ်ပြီး

သောအပြားရှိသော၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိဝိနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသည်လည်း၊ အတ္တိ၊
 ရှိ၏၊ ဩဒိသော၊ ဝိုင်းခြားသောအားဖြင့်၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဣဒံ
 ဝိသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကိုလည်း၊ ဧတေန၊ ထိုကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုး
 ဖြင့်၊ လတ္တကိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့လည်း၊ ဧတ္ထံ၊ ဤဂါထာ၌၊ အတ္ထ
 ဝဗ္ဘနာ၊ အနက်၏အတွင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၌၊ ပုညာနုဘာဝေန၊ ကောင်းမှု၏
 အာနုဘာဝ်အားဖြင့်၊ လဘိတဗ္ဗံ၊ ရအပ်သော၊ သဒ္ဓါနုသာရိဘာဝါဒိဝ
 သေန၊ သဒ္ဓါနုသာရိ၏အဖြစ်အစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်
 သော၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိဝိနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်း၊ ဒေသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး
 ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဝိဇ္ဇညာတောဘာဝဓိမုတ္တိဘာဝ ဝသေနာတိ၊
 ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှစ်ပါးသော အတ္တိဗ္ဗလွတ်သောဝိမုတ္တိ၏ အဖြစ်၏ အစွမ်းဖြင့်
 လည်း၊ ပတ္တဗ္ဗံ ရောက်အပ်သော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တမေဝဥပါယဉ္ဇံ၊
 ထိုသုံးပါးသောချမ်းသာသို့ရောက်ကြောင်းကိုသျှင်လည်း၊ ဒေသေန္တော၊
 ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ မိတ္တသမ္ပဒမာဂဗ္ဗာတိဣမံဂါထံ၊ မိတ္တသမ္ပဒမာ
 ဂဗ္ဗဟူသောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊
 အသိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ပဒဝဗ္ဘနာ၊ ပုဒ်၏အတွင်းတည်း၊ ဧတာယ၊
 ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဂုဏဝိဘူတိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
 အထူး၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ သမ္ပန္နတိပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ ဧတာယာတိပ
 ဒေန၊ ဧတာယဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ညွှန်ပြအပ်သော၊ သာ၊ ထိုပြည့်စုံ
 ခြင်းသည်၊ သမ္ပဒါ၊ သမ္ပဒါမည်၏၊ မိတ္တောဧဝ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်ပင်
 လျှင်၊ သမ္ပဒါ၊ ကျေးဇူးတင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းတည်း၊ မိတ္တ
 သမ္ပဒါ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်ပင်လျှင် ကျေးဇူးတင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်
 ကြောင်း၊ ဘိမိတ္တသမ္ပဒံ၊ ထိုသို့သောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်း
 ကို၊ အာဂဗ္ဗာတိ၊ အာဂဗ္ဗဟူသည်ကား၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ယောဒိသောတိ၊
 ယောဒိသောဟူသည်ကား၊ ဥပါယဉ္ဇံ၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ပယုဇ္ဇတော
 တိ၊ ပယုဇ္ဇတော ဟူသည်ကား၊ ယောဂါနုဋ္ဌာနံ၊ လုံ့လမပြတ်ပြုရာကို၊
 ကရောတော၊ ပြုသောသူအား၊ ဧတာယ၊ ထိုပညာဖြင့်၊ ဝိဇာနာတိ၊ သိတတ်
 ၍၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတာယာတိပဒေန၊ ဧတာယဟူသောဤပုဒ်
 ဖြင့်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ ညွှန်ပြအပ်သော၊ သာ၊ ထိုပညာသည်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာမည်၏၊ ဧတာ
 ယ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ဖြင့်၊ ဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာရှလွတ်တတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်း

ကား၊ သံသယမရှိဟုဆို၍။ ဝိရတ္တော၊ လွတ်လေပြီ။ အိုဘိုး၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝိရတ္တိ၊
ဝိရတ္တိမည်၏။ ဝိဇ္ဇာစ၊ ဝိဇ္ဇာလည်း၊ ဝိရတ္တိစ၊ ဝိရတ္တိသည်၊ ဝိဇ္ဇာဝိရတ္တိ၊ ဝိဇ္ဇာ
ဝိရတ္တိ၊ ဝိဇ္ဇာဝိရတ္တိသု၊ ဝိဇ္ဇာဝိရတ္တိတို့၌၊ ဝသိဘာဝေါ၊ လေ့လာသည်၏အ
ဖြစ်သည်။ ဝိဇ္ဇာဝိရတ္တိဝသိဘာဝေါ၊ ဝိဇ္ဇာဝိရတ္တိဝသိဘာဝမည်၏။ ။

အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏ အတွင်း
တည်း။ ပွားသံ ယောအယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မိတ္တသမ္ဘဒံ၊
အဆွေခင်ပွန်းကောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍သတ္တ
နိဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ အညတရံ၊ ဘုရားမှတပါးသော၊
ဂရုဋ္ဌာနိယံဝါ၊ ရှိသေ့ကိုင်းညွတ်အပ်သော၊ သဗြဟ္မစာရိ၊ ဝါ၊ သီတင်းသုံး
ဘော်ကိုလည်းကောင်း၊ နိဿယယ၊ ဖြို၍၊ တဟော၊ ထိုဘုရားအစရှိသော
အဆွေခင်ပွန်းကောင်းမှ၊ သြဝါဒဗ္ဗေ၊ ဆုံးမသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုသာ
သနိဗ္ဗ၊ ကမြစ်သည် ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ပူ၍၊ ယထာနုသိဋ္ဌိ၊ ဆုံး
မသည်အားလျော်စွာ၊ ပဋိပတ္တိယော၊ ကျင့်သောကြောင့်၊ ယောနိသော၊
အကြောင်းအားဖြင့်၊ ပယုတ္တတော၊ လုံ့လပြုသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာ
ဒီသု၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာဉာဏ်အစရှိ၊ ဘုန်သော၊ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာသု၊
ဝိဇ္ဇာဉာဏ်တို့၌၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်လျှင်၊ ဝိမုတ္တံ၊
ဝိမုတ္တိမည်သနည်း၊ မိတ္တသမ္ဘဒံ၊ မိတ်၏လည်း၊ အမိဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာမှ
လွတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်သည် လည်းကောင်း၊
ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိမည်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အာဂတာယ၊ လာသော၊ အဋ္ဌသာမာ
ပတ္တိနိဗ္ဗာန ဘောဒါယစ၊ ရှက်ပါးသောသမာပတ် နိဗ္ဗာန် အပြားရှိသော
တရား၌ လည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိယောစ၊ အယုတ္တန္တိလံ တရား၌ လည်း
ကောင်း၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသောအပြားအားဖြင့်၊ အနန္တပတိတဗျောနံ၊
မန့်နှေးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝသိဘာဝေါ၊ လေ့လာသည်၏ အဖြစ်သည်၊
အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သြမိသော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ စတုတ္ထံ၊ လေးကြိမ်မြောက်
သော၊ ဣဒမ္ဘိသမ္ဘိ၊ ဤအလုံးစုံကိုလည်း၊ ဇေတနံ၊ ဤကောင်းမှုတည်းဟူ
သောရွှေအိုးဖြင့်၊ လတ္တံ၊ ရေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဧဝံ။ ဤသို့၊ ဣမာယဂါယသယ၊ ဤဂါယာဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦးကတိတဝိဇ္ဇာ
 ဝိမုတ္တိသင်္ခါတာဝံ ဘာဂိယဗုညာနုဘာဝေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိ
 ဝတိဘောဉ်အဘို့ရှိသောကောဝိးမှု၏အာနုဘောဉ်အားဖြင့်၊ လတိတဗ္ဗေ၊ ရအပ်
 သော၊ တေပိစ္ဆညာတော ဘာဂဝိမုတ္တိဝသေနပိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးလူချင်းသာ
 နှုတ်ချင်းသာဟုဆိုအပ်သောနှစ်ပါးမှလွတ်သော၊ လာကုတ္တရာချင်းသာ၏

အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ ပတ္တမြားရောက်အပ်သော၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
ကို၊ ဒေသတို့၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဝသိဘာဝပတ္တာ၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဝသိဘာဝသို့ရောက်ကုန်
သော၊ တေဝိဇ္ဇာဥဘတော ဘာဝဓိမုတ္တာဝိ၊ တေဝိဇ္ဇာဥဘတောဘာဝဗျက
လွတ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းလုံးလုံးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
ပဋိသန္တိဒါဂုဏ်တို့ကို၊ ပဋိသန္တိဒါအစရှိသော တင့်တယ်ခြင်းအစရှိကို၊
လက္ခန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ဣမာယစပုညသမ္ပဒါယ၊ ဤသို့သောကောင်းမှု၏
ပြည့်စုံခြင်း၏လည်းကောင်း၊ တဿာပိဘူတိယာစ၊ ထိုတင့်တယ်ခြင်း၏
လည်းကောင်း၊ ပဒဗ္ဗာနဝသေန၊ နီးစွာသော အကြောင်းရှိသည်၏ အစွမ်း
ဖြင့်၊ တထာဟထာ၊ ထိုထိုသောအကြောင်းဖြင့်၊ ယသ္မာပိ၊ အကြင်၊ ကြောင့်
လည်း၊ လက္ခ တိ၊ ရအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဝိ၊ ထိုရအပ်သောစရား
ကိုလည်း၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသန္တိဒါဝိမောက္ခော
စာတိ၊ ပဋိသန္တိဒါဝိမောက္ခောစအစရှိသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာ
ဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ကတော
န၊ ပြုအပ်ကုန်အပ်သဖြင့်၊ ဓမ္မတ္ထနိရုတ္တိပဋိဘာဝနာသု၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါအတ္ထ
ပဋိသန္တိဒါ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါ ပဋိဘာဝနပဋိသန္တိဒါတို့၌၊ ပတောဒတော၊
အပြားအားဖြင့်၊ ယာစာယံယာစအယံပညာ၊ အကြင်ပညာကို၊ ပဋိသန္တိဒါ
တိ၊ ပဋိသန္တိဒါဟူ၍၊ ဂုဏ်တိုးဆိုးအပ်၏၊ ယေဝိမေဂ္ဂုပိဂ္ဂပါနိပဿတိတိအာ
မိနာ၊ ယေဝိမေဂ္ဂုပိဂ္ဂပါနိပဿတိဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ယေဝိ
မေအဠာပိမောက္ခော၊ အကြင်ရှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊
ရှိကုန်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကေဟိ၊ တပည့်တော်တို့
သည်၊ ပတ္တမြားရောက်အပ်သော၊ သာဝကသမ္ပတ္တိသာမိကာ၊ သာဝက၏
ချမ်းသာကိုပြီးစေတတ်သော၊ ယာစာယံသာဝကပါရမီ၊ အကြင်သာဝက
ပါရမီဥာဏ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သယမ္ဘူ၊ ဘာဝသာမိကာ၊ သယမ္ဘူ၏
အဖြစ်ကိုပြီးစေတတ်သော၊ ယာစပစ္စေကဗောဓိ၊ အကြင်ပစ္စေကဗောဓိ
ဥာဏ်သည် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသတ္တုတ္တမာဘာဝသာမိကာ၊ ခပ်သိမ်း
သောသတ္တဝါတို့ထက်မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြီးစေတတ်သော၊ ယာစ
ဗုဒ္ဓတူဝိ၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့ ထိတော်မူသော သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်သည်
လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝိသော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊
ပဉ္စမံ၊ ငါးကြိမ်မြောက်သော၊ ဣဒမ္ဘိသမ္ဘိ၊ ဤအလုံးစုံသောဥာဏ်ကိုလည်း၊
ဧတေန၊ ထိုကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးဖြင့်၊ လက္ခ တိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဧဝမိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဇော၊ ဤသို့၊ ဘဝဂါးမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံယဒေဝါတိပဗ္ဗေန္တိ၊ သဗ္ဗ
 မေတေနလတ္တတိတိ၊ ယံယဒေဝါတိပဗ္ဗေန္တိ၊ သဗ္ဗမေတေနလတ္တတိဟူ
 သော၊ ယံတံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထို
 စကားကို၊ ဣမာယံပဉ္စဟိဂါထာဟိ၊ ဤငါးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဩပိသောဩပိ
 သော၊ ပိုင်းခြားပိုင်းခြားသောအားဖြင့်၊ ဒေသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ သဗ္ဗမေဝ၊ အထုံးစုံသာဖြစ်သော၊ သဗ္ဗကာမဒဓနိမိသညိတံ၊
 ခပ်သိမ်းသောအလိုကိုပေးတတ်သော ရွှေအိုးဟုမှတ်အပ်သော၊ ဣဒံပည
 သမ္ပဒံ၊ ဤသို့သောကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ပသံသန္တော၊ ပြီးမှမ်းတော်မူ
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဇေမဟတ္ထိကာသောတိ၊ ဇေမဟတ္ထိကာသောဟူသော၊ ဣမာ
 ယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗပေတိ၊ ပြီးတော်
 မူစေ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ပဒ
 ဝတ္ထုနာ၊ ဝုန်၏အတွင်းတည်း၊ ဇေန္တိပဒံ၊ ဇေဟူသောဝုန်သည်၊ အတိ
 တတ္ထနိဒဿနံ၊ လွန်သေပြီးသော ကောင်းမှုတည်းဟူသော ဥစ္စာကိုပြ
 သောဝုန်တည်း၊ အဿ၊ ထိုဝုတ္တုလ်အား၊ မဟာ၊ များမြတ်သော၊ အတ္ထော၊
 ကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
 မဟတ္ထိကာ၊ မဟတ္ထိကမည်၏၊ မဟာတော၊ များမြတ်သော၊ အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟိဒ္ဓိယာတိတိ၊ မဟိဒ္ဓိယာဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောတိပဒံ၊ သောဟူသောဝုန်သည်၊ ဥဒ္ဓေသဝစနံ၊ ညွှန်သော
 ဝုန်တည်း၊ တေန၊ ထိုသောဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ယဿ၊ အကြင်ဝုတ္တုလ်၏၊ ဒါ
 နေနသီလေနာတိဣတော၊ ဒါနေနသီလေနဟူသောဤဝုန်မှ၊ ပဿတိ၊ အစ
 ပြု၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ကယိရာထမိရောပုညာနိတိ၊ ကယိရာထမိ
 ရောပုညာနိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ တဿ၊
 ထိုဝုတ္တုလ်၏၊ ပညသမ္ပဒံ၊ ကောင်းမှုပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဥဒ္ဓိသတိ၊ ညွှန်တော်မူ
 ပေ၏၊ ယဒိဒန္တံ၊ သောသဒ္ဓေါ၊ ယဒိဒံဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ အဘိမုခိကမ၊
 ကာတ္ထော၊ ရှေးရှုပြုအပ်သောအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုန်တည်း၊ တေန၊
 ထိုယဒိဒံဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ သောတိ၊ သောဟူ၍၊ ဥဒ္ဓိန္တံ၊ ပြအပ်ပြီးသည်ကို၊
 နိဒ္ဓိသိတံ၊ ညွှန်ပြခြင်းငှါ၊ ယာသောတိ၊ ယာသောဟူ၍၊ အဘိမုခံ၊ ရှေးရှုခြင်း
 ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့၏၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ပုည
 သမ္ပဒါ၊ ပုညသမ္ပဒါမည်၏၊ တဿာတိပဒံ၊ တဿာဟူသောဝုန်သည်၊
 ကာရုဏာဝစနံ၊ အကြောင်းကိုဟောသောဝုန်တည်း၊ မိရောတိ၊ မိရောဟူ

သညကား၊မိတိမန္တော၊ပညာရှိသောသူတို့သည်၊ပသံသန္တိတိ၊ပသံသန္တိ
 ဟူသညကား၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ဦးပွင်းကုန်၏၊ပဏ္ဍိတာတိ၊ ပဏ္ဍိတာဟူသည်
 ကား၊ ပညာသမ္ပန္န၊ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ကတပုညတန္တိ၊ ကတ
 ပုညတံဟူသည်ကား၊ ကတပုညတာဝံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို၊

အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏ အတွင်း
 တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဝဏ္ဏတာဒိဗဋ္ဌတုမိ
 ပရိယောသာနံ၊သုဝဏ္ဏတာအစဗုဒ္ဓတုမိအဆုံးရှိသောပုဒ်ကို၊ ပုညသမ္ပဒါ
 နုဘာဝေန၊ ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်း အာနုဘော်အားဖြင့်၊ အဓိဝန္တဗ္ဗံ၊
 ရအပ်သော၊ အတ္ထံ၊အနက်ကို၊ဝဏ္ဏယိတွာ၊ဦးပွင်းတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊တမေဝအတ္ထံ၊ထိုအနက်ကိုသာလျှင်၊ သမ္ပိဏ္ဏတွာ၊ပေါင်း၍၊
 ဒေသန္တော၊ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တေနေဝတ္ထေန၊ထိုသို့သောအနက်
 ဖြင့်လျှင်၊ ယထာရတ္တပ္ပကာရာယ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောအပြား
 ရှိသော၊ပုညသမ္ပဒါယ၊ကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်း၏၊မဟတ္ထိကတံ၊ကြီးမြတ်
 သောအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ နိမိ၊၍အစိုးကိုးထုနန္တော၊
 ဦးပွင်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊

ဝေ၊ဤသို့၊မဟတော၊ကြီးမြတ်သော၊အတ္ထဿ၊အကျိုးကို၊ အာဝဟ
 နေန၊ဆောင်တော်မူသဖြင့်၊မယမ၊ငါဘုရားသည်၊ ဟဿဒါနေနဝီလေနာ
 တိအာဒိနာ၊ယဿဒါနေနဝီလေနဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊နည်းဖြင့်၊ဧ
 သိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ယဒိဒယာသောပုညသမ္ပဒါ၊ အကြင်
 ကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သော၊ ဤကောင်းမှု၏ပြည့်စုံ
 ခြင်းသည်၊ မဟတ္ထိကာ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊
 မာဒိသာ၊ ငါကဲ့သို့သောဘုရားတို့သည်၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတ
 သုခါဝဟာယ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သော၊ ဓမ္မဧသနာယ၊
 တရားတော်ကိုဟောတော်မူခြင်း၌၊ အကိလာသုတာယ၊လုံ့လကိုမလျော့
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သောအတိုင်း၊ ဂုဏေနာ၊ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးဖြင့်လည်း၊မိရာ၊ရဲရင့်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ပညာ
 ရှိတို့သည်၊ဣတိ၊ဤတရား၌၊အသာဓာရဏမညေသံ၊အစောရာဟရဏော
 နိမိတိအာဒိဟိ၊ အသာဓာရဏမညေသံ၊ အစောရာဟရဏောနိမိ ဤသို့
 အစရှိကုန်သော၊ ဝုတ္တဟိတ၊ဆိုအပ်သောစကားတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊
 မာတိက္ခဝေ ပုညာနံဘာယိတ္ထ၊ သုခဿတံ ဘိက္ခဝေအဓိဝရနံ၊ ယဒိဒံ

ပုညာနီတိအာဒိပတိ၊ မာတိက္ခဝေပုညာနံဘာယိတ္ထ၊ သုခဿတံဘိက္ခုဇေ
 အဓိဝစနံ၊ ယဒိဒံပုညာနိဤသမ္ပိအမရှိကုန်သော၊ ဝစနပိဝ၊ စကားတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အနေကာကာရဝေါကာရံ၊ တပါးမကများသော အခြင်း
 အရာအကြောင်းရှိသော၊ ကတပုညံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ပသံသန္တိ၊ ပြီးပွမ်းတော်မူကုန်၏၊ ပက္ခပါတေန၊ အသင်းအပင်းသို့ကျ
 သဖြင့်၊ နပသံသန္တိ၊ ပြီးပွမ်းတော် မမူကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီး
 တည်း။ ဒေသနာပရိယာသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌သောဥပါ
 သကော၊ ထိုဒါယကာသည်၊ ဗဟုစနေန၊ လူအများနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွသော
 တာပတ္တိဒလ၊ သောတာပတ္တိရှိလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏၊ ရညောစ
 ပဿနဒီကောသလဿ၊ ပဿနဒီကောသလမင်း၏လည်း၊ သန္တိကံ၊
 အထံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြား
 ၍၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ အတိပိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝုဋ္ဌော၊ နှစ်
 သက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးသား၊ ရ၊ ကောင်း၏၊ ဂဟပတိ၊
 သူဌေး၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သာရခါ၊ ကောင်းစွာလျှင်၊ မာဒိသေဟိပိ၊ ငါကဲ့သို့
 သောမင်းတို့သည်လည်း၊ အနာဟရဏီယံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်အပ်
 သော၊ နိမိ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးကို၊ နိဝေသိတိ၊ သိပြီး၏ဟု၊
 သံသာဝေတွာ၊ ကြားစေ၍၊ မဟတိ၊ မြတ်သော၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကု
 သိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌ
 ကထာယ၊ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာကျမ်း၌၊ နိမိကာဏ္ဍဝဏ္ဏနာ၊ နိမိကာဏ္ဍသုတ်
 ၏အခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မေတ္တသုတ်အဖွင့်။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိမိကာဏ္ဍနန္တရံ၊ နိမိကာဏ္ဍသုတ်၏ အခြားမဲ့၌၊
 နိက္ခိတ္တဿ၊ ထားအပ်သော၊ မေတ္တသုတ္တဿ၊ မေတ္တသုတ်၏၊ ဝဏ္ဏနာ၊ ဣမေ
 အတွင်အစဉ်သည်၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်၏၊ ဣမေ၊ ဤခုဒ္ဒကပါဌကျမ်း၌၊
 ကဿ၊ ထိုမေတ္တသုတ်၏၊ နိက္ခေပပ၊ ယာဇနံ၊ ထားခြင်းအကျိုးကို၊ ဝတွာ၊
 ခေါ်ပြီး၍၊ တတောပရံ၊ ထိုမှနေောက်၌၊ ယေနာဘဝတော၊ အကြင်မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္တံ၊ ပိန့်တော်မူအပ်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝတ္တံ၊ ပိန့်
 တော်မူအပ်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဝတ္တံ၊ ပိန့်တော်မူအပ်၏၊ ယသ္မာဂ၊

အကြင် ကြောင့်လည်း၊ ဂုတ္တံ၊ ဖိန့်တော်မူအပ်၏။ ဇေတသံ၊ ထိုသုတ်တို့
ကို၊ ဒိပနာ၊ ပြအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဿ၊ ထိုမေတ္တာသုတ်တော်၏၊ နိဒါနံ၊ နိဒါနံ
ကို၊ သောဓယိတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ အတ္ထဝဋ္ဌာနံ၊ အနက်၏ အဘွင့်ကို၊
ကဓိဿာမ၊ ပြုလုပ်အံ့။ ။ တတ္ထ၊ ထိုသုန္ဒကပါဌကုန်း၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ နိမိကဏ္ဍေန၊ နိမိကဏ္ဍသုတ်ဖြင့်၊ ဒါနသီလဒါနပညာသမ္ပဒါ၊ ဒါန
သီလအစရှိသော ကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဖိန့်တော်မူအပ်၏။
ဿာစ၊ ထိုကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်း၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊
မေတ္တာယ၊ မေတ္တာကို၊ ကတာယ၊ ပြအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟဗ္ဗလံ၊ ကြီးမြတ်
သောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာဓဗ္ဗဘူမိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်
တိုင်အောင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပါပေတံ၊ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ သမတ္တာ
စွမ်းနိုင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿာပုညသမ္ပဒါယ၊ ထိုကောင်းမှု၏
ပြည့်စုံခြင်းအား၊ ဥပကာရဒဿနတ္ထံ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းကို ပြအံ့သောငှါ၊
ဂုတ္တံ၊ ဖိန့်တော်မူအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သရ
ဏေဟိ၊ သရဏာတို့ဖြင့်၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်သို့၊ သြတရိတွာ၊
သက်၍၊ သိက္ခာပဒေဟိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သီလေ၊ သီလ၌၊ ပတိဋ္ဌိတာနံ၊
တည်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ နတ္ထိံ၊ သာကာရေန၊ နတ္ထိံ၊ သာကာရဖြင့်၊
ရာဂပဟာနသမတ္ထံ၊ ရာဂကိုပယ်ခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ
ကိုလည်းကောင်း၊ ကုမာရပဉ္စန၊ ကုမာရပညာဖြင့်၊ မောဟပဟာနသမတ္ထံ၊
မောဟကိုပယ်ခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံကိုလည်းကောင်း၊
ဒံသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ မင်္ဂလသုတ္တေန၊ မင်္ဂလသုတ်ဖြင့်၊ တဿ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်စေခြင်း၏၊ မင်္ဂလဘာဝေါ၊ ကြီးပွားကြောင်း၏
အဖြစ်ကို၊ ဒသိတော၊ ပြအပ်၏၊ အတ္ထကောစ၊ မိမိကိုယ်ကိုစောင့်ရှောက်
ခြင်းကိုလည်း၊ ရတနသုတ္တေန၊ ရတနသုတ်တော်ဖြင့်၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏။
တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုဉ္စပါ၊ လျောက်ပတ်သော၊ ပရရက္ခာ၊ သူတပါး
အားစောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ တိရောကုဇေန၊ တိရောကုဇသုတ်ဖြင့်၊ ဒသိတာ
ပြအပ်၏၊ ရတနသုတ္တေ၊ ရတနသုတ်၌၊ ဂုတ္တံဘူတေသု၊ ဆိုအပ်သောသတ္တ
ဝါတို့တွင်၊ ကေစ္စဘူတဒဿနဉ္စ၊ အချို့သောသတ္တဝါကိုပြခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ဂုတ္တုပ္ပကာရာယ၊ ဆိုအပ်သောအပြားရှိသော၊ ပုညသမ္ပတ္တိယာ၊
ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းမှ၊ ပမဇ္ဇန္တနံ၊ မေ့လျော့ကုန်သော သူတို့အား၊
ဝိမုတ္တိစ၊ လွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏၊ နိမိကဏ္ဍေန၊
နိမိကဏ္ဍသုတ်ဖြင့်၊ တိရောကုဇေန၊ တိရောကုဇသုတ်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော။

ဝိပတ္တိပနိပက္ခဘူတာ၊ ဗောက်ပြန်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
 သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒဿိတာ၊ ပြအပ်၏၊ ဒေါသပဟာနသမတ္ထပန၊
 ဒေါသာကိုပယ်ခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အဒဿိတမေ
 ဝ၊ မပြအပ်သေးသည်သာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေါသပဟာန
 သမတ္ထံ၊ ဒေါသကိုပယ်ခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဒသေ
 တံ၊ ပြအံ့သောငှါ၊ ဣဒံမေတ္တသုတ္တံ၊ ဤမေတ္တသုတ်ကို၊ ဣမ၊ ဤခုဒ္ဒကပါဌ
 ကျမ်း၌၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားတော်မူအပ်၏၊ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သာ
 သည်ရှိသော်၊ ခုဒ္ဒကပါဌော၊ ခုဒ္ဒကပါဌကျမ်းသည်၊ သုပရိပူရော၊ ကောင်း
 စွာပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဣမ၊ ဤခုဒ္ဒက
 ပါဌကျမ်း၌၊ အဿ၊ ထိုမေတ္တသုတ်တော်၏၊ နိက္ခေပပယောဇနံ၊ ထားခြင်း
 ၏အကျိုးတည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေနုရတ္တံ၊ ယဒါယတ္တံ၊ ယသ္မာစေတသံဒီပနာ၊ နိဒါ
 နံသောဓပယိတွာဿ၊ ကရိဿာမတ္ထ ဝတ္ထုနန္တိ၊ ယေနုရတ္တံ ယဒါယတ္တံ၊
 ယသ္မာစေတသံဒီပနာ၊ နိဒါနံသောဓပယိတွာဿ၊ ကရိဿာမတ္ထဝတ္ထုနံ
 ဟူ၍၊ ယသံမာတိကာ၊ အကြင်မာတိကာကို၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုနိဒါန်းစကား၌၊ ဣဒံမေတ္တသုတ္တံ၊ ဤမေတ္တသုတ်တော်ကို၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သာဝကာဒီပိ၊
 တပည့်သားတော်အစရှိသောသူတို့သည်၊ နုရတ္တံ၊ မဟောအပ်၊ တဉ္စပန၊
 ထိုမေတ္တသုတ်ကိုကား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဟိမဝန္တပဿတော၊ ဟိ
 မဝန္တာတောင်၏အနီးမှ၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ဥဗ္ဗာဠာ၊ နှိုင်းစက်အပ်
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
 ကံ၊ အထံတော်သို့၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထို
 ရဟန်းတို့အား၊ ပရိတ္တတ္ထာယစ၊ သက်ဝန်းကျင်မှအဝေးသို့အရှောက်အလျှို
 ငှါလည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနတ္ထာယစ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလျှိုငှါလည်းကောင်း၊
 ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဝိဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သင်္ခေပတော၊
 အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဧတေသံပဒါနံ၊ ထိုပုဒ်တို့ကို၊ ဒီပနာ၊ ပြအပ်သော၊ နိဒါနံ
 သောဓနာ၊ နိဒါန်းသုတ်သင်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။

ဝိတ္ထာရတောပန၊ အကျုတ်အားဖြင့်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိ
 အပ်၏၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပဿူပနာယိကာယ၊ ဝါဆိုအံ့သောအခါ

သည်၊ ဥပကမ္ဘာယ၊ နီးသတ်သော်၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနခေါပန
သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုလော၊ များစွာကုန်သော၊ နာနာဝေဇ္ဇကာ၊
အထူးထူးသော တိုင်းမှလာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝ
တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောအရပ်တို့၌၊ ဝသံ၊ ဝါသို့၊
ဥပဂန္တုကာမာ၊ ကပ်ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာ
ဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်၏၊ တတြိ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂ
ဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဂစရိတာနံ၊ ရာဂပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊
သဝိညာဏကအဝိညာဏကဝသေန၊ အသက်ရှိသည်မရှိသည်၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ ကောဒသဝိဝံးတဘွတပါးအပြားရှိသော၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အသုဘ
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒေါသစရိတာနံ၊ ဒေါသပြော
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ မေတ္တာဒိကမ္မဋ္ဌာနံ၊
မေတ္တာအစရှိသောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ မောဟစရိ
တာနံ၊ မောဟပြောသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ မရဏဿတိကမ္မဋ္ဌာနာဒိနိ၊ မရ
ဏဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိတက္က
စရိတာနံ၊ ဝိတက်ပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း၊ အာနာပါနာသတိ
ပထဝီကသိကာဒိနိ၊ အာနာပါနာသတိပထဝီကသိုဏ်း အစရှိသည်တို့ကို၊
ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သဒ္ဓါစရိတာနံ၊ သဒ္ဓါပြောသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊
ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာနာဒိနိ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း အစရှိသည် တို့ကို၊
ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓိစရိတာနံ၊ ပညာပြောသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊
စတုဗ္ဗာတုဝတ္ထာဒိနိ၊ လေးပါးသော စတုဝတ္ထာန် အစရှိသည်တို့ကို၊
ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိဣဒိနာနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ စတု
ရာသိတိသဟဿကပ္ပဘေဒစရိတာနုကုလသနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်
သောအပြားရှိသော စရိတ်အားလျော်ကုန်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
တို့ကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓမဏ္ဍာ
နိဘိက္ခုသတာနိ၊ ငါးရာအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊
ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဥက္ကဟိတွာ၊ သင်ကြား၍၊ သပ္ပါယသေနာသနဉ္စ၊ သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သော ကျောင်းအိမ်ရာနေရာကို လည်းကောင်း၊ ဂေါစရ၊ ဂါ
မဉ္စ၊ ဆွမ်းခံရွာကိုလည်းကောင်း၊ ပရိယေသမာနာနိ၊ နှာဗြီးကုန်လျက်၊ အနု
ပုဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပစ္စန္တေ၊ ပစ္စန္တရွာ၌၊ ဟိမဝန္တေန၊ ဟိမဝန္တာတော

၀၀၀

နှင့်သေ၍၊ တကွးကောမန္တံ၊ တစပ်ထည်းဖြစ်သော၊ နိလကောစမေဃိယန္တိတ
 သိလာတလံ၊ ညှိသောစဉ်ကျောက်အရောင်ရှိသော ကျောက်ပျာအပြင်
 ရှိသော၊ သိတလဗ္ဗနန္တယံ၊ ချမ်းအေးသော တခဲနက်သောအရိပ်ရှိ
 သော၊ နိလဝနသဏ္ဌမဏ္ဍိတံ၊ ညှိသောတောရောင်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်
 မြင်းရှိသော၊ မုတ္တာတလရုဇတပဋ္ဌသဒိသဝါလိကာကိဏ္ဍဘူမိဘာဂံ၊ ပုပဲ
 အပြင်ငွေပြားနှင့် တူသောသဲတို့ဖြင့်ပြွမ်းသောမြေအင်္ဂါရှိသော၊ သုစိသာ
 တသိတုဒကဋ္ဌာနပရိဝါရိတံ၊ သန့်ရှင်းချိုမြိန်အေးမြသောနေ့သောအရပ်
 တို့ဖြင့်မြီရံမြင်းရှိသော၊ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို၊ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကုန်၏၊ အယ၊
 ထိုအခါ၌၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုမဟာန်းတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတောင်အရပ်၌၊ ဧက
 ရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဝသိတွာ၊ နေကုန်ပြီး၍၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်သည်၊ ဝိဘာ
 တာယ၊ လင်းပြီးသော်၊ သရီမုကဋ္ဌံ၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်အင်သောအမှု
 ကို၊ ကာတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ တဿ၊ ထိုတောင်၏၊ အဝိဒ္ဓု၊ မနိုးမဝေးသော
 အရပ်၌၊ အညတရံ၊ တခုသော၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပပိ
 သိံသု၊ ဝင်ကုန်၏။

ဂါမောရွာသည်၊ စာနနိဝေသနိဝိဇ္ဇကုလ သဟဿယုတ္တံ၊ တခဲ
 နက်သောအိမ်၌နေသောအမျိုးတထောင်နှင့်သွဉ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤရွာ၌၊ မနုဿာ
 စ၊ လူတို့သည်လည်း၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါကုန်၏၊ ပသန္န၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ တေ၊
 ထိုလူအပေါင်းတို့သည်၊ ပစ္စန္တေ၊ ပစ္စန္တရစ်၌၊ ပဗ္ဗဇိတဒဿနဒုလ္လဘ
 တာယ၊ မဟာန်းတို့ကိုမြင်ရခဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ မဟာန်းတို့ကို၊
 ဒိသ္မာဝေ၊ မြင်၍သာလျှင်၊ ဝိကိသောမနုဿဇေတာ၊ နှစ်လိုဝင်းသောသော
 သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုငါးရာသောမဟာန်း
 တို့ကို၊ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေးကုန်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဣဝေ၊
 ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ဝုဓေ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့သည်၊ ဝသထာဘိ၊ သီတင်းသုံးနေပါကုန်လောဟု၊ ယာမိတွာ၊ တောင်း
 ပန်ကုန်၍၊ ပဉ္စကုဋိသတာနိ၊ ငါးရာသောကျောင်းကုဋိတို့ကို၊ ကာရေတွာ၊
 ပြုစေကုန်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းတို့၌၊ မဉ္ဇဝိဋ္ဌပါနိယ၊ ပရိဘောဇနိယစာစွာ
 ဒိနိ၊ ညောင်စောင်းအင်းဖျဉ် သောက်ရ သုံးဆောင်ရေအိုးအစရှိကုန်
 သော၊ သဗ္ဗုပကာရဏာနိ၊ အလုံးစုံသော အဆောင်အဦတို့ကို၊ ပရိယာ
 ဒေသံ၊ စီရင်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ မဟာန်းတို့သည်၊ ဒုတိယဒိဝသော၊ မိနင်း
 သောက်၍ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊
 ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပပိသိံသု၊ ဝင်ကြကုန်၏၊ တတ္ထပိ၊ ထိုရွာ၌လည်း၊

မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ တထေဝံ၊ ထိုရှေးရှာအတူပင်လျှင်၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊
 လုပ်ကျွေးကုန်၍၊ ဝဿဝါသံ၊ ဝါဆိုစဉ်သောငှါ၊ ယာမိ'သု၊ တောင်းပန်
 ကုန်၏၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်၊ အန္တရာယေ၊ ဘေးအန္တရာယ်သည်၊
 အသတိ၊ မရှိသော်၊ ဝဿာမာတိ၊ ဝါဆိုကုန်အံ့ဟု၊ အဓိဝါသေတွာ၊ သည်း
 ခံ၍၊ တံဝနသဏ္ဌာ'၊ ထိုတောအုပ်သို့၊ ပဓိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍၊ သဗ္ဗေတ္တိဒိံ၊
 အလုံးစုံသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ အာရုဋ္ဌဇီရိယာ၊ လုံ့လအားထုတ်ခြင်းရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယာမေဃဏ္ဍိကံ၊ အခါကိုမှတ်အပ်သောကျောက်စည်ကို၊
 ကောဇေတွာ၊ ထိုး၍၊ ယောနိသောမနသိကာရေဟုလာ၊ အသိရှိလုံးသွင်း
 ခြင်းများကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေကြကုန်သော်၊ ရုက္ခမူလသနိ၊ သစ်
 ပင်ရင်းတို့သို့၊ ဥပဂတိံ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၍၊ နသိဒိ'သု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏။ ၊

ဘိသဝန္တာနံ၊ ဘိသန္ဓ်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ တေဇ
 န၊ တန်ခိုးအားဖြင့်၊ ဝိဟတတေဇာ၊ တန်ခိုးမရှိကုန်သော၊ ရုက္ခဒေဝတာ၊
 သစ်ပင်စောင့်နတ်တို့သည်၊ အတ္တဇနာ၊ မိမိ၏၊ ဝိမာနာ၊ မိမိနှင့်၊ ဩရုပ္ပာ၊
 သက်ကုန်၍၊ ဒါမုကေ၊ သားသူငယ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍၊ ဣတော
 ဝိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဝိစနန္တိ၊ သွားကြကုန်၏၊ ရာဇူဟိဝါ၊ မင်းတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ရာဇမဟာမတ္တဟိဝါ၊ မင်း၏အဖော်ကြီးတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဂါမကံ၊ ရွာငယ်အရပ်သို့၊ ဂတေဟိ၊ ရောက်ကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ ဂါမဝါသိနံ၊ ရွာ၌နေကုန်သောသူတို့၏၊ စာရေသု၊ အိမ်တို့၌၊ ဩကာ
 သောနေရာအရပ်ကို၊ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ စာရေမာနုဿကာ၊
 အိမ်၌နေသောလူတို့သည်၊ စာရာ၊ အိမ်၌၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ကုန်၍၊ အည
 ကြ၊ တပါးသောအရပ်၌၊ ဝသန္တာ၊ နေကုန်လျက်၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌
 လျှင်၊ တေ၊ ထိုမင်းတို့သည်၊ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ခုရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်၊ ဩယောကေန္တိ၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ကြည့်
 ကြကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေဓေဝ၊ ထိုအတူ၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ အတ္တဇနာ၊
 မိမိမိမိတို့၏၊ ဝိမာနာနိ၊ မိမိနှင့်တို့ကို၊ ဆဇေတွာ၊ ဝှန်ကုန်၍၊
 ဣတောဝိတောစ၊ ထိုမှဤမှလျှင်၊ ဝိစနန္တိ၊ သွားကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ခုရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အရှင်ကောင်း
 တို့သည်၊ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့နည်းဟု၊ ဩယောကေန္တိ၊ ကြည့်
 ကုန်၏၊ တေတာ၊ ထိုနောင်၌၊ ပဋ္ဌမဝဿူပဂတာ၊ ပဋ္ဌမဝါသိုက်ကပ်ကုန်
 သော၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်၊ အဝဿံ၊ မချွတ်မယွင်း၊ တေမာသံ၊ ဝါ
 တွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ဝသိဿန္တိ၊ နေကုန်လတ္တံ့၊ မယံပန၊ ငါတို့သည်

ကား၊ တာဝအဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဖိရုံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဒါရကေ၊ သားငယ်
 တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပိုက်ယူလျက်၊ ဩက္ကမ္မ၊ ဘဲကြည်၍၊ ဝသိတုံ၊ နေအံ့သော
 ဌ၊ နသက္ကောမ၊ မတတ်နှိုင်းကုန်၊ ဟန္တ၊ ယခု၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဘိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းတို့အား၊ ဝေယာနကံ၊ ကြောက်ရွယ်ရှိသော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊
 ဒေသမ၊ ပြကုန်အံ့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ သမိန္တေသုံ၊ အညီအညွတ်ကြံကုန်၏၊
 တာ၊ ထိုရုက္ခဗိုးနတ်တို့သည်၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊
 သမဏဓမ္မကရဏဝေလ္လာယ၊ ရဟန်းတရားကိုပြုသောအခါ၌၊ ဘိသန
 ကာနိ၊ ကြောက်ရွယ်ရှိ ဘုန်းသော၊ ယက္ခရူပါနိ၊ ဘီလူး၏အဆင်းသဏ္ဌာန်
 တို့ကို၊ နိဗ္ဗိတိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ ဝုဓေတော၊ ရှေ့၌၊ ဟိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏၊ ဘေဝေ
 သဒ္ဓန္တ၊ ကြောက်ရွယ်ရှိသောအသံကိုလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ ဘိက္ခု
 နံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ တာနိန္ဓုပါနိ၊ ထိုအဆင်းသဏ္ဌာန်တို့ကို၊ ဒိဿာ၊ မြင်ရကုန်
 ၍၊ တဉ္စသန္တိ၊ ထိုသို့သောအသံကိုလည်း၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ဟဒယံ၊
 နှလုံးသည်၊ ဗန္တိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏာစ၊ အဆင်းမထွက်သည်လည်းကောင်း၊
 ဥပ္ပဏ္ဍုပ္ပဏ္ဍုကဇာတာ၊ ဖြောင့်တော့သောကိုယ်ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊
 အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
 ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဧကဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို၊ ကာတု၊ ပြုအံ့သောဌ၊ နသက္ကံ
 သု၊ မတတ်နှိုင်းကုန်၊ ဝေယန၊ ကြောက်သဖြင့်၊ ဝုနပ္ပနံ၊ အဖန်တလဲလဲသံ
 ဝိဂ္ဂါနံ၊ ထိတ်လန့်ကုန်သော၊ အနေကပ္ပိတ္တာနံ၊ မတည်ကြည်သောစိတ်ရှိ
 ကုန်သော၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ သတိ၊ သတိသည်၊ သမုဿတိ၊
 ပျောက်ပျက်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တေသံ၊ ရဋ္ဌသတိနံ၊ ထိုပျောက်ပျက်
 သောသတိရှိကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာနိ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်
 သော၊ အာရမ္မဏာနိ၊ အာရုံတို့ကို၊ ပယောဇေသုံ၊ ယှဉ်စေကုန်၏၊ တေသံ၊
 ထိုရဟန်းတို့အား၊ တေနဒုဂ္ဂန္ဓေန၊ ထိုမကောင်းသောအနံ့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗမိယမာနမိ
 ဝ၊ နှိပ်စက်ဘိသကဲ့သို့၊ မတ္ထလုဂံ၊ ဦးနှောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဗာဠာ၊ ပြင်းစွာကုန်သော၊ ဝိသဝေဓနာ၊ ဦးခေါင်းအနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဗ္ဗံ၊ သု၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အညမညဿစ၊ အချင်းချင်းအား
 လည်း၊ နအာရောစေသုံ၊ မကြားကုန်၊ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သောနေ့၌၊ သံဃာတ္ထေရဿ၊ သံဃာ
 ထေရ်အား၊ ဥပဋ္ဌာနကာလေ၊ စစားတို့ ဝပ်သောအခါ၌၊ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်း
 သောရဟန်းတို့သည်၊ သန္နိပတိတေသု၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်ပြီး
 သော်၊ သံဃာတ္ထေရော၊ သံဃာထေရ်သည်၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ ကိံ၊ ဝုန္တိ၊ အဘယ်သို့

သို့မေးသနည်း၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမံဝနသဏ္ဌံ၊ ဤတောအရပ်သို့၊
 ပဓိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်ကုန်သော၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ကထိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်
 အထိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဆဝိဝဇ္ဈော၊ အရ
 အဆင်းရှိသည်၊ ပရိယောဒါတော၊ ဖြူစင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပ္ပ
 သန္နာနိစ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်လင်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယသနိ၊
 ဣန္ဒြိယသို့သည်၊ အဟောသုံးဖြစ်ကုန်၏၊ တေရုဟိပန၊ ဤယခုမူကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
 အရပ်၌၊ ကိဿ၊ ကြိုလှ်ကုန်၏၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏာ၊ အဆင်းမလွှဲကုန်၊ ဥပ္ပဏ္ဍုပ္ပဏ္ဍုကာ
 ဇာတာ၊ ပက်ရှက်လျော်ကဲ့သို့ ဖြေ့တော့သော ကိုယ်အဆင်းရှိကုန်၏၊
 ကိ၊ အသို့နည်း၊ ဝေါ၊ ငါ့ရှင်တို့အား၊ ဣမံ၊ ဤတောအရပ်၌၊ အသပ္ပါယံ၊
 မလျောက်ပတ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ တတော၊ ထိုနောင်
 ဌ၊ တောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ခုတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဤဒိသဉ္စဤဒိသဉ္စ၊ ဤသို့ဤသို့သဘောရှိသည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ဘေရဝါရမ္ပဏံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော အခုံကို၊
 ပဿာမိစ၊ မြင်လည်းမြင်ရ၏၊ သုဏာမိစ၊ ကြားလည်းကြား၏၊ ဤဒိသဉ္စ၊
 ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝန္တံ၊ အနံကို၊ ဗာယာမိစ၊ နှစ်လည်း
 နှစ်ရ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ နသမာမိဟ
 တိ၊ ကောင်းစွာမတည်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧတေနဝ
 ဥပါယန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်လျှင်၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသောလျှင်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တံပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာ
 ရောစေသုံးကြားကုန်၏၊ သံဃာဗ္ဗရော၊ သံဃာလေသည်၊ အာဟံ၊
 ဆို၏၊ ကိ၊ အာဟံ၊ အတယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝဿုပနာယိကာ၊ ဝါဆို
 မြင်းနှင့်ယှဉ်သည်တို့ကို၊ ပညတ္တာ၊ ပညတ်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ အမှာကဉ္စ၊
 ငါတို့အားလည်း၊ ဣမံသေနာသနံ၊ ဤကျောင်းအိပ်ရာနေရာအရပ်သည်၊
 အသပ္ပါယံ၊ မလျောက်ပတ်၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အာယာမ၊ သွားကြ
 ကုန်အံ့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဝဇ္ဇံ၊
 သွားကုန်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ သပ္ပါယသေနာသနံ၊ သင့်တင့်လျောက်
 ပတ်သော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာအရပ်ကို၊ ပုစ္ဆာမ၊ မေးလျှောက်ကုန်အံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာရ၊ ကောင်း၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝေဓုဿ၊ မဝေရ်၏၊ ဝစနံ၊ ဝကား
 ကို၊ ပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံကုန်၍၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်

သာသျှင်၊ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကို၊ သံသာမေတ္တာ၊ ကောင်းစွာသိမှီး၍၊
 ပတ္တဝီဝရံ၊ သမိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူကုန်၍၊ အနုပလိတ္တတာယ၊
 တပ်ခြင်းကင်းသည့်၏၊ အဖြစ်ဖြင့်၊ ကုလေသု၊ ခါယကာတို့တွင်၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်
 တယောက်သောသူကို၊ အနာမန္တတွာဇေ၊ မပန်ကြားခဲ့မှု၍၊ ယှဉ်၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တေန၊ ထိုအရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်၊ စာရိကံ၊ ခေသစာရီကို၊ ပတ္တဝီသု၊ သွား
 လေကုန်၏၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂန္တိ၊
 သွားကုန်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊
 အဂမိသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသွား၊ မြင်
 တော်မူ၍၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊
 အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အန္တောဝသံ၊ ပါ
 တွင်းကာလ၌၊ စာရိကံ၊ ခေသစာရီကို၊ နစရိတဗ္ဗံ၊ မလှည့်လည်အပ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပညတ္တံ၊ ပညတ်
 တော်မူအပ်လျက်၊ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ စာရိ
 ကံ၊ ခေသစာရီကို၊ စရထ၊ လှည့်လည်ကုန်ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ အာရောစေသံ၊ ကြားကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သကလဓမ္မုဒ္ဓိပေ၊
 အလုံးစုံသောဓမ္မုဒ္ဓိပါကျွန်း၌၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အန္တမသော၊
 အယုတ်သဖြင့်၊ စတုပါဒ ပိဋကဋ္ဌာနမတ္တမ္ပိ၊ အခြေလေးခုရှိ သောအင်း
 ပျဉ်ငယ်၏ တည်ရာမျှသည်၊ ဖြစ်သော၊ သပ္ပါယသေနာသနံ၊ လျောက်
 ပတ်သော ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို၊ နာဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၊ အထ၊ ထိုအ
 ခါ၌၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊
 အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုပ္ပာကံ၊ သင်တို့
 အား၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ သပ္ပါယသေနာသနံ၊ လျောက်ပတ်သော
 ကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တဗ္ဗေဝ၊ ထိုအရပ်သို့ပင်သျှင်၊
 တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ ဝိဘန္တော၊ နေကုန်သည်ရှိသော်၊ အာသဝက္ခယံ၊
 အာသဝါတုန်ခြင်းသို့၊ ပါဝုဏိဿသ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဝုပ္ပာကံ၊ သင်တို့သည်၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့၊ တမေပသေနာသနံ၊
 ထိုကျောင်းအိပ်ရာနေရာကိုပင်သျှင်၊ ဥပနံ၊ သာသ၊ အပြုံးကုန်၍၊

၅၁၆ ခုဒ္ဒကပါဠိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဗိဟရုထ၊ နေကြကုန်လော၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့မှ၊ အဘယံ၊ ဘေးမရှိသည်
ကို၊ သဝေပနန္တု၊ အကယ်၍ အလိုရှိကြကုန်အံ့၊ ဣဝံပရိတ္တံ၊ ဤအရံ
အတားကို၊ ဥဂ္ဂဟ္တထ၊ သင်ကြကုန်လော၊ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဇေတံ၊ ဤ
မေတ္တသုတ်သည်၊ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့၏၊ ပရိတ္တဉ္စ၊ အရံအတားသည်
လည်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်လည်း၊ ဘဝိဿ
တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤမေတ္တသုတ်
တော်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

≡ အပရေပန၊ တံပါးသောဆရာတို့သည်ကား၊ ဂစ္ဆထတိက္ခဝေတမေဝ
သေနာသနံဥပနိဿာယဗိဟရုထာတိ၊ ဂစ္ဆထတိက္ခဝေတမေဝသေနာသ
နံဥပနိဿာယဗိဟရုထဟူသော၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်
မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ ခြတ်စွာတရားသည်၊ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အာရေည
ကေန၊ တောကျောင်းနေသောရဟန်းသည်၊ ပရိဟရဏံ၊ သွားလာရာဆောင်
အပ်သောတရားကို၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သေယျထိဒံ၊ ထိုဆောင်အပ်သော
တရားအဘယ်နည်းဟူမူကား၊ သာယံပါတံ၊ ညနံနက်၊ ကရုဏာဝသေန၊
အမှုပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နွေမတ္တာ၊ နှစ်ကြိမ်သော မေတ္တာတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ နွေပရိတ္တာ၊ နှစ်ကြိမ်သောပရိတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နွေအသုဘာ
နှစ်ကြိမ်သောအသုဘတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နွေမရဏသတိ၊ နှစ်ကြိမ်သော
မရဏသတိတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌာသံဝေဂဝတ္ထု၊ သမာပဇ္ဇနဉ္စ၊ ရှစ်ပါး
သောသံဝေဂဝတ္ထုကိုဆင်ခြင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
အဋ္ဌာသံဝေဂဝတ္ထု၊ နိနာမ၊ ရှစ်ပါးသောသံဝေဂ ဝတ္ထုတို့မည်သည်ကား၊
ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဇရာ၊ အိုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗျာဓိ၊
ပျားနာခြင်းလည်းကောင်း၊ မရဏံ၊ သေခြင်းလည်းကောင်း၊ စက္ကာရိ၊ လေး
ပါးကုန်သော၊ အပါယဒုက္ခာနိ၊ အပါယ်ဆင်းရဲတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဇာတိဇရာဗျာဓိမရ
ဏာနိ၊ ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့
လည်းကောင်း၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးကြိမ်မြောက်သော၊ အပါယဒုက္ခံ၊ အပါယ်ဆင်းရဲ
လည်းကောင်း၊ အတိတေ၊ အတိတ်ဘဝ၌၊ ဝဇ္ဇမူလကံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏
အကြောင်းရင်းဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲလည်းကောင်း၊ အနာဂတေ၊ အနာ
ဂတ်ဘဝ၌၊ ဝဇ္ဇမူလကံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အကြောင်းရင်းဖြစ်သော ဒုက္ခံ၊ ဆင်း
ရဲလည်းကောင်း၊ ပပ္ပုပ္ဖန္တေ၊ ပပ္ပုပ္ဖန်ဘဝ၌၊ အာဟာသုပရိယေဗ္ဗိမူလကံ၊ အာ
ဟာရကို ရှာဖွေခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲလည်း

ကောင်း၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဤသို့၊ သဝဏ္ဏံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဝဏ္ဏံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပရိဟရဏံ၊ သွားလာရာ၌ဆောင်အပ်သည်ကို၊ အာရိက္ခိက္ခား၊ ကြား
 တော်မူပြီး၍၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ မေတ္တတ္ထဉ္စ၊ မေတ္တာအလို
 ဌာလည်းကောင်း၊ ပရိတ္တတ္ထဉ္စ၊ ပရိတ်အလို ဌာလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာပါ
 ဒကဈာနတ္ထဉ္စ၊ ဝိပဿနာ၏အခြေဖြစ်သော ပါဒကဈာန အလို ဌာလည်း
 ကောင်း၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤမေတ္တသုတ်တော်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဣဒ္ဓိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္ထာရတောပိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း၊ ယေနုရတ္တံယဒါ
 ယတ္ထယသ္မာစေတိ၊ ယေနုရတ္တံယဒါယတ္ထယသ္မာစေဟူ၍၊ ဝတ္ထာနံ၊ ဆိုအပ်
 ကုန်သော၊ ဧတေသံပဒါနံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏၊ ဝိပနာနိဒါနသောခနာ၊ ပြုခြင်းနိ
 ဒါနံကိုသုတ်သင်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္တာဝတောစ၊ ဤမျှသော
 သဒ္ဓါ၏အစဉ် အနက်၏ အစဉ်အားဖြင့်လည်း၊ ယေနုရတ္တံ ယဒါယတ္ထ၊
 ယသ္မာစေတေသံဝိပနာ၊ နိဒါနံသောယေတိတ္တာတိ၊ ယေနုရတ္တံယဒါယတ္ထ၊
 ယသ္မာစေတေသံဝိပနာ၊ နိဒါနံသောယေတိတ္တာ ဟူ၍၊ ယာသာမာတိကာ၊
 အကြင်မာတိကာကို၊ ဋ္ဌပိတာ၊ ထားအပ်၏၊ သာ၊ ထိုမာတိကာကို၊ သဗ္ဗာ
 ကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရိတာ၊ အကျယ်၌
 အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဣဒ္ဓိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဿကရိဿာမတ္ထဝဏ္ဏနန္တိ ဝတ္ထတ္တာ၊ အဿ
 ကရိဿာမတ္ထဝဏ္ဏနံဟု ဝန်ခံအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ကတနိဒါနသောခနာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောနိဒါနံကိုသုတ်သင်ခြင်းရှိသော၊
 အဿသုတ္တဿ၊ ထိုမေတ္တသုတ်တော်၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏အတွင်း
 ကို၊ အာရဟတေ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမေတ္တသုတ်တော်၌၊
 ကရုဏီယမတ္ထကုသလေနာတိဣမိဿာပဌမဂါထာယ၊ ကရုဏီယမတ္ထကု
 သလေနဟူသောဤပဌမဂါထာ၌၊ ကာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
 ကား၊ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏အတွင်းတည်း၊ ကရုဏီယန္တိ၊ ကရုဏီယံဟူ
 သည်ကား၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ကရုဏာရဟံ၊ ပြုခြင်းကိုထိုက်၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္ထောတိ၊ အတ္ထောဟူသည်
 ကား၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တံနော၊ မိမိအားကိုး၍၊
 တစုံတခုသော၊ ယံ၊ အကြင်အမှုသည်၊ ဟိဘံ၊ အစီးအပွားရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊
 ထိုအစီးအပွားရှိသောအမှုကို၊ အရုဏီယတော၊ ကင်အပ်သောကြောင့်၊
 အတ္ထောတိ၊ အတ္ထဟူ၍၊ ဝတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အရုဏီယတောနာမေ၊ အရုဏီယ

တောမည်သည်ကား၊ ဥပဂန္တဗ္ဗတော၊ ချဉ်းကပ်အပ်သောကြောင့်၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္ထော၊ အကျင့်၌၊ ကုသလေ
 န၊ လိမ္မာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထကုသလေန၊ အကျင့်၌လိမ္မာသောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ အတ္ထမေကေန၊ အကျင့်၌လိမ္မာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယန္တိ၊ ပဒံ၊ ပံဟူသောဝုန်သည်၊ အနိ
 ယမိတပစ္စတ္တံ၊ မမှတ်အပ်သော ပဋ္ဌမာဝိဘတ်နှင့်ယှဉ်သော ဝုန်တည်း၊
 တန္တိ၊ ပဒံ၊ တံဟူသောဝုန်သည်၊ နိယမိတဥပယောဂံ၊ မှတ်အပ်သောရုတိ
 ယာဝိဘတ်နှင့် ယှဉ်သောဝုန်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥာယန္တိ၊ နှစ်ပါး
 လည်းဖြစ်သော၊ ယံတန္တိ၊ ပဒံ၊ ပံဟူသောဝုန်သည်၊ ဗုဒ္ဓတ္ထဝဇ္ဇံ၊ ပဋ္ဌမာ
 ဝိဘတ်နှင့် ယှဉ်သောဝုန်တည်း၊ သန္တံ၊ ပဒန္တံ၊ ပဒံ၊ သန္တံ၊ ပဒံဟူသော ဝုန်
 သည်၊ ဥပယောဂဝဇ္ဇံ၊ ရုတိယာဝိဘတ်နှင့်ယှဉ်သောဝုန်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထို
 သန္တံ၊ ပဒံဟူသောဝုန်၌၊ လက္ခဏတော၊ လက္ခဏာအားဖြင့်၊ သန္တံ၊ သန္တံ
 မည်၏၊ ပတ္တဗ္ဗတော၊ ရောက်အပ်သောအားဖြင့်၊ ပဒံ၊ ပဒမည်၏၊ ဘေ၊ ဤ
 သန္တံ၊ ပဒံဟူသောဝုန်သည်၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ အဓိဝဇ္ဇံ၊ အမည်တည်း၊
 အဘိသမေတ္တာတိ၊ အဘိသမေတ္တဟူသည်ကား၊ အဘိသမာဂစ္ဆာ၊ သိခြင်း
 သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊
 သက္ကော၊ သန္တံမည်၏၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ပရိပလော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဇ္ဇတိ၊ ဥဇ္ဇဟူသည်ကား၊ အဇ္ဇာ
 ယုတ္တော၊ ပြောင့်မတ်သည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ်၏၊ သုဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥဇ္ဇ၊
 ပြောင့်မတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဟုဇ္ဇ၊ သုဟုဇ္ဇမည်၏၊ အသ္မိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 ၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသော၊ ဝစော၊ စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
 သုဝစော၊ သုဝစမည်၏၊ အဿာတိ၊ အဿဟူသည်ကား၊ ဘဝယျ၊ ဖြစ်
 ရာ၏၊ မုဇ္ဈတိ၊ မုဇ္ဈဟူသည်ကား၊ မဒ္ဒဝယုတ္တော၊ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ်
 သည်၊ အဘိမာနိ၊ အလွန်မာန်ခက်ထန်ခြင်းရှိသည်၊ န၊ ဟေဟုတ်၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အနုတိမာနံ၊ အနုတိမာနိမည်၏။ ၊

အယံပန၊ ဤသို့လတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အ
 နက်၏အခွင့်တည်း၊ ကရုဏီယမတ္ထကုသလေန၊ ယန္တံ၊ သန္တံ၊ ပဒံ၊ အဘိ
 သမေတ္တာတိ၊ ဧတ္ထ၊ ကရုဏီယမတ္ထကုသလေန၊ ယန္တံ၊ သန္တံ၊ ပဒံ၊ အဘိသ
 မေတ္တဟူသော ဤပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါး၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုအပ်သောအမှု
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အကရုဏီယံ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ဧတ္ထ၊ ဤသို့လတ္တံ့သည်ကား၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ သိက္ခဏံ၊ သိ

သိက္ခာသုံးပါး၏ အပေါင်းသည်။ ကရုဏီယံ။ ပြုအပ်သော အမှုတည်း။
 သီသဝိပတ္တိ၊ သီသဏှိယုက်စီးခြင်း၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ၊ အယုဏှိယုက်စီးခြင်း၊ အာစာ
 ရဝိပတ္တိ၊ အကျင့်ဏှိယုက်စီးခြင်း၊ အာဇီဝဝိပတ္တိ၊ အသက်မွေးခြင်းဏှိယုက်
 စီးခြင်း၊ ဣသံဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောအမှုသည်။ အကမုဏီယံ၊ မပြု
 အပ်သောအမှုတည်း။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အတ္ထကုသလော၊ အကျိုးစီး
 ပွား၌လိမ္မာသောသူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အနတ္ထကုသလော၊ အကျိုးစီးပွား၌
 မလိမ္မာသောသူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 တွင်းယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 မဟုန်းပြု၍၊ အတ္တဝါနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ နယောဇေတိ၊ တရား
 ၌မသွဉ်၊ ခဏ္ဍသိလော၊ ကျိုးမျက်သောသီလရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဧကဝိသဟိဗ္ဗံ၊ နှစ်ဆွဲတစ်ပါးအပြားရှိသော၊ အနုသနံ၊ မရှာဦးအပ်သည်
 ကို၊ နိဿယ၊ ခြံ့၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ မွေး၏။ သေယျထိဒံ၊
 ထိုနှစ်ဆယ်တစ်ပါးသော အနုသနတရားအဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဝေဇ္ဇု
 ဒါနံ၊ ဝါးပေးခြင်းကို၊ နိဿယ၊ ခြံ့၊ ပတ္တဒါနံ၊ ဟင်းရွက်ပေးခြင်းကို၊ နိဿယ
 ယ၊ ခြံ့၊ ဝုပ္ပဒါနံ၊ ပန်းပေးခြင်းကို၊ ဗလဒါနံ၊ သစ်သီးပေးခြင်းကို၊ ဒန္တကဋ္ဌ
 ဒါနံ၊ တပူပေးခြင်းကို၊ မုခေါဒကဒါနံ၊ မျက်နှာသစ်ပေးခြင်းကို၊ သိန္နာနု
 ဒါနံ၊ ဦးခေါင်းလျှော်ရာတရော်ပေးခြင်းကို၊ ဝုဏ္ဏဒါနံ၊ ကသပ်မှုန့်ပေးခြင်း
 ကို၊ မတ္တိကာဒါနံ၊ မြေပြုမြေနှိပေးခြင်းကို၊ စာတုကယျတံ၊ မဂ္ဂသုပုတံ၊ ဒါယ
 ကာတို့အား အလှူအမွှ် သုရားဟုထူးခြင်းကို၊ ဝေနောကံ၊ ဟင်းသည်ဟူ၍၊
 မကျက်တချို့ကျက်ရှိသကဲ့သို့မဟုတ်တချက်ဟုတ်တချက်တရားစကား
 ကို၊ နိဿယ၊ ခြံ့၊ ပါရိဘရုတံ၊ သူငယ်တို့ကိုနှိုထိန်းကဲ့သို့ထိန်းခြင်းကို၊
 ဇဗ္ဗံ၊ ပေသနိယံ၊ သလုံးခြင်းခေါင်းအစေအပါင်းလုလင်ကဲ့သို့သောအမှု
 ကို၊ ဝေဇ္ဇကမ္ပံ၊ ဆေးကုသောအမှုကို၊ ဒုတကမ္ပံ၊ တမန်အမှုကို၊ ပဟိဏာဂ
 မနံ၊ စေခိုင်းရာသို့သွားခြင်းကို၊ နိဿယ၊ ခြံ့၊ ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလိဇ္ဇာဒါနာနုပ္ပဒါနံ၊
 ဆွမ်းကိုဆွမ်းတုံ့ပေးခြင်းကို၊ ဝတ္ထုပိဇ္ဇံ၊ ယာအတတ်ကို၊ ခေတ္တပိဇ္ဇံ၊ လတ်
 အတတ်ကို၊ နက္ခတ္တပိဇ္ဇံ၊ နက္ခတ်အတတ်ကို၊ အင်္ဂီပိဇ္ဇံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်
 ယုတ်မြတ်သောအတတ်ကို၊ နိဿယ၊ ခြံ့၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊
 မွေး၏။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။ ခေဓမ္မဓေ၊ ခြောက်ပါး အပြားရှိသော၊
 အဂေါစရေစ၊ မကျက်စားအပ်သည်၌လည်း၊ စရေတိ၊ ကျက်စား၏။ သေယျ
 ထိဒံ၊ ထိုခြောက်ပါးဟူသည်အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဝေသိယဂေါစရေ
 ပြည့်တန်ဆာမဟူသော ကျက်စားရာ၌၊ ဝိဝေသုဋ္ဌ ကုမာရိကပဏ္ဏ၊ က

ဘိက္ခုနီပါနာဂါရဝေါစရေ၊ရမိုးမ အပျိုပိုင်းပဏ္ဍုက် ပေ. န်းမိန်းမသေ
 တင်းကုပ်ဟူသောကျွက်စားရာ၌၊ စရတိ၊ကျွက်စား၏၊ ရာဇူဟီးမင်းတို့
 နှင့်လည်းကောင်း၊ ရာဇမဟာမတ္တေဟိ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးတို့နှင့် လည်း
 ကောင်း၊တိတ္ထိယေဟိ၊တိတ္ထိတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိယသောဝကေဟိ၊
 တိတ္ထိတို့၏ တပည့်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ အနန္တလောမိကေန၊ရဟန်းတို့နှင့်
 မလျော်သော၊ ဂိဟိသံသဂ္ဂေန၊လူတို့နှင့်ချော့နှာခြင်းဖြင့်၊ သံသဇ္ဈော၊ရော
 နှောသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရတိ၊နေ၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ယာနိပနတာနိကုလသနိ၊
 အကြင်အမျိုးတို့သည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း၊ပ၊ ဥပါ
 သကာနံ၊ ဥပါသကာတို့အားလည်းကောင်း၊ အသဒ္ဓါနိ၊ မသဒ္ဓါကုနံ၊အပ
 သဒ္ဓါနိ၊ မပြည်ညီကုနံ၊ အက္ခောသကပရိဘာသကာနိ၊ ဆဲချေးရေရှုတ်
 တတ်ကုနံ၏၊ အနတ္ထကာမာနိ၊ အကျိုးကိုအလိုမရှိကုနံ၊ အဟိတအဗာ
 သကအယောဂက္ခမကာမာနိ၊ အစီးအပွားကိုအလိုမရှိချင်းသာကိုအလို
 မရှိယောဂ၏ကုနံခြင်းကို အလိုမရှိကုနံ၊ တထာဂ္ဂပါနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 ကုန်သော၊ကုလသနိ၊အမျိုးတို့ကို၊ သေဝတိ၊ငြိမ်း၏၊ ဘဇတိ၊စည်းကင်၏၊
 ပယိရူပါသတိ၊ကျိုးနွံ၏၊အယံဘိက္ခု၊ဤရဟန်းသည်၊ အနတ္ထကုသလော၊
 အကျိုးရှိသည်၌မလိမ္မာသည်မည်၏၊

ယောပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ ဣမတ္ထိံသာသနေ၊ဤသာသနာ
 တော်၌၊ပဗ္ဗဇိက္ခော၊ရဟန်းပြု၍၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊
 ပသောဇေတိ၊ယှဉ်စေ၏၊အနေသနံ၊ မရှာဦးအပ်သောအမှုကို၊ ပဟာယ၊
 ပယ်၍၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာတုကာမော၊
 တည်စေခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓါသီသေန၊ သဒ္ဓါကိုအကြီးအမှူး
 ပြုသဖြင့်၊ပါတိမောက္ခသံဝရံ၊ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို၊သတိသီသေန၊
 သတိကို အကြီးအမှူးပြုသဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရံ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊
 ဝီရိယသီသေန၊ ဝီရိယကိုအကြီးအမှူးပြုသဖြင့်၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊
 အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကို၊ပညာသီသေန၊ ပညာကိုအကြီးအမှူးပြုသဖြင့်၊
 ပစ္စယပဋိသေဝနံ၊ ပစ္စည်းကိုငြိမ်းခြင်းကို၊ ပူရေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏၊ အယံ၊
 ဤရဟန်းသည်၊ အတ္ထကုသလော၊ အကျိုး၌လိမ္မာသည်မည်၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ သတ္တာပတ္တိက္ခန္ဓသောနေ
 ဝသေန၊ ခုနစ်ပါးသော အာပတ်ကိုယုတ်သင်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပါတိ
 မောက္ခသံဝရံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို၊ သောဇေတိ၊ သုတ်သင်၏၊
 ဣန္ဒြိရေ၊ခြောက်ပါးသောဒွါရတို့သို့၊ စာဠိတာရမ္ပဏေသု၊ ခိုက်တိုက်လာ

သောအာရုံတို့၌၊ အတိဇ္ဈာဒိနံ၊ အတိဇ္ဈာအစရှိသည်တို့၏၊ အနုပုတ္တိဝသေန၊
 မဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရံ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊ သောဓေ
 ကံ၊ သုတ်သင်၏၊ အနေသနပရိဝဇ္ဇနဝသေန၊ အနေသနကိုကြည်သည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိညူပသတ္တဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓသာဝကဝတ္ထိတပဋိသေဝနေနစ၊ ပညာရှိတို့
 သည်ပြီးပွင်းအပ်သောတရားဘုရားဘုရားတပည့်သားတော်တို့သည်ပြီး
 ပွင်းအပ်သောတရားကိုမှီဝဲသည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ အာ
 ဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကို၊ သောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏၊ ယထာဂုတ္တပစ္စဝေက္ခဏာဝ
 သေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအတိုင်း ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်သည်၏ အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ပစ္စယပဋိသေဝနံ၊ ပစ္စည်းကိုမှီဝဲခြင်းကို၊ သောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏၊
 စတုဇ္ဈာနိယာပထ ပရိဝတ္တနေန၊ လေးပါးသော ဇ္ဈာနိယာပုထ်ကိုပြောင်း
 သဖြင့်၊ သတ္တကတာဒိပစ္စဝေက္ခဏာသေန၊ အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို
 ဆင်ခြင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သမ္ပဇညံ၊ သမ္ပဇညတရားကို၊ သောဓေတိ၊
 သုတ်သင်၏၊ အယံဝိ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ အတ္တကုသလော၊ အကျိုးစီး
 ပွား၌လိမ္မာသည်မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယော၊ အကြွင်ရဟန်းသည်၊
 ဥသောဒကံ၊ ဆင်ပြာရေကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော၊ ဝတ္ထံ၊
 ပုဆိုးကို၊ ပရိယောဒါပေတိယထာ၊ ပြုစင်စေသကဲ့တို့၊ ဆာရိကံ၊ ပြာကို၊
 ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အာဒါသော၊ ကြေးရံကို၊ ပရိယောဒါပေတိယထာ၊ ပြုစင်စေ
 သကဲ့သို့၊ ဥက္ကာမုခံ၊ ဖိုဝကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဇာတာရူပံ၊ ရွှေကို၊ ပရိယောဒါပေတိ
 ယထာ၊ ပြုစင်စေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊
 ဘိလံ၊ ဘိလကို၊ ဝေါဒါယတိ၊ ပြုစင်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ ဘိ၍၊ ဥာဏော
 ဒကေန၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောရေဖြင့်၊ ဓောဝန္တော၊ ဆေးကြောလျက်၊
 ဘိလံ၊ ဘိလကို၊ ပရိယောဒါပေတိ၊ ပြုစင်စေ၏၊ ယထာစ၊ ဥပမာတနည်း
 လည်း၊ ကိကိ၊ တောယစ်ဖြစ်သော၊ သကုဏိကာ၊ ဌက်မသည်၊ အဏ္ဍံ၊ အဉ္စ
 ကို၊ ရက္ခာဘိယထာ၊ စောင့်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ စာမရိမိဂေါ၊ စာမရိ
 မည်သောသားသည်၊ ဝါလမိ၊ အမြီးကို၊ ရက္ခာဘိယထာ၊ စောင့်သကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ ဧကပုတ္တိကာ၊ သားတယောက်သာရှိသော၊ နာရိ၊ မိန်းမ
 သည်၊ ပိယံ၊ ချစ်စွာသော၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ ပုတ္တကံ၊ သားငယ်ကို၊
 ရက္ခာဘိယထာ၊ စောင့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧကနယနော၊ မျက်စိတပက်
 ရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ တံဧကနယနဉ္စ၊ ထိုမျက်စိတပက်ကို
 လျှင်၊ ရက္ခာဘိယထာ၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထို
 အတူ၊ အကိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည် ဖြစ်၍၊

အတ္တနော၊မိမိ၏၊သီလက္ခန္ဓံ၊ သီလက္ခန္ဓ်တရားကို၊ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်
 ၏၊သယံ၊ပိတံ၊ညနံနက်၊ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊အဏု
 မတ္တိ၊အဏုမြူမှု၊အတိုင်း၊အရှည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝဇ္ဇံ၊အပြစ်ကို၊
 နုပဿတိ၊မမြင်၊အယတ္တိ၊ဤရဟန်းသည်လည်း၊ အတ္ထကုသလော၊အကျိုး
 ရှိသည်၌လိမ္မာသည်မည်၏။ ၀၁၊ တနည်းကား၊ ယောပန၊ အကြင်
 ရဟန်းသည်ကား၊အဝိပ္ပဋိသာရကဇေ၊နှလုံးသာရှင်ခြင်းကိုပြုတတ်သော
 သီလေ၊သီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊သောက်တည်၍၊ ကိလေသဝိက္ခန္တနုပဋိပဒံ၊
 ကိလေသာကိုခွါကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ပြီးမြောက်၏၊
 တံ၊ ထိုကိလေသာကို ခွါကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ပဂ္ဂဏှိတွာ၊ ပြီး
 မြောက်၍၊ကသိဏပရိကမ္ဘံ၊ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ ကသိဏ
 ပရိကမ္ဘံ၊ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ သမာပတ္တိယော၊သမာပတ်တို့
 ကို၊နိဗ္ဗတ္တေတံ၊ဖြစ်စေ၏၊အယတ္တိ၊ဤရဟန်းသည်လည်း၊ အတ္ထကုသလော၊
 အကျိုးစီးပွား၌လိမ္မာသည်မည်၏။ ၀၂၊တနည်းကား၊ယောပန၊အကြင်
 ရဟန်းသည်ကား၊သမာပတ္တိတော၊သမာပတ်မှ၊ဝုဋ္ဌာယ၊ထ၍၊ သင်္ခါ၊ရေ၊
 သင်္ခါ၊ရေတရားတို့ကို၊သမ္ပသိတွာ၊သုံးသပ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ရဟန္တာ၏အဖြစ်
 သို့၊ပါဝုဏှာတိ၊ရောက်၏၊အယံ၊ဘိက္ခု၊ဤရဟန်းသည်၊အတ္ထကုသလာနံ၊
 အကျိုးစီးပွား၌လိမ္မာကုန်သောရဟန်းတို့တွင်၊ အဂ္ဂေါ၊မြတ်၏၊ တတ္ထ၊ထို
 ရဟန်းတို့တွင်၊ယောဝ၊အကြင်ရွှေလောက်၊ အဝိပ္ပဋိသာရကဇေ၊နှလုံးသာ
 ရှင်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ဣမေသီလေ၊ဤသီလတို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာနေန၊အမြဲ
 တည်စေသဖြင့်၊၀၃၊တနည်းကား၊ ယောဝ၊အကြင်မျှလောက်၊ ကိလေသ
 ဝိက္ခန္တနုပဋိပဒါယ၊ ကိလေသာကိုခွါကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်တရား၌၊
 ပဂ္ဂဟဏေန၊ ပြီးမြောက်သဖြင့်၊ ဝဇ္ဇိတာ၊ ပြီးပွင်းအပ်ကုန်သော၊ ယေ
 ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ အတ္ထကုသလာ၊ အကျိုးစီးပွား၌ လိမ္မာ
 သည်မည်ကုန်၏၊တေ၊ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဣမသ္မိံ၊အတ္ထေ၊ဤအနက်၌၊အတ္ထ
 ကုသလာတိ၊ အတ္ထကုသလာဟူ၍၊အဓိပ္ပေတာ၊အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ တေ
 ဘိက္ခု၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့သည်၊ တထာဝရဓာ၊ ထိုရွှေလောက်
 အခြားရှိကုန်သည်လည်း၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊တဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်တော်မူ
 ၍၊ဧကပုဂ္ဂလသမိဋ္ဌာနာယ၊တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆောက်တည်တော်
 မူသော၊ဧသနာယ၊ဧသနာဖြင့်၊ကရုဏီယမတ္ထကုသလေနာတိ၊ကရုဏီ
 ယမတ္ထကုသလေနဟူ၍၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊

တတော၊ထိုနောင်မှ၊ ကိ'ကရဏိယန္တိ၊ အဘယ်သို့ပြုအပ်မည်နည်း
 ဟု၊အဘေးနေတွာ၊မသိကုန်၍၊ဋ္ဌိတာနံ၊တည်ကုန်သော၊ တေသံ၊ထိုရဟန်း
 တို့အား၊ယန္တသန္တံ၊ပဒံအဘိသမေဓ္မာတိ၊ ယန္တသန္တံ၊ပဒံအဘိသမေဓ္မဟု
 ၍၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ကော၊အဘယ်သည်လျှင်၊အမိပ္ပါယော၊အမိပ္ပါယ်
 နည်း၊ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓဟိ၊ဘုရားဘုရားတပည့်သားတော်တို့သည်၊ ဝဇ္ဇိတံ၊ပြီး
 မွမ်းတော်မူအပ်သော၊သန္တံ၊ပြင်သက်စွာသော၊ တံနိဗ္ဗာနပဒံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်
 ကို၊ပဋိဝေဓဝသေန၊ထိုးထွင်း၍သိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဘိသမေဓ္မ၊ထိုး
 ထွင်း၍သိ၍၊ ဝိဟရိတုကာမေန၊နေခြင်းငှါအလိုရှိသောရဟန်းသည်၊ယံ၊
 အကြင်အကျိုးရှိသောအမှုကို၊ ကရဏိယံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤပါဌ၌
 လည်း၊ယန္တံ၊ပဒံ၊ယံဟူသောဝုန်ကို၊ ဣမဿဂါထာပဓဿ၊ဤဂါထာဝုန်
 ၏၊အာဒိတော၊ အစမှ၊ ဝုတ္တမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊ ကရဏိ
 ယန္တံ၊ပဒံ၊ ကရဏိယံဟူသောဝုန်သို့၊ အဓိကာရဝသေန၊ လိုက်သည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ အနုဝတ္တတိ၊လိုက်၏၊ တံသန္တံ၊ပဒံအဘိသမေဓ္မာတိဧတ္ထံ၊ တံ
 သန္တံ၊ပဒံအဘိသမေဓ္မဟူသောဤပါဌ၌၊အယံပနအတ္ထော၊ဤအနက်သည်၊
 သာဝသေယပါဌော၊အကြွင်းရှိသောပါဌသည်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊
 ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဝိဟရိတုကာမေနာတိ၊ဝိဟရိတုကာ
 မေနဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အထဝါ၊
 တနည်းကား၊သန္တံ၊ပြင်သက်စွာသော၊ ပဒံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုး
 ထွင်း၍သိ၍၊ဣတိ၊ဤသို့၊အနုဿဝါဒိဝသေန၊အဆင့်ကြားနာဘူးသည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ လောကီယပညာယ၊လောကီပညာဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနပဒံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊
 သန္တံ၊ပြင်သက်၏ဟူ၍၊ဥတွာ၊သိပြီး၍၊တံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊အဓိဂန္တုကာ
 မေန၊ရောက်ခြင်းငှါအလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယန္တံ၊အကြင်ကုသိုလ်၏
 တည်ရာအကျင့်တရားကို၊ ကရဏိယံ၊ပြုအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဓိကာရ
 တော၊လိုက်သောအားဖြင့်၊အနုဝတ္တတိ၊လိုက်၏၊ တံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ရအံ့သော
 အကျင့်တရားကို၊ အတ္ထကုသလေန၊ အကျိုး၌လိမ္မာသော ရဟန်းသည်၊
 ကရဏိယံ၊ပြုအပ်၏၊ဣတိ၊ဧဝံ၊ဤသို့လည်း၊ဧတ္ထ၊ဤအရာ၌၊အမိပ္ပါယော
 အမိပ္ပါယ်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။

အထဝါ၊တနည်းကား၊အတ္ထကုသလေန၊ အကျိုး၌လိမ္မာသောရဟန်း
 သည်၊ ကရဏိယံ၊ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
 ကိန္တိ၊အသို့နည်းဟု၊ဝိန္တန္တနံ၊ကြံကုန်သောသူတို့အား၊ ယံပဒံ၊အကြင်
 နိဗ္ဗာန်သည်၊သန္တံ၊ပြင်သက်၏၊တံပဒံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊အဘိသမေဓ္မ၊ထိုးထွင်း

၍သိ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ လောကီယပညာယ၊
 လောကီပညာဖြင့်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေဓ၊
 ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ယံ၊ အကြင်ကျင့်အပ်သောအမှုကို၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုအပ်၏၊
 တန္တိ၊ တံဟု သည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်အကျင့်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံ၊ ထို
 အကျင့်ကို၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုအပ်၏၊ ကရုဏာရူပမေဝ၊ ပြုခြင်းကိုထိုက်သည်
 သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထို
 ပြုထိုက်သောတရားသည်၊ ကိံ၊ ပန၊ အတယ်တရားနည်း၊ တဓိဂမံ၊ ထို
 နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းကို၊ ဥပါယတော၊ အကြောင်းတရားကို၊ အညတြဋ္ဌပေတွာ၊
 ထား၍၊ အညံ၊ တပါးသည်၊ သိယာကိံ၊ ဖြစ်ရာသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စော
 ဒကော၊ စောဒကသာရာသည်၊ ဝေဓယျ၊ ဆိုခြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ထိုအကျင့်တရား
 ကို၊ ကရုဏာရူပမေဋ္ဌနံ၊ ပြုခြင်းကိုထိုက်သော၊ သိက္ခတ္တယဒိပကေန၊ သိက္ခာ
 သုံးပါးကိုပြတတ်သော၊ အာဒိပဒေနေဝ၊ အစဖြစ်သော ကရုဏီယမတ္ထ
 ကုသလေနဟူသောဝုန်ဖြင့်သာလျှင်၊ ကိဉ္ဇာပိဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ကားဟော
 တော်မူအပ်၏၊ တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တဿ၊ ထို
 ကရုဏီယမတ္ထကုသလေနဟူသောပါဠိ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာယ၊ အနက်ကို
 ဘွင့်ရာ၌၊ အတ္ထိကရုဏီယံ၊ အတ္ထိကကရုဏီယန္တိ၊ အတ္ထိကရုဏီယံ၊ အတ္ထိက
 ကရုဏီယံဟူ၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အေဝါရဌာ၊ ဆိုခဲ့ကုန်ပြီးတတ္ထ၊ ထိုပါဠိ
 ၌၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ သိက္ခတ္တယံ၊ သိက္ခာသုံးပါး၏အပေါင်း
 ကို၊ ကရုဏီယန္တိ၊ ပြုအပ်ကျင့်အပ်သောတရားဟူ၍၊ ဝိညာတံ၊ သိအပ်၏၊
 အဘိသင်္ခေပဒေသိ တတ္ထာပန၊ အလွန်း၊ ဖျဉ်းလွန်းစွာ ဟောတော်မူအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ တေသံ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ ကေဟိမိ၊
 အချို့သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိညာတံ၊ သိအပ်၏၊ ကေဟိမိ၊ အချို့သော
 ရဟန်းတို့သည်၊ နဝိညာတံ၊ မသိအပ်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဝိညာ
 ပနတ္ထံ၊ သိမိမ့်သောဌာ၊ ယံ၊ အကြင်အကျင့်ကို၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအား
 ဖြင့်၊ အာရညကေန၊ တောကျောင်းနေသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ ကာ
 တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို၊ ဝိတ္ထာရေန္တော၊ အကျယ်၌တော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကောစဥဇူစသုဟုဇူစ၊ သုဝစောစဿ မုဒုအနုတိမာနိတိ၊
 သက္ကောစဥဇူစသုဟုဇူစ၊ သုဝစောစဿ မုဒုအနုတိမာနိဟူ၍၊ တာဝ၊
 ရှေးဦးစွာ၊ ဣမံဥပနဂါထံ၊ ဤထက်ဝက်သောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်

မ

မူ၏။ ကိ။ အဘယ်ကို၊ ဂုတ္တံ၊ ခိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟုမူကား။
သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်း၍ သိ၍၊
ဝိဟရိတုကာမော၊ နေခြင်းငှါ အလိုရှိသောရဟန်းသည်၊ လောကီယပညာ
ယဝါ၊ လောကီပညာဖြင့်လည်း၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်း၍
သိ၍၊ တဒမိဂမာယ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းငှါ၊ ပဒိုပဇ္ဇမာနော၊ ကျင့်သော၊
အာရညကော၊ တောကျောင်းဆောက်တည်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
ဇုကိယတကိယပဓာနိယင်္ဂသမန္နာဂတေန၊ နှစ်ကြိမ်သုံး ကြိမ်မြောက်သော
ကမ္မဋ္ဌာန်းအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ကာယစာကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ ဇီဝိ
တေစ၊ အသက်၌ လည်းကောင်း၊ အနုပေက္ခာ၊ ဝဲကွက်ခြင်း ပရှိသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သစ္စပဒိုဝေခာပသ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိအံ့သောငှါ၊
သက္ကာ၊ တတ်နိုင်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ကသိဟ
ပရိကမ္မ ဝတ္တသမာဒါနာဒိသု၊ ကသိုဏ်းပရိကံ ကျင့်ဝတ် မဟုတ်တည်
ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပတ္တဝီဝေ၊ ပဒိုသင်္ခ၊ ကာဒိတု၊
သပိတ်သက်န်းတို့ကို စီရင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ သ ဗြဟ္မ
စာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ ယာနိတာနိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိကုန်
သော၊ ဥဂ္ဂာဝစာနိ၊ ငယ်ငယ်ကြီးကြီးကုန်သော၊ ယာနိတာနိကံ၊ ကလေး
ယာနိ၊ အကြင်အသို့နည်းမေး၍ပြုအပ်ကုန်သောအမှုတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
၏၊ တေသုစ၊ ထိုပြုအပ်သောအမှုတို့၌လည်းကောင်း၊ အညေသု၊ ဆိုအပ်ပြီး
သည်မှတပါးကုန်သော၊ ဧဝရူပေသုစ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအမှုတို့၌လည်း၊
သက္ကာ၊ တတ်နိုင်သည်၊ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသည်၊ အနုလသော၊ မပျင်းမရိ
သည်၊ အဿာတဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်သည်၊ ယောဇန္ဓာဝိ
စ၊ ဖြစ်နိုင်သည်ရှိသော်လည်း၊ တတိယပဓာနိယင်္ဂသမန္နာဂတေန၊ သုံးကြိမ်
မြောက်သောပဓာနိယအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်မတ်သည်၊ အဿ၊
ဖြစ်ရာ၏၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်မတ်သည်၊ ဟောဇန္ဓာဝိစ၊ ဖြစ်နိုင်သည်ရှိသော်လည်း၊
သကိံ၊ တကြိမ်၊ ဥဇုဘာဝေန၊ ဖြောင့်မတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧဟကောလေ
ဝါ၊ ငယ်သောအခါ၌လည်း၊ ဥဇုဘာဝေန၊ ဖြောင့်မတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
သန္တောသံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသို့၊ အနုပဇ္ဇိတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ယာပဇိနံ၊ အသက်
ထက်ဆုံး၊ ဂုနုဗျနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ အသိဝိသက၊ ကလေးမသေမှတစ်ပါး
ဖြင့်၊ သုဗ္ဗ၊ တရံ၊ ကောင်းမွန်စွာ၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်မတ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ အသပ္ပတာယ၊ စဉ်းလဲစဉ်းစားမပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥဇု၊
ဥဇုမည်၏၊ အသောဝိတယ၊ ငွေညှိသော၊ ဖြောင့်မတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊

သုဟုဇ္ဇ၊ သုဟုဇ္ဇမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ကာယဝစိဝကံပွဟာနေန၊ ကာ
ယဝိညတံဝစိဝိညတံ၏ကောက်ကျစ်ခြင်းကိုပယ်သဖြင့်၊ ဥဇ္ဇ၊ ဥဇ္ဇမည်၏။
မနေဝကံပွဟာနေန၊ နှလုံး၏ကောက်ကျစ်ခြင်းကိုပယ်သဖြင့်၊ သုဟုဇ္ဇ၊
သုဟုဇ္ဇမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အသန္တဂုဏဿ၊ မိမိ၌ဝင်ရှားမရှိသော
ဂုဏ်ကို၊ အနာဝိကရဏေန၊ လင်ရှားစွာမပြုသဖြင့်၊ ဥဇ္ဇ၊ ဥဇ္ဇမည်၏။ အသန္တ
ဂုဏေန၊ လင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊ လာဘ
ဿ၊ လာဘကို၊ အနိဝါသနေန၊ သည်းမခံသဖြင့်၊ သုဟုဇ္ဇ၊ သုဟုဇ္ဇမည်၏။
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာရမ္မဏုပလက္ခဏုပနိဇ္ဈာနေဟိ၊ အာရမ္မဏုပလက္ခဏုပနိဇ္ဈာန
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓိမဒ္ဓယတတိယသိက္ခာဟိစ၊ ရှေးနှစ်ပါးသောအကျင့်သုံး
ကြိမ်မြောက်သောအကျင့်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပယောဂါသယသုဒ္ဓိဟိစ၊
လုံ့လဆန္ဒ၏စင်ကြယ်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဇစ၊ ဖြောင့်မတ်သည်
လည်းကောင်း၊ သုဟုဇ္ဇစ၊ ကောင်းမွန်စွာဖြောင့်မတ်သည် လည်းကောင်း၊
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကေဝလဉ္စ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဥဇ္ဇစ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့
ဖြင့်ဖြောင့်မတ်သည် လည်းကောင်း၊ သုဟုဇ္ဇစ၊ နှလုံးဖြင့်ဖြောင့် မတ်သည်
လည်းကောင်း၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အဝိစပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သုဝစောဇ၊
စကားကိုဆိုလွယ်သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
မွန်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊ နကတ္တဗ္ဗန္တိ၊
မပြုအပ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သောရဟန်းသည်၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊
ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို၊ ဗိဇ္ဇံ၊ မြင်အပ်သနည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်စကားကို၊ သုတံ၊
ကြားအပ်သနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ငမ၊ ငါအား၊
ဝဒသိ၊ ဆိုသိသနည်း၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သော၊
အာစရိယော၊ ဆရာသော၊ သန္တိဋ္ဌောဝါ၊ တကွမြင်ဘူးသောအဆွေခင်ပွန်း
လော၊ သမ္ဘတ္တောဝါ၊ တကွဆည်းကပ်ဘူးသော အဆွေခင်ပွန်းလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဝုဏ္ဏိတာဝေနဝါ၊ တိတ်တိတ်နေသဖြင့်လည်း၊
တံ၊ ထိုမအပ်ဟုဆိုအပ်သော ရဟန်းကို၊ ဝိဟေသေတိ၊ ညှဉ်းဆဲ၏၊ သမ္ဘ
န္တိန္တိတွာဝါ၊ ဝန်ခံ၍မူလည်း၊ တယာ၊ ထိုဆိုအပ်သောအတိုင်း၊ နကရောတိ၊
မပြုသော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝိသေသဝိဝေသ၊ ဈာန်မင်္ဂလိယအရူးကို
ရခြင်း၏၊ ဗုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌၊ ဝိတော၊ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ယောပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ ဩဝဗိယမာနော၊ ဆိုသုံးမအပ်သည်
ရှိသော်၊ ဝာန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာရ၊ ကောင်းပါ၏၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝဇ္ဇနာမ၊ အပြစ်မည်သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဝံ၊ မြင်

နိုင်ခဲ့သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဂုဏ်တဖန်လည်း။ ဇေယျာယံ။ ဤသို့သဘောရှိ
သောအဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အနုကဇ္ဇိ၊ သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါ
ယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝဇေယျာယံ၊ ဆိုတော်မူကုန်လော့၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ၊ စိရသံ၊
ကြာမြင့်စွာ၊ ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမကို၊ လဇ္ဈေါ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊
ဆို၏။ ယထာနုသိဋ္ဌန္တံ၊ ဆုံးမတိုင်းကိုလည်း၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ ထို
ရဟန်းသည်၊ ဝိသေသာမိဂမဿ၊ ချာန်မဂ်ဖိုလ်အထူးကိုရခြင်း၏။ အဝိ
ဒူရေ၊ မဝေးသောအမည်၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္တိတွာ၊
ဝန်ခံ၍၊ ကရောန္တော၊ ပြုသောရဟန်းသည်၊ သုဝစောစ၊ စကားကိုဆိုလွှတ်
သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။

သုဝစော၊ စကားကိုဆိုလွှတ်သည်။ ဟောတိ၊ ယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့
လည်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မုဒု၊ နူးညံ့သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မုဒုတိ၊
နူးညံ့၏ဟူ၍၊ ဂဟဋ္ဌေဟိ၊ လူတို့သည်၊ ဒုတဂမနပဟိ၊ ဂမနာဒိသု၊ တမန်
အမှုကိုသွားခြင်းစေခိုင်းသည်ကို သွားခြင်းအစရှိသောအမှုတို့၌၊ နိယုဇ္ဇ
မာနော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုလူတို့စေခိုင်းသောအမှုတို့၌၊ မုဒုဘာဝံ၊
နူးညံ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ လဇ္ဈေါ၊ ခက်ထန်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထပဋိပတ္တိယာစ၊ ဝတ်အကျင့်တရားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သကလ
ဗြဟ္မစရိယေနစ၊ အလုံးစုံသောမြတ်သော အကျင့်တရားဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ သုပရိကမ္ပကတသုဝဋ္ဌိရိယ၊ ကောင်းစွာမှုတ်၍လှော်၍ဂင်ကြွတ်
သောရွှေကဲ့သို့၊ မုဒု၊ နူးညံ့သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသော
ကျင့်ဝတ်တရား၌၊ ဝိနိယောဂက္ခမော၊ ဆုံးမခြင်း၌ခန့်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ မုဒုတိ၊ မုဒုဟူသည်ကား၊ အဘာကု
ဋိကော၊ မျက်မှောင်တကြိုတ်ကြိုတ်မရှိသည်၊ ဥတ္တာနမုခေါ၊ ပေါ်သောမျက်
နှာရှိသည်၊ သုခသမ္ဘာသော၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုလွှတ်သည်၊ ပဋိ
သန္တာရုရတ္တိ၊ စေ့စပ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်၊ သုတိတ္ထိရိယ၊ ကောင်း
သောရေဆိပ်ကဲ့သို့၊ သုခါဝဂါဟော၊ ချမ်းသာစွာသက်လွှတ်သည်၊
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ မုဒု၊ နူးညံ့သည်၊
နု၊ မဟုတ်သေး၊ အဝိစ၊ စင်စစ်ကား၊ အတိမာနိ၊ အလွန်သောမာန်မာနရှိ
သည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဇာတိဂေါတ္တာဒိဟိ၊ ဇာတိဂေါတ္တအစရှိကုန်
သော၊ အတိမာနဝတ္ထုဟိ၊ အလွန်သောမာန်မာနအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပရေ၊

သုဘပါးတို့ကို။ နာတိမညေယျ။ မထေမဲ့မြင် မအောက်မေ့ရ။ သာရိ
ပုတ္တဗျောရဓိယ။ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကဲ့သို့၊ စဏ္ဍာလကုမာရေသ
မေန၊ နွန်းစဏ္ဍားအမျိုးသူငယ်နှင့်တူသော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဗိဟာရေယျ။
နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင်အပြီးတည်း။ ၊

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘဝ၊ ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ ငဒံ၊
နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဘိသမေတ္တထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ဗိဟရိတုကာ၊ သာနေခြင်းငှါအ
လိုရှိသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိသသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ တဒဓိကမာယ၊
ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ရခြင်းငှါ၊ ပဋိပစ္စမာနသ၊ ကျင့်သော၊ အပညေကသံ၊ တော၌
နေသော၊ တိက္ခုနေ၊ ရဟန်းအား၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းတည်း၊ ကရဏီယံ၊
ပြုအပ်သော အကျင့်ဝတ်တရားကို၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊
တဒုတ္တရိယံ၊ ထိုထက်အလွန်လည်း၊ ဝတ္ထုကာမော၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါအ
လိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သန္တုဿကောဝတိ၊ သန္တုဿကောစအစရှိသော၊
ဣတိသံ၊ နှစ်ကြိမ်ပြောသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟာယောတော်မူ၏၊
တတ္ထံ၊ ထိုသန္တုဿကောဟူသောပုဒ်၌၊ သန္တုဋ္ဌိစကတညတောတိတ္ထေ၊
သန္တုဋ္ဌိစကတညတဟူသောဤပုဒ်၌၊ ပုတ္တပ္ပဘောဒေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
အပြားအားဖြင့်၊ န္ဒဒသဝိဒေန၊ တဆဲ့နှစ်ပါး အပြားရှိသော၊ သန္တော
သေန၊ သန္တောသတရားဖြင့်၊ သန္တုဿတိ၊ ကောင်းစွာ နှစ်သက်မေ့နှင့်
ရဲတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္တုဿကော၊ သန္တုဿကမည်၏၊
အသဝါ၊ တနည်းကား၊ တုဿတိ၊ နှစ်သက်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
တုဿကော၊ တုဿကမည်၏၊ သကေန၊ မိမိသည်ရဲအပ်သောပစ္စည်း
ဖြင့်၊ တုဿကော၊ နှစ်သက်တတ်၏၊ သန္တုဿကော၊ မိမိသည်ရဲအပ်
သောပစ္စည်းဖြင့်နှစ် သက်တတ်၏၊ သန္တေန၊ ထင်ရှားရှိသောဝတ္ထုဖြင့်၊
တုဿကော၊ နှစ်သက်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္တုဿ
ကော၊ သန္တုဿကမည်၏၊ သမေန၊ ညီညွတ်သောအားဖြင့်၊ တုဿ
ကော၊ နှစ်သက်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္တုဿကော၊ သန္တုဿ
ကမည်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုစကား၌၊ သကံနာမ၊ မိမိပစ္စည်းမည်သည်ကား၊ ဝိဇ္ဇိ
ယာလောပဘောဇနံ၊ သလုံးခြင်းခေါင်းဖြင့်ရင်း၍ရသောဆွမ်းကို၊ နိဿာ
ယ၊ မြီး၍၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဥပသမ္ပဒမဏ္ဍလေ၊ ပဉ္စင်းခံသောသိင်္ဂါအပြင်၌၊
ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ၊ ပြုအပ်သော၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ သမ္ပဒိန္နိတံ၊ ခံအပ်သော၊
စတုပစ္စယဇာတံ၊ ပစ္စည်းလေးပါး၏ သဘောတည်း၊ တေန၊ ထိုဒါယကာ
သည်၊ သန္တုနေဝါ၊ ကောင်းသည်လည်း ဖြစ်သော၊ အသုဒ္ဓရေနဝါ၊ မ

ကောင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ သက္ကန္တဝါ၊ ရှိသောစွာ လည်းကောင်း၊ အသက္ကန္တဝါ၊ မရှိသောလည်းကောင်း၊ ဒိန္နနုပပေလ္လအပ်သော၊ တေနုထိုပစ္စည်းဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟဏကာလေစခံသော အခါ၌လည်းကောင်း၊ ပရိဘောဂကာလေစ။ ဘိုးဆောင်သော အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဝိကာရံ၊ တောက်ပြန်ခြင်းကို၊ အဒေသတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ယာပေန္တော၊ မျှသောရဟန်း၊ ဘိက္ခု၊ သကေန၊ မိမိသည်ရအပ်သောပစ္စည်းဖြင့်၊ တုဿကောတိ၊ နှစ်သက်သောရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သန္တနာမ၊ ထင်ရှားရှိသောပစ္စည်းမည်သည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်ပစ္စည်းကို၊ သန္တံ၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိ၏။ တေနုသန္တေနု၊ ထိုထင်ရှားရှိသောပစ္စည်းဖြင့်၊ တုဿန္တော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုထင်ရှားရှိသောဝတ္ထု၊ ထက်၊ ပရံ၊ အလွန်ကို၊ အပတ္ထေန္တော၊ မတောင်းတသည်ဖြစ်၍၊ အတြိန္ဒြတံ၊ မိမိ၏သောဘာဝန္တကို၊ ပဗောန္တော၊ ပဗ်သောရဟန်းကို၊ သန္တေနု၊ ထင်ရှားရှိသော ပစ္စည်းဖြင့်၊ တုဿကောတိ၊ နှစ်သက်သောရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သမံနာမ၊ သမမည်သည်ကား၊ ဣဋ္ဌာနိဇ္ဇေသု၊ ဣဋ္ဌာရုံ အနိဇ္ဇာရုံတို့၌၊ အနုနယပဒိုဗသပဟာနံ၊ ရာဂဒေါသကို ပယ်ခြင်းတည်း၊ တေနုသမေနု၊ ထိုအညီအညွတ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗာရုဋ္ဌဏေသု၊ ခပ်သိမ်းသောအာရုံတို့၌၊ တုဿန္တော၊ နှစ်သက်သောရဟန်းကို၊ သမေနု၊ အညီအညွတ်ဖြင့်၊ တုဿကောတိ၊ နှစ်သက်တတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘုခေနုလွယ်သဖြင့်၊ ဘရိယတိ၊ မွေးကျွေးအပ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဘရော၊ သုဘရမည်၏။ သုပေါသောတိ၊ ကျွေးမွေးလွယ်သောရဟန်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသန္တံ၊ ထိုကောင်းသည်နှင့်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သာလိမံသောဒနာဒိနံ၊ သလေးသားပြင်းထမင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ပတ္တော၊ သိမ်း၍၊ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဒိန္နပိ၊ လှူအပ်သော်လည်း၊ ဒုဗ္ဗုခါတာဝဉ္စ၊ မျက်နှာမသာသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အနတ္တမနဘာဝမေဝစ၊ နှုသိုးမသာသည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်လည်းကောင်း၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ တေသံဝါ၊ ထိုဒါယကာတို့၏လည်း၊ သဗ္ဗုခါဝ၊ မျက်နှာမသာလျှင်၊ တံပိဏ္ဍပါတံ၊ ထိုဆွမ်းကို၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်ဒါယကာတို့သည်လည်း၊ အဘယံဣတ္ထယံကို၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပသာဒေန္တော၊ မထေမဲ့မြင်အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ သာမဏေရဂဟဋ္ဌာနံ၊ သာမဏေလူတို့အား၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဇေသု

သော၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဒု ဣရော၊ လူတို့ကျွေးမွေးနိုင်ခဲ၏၊ ဧတံ၊ ထိုရဟန်း
 ကိုး၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဒု ဣရော၊ ကျွေးမွေးနိုင်ခဲသော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတည်း၊ ပေါသိတုံ၊ ကျွေးမွေးခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုရတောဝ၊ ဝေးဝွာသာလျှင်၊ ပရိဝဇ္ဇန္တိ၊ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊
 ယောပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ လူခံဝါ၊ ရန်
 ရင်းသောပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဏီတံဝါ၊ မြတ်သောပစ္စည်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ အပ္ပံဝါ၊ အနည်းငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုဝါ၊ အများကိုလည်း
 ကောင်း၊ လတိတ္တာ၊ ရ၍၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဝိပ္ပသန္တ
 မုခေါ၊ ကြည်လင်သောမျက်နှာရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ယာပေတိ၊ မျှတ၏၊
 သေသောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သုဘရော၊ ကျွေးမွေးလွယ်သော
 ရဟန်းတည်း၊ ဧတံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အတိ
 ဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိသသ္မာ၊ ရှုံ့ရှာခြင်းကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဒ္ဒန္တော၊ အရှင်ကောင်းသည်၊ သုဘရော၊ ကျွေးမွေး
 လွယ်၏၊ ထောကထောကေနာပိ၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်ဖြင့်လည်း၊
 တုဿတိ၊ နှစ်သက်၏၊ မယမေ၊ ငါတို့သည်လျှင်၊ နံ၊ ထိုအရှင်ကောင်းကို၊
 ပေါသိဿာမာဘိ၊ ကျွေးမွေးကုန်အံ့ဟု၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံသည်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊
 ပေါသန္တိ၊ ကျွေးမွေးကုန်၏၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ရဟန်းကို၊
 ဣတိ၊ ဤအရာ၌၊ သုဘရောတိ၊ သုဘရဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊
 အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်၊ အတ္တိ၊
 ရှိ၏၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပကိစ္စော၊ အပ္ပကိစ္စမည်၏၊ ကမ္မာရာမတာ
 ဘဿာရာမတာသင်္ကတိကာရာမတာဒိ၊ အနေကကိစ္စဗျာဝဓော၊ အမှုသစ်၌
 မွေ့လျော်ခြင်းစကားပြောခြင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းအပေါင်းအဖော်၌ မွေ့လျော်
 ခြင်းအစရှိသောများစွာသောကိစ္စတို့၌ ကြောင့်ကြခြင်းရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊
 အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ သကထဝိဘာရေ၊ အလုံးစုံသောကျောင်း၌၊
 နဝကမ္မသံဃ ဂဏဿာမဏေရအာရာမိကပေါသနာဒိ ကိစ္စပိရဟိတော၊
 အမှုသစ်သံဃာဂိုဏ်းသာမဏေ အရံစောင့်တို့အား ကျွေးမွေးခြင်းအစရှိ
 သောကိစ္စတို့မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကေသနခသေဒနပတ္တ
 ဝိဝေကမ္မာဒိ၊ ခံရိတ်ခြင်းလက်သည်းလှီးခြင်းသပိတ်သက်န်းအမှုအစရှိ
 သည်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ သမဏဓမ္မ ကိစ္စကရော၊ ရဟန်းတရားတည်းဟူ
 သောကိစ္စကိုလွန်စွာပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊
 ရှိသိုလှသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အသမ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သလ္လဟုကာ၊ ပေါသော၊ ဝုတ္တိ အသက်မွေးခြင်း၊ သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သလ္လဟုကာ၊ ဝုတ္တိ၊ သလ္လဟုကာ ဝုတ္တိမည်၏။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ဗဟုဘဏ္ဍော၊ များသောဥစ္စာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဿာပက္ကမနကာယေ၊ အရပ်တပါးသို့သွားသော အခါ၌၊ ဗဟုပတ္တစိဝရ၊ ပစ္စတ္တရဏံတလဂုဇ္ဇာဒိ၊ များစွာသောသပိတ် သက်နိုးအိပ်ရာခင်းဆီတင်လဲအစရှိသည်ကို၊ မဟာဇနေန၊ လူအများကို၊ ထိသဘာရကနိဘာရာဒိဟိ၊ ဦးခေါင်းဝန်ခါးဝန်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဥဗ္ဗဟာပေတွာ၊ ဆောင်ရှက်စေ၍၊ ပက္ကမတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟုတွာ၊ မဖြစ်မူ၍၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အပ္ပပရိက္ခာရော၊ နည်းသောပရိက္ခရာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပတ္တစိဝရာဒိအဋ္ဌသမဏ၊ ပရိက္ခာရ မတ္တမေဝ၊ သပိတ်သက်နိုး အစရှိသော ရှစ်ပါးသော ရဟန်းပရိက္ခရာမျှကိုသာလျှင်၊ ပရိဟရတိ၊ သွားရာဆောင်၏၊ ပက္ခိ၊ အတောင်ရှိသော၊ သကုဏိကော၊ ဌက်သည်၊ သမာဒါယေဝ၊ ကောင်းစွာယူ၍သာလျှင်၊ ပက္ကမတိဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ပရိဟရတိ၊ သွားရာဆောင်၏၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသောရဟန်းကို၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ သလ္လဟုကာ ဝုတ္တိတိ၊ သလ္လဟုကာဝုတ္တိဟူ၍၊ အဓိပ္ပတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ။

အသမ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သန္တာနိ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္တိန္ဒြိယော၊ သန္တိန္ဒြိယမည်၏။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏာဒိသု၊ ဣဋ္ဌာရုံအစရှိသည်တို့၌၊ ရာဂါဒိဝသေန၊ ရာဂအစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနုဒ္ဓတိန္ဒြိယော၊ မလျှပ်မပေါ်လွင်သောဣန္ဒြေရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ နိပကောတိ၊ နိပကောဟူသည်ကား၊ ဝိညှ၊ အထူးသဖြင့်သိသော၊ ဝိဘာဝိ၊ ထင်ရှားသော၊ ပညဝါ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိလာနုက္ခေန ပညာယစ၊ ဝိလကိုဆောက်တည်ခြင်းပညာနှင့်လည်းကောင်း၊ စိဝရာဒိဝိဝာရဏပညာယစ၊ သက်နိုးချုပ်ခြင်းအစရှိသောအစီအရင်ပညာနှင့်လည်းကောင်း၊ အာဝါသာဒိသတ္တသပ္ပာယ ပရိဇာနနပညာယစ၊ ကျောင်းအစရှိသောရန်စီပါးသောသပ္ပာယအနုပဋ္ဌာနကိုပိုင်းခြား၍သိသောပညာနှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယ်၊ နိပကောဟူသောဝုန်၏အလိုတည်း။ ။ ဝေဗ္ဗာ၊ သူတပါးကိုလိုက်လိုက်တတ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အပဝေဗ္ဗာ၊ သူတပါးကိုလိုက်လိုက်တတ်သည်မဟုတ်၊ အဋ္ဌဌာနေန၊ ရှစ်ပါးသောအကြောင်းရှိသော၊ ကာယပါ ဂန္တိယေနစ၊ ကိုယ်

ဖြင့်ဆိုက်တိုက်ခြင်းမှလည်း၊ ဝိရဟိတော၊ ကင်း၏၊ စတုဋ္ဌာနေန၊ လေးပါး
သောအကြောင်းရှိသော၊ ဝစီပါဂဟိယေန၊ နှုတ်ဖြင့်ဆိုက်တိုက်ခြင်းမှ
လည်း၊ ဝိရဟိတော၊ ကင်း၏၊ အနေကေနဋ္ဌာနေန၊ များသောအကြောင်းရှိ
သော၊ မနောပါဂဟိယေန၊ နှလုံးဖြင့်ဆိုက်တိုက်ခြင်းမှလည်း၊ ဝိရဟိတော၊
ကင်း၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊
ရှစ်ပါးသော အကြောင်းရှိသော၊ ကာယပါဂဟိယံနာမ၊ ကိုယ်ဖြင့်ဆိုက်
တိုက်ခြင်းမည်သည်ကား၊ သံဃဝဿဝုဂ္ဂလဘောဇနသယာဇန္တိဗ္ဗာရ
နှာနတိတ္ထံတိက္ခာစာရမဂ္ဂအန္တရ ဗာရပဝေသနေသု၊ သံဃာဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်
ဆွမ်းစားစရပ် ဇရုံးအိမ်ရေးချိုးဆိပ်ဆွမ်းခံခဏ္ဍိရာတွင်း ဝင်ရာအရပ်တို့
၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ အပတိရူပကရဏံ၊ မလျောက်ပတ်သည်ကိုပြုခြင်း
တည်း၊ သေဟူထိဒံ၊ ထိုမလျောက်ပတ်သောအမှုအရာပြုခြင်းအတတ်နည်း
ဟူမူကား၊ ဣမ၊ ဤသောသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊
သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာတော်၏အလယ်၌၊ ပလ္လတ္ထိကာယဝါ၊ လက်ကိုင်လိုက်၍
မူလည်း၊ နိသီဒတိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ပါဒေ၊ ခြေ၌၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ အာဟိတာဝါ၊
တင်ယှဉ်ထွဲပြု၍လည်း၊ နိသီဒတိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော
နေခြင်းသည်၊ အပတိရူပကရဏံ၊ မလျောက်ပတ်သည်ကို ပြုခြင်းတည်း၊
ဂဏမဇ္ဈေ၊ ဂိုဏ်း၏အလယ်ဖြစ်သော၊ တိစတုပရိသသန္နိပါတေ၊ သုံးပါး
လေးပါးသောပရိသတ်အစည်းအဝေး၌၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ နိသီဒတိ၊ ထိုင်
နေ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဂုဗ္ဘတဓေ၊ သီတင်းကြီးသော၊ ဂုဏ္ဏဇေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌၊
နိသီဒတိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဘောဇနသယာယံပန၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌ကား၊ ဂုဗ္ဘာနံ၊
သီတင်းကြီးသောရဟန်းတို့အား၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ နဒေတိ၊ မပေးနဝါနံ၊
သီတင်းငယ်ရဟန်းတို့အား၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပဗ္ဗိဗာဟတိ၊ တားမြစ်၏၊
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဇန္တုဗာရေ၊ ဇရုံးအိမ်၌၊ ဂုဗ္ဘာနံ၊ သီတင်းကြီးသောရဟန်း
တို့အား၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ နဒေတိ၊ မပေးနဝါနံ၊ သီတင်းငယ်ရဟန်းတို့
အား၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပဗ္ဗိဗာဟတိ၊ တားမြစ်၏၊ ဧတ္ထေ၊ ထိုမီးဇရုံးသော
အခါ၌လည်း၊ ဂုဗ္ဘာ၊ သီတင်းကြီးတို့ကို၊ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားမူ၍၊ အဂ္ဂိဇာ
လနာဒိနိ၊ မီးတွန်းခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ နှာနတိတ္ထေဝ၊ ရေ
ချိုးဆိပ်၌လည်း၊ ဒဟရေတိ၊ သီတင်းငယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဂုဗ္ဘာတိ၊
သီတင်းကြီးဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊
အာဂတပဗ္ဗိပါဗ္ဗိယာ၊ ရောက်တိုင်းသောအစဉ်ဖြင့်၊ နှာယိတဗ္ဗိ၊ ရေချိုးအပ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိဒံ၊ ယခုအခါ၌၊ အတြင်တရားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ

ဗုဒ္ဓဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တဗ္ဗိ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော
 တရားကိုလည်း၊ အနာဒိယန္တော၊ မနာခံမယူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်
 မှ၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ ဂုဗေစ၊ သီတင်း
 ကြိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နဝေစ၊ သီတင်းငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဟ
 ခေတိ၊ နှိပ်စက်၍၊ ဘိက္ခာစာရမဂ္ဂေပန၊ ဆွမ်းခံရာခရီး၌ကား၊ အဂ္ဂါသနု
 အဂ္ဂေါဒကအဂ္ဂဝိဏ္ဏတ္ထံ၊ နေရာဦးရေဦးဆွမ်းဦးအလို၌၊ ဂုဗာနံ၊ သီတင်း
 ကြိုးတို့၏၊ ဂုရုထောဂုရုတော၊ ရှေ့မှရှေ့မှ၊ ယာတိ၊ သွား၏၊ ဗာဟာယဝါ၊
 လက်ရုံးဖြင့်မူလည်း၊ ဗာဟံ၊ လက်ရုံးကို၊ ပဟာရန္တော၊ ခိုက်တိုက်ထွက်၊
 ယာတိ၊ သွား၏၊ အန္တရေစာရပဝေသနေ၊ ရွာတွင်းသို့ဝင်သောအခါ၌၊ ဂုဗာနံ၊
 သီတင်းကြိုးတို့၏၊ ပဗ္ဗမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ ဒဟာရေတိ၊
 သီတင်းငယ်ရဟန်းတို့နှင့်၊ ကာယကိဇ္ဇနံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ကစားခြင်းကို၊ ကရော
 တိ၊ ပြု၏၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း။ ။

စတုဋ္ဌာနံ၊ လေးပါးသောအကြောင်းရှိသော၊ ဝစီပါဂပ္ပိယံနာမ၊ နှုတ်
 ဖြင့်ခိုက်တိုက်ခြင်းမည် သည်ကား၊ သံဃာဂဏ ဂုဏ္ဏအန္တရေစာရေသု၊
 သံဃာဂိုဏ်းဂုဏ်လှည့်ရှာတွင်းတို့၌၊ အပတိရူပဝါစာနိစ္ဆာရဏံ၊ မလျောက်
 ပတ်သောစကားကို ဖြတ်ဆိုခြင်းတည်း။ သေယျထိဒံ၊ ထိုဖြတ်ဆိုခြင်း
 အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော
 ရဟန်းသည်၊ သံဃာမဇ္ဈေ၊ သံဃာတော်၏အလယ်၌၊ အနာဂုစ္ဆာ၊ သီတင်း
 ကြိုးတို့အားမပန်ဘဲ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ တထော၊ ထိုအတူ၊
 ဂုဗေဗ္ဗ၊ ရှေး၌၊ ဂုတ္တပ္ပကာရေ၊ ဆိုအပ်သောအပြားရှိသော၊ ဂဏေစ၊ ဂိုဏ်း၌
 လည်းကောင်း၊ ဂုဗ္ဘတရ၊ ဂုဏ္ဏလေစ၊ သီတင်းအထူးသဖြင့်ကြီးသောဂုဏ်လှ
 ခ်လည်းကောင်း၊ အနာဂုစ္ဆာ၊ မပန်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊
 တတ္ထံ၊ ထိုသံဃာဂိုဏ်းဂုဏ်လှည့်တို့၏အလယ်၌၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်၊
 ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဂုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဂုဗ္ဘတရံ၊ သီတင်းကြိုး
 သောရဟန်းကို၊ အနာဂုစ္ဆာ၊ မပန်ဘဲ၊ ဝိသုဇ္ဇေတိ၊ ဖြေ၏၊ အန္တရေစာရပန၊
 ရွာတွင်း၌ကား၊ ဣတ္ထန္တာမော၊ ဤအမည်ရှိသောသူ၊ ကိံ၊ အဘယ်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း၊ ယာဂု၊ ယာဂုသည်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏လော၊
 ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ ခါဒနီယံဝါ၊ ခဲဘွယ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏
 လော၊ ဘောဇနီယံဝါ၊ စားဘွယ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏လော၊ မေးငါ့အား၊
 ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဒဿသိ၊ ပေးလှူလတ္တံ့နည်း၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ မလုံးငါတို့သည်
 ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ခါဒိဿာမ၊ ခဲကုန် လတ္တံ့နည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊

၅၃၄

ရန္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဗုဒ္ဓိဿာမစားရကုန်လတ္တံ့နည်းကိ၊ အတတ်ကိုပိပိဿာမသောက်ရ
 ကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝေဿတိ၊
 ဆို၏။ အနုကဋ္ဌာနံ၊ များသောအရာရှိသော၊ မနောပါဂန္တိယံနာမ၊
 နှလုံးဖြင့်ခိုက်တိုက်ခြင်းမည်သည်ကား၊ တေသုတေသုဋ္ဌာနေသု၊ ထိုထိုသို့
 သောအရာတို့၌၊ ကာယဝါစာဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊ အဏ္ဏာစာရံ၊ လွန်ကျူး
 ခြင်းသို့၊ အနာပဇ္ဇိတဉာဏိ၊ မရောက်မူ၍လည်း၊ မနုဿာဝေ၊ နှလုံးဖြင့်သာ
 ချွင်း၊ ကာမဝိတက္ကာဒိနာနပ္ပကာရံ၊ ကာမဝိတက်အစရှိသောအထူးထူး
 အပြားပြားသော၊ အပတိဗ္ဗပဝိတက္ကနံ၊ မရောက်ပတ်သည်ကို ဤခြင်း
 တည်း။ ။

ကုလေသွနနုဂိန္ဒေါတိ၊ ကုလေသွနနုဂိန္ဒေါဟူသည်ကား၊ ယာနိကုလသနိ၊
 အကြင်ဒါယကာတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ကပ်ရောက်၍၊ စေသု၊ ထိုဒါယကာ
 တို့၌၊ ပစ္စယတဏှာယဝါ၊ ပစ္စည်းဖြင့်တပ်မက်မောသောတဏှာဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အနန္တလောမိက ဂိဟိသံသဂ္ဂဝသေနဝါ၊ ခုဟနိုးတို့နှင့်မလျော်
 သောလူတို့နှင့်နှီးနှောသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုနုဂိန္ဒေါ၊ တပ်မက်ခြင်းမရှိ
 သည်၊ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ နသဟာသောကီ၊ အတူတကွစိုးရိမ်ခြင်း
 မရှိ၊ နသဟနန္တိ၊ အတူတကွနှစ်သက်ခြင်းမရှိ၊ သုခိတေသု၊ ချမ်းသာခြင်း
 သို့ရောက်သောသူတို့၌၊ သုခိတေသု၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ နပော
 တိ၊ မဖြစ်၊ ဒုက္ခိတေသု၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သောသူတို့၌၊ ဒုက္ခိတေသု၊
 ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်၊ နပောတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပ္ပန္နသု၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ကိစ္စကရုဏီယေသု၊ ပြုတွယ်ကိစ္စတို့၌၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ပင်ချွင်း၊
 ယောဂံ၊ လုံ့လပြုခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇိတေသု၊ မရောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဣမိဿာစဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၌
 လည်း၊ သုဝစောစဿာတိဇ္ဈေးသုဝစောစဿဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်သော၊ အဿာတိ၊ အဿဟူသော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်သဒ္ဓါသည်၊ အတ္တိ၊
 ရှိ၏၊ တံအဿာတိဝစနံ၊ ထိုအဿဟူသောသဒ္ဓါကို၊ သဗ္ဗပဒေဟိ၊ ခပ်သိမ်း
 သောပုဒ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သန္တုဿကောစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်လည်း
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သုဘရောစ၊ ဒါယကာတို့ ကျွေးမွေးလွယ်သည်လည်း၊
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ။

ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္တု၊ ငြိမ်သက်သော၊ ပဒံ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေစ္စ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ဝိဟရိတုကာသော၊ နေခြင်းငှါ
 အလိုရှိသော၊ တဒ္ဓမ္မိဂမာယဝါ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းငှါလည်း၊ ပဋိပဇ္ဇိတု

ကာမဿ၊ ကျင့်ခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ ဝိသေသတော၊ ထူးသောအားဖြင့်၊
 အာရညိကဿ၊ တောကျောင်းနေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ခုဟနိုးအား၊ တဒုတ္တ
 ရိပိ၊ ထိုထက်အလွန်လည်း၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုကျင့်အပ်သည်ကို၊ အာဓိက္ခိတွာ၊
 ကြားတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အကရုဏီယမ္ပိ၊ မပြုကျင့်အပ်သော
 တရားကိုလည်း၊ အာဓိက္ခိတုကာမော၊ ကြားခြင်းငှါအလိုရှိတော်မူ၍၊ နဝ
 ခုဒ္ဒမာစရေကိဉ္စိ၊ ယေနဝိညူပရေဥပဝဒေယျန္တိ၊ နဝခုဒ္ဒမာစရေကိဉ္စိ၊ ယေန
 ဝိညူပရေဥပဝဒေယျဟူ၍၊ ဥပနံ၊ ထက်ဝက်သော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာ
 ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမံအကရုဏီယံ၊ ဤမပြုကျင့်အပ်သောအမှုကို၊ ကရော
 န္တော၊ ပြုသောရဟန်းသည်၊ ယံတံကာယဝစိမနောရုစ္စရိတံ၊ အကြင်ကာ
 ယဒုစရိက်ဝစိဒုစရိက်မနောဒုစရိက်ကို၊ ခုဒ္ဒလာမကန္တိ၊ နည်းငယ်၏ဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံခုဒ္ဒံ၊ ထိုနည်းငယ်သောတရားကို၊ နဝသမာစရေ၊
 မကျင့်ရာ၊ အသမာစရေန္တောစ၊ မကျင့်သော သူသည်လည်း၊ ကေဝလံ၊
 သက်သက်၊ ဩဇ္ဇာရိကံ၊ ရှန်ရင်းသော ဒုစရိက်သည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိဉ္စိ၊ ပိုးစဉ်းမျှ၊ နသမာစရေ၊ မကျင့်ရာ၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်း
 ငယ်ဖြစ်သော၊ အဏုမတ္တမ္ပိ၊ အဏုမြူလုံးမျှသောကံသော အကုသိုလ်ကို
 လည်း၊ နသမာစရေ၊ မကျင့်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သမာ
 စရေ၊ မကောင်းသည်ကိုကျင့်ခြင်း၌၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကမေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌
 ပင်လျှင်၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ယေနဝိညူပရေဥပဝဒေယျန္တိ၊ ယေနဝိညူ
 ပရေဥပဝဒေယျဟူ၍၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဣစ္ဆစ၊ ဤယေနဝိညူပရေ
 ဥပဝဒေယျဟူသောစကား၌ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပရေ၊ တပါး
 ကုန်သော၊ အဝိညူ၊ တရားကိုမသိကုန်သောသူတို့သည်၊ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာ
 ကမဟုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေ၊ ထို
 ပညာမရှိသောသူတို့သည်၊ အနဝဇ္ဇဝါ၊ အပြစ်မရှိသည်ကိုလည်း၊ သာဝဇ္ဇံ၊
 အပြစ်ရှိသည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇဝါ၊ အပြစ်ငယ်
 သည်ကိုလည်း၊ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကြီးသည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်
 ကုန်၏၊ ဝိညူဧဝပန၊ သိသောပညာရှိတို့သည်သာလျှင်၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေ၊ ထိုပညာရှိတို့
 သည်၊ အာဝဇ္ဇ ပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဆင်ခြင်သိမ်းပိုက်၍၊ အဝဇ္ဇာရ
 ဟဿ၊ မြီးမွမ်းခြင်းငှါမထိုက်သောသူ၏၊ အဝဇ္ဇံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ တာသန္တိ၊

ပြောဆိုကုန်၏။ ဝဏ္ဏသာရဟဿ။ မြီးမွမ်းခြင်းငှါထိုက်သောသူ၏။ ဝဏ္ဏံ။
 ကျေးဇူးကိုးသာသန္တိ။ ဆိုတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဝိညူပရေတိ။
 ဝိညူပရေဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုတေယျာဟိ၊ နှစ်ဂါထာ
 ခွဲဖြစ်ကုန်သော။ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်။ သန္တံ၊ ပြင်သက်
 သော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဘိသမေတ္တ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍။ ဝိဟရိတုကာမဿ၊ နေ
 ခြင်းငှါအလိုရှိသော။ တဒမိဂမာယဝါ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းငှါလည်း။ ပဋိပဇ္ဇိ
 တုကာမဿ၊ ကျင့်ခြင်းငှါအလိုရှိသော။ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်။
 အာရုညိကဿ၊ တောကျောင်းနေသောရဟန်းအား။ အာရုညိကသိသေ
 နစ၊ တောကျောင်းဆောက်တည်ခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့်လည်း။ သဗ္ဗေ
 သမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ
 ၍။ ဝိဟရိတုကာမာနံ၊ နေခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ကရဏီ
 ယာကရဏီယဘေဒံ၊ ပြုအပ်သည်မပြုအပ်သည်အပြားရှိသော။ ကမ္မဋ္ဌာနူ
 ပစာရံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအနီးအစီအရင်ကို။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌။ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ကဿဒေဝတာဘယဿ၊
 ထိုနတ်တို့ကြောက်ခြင်းမှ၊ ပဋိဇာတာယ၊ ပျောက်စိမ့်သောငှါ။ ပရိတ္တတ္ထံ၊
 အရံအတားဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ ဝိပဿနာပါဒကဗျာနဝသေန၊ ဝိပဿနာ၏
 အခြေဖြစ်သောဗျာနံ၏အစွမ်းဖြင့်။ ကမ္မဋ္ဌာနုတ္တပ္ပံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလိုငှါလည်း
 သုခိနောဝဓေမိနောဟောန္တု၊ ဘိအာဒိနာ၊ သုခိနောဝဓေမိနောဟောန္တု၊ အစ
 ရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို။ ကထေတု၊ ဟောတော်မူအံ့
 သောငှါ။ အာရုဇ္ဈေ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သုခိနော
 တိ၊ သုခိနောဟူသည်ကား။ သုခသမ္ပန္နာ၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်။
 ဓေမိနောတိ၊ ဓေမိနောဟူသည်ကား။ ဓေမဝန္တော၊ ဘေးရန်မရှိကုန်သည်။
 အဘယာ၊ ကြောက်ခြင်းမရှိကုန်သည်။ နိရူပဒ္ဒဝါ၊ ဥပဒ္ဒဝေါမရှိကုန်သည်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေတိ၊ သဗ္ဗေဟူ
 သည်ကား။ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ သတ္တာတိ၊ သတ္တာဟူ
 သည်ကား။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိတတ္တာတိ၊ သုခိတတ္တာဟူ
 သည်ကား။ သုခိတမိတ္တာ၊ ချမ်းသာသောမိတ်ရှိကုန်သည်။ ဣစ္ဆစ၊ ဤစကား
 နှစ်လည်း။ ကာယိကေန၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ သုခေန၊ ချမ်းသာဖြင့်။ သုခိနော၊
 ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ မာနသေန၊ နှလုံး၌ဖြစ်သော။ သုခေန၊ ချမ်းသာဖြင့်။
 သုခိတမိတ္တာ၊ ချမ်းသာသောမိတ်ရှိကုန်သည်။ တဒုဘယေနပိ၊ ထိုနှစ်ပါး

သောကာယိကသုခ စေတသိကသုခဖြင့်လည်း။ ခေမိနော၊ ခေမိနမည်၏။
 ဝါးတနည်းကား။ သဗ္ဗဘယူပဒ္ဒဝဓိကမေန၊ ခပ်သိမ်းသောဘေး ဥပဒ္ဒဝေ
 ကင်းသဖြင့်လည်း။ ခေမိနော၊ ခေမိနမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏။ ကဿာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တံပန၊ မိန့်တော်မူအပ်
 သနည်းဟူမူကား။ မေတ္တာဘာဝနာကာရ ဒဿနတ္ထံ၊ မေတ္တာပွားသော
 အခြင်းအရာကိုပြုတော်မူအံ့သောငှါ။ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ ဗေသဝ္ဗံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မေတ္တာ၊ မေတ္တာကို။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
 သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိနော၊ ချမ်းသာသောကိုယ်ရှိကုန်သည်။
 ဘဝန္တ၊ တိဝါ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်း
 သာသော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တ၊ တိဝါ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်းဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဘာဝတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်၏။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဥပစာရေတော၊ ဥပစာမှော၊ အပ္ပနာ
 ကော၊ အပ္ပနာအဆုံးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ သင်္ခေပန၊
 အကျဉ်းအားဖြင့်၊ မေတ္တာဘာဝနာ၊ မေတ္တာပွားခြင်းကို၊ ဒေသဝတ္ထာ၊ ပြုတော်
 မူပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိတ္တာရတောဝိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း၊ ဝံ၊
 ထိုမေတ္တာပွားခြင်းကို၊ ဒေသဝသံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ ယေကေဝိတိဂါထာနွယံ၊
 ယေကေဝိအစရှိသောဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝုဏ္ဏောရမ္ပဏေ၊ ကျယ်ဝန်းသောအာရုံ၌၊ ပရိစိတံ၊
 လေ့ကျက်လေပြီးသော။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အာဒိကေနေဝ၊ အစဖြင့်သျှင်၊
 ကေတ္တံ၊ တယောက်တည်းသောပုဂ္ဂိုလ်၌။ နသဗ္ဗာတိ၊ အမြဲတည်း။
 အာရမ္မာဗ္ဗဘေဒပန၊ အာရုံ၏အပြားသို့ကား၊ အနုဂဏ္ဌာ၊ အနုဂဏ္ဌာ၊ အစဉ်
 လျှောက်၍လျှောက်၍။ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 သဗ္ဗာတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿတဿ၊ ထိုထို
 သို့သောရဟန်းအား။ ထာဝရာဒိနုကတိကပ္ပဘေဒေ၊ ထာဝရအစရှိသော
 နုကတိကအပြားရှိသော၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံသို့။ အနုဂဏ္ဌာ၊ အနုဂဏ္ဌာ၊
 အစဉ်လျှောက်၍လျှောက်၍။ သဗ္ဗာနတ္ထိ၊ တည်မိန့်သောငှါလည်း။ ယေ
 ကေဝိတိဂါထာနွယံ၊ ယေကေဝိဟူသောဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ အထဝါ၊ တနည်းလည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ရဟန်းအား၊ ယံအာရမ္မဏံ၊ အကြင်အာရုံသည်၊ ပိဘူဝံ၊ ထင်သည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တတ္ထံ၊ ထိုထင်သောအာရုံ၌၊ ဝိတ္တံ၊
 စိတ်သည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ တိဗ္ဗတိ၊ တည်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ

၅၃၀ ခုဒ္ဒကပါဌ်အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ ယံအာမေဓဏံ၊
 အကြင်အာရုံသည်၊ ဝိဘူတံ၊ ထင်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တတ္ထ၊ ထို
 ထင်သောအာရုံ၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ သဗ္ဗာပေတုကာမော၊ တည်စေခြင်းငှါ
 အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တသယာဝရာဒိဒုကတိကာမေဓဏဘောဒီပကံ၊ တသ
 ထာဝရအစရှိသောဒုကတိကာအာရုံအပြားကိုပြတတ်သော၊ ယေကေဝိတိ၊
 ယေကေဝိဟူ၍၊ ဣမံဂါထာဒ္ဒယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ တသယာဝရဒုကံ၊ တသထာဝရဒုကလည်း
 ကောင်း၊ ဒိဋ္ဌအဒိဋ္ဌဒုကံ၊ ဒိဋ္ဌအဒိဋ္ဌဒုကလည်းကောင်း၊ ဒုရသန္တိကဒုကံ၊
 ဒုရသန္တိကဒုကလည်းကောင်း၊ ဘူတသံဘမ္ဘဝေသီဒုကံ၊ ဘူတသမ္ဘဝေ
 သီဒုကလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဒုကေ၊
 ဒုကဘို့ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြ၏၊ ဒီဃာဒီပိစ၊ ဒီဃအစရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဆဟိပဒေဟိ၊ ခြောက်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ မဇ္ဈိမပဒဿစ၊ မဇ္ဈိမပုဒ်၏လည်း၊
 တိသုတိကေသု၊ သုံးပါးသောတိကတို့၌၊ အတ္ထသမ္ဘဝတော၊ အနက်ဖြစ်
 သင့်သောအားဖြင့်၊ ဒီပေတိ၊ ပြ၏၊ အဏုကပဒဿစ၊ အဏုကပုဒ်၏
 လည်း၊ နိသုတိကေသု၊ နှစ်ပါးသောတိကတို့၌၊ အတ္ထသမ္ဘဝတော၊ အနက်
 ဖြစ်သင့်သောအားဖြင့်၊ ဒီဃရဿမဇ္ဈိမတိကံ၊ ဒီဃရဿမဇ္ဈိမတိကဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ မဟန္တာဏုကမဇ္ဈိမတိကံ၊ မဟန္တာဏုကမဇ္ဈိမတိကဟူ
 ၍လည်းကောင်း၊ ထုလ္လဏုကမဇ္ဈိမတိကံ၊ ထုလ္လဏုကမဇ္ဈိမတိက
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယေသတိကေစ၊ သုံးပါးသောတိကတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဒီပေတိ၊ ပြ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယေကေဝိတိ၊
 ယေကေဝိဟူသည်ကား၊ အနဝသေသဝဇနံ၊ အကြွင်းမရှိသော စကား
 တည်း၊ ပါဏာဇေ၊ သတ္တဝါတို့သည်ပင်လျှင်၊ ဘူတာ၊ ဘူတမည်ကုန်၏၊
 ပါဏဘူတာ၊ သတ္တဝါတို့သည်ပင်လျှင်ဘူတမည်ကုန်၏၊ အထဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ပါဏန္တိ၊ အသက်ရှူတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါဏာ၊ ပါဏမည်
 ကုန်၏၊ ဧတေန၊ ဤပါဏဟူသောသဒ္ဒါဖြင့်၊ အဿာသပဿာသပမ္ပိဗဒ္ဓေ၊
 ထွက်သက်ဝင်သက်နှင့်စပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဝေါကာရသတ္တေ၊ ပဉ္စဝေါကာ
 ရသတ္တဝါတို့ကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူတော်မူ၏၊ တဝန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘူတာ၊ ဘူတမည်ကုန်၏၊ ဧတေန၊ ဤဘူတသဒ္ဒါဖြင့်၊
 ဧကဝေါကာရ စတုဝေါကာရ၊ သတ္တေ၊ ဧကဝေါကာရ စတုဝေါကာရ
 သတ္တဝါတို့ကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူတော်မူ၏၊ အတ္ထိတိ၊ အတ္ထိဟူသည်ကား၊
 ညံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယေကေဝိပါ၊ အဘူတတ္ထိတိ၊ ဣမိနာဝစနေ၊ ယေကေဝိပါဏာ
 ဘူတတ္ထိဟူသောဤသဒ္ဒါဖြင့်၊ ခုကတိကေဟိ၊ ခုကတိကတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဟော
 တဗ္ဗေ၊ သဗ္ဗိဟံ အပ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်း
 တည်း၊ ဒသေက္ခာ၊ ပြတေသ်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ တဿာဝါသာဝရာဝနဝသေ
 သာတိ၊ တဿာဝါသာဝရာဝနဝသေသာဟူသော၊ ဣမိနာဒုကေန၊ ဤသို့
 သောဒုက်ဖြင့်၊ သင်္ဂဟောက္ခာ၊ သဗ္ဗိဟံ၍၊ ဒသေတိ၊ ပြ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတ
 ဿဝါဟူသောဝုန်၌၊ တသန္တိ၊ လန်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တဿာ၊ တသမည်ကုန်၏၊ ဧတံ၊ ထိုတဿာဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ သတဏှာ
 နန္တ၊ တဏှာရှိသောသတ္တဝါတို့၏လည်းကောင်း၊ သာသနန္တ၊ ကြောက်
 ခြင်းရှိသောသတ္တဝါတို့၏လည်းကောင်း၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊
 တိဗ္ဗန္တိ၊ တည်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယေဝရာ၊ တခုရေမည်
 ကုန်၏၊ ဧတံ၊ ထိုယေဝရာဟူသောအမည်သည်၊ ပဟိနတဏှာဘယံ၊
 ပဟိအပ်ပြီးသောတဏှာ ပဟိအပ်ပြီးသော ကြောက်ခြင်း ရှိကုန်သော၊
 အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတေသံ၊
 ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ အဝသေသံ၊ အကြွင်းအကျန်သည်၊ နတ္ထိမေရှိ၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနဝသေသာ၊ အနဝသေသမည်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေဝိ၊
 အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခုတိယဂါထာယ၊ ခုတိယဂါထာ၏၊ အန္တေ၊ အလုံး၌၊ ယေဝ၊
 အကြင်သဗ္ဗေသတ္တာဘဝန္တု၊ သုခိတတ္တာဟူသောဝုန်ကိုလည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်၏၊ တံ၊ ထိုဝုန်ကို၊ သဗ္ဗေဒုကတိကေဟိ၊ အလုံးစုံသောဒုကတိက ဝုန်တို့၌၊
 သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏၊ ယေကေဝိပါဏဘူတတ္ထိ၊ တဿာဝါသာဝရာဝနဝ
 သေသာဣမေဝိသဗ္ဗေသတ္တာဘဝန္တု၊ သုခိတတ္တာတိ၊ ယေကေဝိပါဏဘူ
 တတ္ထိကဿာဝါသာဝရာဝနဝသေသာဣမေဝိသဗ္ဗေသတ္တာဘဝန္တု၊ သုခိ
 တတ္တာဟူ၍၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယာဝဘူတာဝါ
 သမ္ပဝေသိဝါဣမေဝိသဗ္ဗေသတ္တာဘဝန္တု၊ သုခိတတ္တာတိ၊ ယာဝဘူတာဝ
 ဝါသမ္ပဝေသိဝါဣမေဝိသဗ္ဗေသတ္တာဘဝန္တု၊ သုခိတတ္တာဟူသောဝုန်တိုင်
 အောင်၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒိဃာရဿမန္တိမာဒိတိကတ္တယဒိပကေ၊ အရှည်အတို
 အလတ်အစရှိသောတိကတို့ပြရာ၌၊ ဒိဃာဝါတိအာဒိသု၊ ဒိဃာဝါအစရှိ
 ကုန်သော၊ ဆသုပဒေသု၊ ခြောက်ပုန်တို့၌၊ ဒိဃာတိ၊ ဒိဃာဟူသည်ကား၊

ဒီဃတ္တဘာဝါ၊ ရှည်သော အတ္တဘောဂ်ကုန်သော၊ နာဂမန္တ ဂေါဓာဒ
ယော၊ နဂါးငါးဖွတ်အစရှိသောသတ္တဝါတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ နာဂါနံ၊
နဂါးတို့၏၊ အတ္တဘာဝါ၊ အတ္တဘောတို့သည်၊ အနေကဗျာမသတပ္ပမာဏာ
ဝိ၊ အလံတရမဏအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
မန္တဂေါဓာဒီနံ၊ ငါးဖွတ်အစရှိသောသတ္တဝါတို့၏၊ အတ္တဘာဝါ၊ အတ္တ
ဘောတို့သည်၊ အနေကယောဇနပ္ပမာဏာဝ၊ တယူဇနာမဏအတိုင်းအရှည်
ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟန္တာတိ၊ မဟန္တဟူသည်
ကား၊ ဇလေ၊ ရေ၌၊ မဟန္တတ္တဘာဝါ၊ ကြီးသောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ကန္တုပါ
ဒယော၊ လိပ်အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၊ ထလေ၊ ကြေးကုန်းအရပ်၌၊
ဟတ္ထိနာဂါဒယော၊ ဆင်အစရှိသောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်
ဖြစ်ကုန်၏၊ အမနူသေသု၊ လူမဟုတ်သောဘိလူးနတ်တို့တွင်းဒါနဝါဒယော
ဒါနဝအစရှိသောသတ္တဝါတို့သည်၊ မဟန္တတ္တဘာဝါ၊ ကြီးသောကိုယ်ရှိ
ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ရာဟုဂ္ဂံအတ္တဘာဝိနန္တိ၊ ရာဟုဂ္ဂံအတ္တဘာ
ဝိနံဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟစ၊ ဟောတော်မူသည်သာ
တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရယိဿာဒိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ဆိုလိုက်ဦးအံ့၊ တဿ၊
ထိုရာဟုအသုရိန်နတ်သား၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ ဥဗ္ဗေနေ၊
အစောက်အားဖြင့်၊ စတ္တာရိယောဇနသဟဿာနိ၊ ယူဇနာလေးထောင်တို့
လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာရှစ်ရာတို့ လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဗာဟု၊ လက်ရုံးသည်၊ ခွါ
ဒသယောဇနသတပရိမာဏာ၊ ယူဇနာတရာနှစ်ဆယ်ရှိ၏၊ ဘမုကန္တရံ၊
မျက်မှောင်နှစ်ဘက်၏အကြားသည်၊ ပညာသယောဇနံ၊ ယူဇနာငါးဆယ်
ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုအတူ၊ အင်္ဂုလန္တရိကာ၊ လက်ချောင်းတို့သည်၊ ပညာသ
ယောဇနံ၊ ယူဇနာငါးဆယ်ရှိ၏၊ ဟတ္ထတလသနိ၊ လက်ဝါးပြင်တို့သည်၊
ဧဋ္ဌယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာနှစ်ရာရှိကုန်၏၊ မဇ္ဈိမာတိ၊ မဇ္ဈိမဟူ
သည်ကား၊ အဿဂေါဏမဟိ၊ သသုကရာဒီနံ၊ မြင်းနွားကျွဲဝက်အစရှိသော
သတ္တဝါတို့၏၊ အတ္တဘာဝါ၊ အတ္တဘောတို့တည်း၊ ရေဿကာတိ၊
ရေဿကာဟူသည်ကား၊ တာသုတာသုဇာတိသု၊ ထိုထိုသို့သောဇာတ်တို့
၌၊ ဝါမဏာဒယော၊ ကွခြင်းအစရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒီဃမဇ္ဈိမေဟိ၊ ရှည်သော
ကိုယ်အလတ်သောကိုယ်ရှိသောသတ္တဝါတို့မှ၊ ဩမကပမာဏာ၊ ယုတ်
သောလျော့သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့တည်း။

အဏုကာတိ၊ အဏုကာ ဟူသည်ကား၊ မံသစက္ခုဿ၊ မံသစက္ခု၏၊
 အဂေါစရာ၊ အာရုံမဟုတ်ကုန်သော၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုဝိသယာ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၏အာ
 ရုံဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥဒကာဒိသု၊ ရေ
 အစရှိသည်တို့၌၊ ဗိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သုရမတ္တဘာဝါ၊ သိမ်မွေ့သော
 ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥကာ
 ဒယော၊ သန်းအစရှိသောသတ္တဝါတို့တည်း။ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊
 ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ တာသုတာသုဇာတီသု၊ ထိုထို
 သောဇာတ်တို့၌၊ မဟန္တမဇ္ဈိမေဟိစ၊ အကြီးအလတ်တို့ အောက်လည်း
 ကောင်း၊ ထူလမဇ္ဈိမေဟိစ၊ အထူအလတ်တို့မှလည်းကောင်း၊ ဩမကပမာ
 ဏာ၊ ယုတ်သောလျော့သော ပမာဏရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊
 အဏုကာတိ၊ အဏုကာတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ထူလာ
 တိ၊ ထူလာဟူသည်ကား၊ ပရိမဏ္ဍလတ္တဘာဝါ၊ ဝန်းသောကိုယ်သတော
 ရှိကုန်သော၊ မဇ္ဈကုမ္ဘသိပ္ပကသမ္ဗုကာဒယော၊ ငါးလိပ်ယောက်သွားစေ
 အစရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိဟိတိကေဟိ၊ သုံးပါးသောတိကတို့ဖြင့်၊ အနဝသေသ
 တော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒသေတွာ၊
 ပြီးတပ်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒိဋ္ဌာဝါယေဝအဒိဋ္ဌာတိအာဒိဟိ၊ ဒိဋ္ဌာ
 ဝါယေဝအဒိဋ္ဌာဤသို့အစရှိကုန်သော၊ တိဟိဒုကေဟိဝိ၊ သုံးပါးသောဒုက
 တို့ဖြင့်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုဝုဒ်တို့၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုစကား၌၊ ဒိဋ္ဌာတိ၊ ဒိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ ယေ၊
 အကြင်သတ္တဝါတို့ကို၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ စက္ခုဿ၊ ချက်စိ၏၊ အာပါထံ၊
 ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂတဝသေန၊ ရောက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌဝုဗ္ဗာ၊ မြင်ဘူး
 ကုန်၏။ အဒိဋ္ဌာတိ၊ အဒိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊
 ပရသမုဒ္ဒပရသေလပရစက္ခုဝါဇ္ဇာဒိသု၊ သမုဒ္ဒရာ၏ တဖက်တောင်၏တ
 ဖက်စကြာဝဠာ၏ တဖက်အစရှိသည်တို့၌၊ ဗြူတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဒုရေဝ
 သန္တိ၊ အဝိဒုရေတိဣမိနာပနဒုကေန၊ ဒုရေဝသန္တိ၊ အဝိဒုရေဟူသောဤဒုက
 ဖြင့်ကား၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ အတ္တဘာဝဿ၊ အတ္တဘော၏၊ ဒုရေစ၊ ဝေးသော
 အရပ်၌လည်းကောင်း၊ အဝိဒုရေစ၊ နီးသောအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ဝသန္တေ၊
 နေကုန်သော၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ တေ၊ ထို
 သတ္တဝါတို့ကို၊ အပဒုဒိပဒဝသေန၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါအခြေ၌
 ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဟိသပ္ပံ၊

ထိုစကားသည်မှန်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကာယော၊ ကိုယ်၌။ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော။ သတ္တဝါတို့သည်။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ နိုးသောအရပ်၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဗဟိကာယတော၊ ကိုယ်၏အပ၌။ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော။ သတ္တဝါတို့သည်။ နုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပစာရေ၊ ဥပစာရ၌။ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော။ သတ္တဝါတို့သည်။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ နိုးသောအရပ်၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဗဟိဥပစာရတော၊ ဥပစာရ၏အပ၌။ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော။ သတ္တဝါတို့သည်။ နုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ အန္တေဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၏အတွင်း၌ လည်းကောင်း။ ဝါမေ၊ စွမ်းခံရှာ၌ လည်းကောင်း။ ဇနပဒေ၊ ဇနပု၌ လည်းကောင်း။ ဒိပေ၊ ကျွန်း၌လည်းကောင်း။ စက္ကဝါဠေ၊ စကြာဝဠာ၌ လည်းကောင်း။ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော။ သတ္တဝါတို့သည်။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ နိုးသောအရပ်၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ပရစက္ကဝါဠေ၊ တပါးသောစကြာဝဠာ၌။ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော။ သတ္တဝါတို့ကိုး။ နုရေ၊ ဝသန္တိတိ၊ နုရေဝသန္တိဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘူတာတိ၊ ဘူတာဟူသည်ကား။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဘိနိဗ္ဗတ္တာ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘူတာဝေ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ကုန်သည်သာတည်း။ ဝုန၊ တဖန်၊ နဘဝိသန္တိတိသင်္ချံ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤဘူတာဟူသောစကားသည်။ တေသံခိဏာသဝါနံ၊ ထိုယောက္ခာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ သမ္ဘဝေသိတိ၊ သမ္ဘဝေသိဟူသည်ကား။ သမ္ဘဝေသိနော၊ တဖန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော။ ဧတံ၊ ဤသမ္ဘဝေသိဟူသောအမည်သည်။ အပ္ပဟိနဘဝသံယောဇနတ္တာ၊ မပယ်အပ်သေးသော ဘဝသံယောဇဉ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာယတိမ္ပိ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ သမ္ဘဝံ၊ ဘဝသစ်ကို။ ယောက္ခာနံ၊ ရာဇိကုန်သော။ သေခပုထုဇ္ဇနာနံ၊ သေခပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ စတုဿ၊ လေးပါးကုန်သော။ ယောနိဿ၊ ယောနိတို့တွင်။ အဏ္ဏဇလောဗုဇာ၊ အဏ္ဏဇလောဗုဇဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အဏ္ဏကောသဉ္စ၊ ဥဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထိကောသဉ္စ၊ ဖွားရှာအိမ်ကိုလည်းကောင်း။ နုသိန္နန္တိ၊ မပျက်ဆီးကုန်။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ သမ္ဘဝေသိနာမ၊ သမ္ဘဝေသိမည်ကုန်၏။ အဏ္ဏကောသဉ္စ၊ ဥဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထိကောသဉ္စ၊ ဖွားရှာအိမ်ကိုလည်းကောင်း။ သိန္နိတွာ၊ ပျက်ဆီး၍။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ကုန်

သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဘူတာနာမ၊ ဘူတမည်ကုန်၏၊ သံသေဒဇာတ၊ သံသေဒဇသတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဩပပါတိကာတ၊ ဩပပါတိကသတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဌမိတ္တက္ခဏော၊ ရှေးဦးစွာသောပဋိသန္ဓေမိတ်ဥပါဒ်ဇာတိသန္တတေသိနာမ၊ သန္တတေသိမည်ကုန်၏၊ ဒုတိယမိတ္တက္ခဏတော၊ ပဋိသန္ဓေနောင်ဒုတိယမိတ်ဟုဆိုအပ်သောပဌမဘဝင်မှ၊ ပဉ္စမိ၊ စဉ်း၊ ဘူတာနာမ၊ ဘူတမည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယေနုဇ္ဈရိယာပထေန၊ အကြင်ဇ္ဈရိယာပုထ်ဖြင့်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်ကုန်၏၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်တေတော၊ ထိုဇ္ဈရိယာပုထ်မှ၊ အညံ၊ တပါးသောဇ္ဈရိယာပုထ်သို့၊ နပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သန္တတေသိနာမ၊ သန္တတေသိမည်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဘူတာ၊ ဘူတမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ၊

ဇံ၊ ဤသို့ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုခိနောဝါတိအာဒိဟိ၊ သုခိနောဝါဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အဘုတယျာနိ၊ အခွဲနှင့်တကွကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ နာနပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဟိတသုခါမိဂမပတ္ထနာဝသေန၊ ဗီးပွါးချမ်းသာကုန်ခြင်းကို တောင်းတသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ မေတ္တာဘာဝနံ၊ မေတ္တာပွားခြင်းကို၊ ဒေသတော၊ ပြတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟိတဒုက္ခာနာဂမနပတ္ထနာဝသေန၊ အစီးအပွားမရှိဆင်းရဲခြင်းသို့ မရောက်ခြင်း၌ တောင့်တသည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ တံ၊ ထိုမေတ္တာကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နပရာပရံနိကုပ္ပေထာ၊ နပရာပရံနိကုပ္ပေထအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သေသောပါဠော၊ ဤပါဌသည်၊ ပေါရာဏပါဠော၊ ရှေးပါဌဟောင်းတည်း၊ ဣဒါနိပန၊ ဤယခုအခါ၌ကား၊ ပရံဟိတိပိ၊ ပရံဟိဟူ၍လည်း၊ ပဋန္တိ၊ ရွတ်ကြကုန်၏၊ အယံနယော၊ ဤနည်းသည်၊ နသောဘတော၊ မတင့်တယ်၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊ ပရောတိ၊ ပရောဟူသည်ကား၊ ပရုဇေနော၊ သူတပါးသည်၊ ပရန္တိ၊ ပရံဟူသည်ကား၊ ပရုဇနံ၊ သူတပါးကို၊ နနိကုပ္ပေထာတိ၊ နနိကုပ္ပေထဟူသည်ကား၊ နဝဇ္ဇေယျ၊ မထည့်စားမပြားယောင်းရာ၊ နာတိမညေထာတိ၊ နာတိမညေထဟူသည်ကား၊ အတိတ္ထမိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ နမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ၊ ကတ္ထမိတိ၊ ကတ္ထမိဟူသည်ကား၊ ကတ္ထမိဩကာသေ၊ တရံတရသောအရပ်၌၊ ဂါမေဝါ၊ ရွာ၌လည်းကောင်း၊ ခေတ္တဝါ၊ လယ်လုပ်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ဉာတိမဇ္ဈေဝါ၊ ခေတ္တမျိုးဉာတိတို့၏ အလယ်၌

လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂမဇ္ဈေဝါ၊ အသင်းတို့၏အလယ်၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိ
အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောအရပ်တို့၌၊ နန္ဒိ၊ နံဟူသည်ကား၊ ဇေတံ၊ ထိုသုက္ကံ၊
ကိဉ္စိတိ၊ ကိဉ္စိဟူသည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ခတ္တိယံဝါ၊
မင်းလည်းဖြစ်သော၊ ပြာဟ္မဇာတိ၊ ပုဏ္ဏားလည်းဖြစ်သော၊ ဂဟဋ္ဌံဝါ၊ လူ
လည်းဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗဇိတံဝါ၊ ရဟန်းလည်းဖြစ်သော၊ သုခိတံဝါ၊ ချမ်းသာ
ခြင်းရှိသည် လည်းဖြစ်သော၊ ဒုက္ခိတံဝါ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသည် လည်းဖြစ်
သော၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဗျာရောသနာပဋိစာသညာတိ၊ ဗျာ
ရောသနာပဋိ စာသညာဟူ သည်ကား၊ ကာယဝစိကာရေဟိ၊ ကိုယ်၏
ဖောက်ပြန်ခြင်းနှုတ်၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဗျာရောသနာယစ၊ ချုတ်
ချယ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ မနောဝိကာရေန၊ နှလုံး၏ ဖောက်ပြန်ခြင်း
ဖြင့်၊ ပဋိစာသညာယစ၊ တိုက်ခိုက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗျာရောသနာ
ယပဋိစာသညာယာတိ၊ ဗျာရောသနာယပဋိစာသညာယဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊
ဆိုအပ်လျက်၊ ဗျာရောသနာယ ပဋိစာသညာတိ၊ ဗျာရောသနာယပဋိ
စာသညာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊
သမ္ပဒညာယ ဝိမုတ္တာတိ၊ သမ္ပဒညာယဝိမုတ္တာဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုလို
လျက်၊ သမ္ပဒညာဝိမုတ္တာတိ၊ သမ္ပဒညာဝိမုတ္တာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိယထာစ၊
ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာယ အနုပုဗ္ဗကိရိယာယ အနု
ပုဗ္ဗပဋိပဒါယာတိ၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာယ အနုပုဗ္ဗကိရိယာယ အနုပုဗ္ဗပဋိ
ပဒါယဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုလိုလျက်၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ အနုပုဗ္ဗကိရိယာအနု
ပုဗ္ဗပဋိပဒါတိ၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာအနုပုဗ္ဗကိရိယာအနုပုဗ္ဗပဋိပဒါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ
ယထာစ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ နာညမညဿ
ဒုက္ခမိန္ဒယျာတိ၊ နာညမညဿ ဒုက္ခမိန္ဒယျ ဟူသည်ကား၊ အည
မညဿ၊ အချင်းချင်းအား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ နန္တုန္တေယျ၊ အလိုမရှိရာ၊ ကိ
ကောအဓိပ္ပါယော၊ အဘယ်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ သုခိနေ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၊
ဟောန္တုတိဝါ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်းဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ခေမိနေ၊ သေး
ရန်မရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တုတိဝါ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်းဟူ၍လည်းကောင်း၊
ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ မနသိကာရဝသေနေဝ၊ မနသိကာရ၏
အစွမ်းဖြင့်လျှင်၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေရာသည်၊ န၊ မဟုတ်၊
ကိ ပန၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ယောကောမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပရပုဂ္ဂလော၊
ဤပါးသော ဝုပ္ပါယ်သည်၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပရပုဂ္ဂလံ၊ တပါး

(66)

ကဝသေန၊ အကြွင်းမရှိနံသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်း အရှည်မရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဘာဝယျ၊ ပွားစေရာ၏။ ။

ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာ အစီအရင်အားဖြင့်၊ မေတ္တာဘာဝနံ၊ မေတ္တာပွားခြင်းကို၊ ဒသေတွင်၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တသေဝ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်ကိုလျှင်၊ ဝနံ၊ ပွားခြင်းကို၊ ဒသေန္တေ၊ ပြုတော်မူသိုသည်ဖြစ်၍၊ မေတ္တဉ္စသဗ္ဗလောကသိန္နိ၊ မေတ္တဉ္စသဗ္ဗလောကသို့ ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမေတ္တဉ္စဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယောသတ္ထော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်၊ မေဇ္ဇတိတာယတိစ၊ စောင့်ရှောက်တတ်သော သဘောလည်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သောသတ္ထော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ မိတ္တော၊ မိတ္တမည်၏၊ ဟိတဇ္ဇာသယတာယစ၊ အစီးအပွားကိုလိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊ သိနိယုတိ၊ ဖွဲ့တတ်ချစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့် မိတ္တော၊ မိတ္တမည်၏၊ အဟိတာမေတော၊ အကျိုးမရှိသဘောက်ခြင်းမှ၊ ရက္ခတိစ၊ စောင့်လည်းစောင့်တတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မိတ္တဿ၊ ချစ်သောသူ၏၊ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း၊ မေတ္တံ၊ ချစ်သောသူ၏အဖြစ်၊ သဗ္ဗသိန္နိ၊ သဗ္ဗသို့ဟူသည်ကား၊ အနဝသေသေ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ လောကသိန္နိ၊ လောကသို့ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗလောကေ၊ သဗ္ဗလောက၌၊ မနုသိ၊ စိတ်၌၊ ဘဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ မာနသံ၊ မာနသမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တံ၊ ထိုမာနသိဘဝံဟူသော ဝစနတ္ထကို၊ ဗိတ္တသမ္ပယုတ္တတ္တာ၊ ကုသိုလ်စိတ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘာဝယေတိ၊ ဘာဝယေဟူသည်ကား၊ ဝနယေ၊ ပွားစေရာ၏၊ အဿ၊ ထိုမေတ္တာပွားသောစိတ်အား၊ ပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အပရိမာဏံ၊ အပရိမာဏမည်၏၊ အပ္ပမာဏသတ္တာရမ္ပဏတာယ၊ အတိုင်းမသိသော သတ္တဝါလျှင်အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဥဒ္ဓန္နိ၊ ဥဒ္ဓန္တဟူသည်ကား၊ ဥပရိ၊ အထက်သို့၊ တေန၊ ထိုဥဒ္ဓန္တသဒ္ဓါဖြင့်၊ အရူပဘဝံ၊ အရူပလေးဘုံကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏၊ အဝေတိ၊ အဝေဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ကို၊ တေန၊ ထိုဟေဋ္ဌာသဒ္ဓါဖြင့်၊ ကာမဘဝံ၊ ကာမတဆွဲတဆွဲကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏၊ တိရိယန္တိ၊ တိရိယံဟူသည်ကား၊ ဝေမဇ္ဈံ၊ အလယ်ကို၊ တေန၊ ထိုတိရိယံသဒ္ဓါဖြင့်၊ ရူပဘဝံ၊ ရူပါဝစတဆွဲခြောက်ဘုံကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏၊ အသမ္မာ

ခန္တိ၊ အသမ္ဘာဓိပတိသည်ကား၊ သမ္ဘာဓိပတိတံ၊ ကျဉ်းခြောင်းခြင်းမှကင်း
 သည်ဖြစ်၍၊ ဘိန္နဝိသိ၊ အပိုင်းအခြားကိုမျှက်တတ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သိမာနာမ၊ သိမာမည်သည်ကား၊
 ပစ္စတ္တိကော၊ ရန်သူကို၊ သိမာတိ၊ သိမာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မိံ၊ ပိ၊ ထို
 ရန်သူ၌လည်း၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာစိတ်သည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ အပံ၊ ဤ
 သည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်သည်၊ အဝေရန္တိ၊ အဝေရံဟူသည်ကား၊ ဝေ
 ရေိပတိတံ၊ ရန်မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊ ဝေရ
 ဝေတနာပါတုဘာဝေရိပတိတံ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့သိုသောဝေတနာ၏ ဆင်ရှားဖြစ်
 ခြင်းမှကင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသ
 ပတ္တန္တိ၊ အသပတ္တံဟူသည်ကား၊ ဝိဂတပစ္စတ္တိကံ၊ ကင်းသော ရန်သူရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မေတ္တာပဓိဘာရိ၊ မေတ္တာဖြင့်နေ
 လေ့ရှိသော၊ ဝုတ္တလော၊ ဝုတ္တုလ်ကို၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့သည်၊ ဝိယော၊ ချစ်
 အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အမနုဿာနံ၊ နတ်တို့သည်၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသ၊ ထိုဝုတ္တုလ်အား၊ ကောပိ၊ တပုံတခုသော၊
 ပစ္စတ္တိကော၊ ရန်သူသည်၊ နဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 အသ၊ ထိုဝုတ္တုလ်အား၊ ဟံမာနသံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဂတ
 ပစ္စတ္တိကတ္တာ၊ ကင်းသောရန်သူရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အသပတ္တန္တိ၊
 အသပတ္တံဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ပစ္စတ္တိ
 ကောတိ၊ ပစ္စတ္တိကဟူ၍လည်းကောင်း၊ သပတ္တောတိ၊ သပတ္တဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ ယဒိဒံယံ၊ ဣဒံစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤစကား
 သည်၊ သပပရိယာယဝစနံ၊ သပသဒ္ဓါ၏ပရိယာယံဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊
 အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ အနုပဒတော၊ အစဉ်အတိုင်းသောဝုဒ်
 အားဖြင့်၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အခွင့်တည်း။

အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အမိပ္ပေတတ္ထဒိပနာ၊
 လိုအပ်သော အနက်ကို ဖြေခြင်းတည်း၊ သမ္ဘာတေသု၊ ခပ်သိမ်းသော
 သတ္တဝါတို့၌၊ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော၊ မာနသံ၊ မေတ္တာစိတ်ပညိုဘာ
 ဝလော၊ ပွားစေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း၊ ယဒိဒံယံ၊ ဣဒံစနံ၊ အကြင်
 စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝိနိအပ်၏၊ အပရိမာဏမေတ္တံ၊ အတိုင်းမသိသောမေတ္တာ
 ဖြစ်သော၊ ဧတံမာနသံ၊ ဤမေတ္တာစိတ်ကို၊ သမ္ဘာလောကသ္မိံ၊ ခပ်သိမ်းသော
 သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ဘာဝယေ၊ ဖြစ်စေရာ၏၊ ဝနယေ၊ ပွားစေရာ၏၊ ဝုဒ္ဓိံ
 ဝိရုဋ္ဌိံ၊ ကြိတ်ကျယ်တက်ပွားသော၊ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောသောစိတ်သို့၊ ပါပယေ၊

ရောက်စေရာ၏။ ကထံပါပယေ၊ အဘယံသိရောက်စေရာသနည်း၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊
 အထက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝေဝ၊ အောက်ကိုလည်းကောင်း၊ တိရိယဉ္ဇ၊
 အသံပါကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓိယာဝဘဝဂ္ဂံ၊ အထက်ဘက်တိုင်အောင်၊
 အဝေယာဝအဝိစိနိရယံ၊ အောက်အဝိစိရဲတိုင်အောင်၊ တိရိယံယာဝ
 အဝေသသဒိသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောအရပ်တိုင်အောင်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ဥဒ္ဓိအာရုပ္ပံ၊ အထက်အရူပဘုံတိုင်အောင်၊ အဝေကာမဝေဝဘုံ၊ အောက်ကာ
 မဘုံတိုင်အောင်၊ တိရိယံရူပဝေဝဘုံ၊ ရူပါဝေဝဘုံတိုင်အောင်၊ အနဝေသ
 သံ၊ အကြွင်းမရှိသောအရပ်ခပ်သိမ်းကို၊ ဗရန္တေသိစန္ဒြေပေ၍လည်း၊ တံ၊
 ထိုအရပ်ခပ်သိမ်းသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အသမ္ဘာဓံ၊ ကျဉ်း
 မြောင်းခြင်းမရှိသည်၊ အဝေရံ၊ ရန်မရှိသည်၊ အသပတ္တဉ္စ၊ နောက်ရှက်ခြင်း
 မရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သမ္ဘာဝေဝရ
 သပတ္တာနံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းရန်ပွားခြင်းနှောင့်ရှက်ခြင်းတို့၏၊ အဘာဝံ၊
 မရှိသည်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ယံတံဘာဝနာသမ္ဘာ၊ အကြင်မေတ္တာပွားခြင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊
 ပတ္တံ၊ ရောက်၏၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌၊ ဩကာသလောက
 ဝေသနံ၊ ဩကာသလောက၏အစွမ်းဖြင့်၊ အသမ္ဘာဓံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်း
 မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရေသု၊ သူတပါးတို့၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဇာ
 တပဋိဝိနယနန၊ ရန်ငြိုးကိုပျောက်သဖြင့်၊ အဝေရံ၊ ရန်မရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အတ္တနိစ၊ မိမိ၌လည်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ အဇာတပဋိဝိနယန
 န၊ ရန်ငြိုးကိုပျောက်သဖြင့်၊ အသပတ္တံ၊ မနှောင့်မရှက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ အသမ္ဘာဓံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းမရှိသော၊ အဝေရံ၊ ရန်မရှိသော၊ အသ
 ပတ္တံ၊ အနှောင့်အရှက်မရှိသော၊ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊
 မေတ္တံ၊ မေတ္တာဖြစ်သော၊ တံမာနသံ၊ ထိုစိတ်ကို၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ အထက်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အဝေဝ၊ အောက်ကိုလည်းကောင်း၊ တိရိယဉ္ဇ၊ အနံကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိပရိန္တေ၊ ဒေ၊ သုံးပါးပြားသောအပိုင်းအခြားရှိ
 သော၊ သမ္ဘာဝေဝကတ္ထိ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ဘာဝယေ၊ စေ
 ယေ၊ ပွားစေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဘေ၊ ဤသို့၊ မေတ္တာယဘာဝနာယ၊ မေတ္တာကိုပွားစေသဖြင့်၊ ဝနံ၊ ပွား
 ခြင်းကို၊ ဒေသေတ္တာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘံဘာဝနံ၊ ထို
 မေတ္တာပွားခြင်းကို၊ အနုယုတ္တဿ၊ ယဉ်လျက်၊ ဝိဟရေတာ၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဣရိယာပထနိယမာဘာဝံ၊ ဣရိယာပုထ်၏အမြဲမရှိသည်၏ အဖြစ်

ကို၊ဒေသန္တော၊ ပြေတင်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌစရံ၊ပ၊ အမိဋ္ဌေယျာတိ၊
 တိဋ္ဌစရံ၊ပ၊အမိဋ္ဌေယျဟူ၍၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ကဿာ၊ထိုဂါထာ၏၊
 အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဝေံ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ထိအပ်၏၊ ဝေဉ္ဇ၊ဤသို့လျှင်၊
 မေတ္တံ၊မေတ္တာဖြစ်သော၊ ဇေတံမာနသံ၊ထိုစိတ်ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေ
 သော၊ သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိသီဒတိပလ္လင်္ကံ၊အာဘုဇိတွာဥဇုံကာယံ
 ပဏိဓာယာတိအာဒိသုပိယ၊ နိသီဒတိပလ္လင်္ကံ၊ အာဘုဇိတွာ ဥဇုံကာယံ
 ပဏိဓာယအစရှိသောပါဌ်တို့၌ကဲ့သို့၊ ဣရိယာပထနိယမံ၊ဣရိယာပုထံ၌
 အမှတ်ကို၊အကတွာ၊မပြုမူ၍၊ယထာသုခံ၊အလိုရှိတိုင်း၊အညတရညဣရိ
 ယာပထဗာနေဝိနောဒနံ၊ တပါးပါးသော ဣရိယာပုထံ၏ နာကြင်ခြင်းကို
 ဖျောက်ခြင်းကို၊ကရောန္တော၊ပြုစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိဋ္ဌန္တောဝါ၊ရပ်
 သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ စရံစရန္တောဝါ၊ သွားသည်ဖြစ်၍ လည်း
 ကောင်း၊ နိသိန္ဓောဝါ၊ ထိုင်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ သယနောဝါ၊
 လျောင်းသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ယာဝတာ၊အကြင်မျှလောက်၊ ဝိဂတ
 မိဒ္ဓါ၊ငိုက်မိန်းခြင်းကင်းသည်၊အဿာဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊အထ၊ထိုအခါ
 ၌၊ဇေတံမေတ္တာဈာနသတိံ၊ ဤမေတ္တာဈာန၌ရှိသောသတိကို၊ အမိဋ္ဌေယျ၊
 ဆောက်တည်ရာ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝေံ၊ဤသို့၊ မေတ္တာဘာဝ
 ဝနာယ၊မေတ္တာကိုပွားစေသဖြင့်၊ ဝနံ၊ပွားခြင်းကို၊ ဒေသတ္ထော၊ပြေတင်
 မူပြီး၍၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဝသိဘာဝံ၊ဝသိဘာဝ်ကို၊ဒေသန္တော၊ပြေတင်
 မူလိုသည်ဖြစ်၍၊တိဋ္ဌစရန္တိ၊တိဋ္ဌစရံအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ပေသာ
 တော်မူ၏၊ဟိသန္တံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝသိပတ္ထော၊အလေ့အကျင်သို့
 ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တိဋ္ဌတိဋ္ဌန္တောဝါ၊ ရပ်လျက် လည်းကောင်း၊
 စရံစရန္တောဝါ၊သွားလျက်လည်းကောင်း၊ နိသိန္ဓောဝါ၊ထိုင်လျက်လည်း
 ကောင်း၊သယနောဝါ၊လျောင်းလျက်လည်းကောင်း၊ယာဝတာ၊အကြင်
 မျှလောက်၊ ဣရိယာပထေန၊ဣရိယာပုထံဖြင့်၊ ဇေတံမေတ္တာဈာနသတိံ၊ဤ
 မေတ္တာဈာန၌ရှိသောသတိကို၊ အမိဋ္ဌာထုကာမော၊ဆောက်တည်ခြင်း၌၊
 အလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ တိဋ္ဌဝါ၊ရပ်လျက်လည်း
 ကောင်း၊စရံဝါ၊သွားလျက်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊တဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဌာနာဒိနိ၊ရပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့သည်၊ အန္တရာယကာရာနိ၊ အန္တ
 ရာယံကိုပြုတတ်ကုန်သည်၊ နဘောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ အပိစခေါပန၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဇေတံမေတ္တာဈာနသတိံ၊ ဤ
 မေတ္တာဈာန၌ရှိသောသတိကို၊ အမိဋ္ဌာထုကာမော၊ ဆောက်တည်ခြင်း၌

အလိုရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တာဝတာ၊ထိုမျှလောက်၊ ဝိဂတမိဒ္ဓေါဝ၊
 ဝိဂတိဒ္ဓိနိဒ္ဓိကင်းသည်သာလျှင်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊အမိဋ္ဌာတိ၊ဆောက်တည်
 ၏၊တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊တတ္ထ၊ထိုအခါ၌၊ဒန္ဓာယိတတ္ထံ၊နံ၊နူးသည်၏
 အဖြစ်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ တိဋ္ဌစရံနိသိန္နောဝါသယာနော
 ဝါယာဝတဿဝိဂတမိဒ္ဓေါတေသတိ၊ အမိဋ္ဌေယျာတိ၊ တိဋ္ဌစရံနိသိန္နော
 ဝါသယာနောဝါ ယာဝတဿ ဝိဂတမိဒ္ဓေါတေသတိ၊ အမိဋ္ဌေယျဟူ၍၊
 အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။ တဿာ၊ထိုဂါထာ၏၊ အဟံ၊ဤဆိုသတ္တံသည်
 ကား၊အမိပ္ပါယော၊အမိပ္ပါယ်တည်း၊ မေတ္တာဉ္စသဗ္ဗလောကသ္မိံ၊မာနသံဘာ
 ဝယေတိ၊မေတ္တာဉ္စသဗ္ဗလောကသ္မိံ၊မာနသံဘာဝယေဟူ၍၊ ယံတံ၊အကြင်
 စကားကို၊ပုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊တံဝစနံ၊ထိုစကားကို၊တဿ၊ထိုဆိုအပ်သော
 အတိုင်း၊ ဘာဝယေ၊ပွားစေရာ၏၊ ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဌာနာဒိသု၊
 ရပ်ခြင်းအစရှိသောဣရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ယာဝတာ၊အကြင်မျှလောက်သော
 ဣရိယာပထေန၊ဣရိယာပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်၊ ဌာနာဒိနိဝါ၊ ရပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို
 လည်း၊အနာဒိယိတွာ၊မယူမူ၍၊ယာဝတာ၊အကြင်မျှလောက်၊တေမေတ္တာ
 ဈာနသတိ၊ထိုမေတ္တာဈာန၌ရှိသောသတိကို၊အမိဋ္ဌာတုကာမော၊ဆောက်
 တည်ခြင်း၌၊အလိုရှိသည်၊ အဿာဝေယျ၊ဖြစ်ငြားအံ့၊တာဝတာ၊ ထိုမျှ
 လောက်၊ဝိဂတမိဒ္ဓေါဝ၊ဝိဂတိဒ္ဓိနိဒ္ဓိကင်းသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊
 တေသတိ၊ထိုသတိကို၊ အမိဋ္ဌေယျ၊ဆောက်တည်ရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသည်
 လျှင်အပြီးတည်း။

တေ၊ဤသို့၊မေတ္တာဘာဝနာယ၊မေတ္တာပွားရာ၌၊ ဝဘိဘာဝံ၊အလေ့အ
 ကျက်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊တေသတိ၊အမိဋ္ဌေယျာ
 တိ၊ တေသတိ၊အမိဋ္ဌေယျဟူ၍၊ တသ္မိံ၊မေတ္တာဝိဟာရေ၊ ထိုမေတ္တာပွား၍
 နေခြင်း၌၊နိယောဇေတွာ၊ ယဉ်စေ၍၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ တံဝိဟာရံ၊ထိုသို့
 နေခြင်းကို၊ ဝုနန္တော၊ ခြီးပွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မမေတံဝိဟာရ
 မိမေဟူတိ၊ ဗြဟ္မမေတံဝိဟာရမိမေဟူဟူ၍၊အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။
 တဿာ၊ထိုဂါထာ၏၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊တေ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်
 ၏၊သုခိနောဝါ၊ ခေမိနောဝါ ဟောန္တုတိအာဒိ၊ သုခိနောဝါ၊ခေမိနောဝါ
 ဟောန္တုအစရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ယာဝတေသတိ၊အမိဋ္ဌေယျာတိ၊
 တေသတိ၊အမိဋ္ဌေယျတိုင်အောင်၊ ယွာယံယောအယံမေတ္တာဝိဟာရေ၊
 အကြင်မေတ္တာပွား၍နေခြင်းကို၊ဝဏ္ဏိတော၊ခြီးပွမ်းတော်မူအပ်၏၊တေ၊ဤ
 မေတ္တာဝိဟာရကို၊စတုသု၊လေးပါးကျန်သော၊ ဒိဗ္ဗဗြဟ္မအရိယာဣရိယာပ

ထဝိဟာရေသု၊ ဗိဗ္ဗုတိဟာရေ၊ ဗြဟ္မတိဟာရေ၊ အရိယာတိဟာရေ၊ ဣရိယာပထဝိဟာရေ၊
 ရတိတုဂ္ဂ၊ နိဒေါသတ္တာ၊ ဒေါသကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 အတ္တနောပိ၊ ဝိမိအား လည်းကောင်း၊ ပရေသမ္ဘိ၊ သူတပါးတို့ အားလည်း
 ကောင်း၊ အတ္တကရတ္တာ၊ အကျိုးကိုပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ အရိယဿ၊ အရိယာသူတော်ကောင်း၏၊ ဣဓေဓမ္မဒိနယော၊ ဤသုတ်
 အဘိဓမ္မာပိနည်း၌၊ ဗြဟ္မတိဟာရံ၊ ဖြတ်သောနေခြင်းဟူ၍၊ အာဟု၊ ဟော
 တော်မူကုန်၏၊ သေဗ္ဗတိဟာရံ၊ အလွန်ပြီးစွမ်းအပ်သောနေခြင်းဟူ၍၊ အာ
 ဟု၊ ဟောတော်မူကုန်၏၊ ယတောယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ သတတံ၊
 အမြဲ၊ သမိတံ၊ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဗ္ဗောကိဏ္ဏံ၊ အကုသိုလ်
 စိတ်မရောနှောသည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိဋ္ဌန္တောဝါ၊ ရပ်၍ လည်းကောင်း၊ စရံ
 စရန္တောဝါ၊ သွား၍ လည်းကောင်း၊ နိသိန္နောဝါ၊ ထိုင်၍ လည်းကောင်း၊
 သယာနောဝါ၊ လျောင်း၍ လည်းကောင်း၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊
 တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိဂတမိဒ္ဓေါ၊ ငိုက်မှိန်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇေတံ
 သဘိ၊ ထိုသတိကို၊ အမိဒ္ဓေယျ၊ ဆောက်တည်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 အပြီးတည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်း
 တို့အား၊ နာနုပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ မေတ္တာဘာ
 ဝနံ၊ မေတ္တာပွားခြင်းကို၊ ဒသေတော၊ ပြီးတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 မေတ္တာ၊ မေတ္တာတရားသည်၊ သတ္တာရမ္မဏတ္တာ၊ သတ္တဝါလျှင်အာရုံရှိ
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တဒိဋ္ဌိယာ၊ ကိုယ်ဟူသော အယူဝါဒ၌၊ အာ
 သန္တာနိးသည်၊ ယထာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့
 ကြောင့်၊ ဗိဗ္ဗုတဟဏနိသေဓနမုခေန၊ ကိုယ်ဟူသော အယူကိုတားမြစ်
 သည်ကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ တဒေဝ
 မေတ္တာဈာနံ၊ ထိုမေတ္တာဈာန်ကိုလျှင်၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတော၊ ပြု၍၊ အရိယ
 သုမ္ဘိပတ္တိံ၊ အရိယာတုံသို့ရောက်ကြောင်းကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြီးတော်မူသို့
 ဘည်ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌိန္ဒအနုပဂ္ဂဟတိ၊ ဒိဋ္ဌိအနုပဂ္ဂဟူ၍၊ ဣမာယ ဂါထာယ၊
 ဤဂါထာဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ သမာဒပေသိ၊ ဆောက်တည်
 စေ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ ဗြဟ္မမေတံတိဟာရမိဓမ္မာဟူတိ၊ ဗြဟ္မမေတံတိဟာရမိဓမ္မာဟူ
 ၍၊ ယွာဟံယောအယံ မေတ္တာဈာနတိဟာရော၊ အကြင်မေတ္တာဈာန်ဖြင့်နေ
 ခြင်းကို၊ သံဝဏ္ဏိတော၊ ပြီးစွမ်းတော်မူအပ်၏၊ တတော၊ ထိုမေတ္တာဈာန်မှ၊

၅၅၂။ ရုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရုဒ္ဒာယ၊ ထ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိတက္ကဝိစာရာဒယော၊ ဝိတက်ဝိစာရအစ
 ရှိကုန်သော၊ ယေဓမ္မော၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသဉ္စ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း၊ ဝတ္ထာဒိအနုသာရေန၊ ဟဒယဝတ္ထုအစရှိသည်
 ကိုအစဉ်လျှော်သဖြင့်၊ တေရူပဓမ္မော၊ ထိုရုပ်တရားတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂပောတွား
 သိမ်းသည်၍၊ ဣမိနာနာမရူပပရိစ္ဆေဒနပန၊ ဤသို့သောနာမ်ရုပ်ကိုပိုင်း
 ခြားသဖြင့်၊ အယံဓမ္မော၊ ဤရုပ်နာမ်တရားသည်၊ သုဒ္ဓသင်္ခါရပုစ္ဆေါ၊ သက်
 သက်သောသင်္ခါရတရား၏အရတည်း၊ ဣမ၊ ဤနာမ်ရုပ်တည်းဟူသော
 သင်္ခါရအရ၌၊ သက္ကောတိ၊ သတ္တဝါဟူ၍၊ နဥပလက္ခတိ၊ မရအပ်၊ ဣတိဇေ၊
 ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌိဉ္စ၊ မှားသောအယူသို့လည်း၊ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်မူ၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊
 အစဉ် အတိုင်းဖြစ်သော၊ လောကုတ္တရသီလေန၊ လောကုတ္တရာသီလ
 ဖြင့်၊ သီလဝါ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ လောကုတ္တရသီလ
 သမ္ပယုတ္တေနဝ၊ လောကုတ္တရာသီလနှင့်ယှဉ်သည်သာဖြစ်သော၊ သော
 တာပတ္တိမဂ္ဂ သမ္ဘာဒိဋ္ဌိသည်တေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်၌ သမ္ဘာဒိဋ္ဌိဟုမှတ်
 အပ်သော၊ ဒဿနေန၊ ပညာအမြင်နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
 တတော၊ ထိုသောတာပန်ဖြစ်ပြီးသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဝတ္ထုကာမေသု၊
 ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ ဂေဓော၊ တတ်မက်မောသော၊ ယောပါယံယောဝိအယံ
 ကိလေသကာမော၊ အကြင်ကိလေသာ ကာမကိုလည်း၊ အပဟိနေ၊
 မပယ်အပ်သေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တစ္စ၊ ထိုမပယ်အပ်သောကိလေ
 သာကာမကိုလည်း၊ သကဒါဂါမိ အနာဂါမိမဂ္ဂေဟိ၊ သကဒါဂါမိမဂ်
 ပြုသော် အနာဂါမိ မဂ်ဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ တနူတဇေဝနစ၊ ခေါင်းပါးခြင်းကိုဖြစ်
 စေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုဝသေသပ္ပဟာနေနစ၊ အကြွင်းမရှိပယ်သ
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တရားတို့၌၊ ဂေဓံ၊ တတ်မက်
 မောခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏၊ ဝိနယိတွာ၊ ဖျောက်ပြီး၍၊ ဝူပသ
 မေတွာ၊ ပြင်းစေပြီး၌၊ နဟိဇာတုဂတ္တသေယျပုနရေတိတိ၊ နဟိဇာတုဂတ္တ
 သေယျပုနရေတိဟူသည်ကား၊ ကေသနေဝ၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ပုန၊
 တဖန်၊ ဂတ္တသေယျံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်နေခြင်းသို့၊ နတေ၊ မရောက်ပြီ၊ သုဒ္ဓါဝါသေ
 သု၊ သုဒ္ဓါဝါသသံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသသံ၌
 သာလျှင်၊ အရဟတ္တဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့လျှင်၊ ပါပုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊
 ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဇေ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊
 သမာဒပေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ တေသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း

တို့၊တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ဂစ္ဆေယျံ၊ သွားကုန်လော၊ တသ္မိံ၊ ယေဝဝန
သဏ္ဌေ၊ ထိုတောအုပ်၌ပင်လျှင်၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေကုန်လော၊ ဣမဉ္ဇသုတ္တံ၊ ဤ
သုတ္တန်ကိုလည်း၊ မာဿဿ၊ လ၏၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ရက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မသဝန
ဒီဝသေသု၊ တရားနာအံ့သောနေ့တို့၌၊ စာဏှံ၊ ခေါင်းလောင်းကျောက်စည်
ကို၊ အာကော၊ ဧဝံ၊ တီး၍၊ ဥဿာ၊ ရေထ၊ ရွတ်ဖတ်သရဏှာတ်ကုန်လော၊
ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော၊ သာကစ္ဆေယျံ၊ တရား
စကားဆွေးနွေးကုန်လော၊ အနုမောဒထ၊ အနုမောဒနာပြုကုန်လော၊ ဣဒမေ
ဝကံ၊ ဗုဒ္ဓာနံ၊ ဤမေတ္တသုတ်ကဗျဉ္ဇာန်းကိုလျှင်၊ အာသေဝထ၊ အဖန်တလဲလဲ
ရှိကုန်လော၊ ဘာဝေထ၊ ပွားစေကုန်လော၊ ဗဟုလိကရောထ၊ များစွာပြု
ကုန်လော၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ တေပိ၊ အမနုဿာ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်၊ တံ၊ တော
ရဝါ၊ ရုဗ္ဗဏံ၊ ထိုကြောက်မက်ဘွယ်သောအာရုံကို၊ နဒေသဿန္တိ၊ မပြုကုန်
လတ္တံ၊ အညဒတ္တံ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိကုန်
သည်၊ ဟိတကာမာ၊ အစီးအပွားကိုအလိုရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူပြီးသော်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်
သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီးဟု၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
ပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံကုန်ပြီး၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်ပြီး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊
လကျာရစ်ထည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုတောအရပ်သို့၊
ဂစ္ဆံ၊ သွားကုန်၍၊ တထာ၊ ထိုဘုရားရှင် ပောတော်မူတိုင်း၊ အကံသု၊
ပြုကုန်၏၊ ဒေဝတာယော၊ နတ်တို့သည်၊ ဘဒ္ဒန္တံ၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်၊
အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိကုန်၏၊ ဟိတကာမာ၊
အစီးအပွားကိုအလိုရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိတိသေသမနဿဇေတာ၊ နှစ်လို
ဝမ်းသာသော သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သယမေဝ၊ မိမိတို့
အလိုလိုပင်လျှင်၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအရပ်ကို၊ သဗ္ဗဇ္ဇန္တိ၊ တံမြက်ထည်း
ကုန်၏၊ ဥဏ္ဍာဒကံ၊ ရေခွေးကို၊ ပဋိယာဒေန္တိ၊ စီရင်ကုန်၏၊ ဝိဠိပရိကန္တံ၊
ကျောက်ကုန်း၌ နှိပ်နယ်ခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ပါဒပရိကန္တံ၊
ခြေ၌ နှိပ်နယ်ခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အ
ရှောက်ကို၊ သံဝိဒဟန္တိ၊ စီရင်ကုန်၏၊ တေပိဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်
လည်း၊ တမေဝဓမ္မံ၊ ထိုမေတ္တသုတ်ကိုပင်လျှင်၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊
တမေဝစ၊ ထိုမေတ္တာကိုသာလျှင်၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿ
နံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရုဘိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော

ရဟန်းတို့သည်၊ တတ္ထိယေဝအန္တောတေမာသေ၊ ထိုသုံးလအတွင်း၌သာ
 သျှင်းအရဟတ္တိရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါဝင်တော့၊ ရောက်ကုန်၍၊ မဟာပ
 ဝါရဏသယ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်မဟာပဝါရဏာနေ့၌၊ ပိသုဒ္ဓိပဝါရဏံ၊
 စင်ကြယ်ကြောင်းပဝါရဏာကို၊ ပဝါရေသုံ၊ ပဝါရဏာပြုကုန်၍၊ ဣတိ၊ ဤ
 သည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဘေဇ္ဇိ၊ ဤသို့လည်း။ အတ္ထကုသလေန၊ အကျိုး၌လိမ္မာတော်မူသော၊
 ဓမ္မိဿရေန၊ တရားကိုအစိုးရသော၊ တထာဂတေန၊ လာခြင်းကောင်း
 သောဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ မဟာတော်မူအပ်သော၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုကုင့်
 အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ ဟဒယဿ၊ နှလုံး၏၊ ပရမံ၊
 အတိုင်းအရှည်ကို၊ အနုဘုယျ၊ နှိုင်းစက်၍၊ သမ္ပန္နပညာ၊ ပြည့်စုံသောပညာ
 ရှိကုန်သော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာထသော၊
 ယံတံပဒံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဘိသမေဓန္တိ၊ ထိုး
 ထွင်း၍ သိကုန်၏၊ တသ္မာဟိတသ္မာဓေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အမတံ၊
 သေခြင်း ကင်းသော၊ အတ္တုတံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းမရှိသော၊ အရိယကန္တံ၊
 သူတော်ကောင်း တို့သည် နှစ်သက်အပ်သော၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာထ
 သော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေဓ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ဝိဟရိတုကာမော၊
 နေခြင်းငှါ အလိုရှိသော၊ ဝိညူ၊ လိမ္မာသော၊ ဇနော၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိမလ
 သီလသမာဓိပညာတေဒံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော သီလ သမာဓိပညာ
 အပြားရှိသော၊ သတတံ၊ အမြဲ၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုကုင့်အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အ
 ကျိုးကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။ ဝရမတ္ထ
 ဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိက အမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊
 ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ၌၊ မေတ္တသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ မေတ္တသုတ်၏အတွင်သည်၊
 နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဥတ္တမံဝဇ္ဇနေယျာနံ၊ ဝဇ္ဇိတွာရတနတ္ထယံ၊ ခုဒ္ဒကာနံကရိဿာမိ၊ ကေ
 သဗ္ဗိအတ္ထဝဏ္ဏန္တိ၊ ဥတ္တမံဝဇ္ဇနေယျာနံ၊ ဝဇ္ဇိတွာရတနတ္ထယံ၊ ခုဒ္ဒကာနံ
 ကရိဿာမိ၊ ကေသဗ္ဗိအတ္ထဝဏ္ဏနံဟူ၍၊ တွေ့ဝတာဝ၊ ဤသို့သောကား
 အစဉ်ဖြင့်လည်း၊ ယံပရိညံ၊ အကြင်ပရိညာဉ်ကောင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ၌၊ သရဏ သိက္ခာပဒ နှစ်သက်ကရ ကုမာ
 ရပညာ မင်္ဂလသုတ္တရတနသုတ္တ တိရောကုဋ နိမိကဏ္ဍ မေတ္တသုတ္တဝသေ
 န၊ သရဏဂုံ သိက္ခာဝုဒ် နှစ်သက်ကရ ကုမာရပညာ မင်္ဂလသုတ် ရတန
 သုတ် တိရောကုဋသုတ် နိမိကဏ္ဍသုတ် မေတ္တသုတ်တော်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊

နဝပွသောဒဿ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ ခုဒ္ဒကပါဌဿ၊ ခုဒ္ဒကပါဌကျမ်း၏၊
 အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အတွင်းကို၊ ထာဝ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ကတော၊ ပြုအပ်
 ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခုဒ္ဒကပါဌဿ၊ ခုဒ္ဒကပါဌကျမ်း၏၊ ဣဒံ
 အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ ဤအနက်အတွင်းကို၊ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိကာမေန၊ သုတေသနကောင်း
 တို့၏တရားတည်ခြင်းကိုအလိုရှိသဖြင့်၊ ကရောန္တေန၊ ပြုရသော၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်သော၊ ယံကုသလံ၊ အကြင်ကုသိုလ်သည်၊ မေ၊
 ငါ့အား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုကုသိုလ်၏၊ အာနုဘာဝတော၊ အာနုဘော
 အားဖြင့်၊ အရိယပဝေဒိတေ၊ အရိယာတို့သည်သိအပ်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား
 နှ့်၊ အယံဇနော၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ ခိပ္ပံ၊ ယှဉ်စွာ၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ဝိရုဋ္ဌိံ၊ ဝေပုလ္လံ၊
 ပွားများပြန့်ပြောခြင်းသို့၊ ပါဝုဏာတု၊ ရောက်စေသတည်း၊ ပရမေသုဒ္ဓိ
 သဒ္ဓါဗုဒ္ဓိဝိရိယပဋိမဏ္ဍိတေန၊ အလွန်စင်ကြယ်သော သဒ္ဓါပညာဝိရိယ
 ဂုဏ်တရားတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသော၊ သီလာစာရန္တဝမဒ္ဓဝါဒိ
 ဂုဏသမုဒယသမုဒိတေန၊ သီလအာစာရဖြင့်မတ်ခြင်းနူးညံ့ခြင်းအစရှိ
 သောဂုဏ်အကြောင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သကသမယသမယန္တရေ၊
 ဂဟနန္တရဂါဟနသမညေန၊ မိမိ၏အယူသူတပါး၏အယူကိုဝင်၍ယူခြင်း
 နှ့်စွမ်းရှိသော၊ ပညာဝပယုတ္တိယသမန္နာဂတေန၊ လိမ္မာသောပညာနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ တိပိဋကပရိယတ္တိဓမ္မပဘောဒေ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတည်းဟူ
 သောပရိယတ္တိတရားအပြားရှိသော၊ သာဠကထေ၊ အဋ္ဌကထာနှင့်တကွ
 ဖြစ်သော၊ သတ္ထု၊ သာသန၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်နှ့်၊ အပဋိပာတ
 ဉာဏပွဘာဝေန၊ အဝိတ်အပင်မရှိသောဉာဏ်လျှင်အမွန်ရှိသော၊ မဟာ
 ဝေယျာကနုဏေန၊ မဟာဝေယျာကဂုဏ်ဖြင့်၊ ကရဏသမ္ပတ္တိဇနိတသုခဓိ
 နိဂ္ဂတမရုဓရာဒါတ ဝစနလာဝဏ္ဏယုတ္တေန၊ ပြုသဖြင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုဖြစ်
 စေအပ်သောချမ်းသာစွာထွက်သောသာယာသန့်ရှင်းသောအပြင်အဆင်
 နှင့်လည်းယှဉ်လှသော၊ ယုတ္တရုတ္တဝါဒိနာ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
 စကားကိုဆိုတတ်သော၊ ဝါဒိဝရေန၊ မြတ်သောစကားကို ဆိုလေ့ရှိသ
 သော၊ မဟာကဝိနာ၊ မြတ်သောပညာရှိသော၊ ဆဋ္ဌာဘိညပဋိသန္တိဒါဒိ
 ဂုဏပဋိမဏ္ဍိတေ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်လေးပါးသောပဋိသန္တိဒါ
 အစရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသော၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေ၊
 ဥတ္တရိမနုဿတရားနှ့်၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတဗုဒ္ဓိနံ၊ ထေရဝံသပဗ္ဗိပါနံ၊ ကောင်းစွာ
 တည်သောပညာရှိကုန်သောရှင်မဟာကဿပအစရှိသောမထေရ်မြတ်
 တို့၏ အနုပဟိသုပြတတ်ကုန်သော၊ ထေရောနံ၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်သ

သော၊မဟာဝိဟာရဝါသီနံ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်း၌သီတင်းသုံးတော်မူ
ကုန်သောအရှင်တို့၏။ ဝံသလင်္ကာရတူတောန၊ အနွယ်ကိုတန်ဆာဆင်သဖြင့်
ဖြစ်ထသော၊ သုဝိသုဒ္ဓိဝိမလဗုဒ္ဓိနာ၊ အလွန်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောအညွှတ်
အကြေးမရှိသော ပညာရှိထသော၊ ဗုဒ္ဓဗောဓိသောတိ၊ ဗုဒ္ဓစောသဟူ၍၊
ဂရုဟိ၊ ဆရာမြတ်တို့သည်၊ ဂဟိတနာမဓေယျန၊ မှည့်အပ်သောအမည်
ရှိသော၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ကတာ၊ ပြုအပ်သော၊ အပံချဒ္ဓကပါဌဝတ္ထု
နာ၊ ဤချဒ္ဓကပါဌ၏အတွင်း၌ရှိသော၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

လောကသ္တိ၊ လောက၌၊ လောကနိတ္ထရေသီနံ၊ လောကသုံးပါးမှထွက်
မြောက်ရာကို ရှာလေ့ရှိကုန်သော၊ ကုလပုတ္တနံ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့
အား၊ သီလာဒိဝိသုဒ္ဓိယာ၊ သီလအစရှိသည်တို့၏ စင်ကြယ်စိမ့်သောငှါ၊
နယံ၊ နည်းကို၊ ဗုဓ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဧသေန္တံ၊ ပြုကုန်၏။ လောကဗ္ဗိ၊ လော
ကသုံးပါး၌၊ သုဒ္ဓိဝိတ္တဿ၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိတော်မူထသော၊ တာဒိ
နော၊ သည်းခံခြင်းသဘောရှိတော်မူထသော၊ လောကဇေဇ္ဈဿ၊ လောက
သုံးပါးထက်ကြီးမြတ်တော်မူထသော၊ မဟေသိနော၊ သီလက္ခနံအစရှိသော
ကျေးဇူးကိုရှာတော်မူလေ့ရှိသောဘုရား၏၊ ဗုဒ္ဓေါတိနာမဗ္ဗိ၊ ဘုရားဟူသော
အမည်တော်သည်လည်း၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဗဝတ္ထုတိ၊ ဖြစ်၏။
တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဓမ္မောပိ၊ တရားတော်သည်လည်း၊ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေ
သတည်း။ ၊ ဣတိဣမိနာဝုတ္တက္ကမေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောစကားအစဉ်
ဖြင့်၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ၊ ပရမတ္ထဇောတိကအမည်ရှိသော၊ ချဒ္ဓကဋ္ဌကထာ၊
ချဒ္ဓကပါဌအဋ္ဌကထာသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ချစ်ခင်ပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယပြီး၏။

